

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_220453

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. *295/016913* , Accession No. *9271*

Author: *Modi, Jivranji.*

Title *Bundesesh.* *1901*

This book should be returned on or before the date last marked below.

BUNDEHKESH.

TRANSLITERATION AND TRANSLATION, WITHI NOTES IN GUJRÁTI,

BY

JIVANJI JAMSHEDJI MODI, B.A.,

Fellow of the University of Bombay.

Bombay :

PRINTED AT THE
EDÜOATION SOCIETY' STEAM PRESS.

1901.

WORKS BY THE SAME AUTHOR

ENGLISH.

The Religious System of the Parsees.

Wine among the Ancient Persians.

Asto-déin.

The River Kárun.

The Game of Ball-Bat among the Ancient Persians, as described in the Epic of Firdousi.

The Funeral Ceremonies of the Parsees, their Origin and Explanation.

Dante and Virâf, and Gârdis and Kâus.

The Persian Mâr-Nâmeh or, The Book for the taking of Omens from Snakes.

The Bas Relief of Behrâm Gour and the Horse in Ancient Irân.

Cucullin and Conlokh, and Rustam and Sohrâb.

Charms or Amulets and a few Ancient Beliefs about the Eclipse.

Cashmere and the Ancient Persians and the Indian Game of Chess.

The Antiquity of the Avestâ.

The Belief about the Future of the Soul among the ancient Egyptians and Irânians.

Marriage Customs among the Parsees, their comparison with similar customs of other nations.

Aryâdgâr-i-Zarirân Shatrôihâ-i-Airân va Afdya va Sahigîya-i-Seistan. (The Memoir of Zarir, Cities of Iran and the Wonders and Marvels of Seistân.

Impressions d'un Parsi sur La Ville de Paris.

La Cérémonie du Naojote parmi les Parsis.

ગુજરાતી.

વાયુચક્ર શાસ્ત્ર. Meteorology.

જમશેદ હોમ અને આતશ. Jamshed, Hom and Fire.

અવસ્તા જમાનાની ધરસંસારી જીંદગી, જૂગોળ અને એકરનામું. The Social life, Geography and Articles of Faith of Avesta times.

અનાહીત અને ફરોહર. Anâhita and Farôhar.

અવિધ્યની જીંદગી અથવા આત્માનું અમરપણું. Immortality of the Soul.

મેહુર અને જશને મેહુરગાન. Mithra and the Feast of Mithras.

અવસ્તાનાં વિશેષનામોની ફરહંગ. A Dictionary of Avestic Proper Names,

ઇરાની વિષયો. Irânian Essays, Part I.

મોત ઉપર વાંચો. A Sermon on Death.

શાહનામું અને ફીરદોશી. Shâhnâmeh and Firdousi.

જ્ઞાન પ્રસારક વિષયો. Lectures before the Dnyân Prasârak Society.

ઇરાની વિષયો ભાગ બીજો. Irânian Essays, Part II.

જરયોશતી ધર્મ સંબંધી વાંચો. (હાલમાં છે In the press). Sermons and Lectures on Zbroastrian subjects.

ઇરાની વિષયો ભાગ ત્રીજો. (હાલમાં છે). Irânian Essays, Part III.

શાહનામું, મીનોચેહરના સમયસુધી. (હાલમાં છે). Shâh-nâmeh up to the Reign of Minocheher.

જરથોશ્તી દીનની ખોળ કરનારી મંડળીના સભાસદો.
મેહેરખાન મિત્રો.

ધણીક સુંદર સંધ્યાકાળો, તમે ભલા અને ભણેલા ભાઈઓની ભડી સંગતમાં, આ-
પણી પુરાણી દાદીશેઠની દરેમેહરના માળા ઉપર, મેં યુજારી છે. ત્યાં હું બોલ્યો છું
અને મેં વાંચ્યું છે, તે કરતાં વધુ મેં મારા લાભ અર્થે સાંભળ્યું છે. માટે એ સધળાં
માટેની એક નાની યાદ તરીકે, અને તમે મેહેરખાન ભાઈઓ માટેના માન અને મોહો-
બતની એક કમીની ઈધાની તરીકે, માફ આ પુસ્તક, તમે ભાઈઓને અર્પણ કરવાની
રજા લેઉં છું.

સેવક
જીવનજી જમશેદજી મેઠી.

DEDICATED

TO THE MEMBERS OF

*(JARTHOSTHI DIN **Nt** KHOL KARNARI **MANDLI**)*

The Society for the Promotion of Researches into
Zoroastrian Religion,

— 34 —

	પાનું.
દિખાઓ	૧
પ્રસ્તાવના	૬
આ પુસ્તકનું નામ અને આબત	૯
પુસ્તકની આબતનો સારંશ	૯
જીર્નરહેરા અસલમાં એક પ્રસાહી કેતાળ	૧૦
જીર્નરહેરાનું મૂળ, દામદાદ નુસ્કે	૧૦
તેની સાચિતાઓ	૧૧
૭) લી સાચિલી. નામોના અર્થ મુજબ	૧૧
૮) શ સાચિલી. આયતોનું મળતાપણું	૧૧
(ક) દીનકર્દના વર્ણનને આધારે	૧૧
(ખ) દીન વઝરકર્દને આધારે	૧૨
(ગ) રેવાયતને આધારે	૧૩
૯) શ સાચિલી. જીર્નરહેરાને મળતા બદરપરમ પુસ્તકમાં દામદાદ નુસ્કેનું નામ... ..	૧૪
જીર્નરહેરાનો લખનાર	૧૫
અસલ જીર્નરહેરાનો સને	૧૬
હાલમાં મળે છે તેમ. પાછલા વધારા સાથેની જીર્નરહેરાનો સને... ..	૧૬
આર્યોની છતના ઇસારાઓ	૧૬
આર્યોની છત પછીના ઇસારાઓ	૧૮
જીર્નરહેરાનો અસલ અને પાછલો ભાગ	૧૯
અસલ જાણાયલી તક્ષોનો પ્રાણિ ભાગ. તેની હલીયા... ..	૧૯
૭) લી દલીલ. દામદાદ નુસ્કના ફકત ૩૨ કરદા હતા... ..	૨૦
૮) શ દલીલ. કંઈકારના રૂપ આવે તરૂં દાખલ થયલું તત્વ	૨૦
આખ ૧—છદાર અહુરમઝદની મૂળ પેદારાય ઉપર	૩
આખ ૨—ચેરાન (આકાશીંગોળા) ઓ પેદા કરવાની આબતમાં	૬
આખ ૩—આહરેમનનું પેદાચરા તરફ દોડવું... ..	૧૩
આખ ૪—ગેરીરેન	૧૬
આખ ૫—એહો અને રાશિઓ	૨૧
આખ ૬—દુનિયાની પેદાચરાતા, ગનામીનોની હરીફાઈ સાથેના ઋગડા આવે... ..	૨૫
આખ ૭—સાહુસાથે ઋગડો	૨૭
આખ ૮—ગનામીનોઓ જે ઋગડો જમાન સાથે કર્યું હતો તે આવત ઉપર	૩૩
આખ ૯—ઝાક્યાન સાથે ઋગડો	૩૩
આખ ૧૦—(ગનામીનોઓ) માએદાદ સાથે જે લડાઈ કરી તે આવત ઉપર... ..	૩૫
આખ ૧૧—જમાનની હાલતની આવતમાં... ..	૩૫

બાબ ૧૨—પહોડાની પ્રકૃતિની આબતપર	૩૭
બાબ ૧૩—દરિયાઓની પ્રકૃતિ બાબે	૪૫
બાબ ૧૪—પાંચ જાતના ગોરપન્દોની પ્રકૃતિ બાબે	૪૯
બાબ ૧૫—માણસની પ્રકૃતિ બાબે	૫૯
બાબ ૧૬—(માણસ જાતની) ઉત્પત્તિની પ્રકૃતિ બાબે	૬૯
બાબ ૧૭—આતશની પ્રકૃતિ બાબે	૭૧
બાબ ૧૮—જોને ગોફદે ઝાડ કરી કહે છે તેની પ્રકૃતિ બાબે... .. .	૭૫
બાબ ૧૯—અલંકારિક ગધીડા	૭૭
બાબ ૨૦—નદીઓની પ્રકૃતિ બાબે	૮૯
બાબ ૨૧—પ્રવાહીઓ	૯૯
બાબ ૨૨—સરોવરની પ્રકૃતિ બાબે	૧૦૩
બાબ ૨૩—વાંદરા અને રીંછની પ્રકૃતિ બાબે	૧૦૫
બાબ ૨૪—માણસો અને જાનવરો (અને) દરેક ચીજની સરદારી બાબે	૧૦૭
બાબ ૨૫—દીનના કામની આબતમાં	૧૧૩
બાબ ૨૬—હાસર નાસનો માપ	૧૧૯
બાબ ૨૭—ઝાડોની પ્રકૃતિની આબતપર	૧૨૧
બાબ ૨૮—આહરેમન અને દેવોનાં પૂરો કામની આબત ઉપર	૧૩૩
બાબ ૨૯—કેશવરી (એટલે કેશવરોની હાકમી) ની આબત ઉપર	૧૪૩
બાબ ૩૦—રસ્તાએજ અને બલિષ્ઠની રાહીરની હાલતની હકીકત બાબે	૧૫૧
બાબ ૩૧—કેઆનીઓના તોખમ અને ખુનીઆદની આબતપર	૧૬૫
બાબ ૩૨—પોશરારપના એશીઓ	૧૭૭
બાબ ૩૩—મોએદાનું કુટુંબ	૧૭૯
બાબ ૩૪—બારહજાર વર્ષના જમાનાની ગણત્રિ	૧૮૩
વધારાનો બાબ—ચીનવદ પુજ અને યુજદેશીઓનાં રવાનની આબત... .. .	૧૮૬

દિબાચો.

પેહેલવી પુસ્તકોમાં યુનદેહરા એવું પુસ્તક છે, કે જેણે પુરોપિયન વિદ્વાનોનું ધ્યાન ખેંચ્યું છે. આંક્રુએટીલ ડ્યુ પેરોએ આજથી નજીક સવાસો વર્ષ ઉપર ઈ. સ. ૧૭૭૧ માં એને પેહેલ વેહેલા તરજુમે ફ્રેન્ચ ભાષામાં કર્યો હતો. ૧૮૫૩ માં ડા. ઉવીન્ડીરામાને તેનો જર્મન ભાષામાં તરજુમે કર્યો છે. ૧૮૫૮ માં ડા. ફૂદીનેન્ડ પુરટીએ તેનો ખીજ વાર જર્મન ભાષામાં રાખ્ડ કોષ સાથે તરજુમે કર્યો હતો- ૧૮૮૦ માં ડા. ઉવેરટે તેનો ઇંગ્રેજીમાં તરજુમે કર્યો છે. એ પ્રમાણે જો કે એ જાણીતી કેતાબનો ત્રણ પુરોપિયન ભાષામાં—ફ્રેન્ચ, જર્મન અને ઇંગ્રેજીમાં—ચાર વખત તરજુમે થયો છે, તો પણ અજાણ જેવું છે કે પારસીઓની પોતાની ભાષા, યુજરાતીમાં તેનો હજુ સુધી સંપૂર્ણ તરજુમે થયો નથી. અલ. ખતે દરુરજી એદલજી દારાબજી જમારપ આરાનાએ ઈ. સ. ૧૮૧૬ માં એનો યુજરાતીમાં તરજુમે કર્યો હતો, જે તરજુમાની ખીજ આવૃત્તિ ૧૮૭૭ માં મી. પેરોતન રસ્તે પ્રગટ કીધી છે. પણ તે તરજુમે, ડા. ઉવેરટે કહે છે તેમ, તરજુમે કરતાં છુટો ભાવાર્થ (paraphrase) વધારે છે. તે તરજુમે તેના કરતાંને ઘણો જાનબર્યો છે, પણ તે યુનદેહરાનો બોલે બોલ સીલસાલાબંદ તરજુમે નથી. તે તરજુમા કરતાં છુટો અર્થ અથવા મતલબ વધારે સમજાવે છે.

યુજરાતીમાં ત્યારે યુનદેહરાનો સંપૂર્ણ તરજુમે આ પેહેલીવાર છે. હું તે એક ઘિસ્તાફ તરીકે રજુ કરતો નથી, પણ એક અભ્યાસી તરીકે રજુ કરું છું. યુનદેહરા આપણું પેહેલવી પુસ્તકોમાં એક ઘણું અગત્યનું ગણાય છે, કારણ આ દુનિયા અને જગતની ઉત્પત્તિ બાબેના અસલી ઇસાની વિચારો તે રજુ કરે છે. માટે આસરે પાંચ વર્ષ ઉપર, મેં વિચાર કર્યો કે આ પુસ્તકનો, તેના તરજુમા મારફતે નહીં, પણ ખુદ અસલ પેહેલવી લખાણ મારફતે અભ્યાસ કરવો. ફરસુદે કરેલા તેના એક અભ્યાસનું આ કમીનું પરિણામ છે. આ તરજુમે, જેમ સાધારણ વાચનારને સમજ પડે, તેમ અભ્યાસીઓને જી-પયોગી નિવેડે, તેવા બનાવવાની કોશિશ કરી છે. હાલમાં, બ્યારે આપણી યુનીવર્સિટીએ, અવસ્તા પેહેલવીનો અભ્યાસ દાખલ કરી, આ પુસ્તકને, પેહેલવીના અભ્યાસના એક પુસ્તક તરીકે કમ્પલ રાખ્યું છે, ત્યારે તે વિદ્યાર્થી બાહરે બેસી બેસી ઇપયોગી થઈ પડશે એવી હું આશા રાખું છું. આ મતલબથી તેમાં જીપયોગી થઈ પડે એવી નોટો આપવાની ખાસ સંભાળ લીધી છે. હાલમાં અભ્યાસનાં પુસ્તકોના જે નોટો સાથેનાં (annotated) પુસ્તકો કહેવાય છે, તેવા એક પુસ્તક તરીકે આ તરજુમે બહાર પાડવાની મેં કોશિશ કરી છે. પેહેલવીનું વાચન હાલપણ અચોક્કસ છે. માટે વાચતાં તે સામા ઘણીને સમજ પડે એવી રીતે વાચવાનો મેં નિયમ રાખ્યો છે.

આ તરજુમે, મેં પુરટીએ પ્રગટ કરેલા ટેક્સ્ટ પ્રમાણે કર્યો છે. એરવદ માનેકજી રસતમજી બીનવાળા પાસેની એક પુરાણી નકલ અને એરવદ એદલજી કેરસરપજી આંદીઆની પોતાની હાથની લખેલી નકલોનો, સરખામણી માટે મેં નોટોમાં જીપયોગ કર્યો છે. પેહેલીને મેં “મા. જી.” તરીકે અને ખીજને ‘એ. આ.’ તરીકે નોટોમાં જણાવી છે. સેવઝના બાબેના તરજુમા વેળાએ રામચુલઆલમાં ડા. દરુર હોરાંગજીની એક ઘણી પુરાણી નકલ, જેને D H ના નામથી મેં એજાબી છે, તેનો, અને એરવદ તેહમુસ દીનરાજી એરવેસરીઆની જાણીતી TD નકલની તેવણને હાથે કરેલી એક નકલનો, અને તેવણ પાસેની એક ખીજ જુની નકલ, જેને હું TD, તરીકે એજાબી, તેની નકલનો, લાભ ભોગવવાને હું રાક્તિવાન થયો છું.^(૧) જો કે મેં આખા પુસ્તકનો તરજુમે પુરટીના

ટેક્સ્ટ મુજબ ક્રીષિ છે, તોપણ જ્યારે પાછળથી D H અને TD ની નકલ મારે હાથે આવી ત્યારે પુરછીના ટેક્સ્ટના બાબો ઊપરાંત બીજા અગત્યના ભાગો, જેનો ડા. ઊવેરે તરજુમો આપ્યો છે, તે ભાગોના પણ મેં તરજુમો આપ્યો છે. એ ઊપરાંત એક વધુ બાબ, જેનો ડા. ઊવેરે બુનદહેરાના પોતાના તરજુમાના દિઆઆમાં T D નો ૩૩ મો બાબ મણે છે, તેનો પણ મેં તરજુમો આપ્યો છે. આ બાબનો ટેક્સ્ટ વઠીક આજમુધી છપાઈ બહાર પડ્યો નથી. મોટે યુજ-રાતી હરે તેનો ટેક્સ્ટ પણ આ પેહેલીજ વાર બહાર પડશે. આ બાબનો તરજુમો આપવાનું મેં વધારે જરૂરનું આટલા કાળે ધાર્યું છે. કે એમાં 'કેરદાર' ના સંબંધમાં થોડાક તદ્દન નવાજ વિચારો છે, કે જે આજમુધી બીજા કોઈપણ અવરતા થા પેહેલી વી પુસ્તકમાં જોવામાં આવ્યા નથી. બીજાં પુસ્તકોમાં એક માણસના મરણબાદ તેના રવાન સાથે, તેની કરણીઓનું ચિત્ર, થાને તેની કેરદાર એક સ્ત્રીના રૂપમાં આવે છે. પણ આ બાબમાં તે કેરદારને એક બાજના રૂપમાં અને એક માથના રૂપમાં પણ નજરે પડતી જાયુધી છે. ઉપલી નકલો ઊપરાંત નૌસારીના નામથી દરતુર સિદ્ધાંત નવરોજની પાસે બુનદહેરાની એક નકલનો પણ મને સરખામણી કરવા મોટે લાભ મળ્યો છે. એ સર્વ નકલના માલિક સાહેબોનો, તેઓએ પોતાની નકલો મને વાપરવા આપી તે મોટે, મોટા ઊપકાર માનું છું.

ઊપર જણાવ્યા મુજબ, આજમુધી આ પુસ્તકના બે જર્મન, એક ફ્રેન્ચ અને એક હિંદી મળી ચાર તરજુમો બહાર પડ્યા છે અને યુજરાતીમાં છુટા તરજુમો થા ખુલાસો બહાર પડ્યો છે. તે સર્વનો મેં લાભ ભોગવ્યો છે. તે મોટે મોટા આભાર જાહેર કરું છું, અને તેમાં વિદ્વાન ડા. ઊવેરના તરજુમાના ઊપયોગ મોટે ખારા આભાર જાહેર કરું છું. ડા. ઊવેર જણાવે છે તેમ, આવા આગલા તરજુમાઓ જેમ છેલ્લા તરજુમા કરનારને કેટલીક બાબતોમાં મદદ આપે છે, તેમ તેના કામનો બોલો વધારે છે. જુદા જુદા તરજુમા કરનારઓ, એક કુકરાને થા રાખ્તને કેમ સમજે છે, તેની ખાતરી કરવાની જરૂર રહે છે. એમ સરખામણી કરતાં જ્યાં જરૂરનું દિસું છે ત્યાં નોટમાં મેં તરજુમો કરનારઓનો તરજુમો થા ખુલાસો આપ્યો છે.

આ પુસ્તકને જરૂરથી દીનની બોળ કરનારી મંડળીના નામ સાથે મેં જોડ્યું છે. આ મંડળીના મારા ભણેલા ભાઈબંધ અભ્યાસીઓની બહી સંગતમાં મેં ધણીક મુંદર સાંજે પસાર કીધી છે. સને ૧૮૮૪ ના સાલથી હું આ મંડળીમાં જોડાયો છું. તે વખતથી તે આજમુધી તેની ૫૭ થી વધુ બેઠકોમાં, મારા કમીના અભ્યાસની જુદી જુદી નાની મોટી બાબતો, મેં રજુ કીધી છે. તે બાબતો આ મંડળીના એમ્બેલોમાં છપાઈ છે અને છપાય છે. તે બાબતો બરાબર રજુ કરવા મોટે તૈયાર થવા કાળે મને ખારા કાળજી રાખવી પડતી હતી અને મારા અભ્યાસમાં મને બેઠક મળતી હતી. આ મંડળીમાં રજુ કરેલી ધણીક બાબતો પાછળથી મેં વધારે જાહેર રીતે રજુ કીધી છે. મોટે આ મંડળીના નામ સાથે મારા આ પુસ્તકને જોડવાને મને ધણી ખુશી ઊપજી છે.

PREFACE.

It is hoped that this book will be of some use to the students of the Bombay University which has now admitted the Pahlavi Bundelesh in its curriculum. It is for the first time that a complete Gujrati translation of the Bundelesh is published, with transliteration and notes. The text followed is that of Justi. Following Dr. West, I have also translated the chapter on the Family of the Mobeds. I think, we find from this chapter, that Dâtakya was the name of the original writer of the Bundelesh and that he flourished at the end of the fifth Century. I have also translated for the first time in this book a new chapter on the fate of the soul after death. What is new in this chapter is this : that while in the Avesta and other Pahlavi books, the Kerdâr, or the picture of one's actions in this life, is made to appear in the form of a damsel, in this new chapter, it is made to appear also in the form of a cow and in that of a garden. This fact, together with several other facts, leads me to infer that the additional matter found in the lately discovered manuscripts T D, T D₂ and D II is the addition of later writers and does not form a part and parcel of the original Bundelesh, whose chapters, like those of the Dâmdâd Nask, on which it was founded, must be 32 only. For the additional chapters I have followed the text of DH kindly placed at my disposal, by its owner Dastur Dr. Hoshang Jâmâsp,⁽¹⁾

Coldba, 6th May 1901.

(1) For the geneology of the writere of TD TP, and DH vide my Introduction to the K. R. Cama Memorial Volume LXXIII.

INTRODUCTION.

પ્રસ્તાવના.

—૦૦૦—

આ પુસ્તકનું નામ અને બાબત.

આ પુસ્તકનું નામ જુનિહેરા અથવા જુનિફેશન પડ્યું છે. તેનો સમ્બંધ આ કે તેમાં પેદાવરા (દેહરા અથવા દેહશન) ના મૂળ અથવા રાજઆત (જન) ની હકીકત સમજાવી છે. ખ્રિસ્તીઓનાં ધર્મ પુસ્તકોમાં, જે જગ્યા તેઓનું જેનેસીસ (Genesis) નામનું પુસ્તક રોકે છે, તે જગ્યા ઈસા-નીઓનાં ધર્મ પુસ્તકોમાં, કેટલીક હદે, જુનિફેશન રોકે છે. તેના કેટલાક વિચારો ઘણા અસલ છે, જેનું મૂળ આપણે અવસ્તામાં પણ જોઈએ છીએ. આ પુસ્તકની રાજઆતમાંજ આ બાબે કહે છે કે એ પુસ્તકની બાબત “જેદ આકાશ” એટલે અવસ્તાને લગતી સરેહના માન ઉપરથી લીધી છે.

આ પુસ્તકમાં શી શી બાબતો સમાવી છે, તે બાબે પણ રાજઆતમાંજ કહ્યું છે કે “પહેલે ઝોહ-રમજદની મૂળ પેદાવરા ઉપર અને પછી ગનામીનોની હરીફાઈ ઉપર, સૂઝિની રાજઆતથી તે ‘તને પસીન’ (યાને રસ્તા જેવ) ની સેવક સુધીની પેદાવરાની હકીકત ઉપર” આ પુસ્તક રચેલું છે.

આ પુસ્તકની બાબતનો સારાંશ.

આ પુસ્તકમાં જુદા જુદા બાબોમાં જે બાબતો આવી છે તેનો ટૂંક ઇનિતેબાબ નીચે સુજ્ય છે.

બાબ ૧.—ઝોહરમજદ, હરેરપ આગાહી અને ભલાઈને લીધે, શેરાનીમાં ખરોખરીઆ વગ-નો હતો. હદ વિનાની શેરાની, એ ઝોહરમજદનું મકાન છે. દીન એટલે શું ? “ઝોહરમજદની હરેરપ આગાહી અને નહીં ખરોખરી થાય એવી ભલાઈ” એ દીન છે. એટલે દીન અથવા ધર્મનું કામ દાદરની આગાહી અને ભલાઈ સમજવાનું છે.

જગતમાં હાલમાં ખેંચીને કારોબાર છે. ઝોહરમજદ ખરોખરીઆ વગરનો છે. તે હદવિનાના હમેરાના જમાનાનો છે, કારણ કે ઝોહરમજદ પોતે, તેની જગ્યા, તેની દીન અને જમાનો હમેરા હતો, છે, અને કાયમ રહેશે. તેના કામમાં ખલલ નાખનાર આહરેમન હમેરા હતો નહીં, પણ પાછ-ળથી જાહેર થયો. તે અંધકારમાં હતો. તે હાલ હયાત છે ખરે, પણ તે હમેરા કાયમ રહેનાર નથી.

ઝોહરમજદે જે પેદાવરા પેદા કરી, તે પેદાવરાનો એક ચક્રણો જાણે ૧૨ રૂબરારો યાને ૧૨૦૦૦ વર્ષનો છે. તેની પેદાવરા રાજઆતમાં ૩૦૦૦ વર્ષ સુધી અસ્પર્ધ (irreproachable) હાલતમાં હતી. બ્યારે ૩૦૦૦ વર્ષ પછી પેદાવરી સ્પર્ધે રૂપલીધું, ત્યારે આહરેમને તેમાં ખલલ દાખલ કરવા માંડી. ૩૦૦૦ વર્ષ સુધી તે જીવ જેવી ખલલ દાખલ કરી રાક્યો નહીં. પણ પછી ૩૦૦૦ વર્ષ સુધી, યાને છઠ્ઠાથી નવમા હજાર સુધી, તેની ખલલો અવાર નવાર અસર કરવા લાગી, અને બધાં જોડાંની બેખાબેખ થઈ. પણ સેવટના ૩૦૦૦ વર્ષમાં, એટલે ૧૦ થી ૧૨ મા હજારમાં, આહરેમન તદન અકાર થઈ પડશે યાને જોડાઈ જીવ સેવટે ભલાઈ તદન ફાવશે. ઝોહરમજદ અહુનવરના પવિત્ર કલામ (Word) થી પેદાવરા પેદા કરી રાક્યો છે, અને તે શબ્દથીજ આહરેમનની બદકારીને દૂર કરી રાક્યો છે અને સેવટે કરશે.

ઝોહરમજદની મીનોઈ પેદાવરામાં પહેલો બહમન હતો. પછી અર્દીએહેશત, રોહરીવર, સંપદારમદ, ખોરદાદ અને અમરદાદ. એ મીનોઈ અમેશારાપેદા, તે દાદરની ગેથીની પેદાવરા ઉપર અમલ કરવા લાગ્યા. આ ગેથીની પેદાવરામાં, દાદરે, પહેલપહેલે આસમાન પેદા કર્યું. એ આસમાન ઉપર બહમન અમલ કરવા લાગ્યો. આસમાનની શેરાની એના અમલનું મુખ્ય ખેતર હતું. આસમાન પછી ખીજી ગેથીની પેદાવરા, જે

દાદરે પેદા કરીને તે પાણી, જમીન, ગ્રાડપાન, ગોસપંદ અને આદમી હતાં. એ સર્વે ઉપર પાસખાની કરનારા ઉપલા અમેરાસપંદનાં ક્રમને આડે આવવા, આહરેમને ખલણે નાખી, અને તે માટે તે અમેરાસપંદો સામે અકોમન, અન્દર, સરવર, નાકહેદ, તારીચ અને જારીચ નામના દેવાને તેણે ઉભા કર્યા.

આ બાબમાં, જેને દ્વિમત કહેછે, તેનું અનુમાન રજુ કર્યું છે. આ જગતમાં સાંઈ અને માઈ બેળાવણું છે. સ્પેનામીનોની ઘડિ કરનારી રાક્ષિતનું કામ બલાઈ પાથરવાનું છે. આહરેમન તે સામે બૂડાઈ ફેલાવેછે. પણ સેન્ટે બલાઈ બૂડાઈ ઉપર ફાવશે અને દીનનું કામ આ છે, કે આ પરિણામ જલદીથી લાવવું.

બાબ ૨.—દાદરની પેહેલી પેદાશ આસમાન હતી. તે આસમાનમાં તેણે સેતારાઓ, ગ્રહો, ચંદ્ર અને સૂર્યને પેદા કર્યા. તેણે ૧૨ રાશિઓ અને ૨૮ નક્ષત્રોની રચના રચી. સેતારાઓની સંખ્યા ૧૪,૮૦,૦૦૦ ની જણાવી છે. એ સેતારાઓમાં તેશતર, સત્વરા, વનન્ત અને હકતરંગ મુખ્ય છે. પેદાશની રાક્ષિતમાંજ દાદરે તે પેદાશોનાં ફેરાહરો રચી રાખ્યાં હતાં. તેમ માણસનાં પણ ફેરાહરો પેદા કર્યાં હતાં. દાદરે ગોવા તે માણસોનાં ફેરાહરોને પુછ્યું કે ૧) તેઓને હમેશાં આહરેમનથી અચાવ ભરેલી હાલતમાં રાખવામાં આવે તે પસંદ? કે ૨) તેઓ રાશીકિ હાલતમાં જગતમાં જાય અને ત્યાં આહરેમન, જે મુશ્કેલીઓ નાખે, તે મુશ્કેલીઓ સામે લડે અને તેમાં ફાવે અને પછી અમર થાય તે પસંદ? ત્યારે ફેરાહરો પાછો માર્ગ પસંદ કરેછે. આ વચ્ચે જરથોશ્ત્રી ધર્મની એક અગત્યની રાખવણી જાહેર પાડેછે. આ દુનિયામાં માણસ એક સીપાહ બન્યા તરીકે છે. તેણે રાંત (passive) છંદગી કરતાં બૂરાઈ સામે લડવાની સ્વજન (active) છંદગી પસંદ કરવી.

બાબ ૩.—આસમાનને પેદા પોણે જોઈ, આહરેમન, પોતાની બૂરી ઇચ્છાઓથી ઊરાકેરાઈ, દાદરની પેદાશોમાં ખલલ નાખવાને દોડ્યો. તેણે આસમાન, તેમ પાણી, જમીન, ગ્રાડપાન, ગોસપંદ માણસ અને આતશ, એ સર્વથી મળતાં માણસજાતનાં મુખમાં કાંઈ નહીં ને કાંઈ ખલલ નાખી. દાખલા તરીકે જમીનપર તેણે સપ, વીધુ જેવાં ગ્રેહો જનવરે પેદા કર્યાં. આતશની મુદર રેરાની અને ગરમી સાથે તેણે ધુમાડો બેળ્યો. આ બાબની મતલબ આ છે, કે તે દાદરની બધી પેદાશોનાં ઊપયોગમાં, કાંઈ નહીં ને કાંઈ ખલલ છે. સઘણું સાંઈ અને સુખાણું નથી. માટે તે સઘણી પેદાશોને બોગવટો બરાબર કરવા માટે માણસે કોશિશ કરવી જોઈએ, અને તે પેદાશો સાથે બુંડું જોડાયું હોય તે તન અને મનના બળે દૂર કરી તેના બોગવટો કરવો જોઈએ.

બાબ ૪.—રાક્ષિતમાં ગાય ગોસપંદના રવાને અને કુલ કુદરતના રવાને, આ દુનિયામાં, આહરેમનની બૂરી અસરથી, પોતાઉપર આજીવ પડતાં જોયો, ત્યારે આહરેમજદ આગળ ક્રોધ કર્યા. આહરેમજદે દિલાસો દીધો કે થોડા વખતનાં જરથોશ્તને જનમ થશે અને તેની રેહબરીથી સઘણું સાંઈ થશે.

બાબ ૫.—આ બાબમાં અસલી ઇરાની કેશવરોની હકીકત આપીછે. એ કેશવરોની ગોઠવણ હાલના કંટિ-બંધો (Zones)ની ગોઠવણની થોડીક અસરોની દિસે છે. આ બાબ અને ૨૫)માં બાબ મુજબ, અલબુર્જનાં તમ્બર નામના પહાડમાંથી, જેને આપણે હાલની બાબમાં, પેહેલી મધ્યાન રેખા (First Meridian) કહીએ છીએ, તે પસાર થવી જણાવી છે. તેની આજુબાજુ ૧૮૦ રેશન, જેને હાલની બાબમાં આપણે અંશ (degree) કહીએ છીએ, તે છે. ખનીરયતે કેશવર હાલનો ઉચ્ચ કંટિ બંધ Torrid Zone ને મળે છે. (૧)

બાબ ૬ શ્રી ૧૦.—આપણે આગળ જોયું, કે કુલ જગતમાં, ઘડિ અને નારા, બનાં અને બૂંડાં વચ્ચે જાણે લડાઈ ચાલે છે. આહરેમન બનાં સામે ગોવા ગંગેડો મચાવે છે. જુદી જુદી પેદાશો સાથે તેના ગંગેડો દેવા પ્રકારનો છે, તે અહીં જણાવે છે. દાખલા તરીકે, વરસાદ, જે ઉપર તેશતર મવકલ છે, તે દુનિયાને

(૧) જુઓ જરથોશ્ત્રી દીનની બોળ કરનારી મંડળી સનમુખ આ બાબતપર વાંચેલો ખોસે વિષય આ મંડળીનો ૨૨) મા વર્ધનો રીપોર્ટ. જરથોશ્ત્રી દીનની બોળ કરનારી મંડળીને સને ૧૨૩૮-૩૯ ધજબજદીથી સને ૧૨૫૮-૫૯ સુધીનાં વીસ વરસોનાં દેવાલ પાડું ૨૪૧.

આબાદ કરે છે, તે તે સામે, અપારા દેવ, જે ગરમી અને મુકારા ઉત્પન્ન કરે છે, તે જંગ મચાવે છે. જમીન ઉપર ધરતીકમ્પ વિગેરેના બનાવથી, તેની સપાટી ફાટી પહોડાનું નીકળી આવતું જાય છે. આ ઝગડાનું પરિણામ છે. ઝાડપાનો, જે દુનિયાની આબાદીનું મૂળ છે, તેને મુકવી નાખ્યાં, તે પણ ઉપલા ઝગડાનું પરિણામ છે.

બાબ ૧૧ થી ૧૪.—આ બાબમાં અસલી હરાની કેશવરો, પહોડા અને દર્શાઓનું અને ગોસપંદાની જોવાનું વર્ણન છે.

બાબ ૧૫.—આ બાબમાં માણસ જાતની પેદાશ માટેનું વર્ણન છે. પહેલે દાદરે માણસનું શરીર પેદા કર્યું કે આત્મા ? તેના જવાબમાં કહે છે કે આત્મા. તેનું શરીર ખીજી આગળ પેદા થયેલી પેદાશમાંથી ઉત્પન્ન થયું. પહેલું જોડકું, જાણી ઝાડપાનની પેદાશમાંથી પ્રગટી નીકળ્યું. એ જોડકાએ દુનિયાની નિર્માતા આપી, અને પહેલે તે દાદરને તેના પેદા કરનાર કમ્પેસ રાખ્યો. પણ પાછળથી આહરેમને, જેમ ખીજી પેદાશ રોમાં, આગળ વર્ણવવા મુજબ, ઝગડો રાફે કર્યો, તેમ માણસની પેદાશના સંબંધમાં કર્યું, અને તેઓનાં મનમાં ખૂબ વિચારો દાખલ કર્યા. તેથી માણસે એ નિર્માતાની પેદાશ આહરેમને લાગુ પાડી. આ એક જુદું હતું. તેઓ તે બાબમાં અને દાખલને પાત્ર થયાં. તેઓની હાજરતા વધતી ગઈ અને તે આહરેમના ખૂબ વિચારોને લીધે હતી. તેઓ પહેલે વસ્ત્ર વિના ફરતાં, તે હવે વસ્ત્રનાં હાજરમંદ થયાં. પછી તેઓ ગોસ્તના ઝોરાકના હાજરમંદ થયાં. આમડાંના પોષાકપરથી વણેલા પોષાકો પહેરવા લાગ્યાં. તેઓએ લોખંડ મેળવ્યું અને તેના હથિયારથી લોકડાં કાપી લોકડાંનાં ઘરો બનાવવા માંડ્યાં. પછી મશી મશાનીથી માણસોની ધણીક જાતોની વૃદ્ધિ થઈ.

બાબ ૧૬.—આ બાબમાં ફરજંદની વૃદ્ધિ કેવી રીતે થાય છે, અને બેટાનું અને બેટીનું ફરજંદ ક્યારે થાય છે તે બાબે અસલી હરાની વિચારો જાહેર કરે છે.

બાબ ૧૭.—આ બાબમાં જૂદી જૂદી જાતના આતરો અને ગરમીના રૂપો (Manifestations of heat) વિગેરેનું અને આદર ફરોખા, આદરચુરાસ અને આદરજીવન નામના બાણીના આતરકેદોની ઉત્પત્તિનું વર્ણન છે.

બાબ ૧૮.—આ બાબમાં ગોઠદે નામનું ઝાડ, જે અસલમાં સઘળાં ઝાડોનું મૂળ ગણાતું, તેની હકીકત છે.

બાબ ૧૯.—આ બાબમાં “ત્રણ પગનાં ગધેડા” ના નામના એક જાનવરનું વર્ણન છે, જે અલંકારિક રીતે કોઈ કુદરતના મોટા બનાવનું વર્ણન દિસે છે. જેમ આકારમાંની કેટલીક શરિઓને અસલમાં તેઓના કલ્પિત દેખાવથી, જાનવરોનાં નામો આપવામાં આવતાં, તેમ આ બાબમાં દિસે છે. આ અલંકારિક જાનવરનાં વર્ણન પછી ખીજાં ચરન્દાં અને પરન્દાં પ્રાણીઓનું વર્ણન છે.

બાબ ૨૦ થી ૨૨.—આ બાબો સઘળાં પાણીના સંબંધના છે. તેઓમાં અસલી હરાની નદીઓ અને સરોવરોનું વર્ણન છે અને પાણી અથવા પ્રવાહી પદાર્થ, જે જૂદાં જૂદાં રૂપે જોવામાં આવે છે, તેની હકીકત આપી છે.

બાબ ૨૩.—આ બાબમાં વાંદરા અને રોંછની ઉત્પત્તિની વિચિત્ર દંતકથા દિસે છે, કે જેવી કેટલાંક જાનવરોના અને વળી ઝાડપાન અને ફળફળાદીના સંબંધમાં, આપણે ખીજી કેટલીક પ્રજાઓના સંબંધમાં પણ જોઈએ છીએ. આ બાબમાં ધણીક અલંકારિક છે. કહેવાની મતલબ આ દિસે છે કે બલાંએ જૂડાં સાથે જોડાવાથી તેનું ફળ ખૂબ આવે છે.

બાબ ૨૪.—આ દુનિયાની જૂદી જૂદી પેદાશોમાં, તે વર્ગની ખાસ સર્વેથી સરસ જાતની પેદાશ કેઈ છે ? તે આ બાબમાં જણાવ્યું છે. જેમ કે સરસમાં સરસ પકડો તે કયાં ? સરસમાં સરસ પક્ષી યા મેવા યા અનાજ તે કયાં ?

બાબ ૧૫.—આ બાબ અસલી ઇરાનીઓની વખતની વેહેંચણી બાબનાં વિચાર માટે અગત્યનો છે. કપીસાની અને જમશેદી નર્મોશના બાબેની તકરારમાં આ બાબ ધણીકે રીતે રાહદત તરફે ઝંકે થા બીજી બાજુથી રજુ કરવામાં આવેલે. નાના મોટા દિવરો કયા અને રજુઓ શી? તેનું આ બાબમાં વર્ણન છે.

બાબ ૨૬.—આ નાના બાબમાં હાલે નામના અસલો ઇરાની માવની હકીકત છે.

બાબ ૨૭.—જુદી જુદી જાતનાં ઝાડપાનો, ફૂલો, ફળો, અનાબે વિગેરેની બાબત આ બાબમાં સમાવી છે. આ બાબની સેવેટ ફૂલોનું વર્ણન છે. તે ઝંકે જાતની અસલી ઇરાનીઓની ફૂલની ભાષા (Language of flowers) રજુ કરેલે. ઝંકેમાં જુદાં જુદાં ફૂલોનો, ત્રીસે રાજોનું નામ ધરાવનારા જુદા જુદા ત્રીસે યજ્ઞો સાથે, સંબંધ દરસાવ્યો છે કે ઝંકેહરમજ્જદનું ફળાણું ફૂલ છે, બહમનનું ફળાણું ફૂલ છે. હવે ઝંકે યજ્ઞો જોઈએ તેથી પેદાચરો બપર, તેમ માણસ જાતના સદગુણો બપર મવકલ છે, તેથી ઝંકે ફૂલોનો તે સદગુણો સાથે સંબંધ છે. ત્યારે તે સદગુણોનો સંબંધ, ઝંકે જાતની ફૂલોની ભાષા રજુ કરેલે.

બાબ ૨૮.—જેમ અસલી ઇરાની યજ્ઞ મંડળમાં અમેશારપેદા બપરાંત ધણાક યજ્ઞો છે, તેમ દેવ મંડળમાં ૬ અમેશારપેદાની વિરૂદ્ધનાં ૬ દેવો બપરાંત બીજા ધણાક દેવો છે. તે દેવોનું કામ શું છે અને તેઓ શું કરુણું દેખાડે છે, તેનું આ બાબમાં વર્ણન છે.

બાબ ૨૯.—અસલી ઇરાનીઓ જમીનને હકૂત કેરવરમાં વેહેંચતા હતા. તે સતિ મુલકોમાં અને બીજા મુલકોમાં, અસલમાં જે ઇરાની મહાત્માઓ ધર્મ સંબંધી રાહનુમાઈ કરવા હતા, તેઓનાં નામો અને તેઓની હકીકત આ બાબમાં લખી છે.

બાબ ૩૦.—રસ્તાબેજ અથવા કેઆમત અને ફરોઝદ, ઝંકે જરથોશ્તી ધર્મમાં, બલિષ્ઠની જીંદગીના સંબંધના વિચારમાં અગત્યનો બાજ લેલે. તે બાબેનું આ બાબમાં લંબાણુ વર્ણન છે. ઝંકેહરમજ્જદને જરથોશ્તી સવાલ કરવામાં આવેલે કે, જ્યારે યુજ્જરેલા માણસોનાં રાર્શિર, હવા, પાણી, ખાંડ વિગેરે તત્વો સાથે મળી જાય છે, ત્યારે ઝંકેહરમજ્જદ રસ્તાબેજ વખતે તેઓને પાછાં કેમ બળાં કરશે? ઝંકેહરમજ્જદ જવાબ દેલે કે તે કામ મુશ્કેલ નથી. જ્યારે પેદાચરાની રાહઆતમાં, જ્યારે કાંઈ નહીં હવું ત્યારે, તે, પેદાચરાને ઝંકે પછી ઝંકે ઉત્પન્ન કરી રાફો, ત્યારે રસ્તાબેજની વખતે યુજ્જરેલાંઓને પાછાં બળાં કરવાનું કામ મુશ્કેલ નથી, કાણુ માણસોનાં હાડકાં, લોહી, બાલ વિગેરે રાર્શિરિક પદાર્થો, જે કે ઉપર ટપકેથી જોનાં નારા પામ્યાં છે, તેમણુ ખરેખરાં નારા પામ્યાં નથી. તેઓ હવા, પાણી વિગેરે તત્વોમાં ઝંકે થા બીજે રૂપે હૈયાત છે. તેમાંથી તે, સર્વને પાછાં બળાં કરશે.

બાબ ૩૧.—આ બાબમાં પેરાદાદીઅન અને કેઆનીઅન વંશના પાદરાહોની વંશાવળી આપાઈ. આ બાબ અગત્યનો ઝંકેલા માટે છે કે તે કેટલીક બાબતમાં રાહનામાની ઝંકે પુરવણી મિલાલે છે. રાહનામામાં કેટલાક પાદરાહોના સગપણો વચ્ચે ગાળા દિસે છે તે આ બાબથી પુરાવ છે.

બાબ ૩૨-૩૩.—આ બાબમાં પેગમબર જરથોશ્તના આનદાનની અને અસલી ઇરાનના ઝાએદાનાં આનદાનોની વંશાવળી આપી છે.

બાબ ૩૪.—આ બાબમાં ઇરાનનાં રાજ્ય કરી ગયલાં વંશોનાં, અને તેમાં મુખ્ય કરી પેરાદાદીઅન અને કેઆનીઅન વંશોના પાદરાહોનાં રાજ્યનાં વર્ણ આપ્યાં છે. ઝંકે વર્ણો, જે રાહનામું, બમારની વિગેરેમાં પણ આપ્યાં છે તે સાથે સરખાવવા માટે અગત્યનાં છે. (જુઓ ખારી અવરતાનાં વિરોધ નોમોની ફરહંગમાં, સેવેટ આ બાબતનો કોડો.)

વધારાનો બાબ.—આ બાબમાં યુજ્જરેલાંઓ જે યીનવદ પુલપરથી પસાર થાય છે તેને લગતી બાબત છે, કે જે બાબત વંદીદાદ, હાદાખ નુરક, વીરનારપ યશત, વીરાંદનામું, મીનેષ્મેર, દાંદરતાને દીની વિગેરેમાં પણ આવેલે. પણ આ બાબમાં આ બાબતના સંબંધમાં અગત્યનો વધારો આ છે કે જ્યારે

ઉપલા પુસ્તકોમાં માણસની કેરદાર યાને કરણીને ત્રીજી આમદદિ, મરનારની સગમુખ એક સ્ત્રીના રૂપમાં આવી ઉભી રહેતી જણાવીછે, ત્યારે આ આખમાં સ્ત્રી ઉપરાંત, એક બાગના રૂપમાં, અને એક ગાયના રૂપમાં પણ તેણીને આવી ઉભી રહેતી જણાવી છે.

બુનદેહેશ અસલમાં એક પુરાણી કેતાબ.

બુનદેહેશ કેતાબ, હાલ જેમ આપણને મળે છે તેમ, એક હાથ લખાયેલી નથી. તેમાં અવાર નવાર જુદે જુદે હાથે લખાણુ થયાછે. તે અસલમાં પુરાણી છે પણ પાછળથી તેમાં વધારા થયોછે.

તે પહેલે ક્યારે લખાઈ હતી તે ચોક્કસ નથી. એ એક પુરાણી કેતાબ છે એમ મનાવું આવડું છે. કાંઈ નહીં તો તેમાં સમાવેલી બાબતો ઘણા પુરાણા વખતમાં અવસ્થામાં લખાઈ હોય, અને ત્યારપછી તે અસલનો, અથવા અસલના કોઈ મોટા ભાગનો, પહેલવીમાં તરજુમા થયો હોય, એ સંભવિક છે. એ અસલ પહેલવીમાં પાછળથી થોડા થોડા વધારા થયો હોય એ પણ સંભવિક છે.

બુનદેહેશનું મૂળ. દામદાદ નુસ્ક—આ પહેલવી કેતાબનું અસલ મૂળ કોઈ અવસ્થા કેતાબ હોય એવા પારસી વિચારને મરહુમ દસતુરજી એંદલજી દારાબજી ભમારપજી પોતાની બુનદેહેશમાં નીચલા રાખેલાં, બહેર પડેછે, જે રાખેલો તેવણુનીજ ધ્યાનમાં આવેલું. “કેતાબ પહેલવીમાં બુનદેહેશને નામની છે. જેહાનગે આપડા પેગમબર સાહેબ જરથોશ્ત હકની દરગાહથી (૨૧) રો નરાક લાવા હતા. પાદ- “સાહ ગોરાનારાપની પાદશાહીનાં વખત ઊપર તે (૨૧) રો નરાકમાંહોથી પેગમબર સાહેબ જરથોરાતના “સાગરદોએ દાદાર હોરમજદની પેદાવરાની રાજઆવથી તે કર્મેઆમતના તલકની હકીકતો તમામ “સુંદી કાહાકી તેહની (૧) કેતાબ પહેલવીમાં બનાવી હતી. તેહનું નામ બુનદેહેશને પાડીજી હતું.”(૧)”

દસતુરજી એંદલજી કહેછે તેમ પહેલવી બુનદેહેશનું અસલ મૂળ કોઈ સુખ થયેલું અવસ્થાનું નુસ્ક હોવું જોઈએ. ડા. ઊવેરજી કહેછે તેમ તે ‘દામદાદ’ નામનું નુસ્ક હોવું જોઈએ. દીનકદં મુજબ દામદાદ નુસ્ક ૨૧ નુસ્કોમાંથી ચોથું નુસ્ક હતું.(૩)

દીન વજર કદં પ્રમાણે તે પાંચમું નુસ્ક હતું. એ પહેલવી કેતાબ પ્રમાણે અને રેવાયતો પ્રમાણે આ નુસ્કનું ખીજું નામ દવાબદે હમાસત હતું. યથા અહુવધ્યોના ૨૧ રાખેલા નામથી, આ ૨૧ નુસ્કોને, આ કેતાબ અને રેવાયતોમાં આગળપામાં આવેછે. તે મુજબ યથાઅહુવધ્યોના પાંચમા રાખ ૨૧રોને મળવું આ દામદાદ નુસ્ક હતું, એમ દીન વજર કદં જણાવે છે. જુદી જુદી રેવાયતોમાં એના અનુક્રમ બાબે ફેર છે. બહમન પુંજઆ (ઇ. સ. ૧૬૨૭)ની રેવાયત મુજબ તે ચોથું નુસ્ક છે. કામા બોહરાની રેવાયત એને પાંચમું નુસ્ક જણાવે છે. નરીમાન હોરાંગ (ઇ. સ. ૧૪૭૮) ની રેવાયત મુજબ પણ એ પાંચમું નુસ્ક છે. બર્તો કાસદીન (ઇ. સ. ૧૬૧૪ થી ૧૬૪૬) મુજબ પણ એ પાંચમું નુસ્ક છે. દીનકદંના લખાણુને આપણે વધારે વજન આપવું જોઈએ. ત્યારે તે પુસ્તક મુજબ, બહમન પુંજઆની રેવાયત એને ચોથું પુસ્તક ગણેછે, તે અસમ્ભવ છે.

(૧) દિઆચો પા. ૪-પ. (૨) S. B. E. Vol. V. West. Introduction XXIV.

(૩) અવસ્થાનાં ૨૧ નુસ્કોના પહેલવી દીનકદં (દસતુર ૮ બાબ ૧ ક. ૧૦ ઊરેસ્ત) તથા ભાગ કીયા છે. ૧) ગાથાનાં નુસ્કો. ૨. હથ માશનાં નુસ્કો અને ૩. દાતનાં નુસ્કો. એ ત્રણમાંથી ખીજા પ્રકારનાં નુસ્કો એટલે હથ માશના વર્ગનાં નુસ્કોમાં દામદાદ નુસ્ક આવેછે. બચી રહેલાં નુસ્કના અવસ્થાના ભાગ અને તેની પહેલવી હકીકતની કેટલીક સરખામણી ઊપરથી ડા. ઊરેસ્ત ગણત્રિ કરેછે કે એ નુસ્કના અસલ અવસ્થાના પુસ્તકમાં આસરે ૮૯૦૦ અવસ્થાના શબ્દો હોય અને તેની અસલ પહેલવીમાં આસરે ૨૬૩૦૦ શબ્દો હોય. (S. B. E. XXXVII. West. Introduction p. XLV.)

(૪) આ વારીબો આ બધીઓના જવાબો લઈ ઈરાનથી પાછા ફરવાની છે.

‘બુનદેહેશનું મૂળ દામદાદ નુસ્ક’ તેની સાબિતીઓ. ૧. પહેલી સાબિતી. પુસ્તકોનાં નામોના અર્થ—હવે બુનદેહેશનું મૂળ ડા. ઉવેશ્વર કહેછે તેમ દામદાદ નુસ્ક હોય તે અનુમાનના ટેકામાં કેટલાક બાબતો સ્પષ્ટ કરી શકાય.

૧. પેદેહુ તો હું બાઈ છું કે બુદ્ધિદેહરા અથવા બુદ્ધિદેહને અને દામદાદ શબ્દોમાં તેઓના અર્થ પ્રમાણે, કેટલું મળતાપણું છે. બુદ્ધિદેહરા અથવા બુદ્ધિદેહન શબ્દનો અર્થજેદખોડે છે કે તેમાં 'દેહરા અથવા દેહરને', એમજે પેદાચરાની બાબત છે. તેજ મુજબ દામદાદનો અર્થ પણ દેખાડે છે કે તે 'દામ' અથવા 'પેદાચરા'ની બાબત ઉપર છે. "બુદ્ધિદેહરાને" તો અર્થ 'પેદાચરાનું મૂળ' થાય. તેમ 'દામદાદ' નો અર્થ 'પેદાચરાનો કાયદો અથવા તરફિકો' થાય. એ દામદાદ નુસ્કનું ખીજું નામ દાતકદમાં 'દેહરને એમી ગોતીદાદ' છે, જે નામ પણ "બુદ્ધિદેહરને" નામ સાથે તેનું વધુ સરખાપણું દેખાડે છે.

૨. ખીજ સાબિતી. બાબતોનું અણતાપણું.—આ યુગ થયલા દામદાદ નુસ્કમાં સમાયલી બાબતોની હકીકત જે પાછળનાં પેઢેલવી ફારસી લખાણોમાં બમી રહીછે, તેને બુન્દહેરાની બાબતોની હકીકત સાથે સરખાવતાં માલૂમ પડેછે, કે આ જોડ પુસ્તકોમાં લખાવલી બાબતો મોટે ભાગે સરખી છે. આ યુગ થયલાં દામદાદ નુસ્કમાં શું શું બાબતો સમાયલી હતી, તેનો ટુક ઇતેતેબાબ, સરખામણી કરવા કાગ્ગે, આપણુ-ને ત્રણ કેકાણે મળેછે.^(ક)તે મુખ્ય કરીને દીન કર્દના આમાં દ્હતરમાં મળેછે.^(૧)તે દીન વજર કર્દ નામના પુસ્તકમાં મળેછે.^(૨)(ગ) અને તે રૈવાયતોમાં મળેછે, જેમાં તે દીન વજર કર્દને આધાર લીધેલી દિસે છે.^(૪) દામદાદ નુસ્કમાં શું બાબતો સમાયલી હતી તે બાબતો દીનકર્દના, દીન વજર કર્દના અને રૈવાયતોના ફકરા આપણે અહીં તપાસીશું, કે તે ઊપરથી જોવાને બને કે દામદાદ નુસ્ક, બુન્દહેરાનું મૂળ કેટલી હદે છે.

(ક)દીનકર્દને આધારે દામદાદ નુસ્કની આપત.---દીનકર્દના આધારે દ્વંતરમાં નુસ્કની આપત આવી છે. તેમાં દામદાદ નુસ્ક બાંધે નીચેલા કુદરે મળેછે, જો દામદાદ છે, કે તેમાં બુનદહેરાની માફક પેદાશની બીતપ-બીતિ તે લગતી આપત હતી. આ કુદરામાં પેદેલાજ વાક્યમાં આપણને 'દામદાદ'બોલે નો જાણે બાંધે રાખે. મળે છે કે 'દામદાદ' તે "યેહશ્વ-તને દામ", જ્યારે "પેદાશનાં આપણું અથવા બીતપન કરવું." હરાની 'દાદ' ને બદલે આ રાખેદામાં આપણે સેમીટીક 'યેહશ્વ-તના' જોઈએ છીએ.

[illegible]

(9) S. B. E. XXXVII. West. p. 8, Bk. VIII., Ch. I. 16.

(२) S. B. E. XXXVII. West. p. 13, Bk. VIII., Ch. V.

(3) Ibid. p. 439. (4) Ibid. pp. 418, 420, 427, 433.

(੫) ਐ. ਟੇਕ ਮੁਰਸ਼ਨੀ ਨਦੀ, ਫ਼ਾਲੀਐ ੩੦੭.

અર્થ—દામદાર નુરકમી અંદર કામની જાળવણી અને ચઢતી પેદાશરતી ઉત્પત્તિ બાબે વર્ણન (છે). પેહેલું મીનોઈ હાલત બાબે, અને કેટલું અને કેવી રીતે મીનોઈ હાલતમાં રહેલા બાબે, અને તેમાંથી ગેતીનું લાયક બની અને તમામ બની ઉત્પન્ન થવા બાબે, અને આહરેમનને મારવાની બાબતમાં વિચાર કરી બોલવા બાબે, અને આહરેમંદીના જોરને સેવટે હાંકી કાઢવા (રાષ્ટ્રીયન) ને હુમ્મશાં રાક્ષિતવાન થવા બાબે, અને પેદાશરતી ઉત્પત્તિના માર્ગ અને તરીકા બાબે, અને તેઓની કુનિયાઈ (હાલત) બાબે, અને તેઓમ અને જાતના મુજબ અને ઉપયોગ બાબે, અને ઝમ્બીજ બાબત ઉપર જે બી કાંઈ હોય તે બાબે, અને પેદાશરતી કાલ છે અને સેવટે તેનું ક્યાં પોહોચ્યું છે તેનાં કારણ બાબે, અને તે પેદાશરતે નુકસાન અને દુઃખ અને હલાકી (પહોંચે છે તે) બાબે, અને તેના બેદ અને ધલાજ અને ઊપાય બાબે, અને તે (નુકસાન વિગેરેને) મારી હટાડવા અને નાશ કરવા બાબે, અને પેદાશરતે તે (દુઃખ) થી છોડાવવા અને નુકસાન વગરની કરવા બાબે (આ દામદાર નુરકમાં વર્ણન છે). અરોહની આબાદી ઝમે પેહેલા પ્રકારની આબાદી છે.

દીન વજર કર્દને સ્વાધારે દામદાદ નુરકની આપત.---દીન વજર કર્દમાં દામદાદ નુરક આમે નીમલો કુરૈ મજેછે.

[illegible]

(૪) અર્થ અને દુઃખ afflition.

(૫) દીન વજર કરે કેતાથ વજર કરે દીની નામે જાણાયલી કેતાથથી જુદી છે અને તે હાલસુધી ફક્ત દરનુરજી ડા. હોસંગજી જામારપજી પાસેજ જાણાયલી છે. તેમાંથી દરનુર કેતાપાદ આદરખાદે ડીપસો ફકરો મેંદરખાની કરી મારે મારે ડીતારી મોકલ્યો છે. આ ફકરાની ઈખારત દેખાડે છે કે દેતાથતમાં દામ-દાદ નુરુદની ખાખતનું જો વર્ણન છે, તે આ કેતાપાને આપાદે છે. આ રહેલવી અને દેતાથતના ફારસી ફકરા હાજમખ મળતા છે.

પન્થુમ નુરક રુશ દવાજદે હોમાસ્ત, કદે ઝમે જક નુરક ખીરો દો હુમન્દ. દયન જક નુરક હમાક યીમી મીનોઈ ગરતમાનીઅ. નીઅોકીઅ ઝમે સરીતરીઅ ઝમે ગેતીક^૧ વદેતમન ગીહાનીઅ વ મદમ આસમાન વ મદમ જમીક વ કોલા મન્દવમ સુન ઝોહરમજદ બરેહીનીદ દયન મય વ આતરા વ ઝોવર હુમન્દ, વ મરુમાન ચેહાર પાયાન ફરાજ રહુતારાન વ વાહનન્દગાન વ કોલા મન્દવમ સુન મિન આવ હુમબરેહીનીદ વ દરો ઝમે કોલા મન્દવમીહા. દેદીગર જક સુન રરતાખીજ વ તન પસીન કર્દન વ ચીનવદ^૨ વરજે હસરસરને વ જવીતાક કર્દન વ મદમ કેરેકારાન પાત દેહરને વ મદમ વિનાસકારાન પાદ ફરાસ ચેહવુન્દ પવન તને પસીન હમ અઝમેદુન ચેયુન હુમન્દ.

અર્થ—પાંચમું નુરક રુશ (અથવા) દવાજદે હોમાસ્ત (છે). ઝમે નુરકના ૩૨ કર્દ છે. તે નુરકમાં સઘળી (નીચલી) બાબતો (છે). મીનોઈ અને ગરૌથમાની હાલત, ગેથીની અને આઝમે જોહાનની નેકી અને બધી, અને આસમાન ઊપર અને જમીન ઊપર દરેક સીજ જે ઝોહરમજદે પેદા કીધી હોય (અને જે) પાણી અને આતરા અને જાડપાતમાં હોય; અને માણસો અને ચોપમાં અને ચરન્દાં અને પરન્દાં અને દરેક સીજ જે પાણીમાંથી પેદા કીધી હોય અને દરેક સીજની આસિયતો. ખીજું તે કે જે રસ્તાએજ અને તન પસીનનું ઉત્પન્ન કરવું છે, અને ચીનવદ (પુલ) ના રસ્તાને પહોંચવું અને તેનાથી છુટા પડવું છે અને સવાબકારોનો બદલા ઊપર અને યુનેહગારોની સખ ઊપર છે. તને પસીનને લીધે આ મુજબની બાબતો (બને) છે.

રેવાયતને આધારે દામદાદ નુરકની બાબત—દારાચ હોમજદયારની રેવાયતમાં નુરકોની હકીકત બાબે જુદીજુદી રેવાયતોમાંથી જે સાર આવ્યો છે, તેમાં કામા જોહરાની રેવાયતમાંથી દામદાદ નુરકની હકીકત બાબે નીચલો સાર મળે છે. જોયે યુનીવર્સીટીની દારાચ હોમજદયારની રેવાયત જે ૧૯૦૯ માં જપ્તાઈ છે તેમાંથી હું નીચલો ફકરો આપું છું.^(૩)

(૧) (૪) پنجم نامش دوازده هاست است و تفهیم این کتاب در امدان است و این کتاب سی و دو کرده است که باری سبحانه تعالی فرو فرستاد در ذکر بدی خلق عالم علوی و عالم سفلی و مفت جمع آن و آنکه حق سبحانه و تعالی یان کرد در آسمان و زمین و آب و آوور و آتش و مردم و چهارپای و چرند و فرند و آنکه بیافرید در منفعت و آلات آن و مثل این دیگر قیامت یعنی رستخیز و صراط و گرد کردن و پراگنده کردن و چگونگی احوال قیامت از نیک کرداران و بد کرداران بستگ هر عمل که در نیک بد کنند

(૧) ૧st નો 'વ' ને શબ્દની સાથે લેખી તો કદાચ 'વહીરતીક' એટલે 'બેહરતી' મોટે હોય, એટલે પેલી જોહાનની. (૨) મને મળેલા ફકરામાં આ શબ્દ ડાંજાજ છે જે દેખાઈતી રીતે ડાંજાજ નો બિગડેલો આકાર છે, કારણ શરસી રેવાયત, જેમાં આ ફકરો મોટે ભાગે દીન વજર કદે મુજબ છે. તેમાં આ શબ્દની જગ્યાએ صراط શબ્દ છે જે ચીનવદ પુલને અર્થે વપરાય છે અને જે નામથી ઈસ્લામી ધર્મમાં પણ એક ચીનવદ પુલના એવા પુલ યા માર્ગે જણાયેલો છે.

(૩) Fragments relatifs à la religion de Zoroaster par Mohl. et Olshausen નામની ૧૮૩૯ માં છપાયેલા નાના પુસ્તકમાં પણ એ નુરકો બાબેના ફકરાઓ મળદ થયાં છે.

(૪) Olshausen et Mohl. p. 12. પ્રમાણે تفسير explanation ખુલાસો.(૫)ડા. ઊનિવર્સ. 'દામદાદ' સુચવે છે.

(૬) Revayet of Dārāb Hormazdyār in the Bombay University Library. f. 109a.

અર્થ—પાંચમા (નુસ્ક) નું નામ દવાજદે હોમાસ્ત છે અને આ કેતાબની સહમજ (ખોદાની)મદદ માટે છે. (૧) અને આ કેતાબના ૩૨ કરછ છે અને તે આરાધણાને લાયકના ખોદાતાલાએ ઊપરની દુનિયા અને નીચેની દુનિયાની ખલકની ભલાઈ અને ભૂડાઈનાં વર્ણનને માટે નીચે (એટલે આ દુનિયામાં) મોકલી છે. અને તે સધળાંનું, અને આરાધનાને લાયકના ખોદાતાલાએ આસમાન અને જમીન અને પાણી અને ઝાડપાન અને આતરા અને માણસ, અને ચોપગાં અને ચરનારાં જનવૈરા અને પક્ષીઓ આથે, જે કાંઈ યાદ કર્યું અને જે કાંઈ તેઓના કાયદાને માટે અને તેઓના ઊપયોગનાં સાધનો તરીકે પેદા કર્યું છે, તે આખત ઊપર અને આના નીચે ખીજી આખત ઊપર તેમાં વર્ણન છે. ખીજું કીઆમત એટલે રસ્તાએજ અને ચીનવદ પુલ અને સધળું એકું કરવું અને લીખરી નાંખવું અને કેઆમતના એમહવાલની પ્રકૃતિની આખત અને બહુ કરનારા અને ભૂંડ કરનારા ભલા ભૂડાના સંબંધમાં જે કામો કરે છે તેની અગત્યતા ઊપર (આ પુસ્તકમાં વર્ણન છે).

અસલ દામદાદ નુસ્કમાં સમાયલી આખતો, જે ઉપલા ત્રણ કુકરાઓમાં જણાવી છે, તેને જુનદેહેરામાં સમાયલી આખતો, જેનો સારાંસ ઊપર આપ્યો છે, તે સાથે સરખાવી જોતાં, વધારે ખુલ્લું દિસે છે કે દામદાદ નુસ્ક આ જુનદેહેરા પુસ્તકનું મૂળ હોવું જોઈએ.

૩. ત્રીજી સાબિતી. જુનદેહેરાને મળતા જાદરપરમ પુસ્તકમાં દામદાદ નુસ્કનું નામ.

જુનદેહેરાનું મૂળ દામદાદ નુસ્ક હોવું જોઈએ, તેની એક ખીજી સાબિતી ડા. ઉવેર ૨૪૨ જુ છે. તે નીચે મુજબ છે. જાદરપરમના નામથી એાળખાતી કેતાબ, જે જાદરપરમ નામના હેરાજદે ૪૦ સ૦ ની નવમી સદીની સેવટે લખેલી દિસે છે, તેમાં કેટલીક આખત જુનદેહેરાની આખતોને મળતી છે. તેની કેટલીક ધખારત જુનદેહેરાને મળતી છે. નીચે તેના થોડાક દાખલા ૨૪૪ ક્રં છે. જુનદેહેરાની ધખારત આ પુસ્તકમાં ઉતારી છે તેના અર્થ આ પુસ્તકમાં આપ્યો છે, તેથી અહીં ફરીથી એલાયદો આપ્યો નથી. જાદરપરમની ધખારત એ. તેહમુરસ ઘીનશાજી અંકલેસરીઆએ મહેરમાની કરી વાપરવા આપેલી એક નકલ ઉપરથી ઉતારી છે. તેના અર્થ તેની નીચે આપ્યો છે.

૧. જુનદેહેરા.—એયુન ફરાજ વદદે એવાંરે ચીહરકે રાએ મિન હમ અન્દામ તોરા પન્જ વ પંજ સદે ગોતૌક દવાજદેહ સદે એવાંરે અએરાજ મિન જમીક ફરાજ વખરીદ (ખાખ ૧૦ ફ. ૧ પાનું ૩૪).

જાદરપરમ.—એયુન તોરાએ અયોક દાદ વદદે મિન જક એયુનીઅ એ ચીહરકે એવાંરેક દારત પન્જ વ હકત સદે ગોતૌક વ દવાજદે સદે એવાંરે અએરાજ મિન અન્દામ અન્દામ વખરીદ હમન્દ એયુન વીનન્દ અયોક અયોક મિન કતાર અન્દામ દયન દામદાદ પએતાક (૪)

અર્થ.—જ્યારે પહેલે ઉત્પન્ન કરેલા ગોષિયુજર પાખો (ત્યારે) ઝાડપાનનું ખીજ, જે તે ધરાવેતો તેની આસિયતથી ૫૦ જાતનાં અનાજો અને ૧૨ જાતનાં દવાઈનાં ઝોડો તેના શરીરના ભાગોમાંથી ઉગી નીકળ્યાં. દરેક જાત ડ્યા ભાગમાંથી નીકળે છે તે આથે દામદાદ (નુસ્ક)માં જણાવેલું છે.

૨. જુનદેહેરા—અરપ હરત સદે. સપેદ સ્પાહ, જદે, યોર, કુમહત, તાજી પારસી અરતર ખરી ગોર અરપે આથે અવેરે અરપ સદેગાન. ગમલા દો સદે કોહ અરા અર્જની મેમન અયોક પવન કુકે શાયદ દારતન અયોક પવન દશત અએમિત અયોક કોક દુ કોક (ખાખ ૧૪ ફ. ૯ અને ૭ પાનું ૫૩ અને ૫૨).

(૧) 'દામદાદ' ને બદલે ભૂલથી આ શબ્દ 'દર ઈમદાદ' લખ્યો છે એમ ડા. ઊવેર ૨૪૨ માટે છે.

(૨) 'અસ સરાત' નામના ઈસલામી પુસ્તકોમાં પણ એક પુલ છે, જે ચીનવદ પુલને મળેલો છે. સરાતનો અર્થ 'રસ્તો.'

(૩) નકલમાં જુ છે જે જુ ને બદલે ભૂલથી છે

(૪) એ. તેહમુરસની નકલ પા. ૪૯૨ લીટી ૧૦

જાહેરપરમ.—મિન હમ સર્વેહા એથુન પવન દામદાદ હોગાન હુરામોહે અવમ દશન નાપીકે તોખમ હુશૌરશની અહનગદીકે નપીશત. દેનમન છનાકે હતગદીકે આહિ અમ્મિતે નુખાહિમિત મદમ સહે અરપાન કુંદમ તાજકે વ અવરાણ ૨૬ સાપીદ જદેથુરા. દેહીમર પાર્સીકે વ અરતર વ અખા વ યુર વ અરપે આપીકે વ અવારીકે. વ ઊશૌર અદિવર હો. દશત કુંદ હોગાને કુંદ.

અર્થ.—સમગ્રી જાતો દાસદાદ (નુરક) માં વિગતવાર ગણવિધી જણાવી છે, તેથી એ આ લખાણમાં તેઓની ઊત્પત્તિનું વર્ણન ફક્તમાં લખ્યું છે. આ જગ્યાએ તેનો સાર આ છે કે થોડાની જાતની (ખાખત) બપરદેખાડનું છે કે પહેલી (જાત) આરબ છે) અને તેનો સરદાર (અંદરે તેની સરસ જાત) સફેદ, પીળા કાનવાળો (થોડો છે). ખીજી જાત ધિશાની (છે અને પછી) ખરખર અને ગર્ધોડા અને ગોરખર અને દર્દાઈ થોડો અને ખીજી થોડા. અને જીરમાં ગુખા એ છે. અંદર જંગલનું (અને ખીજું) પહાડી એ ખુંધવાળું.

આ કદશર્મ્યાની સરખામણી ઊપરથી દિસે છે કે તે સ્ત્રીમાં હિમારત કેટલેક દરજ્જે મળતી છે. સ્ત્રી-
હુલ નહીં, પણ જનદરપરમની ખીચ કેટલીક આપ્તતા જુનહેરેરાની આપ્તિતે મળતી છે. તેનો રાશ આપ્તનો
ભાગ, જેનો ડા. ઊવેરે ૩૧ આપ્ત કરી તરજુમા આપ્યો છે, તેની આપ્ત અને જુનહેરેરાના રાશ આપ્તના
પાશોની આપ્ત કેટલેક દરજ્જે મળતી આવે છે. હવે આ જુનહેરેરાને મળતી જનદરપરમની આપ્તમાં
દામદાદ નુસ્કનો હવાસો આપ્યો છે કે તેમાં સ્ત્રી આપ્ત વધારે વિગતે જોરે કરેલી છે. ત્યારે દિસે છે કે
આ જનદરપરમનું મુજ, તેમ જુનહેરેરા, જેની આપ્ત પણ તેને મળતી છે, તેનું મુજ પણ દામદાદ નુસ્ક હોય.

૩. ઓવેરટ ધારે છે કે જાદરપરમના લખનારે જુનિહેરાનો ઓપયોગ કર્યો હોય. ડૉ. ઓવેરટ કહે છે કે, "Zâd-spâram uses in many places, precisely the same words as those employed in the Bundahis, interspersed with rauch matter written in a more declamatory style; it is, therefore, evident that he had the Bundahis before him to quote from"¹—પણ હું ધારેછું કે જાદરપરમની સામે દામદાદ નુસ્કના સારનુજ કોઈ પહેલવી પુસ્તક હોય. જો જાદરપરમ સામે જુનિહેરા હતો, અને જો તેણે તેનો ઓપયોગ કર્યો હતો, તો તે જુનિહેરાનું નામ દેતો અને દામદાદ નુસ્કનું નામ નહીં દેતો. એવું વિચિંછે કે એજીએ દામદાદ નુસ્કના કોઈ પહેલવી સારાંશનો ઓપયોગ કર્યો હોય. ગમે તેમ હોય, પણ જુનિહેરા અને જાદરપરમની કેટલીક વ્યાખ્યાની સરખામણી દેખાડે છે, કે જુનિહેરાનું મૂળ દામદાદ નુસ્ક હોય કે નો નુસ્કનું નામ, જાદરપરમ, નો વ્યાખ્યા જુનિહેરા અને તેના પુસ્તકમાં સામાન્ય છે, તે વ્યાખ્યાનોના વર્ણનમાં, પોતાના આધાર તરીકે લે છે. આ લખનાર પોતાના આ જુનિહેરાને મળતાં લખાણમાં દામદાદ નુસ્કનું નામ વાપરેછે અને તેનો હવાસો આપેછે. તે એ જગ્યાએ કહેછે, કે "દયન દામદાદ પચ્ચિતાક" "પવન દામદાદ દોગાન હુશ્યાર્દ" એમણે "દામદાદ (નુસ્ક) માં જણાવેલું છે." "દામદાદમાં વિગત વારે ગણલિથી જણાવેલું છે." આ ઉપરથી ખુદલું વિચે છે કે તેના પોતાના લખાણનો આધાર તેણે દામદાદ નુસ્ક ઉપર રચ્યો હોય. ત્યારે જુનિહેરા, જેની હાજારત પણ જાદરપરમને મળતી છે, તેનું મૂળ પણ દામદાદ નુસ્ક હોવું જોઈએ.

જુનદેહેધનો જાખનાર.—આ પુસ્તકના ૩૩ માં જાખમાં હરિનના જણીતા મોચેદ કુટુંબોની વંશાવળી આપીછે. તેમાં આ પુસ્તક જાખનાર પાતાનું નામ અને વંશાવળી નીચે મુજબ આપેછે.
અસલ ઇબારત D.H. મુજબ હું આપુંહું.

[illegible]

1 S. B. E. V. West. Introduction, p. XLVII.

(૨) D.H. માં ના છે પણ T.D. માં ના બરાબર છે.

અર્થ—બીજા સધળા માણેલા, જન્મીને ખુદાઈ નામે (નામની કેતાબ) માં એક કુટુંબના કહેણે, તેઓ મીનોચેહરના આ તેજમના છે. વળી તે માણેલા, કે જન્મ્યા હાલમાં છે, તેઓ મર્વ આ એક કુટુંબનાં પીતાને કહેણે, અને હું બંદો પણ આજ કુટુંબનો છું, કે જેને લોકો દાતખીઅ કહેણે, કે જે અશાવહિશ નો (હોકરો) છું. જે ગોશન જમનો, જે વાહરામ શાદનો, જે જરયાશતનો, જે જરયાશત આદર્યાદ મરિસપ-દનો છે).

પુનર્દેશનો સને.

અસલ ખુનદહેરાનો સને-હવે આદર્યાદ મદરેપંદ શાપુર ખીખનો વડો દરુર હોતો. અંચે શાપુર ખીખઅંચે ઈ. સ. ૩૦૯ થી ૩૦૯ સુધી રાજ્ય કર્યું હતું. તેથી બે આદર્યાદ મદરેપંદનો વખત તેના રાજ્યની આસરે સેવરે ગણ્યે-કહે કે ઈ. સ. ૩૫૦ માં ગણીએ,—અને દરેક ષેઠી રાખ વર્ષની ગણીએ,તો ખુનદહેરાનો અસલ લખનાર દાત્રીએ ઈ. સ. (૩૫૦+૧૨૫) ૪૭૫ માં થાઈ ગયો હોય, એટલે તે ઈ. સ. ની પાંચમી સદીની સેવરે થઈ ગયો હોય.

ડા. જિવેશ ઉપલા ફરમામાં જે “દાતકીઅમ હિ અરા વહીશત” શબ્દો છે તેને માટે રાક્ષંદ છે અને કહે છે કે “This looks more like a complimentary title than a name.” અર્થ એ કે તે વિશેષ નામ ને બદલે સેફાતી ઇજતના શબ્દો છે, અને આમ સેફિ અર્થ કરે છે કે the administrator of perfect justice. ત્યારપછીના શબ્દને તે વિશેષ નામ સેફિ ઇખ્બારત ચાલુ કરે છે. પણ DH માં અને TD ની ખીજી નકલમાં, પછીનાં નામ ગોશત જમની આગમઅ ‘હિ’ છે, જેદમાડે છે કે આગમુ નામ વિશેષ નામ છે અને પછી તેની પેદી દર પેદીના નામ છે.

હાલમાં મળે છે તેમ, પાછલા વધારા સામેની બુનદેહશનો સને—આનો ત્યારે બુનદેહશનો
 ચ્મક અસલ લખનારનો સને થયો. પણ બુદ્ધુ દિસે છે કે તે અસલ બુનદેહશમાં પાછળથી થયું વધારા
 થયો છે. તેમાં કેટલોક ભાગ, છેક આરમ્ભને હાથની ધરાનની ફેતહ પછીનો પણ છે. તે બેનો ત્યારે
 બુનદેહશ, જેવી રીતે તે આપણી પાસે હાલ છે, તેવી રીતે તેના ઘણાક ભાગ આરમ્ભની ફેતહ પછીનો છે.
 ત્યારે ચ્મ બાબિના આપણે કુકરાચ્મો તપાસીચ્મ અને બોધચ્મ કે તેમાં આરમ્ભની ફેતહ પછી કયા વખત
 સુધી કુકરાચ્મો બિભેરાયા હતા.

આર્યોની જીતના, રાજાના વખતના ઇસાસર્યો.—૧) આખ ૩૪ માં, જ્યાં જુદા જુદા પાદશાહોનાં સને આપ્યાં છે, ત્યાં સેવટે “આખેર વલ તાજીકાન વજ.સુ-ત” એટલે “સેવટે આર્યોને હાથ

- (૧) T. D. માં આ બરાબર છે. D H માં 'બ' અને 'ન' ફેરબદલ લખાયા છે.
(૨) TD માં એ નામ એકજ વખત છે, પણ TD માં બે વખત છે.

પાદરાહી) મધી" એમ જણાવે છે. એ હસારો ત્યારે ખુલ્લું દેખાડે છે કે આરમોને હાથ ધરાવીએની હાર થવા પછી પણ, એમાં કોઈક ભાગ ઊભરાયો હોય.

૨. વળી આરમોના હસારો એક ખીલે ઠેકાણે પણ છે. તે બાબત ૨૩ ફ. ૩ માં છે. ત્યાં "જુઓ સીદાક પુસ્ત" એટલે "કાખી આંમડીના હપ્પસીએ"ની ઊત્પત્તિ કેમ થઈ, તે જણાવી કહે છે કે "કુનરોપારસતને તાજીકાન લખ્યાર વલ હરાન રાત ગોમીત હુમંદ" એટલે "હાલમાં તાજીએ (એટલે આરમો)ના હુમલા (સાથે) તેએ હરાન રોહરમાં પાછા (ખીલએ સાથે) બેગાઈ ગયા છે." આરમોની ફોત મટિને આ ખીલે હસારો પણ ત્યારે દેખાડે છે કે બુદ્દેહરાનો આ ભાગ, જેવી રીતે આપણે તેને હાલ એક એક છીએ નથી રીતે, તે આરમ ફોત પછી એટલે ઇ. સ. ૧૫૧ પછી લખાયેલો હોયો જોઈએ.

૩. આરમોની ફોતેને વધુ ખુલ્લો હસારો D. H. અને T. D. ની નકલોની શરૂઆતમાં જ મળે છે. એ નકલ પ્રમાણે તો આરમોની ફોત પછી તેએ હરાનમાં મુજકમાં આવવા પછીજ (મીન મતને તાજીકાન વલ અહરાન રાત) આ ભાગ લખાયો હોય.

૪. આરમોની ફોતેના હસારા મોટેનો ખીલે અગત્યનો અને લંબાણ કુદરો, જે ડા. ઉવેર રજુ કરે છે તે બુદ્દેહરાની હાલની સાધારણ નકલોમાં નથી મળેતા, પણ તે D. H. અને T. D. ની જુની નકલોમાં નીચે મુજબ છે.^(૧)

અમત ખુદાજ અ વલ યબદગઈ મદ ખીરત રાત ખુદાજ અ કઈ અદીન તાજીકાન પવન કપ્પદ મરકીઅ વલ અહરાન દોખારિરત હુમંદ. યબદગઈ પવન કાસીજાર લેવતમન વજમનરાંન લા શીકુફત.^(૨) વત ખોરાસાન વતુફરતાન વજલુન્ત, અરપ વ ગચા અએખારી અ બવીકુનસ્ત. અવરાસાન તેમમન બકતલુન્ત. એવમને યબદગઈ વલ હીનુકાન વજલુન્ત. સેપાહ વ ગોઈ વાહલુન્ત. પીરા મિન સાતુન તન વલ ખોરાસાન અએમીજીત^(૩) વ જક સેપાહ વ ગોઈ વશુફત^(૪) વ હરાન રાત પવન તાજીકાન કુતુન્ત. અવરાસાન જકે નેફરામન દતે અક-દીનીઅ રોપાકીનીત વ કપ્પદ અહનીને બીશીનીકાન વશુશીનીત. વ દીને મજદયસ્તાન બરીનીદ વ નસા શુયશની અ વ નસા નેગાનીઅ^(૫) જ નસા ખુરશનીઅ પવન કઈ અન ખુન્ત વ મિન બુદ્દેહશનીઅ વલ હા દેનમન હુમ હલાકીઅ મિન દેનમન ગેરાનતર^(૬) લા મદ મેમન દુરા કુનરનીઅ એ પજમતરાસાન રાએ નેઆજ વ હુગેરાનીઅ^(૭) વ મુસ્ત^(૮) કુનરનીઅ વદ-દાનીઅ વ વદ-દીનીઅ રાએ સીઅ નીઆજ વ અવારીક હલાકીઅ મેહમાન વાદુન્ત.

અર્થ.—ભયારે પાદરાહી યબદગઈને પહોંચી, ત્યારે તેણે ૨૦ વર્ષે રાખ્યું કર્યું. પછી આરમો ભાટી સંખ્યામાં હરાન ઉપર ધસી આવ્યા. યબદગઈ તેએ સાથેની લડાઈમાં ફોતેમંદ થયા નહીં. તે ખોરાસાન અને તુફરતાન બહી ગયા અને ઘોડાએ અને માણસોની મદદ ચાહી. તેએએ તેને મારી નાખ્યા. યબદગઈનો છોકરો હિદુએના (મુજક) તરફ ગયો (અને) લશ્કર અને પેહેલવાનો લાવ્યો. ખોરાસાન બહી જવા આગમ્ય, તેએ અટકી પડ્યા અને તે લશ્કર અને પેહેલવાનો નારા પાખમાં અને હરાનનો મુજક આરમોના હાથમાં રહ્યો. તેએએ પોતાની ઊંચડી દીનને કાપેલા બરી કાપે અને અસલનાં લોકોના ધણા તરીકાએનો નારા કાપે અને માજદયસ્તની દીનને નખળી કાપી અને નસાને પાણીમાં નાખ્યા (lik. ઘાવો) અને નસા દાટવો (lik. છુપાવવો યા તપાસી રાખવો) અને નસા ખાવો (એ સમજી) અમલમાં લાવ્યા અને પેદાશરાની શરૂઆતથી તે હાલના દિવસ સુધી, આના કરતાં વધારે સમય હલાકી

(૧) D. H. પાનું ૨૨૨ સીડી ૨૦. T. D. ની નકલ પા. ૨૫૨. (૨) હા. ^{مقتدر} શીકુફત તો expand, flourish, open. (૩) હા. ^{موقوف} to suspend. TD ^{موقوف} આપણે બરાબર છે.

(૪) હા. ^{موقوف} કુશુફત તો destroy T D માં ^{موقوف} છે. તે કુરસ્ત છે.

(૫) હા. ^{موقوف} or for ^{موقوف} (નેહાનીઅ) છુપું રાખવું. (૬) 'F. D. માં ^{موقوف} ઈમ્તો છે તે બરાબર છે. D. H. માં ^{موقوف} છે. (૭) T. D. માં ^{موقوف} ઈમ્તો બરાબર છે. D. H. માં ^{موقوف} છે. તે ઉપર 'ગેરાન' શબ્દ એ નકલમાં લખ્યો છે, તેમ વાંચીએ તો પણ હુગેરાનીઅ એટલે 'વધી સખતી' અર્થ થાય. ડા. ઉવેરે "અન-હરાનીઅ" વાંચે છે. (૮) હા. ^{موقوف} મુસ્ત trouble, distress.

કોઈ પણ વખત પહોંચી હતી નહીં. કારણ કે તેઓનાં બૂરાં કામને લીધે, અને તંગી અને ઘણી સખતી અને બુરકેલ કામો અને બૂરા કામદા અને બદ દીનીને લીધે, દુઃખ અને હાજતમંદી અને ખીજ હજાજીઓએ (દેરામાં) મકાન કીધું.

આ કુકરા ઉપરથી ત્યારે આપણને ખુલ્લું દિસેછે કે યજ્ઞદગર્દની હાર અને કતલ પછી, અને વળી તેના બેઠાની હાર પછી, લાંબે વખતે બુનદહેરાનો કોઈક ભાગ લખાવશે હોયો બેઠાએ. દેરામાં ફેલાવણી તંગી ગરીબી અને બદ આજીવી મોટી, અને માજ્જયસ્ની દીન નબળી પડવા મોટી, અને પારકી દીન ફેલાવા મોટી. જ્યારે અંલી બેલવામાં આવેછે, ત્યારે ખુલ્લું દિસેછે, કે યજ્ઞદગર્દની હાર પછી ઘણે લાંબે વખતે, કાઈ નહીં તો સો બસો વર્ષ પછી, આ ભાગ લખાવશે હોયો બેઠાએ. કારણ આરબોની કૂતેહ પછી, તેઓની દીન ફેલાવા મોટી, અને જરથોશ્ટી દીન નબળી પડવા મોટી કેટલોક વખત લાગશે બેઠાએ.

આરબોની જીત પછીના વધુ પાછલા વખતના ઇસારાઓ.—૧. હવે ત્યારે સવાલ ઊઠેછે કે યજ્ઞદગર્દ પછી, કેટલે લાંબે વખતે, બુનદહેરા હાલમાં જેમ છે તેમ લખાઈ હતી. આગળ બાબ ૨૩ માંના ‘જંગી સીહા પોશત’ના ઇસારાવાળા કુકરાની આપણે તપાસ લીધી છે, તે કુકરાને આધારે, મરહૂમ દાર્મરોટરે આ પુસ્તક યાને તેનો કોઈક ભાગ લખાવના વખત વધારે ચેકસ મુકર કરવાની કોરોડા કીધી છે.

બાબ ૨૩ માં ‘જી-ગે સીહાક પુસ્ત’ એટલે ‘કાળીઆમડીના હબસીઓ’ની ઊત્પત્તિનો ઇસારો છે. ત્યાં નીચેથી કુકરા છે “હાલમાં તાજીઓ (એટલે આરબો) ના હમલા (સાથે) તેઓ (એટલે હબસીઓ) ઇરાન શહેરમાં પાછા બેળાઈ ગયા છે.” આ બાબત ઉપરથી, પ્રોફેસર દાર્મરોટરે લખીલ રજુ કીધી છે કે બુનદહેરા કેતાબ ઇ. સ. ૮૧૨) પછી લખાઈ હોય. આ કુકરાના ‘જી-ગે સીઆક પુસ્ત’ તે દાર્મરોટર ‘જંગી લોકો’ યાને ‘જંગબારના લોકો’ ગણેછે. જંગબારના લોકોએ ખલકીઓના વખતમાં થોડો વખત સુધી ઘણી બહાદુરી કીધી હતી. ઇ. સ. ૯૮૯ માં અલી એમને અબ્બાસ રેહમાન નામે એક સરદારે એવો ખોટો દાવો કીધો કે તે હજરત અલીથી ઊતરી આવેલા છે, મોટે તેને બેલાકૂત ઘેટે. એ વિચારથી તેણે જંગબારી યુદ્ધમાં ખરીદ કરી તેઓનું એક લશ્કર બેળું કીધું અને તે લશ્કરની મદદથી ૨૦ વર્ષ સુધી લડી ઇરાનની પૂર્વના મુલકો જીતી લઈને તેને તારાજ કીધા. પાછળથી ઇરાનીઓએ ઇ. સ. ૮૯૨ માં તે જંગબારીઓને મારી હલાવ્યા હતા. મોટે, ધારી. રાકાય કે, બુનદહેરાના સેવરના લખનારનો જમાનો ઇ. સ. ૮૯૨ થી ૮૯૨ ની વચ્ચે હોય. (૧)

૨. કુરતીની અને ખીજ નકલોમાં ૩૮ મા બાબની સેવરે ઉપર જણાવવા મુજબ ઇબારત છે કે “આખરે વલ તાજીકાન વજ્જલુ-ન” એટલે “સેવરે (પાદશાહી) આરબોને હાથ ગઈ.” એ કુકરાને બદલે દરનુર હોરાંગજી વાળી અને એરવદ તેહમુરસવાળી પુરાણી D. H. અને T. I), નકલોમાં નીચેથી ઇબારત છે “વદ જીતાક અચાકૂત અતરાકુહ તાજીકાન વદ રાન્તે ચેહાર સદ ચેહલો હફત ઇ પાર્સીકાન. કુન પન્જ ખીસ્તો હફત રાન્તે પાર્સીક.” આ જસ અચવાલુ ભયો કુકરા છે. પણ એનો અર્થ હું નીચે પ્રમાણે કરું. “જ્યાં સુધી કમ ખજત આરબોએ (ઇરાનના મુલકની) જગ્યા બેળવી (ત્યાં સુધી) ૪૪૭ પારસીઓનાં વર્ષ. હાલ પારસીઓના પાંચ ૨૭ વર્ષ.”

એ કુકરા ઉપરથી મતલબ નીચે મુજબ દિસેછે. આગલા કુકરામાં કહ્યું છે કે “આરેશીર ખાબે-જાન અને કુલે સાસાનીઓએ ૪૯૦ વર્ષ પાદશાહી કીધી.” હવે આ લખનાર કહેવા માગે છે કે, એ રાષ્ટ્રનાં ૪૯૦ વર્ષ સાસાનીઓની પાદશાહીનાં નહીં ગણવાં, પણ આરબોને હાથ પાદશાહી ગઈ ત્યાં સુધી ૪૪૭ વર્ષ ગણવાં. તેની મતલબ એવી હોય કે (૪૯૦—૪૪૭) ૪૩ વર્ષ તો એમાં યજ્ઞદગર્દની નાસ ભાગના હોય, જે બાદ કરવાં બેઠાએ. પણ ઉપર ઊતરેલા કુકરામાં જે અગત્યનો ભાગ છે તે પાછલો ભાગ છે. જેમાં કહેછે કે “હાલ પારસીઓના પાંચ ૨૭ વર્ષ” એટલે ૧૩૫ વર્ષ. આપણે બહુશીએ છીએ કે યજ્ઞદગર્દની હાર પછી પણ અવારનવાર જરથોશ્ટી પાદશાહી અને હાકીમાંનું છુટું રાખ્ય કેટલુંક સુધી ખેસસાનના પાહાડી

(૧) “જરથોશ્ટી દીનની બેળ કરનારી મંડળીનો એકવાલ (૧૮૬૧) પા. ૨૫૦. પ્રોફેસર દાર્મરોટરે નો વિષય.”

મુલકોમાં અને ખીજા મુલકોમાં આરંભ હતું. ત્યારે આ લખનારની મતલબ ખીવી દિસે છે, કે, આરંભને હાથ ધરનારેનું રાખ્ય જવા પછી પણ ૧૩૫ વર્ષ સુધી પારસીઓનું છુટું છવાયું કેયે રાખ્ય હતું. આ લખનારના સંબંધમાં, લખનાર 'કુત' એટલે 'હાલ' શબ્દ વાપરે છે, તે ઉપરથી ત્યારે દિસે છે કે યજ્ઞદર્દે પછી ૧૩૫ વર્ષે કોઈ લખનારે જુનદહેરામાં એ કુરે ઉમેર્યો હોય. ત્યારે દિસે છે કે યજ્ઞદર્દે પછી ૧૩૫ વર્ષે એટલે આસરે (૧૫૧+૧૩૫=) ઈ. સ. ૭૮૬ માં જુનદહેરામાં એ કુરે ઉમેરાયો હોય.

૩. વળી ખાખ ૩૩ માં નીચલા કુરે મળે છે, "જદરપરમ ઈગોશનજમી" આતરોપાત હામીદાન ઈ અરો વહીશત ઈફરેહ સરરા અવારીક મગોપતાત મિન હમદુદ યેહુનના હુમ-દ" એટલે "જદરપરમ, જે ગોશન જમનો, અને આદરવાદ જે હામીદનો, જે અરા વહીશતનો, જે ફરેહ સરરાનો, અને ખીજા મોઢિયા આ એકજ કુટુંબના હતા."

આ કુરામાં જાણુપિણી જદરપરમ તે પહેલવી જદરપરમ કેતાખનો લખનાર છે. આ જદરપરમ દહેસતાને દીનીનાં લખનાર માનુશચેહરનો બાઈ થતો હતા. ડા. ઉવેસ્ક વિચતવાર દેખાડે છે તેમ એ માનુશચેહરના એક લખાણનો યજ્ઞદર્દે ૨૫૦ (ઈ. સ. ૮૮૧) નો સને મળે છે. ત્યારે ખુદ્દુ દિસે છે કે હાલની જુનદહેરામાં કોઈ ભાગ છેક ઈ. સ. ૮૮૧ પછી ઉમેરાયો હોય.

જુનદહેરાનો અસલ ભાગ અને પાછલો ભાગ.—એ તપાસ ઉપરથી આપણે જોઈએ કે દામદાદ નુસ્કને આધારે રચેલો અસલ જુનદહેરામાં પછવાડેથી થોડાથોડા ઉમેરા થતા આવ્યો છે. હવે ૩૦ વર્ષ આગમત જાણુપિણી નકલો ઉપરાંત હાલ જુનદહેરાની ખીજા નકલો, એ તેહમુરસવાળી T.D અને દરગુઝેરોજવાળી D.H. જાણુમાં આવી છે. તેમાં કેટલીક બાબતો વધારે છે. આનવી વધારાની બાબતો અસલ દામદાદ નુસ્કના મૂળવાળી જુનદહેરાની મુમ થયલી બાબતો છે, એ તેની નકલ કરનારાઓએ ઉમેરેલી બાબતો છે, એ એક સવાલ છે. ડા. ઉવેસ્ક આ બાબે કહે છે કે " Whether T. D. may be considered as a copy of the text as it stood originally, or merely of an after roscension of the work, can hardly be determined with certainty, until the whole contents of the manuscript have been carefully examined But the writer of the text as it appears in T. D. calls Zadsparam, one of his contemporaries (see Chapter XXXIII., 10, 11 of the translation), It may therefore be suspected that he merely re-edited an old text with some additions of his own, which, however, are rather difficult to distinguish from the rest." (*)

ડા. ઉવેસ્ક કહે છે તેમ આ નવી યા વધુ બાબતોનો તરજુમો આ સવાલ ઉપર રોરાની નાખે કે તે અસલ દામદાદ નુસ્કના મૂળવાળી જુનદહેરાનો ભાગ છે, કે પછવાડેના લખનારાઓએ ઉમેરેલો ભાગ છે. એક વધુ બાબતો તરજુમો, જે એ કંઈ છે, અને આ પુસ્તકની સેનેટ આપ્યો છે, તે ઉપરથી હું ધારે છું કે આ પાછળથી જાણુપિણી જુનદહેરાની નકલો, T.D. અને D.H. માંનો સંબંધ નહીં તે અચીત થોડો ભાગ, અસલ જુનદહેરાનો નથી. તે પાછળથી કોઈ લખનારે ઉમેર્યો છે. તે આપણે હવે જોઈશું.

અસલ જાણુપિણી નકલોમાં પુરાણો ભાગ તેની દલીલો.

એવું દિસે છે કે અસલ જાણુપિણી નકલો, જેમાં થોડાજ બાબો છે, તે જુનદહેરાના અસલ ભાગોથી બનેલી છે, અને થોડુંક થયું હાથ આવેલા વધારે પુરાણો હવત થેખામાં, જે વધુ ભાગો મળે છે, તે પાછલા ભાગો દિસે છે. એ અનુમાન મોટે મને બે દલીલો મળ્યું દિસે છે.

૧ ડા. ઉવેસ્ક આ નામ 'યુદાન યીમ' વાંચે છે, પણ D.H. અને T.D. ની ધરાના નકલોમાં જદર એમ સંખેલો હવેશ મળે છે તેમ તે 'દાન' કદી વંચાતો નથી, તે 'યુને' જ વંચાતો એકબી.

(*) Introduction XXXVIII.

૧. પેહલવી દલીલ- દામદાદ નુસ્કના કુલ ૩૨ કરદા—જે દામદાદ નુસ્કને આપણે જુનદહેરાનું મૂળ લેઈએ, અને આપણે જોયું કે તેમને દિસેછે, તે એક બાબત આપણનું ધ્યાન ખેંચે છે, અને તે આ, કે દીને વજર કરે અને રેવાવતો મુજબ દામદાદ નુસ્કના ૩૨ કરદા હતા.^(૧) જુનદહેરાની કેટલીક નકલો, જે ઘણી સાધારણ છે, તેમાંની ઘણીકમાં ૩૩ મથાળાં અથવા બાબ તમે સઘળી બાબતો વેહેચેલી છે. પણ કોઈક અસાધારણ જુની નકલોમાં, દાખલા તરીકે DH અને TD માં, આમરે ૪૨ મથાળાં થા બાબો છે. ત્યારે સવાલ આ છે કે, “અરે શું છે? કે અસલમાં ઘણું બાબો હોય તે પાછળથી નીકળી ગયા હોય, થા અસલમાં ઘણું હોય અને પાછળથી નવા ઉમેરાયા હોય?” જે દામદાદ નુસ્ક, જે જુનદહેરાનું મૂળ ગણાય છે તેના કરદા અથવા બાબ તરફ જોઈએ છીએ, તે પાછલું અનુમાન સંભવિક દિસેછે.

૨. બીજી દલીલ- નવું દાખલ થયેલું તત્વ—બીજા બાબોના સંબંધમાં આમ હોય કે તહીં, પણ એક બાબના સંબંધમાં તે મને દિસેછે કે પાછલું અનુમાન સંભવિક છે, કે નવા ઉમેરાયેલા બાબ, અસલ જુનદહેરામાં નથી, પણ પાછળથી ઉમેરાયા છે. ચીનવદ પુલ અને યુનરેલાઓનાં રવાનની બાબત ઉપરનો એક બાબ, જે D.H. અને T.D. માં મળે છે, પણ બીજી નકલોમાં નથી, તે મને અસલ જુનદહેરામાં પાછળથી વધારેલો દિસેછે. આ બાબના એક મરનારના રવાનની સામે તેની કરણીનું, તેની કેરદારનું ચિત્ર, એક સ્ત્રીના રૂપમાં આવી જોયું રહેછે. આ વિચાર અસલી પુરાણો વિચાર છે, જે આપણે અવસ્તા વરીકમાં જોઈએ છીએ. તે બીજાં પેહલવી પુસ્તકોમાં પણ મળેછે. પણ આ ઉપરાંત આ નવા બાબમાં આપણે કેરદારને એક બાગના રૂપમાં, અને વળી એક ગાયના રૂપમાં પણ રજૂ થતી જોઈએ છીએ. આ ત્યારે કોઈ પાછળે તત્વ, કોઈ પાછળે વિચાર છે, જે આપણે નથી અવસ્તામાં જોતા, કે નથી કોઈ પણ પેહલવી પુસ્તકમાં. એ ત્યારે દેખાડે છે કે આ બાબતવાળો બાબ અસલ જુનદહેરામાં તહીં હોવા જોઈએ, પણ પાછળથી દાખલ થયેલો હોય. એ વિચાર ત્યારે દેખાડે છે કે કદાચ સંભવિક હોય કે અસલ જુનદહેરામાં તેના મૂળ દામદાદ નુસ્કની માફક ૩૨ કરદા થા બાબો હોય અને પાછળથી તેમાં વધારે થયા હોય.

(૧) این کتاب سی و دو کرده است Revayet Folio 109, Bombay University Library.

બુનદેહેશ.

બુન દે હે શા.

આખ ૧.

પવન શમ-એ-દાદાર ઓહરમજ્જદ.

૧. મિન જંદ આકાસ ઈ નજદેસ્ત મદમ બૂનદેહરનીઅ-એ-ઓહરમજ્જદ વ પત્યારે-એ-ગનાક મીનોએ, આખેર મદમ ચેયુનીઅ એ દામ મિન બુનદેહરનીઅ વદ ફર્જમે તને પસીન ચેયુન મિન દીને મજ્જદયરેનાન^(૧), અવીન પચંતાક આઈગિ ઓહરમજ્જદ આવેસ્તન પવન હરવેસ્પ આકાસીઅ વ શપીરીઅ દયન રેશનીઅ અ-હમશી^(૨) બુદ. જક રેશનીઅ ગાસ વ જ્જનાકે ઓહરમજ્જદ અએત મુન અસર રેશન ઈમદલુન્દ. વ હરવેસ્પ આકાસીઅ શપીરીઅ અહમશી એ ઓહરમજ્જદ અએત મુન ઈમદલુન્દ દીન.

૨. હમ કોલા દો વજ્જરને અયોક જક ઈ અહમશી જમાને અકેનારેહોમંદ ચેયુન ઓહરમજ્જદ વ ગાસ વ દીન વ જમાને ઓહરમજ્જદ ચેહલુન્ત વ અએત વ હમાએ ચેહલુનેત. આહરેમન દયન તારીશીઅ પવન આખેર-દાનેશ વ જદાર-કામગીઅ વ જર્પદા^(૩) ચેહલુન્ત વ અએત મુન લા ચેહલુનેત. વ જક જદારીઅ વ હમ જક તારીશીઅ જ્જનાક અએત મુન અસર તારીક ઈમદલુન્દ અવશાન મીઆન તોહીગીઅ બુત. અએત મુન વાએ ઈમદલુન્દ, મુન ફુન ગોમોજરને પતશ. કોલા દો મીનોએ, કેનારેહોમંદ વ અકેનારેહોમંદ. આવેસ્ત જક ઈ અસર રેશનીઅ ઈમદલુન્દ વ જર્પદા જક અસર તારીક. આઈગિ શાન મીઆન તોહીક વ અયોક લેવત્મન દુદ લા પતવસ્ત ઈકવીમુનેત. વ દુદ કોલા દો મીનોએ પવન નેફશ્મન તન કેનારેહોમંદ હુમંદ વ દુદ હરવેસ્પ આકાસીઅ એ ઓહરમજ્જદ રાએ કોલા દો મનદવમ દયન ચહબુનરને-એ-ઓહરમજ્જદ કેનારેહોમંદ વ અકેનારે હોમંદ. મેમન દેનુમન જક ઈ દયન કોલા દો આન મીનોએ પતમાન ખવીતુનદ વ દુદ બુન્દે વ પાતખશાહીઅ વ દામે ઓહરમજ્જદ પવન તન પસીન ચેહલુનેત વ જકીઅ અએતે વદ હમાક હમાક રેશનનીઅ અકેનારેહોમંદ. વ દામે આહરેમન પવન જક જમાન ખરા અફૂસીનેત મુન તનપસીન ચેહલુનેત જકીઅ અએત અકેનારગીઅ.

(૧) મહીસ્તાન અથવા મજ્જદયરનાન.

(૨) સાથી વખરનો.

(૩) ફા. ફરજ

બુન દે હે શ.

ખાખ ૧.

દાદાર ઓહરમજ્જદના નામથી.

૧. સરેહને લગતા જ્ઞાનપરથી (આ બાબત લીધી છે), જે પેહેલે ઓહરમજ્જદની બ્રૂળ પેદાયશ ઉપર, અને પછી ગના મીનોની હરીફાઈ ઉપર, સૃષ્ટિની શરૂઆતથી તે તનેપસીનની છેવટ સુધીની પેદાયશની હરીફાઈ ઉપર (લખેલી છે). જેમ માજ્જદયસ્ની દીનમાં (જાણવેલું છે) તેમ, એ પ્રમાણે જાણાયલું છે કે, ખુલ્લં મરતબાનો ઓહરમજ્જદ (પોતાની) હરવેસ્પ આગાહી અને બલાઈને લીધે રોશનીમાં બરોબરીઆ વગરનો હતો. તે રોશની, કે જેને અસર રોશની કહેછે, તે ઓહરમજ્જદની જગ્યા અને મકાન છે. અને જેને દીન કહેછે તે, ઓહરમજ્જદની હરવેસ્પ આગાહી (અને) નહીં બરોબરી થાય એવી બલાઈ છે.

૨. બેજી જાણેના સાથે (આ દુનિયામાં) કારોબાર છે. એકતે, કે જે બરોબરીઆ વગરનો અને હદવિનાના હમેશના જમાનાનો છે, કારણ કે ઓહરમજ્જદ અને ઓહરમજ્જદની જગ્યા અને દીન અને જમાનો હતો, છે અને હમેશ કાયમ રહેશે. (બીજા) આહરેમન (પોતાની) પશ્ચિમ ખુશ્દિ, નાશ કરનારી ઇચ્છા, અને ઝાંઝાળ (ની ખૂરી મતલબ) ને લીધે અંધકારમાં હતો અને છે પણ જે કાયમ રહેવાનો નથી. અને તેના તે નાશ કરનારા ખુણ અને વળી અંધકારની તે જગ્યા તે છે કે જેને અસર* તારીફી કહેછે. એ બેની વચ્ચે એક ખાલી જગ્યા હતી. (તે જગ્યા તે) છે કે જેને 'વાએ' કહેછે કે જેમાં (જોપલા બેજીનું, હરીફાઈ માટે) હાલ મળવું થાય છે. બેજી મીનો હદવાળા અને હદવિનાના છે. ખુલ્લં તે છે કે જેને "અસર રોશની" કહેછે અને જીતરતો તે છે કે જેને "અસર તારીફ" (હદ વિનાનું અંધકાર) કહેછે. એ પ્રમાણે તેઓ વચ્ચે ખાલી જગ્યા છે, અને એકને બીજા સાથે સંબંધ નથી. અને બીજું એ કે બેજી મીનો પોતાની જાતમાં હદવાળા છે. વળી બીજું એ કે ઓહરમજ્જદની હરવેસ્પ આગાહીને લીધે, એ બેજી ચીજે હદવાળી અને હદવિનાની, ઓહરમજ્જદની બખ્શોશથી (છે). કારણ કે આ (જોડવાળ) ને તે બેજી મીનો વચ્ચેના સંબંધ તરીકે તેઓ (એટલે તે બે મીનો) પીછાને છે. અને બીજું એ કે ઓહરમજ્જદની સંપૂર્ણતા અને પાદશાહી અને પેદાયશ, તનેપસીનના વખત સુધી રહેશે અને વળી તે પણ હમેશાં હમેશ સુધી વગર હદે ચાલુ રહેશે, અને આહરેમનની પેદાયશ તે વખતે ખલાસ થશે કે જ્યારે તનેપસીન થશે. તે (વખત) પણ વગર હદનો છે.

३. आहर्भूत पवन हरेष्य आकासीय भवितुनात् आर्धग आहर्भूत अयेत भेभन अनदाजेद पवन रेशक व कामे दयन गोभीजेत वद कर्धम. भेभन कर्धम पवन अन्द अवव्वर अनन्तरीनेद अवश भीनोर्द्धा गक दाम्भी पवन गक अवव्वर दयन आवायस्त कुराज अरहेनीद से हव्वर शन्त दयन भीनोर्द्धे ईद्वीमुनेत दुमंद आर्धग पुद दुमंद अ-मुर्धनार व अ-रवा तन -अगेरकुतार.

४. गनाक भीनोर्द्धे आभेर-दानेशनीय राये भिन अयेते आहर्भूत ला आकास येदुत्त व आभेर भिन गक कर्धहा आभेजेत व वस दयन वद रेशन भत. व मुनश भदीतुन्त गके आहर्भूत रेशनीय अगेरकुतार पवन दद्वज गद्वार-कामे व अर्धक गुदरीय राये पवन भरीयनीतन दयन दोभारेत. अवश भदीतुन्त यीरीय व अपरवीज कुरेह भिन गके नेकुशभन लप्पवार वस ताशे तुम दोभारेत व करीनीद कपद शयेदा व दद्वज दामे भरीयनीद्वार भास्त वस अर्गद.

५. आहर्भूत मुनश दामे गनाक भीनोर्द्धे द्वाद दामे सद्भुत्त पुत सदीया अवश ला पुर्जशनीक भयेभमुनेस्त. आभेर गनाक भीनोर्द्धे दामे आहर्भूत भदीतुन्त, भयेभमुनेस्त कपद दामे अय दामे पुर्जशनीक, अवश पुर्जशनीक भयेभमुनेस्त व पुर्जशने गके आहर्भूत दाम व यादुपुनरने.

६. अदीन आहर्भूत वेवत्तन भेभन आर्धनीने भवितुनेरेत ई कर्धमे कार व पतीरे ये गनाक भीनोर्द्धे वज्जुन्त मदीया आशतीय मद्भ दारत गोक्षुत आर्धग गनाक भीनोर्द्धे मद्भ वस दामे वे अर्धपारीय ईद्वुन सेतायशने वादुन वद पवन गक पादेदशने अभर्ग व अजर्भान असुजशने व अपुजशने येदुत्तनीत. अजश दराईद गनाक भीनोर्द्धे आर्धग अरा ला वज्जुन्त, वीश अर्धपारीय वस दामे लक ला वादुनभ व सेतायशने पवन दामे लक ला वादुनभ व पवन भनदवम नीआक

(१) अ-दायतन शब्द द्वा. 'अर्ध' कर्ध, 'अर्ध' कर्ध, 'अर्ध' कर्ध, 'अर्ध' कर्ध, 'अर्ध' कर्ध, 'अर्ध' कर्ध.

(२) अय. 'अय' नही अने १६ होवतु अर्ध 'होवे नही अर्ध, मकम.'

(३) 'अमत्' ने अदले सेयो.

(४) द्वा. 'अय' (अथवा अपरवीज).

(५) सारभावा.

अर्धनीने भवितुनेरेत ई कर्धमे कार व पतीरे ये गनाक भीनोर्द्धे वज्जुन्त मदीया आशतीय मद्भ दारत गोक्षुत आर्धग गनाक भीनोर्द्धे मद्भ वस दामे वे अर्धपारीय ईद्वुन सेतायशने वादुन वद पवन गक पादेदशने अभर्ग व अजर्भान असुजशने व अपुजशने येदुत्तनीत. अजश दराईद गनाक भीनोर्द्धे आर्धग अरा ला वज्जुन्त, वीश अर्धपारीय वस दामे लक ला वादुनभ व सेतायशने पवन दामे लक ला वादुनभ व पवन भनदवम नीआक

दराईद-दामे

हमकारानी आर्धनीने शब्द आत. 'अर्ध' कर्ध, 'अर्ध' कर्ध, 'अर्ध' कर्ध, 'अर्ध' कर्ध, 'अर्ध' कर्ध, 'अर्ध' कर्ध.

(१) द्वा. 'अय'। passionate, covetous, angry.

૩. આહરમજ્જદે પોતાની હરવેસ્થ આગાહીથી બાણુનું કે આહરેમન હૈયાત છે અને (આહરમજ્જદ) જે પણ યુક્તિ રચેછે તેમાં અદેખાઈ અને ખૂરી ઇચ્છાથી સેવટ સુધી ભેળાઈ જાયછે. તે કેટલાંક સાધનોથી પોતાના કામનું સેવટ તમામ કરી શકે છે, તેથી તેણે જેમી રીતે તે પેદાયશને, તે સાધનો મારફતે, જેમ ઘટતું હતું તેમ પેદા કરીધી. ૩૦૦૦ વર્ષ સુધી (તે પેદાયશ) જેમી હાલતમાં રહી હતી એટલે કે તે મક્કમ અને હીલચાલ વગરની અને તેનું શરીર નહીં પકડી શકાય એવી હાલતમાં રહી.

૪. ગનામીનો, પોતાની પશ્ચિમ બુદ્ધિને લીધે, આહરમજ્જદની હરતીથી નાવાકેદ્ હતો, અને સેવટે ઊંડા મારમાંથી ઊઠી બહાર આવ્યો અને રોશની તરફ અંદર આવ્યો. અને આરે તેણે આહરમજ્જદની રોશનીને દરજ્જથી નહીં-ગીરફતાર થયલી એઈ, ત્યારે પોતાની નુકસાન કરનારી ઇચ્છા અને અદેખા ખવાશને લીધે, તેનો નાશ કરવાને દોડ્યો. (આરે) તેણે તે (રોશની) નું કૌવત અને ફતલ પોતાના કરતાં વધારે એવું, ત્યારે પાછો અંધારામાં અને ચીડા અંધકારમાં દોડ્યો, અને તેણે ઘણાક દેવો અને દરજ્જેને ઉત્પન્ન કર્યા અને (એ પ્રમાણે) નુકસાન કરનારા (આહરેમન) ની પેદાયશ એસ્સામાં ઉભી થઈ.

૫. આહરમજ્જદને, આરે તેણે ગનામીનોની પેદાયશ એઈ ત્યારે, તે ભયંકર, સરેલી અને ખૂરી પેદાયશ માલૂમ પડી. તેને તે બુલંદ નહીં માલૂમ પડી. સેવટે ગનામીનોએ આહરમજ્જદની પેદાયશને એઈ. તે ઘણી જાન ધરાવનાર પેદાયશ, ઘણી બુદ્ધિપરછ કરવા લાયક પેદાયશ માલૂમ પડી. તેને તે બુલંદ માલૂમ પડી, અને (તેથી) તેણે આહર-મજ્જદની પેદાયશ અને ખલકતને બુલંદ ગણી.

૬. ત્યારે આહરમજ્જદે, તે કે જે કામનું સેવટ, તે કેવી રીતથી (આવશે) તે બાણુનું અને ગનાક મીનોની સામે ગયો, દોરતીનાં સખુન આગળ ધર્યાં (અને) કહ્યું કે, “આ ગનામીનો! મારી પેદાયશને મદદ કર (અને) તેની સ્તુતિ કર કે તેથી તેના બદલામાં તું અમર્ગ અને જવાન, વગર બળાપાનો અને માફીની જરૂર વિનાનો થશે.” તે ઉપરથી ગનામીનો પોદારી ઊઠ્યો કે “હું પાછો હીડીશ નહીં, તારી પેદાયશને ઘણી મદદ કરીશ નહીં, અને તારી પેદાયશની હું સ્તુતિ કરીશ નહીં, અને ભણી ચીએમાં હું

(૩) કા. *formidable*.

(૮) ધાતુ અર્થ, *to putrefy* Lat. *pu-trere-to putrefy*.

(૬) એ રાખ્દ આગળ કોઈ નકલમાં । આવેછે તેથી એ વખતે તેમાં અર્થ બુલંદ. એ રાખ્દ *મજ્જા* ઉગવું, વધવું ઉપરથી લેવો.

(૧૦) મા. ઉ. નકલમાં એ રાખ્દ નથી. એ રાખ્દની જરૂર દિસતી નથી. ૮. એ. વાલી પાખંદ બુનદે-હિશમાં પણ એને મળેલો કોઈ રાખ્દ નથી.

લેવત્મન લક હમદાદસ્તાન લા ચેહતુનમ વ દામે લક મરોચીનમ વદ હમાક હમાક રોખશનીઅ બરા હર્વેસ્પ દામે લક વસ અન્દુસ્તીઅ એ લક વ દુસ્તીઅ એ નેકુશમન વાહુનમ. અવશ વજરશને દેત્મન, આઈગ ગનાકમીનોએ પવન ઈ દાશત આઈગ ઓહર-મજ્દ દયન વસ અચારે અએત, હના રાએ આસ્તીઅ ઈદુનેત વ લા મટીરન્ત અવશ પવન સતીજઅ મદમ ઈદુન્ત મલીઆ.

૭. ગોફુત ઓહરમજ્દ આઈગ લા હર્વેસ્પ આકાસ હુમનીદ વ હર્વેસ્પ કેરદાર ગનાક મીનોએ ! આઈગત લે લા તોખાન મરોચીનીદન અવત દામે લે અએદુન લા તોખાન કદેન આઈગ લખ્વાર વસ નેકુશમનીઅએ લે લા યામતુનન્દ. આખેર ઓહરમજ્દ પવન હર્વેસ્પ આકાસીઅ ખવીતુનેસ્ત, આઈગ આત જમાને કારીબ્દર લા યદયુનમ અદીનશ તોખાન કદેને દામે લે નીઆબ્દનીદન વસ નેકુશમન કદેન તોખાન ચેયુન કુનય મદુમ દયન ગોમીજશનીઅ કબદ હુમંદ મુન અવારનીઅ વીશ વરજન્દ આઈગ ફરાફનીઅ. મીનશ ગોફુત ઓહરમજ્દ વસ ગનાકમીનોએ આઈગ જમાન વાહુન, વદ કારીબ્દર પવન ગોમીજશનીઅ વસ નોહ હબ્દર શન્ત, મુનશ ખવીતુનેસ્ત આઈગ પવન દેત્મન જમાન વાહુનતન સ્પકાર અએત ગનાક મીનો. અદીન ગનાકમીનોએ અવીનાક વ અફરબ્દનગી રાએ પવન જક પત્માને હમદાદસ્તાન ચેહતુન અએદુન ચેયુન દો ગખાએ હમ-કોખશરને મુન જમાન ફરાજ વાહુનન્દ આઈગ હામાન યુમ વદ કારીબ્દર વાહુનમ.

૮. ઓહરમજ્દ દેત્મન મેમન પવન હર્વેસ્પ-આકાસીઅ ખવીતુનેસ્ત આઈગ દયન દેત્મન નોહ હબ્દર શન્ત સે હબ્દર શન્ત હમા કામે એ ઓહરમજ્દ સાતુનેત સે હબ્દર શન્ત દયન ગોમીજગી કામે એ ઓહરમજ્દ વ આહરેમન વ સે હબ્દર શન્ત અફદુમ ગનાક મીનોએ અકાર ચેહતુનેત, મિત દામે પત્યારે લખ્વાર યખસુનન્દ. આખેર ઓહરમજ્દ અહુનવર ફરાજ સદ્દ આઈગ યથા અહુ વઘયો યક ખીસ્તો અયોક મારીક બરા ગોફુત. અવશ ફરબ્દમ ખીરજઅ એ નેકુશમન અકારીઅ એ ગનાકમીનોએ અઓસીનીદને શએદાઆન રીસ્તાખીજ તનેપસીન અપતીઆરે એ દામાન વદ હમાક હમાક રોખશનીઅ બરા વસ ગનાકમીનોએ નમુદ વ ગનાક મીનોએ મુનશ અકારીઅ એ નેકુશમન

(૧) ફા. ۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ (૨) ફા. ۱۰۰۰۰ ۰۰۰۰ (૩) ફા. ۱۰۰

(૪) મા.ક. માં એ હમણે ૧૧૦ છે તે બરાબર દિસે છે. જો એ રાખ્દને ૬ સંખ્યા ઉપરથી લઈએ તો એમ પણ અર્થ થાય કે “૫૫૫ આદ વઘયો એક ૨૧ સંખ્યામાં (એકેલે ૨૧ વાર) ભરેલા.”

તારી સાથે એકમત થઈશ નહીં, અને તારી પેદાયશને હમેશાં હમેશ સુધી નાશ કરીશ, (અને) તારી સઘળી પેદાયશને તારી દુશ્મની તરફ અને મારી પોતાની દોસ્તી તરફ ચલાવીશ, (એટલે તારી તરફ નારાજ અને મારી તરફ રાજ્ય ખતાવીશ).” એનો ખુલાસો એ કે ગનામીનોએ ધાર્યું કે આહરમજ્દ તે(ખાજત)માં નાચાર થયોછે, તેથી સુલેહ કરવા માગેછે અને (એવા વિચારથી આહરેમને) સુલેહ કબૂલ રાખી નહીં અને તેની સામે વળી કજ્જઆના શખ્દો વાપર્યા.

૭. આહરમજ્દે કહ્યું કે “આ ગનામીનો! તું સર્વ જ્ઞાની અને સર્વ શક્તિવાન નથી, તેથી તું મને નુકસાન કરી શકશે નહીં અને તું મારી પેદાયશને એ પ્રમાણે કરી શકશે નહીં કે તે પાછી મારી પોતા તરફ નહીં આવે.” (એટલે તારા ભમાવવાથી કદાચ થોડો વખત મારી પેદાયશ તારે ખૂંદે માર્ગે ચાલશે પણ સેવટે તે સમાર્ગે ચાલી મારાથી રાજ્ય થશે). આખરે આહરમજ્દે પોતાની હરવેસ્પ-આગાહીથી બાણું કે “અગરબે લડાઈ કરવા માટેની મુદત હું નહીં આપું તો તેથી તે મારી પેદાયશને મારા પોતા તરફ નાફરમાન કરી શકવાનું કામ કરી શકશે; કારણ કે હાલમાંજ માણસો, જેઓ ભલાઈ કરતાં છુંડાઈ વધારે કરેછે, તેઓ (સારાં નરસાંની) ભેળાભેળમાં ઘણાં છે.” તે જીપરથી આહરમજ્દે ગનામીનોને કહ્યું કે “એક મુદત મુકરર કર, કે ભેળાભેળથી (સારાં નરસાં વચ્ચેનો) ટંટો નવ હજાર વર્ષસુધી (રહે),” કારણ કે તે (આહરમજ્દ) બાણું હોતો કે એટલી મુદત કરવાથી ગનામીનો વગર કામનો (અથવા અકારો) થઈ પડશે. ત્યારે ગનામીનો આંધળો થઈને અને બીબકલને લીધે તે કરાર જીપર એકમત થયો, એ પ્રમાણે કે, જેમ બે કજ્જઆ કરતા શખસો, જેઓ મુદત બાંધેછે કે ‘ફલાણા દહાડાસુધી હું કજ્જઆ કરીશ.’

૮. આહરમજ્દ હરવેસ્પ-આગાહીથી આ પણ બાણું હોતો કે આ નવ હજાર વર્ષમાંથી ત્રણહજાર વર્ષ આહરમજ્દની સઘળી ઈચ્છા ચાલુ રહેશે, ત્રણહજાર વર્ષ ભેળાભેળીમાં, આહરમજ્દ અને આહરેમનની ઈચ્છા (ચાલુ રહેશે), અને સેવટના ત્રણહજાર વર્ષ ગનામીનો વગર કામનો થઈ પડશે, અને હરીફાઈની પેદાયશમાંથી તેઓ તેને દૂર રાખશે. સેવટે આહરમજ્દ અહુનવર બાણું એટલે યથા અહુ વધર્યો એક (અને) તેના એકવીસ શખ્દો બોલ્યો. તેનું સેવટ (એ કે તેણે) પોતાની ફતેહમંદી, ગનામીનોનું નિરૂપયોગીપણું, દેવોનું નાશ થતું, રરતાખેજ, તનેપસીન અને પોદાયશનું હમેશ અને

(૧) “નીઆબત કર્દન” એટલે લજ્જાવાવડું, આડે માર્ગે લઈ જવું.

(૨) મા. ઉ. માં ‘દેવમન’ શબ્દ આગળ ‘દેવન’ શબ્દ આપ્યો છે તે દુરસ્ત છે.

વ અઝોસીનીદને શંખેદાયાન બરા ખદીતુન્ત^(૧) સેતર્તે ચેહુવુન્ત લખવાર વવ તારતુમ નેકુનેસ્ત અવીન ચેયુન પવન દીન પચેતોક, આઠગ અમતશ સે અયોષી ગોકુત ચેહુવુન્ત, ગનાક મીનોઝ મીન બીમ તન દયન અઝોચીદ વ અમતશ દો બાર ગોકુત ચેહુવુન્ત પવન જ્વનુક દયન નેકુનેસ્ત વ અમતશ હમાક ગોકુત ચેહુવુન્ત સેતર્તે વ અકાર ચેહુવુન્ત પવન દામાને આહરમજ્દ હસાષીઝ કદે સે હજ્વર શન્ત પવન સેતર્તેઝ ઈફવીમુનેત.

૯. આહરમજ્દ પવન સેતર્તેઝ ઝે આહરેમન દામ દાદ નજ્દેસ્ત ચોહુમન ફરાજ બરેહનીદ મુનશ રોબાષીઝ ઝે દામે આહરમજ્દ ફરાજ બુદ ગનાકમીનોઝ નજ્દેસ્ત મીનોઝ વ આખેર અકામન યહુમુન્ત. આહરમજ્દ મિન દામે ગેતી અવલ આસ્માન અવશ વહુમન મિન નીઝાક રોબરનીઝ ઝે ગેતી રોશનીઝ ફરાજ બરેહનીદ, મુનશ-દીને શપીરે મજ્દયસ્તાન લેવત્મન ચેહુવુન્ત દેનૂમન આઠગ જકે વલ દામ યામતુનેત ફર્શ-કદે અશ ખવીતુનેસ્ત. આખેર અશવહિસ્ત વ આખેર શતવીન વ આખેર સ્પેદોમદ વ આખેર ખુરદદ વ આખેર અમેશેદદ. વ આહરેમન મિન ગેતીઝ તારીક અકામન વ અન્દર વ આખેર સરવર વ આખેર નાકહેદ વ આખેર તારીઝ વ બરીઝ.

૧૦. આહરમજ્દ મિન દામે ગેતી ફર્દુમ આસ્માન વ દેદીગર મય વ સેદીગર જમીક ચેહાડમ ઓર્વર પન્જુમ કીરા શશુમ અન્શુતા.

આખ ૨.

મદમ ફરાજ બરેહનીદને રોશનાન.

૧. આહરમજ્દ અન્દરે આસમાન વ જમીક રોશનીઝ બરેહનીદ સેતારાને અખતરીક વ જઘીચે લા-અખતરીક પસ માહ આખેર ખુર્શેદ, ચેયુન ઈમદલુનેત ફર્દુમ

(૧) આહરમજ્દ અઝોસીનીદને: નારા કરચો. અવ. અહરમજ્દ : ફા. અહર : નારા, માત.

(૨) જ્વનુક સ્તાન: અવ. અહરમજ્દ સરખાવો ફર્દુમજ્દ : અહરમજ્દ : અહરમજ્દ 'દરેઝ ખીલોને ફર નાહો' પંદી ૧૯૬. ૨.

(૩) કદાઝ : હુ અને આહરમજ્દ સ્વીદન અમજલે અમકદુ કરવું. (સારીરને) સારી રીતે અમકદુ કદુ અમજલે મંડયું, ચાળાવું.

(૪) અહરમજ્દ મીનોઝ: જુહાનો દેવ. અવ. અહરમજ્દ : અહર (અમજલે આહુ બાલેલુ) ફર્દુમજ્દ : ફર્દુમજ્દ પંદી ૧૯૬. ૬૧.

(૫) અમેશેદાનાં અવસ્તાનાં નામ નીચે પ્રમાણે છે. અકમનકદ, હદ્ર, સાબિર, નાઝ્માડહશ્વ, તગિરવી અને જહરિમ અમે દેવો બિપલા અમેસારપંદના હરીફ છે.

હમશેની (વખતની) આલ સુધી વગર હરીફાઈએ રહેવું, આદરેમનને દેખાડવું; અને ગનામીનો, જેણે પોતાનું નિરપયોગીપણું અને દેવોનું નાશ થવું જોયું તે, બીધેલો થયો, (અને) પાછો અંધકારમાં પડ્યો, તે અતી રીતે કે, જેમ દીનમાં જણાવ્યું છે તેમ, જ્યારે તે (યથા અહુ વર્ષો)નો વલુમાંથી એક ભાગ ભાગાઈ રહ્યો ત્યારે ગનામીનોએ પારતીથી શરીરને મંડવું અને જ્યારે બીજા ભાગ ભાગાઈ રહ્યો ત્યારે મુંઝવણ પડ્યો, અને જ્યારે આખો ભાગાઈ રહ્યો ત્યારે બીધેલો અને અદુર્મજ્જની પેદાયશને હલાક કરવાના કામ માટે વગર કામનો થયો [એટલે હલાક કરી શક્યો નહીં] (અને) ત્રણ હજાર વર્ષ ગબરાટમાં રહ્યો.

૬. આદરેમનના ગબરાટ(ની વંચા)માં આદુર્મજ્જદે પેદાયશ પેદા કરી; પેદેલવેહેલાં તેણે બદમનને પેદા કરીયો કે જેનાથી આદુર્મજ્જની પેદાયશનું આલવું આગળ થયું. ગનામીનોએ પેદેલવેહેલાં મીનામ (જુહડા સુખન)ને અને પછી અંદામન (જૂરો વિચાર)ને પેદા કર્યા. આદુર્મજ્જદે આજે દુનિયાની પેદાયશમાં પેદેલે આસમાન (પેદા કર્યું), અને તે ઊપર બદમને (અદુરમજ્જના બહા વિચારે) દુનિયાની બહી ગેરદેશથી રેશની પેદા કરીયો કે જે (બદમનની) સાથે (સંબંધ રાખનાર) માર્ગદર્શની બહી દીન હતી. આ (સવળું એટલા માટે કર્યું) કારણ કે તે જાખતો હતો કે (સેવડે) પેદાયશને કુશકદ પદોંચશે. તે પછી અરદીયેહેલને, અને પછી રોહરેવરને, અને પછી સપેદારમહને અને પછી પોર-દાદને અને પછી અમરદાદને (આદુર્મજ્જદે પેદા કર્યા.) આદરેમને અંધકારની દુનિયામાંથી અંદામન અને અન્દરને અને પછી સરવરને અને પછી નાહુંદને અને પછી તારીચ અને જરીચ (દેવો) ને (પેદા કર્યા.)

૧૦. આદુર્મજ્જદે દુનિયાની પેદાયશમાં પેદેલાં આસમાન, બીજું પાણી, મીઠું જમીન, આયું ઝાટપાન, પાંચમું ગાયપેદ, છઠ્ઠું આદમી (પેદા કર્યા.)

આખ ૨.

રેશન (આકાશી ગોળા) એ પેદા કરવાની આખનમાં.

૧. આદુર્મજ્જદે આસમાન અને જમીનની વચ્ચે રેશનીઆ પેદા કરી—(જેવીકે) સેતા-રાંચા અને વળી ગ્રહો, પછી ચંદ્ર અને સેવડે પુરેંદ. જે પ્રમાણે કહે છે તેમ, પેદેલ પેદેલાં!

(૧) રોમી નકલોમાં 'મમલુનમ' (પલ્લવ) જોયું છે. એમ યાચતાં અર્થ કયો કે " જે પ્રમાણે હું (નોંધે) કહું છું તેમ."

* 'સેતાશને અન્વરીક' તે સેતાશ (fixed stars), અને જાન્અન્વરીક તે ફરતા તારાઓ અથવા ગ્રહો. તદ્વાસંગ અન્તરને રાશિને અર્થે લેએ.

સેપેહેર બરહેનીદ અવશ સેતરાને અખતરીક પતશ યુમાર્દ હુમંદ. માદેવર દેનુમન^(૧) દવાજ્હેહ મુન શમ વર્ક વ તોરા વ દોપત્કર વ કર્યોગ વ શીર વ ખુશે વ તરાબુ વ ગજ્જુમ વ ની-
મારપ વ વીઆજ્જ વ દુલ વ માહી મુનશાન મિન પુનઃદેહરને પવન ખીસ્તો હસ્ત ખેરદે એ
હામારીશને મુનશાન શમ પદેવર પેથ પરવિજ પરવિજ પહ અવેસર એથન રખવત તરાહ
અત્ર નહન મિયાંન અવદેમ માપાહ સ્પુર હુસ્તુ ક્ષોખ નુર ગેલુ અક્રશ વરન્ત ગાંઓ ગોઈ
મુરે પુન્દ કહતસર વહત મિયાન કહત.

૨. અજશ હરવેસપ પુનઃદેહરનાને ગેતી માનરને પુખીઅ કર્દે હુમંદ, વદ અમત
અએખદત યામતુનેત પત્યારે હમીમારે નેકુશ્મન કુશીનન્દ^(૨) વ હામાન મિન વલ્મનશાન
પતીઆરગાન યોખતન્દ. અન્દાજે સેપાહી અન્દ મુન વલ કારીબર બરકુન્ત ઈકૂવીમુનન્દ
કોલા અખતરી મિન વલ્મનશાન શશ હબ્બર ચેહારસદ હરતાદ હબ્બર ખુરદે સેતારે
પવન અએખારીઅ ફરોજ બરહેનીદ હુમંદ. વ પવન વલ્મનશાન અખતરાન ચેહાર
સેપાહપત પવન ચેહાર કોસ્તે યુમાર્દ સેપાહ પતાન. મદમ વલ્મનશાન સેપાહપતાન
યુમાર્દન કબદ હુરમાર સેતારે નામવેશતી પવન કોસ્તે કોસ્તે વ જ્જનાક જ્જનાક યુમાર્દ
પવન હમખેરીઅ નીર એ દાદે વલ્મનશાન અખતરાન. ચેગુન ઈમદલુનેત આઈગ
તીરતર ખોરાસાન સેપાહપત સત્વશ ભીર્ધરાન સેપાહપત વનન્દ નીમૂજ સેપાહપત
હકુતોરંગ આપાખતર સેપાહપત. મસે ગાસ કરીતુન્દ મુન મરી મીઆને આ-
સ્માન ઈમદલુન્દ વદ લવીન મુન અએખદત મત હમીશે નીમરજ પુદ અએત
એ રખીતવીન.

૩. યોહરમજ્જ લેવતુમન અમેશોરપન્દાન પવન રખીતવીન ગાસ મીનેહ ઈજ્જરને
ફરાજ સાખ્ત અવશ દયન ઈજ્જરને કોલા અફઘરી પવન જઢને પત્યારે દયન આવાયસ્ત
બરા યહપુન્ત લેવતુમન પુએ ફરોહરે અનશુતાઆન હુસ્કાર્દ વ ખેરદે હરવેસપ આકાસ
પવન મદુમાન ફરાજ ઈદુન્ત.

(૧) મીગાએરદ (બા. ૮૯ ક. ૧૮) માં પાણુ સેતારાઓ માટે બોલતાં અર્થ રૂઝી વાપરવામાં આવેલ છે.
જે તેમ જાણવા અહીં નેપોસિંગ 'મુલ્યતક' અર્થ કરેલ છે. ધાતુ કદાચ to measure અથવા જે
માર્ગે તે ઉપરથી 'માર્ગને તોલવું' તે પરથી 'અંગતવું'.

(૨) એ બાર રાશિઓનાં પેહલવી નામને મળતાં ફારસી નામો નીચે પ્રમાણે છે (૧) ઉર અથવા
હર (૨) હોર (૩) હોર (૪) હોર (૫) હોર (૬) હોર (૭) હોર (૮) હોર (૯) હોર lit.
half horse or centaur. ફારસીમાં હમી રાશિ માટે રાખ્દ વપરાતા નથી (૧૦) હર (૧૧) હોર (૧૨)
હોર. અર્થાત્તઃ 'ખોરદે હમારીરાને' એટલે 'ગલુત્રીના નાના ભાગ.' હુસ્તી ફા. 'સરખા
ભાગ' સાથે સરખાવે છે તે (ખોરદેહ એટલે) નાના "સરખા ભાગ" અર્થ કરેલ છે. જોવેર 'હમારીરાન'
વાંચી 'ગલુત્રી ભાગ સાથે કરનાર' અર્થ કરેલ છે.

(૩) કોઈ નકલો કકત કેપ્પા કુશીન્દ આપેલ છે. જેને ગાલબાર મારી નાખવું પરથી લેવું. કુશીનીતન
એટલે લડકું સાથે થવું. આગલા તરફથી કરનારમાં ફા. હોર જોવેરથી 'કોરોરા કરવી' લેલ છે.

(૪) તીરતર તે Sirius છે, હતોરંગ તે Ursa Major છે, સત્વશ તે Antares છે અને હકુતોરંગ
તે Fomalhaut છે.

આકાશને પેદા કર્યું અને પછી તેની ઉપર થમ સેતારાઓ મેલ્યા. (તેની) મુખ્ય કરીને આ બાર (રાશિ) જેનાં નામ (નીચે પ્રમાણે છે). મેશ, અને વરબ અને મિથુન અને કરક અને સિંહ અને કન્યા અને તોલા અને વૃશ્ચિક અને ધન અને મકર અને કુંભ અને મીન કે જેઓ પેદાયશની શરૂઆતથી અઠાવીસ નક્ષત્રો (ની સાથે છે), કે જેઓનાં નામ (નીચે પ્રમાણે છે*). અશ્વિની, ભરણી, કૃત્તિકા, રોહિણી, મૃગશર, આરદ્રા, પુનર્વસુ, પુષ્ય, આરવેશા, મધા, પૂર્વા, ઉત્તરા, હસ્તા, ચિત્તા, સ્વાતી, વિશાખા, અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, મૂળા, પૂર્વાષા, ઉત્તરાષા, અબાજેત, શરવત, ધનિષ્ઠા, શતારેકા, પૂર્વાભાદરપદ, ઉત્તરા-ભાદરપદ, રેવતી.

૨. તે (નક્ષત્રો) થી આ દુનિયામાં વસનારી સઘળી મૂળ પેદાયશોએ ખુબી કીધી છે, (એટલે તે નક્ષત્રોની અસર તમે આ દુનિયાની પેદાયશનું સાડમાઠું થાય છે) કે તેથી જ્યારે આહરેમન† આવી પહોંચે છે, ત્યારે તેઓ પોતાના હરીફ સાથે સામે થઈ લડે છે અને તે સામે થનારાઓથી પેદાયશને છોડે છે. એનો અંદાજે (એટલે મિસાલ એમ છે) કે, જેમ કેટલાક સેપાહો, જેઓને લડાઈ માટે નેમેલા હોય છે, તેમ તે ૬૪૮૦ હજાર (એટલે ૬૪,૮૦,૦૦૦) નાના સેતારાઓમાંથી દરેક સેતારો (આ જગતમાં) મદદ આપવાને પેદા થયેલો છે. અને એ સેતારાઓમાં ચાર સરદાર (એટલે મુખ્ય તારાઓ) ચાર બાજુએ સરદારો તરીકે નેમાયલા છે. તે સરદાર સેતારાઓની રચનાની બાબતમાં (એમ છે કે), નામ બ નામ સેતારાઓની મોટી સંખ્યા ટેકાણે ટેકાણે અને જોજોમ તે નક્ષત્રોનાં ભેગાં જોર માટે અને મુકરર કરેલી શક્તી માટે ગોઠવી મેલી છે. જેમકે કહેલું છે કે તીશ્તર સેતારો પૂર્વ તરફનો સરદાર છે, સતવશ સેતારો પશ્ચિમ તરફનો સરદાર છે, વનન્દ દક્ષિણ તરફનો સરદાર છે, અને હફતોરંગ ઉત્તર તરફનો સરદાર છે. જે (સેતારો) આસમાનની વચ્ચે મોહટો છે તેને દરજ્જા (ગાસ) માં ચઢતો કહેલો છે. (આએ જોહાનમાં પોતાની અસર ચાલુ કરવાને) તે કે જે આહરેમન પહોંચ્યો તેની આગમચ મુધી તે હમેશાં દક્ષિણે હતો એટલે કે રખીયવન (દિશાએ હતો.)

૩. આહરમજદે અમેશાસ્પદો સાથે રખીયવન જોહમાં મીનેલ ઈજરને કીધી. તેણે તે (ઈજરનેમાં આહરેમનને મારવા માટે જે ડોઈ હથિયારો જરૂરનાં હતાં તે આપ્યાં. તેણે માણસોના બોએ (અને) ફરોહર સાથે વિચાર કર્યો અને માણસો માટે સઘળી સમજ ધરાવનારી અક્રલ આગળ બહાર પાડી (એટલે આહરમજદે માણસોના બોએ અને ફરોહરની પેદાયશ બાબે વિચાર કર્યો અને તે પેદા કરી તેઓને પછી અકકલ બધી.)

* એ નક્ષત્રોનાં હિંદી નામો છે.

† એબનો આપતાર એટલે આહરેમન.

‡ ફા. ૨૫૫, inelined.

૪. ગોફા આઈગ કતાર જ્યેત્તાન સુદ્ધુ મેદતર મયમમુનેત મુન તાન બરા વલ ગેતી યહ્યુનમ ? તન—કર્દગીહા લેવત્મન દરજ બરા કુશીત, વ દરજ બરા અવ્સીનેદ, અવ્તાન પવન ફર્જમ દરજત વ અનુશે લખ્વાર વીરાયમ, અવ્તાન પવન ફર્જમ લખ્વાર વલ ગેતી યહ્યુનમ, હમેશે અમર્ગ અજર્માન અવીપતીઆરે યેહ્યુનીત ? આયુપ તાન હમીશે પાનઘીઅ મિન અએબ્દત આવાએદ કર્દન ? દુદ ફરોદરે મર્દુમાન પવન જક ખેરદે હરવેરગ—આકાસ, હલાઘીઅ મિન દરજે આદરેમન દયન ગેતી પતશ યામતુનેત, વ અવ્દુમ અવીનદમીમાલ મિન પતીઆરે વ દરજત વ અનુશે લખ્વાર યેહ્યુનતન પવન તને પસીન વદ હમાક હમાક શેયશનીઅ રાએ પવન વજ્જુનતન વલ ગેતી હમદાદરતાન યેહ્યુનત હુમેદ.

બાબ ૩.

મદમ દોખારેસ્તને અએબ્દત વલ દામ.

૧. ઈમદહુનેત પવન દીન આઈગ ગનાક મીનોઅ અસતશ અદારીઅ એ નેફૂશ્મન વ હાગી ત શએદાઆન મિન ગઝાએ આદલોઅન ખદીનુત સેતર્દે યેહ્યુનત સે હજ્બર શન્ત પવન સેતર્દીઅ મયમમુનેત. દયન જક સેતર્દીઅ કમાગાન શએદાઆન જવીદ જવીદ દરાઈદ હુમન્દ આઈગ મદમ આખીજ અયુ એ લેન્મન, મેમન લેન્મન દયન જક ગેતી કારીજ્બર વાદુનીમ, જક વયશ આદરમજ્દ અમેશેરપન્દાન તંગીઅ વ હલાઘીઅ મિનશ યેહ્યુનેત. જવીદ જવીદ દુશ-કુનશનીઅ એ નેફૂશ્મન દોગાને હુશ્મોર્દ અજશ લા રામા-યસ્ત વ વલ્મન દરવન્દ ગનાકમીનોઅ બીમે ગઝાએ આદલોઅન રાએ શેયશ્મન મદમ કર્દન લા તોખાનેસ્ત વદ અમત જહી એ દરવન્દ મદ પવન બુન્દગીઅ એ સે હજ્બર શન્ત મિનશ દરાઈદ વલ ગનાકમીનોઅ આઘગ મદમ આખીજ અયુએ લેન્મન, મેમન લે દયન જક ગેતી કારીજ્બર વાદુનમ, જયશે આદરમજ્દ વ અમેશેરપન્દાન તંગીઅ વ હલાઘીઅ અજશ યેહ્યુનેત, અવશ જવીત જવીત દુશકુનશનીઅ એ નેફૂશ્મન દોગાને હુશ્મોર્દ અજશ લા રામીનીદ વલ દરવન્દ ગનાકમીનોઅ લા ખારત મિન જક સેતર્દીઅ બીમે ગઝાએ આદલોઅનરાએ.

(૧) હામીરત: પુસ્તી એ 'હામ'નો Superlative છે. અર્થ "સર્વ". જોયસ્ત હામ દસ્ત વાંચી "એમક હામે કામ કરનાર અથવા ચાચી" એમ અર્થ લે છે. (૨) સેતર્દીઅ: કા- સેતારદન એમણે ખુસી વાખવું, રદ કરવું, ઉપરથી એનો અર્થ 'હાર અથવા સુસ્તી' પણ થાય. (૩) કમાગાન: ખુસી માયાંઆ એમણે ખુસી મરદાશે. અવરતા "દરમિયાન કમરેધના ૧."

(૪) એ હમીલા બરાબર મુઝેલ જોઈ એ.

૪. (ઝાહરમજ્જ) કહ્યું કે “જ્યારે હું તમોને દુનીયામાં આપું (ઝેટલે મોકલું) ત્યારે તમોને વધારે કાયદેમંદ શું લાગેછે ? તમારા શરીરની હાલતમાં તમો દરજ સાથે લડો અને દરજ નાસ પામે અને સેવટે હું તમોને દુરસ્ત અને વગર નુકસાનના પાછા બનાવું અને સેવટે તમોને પાછા દુનિયામાં પેદા કરું અને તમો હમેશાં અમર્ગ, જવાન અને નુકસાન વિનાના થાઓ તે ? યાતો આહરેમનથી તમારે હમેશાં બચાવ કરી રાખવો જોઈએ તે ?” પછી માણસોના ક્રોડરો, પેલી સર્વ બાબતની વાકેફી આપનારી અક્કલ (જે તેઓને ઊપર પ્રમાણે બક્ષવામાં આવી હતી તેથી) દુનિયામાં દરજ આહરેમનથી તેઓને જે હલાકી પહોંચે તે બાબતમાં, અને સેવટે પાછા આહરેમનની દુશ્મની વગરના, દુરસ્ત અને વગર નુકસાનનાં તન પરીનાના વખતે થવાની બાબતમાં, અને તેમ હમેશા અને હમેશા આતુ રહેવાની બાબતમાં, આ દુનિયામાં જવા માટે (ઝાહરમજ્જ સાથે) એકમત થયાં.

ખાખ ૩.

આહરેમનનું પેદાયશ તરફ દોરવું.

૧. દીનમાં કહેલું છે કે ગનામીનોએ જ્યારે અશો માણસોને લીધે પોતાનું અને સઘળા દેવોનું નિરપયોગીપણું જોયું ત્યારે ગભરાયલો બન્યો (અને) ત્રણ હજાર વર્ષસુધી ગભરાટમાં દેખાયો. તે ગભરાટમાં દેવોના સરદારો જૂદા જૂદા પોકારી ઊઠ્યા કે “ઓ અમારા બાપ ! તું ઊઠ, કારણકે પેલી દુનિયામાં અમો લડાઈ કરીશું, કે તેથી જે કોઈ ઝાહરમજ્જ અને અમેશાસપંદોને લગતી ચીજો છે તેને સખતી અને હલાકી થશે.” તેઓએ જૂદી જૂદી પોતાની જૂરી કરણીઓ વિગતે વર્ણવી (પણ) તેથી તે ખુશી થયો નહીં અને તે દરવન્દ ગનામીનો અશો માણસની ધારતીથી પોતાનું માથું ઝાંચી શક્યો નહીં, ત્યાંસુધી કે જ્યારે દરવન્દ જૂરી આરત ત્રણ હજાર વર્ષની સેવટે (આહરેમન આગળ) ગઈ, અને ગનામીનોને પોકાર કરી કહ્યું કે “ઓ અમારા બાપ ! તું ઊઠ, કારણ હું તે દુનિયામાં લડાઈ કરીશ, કે તેથી ઝાહરમજ્જ અને અમેશાસપંદોને લગતી ચીજોને સખતી અને હલાકી થશે.” તેણીએ જૂદી જૂદી પોતાની જૂરી કરણીઓ વિગતે વર્ણવી પણ તેથી તે ખુશી થયો નહીં અને તે દરવન્દ ગનામીનો અશો માણસની ધારતીને લીધે પેલા ગભરાટથી બીદાર થયો નહીં.

(પા) મિનરા ઝેટલે “તથા, તે ઊપરથી”. કોઈ નકલ અનુસાર આવેછે, તે ઊપરથી એ અર્થ દુરસ્ત દેસેછે. એ શબ્દ “મલ્લા” વાંચી “રામ્દ” અર્થ લેવાય કે તેણીએ “રામ્દા પોકારીને કહ્યા.”

૨ વ દુદ જહીએ દરવન્દ દરાઈદ આઈગ મદમ આખીજ અથુ એ લેન્મન મેમન લે
 હયન જક કારીજર દેન્મન ચન્દ વીશ મદમ ગધ્રાએ આહલોયન વ તોરાએ વર્જક
 શેદુકુનમ આઈગ કુનરને એ લે રાએ જીવન્દગીઅ લા આવાયેત અવશાન ગદ્મન
 યરા મશેચીનમ ખીશીનમ મય ખીશીનમ ઓર્વર ખીશીનમ આતશે ઓહરમજ્દ
 ખીશીનમ હરવેરેપ દેહરને એ ઓહરમજ્દ. અવશ જક દુશકુનરનીઅ અવીન પવન
 દોગાને હુશ્મેઈ આઈગ ગનાક મીનોએ યરા રામીસ્ત, વ મિન જક સેતદીઅ ફરાજ
 જસ્ત વ સરે જહી મદમ ખુસીદ વ દેન્મન રીમનીઅ ઈ દરતાન કરીતુન્દ પવન
 જહી પએતાક ચેહતુન્ત.

૩. દરાઈદ વલ જહી આઈગત મેમન કામે વદત યહયુનમ ? અવશ દરાઈદ
 જહી વલ ગનાક મીનોએ આઈગ ગધ્રા કામે વદ વલ લે યહયુન ગનાકમીનોએ
 કદપ સેતુન દરેકે વજગ કદપ અજશ ગધ્રાએ ગોરને પાન્જદેહ શન્તે વલ જહી નમુદ.
 જક જહી મીનરને અએાપશ ઈદુન્ત. આખેર ગનાક મીનોએ લેવત્મન હામીસ્ત
 શએદાઆન વલ પતીરે એ રેશતાન વજ્જુન્ત હુમંદ અવશ ખદીતુન્ત આસ્માન
 અવશાન અશીક કામગીહા તંગ મદમ ઈદુન્ત મિન અન્દરને આસ્માન સે-અયોક યરા
 ઈકવીસુનાત અજશ માર હુમાનાક આસ્માન અજરે જમીક યરા જસ્ત. ખીના એ
 ફરવરદીન યુમે ઓહરમજ્દ હયન દોબારેસ્ત નીમરજ, અજશ આસ્માન અએદુન અજશ
 શેકસ્ત વ યરા તરસીદ ચેયુન મીશ મીન ગોર્ગ.

૪. યરા વલ મય મદ વ અજરે દેન્મન જમીક વીનાઈ ઈકવીસુનાત. અવશ
 આખેર મીઆને દેન્મન જમીક સુકૂત હયન યાઈતુન્ત. આખેર વલ ઓર્વર
 મદ વ આખેર વલ તોરા વ આખેર વલ ગયોમઈ આખેર વલ આતશ મદ
 અએતુન ચેયુન મયુસ હુમાનાક પવન હરવેરેપ દેહરને યરા દોબારેસ્ત અવશ

(૧) આ વીશ કુખ. જગ તો ફેરવાયો આકાર ને અવસ્તામાં જુગદ દિષ છે. અથવા એ અવસ્તાના
 અંત અથવા અંતરે વિષ એટલે 'જહેર, વિષ' એ ઉપરથી લેવાય.

(૨) શેદુકુનત નાખ્યું ફેકવું. કોઈ એને કા. શેકસ્ત તોડવું એની સાથે જોડે છે.

(૩) સેતુન દરેકે વજગ. એમાં જગ તે અવસ્તા ગજગ કા. હુમંદ યાંચલો. જગ "દરક"ને અવ-
 સ્તા નજરમાં નિશાણી. એ તે અવસ્તા નજરમાં કા. હુમંદ દેહકો. દેહકાની જંદગી બાંધી ગણાય છે. તે
 સુકા તત એવા સીધી લાંબી વખત પડી રહે છે અને વરસાદનું જાણી પડતાં તાલે અને નવે દેખાય છે.
 તેનો આ ફેરમાં ઈસારો છે કે જેમ દેહકો જુધી છતાં જવાન દેખાય છે તેમ.

(૪) ગત તન્ન તંગીથી. જે 'દુદ' વાંચીએ તો 'ખીજ વખત' એટલે 'પછી' : અર્થ કે "પછી તે રેવાને
 ઉપર લીધા."

૨. બીજી વખત દરવન્દ બૂરી ઝારતે પોકાર કરી કહ્યું કે “આ અમારા બાપા તું બીઠ, કારણ કે હું એ લડાઈમાં આ પ્રમાણે કેટલુંક દુઃખ અશે મરદની ઉપર અને ખેતીનું કામ કરતા બળદની ઉપર યુઝરીશ કે મારા (તેવા) કામથી (તેઓની) જીંદગીની જરૂર રહેશે નહીં અને તેઓનાં ખોરેહનો હું નાશ કરીશ. હું પાણીને તુકશાન કરીશ, ગ્રાડપાનને તુકશાન કરીશ, ઓહરમજ્દના આતશને તુકશાન કરીશ, ઓહરમજ્દની સઘળી પેદાશને તુકશાન કરીશ.” તેણીએ (પોતાની) તે બૂરી કરણીઆ એવી રીતે બીજીવાર (અથવા વિગતવાર) વર્ણવી કે, ગનામીનો ખુશી થયો અને તે સુરતીમાંથી બીહાર* થયો અને બૂરી ઝારતના માથા ઉપર ઘોસો દીધો, અને તે રીમની, કે જેને દસ્તાન કહે છે તે, પેલી બૂરી ઝારતમાં જાહેર પડી.

૩. તેણે બૂરી ઝારતને કહ્યું કે “તારી શું મોરાદ છે કે તે હું તને બધું” ? તે બૂરી ઝારતે ગનામીનોને કહ્યું કે “મારી મોરાદ એક મરદ (મેળવવાની છે). તેથી તે મને આપ.” ગનામીનોનું શરીર એક દેડકાના શરીરની નિશાણીવાળા થાંભલા (ની મિસાલે સીધું હતું) તેથી તે પેલી બદકાર ઝારતને ૧૫ વર્ષના જવાન મરદની માફક દેખાયો. તેણે તે બૂરી ઝારતનો વિચાર તે (પોતાના જવાન ૩૫) ઉપર ખેંચ્યો. સેવટે ગનામીનો સર્વ દેવોની સાથે રોશન સેતારાઓ સામે ગયો અને તેણે આસમાન જોયું. અને તેઓ (દેવો) ને અદેખાઈની ઇચ્છાથી મુશ્કેલીથી ઉપર ખેંચ્યા અને આસમાનના અંદરના ભાગમાંથી ત્રીજા ભાગે ઉભો રહ્યો અને ત્યાંથી સાપ મિસાલે આસમાન પરથી જમીનપર કુદ્યો. ફરવરદીન મહિના ને ઓહરમજ્દ રોજે ખરી બપોરે તે અંદર ધર્યો અને તેથી આસમાન તેનાથી એ પ્રમાણે ભાગ તુટ થઈ ગયું અને ધારતી ખાઈ ગયું કે જેમ એક મેંદું વડથી (ધારતી ખાઈ જાય).

૪. (પછી ઓહરેમન) પાણી નજદીક આવી પહોંચ્યો કે જે પાણી આ જમીન નીચે તૈયાર કરવામાં આવેલું હતું. ત્યાર પછી તેણે આ જમીનનું પેટું ફેંડયું અને અંદર દાખલ થયો. પછી તે ગ્રાડપાન ઉપર (તુકશાન કરવા માટે) આવી પહોંચ્યો, અને પછી ગોશ્પેદ ઉપર, અને પછી ગયોમર્દ (એટલે માલુસ જાત) ઉપર, અને સેવટે આતશ ઉપર આવી

(૫) કોઈ નફામાં એ ‘વ’ નથી તે વધારે દુરસ્ત દિસેછે. એમ લઈ “કે” આપણે મતલબ તમામ કરવા માટે લેવા જોઈએ.

* કૂદી ઉઠવો.

† મહા વરથી ધારતી આજ બપ તેની એને મળતી મિસાલ આપણે અરદા ફરોશની આમીનમાં પણ જોઈએ છીએ.

૧૫ - દરવન્દના કહેવા - ૧૩૧૮ - ૧૩૧૯ - ૧૩૨૦ - ૧૩૨૧ - ૧૩૨૨ - ૧૩૨૩ - ૧૩૨૪ - ૧૩૨૫ - ૧૩૨૬ - ૧૩૨૭ - ૧૩૨૮ - ૧૩૨૯ - ૧૩૩૦

પહોંચ્યો. એપ્રમાણે એક માખ માફક તમામ પેદાયશમાં દોડી વળ્યો. તેણે દુનિયાને બપોરને વખત* એપ્રમાણે સૌથી ધણી રંજદે ક્રીવી કે જેમ અંધારી રાતને વખત હોય. તેનાથી જમીન ઊપર ડંખ દેનારા જેહેરી જાનવરો જેવાં કે સાંપ વીંછુ ખિલાડી અને દેડકા છુટાં મેલ્યાં કે જેથી એક તાંચણી (જેટલી જગ્યા પણ) ખરકુસ્તરથી ખાલી રહી નહીં. તેનાથી ઝાડપાન ઊપર સડો પડ્યો અને તેથી તુરત તેઓ સુકાઈ ગયાં. તેનાથી લોભ અને તંગી, દરદ, છુખ, બિમારી, હવશ, આળસાઈ, ગાવનાં અને ગયોમર્દનાં તન ઊપર લાગુ પડ્યાં.

તે (આહરેમન) ના ગોસપંદની આગળ આવી પહોંચવા આગમચ મીનો ઝોહરમજ્દે એક દવા જેને 'ખીનાક' કહેછે તે પાણીમાં બારીક કરીને તેની આંખ આગળ ધસી. કે (આહરેમનના) મારથી દુખ અને બેચેની કમ થાય અને જ્યારે તેજ વખતે (તે ગોસપંદ) નબળું અને બિમાર થયું અને દમ જવા લાગ્યો અને ગુજરવા લાગ્યું ત્યારે ગોસપંદે (નીચલા) શબ્દો કહ્યા કે “ગોસપંદોની પેદાયશને અને તેઓનાં કામ અને મેહેન-તને તપાસવાને ફરમાવ.”

તે (આહરેમન) ના ગયોમર્દ આગળ આવી પહોંચવા આગમચ ઝોહરમજ્દે ગયોમર્દની ઊપર પરસેવો ઊત્પન્ન કર્યો. જેટલા વખતમાં બાજની એક કલી ભણાય તેટલો વખત પરસેવો ઊત્પન્ન કર્યો. ઝોહરમજ્દે તે પરસેવાનો ૧૫ વર્ષની ઊમ્મરના જવાનના શરીરનો એક શેશન અને બુલંદ મરદ બનાવ્યો.

જ્યારે પરસેવામાંથી ગયોમર્દ બહાર પડ્યો (ત્યારે), તેણે એથું કે (આ દુનિયાના) ઘરમાં રાત માફક અંધારું (હતું), જમીન ખરકુસ્તરોથી એક તાંચણી જેટલી જગ્યા ખાલી રહેલી નહીં એવી રીતની (હતી), આકાશ ફરતું (હતું), ખોરશેદ અને ચંદ્ર પોતાની ગતિમાં હતા (અને) દુનિયા માજનદરાનના દેવોના પોકારથી સેતારાઓ સાથે લટકી (હતી). ગનામીનોએ વિચાર કર્યો કે ગયોમર્દ સિવાય ઝોહરમજ્દની સઘળી પેદાયશ વગર કામની હતી, તેણે અસ્તો વીધાત દેવને મોત લાવનાર હજાર+ દેવો સાથે ગયોમર્દ ઊપર છોડી દીધો. (પણ) ઘટતો વખત આવી પહોંચ્યો ન હતો તેથી (ગયોમર્દને) લટકાવી દેવાનો ઊપાય કરી શક્યો નહીં કારણ કહેલું છે કે જ્યારે ગનામીનો સામે થયો ત્યારે ગયોમર્દની છંદગી અને પાદશાહીનો વખત ૩૦ વર્ષનો નેમાયલો હતો.

(૧૦) એ શબ્દની જરૂર દિસેછે. તે ખીજ નકલમાં છે.

(૧૧) કેહી નકલમાં ફરિાન છે જે લેતાં અર્થ થાયછે કે “તેમણે (ગયોમર્દ) રાત માફક અંધારું બેધું.”

(૧૨) ફા. ۱۰۰۰۰۰۰ અથવા ۱۰۰۰۰۰۰ એટલે બટકાવડું.

* અથવા દક્ષિણ તરફના મુલક મુખી.

† કેહી નકલમાં હરત હજાર એટલે આઠ હજાર દેવો બખ્યા છે.

સામે થનાર (આહરેમન) નાં આવી પહોંચવા પછી તે ત્રીસ વર્ષસુધી જીવ્યો અને પછી ગયોમર્દ બોલ્યો કે “જોકે આહરેમન આવી પહોંચ્યો છે તોપણ મારી તોષ-મથી સઘળાં માણસો (જિત્તા) ધશે અને એ ચીજ ભઠ્ઠી (છે) કે તેઓ (ભલો) કામ અને સવાબ કરે. ”

૬. અને ત્યારપછી તે (આહરેમન) આતશ તરફ પહોંચ્યો અને તે સાથે ધુમાડો અને અંધકાર ભેલી નાખ્યો. ગ્રેહો ઘણાક દેવો સાથે આસમાનને અથડ્યા અને સેતારાઓ ભેલાઈ ગયા અને સઘળી પેદાયશ એવી ખગડી ગઈ કે જે જ્યારે આતશ સઘળી જગ્યાને ખરાબ કરેછે અને ધુમાડો જીરૂછે (ત્યારે ખગડી બન્યો તેમ). અને ૯૦ દહાકા અને રાતસુધી મીનો યજ્ઞદો ગનામીનો (અને તેના) સોખતી દેવો સાથે દુનિયામાં લડ્યા, તેઓને લાચાર કર્યા અને દોજખમાં નાખી દીધા, અને આસમાનને કિલ્લેબંદી કીધી કે સામે થનાર (આહરેમન) તેઓ સાથે ભેલાઈ શકે નહીં.

૭. દોજખ જમીનના વચલા ભાગમાં (આવ્યું છે) ત્યાં કે જ્યાં ગનામીનોએ જમીનને ચીરી નાખી હતી અને તેમાં પોતે દોડી ગયો હતો, કે જ્યારે આ દુનિયાની સઘળી ચીજોનું બે રીતમાં ફરવું*, અને હરીફાઈ, અને તતો, અને અદ્વૈતા અને જિતરાતોઆનું ભેલાઈ જવું, એ સઘળું જાહેરમાં આવ્યું.

બાબ ૪.

૧. વળી એ પ્રમાણે કહેલું છે કે જ્યારે પેહેલો પેદા કીધેલો ગોધો (ગયોદાદ) ગુજરી ગયો ત્યારે તે જમણા હાથ ઉપર પડ્યો અને ગયોમર્દ, પછી જ્યારે ગુજર્યો ત્યારે, ડાહ્યા હાથ ઉપર (પડ્યો). પેહેલા પેદા કરેલા ગોધાના રવાન તરીકે, ગોધાના તનમાંથી, ગોશોડન જ્યારે બહાર આવ્યો, ત્યારે ગોધા સનમુખ ભેલો રહ્યો, અને જેમ એક હજાર મરદો એકી વખતે પોકાર ઉઠાવે, તેમ આહરેમજ્ઞ આગલ પોકાર કર્યો, કે “ પેદાયશની સરદારી તુંએ કાળને આપીછે ? જ્યારે જમીન ઉપર આકૃત કાટી નીકળે, અને ગ્રાડપાન સુકાં (થાય), અને પાણી સુકાઈ જાય (lit. જતાં રહે), ત્યારે કયાં છે તે શખ્સ કે જેને માટે તે કહ્યું છે કે ‘હું તેને પેદા કરીશ કે તે (ખુરાઈથી) પરદેજ રહેવા માટે (સખુન) બોલશે?’ ”

(‘ગોશોડન’ તે ગાવ ગોસપંદના પ્રાણીનું રૂપ આપેલો (personified) આત્મા છે. તે કલકુદરતનો પણ ગોધા એવો આત્મા છે. તે આહરેમજ્ઞને પુછે છે કે “આ દુનિયાને સારી સમજણ આપવા માટે તે જરથોશ્ત જેવા મરદને પેદા કરવા કહ્યું હતું, કે તે પેદાયશનું રક્ષણ કરશે, તે કયાં છે ?”)

* અંગ્રહ ગનામીનોને લાધે વૃદ્ધિ સામે નારા જિતપત્ર થયો.

૨. મિનશ ગોકુત ઓહરમજ્જ આઈગ વીમાર હુમનીદ ગોશોડન મિન જક ગનાક-
મીનોએ વીમારીઅ મદમ ઈદ્રુત્ત હુમનીદ આત જક ઈ ગબા દયન દેન્મન્ જમીક દયન
દેન્મન્ જમાને દ્રાજ શાયદ યહયુનતન ગનાક મીનોએ પવન દેન્મન્ સેતહમ્બગી લા
યેહવુન્ત હુમનાત.

૩. દ્રાજ ગોશોડન રકુત વદ સેતર પાયાક ગરજ્જદ પવન હમ આઈનીને વ દ્રાજ
વદ માહ પાયાક ગરજ્જદ પવન હમ આઈનીને દ્રાજ વદ પુરશીદ પાયાક અવશ આખેર
દ્રોહરે જ્જોહરત બરા નમુદ આઈગ બરા યહયુનમ વલ ગેતી મુન પારહીજ બરા ઈમ-
દ્લુનેત પુરસન્દ યેહવુન્ત મીનો એ ગોશોડન મકીડન્ત આઈગ દામ બરા પરવરમ આઈમ
પવન ગેતી લખ્વાર વલ ગેતી દેહરનીઅ હમદાદસ્તાન યેહવુન્ત.

આખ પ.

૧. હકુત અપાખ્તરાન સેપાહપતાન વલ હકુત સેપાહપતાન્ અખ્તરીક ચેયુન તીર
અપાખ્તર વલ તીશ્તર વાહરામ અપાખ્તર વલ હકુતોરંગ ઓહરમજ્જ અપાખ્તર વલ વનન્દ
અનાહીત અપાખ્તર વલ સેત્વસ કમ્બવાન અપાખ્તર વલ મસ ઈ મીઆને આસ્માન
ગુરચેહર વ દુજ્જો મુરપર દુઓહુમંદ વલ પુર્શેદ વ માહ વ સેતારેગાન મત ઈકવીમુનેત.
પુર્શેદ મુરપર વલ રએ નેકુશ્મન અચુનસ્ત ઈકવીમુનેત પવન હમપત્માને આઈમ
વદ વિનાસ કમ તોખાન કર્દન.

૨. કુફે અલયુર્જ પચેતાક આઈગ પચેરામુને ગેહાન કુફે તીરક મીઆને
ગેહાન પુર્શેદ ગર્દાન ચેયુન મયગીર પચેરામુને ગેહાન દયન અવીજગી મિન વરે
કુફે અલયુર્જ પચેરામુને તીરક લખ્વાર ગર્દેદ. ચેયુન ઈમદ્લુનેત આઈગ તીરક
અલયુર્જ મુન જકે લે પુરશેદ વ ખીના વ સેતારેગાન મિન આખેર લખ્વાર વર્દેદ.

(૧) અવ. જન્ન = સં. રે L. rés એટલે અગકાર. ray.

(૨) જે વનાસ વાંચીએ તો અર્થ 'તેનીથી થોડા ગુનાહ થઈ શકે.'

(૩) ડા. ઊવેરુ અને હાજી એ રાખ્દને 'બિદના' વાંચી તેને 'વિદના'ના ખીજો આકાર લેઈ જેનો અર્થ
વખન થાયછે અને જે અરખીક હાજીને મળતો છે. ફા. હિં: month તેપરથી એક જેની ચાલથી
મહિનો બનેછે. ફા. હા. પણ એમ 'મહિનો' અને 'ચંદ્ર' એ એક મઠે આવેછે.

૨. તે પરથી ઝાહરમજ્જદે જવાબ દીધો કે “ઝા ગોશોડન! તું બિમાર થયોછે. તે ગનામીનોથી તેં બિમારી મેળવીછે. અગર જો આ જમીનપર આ વખતે તે મરદને પેદા કરી શકાતે તો ગનામીનો આવા પ્રકારના જીવન સાથનો થતે નહીં.”

(ઝાહરમજ્જદે કહેછે કે જરથોસ્તને જનમ આપવાનો વખત હજી આવ્યો નથી. જો તેને જનમ આપી શકાતો હોતે તો ગનામીનોનો દોર એટલો ચાલતે નહીં.)

૩. (પછી) ગોશોડન સેતર પાયા (બેહેરત) તરફ આગળ ગયો. અને તેજ (ઉપલી) રીતે પોકાર કર્યો; અને (પછી), માહા પાયા સુધી આગળ (ગયો અને) તેજ રીતે પોકાર કર્યો, (અને પછી) ખુર્શદ પાયા સુધી આગળ (ગયો). સેવટે તેને (ઝાહરમજ્જદે) જરથોસ્તનું ક્રોહર (દેખાડ્યું) (અને કહ્યું) કે “હું તેને દુનિયામાં પેદા કરીશ કે તે (ખુરાઈથી) પરહેજ રહેવાનાં (સખુનો) કહે.” (તેથી) ગોશોડનનું મીનોઈઝહ ખુશ થયું અને ક’મુલ કીધું કે “પેદાયશને હું પાળીશ” એટલે કે તે દુનિયામાં દુનિયાની પેદાયશ માટે પાછું એકમત થયું.

(એ કુકરાની મતલબ એ દિસેછે કે શરૂઆતમાં ગાય ગોસપંદના રવાને, પોતા કપર આંખે દુનિયામાં આજીવ પડતાં જોયો, ત્યારે ઝાહરમજ્જદ આગળ પોતાની હાલત માટે ક્યોદ દીધી. ત્યારે ઝાહરમજ્જદે પઝેગમખર જરથોસ્તનું ક્રોહર દેખાડી તેને દિલાસો દીધો, કે થોડા વખત પછી, ઘટતે વખતે, એનો દુનિયામાં જનમ થશે, અને એ તમો ગોસપંદોને દુખ દેવાથી પરહેજ રહેવાને માણસબતને શિખામણ દેશે.)

બાબ પ.

૧. ગ્રહોના સાત સરદારો નક્ષત્રના સાત સરદારોને પહોંચેલા છે; જેમકે તીર (ખુદ) નો ગ્રહ તીશતરને, વાહરામ (બેહેરામ એટલે મંગળ) નો ગ્રહ હકૂતારંગને, ઝાહરમજ્જદ (બ્રહ્મપતી) નો ગ્રહ વનન્તને, અનાહીત (શુકર) નો ગ્રહ સેત્વસને, કઝેવાન (શની-શ્વર) નો ગ્રહ આસમાનની વચે આવેલા* મસને અને ખુર્શદર અને ખુછી સાથના દુજ્જો મુશપરાં એ ખુર્શદ અને ચંદ્ર અને સેતારાઓને. ખુર્શદે મુશપરને પોતાના નુર સાથે એકમેક સાથના (એવાળુના) સંબંધથી જોડી રાખ્યો છે કે તે થોડું તુકસાન કરી શકે.

૨. અલખુર્જ પહાડ માટે જણાયલું છે કે તે દુનિયાની આસપાસ છે. તીરક પહાડ દુનિયાની વચ્ચેવચમાં છે. ખુર્શદનું ક્રૂરું દુનિયાની આસપાસ પાણીની નીખ† (પ્રમાણે છે). અલખુર્જ પહાડના ધેરાવાથી તીરકની આસપાસ તે ખાલે-શીની હાલતમાં પાછો ફરેછે. કારણકે કહે છે કે અલખુર્જનો તીરક (તે પહાડ છે કે) જેની પાછળથી મારો ખુર્શદ અને ચંદ્ર અને સેતારાઓ પાછા ફરેછે, કારણ કે

* ફા. ડા. ઉવેસ્ત the great one એમ અર્થ કરેછે. બાબ ૨ જમાં પણ એજ રાખ્દ આવેછે.

† એવેઓની સાથે અપાખતર રાખ્દ નથી વાપર્યો તેથી દિસેછે કે તેઓ ગ્રહ નહીં એવા આકાશી પદાર્થો, જેવા કે પુંછડીઆ તારાઓ છે. જુઓ બા. ૨૮. ઈજ. હા. ૧૧ ફ. ૮. હા. ૧૭ ફ. ૮ જુઓ અ. ૪૪૬ જુઓ મારી અવસ્થાના વિશેષનામોની ફરહંગ ૪૪૬ રાખ્દ. એ નામ સાથે ‘દુજ્જો’ (ફા. ૭૭ ચોર) રાખ્દ આવેછે. ‘ખુરા’ રાખ્દનો ધાતુ પણ એજ અર્થ દેખાડી શકે. સં. ૪૪ ચોરવું એ રાખ્દ અંગ્રેજી mouse ફા. ૪૭૭ છે. ડા. ઉલીનદીરામાન એ રાખ્દને ‘ખુર્શદર’ લેવા એમ સુચવેછે તે દરર છે. કારણ એ ‘પરતા તારાના પડવાથી જમીનપરના માણસોને એ પ્રમાણે ખીહતાં જણાવ્યાછે કે એમ ગ્રહોમાં ૧૩ (ખુર્શો) થી ખીહ.

‡ મયગીર એ ફા. ખર્ફ (pound) ને મળતો છે. એ રાખ્દમાં ફા. ‘બાબ’ ને બદલે સેમટીક મય. (પાછી) રાખ્દ વપરાયો છે; પાખ્દ નકલો ખંડ આવેછે.

મેમન સદો હશ્તાદ યુમ અઝેત પવન ખોરાસાન વ સદો હશ્તાદ પવન ખુરવરાન પવન અલ્પુર્જ પુર્ષેદ કોલા યુમ પવન શેજની દયન સાતુનેત વ પવન યુમી બરા વજ્જુનેત બીના વ અખ્તરાન વ અપાખ્તરાન હમાક બન્દ વ શેખરને વલ વલ્મન કોલા યુમ સે કેશ્વર નીમ હમાઝે તાપેત ચેગુન પવન ચશમ્-દીદ પઝેતાક. વ પવન કોલા સન્ત દો ખાર યુમ વ લેલીઆ રાસ્ત મેમન પવન બુન હરદો મુન મિન નજ્દેસ્ત ખોદ્દેલી વલમન ફરાજ રફત યુમો લેલીઆ રાસ્ત બુદ હંગામે વહાર બુદ મુન વલ નજ્દેસ્ત ખોદ્દે કરજંગ યામતુનેત જમાને મહીસ્ત બુન્દગીઅઝે હામીન મુન વલ ખોદ્દે તરાજુ યામતુનેત યુમ વ લેલીઆ રાસ્ત બુને પાતીજ વ મુન વલ ખોદ્દે વહી યામતુનેત શપ મસ બુને જમેસ્તાન મુન વલ વરક યામતુનેત લેલીઆ યુમ રાસ્ત લખ્વાર ચેહબુન્ત, ચેગુન મુન મિન વરક ફરાજ સાતુન્ત. વદ અમત લખ્વાર વલ વરક સાતુનેત પવન સે સદ. ઝો શરત યુમ વ જકે પન્જ શેજને ગાસાનીક પવન હમ યુમી દયન સાતુનેત બરા વજ્જુનેત શેજન લા ગોફુત ઈકવીમુનેત મેમન આત બરા ગોફુત હુમનાત રાઝેદાઆન રાજ બરા ખવીતુનેસ્ત હુમના વ વજન્દ અન્દાખ્તન તોખાનેસ્ત.

૩. મિન તેમમન આઈગ પુર્ષેદ પવન યુમે મહીસ્ત મદમ સાતુનેત વદ પવન યુમે કરીસ્ત મદમ સાતુનેત ખોરાસાન કેશ્વર સવહી મિન તેમમન આઈગ પવન યુમે કરીસ્ત મદમ સાતુનેત વદ પવન યુમે કસ બરા વજ્જુનેત કોસ્તે નીમરજ કેશ્વરે ફૂદફુશ વ વીદ-દફુશ મિન તેમમન આઈગ પવન (ડ્રીય) યુમે કસ દયન વજ્જુનેત વદ પવન યુમે મસ દયન વજ્જુનેત ખુરવરાન કેશ્વર અર્જહી મિન તેમમન આઈગ પવન યુમે મસ દયન સાતુનેત વદ તેમમન આઈગ પવન યુમે મસ દયન વજ્જુનેત અપાખ્તર કેશ્વર વોરખરેસ્ત વોરખરેસ્ત.

(૧) બીજી નકસોમાં ૧૭૧ શેજન રાખ્દ આપેછે તે પણ દુરસ્ત છે. પુસ્તી કુમ આપેછે તે બુલ છે-
 ۱۷۱ میانه باری، امیوا دیشانی آواવાاناں گورام. જે નકસોમાં યુમ રાખ્દ આપ્યો છે તેમાં ઝે રાખ્દને
 ۱۷۱ میانه “દરશોજો નેમ્સો દર” ઝે ઊપરથી લઈ તેને મળતો સેમેટીક રાખ્દ આપ્યો છે. ઝેકેક
 શેજનમાંથી ચર્મને દરશોજ પસાર થતો જણાવ્યો છે તે પરથી ઝે રાખ્દ વાપર્યો હોય. ઝે બાબમાં શેજન
 રાખ્દ meridian મધ્યાન રેખાથી ગણાતી રેખાંશોને મળતો છે. તર્જમરક પહાડ પર પેહલી મધ્યાન રેખા first
 meridian મહી એકી બાજુએ ૧૮૦ રેખાંશ degrees of longitude ગણીછે. હિંદી બખનારાઆઝે
 વાપરેલો બુરજ રાખ્દ તરજુમામાં વાપર્યોછે.

(૨) અથવા “તાજેત” વાંચીએ તો અર્થ “સિતાખીથી આવેલ.”

.. (૩) બીજી નકસોમાં “શેજન” ને બદલે ‘શેજ’ આપેછે તે દુરસ્ત દિસેછે.

અણબુર્જમાં ૧૮૦ બુર્જ પૂર્વ ભણી છે અને ૧૮૦ પશ્ચિમ ભણી છે. પુર્વેદ દરેજ જ એક બુર્જમાં દાખલ થાય છે અને એક બુર્જમાં બહાર નિકળે છે. ચંદ્ર અને સેતારાઓ અને ગ્રહો સધળા પેતાનો સંબંધ અને ચાલ તેની સાથે (રાખે છે). દરેજ જ જમ આંખે નજરે પડે છે તેમ, સાડાતણ કેશવરોને (તે પુર્વેદ) રાશન કરે છે, અને દરવર્ષે બે વખત દહાડો અને રાત સરખાં (થાય છે), કારણકે જ્યારે (મુન) શરૂ-આતમાં તે (પુર્વેદ) પેહેલાં અંશ (ગ્રાહક)થી આગળ આવ્યો (ત્યારે) બેજી (એટલે) દિવસ અને રાત સરખાં હતાં અને બહારની મોસમનો વખત હતો. જ્યારે તે (પુર્વેદ) કરક રાશિના પેહેલા અંશ આગળ આવી પહોંચે છે, ત્યારે (દહાડાનો) વખત લાંબામાં લાંબો (થાય છે અને) અને જિનાળાની શરૂઆત (થાય છે). * જ્યારે તે તોળા રાશિના અંશ જીપર આવી પહોંચે છે ત્યારે દિવસ અને રાત સરખાં (થાય છે) અને પાનખર રતુની શરૂઆત (થાય છે), અને જ્યારે તે મકર રાશિના અંશ જીપર આવી પહોંચે છે ત્યારે રાત મોટી (થાય-છે અને) શિયાળાની શરૂઆત (થાય છે). જ્યારે તે મેષ રાશિપર આવી પહોંચે છે ત્યારે, જમ્રાણે કે મેષ રાશિમાંથી બહાર પડ્યો હતો (ત્યારે અન્યુ હતું તે પ્રમાણે), રાત અને દિવસ પાછા સરખાં થાય છે. તેથી જ્યારે તે મેષ રાશિમાં ૩૬૦ દહાડા અને ગાથાના ૫ દહાડામાં પાછો આવે છે ત્યારે તે જ બુર્જમાં દાખલ થાય છે અને બહાર આવે છે. તે બુર્જ (કયો) તે કહેવો નથી, કારણ કે એ કહેવો હતે તો, કેવો તેનો ભેદ જાણી લેતે અને (દુનિ-આપર) આકૃત નાખવાને શક્તિવાન થતે.

૩. જ્યાંથી લાંબામાં લાંબો દહાડો પુર્વેદ નિકળે છે, ત્યાંથી ટુંકામાં ટુંકે દહાડે જ્યાં સુધી તે જઈ પહોંચે છે ત્યાં સુધી, પૂર્વે ભણીનો ‘ સવહી ’ કેશવર છે. જ્યાંથી ટુંકામાં ટુંકે દહાડે તે નિકળે છે, ત્યાંથી ટુંકે દહાડે જ્યાં સુધી તે જઈ પહોંચે છે ત્યાં સુધી, દક્ષિણ બાજુના કુદકુશ અને વીદકુશના કેશવરો છે. જ્યાં ટુંકે દહાડે તે આવી પહોંચે છે, ત્યાંથી મોટે દહાડે જ્યાં સુધી તે જઈ પહોંચે છે ત્યાં સુધી, પશ્ચિમ ભણીનો અર્જહી મુલક છે. જ્યાં લાંબો દહાડો તે આવી પોંદાય છે, ત્યાંથી લાંબો દહાડો જ્યાં સુધી તે જઈ પહોંચે છે ત્યાં સુધી, ઉત્તર ભણીના વોરબરેશ અને વોરબરેશ કેશવરો છે.

(૪) ‘ યમી’ને બદલે ખીજી નકસોમાં ‘રાજીન’ આપેલો તે સહી છે.

(૫) ફા. હુર્મ નાનું થોડું. એ રાખ્દ કોઇ નકસોમાં નથી. એ ફાલતુ જરૂર વગરનો દિસે છે.

(૬) ફા. ૭/૧૦૫ પશ્ચિમ.

* ખરેખર તો લાંબામાં લાંબો દહાડો જિનાળાની અધવચમાં થાય છે. મહીરતને બદલે ‘મસ’ રાખ્દ વાંધાવિનાનો ધર્મ પડે.

૪ અમત ખુશૈદ મદમ સાતુનેત કેશવરે સવહી વ કૃદ્દકુશ વીદ્દકુશ નીમ મિન ખો-
નીરસ તાપેત મુન પવન જક કોસ્તે એ તારીક દયન વજ્જુનેત કેશવરે અર્જહી વોરખરેશત
વોર જરેશત નીમી મિન ખોનીરસ તાપેત અમત લેતમન યુમ તેમમન લેલીઆ.

બાબ ૬.

મદમ અર્દેએ દેહશનાને ગેતી લેવતમન પતીઆરે એ ગનાકમીનોએ.

૧. ઈમદ્યુનેતપવન દીન આધગ ગનાકમીનોએ યેગુન દયન દોબારેસ્ત મેમન મદમ
ચીરીઅ એ અવીજહ એ યજ્ઞદાન વ જુરીઅ એ નેકુશ્મન દીદ લખ્વાર દોબારેસ્તન કામેસ્ત.

૨. મીનો એ આસ્માન યેગુન જકે અર્તેશ્તરાન મુન જરાએ પતમુખ્ત ઈઝ્વીમુનેત
બેનેકુશ્મન અએત આસ્માન પતીરે એ ગનાક મીનોએ બરા વીનાઈ વ પવન સતીઅ મદમ
ઈદ્દુન્ત વદ અમેત ઓહરમજ્જદ દરપુશ્તીઅ સાપ્તતર મિન આસ્માન પતીરે એ આસ્માન
પએરામુન બરા કદે. અવશ કુરોહરે અર્તેશ્તરાન વ આહલોખન ગુતીરપ વ નીજે
યદ્મન પએરામુને આસ્માન અવીન હુમાનાક મુદ દયન રોયશ્મન આનગોશીદે
વલ્મનશાન મુન દરપુશ્તીઅ પાસ નેતુનન્દ.

૩. મિનશ લા યાકુત ગનાક મીનોએ વદદ મુન લખ્વાર દોબારેસ્ત અવશ બરા
ખદીતુન્ત અવુરીનીદને શએદાઆન વ અકારીઅએ નેકુશ્મન યેગુન ઓહરમજ્જદ કુરબમે
પીરજઅએ નેકુશ્મન કુશીકન્ત કેતીર વદ હમાક હમાક રોખશનીઅ.

(૧) પાજંદ નકલો એ રાખ્દ 'હરેદો' વાંચેછે. આ એ બાબમાં એમ વાંચતાં અર્થ ઉઠી રહેછે પણ
એ પછીના બીજા આર બાબોમાં એ પ્રમાણે અર્થ વાંચતાં અર્થ ઉઠેતા નથી. પુરતી 'અરદખ' વાંચેછે તે
દુરસ્ત રહેછે. એ કા. ૫૭૧ કહ્યો છે. ડા. ઉવેસ્ત એને અરદ કા. ૪૭૨ વાંચેછે જેનો અર્થ હુમલો થાયછે.

(૨) પાજંદ નકલો આઘલી, 'ઈ' ને એ રાખ્દ સાથે લેઈ 'જેહાન' વાંચેછે તે પણ દુરસ્ત છે.

(૩) અવ. ૭૭૧ કા. ૪૪૩ (૬) મજ્જા બનાવવું કરવું. (૫) કા. ૭૭૧

(૬) કા. ૭૭૧ ખહાદર અથવા મજ્જાત યોડા. પછી 'મજ્જાત યોડાપર સવારી કરનાર.

(૭) ગાહમબારની આફીનમાં કા. ૭૭૧ મજ્જાત લખ્વાર મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત લખ્વાર મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત લખ્વાર મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત લખ્વાર મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત લખ્વાર મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત લખ્વાર મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત લખ્વાર મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત લખ્વાર મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત લખ્વાર મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત લખ્વાર મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત લખ્વાર મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત લખ્વાર મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત લખ્વાર મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત મજ્જાત લખ્વાર મજ્જાત મજ્જાત પમજાત છે. અ. ૭૭૧

એમણે "માણસોએ પણ એ પ્રમાણે કરવું જોઈએ." ડા. ઉવેસ્ત "આનુને અદતકે" વાંચેછે. એ
વાચણ એનો અર્થ બરાબર સમજાવે છે. અ. ૭૭૧

૪. જ્યારે ખોરસેદ બહાર નિકળે છે ત્યારે સવહી અને ફદદકુશ વીદદકુશ (અને) અર્ધી ખનીરથના મુલકોને રોશન કરેછે. જ્યારે તે અંધારી બાબુમાં દાખલ થાયછે ત્યારે અર્બહી, વોડખરેશ, વોડજરેશ (અને) અર્ધી ખનીરથના મુલકને રોશન કરેછે. જ્યારે અર્હી (એટલે પાછલા મુલકોમાં) દિવસ હોયછે ત્યારે ત્યાં (એટલે આગલા મુલકોમાં) રાત (હોયછે).*

બાબ ૬.

દુનિયાની પેદાયશનાં, ગનામીનોની હરીફાઈ સાથેના ઝગડા બાબે.

૧. દીનમાં કહેલું છે કે જ્યારે ગનામીનો (પેદાયશની) અંદર દાખલ થયો, અને વળી યજ્ઞદોની ખાલેશી આવેળી ઉપર અને પોતાના બેર ઉપર નજર કીધી, ત્યારે તેણે પાછું દોડી જવાને આહુયું. (એટલે યજ્ઞદોની સકિત આગળ પોતાના બેરને ખીસાદ વિનાનું બેયું તેથી આહરેમને તાશી જવાને આહું.)

૨. આસમાનનું મીનોઈ રહ લડવૈયાઓના(રહ) ની માફક છે કે જેણે અખતર પેદરેલું હોયછે. તેણે (એટલે આસમાનના મીનોઈ રહે) આસમાનને ગનામીનોની સામે(થવાને)તૈયાર કીધું, અને જ્યાં સુધી એહરમજદે આસમાનના કરતાં વધારે મજબુત કિલ્લેબંધી આસમાન સનમુખ આબુબાબુથી તૈયાર કીધી, ત્યાં સુધી(ગનામીનો સામે), લડાઈમાં આગળ પડ્યું, અને મજબુત ઘોડા પર સવારી કરનાર અને હાથમાં નેબ સાથેના રથેશ્વારે અને અશેા માનસોના તેના ફરોહરે આસમાનની આસપાસ(ચોડી કરતા હતા). જે પ્રમાણે કે બાલ માથા ઉપર (માથાના બચાવ માટે હોયછે) તેજ પ્રમાણે (આનગોશીદ) તેઓ (હતા કે) જેઓ કિલ્લેબંધીના બચાવ (પાસ)ની તપાસ સખતા.

૩. તેથી ગનામીનો રસ્તા મેળવી શક્યો નહીં અને પાછા દોડી ગયો. તેણે દેવોનો નાશ અને પોતાનું નિરૂપયોગીપણું બેયું, જ્યારે એહરમજદે પોતાની ફતેહનું સેવક હમેશાં હમેશ સુધી ફરોહરે ઉત્પન્ન કરનાર (તરીકે બેયું).

* અહીં ગણેન કરેલા રેશનને તે હાલના ક્રેઝોન (Zones) દિશેછે. ખનારથ તે ઉબુ ક્રેઝોન (Torrid Zone) છે. બુઆ મારી " અવસ્થા જમાનાની ઘર સંસારી જીવોની બાબ અને અવસ્થાનાં" પાનાં ૧૦૩ અને ૧૦૪.

આખ ૭.

૧. દેરીગર અર્થે એવત્મન મય કદ્દ મિન જક એયુન તીશ્તર સેતર પવન કર્જંગ મય ઈ પવન પુર્વક અવક કરીતુન્દ શનાવ^(૧) પુદ્દ દયન હમ યુમ અમત અએમ્બદ્દ દયન દોઆ-રેસ્ત લખ્વાર અચારે પવન કોસ્તે પુસ્વરાન મદમ વલ્લ પચ્ચતાગ્રીચ સાતુન્ત. મેમન કોલા બીનાઈ નેકુશ્મને અખ્તરી. બીના એ તીર એદાઈમ બીના મિન શન્ત, કર્જંગ એદાઈમ અખ્તર મિન વરક, એયુણ નેકુશ્મને કર્જંગ, મુનશ તીશ્તર દયન જસ્ત વ દખ્ખકિ વારાન કેરદાર નમુદ, મિનશ મય લાલા મદમ હંદુન્ત પવન નીરૂ એ વાત. હમકારાન એવત્મન તીશ્તર ઈકવીમુનેત હુમંદ વહુમન વ હોમ યાતુન પવન પર-વાનગીચ યોર્જ યાતુન વ અદીકુરોહાર પવન પત્માન બીનારશનીચ.

૨. તીશ્તર પવન તર્તી કર્પે બરા વશત. ગચ્ચા કર્પે વ અસ્પ કર્પે વ તોરા કર્પે. સી યુમ શપાન દયન રોરનીચ વજેદ વ પવન કોલા કર્પો દેહ યુમ શપાન વારાન કદ્દ, એયુન અખ્તરમારાન ઈમહયુન્દ આઈગ કોલા સેતારે તર્તી કર્પે દારેન્દ. જક વારાન કોલા સરરશી અન્દ તશી રબા વશ, વ હમાક દેન્મન જમીક ગચ્ચા બાલા મય બરા ઈકવીમુનેત જકે અરકુસ્તરાન ઈ પવન જમીક હમાક પવન જક વારાન બરા જકુતલુન્ત પવન મુલામિ જમીક દયન વજુલુન્ત હુમંદ. વ આખેર મીનો એ વાત એયુન લા ગોમીખ્ત ઈકવીમુનેત એયુન ખચ દયન તન જુમ્બીનેદ વાત અન્દરવાએ કુરાજ જુમ્બીનેદ અવશ જક મય હમાક બરા મુસ્ત બરા વલ્લ દેનારે જમીક યાઈતુન્ત વ જરેહે કુરાહોકન્ત મિનશ એહયુન્ત.

(૧) ફા. سارو تارو. (૨) ફા. کورکي نکلماں એ હમિલા ફા. کور છે. ડા. ઉવેશ્ત તેને આવારક વાંચી mischief. અર્થ કરેછે. જે એમ વાંચીએ તો તે ફા. کور آو છે.

(૩) અ.વ. ૧૪૭૯ નિરાના. (૪) ફા. کور (૫) અ.વ. ૧૪૭૯ અને ૧૪૮૦ મદદ. ફા. کور و کور.

(૬) ૧૪૭૯ અ.વ. ૧૪ અને ૧૫ પસંદ કરવું. ફા. کور

(૭) અ.વ. ૧૪૭૯ સં. કસપ F. corpus ફા. کور

(૮) અ.વ. ૧૪૭૯ ફા. کور એ રાજદ જેમ આમુને અર્થે તેમ ટીપાને અર્થે પણ આવેછે, from کور એટલે ટીપાવું.

(૯) અ.વ. ૧૪૭૯ ફા. کور Fr. tasse, Ger. tasse, dish રફાખી, from کور તથા ફા. کور તરફ ધકીને બનાવવું.

(૧૦) ફા. کور અથવા کور, પુરતી સુઝાહ વાંચે છે. તે ફા. کور સાથે સરખાવાય જેને અર્થે પણ આવે છે.

(૧૧) ૧૪૭૯ સુકાઈ જવું માફ થઈ જવું. અ.વ. ૧૪ ન મુજ L. mungero 'ફિઝાડી દેવું' એ ધાતુપરથી.

આખ ૭.

૧. (ગનામીનોએ) ખીજે ઝગડો પાણી સાથે કર્યો, કારણકે જ્યારે તીશ્તર સેતારે કડક રાશિમાં (હતો) ત્યારે, જે નક્ષત્રને અવક* કહેછે, તે (નક્ષત્ર) માંનું પાણી, તેજ દાઢાડે, કે જ્યારે આહરેમન (પેદાયશની) અંદર ધસી આવ્યો અને નાચાર થઈને પશ્ચિમ ભાગીની ખાબુએ ખોલી રીતે પાછો કર્યો ત્યારે વેહતું હતું. કારણ કે દરેક મહિનો એકેક રાશિનો પોતાનો (ઠેરવી આપેલો) છે. તીર મહીનો વર્ષનો ચોથો મહિનો (છે અને) કડક રાશિ એ મેષ રાશિથી ચોથી રાશિ છે. તેથી (તીર) કડક રાશિનો પોતાનો છે કે જે (કડક રાશિ) માં તીશ્તર પ્રગટી નિકળ્યોછે† અને વરસાદ ઉત્પન્ન કરનારી નિશાનીઓ દેખાડીછે અને તેમાંથી પવનની શક્તિ (ની મદદ) થી પાણી ઉપર ખેંચી કાઢ્યું છે. બહુમન અને હોમ યજ્ઞ, બર્જે યજ્ઞ અને અશો ક્રૂરોદરેના હુકમ સાથે, અને અંદાબ સરની ગોઠવણ સાથે તીશ્તરની સાથેના સાથે કામ કરનારા છે.

૨ તીશ્તર† વણ રૂપમાં કર્યો હતો. માણસના રૂપમાં, ઘોડાના રૂપમાં અને ગૌધાના રૂપમાં. ત્રીસ દિવસ અને રાત તે રોશનીમાં બહાર પડતો હતો. દરેક રૂપમાં તે ૧૦ દિવસ અને રાત વરસાદ વરસાવતો. જે પ્રમાણે સેતારેશનાસે કહેછે, કે દરેક સેતારે વણ રૂપો ધરાવે છે (તે પ્રમાણે તીશ્તરના સંબંધમાં હતું.) તે વરસાદનું દરેક ટીપું એક રકાખી જટલું મોટું થયું અને કુલે આ જમીન માણસ પુર પાણી પાણી થઈ ગઈ હતી. જે ખરફતરે જમીન ઉપર (હતાં, તેઓ) સઘળાં તે વરસાદથી માર્યા જતાં હતાં, (તેથી) તેઓ જમીનનાં શુરાખમાં અંદર ભરાઈ ગયાં. સેવટે પવનનો મીનો (ગોચાદ યજ્ઞ), (જે એ સઘળાં સાથે) ભેળાયેલો નહીં હતો, તેણે જે પ્રમાણે કે શરીરમાં જન હીલચાલ કરેછે, તેમ પવન (અને) હવાને હીલચાલ આપી, અને તે પાણી સઘળું સુકાઈ ગયું અને જમીનના કિનારાપર લાવ્યામાં આવ્યું અને તેમાંથી ક્રૂરોદકાન્ત દરિયો બન્યો.

(કણાં પુરાણાં જમાનામાં મધ્ય એશિયામાં બનેલા જમીનના ક્રેટરના એક બનાવનો ઇસારો છે. અંહી ઈસારો કરેલો ક્રૂરોદકાન્ત અથવા ક્રૂરોપોદકાન્ત દરિયો તે અવસ્થાનો વોહક્રશ અને હાલનો કેસપીઅન છે. પૃથ્વીની પ્રાકૃતિક ભૂગોળ (physical geography) લખનારાઓ જણાવે છે કે હાલનો કેસપીઅન અને ઓરલ સરોવરોવાળો મુલક અને તેઓની આસપાસનો બોદોળો મુલક એક વખત પાણીના મોટા ભાગથી ઢંકાયેલા હતા અને આસ્તે આસ્તે કોઈ મોટા કુદરતી બનાવ પછી તે પાણી નિકળી જઈ પુરક જમીન બની અને એ સરોવરો બન્યાં.)

* આખ રોજમાં અંદાજ માર્યાના ૨૬ વિભાગો છે તેમાંના ૬ આ.

† lit. કુદી નિકળ્યો છે.

‡ તીર વચ્ચેનાં પાણી તીરને એમ વણ રૂપમાં જણાવ્યો છે. તીરવચ્ચેનું અનુક્રમ અંહીથી જરા જુદું છે. ત્યાં માણસ પછી માથા મા ગોધા અને પછી ખોરો એમ રૂપો જણાવ્યાં છે.

તે ખરફતારે મરણ પામી જમીનમાં જ રહી ગયાં, અને તેઓનું મૃત્યુ અને ગંધણી જમીન સાથે મળી ગયાં, અને જમીનમાંથી તે બેહર ખેંચી કાઢાડવાને માટે તીવ્ર પ્રયત્ન સફળ અને ધાંળી ખરીવાળા ઘોડાના રૂપમાં દરિયામાં દાખલ થયો.

(જીપલી દરિયાવાળી જમ્યા અસલમાં ખારી હોવાથી વેરાન હતી, અને તે આસ્તે આસ્તે દરસાલ વરસાદ પડવાથી સુધરતી અને જેઠેર વિનાની યાને મીઠી થતી મઈ, તેનો એ ઈસારો દિસેછે. હવે નીચે વરસાદ પડવાના બનાવનું જે અલંકારીક વર્ણન છે કે એક હાથે જીપર વરસાદ જીપરના મવકકલ તીર અને ખીજા હાથે જીપર સુકાશ અને ગરમીનો દેવ અપોશ વચ્ચે ગોચા લડાઈ આવેછે, તે લડાઈનું અલંકારીક વર્ણન તીરચક્ક ૨૦-૩૦ પરથી લીધેલું છે.

૩. પહોં અપઝોશ દેવ ઘોળ ખરીવાળા કાળા ઘોડાના રૂપમાં સામે આવ્યો. તેનાથી તીશ્તર એક ફરસંગ દૂર દોડી ગયો. ગભરાટને લીધે તેણે (પોતાને અથવા ઘોડાને) દોડાવ્યો. તીશ્તરે ઝાહરમજદ પાસેથી ફતેહ માગી અને ઝાહરમજદે કૌતલ અને બેર આપ્યું. કારણ કે કહેલું છે કે તીશ્તરે તેજ વખતે દસ નર ઘોડા, દસ નર જિંટ, અને દસ નર ગોધા, દસ પહાડ, અને દસ નદીનાં જોડાં બેર બહાર પાડ્યાં. તેનાથી અપઝોશ દેવ તેના બેરથી ગભરાઈ જઈ એક ફરસંગ દૂર નાંઘી, એટલા માટે, એ સમયને લીધે, તિશતરના બેર સાથેનો તીર' એમ લોકો બોલે છે. (એટલે એક ધણી સરસ ફેકાયલા તીર માટે બોલવું હોય છે તો તિશતર યજ્ઞના કૌતલથી ફેકાયલો તીર,' એમ કહેવત તરીકે બોલાય છે.)

૪. સેવટે (તીશતર) એક ધરનીના કદના વાઢળ રૂપે દરિયામાંથી તે કામ માટે (એટલે અપોશ ઢવને આજેજ કરવા માટે), એમ કહેછે કે, પાણી બાહાર લાવ્યો, અને ધણી અજબ રીતે ગોધાના માથાના અને માલુસના માથાનાં જેટલાં, અને મુઠી જેટલાં મોટાં અને હાથ જેટલાં મોટાં, જેમ મોટાં તેમ વળી નાનાં ટીપામાં તેણે વરસાદ વરસાવ્યો.

(૧૦) અવ. ગ્રામ સં. કમ્પ કા. મં. એટલે (કુંભારનું) માટીનું વાસણ, બરણી. પુસ્તી એને એક તકાવતનું માપ અણે છે.

(૧૧) કદાચ આર.પી. ઉર્. એલેસિ, 'આરેવાની સેનાર, ૫૬૧ મોટું.' અથવા 'વેલ્ટુ' અર્થ પાલુ થાય. જુઓ પાનુ ૩૦ નોટ ૬ 'હથ નેટલા વેલનાં'. * સરખાવા તીરવજીને એને મળતો કુદરો ૨૫.

[illegible]

† અધ્યાત્મ તેના જોડથી યાત્રી જઈ. કા. મનો.

‡ કુસ્તી અર્થે કહે છે "કે ત્યાર પછી જોર સાથે દરિયાથી દૂર એક સુખ્યમુખી (તીરતરે અપેક્ષા દેવને હાંકી કાઢશે). એ કામ માટે કહે છે કે તે (તીરતર) પાણી ભાળે."

૫. દયન જક વારાન કેદારીઅ અરુપનજરગાક અપવશ શએદા કોખશીત હુમંદ વ આતશ વાજીશત ગદ દયન સાતુન્ત વ અરુપનજરગાક મિન જક ગદ મખીતુનરનીઅ ગેરાનતુમ કાસા કર્દ યેગુન કુનઅ પવન જક અદઅ પવન વારાન કેરદારીઅ દરાનાએ વ રએઆક પએતાક.

૬. અવશ દેહ લેલીઆ વ યુમ પવન જક આઈનીને વારાન કર્દ વ જક વિશ વ જદરે ખરકુસ્તરાન દયન જમીક યેહવુન્ત હમાક દયન જક મય ખરા ગોમીખત વ જક મય શુર ખરા યેહવુન્ત મેમન દયન જમીક ખરા માન્દ મિન જક તોખમે ખરકુસ્તરાન હમાએ હમખોકસેન્દ.

૭. આખેર વાત જક મય પવન હમ આઈનીને વદ યુન્દગીઅ એ સે યુમ પવન કોસ્તે કોસ્તે એ જમીક લખ્વાર દારત વ તર્તી જરેહે મસ ખીરતા સે જરેહે કસ અજશ યેહવુન્ત. દો યશમે એ જરેહ અજશ પએતાક યેહવુન્ત હુમંદ અયોક અએઅરત વર વ અયોક સોવખર મુન્શાન ખાનાત વસ યશમે એ જરેહ પત્વરત ઈકવીમુનેત. અવશ વસ કોસ્તે અપાખતર દો રદ ખરા તાજીત અયોક વસ ખોરાસાન અયોક વસ ખુરવરાન વજીહુન્ત હુમંદ અએત અરંગ રદ વ વેહ રદ યેગુન ઈમહલુનેત આઈગ પવન જક અન્યુરત જહાક હન્દ આહરુમજ્દ દો મય તયેત ફરાજ કેશ. જક કોસા દો રદ પવન સરે જમીક ખરા ગર્દેન્દ વ જરેહ ફરાહોકન્ત લખ્વાર વસ આવ દયન ગોમીજેત.

૮. અમત જક દો રદ ખરા તયેત મિન હમ યુન ખાનાત વસ વલમનુશાન હશત દેહ રદે નાવતાક ખરા તયેત વ આખેર અવારીક મય હા મિન જક નાવતાક ખરા તયેત હુમંદ વલમનુશાન હમાક લખ્વાર વસ અરવન્દ રદ વ શપીર રદ રીજેન્દ મુન્શાન ખ્વાપર-દારીઅ ગેહાન મિનશ.

(૧) વંદીદાદનો ^૧સંપૂર્ણ = દેવ ને વાજીશત અંગે લીજાગી. ને વરસાદના કામને મદદ કરેછે, તેની આંખે આવેછે. ફા. ^૨કરકુન્ત. હમકારાની આક્રીતનો ^૩લુખ્મ =

(૨) ફા. ^૪કલુખ્મ કરવો. (૩) અ.વ. ^૫જુરુજ. સં. ગદા.

(૪) એરેખીક ^૬લક કલો. પોકાર. (૫) ^૭જુરુજે અંગે પોકાર કરવો. ફા. ^૮અ. ૧૭

(૬) ^૯જુરુજે એ ‘ર’સાદાકનો બીજી રીતે લખાઈલો ક્રમિકો છે. પહેલવીના ‘અ’ અવરતાના ‘પાદ’ & ને મળતા છે. ખાનુ ^{૧૦}અ.વ. સં. રદ = L. rudere = રડવું.

(૭) ^{૧૧}જુરુજ ફા. ^{૧૨}અ.વ. એ રાખદના ધણુક અર્થે યાવેછે નેમ કે ‘જાહેર પડવું’ એકડું થવું મરી જવું. ફા. ઊવેરે ‘એકડું થવું’ લેછે. ફા. ધુરતી ‘મરી જવું’ લેછે.

(૮) અ.વ. = ^{૧૩}સં. ફા. ^{૧૪}જુરુજે.

(૯) = ^{૧૫}ફા. ^{૧૬}જુરુજ; to flow. તે લખાયેલો, ‘નાના ઝહરા.’

૫. તે વરસાદ ઊત્પન્ન થવાના કામમાં અરુપનજરગાક (અને) અપઝાશ દેવ સામે થયા, અને આતશ વાજીશ્ત ગુરજ ફેરવતો હતો, અને અરુપનજરગાક તે ગુરજનો માર ખાવાથી ધણો મોહાડે બુમ મારતો હતો, જે પ્રમાણે કે હાલમાં પણ વરસાદ ઊત્પન્ન કરવાના કામ (સામે)ના જયકામાં બુમ અને પોકાર જાહેર છે.

(વરસાદ સાથે જે ગગણટ અને વીજળીના તોફાન થાય છે તેનો એ ઈસારો છે. તેમાં એક હાથ ઊપર તીરતર અને વાજીશ્ત (હવાની વીજળી) અને બીજા હાથ ઊપર અપઝાશ (ગરમી) અને સ્પેનજગર દેવ વચ્ચેની ગોચા લડાઈ થાય છે. ગગણટનો અવાજ તે પાછલા દેવનો પોકાર છે.)

૬. તેણે (તીશ્તરે) એ પ્રમાણે દસ રાત અને દાહડા સુધી વરસાદ ઊત્પન્ન કર્યો, અને ખરફતરોનાં તે વિષ્ણુ અને જેહેર, કે જે જમીનમાં હતું, તે સધણું તે પાણીમાં મળી ગયું, અને તે પાણી ખાઈ થયું, કારણ કે જમીનની અંદર (તે બીજાં), કે જે તે ખરફતરોના તોખમથી હમેશા માલમ પડે છે, તે રહી ગયલાં હતાં.

૭. ત્યારપછી પવને, તે પાણીને, તેજ રીતે, ત્રણ દહાડાની સેવડે, જમીનની બાબુ બાબુએ અટકાવી રાખ્યું અને તેથી ત્રણ મોટા દરિયા (અને) તેવીસ નાના દરિયા ઊત્પન્ન થયા. (વળી) દરિયાના (પાણીના) બે અરમા તેથી ઊત્પન્ન થયા, એક અઘ્યઅસ્ત સરોવર, અને બીજા સોવખર, જેના ઝરાઆ દરિયાના અરમા સાથે જોડાયલા છે. અને તેની ઊત્તર બાબુએ બે નદીઆ વહેતી હતી, એક પૂર્વ ભણી અને (બીજી) એક પશ્ચિમ ભણી જતી હતી. અરંગ નદી અને વેહે નદી (નામની એ બે નદીઆ) હતી. જેમ કહેવાયલું છે તેમ, આ આહર્મજદ ! એ બે નદીઆ આંગળાં જેટલા ઝડરામાંથી બુલંદ તરીકાની વહે છે. (એટલે આંગળાં જેટલા નાના ઝરામાંથી શરૂ થઈ તેનો બુલંદ પ્રવાહ બન્યો છે.) તે બેજી નદીઆ દુનિયાના છેડાસુધી ફરી વળે છે અને પાછી ફરાહોડાન્ત દરિયાના પાણીને મળી જાય છે.

૮. જ્યારે તે બે નદીઆ વેહે છે ત્યારે તેઓનાજ મૂળ ઝડરાઓમાંથી વહાણ ચાલી શકે તેવી ૧૮ નદીઆ તેઓ તરફ વહે છે અને સેવડે તે વહાણ ચાલી શકે તેવા પાણીમાંથી બીજી નદીઆ વહે છે. તે સધળીઆ પાછી અરવન્દ નદી અને શપીર નદી તરફ વેહે છે કે જેઓથી દુનિયાની આબાદી (થાય છે.)

(૧૦) અહીં 'વેહેરદ'નાં 'વેહ' રાખ્તને બદલે તેનો સમઠીક ઇમ્લો 'રાખીર' વાપર્યો છે, તેથી 'વેહેરદ' તે મોટેજ બોલવાની મતલબ છે.

(૧૧) જુઓ અ.પ. ૫૪૭-૫૫૧ કા. ૧૦૨૦ બિરાક.

આખ ૮.

મદમ અદ્યપ ઈ ગનાકમીનોએ લેવતમન જમીક કર્દ.

૧. યેયુન ગનાક મીનોએ દયન દોખારેત જમીક બરા ચીનીદ^(૧) જક યુદરે કુદ દયન જમીક યેલુનત ઈકવીમુનેત. ફરુમ અલખોર્જ^(૨) કુદ બાપ્ત આખેર અવારીક કુદહાનીહા એ મીઆને જમીક મેમન યેયુન અલખોર્જ ફરાજ વખશીદ હરવેરપ કુદ વલ રોખરને ઈકવીમુનેત હુમંદ મેમન હમાક મીન રીરકે અલખોર્જ ફરાજ વખશીદ હુમંદ. પવન જક જમાનમિન જમીક મદમ સાતુનત હુમંદ હરપ્ત હુમાનાક મુન વદ વલ અવર રજાક વલ અજ્જર રત અવશાન રીરક અયોક દયન દુદ અવીન બરા વદાદ પવન હમ પુનઢેરનીઅ બરા વીનાદ હુમંદ.

૨. આખેર મિન જક જમીક પવન જક શેયુકુત ચીનીદન ઈમદલુનેત આઈગ કુદે મસ બન્દે જમીકાન વદરો મયાન દયન કુદહા રીરકે કુદહા અજ્જર અજ્જર બરા શેદકુનન્દ આઈગ પતશ દયન તાજેન્દ અવીન યેયુન રીરકે હરપ્તાન દયન જમીક પદીરેન્દ આન-ગોશીદે એ પુન દયન રગે મદુમાન મુન જુર વલ હમાક તન યદપુનન્દ.

૩. પવન હમ જવીદ મિન અલખુર્જ પવન હરતદેહ શાન્ત હમાક બરા કુદ મિન જમીક મદમ રત હુમંદ, મુન પરહીપ્તશને મુદે અનશુતાઆન મિનશ.

આખ ૯.

૧ અદ્યપ લેવતમન આર્વેર કર્દ જક મુન ખોરક બરા યેલુનત અમોરદદ અમશારપંદ યેયુનીઅ આર્વેર નેકશમન જક આર્વેર ખોઈ^(૧૩) કાસ્ત લેવતમન મય તીશત ઈનસ્યુનત

(૧) ۱۱۸۸۷ ફા. ۱۰۲۲ to pluck, to swallow. અરક જકુ. ۱۱۸۲۷. અથવા ફા. ۱۰۲۲ to glean, pluck ۱۱. ઉવેરક 'જુદનીદ' વાંચી તેને 'જુતદીદ' નો ફેરવાયલો હમલો લેઈ અને તેને 'જુમ ખાદ' નો ખીલો આકાર ગણે છે જેનો અર્થ 'હીલવું' થાયછે. બેક રીતે લેતાં મતલબ એકજ કોઈછે.

(૨) ફા. ۱۱۸۲۷ રમકું. તે પરથી અર્થ 'એકદમ બહાર આવવું.'

(૩) અથવા 'કુહાનગાસ' એમલે પહોડાની જમ્યા.

(૪) ફા. ۱۱۸۲۷ જાડનું મુળ.

(૫) આ ફકરામાં અલખુર્જને માટે જે કહેછે તે સાથે જમ્યાદ યગનેા ફરેા ૧ લો. સરખાલો
 ۱۱۸۲۷ ۱۱۸۲۷ ۱۱۸۲۷ ۱۱۸۲۷ ۱۱۸۲۷ ۱۱۸۲۷ ۱۱۸۲۷ ۱۱۸۲۷ ۱۱۸۲۷ ۱۱۸۲۷

(૬) ફા. ۱૧૮૨ મીનારી.

(૭) એનો મજદર પતીરકુત ફા. ۱۱۸۲۷ જેનો અર્થ જેમ 'કજીલ કરવું' તેમ 'અંખાવવું' દાખલ થવું' પણ થાયછે.

(૮) એ શબ્દ માટે જુએા ખાખ ૮. નોટ ૭.

(૯) 'પવન હમ' એનો પાજેદ હમલો ۱۱۸۲۷ છે. યુદી ૧જુ એને મળોતર અર્થ આપેછે.

(૧૦) એક વદલ એ હમલો ૧ આપેછે તે યુરતીનાં 'મિન'ને બદલે ફરત દેસેછે.

બા'બ ૮.

ગનામીનોએ જે ઝગડો જમીન સાથે કર્યો હતો તે બાબત ઉપર.

૧. જ્યારે ગનામીનો ધસી આવ્યો, ત્યારે જમીન કાટી ગઈ (અથવા જમીનમાં સુરાખ પડ્યા) અને પહાડોનું ગોહર (અથવા મૂળ) જમીનમાં ઉત્પન્ન થયું. પહેલાં અલ્પગુર્જ પહાડ ઉભો થયો અને પછી પૃથ્વીની અધવચના બીજા પહાડોની હારે (ઉભી થઈ), કારણ કે જ્યારે અલ્પગુર્જ પહાડ બહાર ઊગી નિકળ્યો ત્યારે, સઘળા પહાડો હીલચાલમાં પડ્યા, કારણ કે સઘળા (પહાડો) અલ્પગુર્જના મૂળમાંથી ઊગી નિકળ્યા છે. તે વખતે તેઓ જમીનમાંથી, જેમ એક ઝાડ, કે જે વાદળાની ટોચ સુધી અને (જમીનના) છેક નીચલા ભાગ સુધી, ઉચું હોય, તેમ ઉપર નિકળી આવ્યા, અને તેઓનાં મૂળ એક બીજાની અંદર એ પ્રમાણે પસાર થયાં અને તેઓ (સઘળા) એ પ્રમાણે મૂળમાં સાથે ગોઠવાઈ ગયા.

૨. પછી તે જમીન માટે, (જમીનની) તે અજબ કાટ (અથવા ધુજરી) માટે કહે છે કે એક મોહોટો પહાડ જમીનોનો (જેડી નાખનાર) ગાંઠ* છે. પહાડોની અંદર પાણીના માર્ગો, નીચે પહાડોનાં મૂળો(માં છે). (તે માર્ગો જમીનના) ઊપલા ભાગોને તજી દે છે, કે તેથી તેઓ અંદર વહે, જે પ્રમાણે કે ઝાડોનાં મૂળ જમીનના અંદર પસાર થાય છે, જે પ્રમાણે કે માણસોની રગમાં લોહી (વહે છે) કે જે આપ્તા શરીરને જોર આપે છે.

૩. સામટી રીત અલ્પગુર્જ સિવાય બીજા સઘળા પહાડો, ૧૮ વર્ષમાં જમીનમાંથી ઉપર ઊગી નિકળ્યા, જેઓથી માણસોને (દુઃખોનું) ટાળવું (અને) કાયદા (થયા).

બા'બ ૯.

૧. (આદરેમને) ઝાડપાનો સાથે ઝગડો કર્યો તે (તે હતો કે) જ્યારે તેઓ સુકઈ થયાં.† અમરદાદ અમશારેદે, ઝાડપાનોની જાત પોતાની હોવાને લીધે અટકે પોતે તે ઊપર

(૧૧) ખરે ઇમિલો 'પરહાજરને' એમના મજદર ૧૧૭૦/૧૭૦ છે જેમાં 'હ' ફેરવેલા આવે છે. જ્યારે આ શબ્દમાં 'ર'ની પછી આવે છે જેમ આપણે તેના ફા. ઇમલા હાકેરેટ માં જોઈએ છે અવ. ૧૧૭૦ અને ફા. ઊવેરેટ "ફરહજતગાન" છે જે ૧૧૭૦ propriety.

(૧૨) ફા. ૧૧૭૦ હાલત, ખામિયત, જાત. (૧૩) ફા. ૧૧૭૦ ટાકકું, ધુજરી.

* જુગોળ નવેશો. એ પ્રમાણે પૂર્વે ગોળાર્ધમાં છેક પૂર્વથી પશ્ચિમ સુધી એકજ પહાડની હાર લંબાઈમાં ૬૦૦૦ મેલ મળે છે. સઘળા પહાડો એ જાળી હારની જાણે રાખ્યા છે (એન્ટોલના શીઝીકલ જીઓગ્રાફી પા. ૩૮).

† અથવા એમનો તરજુઓ એમ પણ થઈ શકે કે "આદરેમને ઝાડપાનો સાથે ઝગડો કર્યો તે (ત ઝાડો) હતાં કે જેઓ સુકાઈ ગયાં હતાં."

બુનદેશ, આખ ૧૦.

તીશ્વર જક આવ પવન હમાક જમીક બરા વારાનીદ. પવન
 આવીર બરા રૂત યેગુન મુક દયન રાયશમને મહુમાન. દેહ હુબર
 યોક સદે માદેવર કુરાજ વખ્શીદ હુમંદ પવન લખ્વાર ચખ્ખુનશનીચ એ દેહ
 ર સદે વીમારીચ ઈ ગનાકમીનોચ વલ દામાન કુરાજ કરીનીદ. મિન જક
 હુબર ચક સદો ખીરત હુબર સદે આવીરાન કુરાજ વખ્શીદ હુમંદ. મિન
 હક હમ તોખમે આવીરાન વને હરવેરુષ તોખમે કુરાજ દાદ, દયન જરેહે કુરાહોકન્ટ
 મદમ રેસ્ત, બુન હમાક સદે એ આવીરાન તોખમે મીનશ હમાચ વખ્શીદ, વ
 નજ્લીક વલ જક વને હરવેરુષ તોખમક ગોકર્દ દરખ્ત બરા ચહુબુન્ત પવન લખ્વાર
 ચખ્ખુનશનીચએ જમીન દુશપદ. પુર પરદીખ્તરનીચ ગેહાન મિનશ ચેહુબુન્ત.

આખ ૧૦.

મદમ અદેખ લેવતમન તોરા અયોક દાત કર્દ.

૧. યેગુન કુરાજ વદર્દે આવીર ચીહરક રાચ મિન હમ અનદામે તોરા પન્જ વ પંજસદે
 ગોલીક દવાજદેહ સદે આવીરે અવેશાજ મિન જમીક કુરાજ વખ્શીદ. અવશાન રેશ-
 ની વ જુર જક તોખમીચ તોરા બુદ. વલ ખીના પાયાક અવરપાર્દ જક તોખમ. પવન
 રેશનીચ માહ બરા પાલુદ, પવન હમાક ગુને બરા વીરાયસ્ત, વ બન દયન તન
 કર્દ. મિન તમમન દો તોરા અયોક જકર વ અયોક વકદ વ આખેર મિન કોલા
 સદેહ દો સદ હકુતાદ વ દો સદે પવન જમીક કુરાજ પંચેતાક ચેહુબુન્ત હુમંદ. મોર્વાન
 માનેસ્ત પવન અનદરવાચે વ માહીક પવન મય જ્જરનીચ.

આખ ૧૧.

મદમ યેગુનીચ એ જમીક.

૧. પવન દોન ઈમહુલેત આઈગ જમીક સી એા સે સદે. જક યુમ અમત તીશ્વર
 વારાન કર્દ, અમતશ જરેહ મિનશ ચેહુબુન્ત હુમંદ, હમાક જ્જનાક તીમ મય ગીરફત,

(૧) બુરાતમાં એ રાખ્દ પછી 'તે' તેની અગત નથી. બીજી નકલમાં તે નથી.

(૨) મીગાખિરદમાં એ રાખ્દ આવેછે. ત્યાં સંસ્કૃતમાં તેવીસંગ એ રાખ્દ મઠિ મુસલત રાખ્દ વાપરે
 છે. કોઈ એવે 'મોદિનર' અથવા 'મોદિનર' વાંચી 'નરમાદાનાં ઝોડો' અર્થ કરેછે. કોઈ નકલમાં ફા. માં એ
 એ મોર અર્થ કરેછે.

(૩) ફા. લખ્વાર (૪) ફા. હુબર એક કરેછે હાકુ.

(૫) અ.વ. એક ફા. એક તોખમ. (૬) અ.વ. હુબર શાખા રાશીરનો આગ, સાંધા.

મવક્કલ હોવાને લીધે તે આડપાનોનો ઝીણો ઝીણો ખુંક કર્યો, અને (જે) પાણીને તીશરે ઊત્પન્ન કર્યું હતું તે સાથે તેને ભેળી નાખ્યો અને તીશરે તે પાણીને સઘળી જમીનપર વરસાવ્યું. (તેથી) સઘળી જમીન ઊપર આડપાનો, જેમ માણસોના માથા ઊપર બાલ (ઊગે), તેમ ઊગી નિકળ્યાં. (અટલે આડોનાં બીજો પાણી સાથે ભેળાઈ જઈ જ્યાં તે પાણી ગયું ત્યાં આડો ઊગી નિકળ્યાં). તે (આડપાનો)માંથી એક મુખ્ય જાતનાં ૧૦૦૦૦ (આડો), ૧૦૦૦૦ જાતની બિમારી, જે ગનામીનોએ પેદાયશમાં ઊત્પન્ન કરી હતી, તે દૂર કરવા માટે ઊગી નિકળ્યાં. તે ૧૦૦૦૦ માંથી ૧૨૦૦૦૦ જાતનાં આડો ઊગી નિકળ્યાં. તે આડોનાં તેજ બીજમાંથી દુરવેરૂપ તોષમ (અટલે સઘળાં બીજોનું) આડ પેદા કરવામાં આવ્યું, અને તે કુરાદોકન્ત દરિયામાં ઊગી નિકળ્યું, જેમાંથી સઘળી જાતનાં આડોનાં બી ઊગી નિકળ્યાં, અને દુરવેરૂપ તોષમનાં તે આડની આગળ, ગોકર્દ દરખતને કદરૂપા બુદ્ધપાને દૂર રાખવાને માટે ઊત્પન્ન કરવામાં આવ્યું. દુનિયાનું (દરદોથી) પુરતી રીતે પરદેજ રેહતું એથી થયું હતું.

આખ ૧૦.

(ગનામીનોએ) ગાઓદાદ સાથે જે સદાઈ કીધી તે આખત પર.

૧. જ્યારે (પેદેશા ઉત્પન્ન કરેલો ગોધો અથવા ગાઓદાદ) ગુજર પામ્યો (ત્યારે), તે ગોધાના બુદ્ધ શરીરના ભાગોમાં આડપાનનું બીજ હોવાને લીધે જમીનમાંથી ૫૫ જાતનાં અનાજો અને ૧૨ જાતનાં દવાઈનાં આડો ઊગી નિકળ્યાં. તેઓની શેશની અને જોર તે ગોધાના તોષમ (તે લીધે) હતાં. તે બીજ માદ પાયા (આસમાન) ને સોંપવામાં આવ્યું. અંદ્રની શેશનીથી તે સ્વચ્છ થયું, સઘળી રીતે સીંગાર પામ્યું અને તનમાં જાન ઉત્પન્ન કર્યો. તેમાંથી બે ગાવ, એક નર અને એક માદા, અને એવટે દરેક જાતમાંથી બસો તે બોનેર જાત જમીનપર જાહેર થઈ. પક્ષીઓનું રેહતું ચાતાવરણમાં અને માછલીઓનું જીવનું પાણીમાં (થયું).

આખ ૧૧.

જમીનની હાલતની આખતમાં.

૧ દીનમાં કહેલું છે કે જમીનની હાલત જા. તે દરમિયાન, કે જ્યારે તીશરે વરસાદ વરસાવ્યો, અને જ્યારે તેમાંથી દરિયા ઉત્પન્ન થયા, ત્યારે, તમામ જમીન

(૩) અ.વ. ગુજી ૩૩. ૩૩૩. (૪) કા. ૭૩૩૩૩ અ.વ. ૩૩૩ અને ૩૩ 'અંધરે ઘસડું, ચાળડું' તે પરથી 'આવડું આપડું થયું' અથવા ચાળડું, અંધરે સાક કાઢડું.

(૫) અ.વ. ૩૩૩ નં.

(૧૦) કા. ૩૩૩ માદા.

પવન હક્ત પારે બરા ચેહુનુત. પારે હના ચંદ નીમે મીઆને શશ પારે. પચેસમુન જક શશ પારે ચન્દ ખવનીરસ. અવશ કેશવર શમ ખનખુતુનાત વ કશ કશ બરા ચેહુનુત ચેગુન પારે હના. પવન કોસ્તે ખોરાસાન સવેહ કેશવર, ખુશ્વરાન અજહે કેશવર હો પારે. પવન કોસ્તે નીમરજ કૂદકશ વિદકશ કેશવર, હો પારે. પવન કોસ્તે અપાખ્તર વોરખરેશ વોરજરેશ કેશવર હો પારે. જકે મીઆન ખવનીરસ.

૨. વ ખવનીરસ જરેહ યખ્ખુનેત મેમન બાહરી મિન જક જરેહ કૂરાહોહનુત પચેસ-મુને બરા ગરત. વોરખરેશ વોરજરેશ કુકે ખુસંદ બરા રેશન આઈગશ વહ મિન કેશવર વલ કેશવર લા લોખાન વજહુનુત. વ મિન દેનમન હક્ત કેશવર હમાક નીઆકીઅ દયન ખવનીરસ વીશ દાદ, વ ગનાકમીનોઅય વલ ખવનીરસ વીશ કરીનીદ જહારીઅ રાએ જજઅશ અવશ ખદીનુત. મેમન કયાન વ વીરાન દયન ખવનીરસ યદખુનુત, વ દીને શપીર મજદયરનાન પવન ખવનીરસ દાદ, વ આખેર વલ અવારીક કેશવર ઈદુનુત. શોશીઆસ દયન ખવનીરસ જરહુનાત, મુન ગનાકમીનોઅ અકાર વાહુનેત વ રેશતમેજ તનેપરીન વાહુનેત.

બાબ ૧૨.

મદમ ચેગુનીઅ એ કુશન.

૧. ઈમદહુનેત પવન દીન આઈગ કુદમ કુક કૂરાજ રેશ હુમંદ પવન હશદેહ શન્ત. અલખુર્જ વલ ખુનદગીઅ હરતશદ શન્ત હમાક રેશ. હો સદ શન્ત વલ ચેતર પાયાક વ હો સદ શન્ત વલ માહા પાયાક, વ હો સદ શન્ત વલ ખુશીદ પાયાક, વ હો સદ શન્ત વલ અસર રેશન. ચેગુન અવારીક કુશન મિન અલખુર્જ રેશ હુમંદ પવન મકે હો હવર હો સદ ચેહલ અકાર. કુક અએન હુગરે ખુસંદ, તોરકે અલખુર્જ, ચેહાતે દાહલીક, વ અર્જુર ખુશ

(૧) આ ‘કેશવર હો પારે’ શબ્દો કોઈકે નકલમાં નથી. પાનંદ નકલમાં પણ એમ નથી. ડા. ઉવે-રટની નકલમાં નથી.

(૨) કોઈકે નકલમાં એમ કમિલો કા’જ છે, જે ડા. ઉવેરટ “સરીહ” વાંચી “સર” ઉપરથી ‘સરદારી’ શિલાઈ અર્થ કરે છે. પણ પાનંદ નકલપ્રમાણે તે લખનારાએ એમ રાખ્યું “સેલીઆ” વાંચી ‘બરી’ અર્થ કરે છે. એમ એકો રીત વાંચતા પણ અર્થ બોલે છે. જહારીઅ કમિલો નાંહી દુરત દિસે છે, કારણ કે સૈયામીનો અને આહરેમનની પેદાયશો એકમેકને મારવા માટે છે એમ કમિલોત આપણને ખાતરે છે પણ મળે છે, જેમકે આફ્રીને હકત અમેરાસપંદમાં, જ્યાં સાતે અમેરાસપંદની પેદાયશને તખ્ખાનું નહ આહરેમનની પેદાયશને મારવા માટે પેદા કરેલી જણાય છે. એમ આફ્રીનની સરઆતમાંજ આહરેમનને ખોદાતાલાની પેદાયશને નુકસાન કરવા માટે દેવાને પેદા કરતા જણાય છે.

દુપાંત દુપાંતે મુજબેનુંબા • જાલુજ તખ્ખાનુંબા નહ દુપાંતે • અર્થ

અડધો અડધ પાણીમાં ગીરફતાર થઈ હતી, અને તેના સાત ભાગો થયા હતા. તે ભાગો એ પ્રમાણેના, કે (જમીનવાળો) અડધો ભાગ ૬ ભાગોની વચ્ચે આવેલો હતો. તેઓની આબુઆબુ, તે ૬ ભાગોના જેટલો ખનીરથ (નો મુલક આવેલો હતો). તે (ભાગો)ને કેશવર નામ આપેલું છે, અને (તેઓ એક બીજાની) ખાબુઆબુએ આવ્યા છે, જેમકે (એ) ભાગો એ પ્રમાણે (છે). પૂર્વખાબુએ સવેદ કેશવર, અને પશ્ચિમ ખાબુએ અર્જહે કેશવર (ના) એ ભાગો. દક્ષિણ ખાબુએ ફર્દદકુશ વીદદકુશ કેશવર (ના) એ ભાગો. ઉત્તરની ખાબુએ વોઊર અરેરત વોઊર જરેરત કેશવર (ના) એ ભાગો. વચ્ચે વચ્ચેના ખનીરથ.

૨. અને ખનીરથે દરિયો પકડેલો છે (એટલે તેની એક ખાબુએ દરિયો આવેલો છે), કારણ કે પેલા ફરાહોકન્ત દરિયાનો એક ભાગ તેની આસપાસ ફરી વળેલો છે. વોરઅરેશત વોરજરેશત (આગળ) એક મોટો પહાડ ઊગી નિકળ્યો છે, કે તેથી એક કેશવરથી બીજે કેશવર જવાઈ સકાય નહીં. અને એ સાત મુલકો કરતાં ખનીરથમાં સઘળી નેદી વધારે ઊત્પન્ન કરેલી છે, અને વળી આદરેમને પણ ખનીરથમાં, તેણે જે કાંઈ (નેક) એયું તેને તુકસાત કરવા માટે, ઘણું (બૂંદ) ઊત્પન્ન હતું. કારણકે ઉઆનીઆ અને શરવિરેને ખનીરથમાં પેલા કરવામાં આવ્યા હતા, અને ભલી મજદયરની દીન ખનીરથમાં ખખશવામાં આવી હતી, અને સેવટે (ત્યાંથી) બીજ મુલકોમાં લઈ જવામાં આવી હતી. સોશીઆસ, જે ગનામીને વગર કામનો કરશે અને રરતાખેજ તનપસીત ઊત્પન્ન કરશે તે ખનીરથમાં જન્મશે.

ખાખ ૧૨.

પહાડોની પ્રકૃતિની ખાખતપર.

૧. દીનમાં કહેલું છે કે પેલા ૧૮ વર્ષમાં પહાડો ઊગી નિકળ્યા છે. અસબુર્જ* ૮૦૦ વર્ષની આખેરી સુધી વધ્યા પ્રીયો હતો. ૨૦૦ વર્ષમાં સેતરપાયાક (ખેહરતના આસમાન) સુધી, અને ૨૦૦ વર્ષમાં માહ પાયાક સુધી, અને ૨૦૦ વર્ષમાં શુર્શિદ પાયાક સુધી, અને ૨૦૦ વર્ષમાં અસર શેશની (વાળા ખેહરતના આસમાન) સુધી (તે જોઈ વધ્યા પ્રીયો હતો.) અને અલબુર્જમાંથી બીજ પહાડો, સંખ્યામાં ૨૨૪૪, ઊત્પન્ન થયા છે. તે પહાડો (નીચે

* સઘળા પહાડો ૧૮ વર્ષમાં ઊગી નિકળ્યા છે, તે બાબે જુઓ ખાખ ૮૬. ૫. જમ્માદયરમાં પણ કહેલું કે પહાડો પહાડ અવતર્યા છે. અવસ્તાનો હર ખેરજમતી તે એ અવતર્યા પહાડ છે. પણ તે હાલના અવતર્યા માટે જ વપરાતો નથી, પણ તે પશ્ચિમે એસિઆ માહિરથી પૂર્વે હિંદુકુશ અને હિમાલયસુધીની આખી હારને માટે વપરાયો છે. જુઓ મારી અવસ્તાની જૂગાળ.

વ ઓસીનદુમ કુફ, કુફે હરપાસીન મુન કુફે પાર્સી ઈમદ્દુનુન્દ, કુફે જરિદય મુન અએત કુફે માનુશ, કુફે અઝરય, કુફે કાફ, કુફે વાઠગીસ, કુફે દુશ ઘસતાર, કુફે અર્જુરયુમ, કુફે રોશન હુમેંદ, કુફે પઢશખ્વારગર મુન મહીસિત ઘયન ખ્વારીહ કુફે ચીન કરીતુન્દ, કુફે રએવંદ, કુફે ઘસીપીત બઘીર, કુફે કબદ શીકફ, કુફે સીલાક મુઈમેંદ, કુફે વફ્ફુમેંદ, કુફે સેપન્ઘયાદ, કુન્દ્રાસપ, કુફે અસનવંદ કુન્દ્રાસપ, કુફે સચઢલી, કુફે ઘયન જઘી ઘયન કન્ઢજ મુન ઈમદ્દુનુન્દ આઈગ આસાનીહાહુમેંદ વ રામશને ઘાતાર શપિર, મુઈ કુફે.

૨. અવશાન ઢોગાને ઈમદ્દુનમ અલખુર્જ કુફ પર્દરામુને દેનમન જમીક વલ આ-
રમાન પતવરત ઈકિવમુનેત. ^(૧) પ તીરકે અલખુર્જ જક મુન સેતાર માહા પુર્શીદ પતશ ઘયન
વજ્જુનેત વ પતશ લખ્વાર યાતુનેત. ^(૨) હુગરે ^(૩) પુલંદ જક મુન આપોએ અર્દવ્યુસુર અજશ
ફૂદદ જઢેદ હઞ્જર ગઝા બાલા. ઓસીનદુમ કુફ જક મુન મિન ^(૪) મુનઆહીન મિન ગોહરે
આરમાન મીઆને જરેદ ફરાહોકન્ત અમતશ મય ઈ મિન હુગર પતશ ફૂદદ રીજેદ.
ઝેકાતે ઘાઈતીક જક ઈ મિઆને ગેદાન સંદ ગઝા બાલા મુનશ ચીન્વર મુદર પતશ
ઈકિવમુનેત. રોબાન પવન જક જ્જતાક હામિમારેન્દ. અલખુર્જ કુફ અર્જુર ^(૫) ચીવક ^(૬) ઝેકાતી
પવન બબા એ ઢોશપુ મુનશ હખ્વાર રએઘાઆન હવારશિનઅ તેમમન વાહુનેન્દ. દેનમનય
ઈમદ્દુનેત આઈગ જવીદ મિન અલખુર્જ ^(૭) હરપાસીન કુફ મસ અએત. હરપાસીન કુફ
કુફે પાર્સી કરીતુન્દ અવશ ^(૮) મુન પવન સીસતાન અવશ રોયશમન પવન ખોજસ્તાન.

(૧) અહીં ‘પ’ દેખાતી રીતે જૂલથી દાખલ થયો છે. કદાચ ‘વ’ તેમજે જૂલ થઈ હોય. એ
અવસતાનો મીજન છે. આપણે આગળ કહ્યું તેમ એમાંથી first meridian પસાર થતી ગાળાતી.
અથવા તો એ રાખર ‘પરીર’ લખ્યું તે “અલખુર્જની મહામિલ તે પહાડ કે જે” એમ અર્થ થાય.
એ ગણ ‘તએમર’ પહાડનો ઈમારો છે. અહીં અર્દવિસુરને હુફર્મિ પહાડમાંથી ૧૦૦૦ માસુસ પૂર હિઆ-
મથી વહેતી જણાયેછે. તે સાથે સરખાવે આવાપરતો એવાજ ફરેશ (ક. ૬૦) “હુફર્મિમ બરેઠી
પહમાત મે હય કજગધઈતે અર્દવિસુર અનાહિત હજંધરાઈ બરેશ વીરનામ.” જુએ ઈજ. હા. ૬૫
ક. ૩ આનાંવરત ૬. ૩ રશનેય. ૬. ૨૬. ફરવર્દીન ૫. ૬. ૧ દોરેતાને ઈતી બાબ હરે ક. ૫.

(૨) અવ. જમુદીય જમુદીય

(૩) એ મિલો સાજન એક ‘પ’ ફાલતુ છે તેનો અગત તથી. અવસતાનો ઈતિલાહને એમની
એમ અહીં લાંબી દિસે છે.

(૪) લોહીનો પગર, એમણે લાજ અથવા માણક. ૧૨ અવ. જાજેક સં. વસા હા. હુજ એને
અવ. ૧૦૦૦ સં. અજા ૬૧. કી. “હાઈ એનો અર્થ ‘તીજુ લોહ’” કહેછે. (સોહી જેવું લોહ). એમ
લખ્યું તે કા. હુજ એને હાઈ. મીનોખરદનો સંસ્કૃતમાં નેચીસંગ એજ અર્થ લે છે, કારણ ત્યાં
(પા. ૧ ક. ૭) એ રાખર આવેછે તેનું સંસ્કૃત તે નીજન લોહ આવેછે. મા. જી. નકલમાં એ ઈમલાની નીચે
હાઈ કહ્યું એમ લખે છે જે દેખાડે છે કે એનો રંગ બસો ગાળાતો.

પ્રમાણે) છે. બુલ્લંદ હુગર, અલયુર્જનો તીરક, ચેકાતે દાર્દવીક, અને અર્જુરની હાર, અને આસીનદુમ પહાડ, હરપાસીન પહાડ, જેને પારસનો પહાડ કહેછે, વળી જરીદ પહાડ જે માનુષ પહાડ છે, અર્ધરચ પહાડ, કાફ પહાડ, વાદગીસ પહાડ, હુશદારનાર પહાડ, અર્જુર ખુમ પહાડ, રોશનહુમંદ પહાડ, પદશખ્વારગર પહાડ જે ખ્વારીહ(ના મુલક)માં મોટામાંમોટો (છે અને જેને વળી) ચીન પહાડ કહેછે, રઝવંદ પહાડ, દાર્દીપીન બકીર પહાડ, કબદ શીકફત પહાડ, સીહાક મુઈમંદ પહાડ, વફુમંદ પહાડ, સેપન્દયાદ પહાડ, કુન્દારૂપ અસ્તવંદ કુન્દારૂપ પહાડ, સચદહી પહાડ, કુન્દજમાનાં તે (પહાડ) માંનો પહાડ કે જે, કહેછે કે આસાની ભયો અને ખુશાળી આપનાર ભલોછે, (અને એ વતરોગે બીજા) નાના પહાડો.

૨. તેઆ માટે હું બીજવાર (એટલે વિગતે) બોલુંછું. અલયુર્જ પહાડ, આ આસપાસ જમીનની આસમાન તરફ ઝેડાયતો છે. અલયુર્જનો તીરક તે (છે કે), જેમાંથી સેતરા, ચંદ્ર, અને ખુર્શીદ અંદર પસાર થાયછે અને પાછા આવેછે. બુલ્લંદ હુગર પહાડ તે છે કે, જેની ઊપરથી અર્દવીસુરના પાણી, એક હજાર માણસપુર ઊંચાઈથી, નીચે કુદી પડે છે. આસીનદુમ પહાડ તે કે જે, જ્યારે તેનું પાણી, જે હુગર પહાડમાંથી આવેછે તે તેની ઊપર પડે છે ત્યારે, લાસ અને આસમાનના મોઢર (ના રંગનો બનેલો) છે. અને વોજરૂકશ દર્બીની વચ્ચે (આવેલો છે). ચેકાત દાર્દવીક તે કે જે દુનિયાની વચોવચમાં, સો માણસપુર ઊંચા (આવેલો છે, અને) જેની ઊપર ચીનવદ ખુલ આવેલો છે. તે જગ્યાએ (ફરેસતાઆ) રવાનનો શુમાર (એટલે ઈનસાફ) કરે છે. અલયુર્જ પહાડ (ની) અર્જુર (નામની) સાકડી ટોચ, દોજખના દરવાજા પર આવેલી એક ટોચ છે, કે જ્યાં હમેશાં દેવો મિજલસ કરેછે. વળી એમ પણ કહે છે કે અલયુર્જ શિવાય હર પાસીન પહાડ મોટામાં મોટો છે. હર પાસીન પહાડને પારસનો પહાડ કહેછે. તેની શરૂઆત સીરતાનમાં છે અને તેનો છેડો ખોજસ્તાનમાં છે.

(૫) અવ. ૫૫૦૯ સ. સાબા જરદન. પછી 'સાકડી ટોચે આવેલી જગ્યા અથવા ટેકરી.' સર-ખાવો વં. ૩૬. ૩માં ૫૫૦૯૯ ૫૫૦૯૯ (૧) ફા. ૭૬૬ પહાડની ટોચ.

(૭) દોડવું. એ રાખદ 'દોખારરનીઅ' પણ આવેછે. ૫૫૦૯૯ દોડવું અવ. ૫૫૦૯ સ. ૫૫૦૯ (અરબ માણસનું) દોડવું. સર-ખાવો ૫૫૦૯૯ ૫૫૦૯ (સેતરા હદિખત ફ. ૪) 'દેવાની સાથે મજલાની જગ્યા અથવા મિજલસ. ખેતમાં એ દવારશનઅ રાખદ ફકત 'દોડવા' ને અર્થ આવેછે જેમકે 'અરહને દવારશનઅ' એટલે 'નાયું દોડવું અથવા ફરવું.' (૮) અવ. ૫૫૦૯-૫૫૦૯ આફ્રીને હફત અમિરાસપંદનો ૫૫૦૯-૫૫૦૯

(૯) અરબી ૫૫૦૯ માધું અથવા છેડો. જેમ ફા. ૫૫૦ એ બેઠી અર્થે વપરાયછે તેમ એ રાખદ પણ વપરાયછે.

કુદે માનુશ મસ જક કુદે મુનશ માનુશવેહર પતશ બ્દ. અવારિક કુદે કુદસ્ત મિન વલ્મનશાન રસ્ત હુમંદ. ચેમુન હંમદલુનેત આઈગ અફસારીઅ મતા પચેરામુને વલ્મનશાન સે કુદે વીશીસ્ત ઈઝિવમુનેત. કુદે અઈરય પવન મિઆને હમદાન વદ ખ્વારજમ વ મિન કુદે હરપાસીન રસ્ત ઇઝિવમુનેત. કુદે ચીન મુનશ પવન ખોરાસાન પવન વીમંદે તુર્કસ્તાન વલીય હરપાસીન પતવરત ઇઝિવમુનેત.

કુદે કાફ મિન હમ કુદે હરપાસીન રસ્ત ઇઝિવમુનેત. કુદે હુશ-દાસ્તાર પવન સીસ્તાન. કુદે અબ્દુર જક ઈ પવન કોસ્તે અરમ. વ પાદશૂખ્વારગર કુદે જક ઈ પવન તપરિસ્તાન વ ગીલાન જક કોસ્તે. રએવન્દ કુદે પવન ખોરાસાન મુનશ આતરે ખુર્જન પતશ નશેરત. અવશ રએવન્દ હના આઈગ રયોમંદ. વાદગીસ કુદે જક ઈ પવન વાદગી-સાન વીમંદ જક કોસ્ત પુરદાર પુરદરમ. બશીર કુદે જક ઈ ફારસીઆને તુર પવન દરપુ-શ્તીઅ કદ. અવશ જક માન અન્દરન કદ અવશ લેનમન રજ શત્રો રામરને પીરજ બીવર મતા વ શત્રોસ્તાન મદમ રમીતુન્ત. કુદે કબદ શેકકુત જક પવન પારસ મિન હમ કુદે હરપાસીન.

(૧) અવ. *اول* સં. પ્રથમ—first. Ger. *erste*. (૨) શ. *افشار* Head stall. બરામનો ને બાગ કે જે માયાને કબજામાં રાખેછે. તેપરથી ‘હકુમત, કબજો.’ (૩) ઘુસ્તી પ્રમાણે ‘વીશીસ્તન’ શ. *ویشیست* એટલે ‘એકકું થકું, પાંચરકું.’ એ ‘વીશીસ્ત’ ‘રાખ્દને’ ‘વીરા જસ્ત’ સહ ‘વીરા’નો અર્થ (શ. *ویرا*) ‘ધણી’ કરવો અને ‘જસ્તન’ એટલે ‘પહોંચકું’ એમ બધ ‘મુખ્ય કરી પહોંચી છે,’ એમ અર્થ લેવો. ‘પાવંદ’ મુનદેહેરામાં *پاوند* એમજ વાંચાયે.

(૪) અવ. *مرد* મરહદ.

(૫) બીજી નકલો અને પાવંદ કેતાબ પણ જક ‘કુદ’ આપેછે ‘કાફ’ નહીં.

(૬) એ આગલા ‘અબ્દુર’ જને અલબુર્જને અબ્દુર કહ્યો છે તેથી જુદો છે. એને આગળ ‘અબ્દુ-ર ખમ’ કરી આગળ્યો છે. ‘જગ્યાદયજ’ ના જે પહોડો નામે *میدان* અને *میدان* એ જે મળી એ બનેલો દિસેછે, એમ જા. ઉવેરટ કહેછે.

(૭) જગ્યાદયજનો *میدان* એના લતાને ગ્રાડપાનથી બરેલો કહ્યોછે, તે આજે પણ ખરૂં છે. હાલમાં પણ ‘બાદગીસ’ ને નામે જણાયેલો એ મુલક અફગાનીસ્તાનનો ધણી ફજદૂપ બાગ ગણાયેછે. હેરાતને મધ્ય એશિઆનો ‘બાગ અને અનાજની વખાર’ (garden and granary) કહેછે તે એ તેની પંડારામાં આવેલા બાદગીસના મુલકને લીધેછે.

(૮) ઘુસ્તી ‘રામન રજ’ લાંચી એને વિરોધ નામ ગણી અર્થ કરેછે કે ‘તેણે (અફાસીઆએ) રામન રજ નામનું ખુશાલી અને કૃતેહનું રોહર અને ૧૦૦૦ ગામો અને રોહરો સ્થાપ્યાં.” જા. ઉવેરટ ‘રાત્રો રામરાને’ને એ, રાખસનું નામ લેછે તે કુરસ્ત દિસેછે. પાવંદ નકલોમાં ‘લિતમન રજ’ને મોટીફીલ ‘હમરોજ’ આપે છે તેમાં ‘ધીમને ઉવેરટ ‘ધીમ’ ‘જગરોદ’ લેછે તે બૂલ દિસેછે. એ *دش* ને તે શ. *دش* ના ‘આજના વખતમાં’ ને મોટે દિસેછે.

મીનોચેહર જનરથો હતો.* બીજા પહાડો મુખ્ય કરીને તેઓમાંથી ઊભા હતા. જેમકે કહે છે કે (સધળા) મુલકોની હકુમત એ ત્રણ પહાડોની આબુખાબુ પથરાયલી છે. (એનો અર્થ એવો દિસેછે કે એ ત્રણ પહાડો નામે અલખુર્જ, હરપારસેન અને માનુશની આસપાસના મુલકોમાં મુખ્ય કરીને ફરિાનનું રાજ્ય ફેલાયલું છે. એ પહાડની આસપાસના મુલકોની સત્તા સધળા મુલકો ઉપર પથરાઈ હતી. તેજ પ્રમાણે સધળા પહાડો પણ એજ પહાડોની સાબા જેવા હતા). અર્ધરજ પહાડ હમદાનથી ખારજમ સુધીની વચમાં આવેલો છે અને હરપારસેન પહાડમાંથી ઊગી નિકળ્યો છે. ચીન પહાડ, જે ખોરાસાનમાં તુર્કસ્તાનની સરહદમાં (આવ્યો છે) તે પણ હરપારસેન સુધી બેઠાયલો છે. કાફનો પહાડ પણ તેજ હરપારસેન પહાડમાંથી ઊગી નિકળ્યો છે. હુશદાસ્તાર † પહાડ સીંતાનમાં છે. અબ્દુર પહાડ તે (છે) કે જે અરમની તરફ આવેલો છે. અને પાદશ ખવારગર પહાડ તે (છે) કે જે તખરીસ્તાન અને ગીઝાનની તે તરફ છે. રએવંદ પહાડ ખોરાસાનમાં છે, કે જેની ઉપર આદરખુર્જન (આતશ) ને પરચ્યો છે. ‡ તેને રએવંદ અટલા માટે (કહેછે) કે તે નુરમંદ છે. વાદગીસ પહાડ તે કે જે વાદગીસની સરહદની પેલી આબુએ લાકાંથી ભરપૂર અને ઝાડોથી ભરપૂર છે. બકીર પહાડ તે, કે જે પર તુરના અક્રાસીઆએ કિલ્લો કર્યો હતો. તેણે તે માંહે રેહેઠાણુ શ્રીધું હતું અને આપણા વખતમાં ફતેહમંદ થયો રામરનેએ દસહબર ગામો અને શહેરો તે ઉપર બાંધ્યાં છે. કબદ શેકફતનો પહાડ તે (છે), કે જે પારસમાં, તેજ હર પારસેન પહાડમાંથી (નિકળેલો છે).

* મોરઆન્દની રાજ્ય દુસ સદા પ્રમાણે એમરચની એમક ખાવડી, સેલમ અને તુરથી બીહીને, એમરચના મરણ પાદ માનુશ નામના પહાડમાં નાસી ગઈ હતી. તેણેએ ત્યાં એક બેઠાનો જન્મ આપ્યો હતો અને તેનું નામ માનુશચેહર અથવા મીનોચેહર આપ્યું હતું.

† એ પહાડ અવસ્તાનો નામક પહાડ છે. તે દાંદરાને દીની (બા. ૩૦ ફ. ૨) પરથી દિસેછે, કારણકે ત્યાં ચેહારમની આમદદે રસ્તે આસ્તાદની બાજુ ધરવામાં આવેછે. તેનો સખખ જીલાવતાં કહેછે કે આસ્તાદ યજદની ક્ષત્રુમનમાં 'હોરાદાસ્તાર' પહાડને વાદ કરવામાં આવેછે. હવે સીરાજમાં આસ્તાદ યજદની ક્ષત્રુમનમાં બેઠેએ છીએ તો 'ગઈરીમ ઊશિદરેન' એમકે ઊશિદરેન પહાડને વાદ કરેછે. ત્યારે દિસે છે કે દાંદરાના હોરાદાસ્તાર તે અવસ્તાનો ઊશિદરેન છે.

‡ કેઈ આકાશી જેની કુદરતી બનાવથી ઉત્પન્ન થયેલો એ આતરા, જે હોરોરાસે પરોલો તે. મેજબર જરથોસ્ત પેહેલાં રાહ યુરતાસ સનમુખ લાવ્યા હતા. રાહયુસ્તાસે જરથોસ્તી દીન કબૂલ કરી ત્યારે તે આતરાને પેહેલાં એક કામ ચલાવી આતરાકહેલમાં પરચ્યો. પછી દીન દુરમન અરજસપ સાથેની પેહેલી લડાઈથી કારેગ થઈ, તેમાં મેજવેલી કતેહની વાદમાં, રએવંદ પહાડની પ્રસ્તે બીશ્તાસ્પાન નામની એક ટેકરી ઉપર, સોવર નામના સરોવરની ખોરામાં, "આને બીશ્તાસી" નામનું એક બુલંદ આ તરાકહે બાંધી તેમાં તેને બાથકનો પરચ્યો. જુએમા મારા "ઈરાની વિષયો" પાનું ૧૧૯.

કુદ્રે સીઆક હુમંદ, કુદ્રે વફ હુમંદ વદ જશાને કાવુલ જક કોરનેહા અજશ રસ્ત
 ઈકિવમુનેત વદ કોરને ચિત. સપેન્દયાત કુદ્ર પવન વર રઝવન્દ. કુન્દ્રાસેપ કુદ્ર પવન તુસ
 શનો મુનશ વરે સોવથર પવન સર. કુન્દ્રાસેપ કુદ્ર પવન અઈરાત વેજ. અસ્તવન્દ કુદ્ર પવન
 આત્રો પાતકાન. રોઈરનાહુમંદ કુદ્ર જક મુન આર્વેર પતશ રસ્ત ઈકિવમુનેત. બુમ કુદ્ર જકી
 પવન હમાક જનાક શનો શનો બુમ બુમ અજશ વજ્ર આવાદાનીઅ પતશ વાહુનન્દ. કબદ
 શમ વ કબદ મક મિન હમ દેતમન કુદ્રહા રસ્ત ઈકિવમુનેત. કુદ્રે ગનાવદ કુદ્રે અસ્પૃજ
 કુદ્રે પાહરગર કુદ્રે દમાવંદ કુદ્રે રાવક કુદ્રે જશીન કુદ્રે ગીસબખત કુદ્રે દાવદ કુદ્રે મીચીન
 કુદ્રે મક મુન હમાક મિન કુદ્રે હર પાસીન રસ્ત ઈકિવમુનેત. મુનશ અતારિક કુદ્રહા હુ-
 રમાદે ઈકિવમુનેત.

મેમન દાવદ કુદ્ર વસ ખાજસ્તાન રસ્ત ઈકિવમુનેત હમ મિન હર પાસીન કુદ્ર.
 દમાવન્દ કુદ્ર જક જગમશ બીવર અસ્પ પતશ અસ્ત ઈકિવમુનેત. મિન હમ પાદશ-
 ખવારગર કુદ્ર વસ કુદ્રે કામીશ કુદ્રે મદેા ફરીદ કરીતુન્દ જક મુનશ વિશ્તારેપ
 અરજસ્પ પતશ સેતુકાર્દનિદ કુદ્રે મીઆને દરત મિન જક કુદ્રી તેમમન વસેસ્ત

(૧) જમ્યાદયટ ક. પૂનો જમ્યાદયટ (૨) જમ્યાદયટનો જમ્યાદયટ (૩) જમ્યાદયટ ક. ૧ નો
 જમ્યાદયટ

(૪) એ નામ મા. ઉ. નકલમાં જમ્યાદયટ 'કુન્દર અસ' છે, જે કે રાજ્યાતમાં જ્યાં પહોળાં નામ
 દીધાં છે ત્યાં તે 'કુન્દર અસ' છે. પાઠકે કિતાબમાં એ એકી નામો મર્યાદા છે. પણ અગત્યા
 કુન્દારપથી એને છોડી પાડવા એ નામમાં કઈ ફરક લેવો નહિયો. ડા. ઉવેર એકી ટેકાણે એ નામ
 કોન્દારસ વાંચે અને એને જમ્યાદયટ ક. ૧ નો જમ્યાદયટ ગણે.

(૫) જમ્યાદયટનો જમ્યાદયટ

(૬) જમ્યાદયટનો જમ્યાદયટ

(૭) બીજી નકલ પ્રમાણે એ રાખને બદલે ડા. ઉવેર ૧૬ રાખ લે છે. તે 'કોઈપણ' એમ
 અર્થ દે છે. પણ એ બાબની સેવે જ્યાં બાકીના પહોળાં સામાન્ય વસ્તુને આવે છે ત્યાં પાંડો 'બુમ'
 રાખ આવે છે તેથી એકીપણ 'બુમ' લેવો દુરસ્ત દિસે છે. કેટલાક પહોળાં માટે 'પારા બાકી' રહી એને
 બાબની સેવે મુકે મુલક (બુમ) ના પહોળાં માટે સામટો બોલ બોલે છે.

(૮) સાહાનામોના કાલ કતાબ પહાડ, કે જ્યાં શરિત અને પુરાણના ચુનંદા ૧૨ સેપાહો લડ્યા હતા.
 એજન જે મનાઈ હવા પ્યારને લઈ અકાસીઆબના બંડમાં પડ્યા હતા તેને છોડવા રસમ અકાસી-
 આબને હરાવે છે. ત્યારપછી અકાસીઆબ માટુ લશ્કર એકઠું કરે છે ને લડાઈ કરે છે. તેમાં એ બાર
 પેડેલવાનોની લડાઈ થાય છે. એ એક પહાડ હતા તે નીચલી સતર પરથી દિસે છે.

بیامد چون پیش کنایه رسید . بدان دامن کوه لشکر کشید

Vuiller III, p. 1154.

(૯) સાહાનામોના اسپیروز بر پیش کوه اسپیروز
 موی رقت کاوس لشکر فروز . بزد کاه بر پیش کوه اسپیروز
 Mohl. I, p. 500; rile Ihid I, p. 530. IV, 150.

સીઆકલુમંદ પહાડ, અને વફુલુમંદ પહાડ, તે કે જે કાયુલની પેલી સરહદ અને ચીનની સરહદ ત્યાંસુધી, તે (હરપાસીન પહાડ) માંથી જગી નિકળ્યા છે. સપેન્દ-યાત પહાડ રથેવન્દ (પહાડ) ની* ગોફા પાસે છે. કુન્દ્રાસ્પ પહાડ, જેના મથાળા ઊપર સોળખરનું સરોવર (છે) તે, તુસના મુલકમાં (છે). કુન્દ્રાસ્પ પહાડ ઈરાન વેજમાં છે. અસ્તવન્દ પહાડ આત્રોપાતકાનમાં છે. રોઈશન હુમંદ પહાડ તે, કે જેની ઊપર ઝાડપાનો ઊગેલાં છે. મુલકે મુલકના પહાડ તે, કે જે સઘળી જગ્યાએ, શેહેરે શેહેર, મુલકે મુલક (છે.) તેનાથી ખેતી અને આખાદાની (લોકો) કરેછે. ઘણા (પહાડો બૂદાં બૂદાં) નામનાં અને ઘણી સંખ્યામાં એજ પહાડોમાંથી નિકળ્યા છે. ગનાવદ પહાડ, અસ્પરજ પહાડ, પાદરગર પહાડ, દેમાવંદ પહાડ, રાવક પહાડ, જરીન પહાડ, ગીસુ બખ્ત પહાડ, દાવદ પહાડ, મીચીન પહાડ, મર્ક પહાડ, (તે કે) જે સઘળાંઆ હરપાસીન પહાડમાંથી જગી નિકળ્યા છે કે જેમાંથી (નિકળેલા) બીજા પહાડોનાં નામ દેવામાં આવ્યાં છે. કારણકે દાવદ પહાડ પણ હર પાસીન પહાડમાંથીજ ખોજસ્તાનમાં જગી નિકળ્યોછે. દેમાવંદ પહાડ તે કે જેની ઊપર ખીવર અસ્પ (એટલે જોડાક) ને ખાંધેયોછે. એજ (એટલે ઊપર નામ દીધેલા) પાદરખ્વારગર પહાડમાંથી, કામીશનો પહાડ, જેને મહો ક્યુઈદનો પહાડ કહેછે, અને જેની ઊપર ગુશતારુપે અર્જસ્પને હરાવ્યો ત્યાંસુધી મીઆને હરતનો પહાડ (છે. તે) તે પહાડમાંથી ત્યાં ભાગી છુટો પડી ગયો હતો. કહેછે કે દીન સંબંધી લડાઈમાં, જ્યારે ઈરાનીઆ થાપ્રી જ્યા પર હતો, ત્યારે તે પહાડમાંથી તે (કુંગર) ભાગી છુટો પડ્યો, અને મેદાનની વચ્ચે નીચે આવી પડ્યો. ઈરાનીઆ તેથી છુટકારો પામ્યા અને તેઆ તેને “મદ વસ ક્યુઈદ” (અથવા “મહો ક્યુઈદ” એટલે “અમારી મદદે પહોંચ્યો”) કહેવા લાગ્યા. (એટલે જ્યારે ગુશતારુપનું લશ્કર થાપ્રી ગયું હતું, અને તુરાની લશ્કર તે ઊપર હુમલો લાવવાની તૈયારીમાં હતું, ત્યારે કાઈ કુદરતી બનાવથી નન્દીકમાં આવેલા એ પહાડમાંથી એક કુંગરનો કડકો ધસી પડ્યો, જેથી તુરાની અરજસ્પના લશ્કરનો માર્ગ અંધ થઈ ગયો અને ઈરાનીઆ બચ્યા. તેથી ઈરાનીઆએ

(૧૦) એ ખોરાસાનેનો એક પહાડ છે. (૧૧) રાહનામાનો અંગ્રેજી નેકર જે દેહાકને રૂઝેદુને બંધ કાઢ્યા હતા.

(૧૨) યુસ્તી પ્રમાણે બદખશાનનો એક પહાડ છે. (૧૩) યુસ્તી એને સુમીઆનાનો પહાડ માંગેછે.

(૧૪) યુસ્તી પ્રમાણે કાશીરતાનનો એક પહાડ.

(૧૫) એને મળતીજ હમારત આપણને આક્રોમે દફત અમરાસરપંદમાં મળેછે.

ફાજલ જમ્લ જે હુસૈન અબ્દુલ્લાહ દક્ખાની જે ૧૭૨૧-૧૭૨૨માં

(૧૬) કા. ૭૭૭૬૦૦ નામાર કરકું, ચાકવી નાખકું, ગમગરી નાખકું.

(૧૭) કા. ૭૭૭૬૦૦ ભાગી જતું.

* યુસ્તી “૧૨ રથેવંદ” એમ વિરોધનામ લેછે.

ઈન્દ્રિયુનેત, ઈમદ્લુન્દ પવન કારિન્દરે દીન મુન સેતુગીઅ પવન અઈરાનગાન બુદ મિન જક કુફ બરા વસેસ્ત મીઆને દરત કુફ સાતુન્ત. અઈરાનગાન પતશ બોખત હુમંદ અવશાન મદ વલ કુઈદ કરીતુન્દ. ગનાવદ કુફ પવન હમ તેમમન પવન પુશ્તે વીરતાસ્પાન વલ માને આતરે બુઈન મીત્રો તીશીઆ ફરસંગ વલ ખુરવરાન.

રાવક બીશન પવન જરાવકદ દેનમન જનાક અંચેત મુન અંચેતુન ઈમદ્લુન્દ જરા-વદ અંચેત મુન બીશન અંચેત મુન કલાક કરીતુન્દ મિન દેન્મન હો કોસ્તે કુફ રાસ મીઆને દજ કુફ હનારાઅ આમગ તેમમન કદે ઈન્દ્રિયુનેત રાઅ કલાક દજ કરીતુન્દ દેન્મન જનાક દર સર્કય બુમ કરીતુન્દ. કુફે અસ્પદય મિન વરે અંચેતરત દએસુનેસ પવન પાર્સી. પાહરગર પવન ખોરાસાન. કુફે મરક પવન લારાન. કુફે જરીન પવન તુર્ક-સ્તાન. કુફે અખ્તતન પવન સ્પાહાન. અવારીકી મિન દેન્મન મર્કે મુન પરવરશે હુમંદ કુફે બુમ બરા અન્ગારેન્દ દયન દીને માજદયસ્નાન ખુઈ કુફે જક પારે પારે પવન જનાક રૂસ્ત ઈન્દ્રિયુનેત.

બાબ ૧૩.

મદમ ચેમુનીઅ એ જરેહ્હા.

૧. ઈમદ્લુનેત પવન દીન આઈગ જરેહ ફરાહોકન્ત પવન કોસ્તે નિમરૂફ કેનારે એ અલબુર્જે સે અયોક દેન્મન જમિક ચખસુનેત અંચેતુન જરેહ ફરાહોકન્ત આઈગશ હજાર વર મય દારત ઈન્દ્રિયુનેત અંચેતુન ચેમુન ચશમેઅ અરેદ્રીહસુર અંચેત મુન ખાનીક વર ઈમદ્લુન્દ.

૨. કોલા વરી રાઅ આઈનીને અંચેત મુન મસ વ અંચેત મુન કસ. અંચેતય મુન ચન્દ અમત ગચાઈ લેવત્મન સોરરીઆઈ પવન ચેહલ બુમ પઞ્ચરામુન બરા ગદેદ મુન ચેહબુનેત હજાર હકુત સદ ફરસંગ મસ. મિન જક આપો પવન ગમીઅ વ ખવીતીઅ ચોશદાસર કુરેહ મિન અવારિક આપોહા. કોલા મનદવમ મિન ચશમેઅ અરેદ્રીહસુર હમાએ તચેત.

(૧) ડા. બેચેરુ અંચેત ખારીસ્તાનનો 'મિર્ખીના' પહાડ ધારેકે.

(૨) અઈન્દ્રિયુર નીઆર્મિશમાં પહુ તેના કોઈકે મુળ માટે અમિત્ત કહેકે. (આવાં ય. ક. ૬)
આઈન્દ્રિયુ નીઆર્મિશમાં પહુ તેના કોઈકે મુળ માટે અમિત્ત કહેકે.

(૩) કા. બુર્જે લીસિતરી ગપ્પે અનાજ; લીસિતરી, તાજગી, સરદી.

એ પહાડનું નામ મદો ક્યોદ (અમારી મદદે પહોંચનાર) આપ્યું. એ કૃતેહની યાદમાં યુસ્તાસ્થે 'પુરતે વીસ્તાસ્પાન' નામની ટેકરી ઊપર "આને વીસ્તાસ્થી"ના મકાનમાં આદર બુજીન આતશ સ્થાપ્યો.)

ગનાવદ પહાડ પણ ત્યાંજ 'પુરતે વીસ્તાસ્પ' (નામની ટેકરી) ઊપર, 'આદરબુજીન મેહેર' (નામના આતશ)ના મકાન આગળ પશ્ચિમ તરફ નવ ફરસંગ (દૂર આવેલો છે).

રાવક બીશન જરાવકદમાં છે. કેટલાકો છે જેઓ એ જગ્યાને જરાવદ એ પ્રમાણે કહે છે, કેટલાકો છે જેઓ બીશન, (અને) કેટલાકો છે જેઓ કલાક કહે છે. આ પહાડની એક બાબુએથી રસ્તો એક કિલ્લાની વચમાંથી નીચે (જાય છે). એ સખબને લીધે. એટલે કે ત્યાં તે બનાવેલો છે તેને લીધે, કલાકને એક કિલ્લો કહે છે. એ જગ્યા વળી સર્ક મુલકમાં (આવેલી) કહે છે. અસ્પદ્ય પહાડ અખચરત સરોવરથી પારસમુધીમાં લખાવેલો છે. પાદરગર ખોરાસાનમાં છે. મરકતો પહાડ લારાનમાં છે. જરિન પહાડ તુર્કસ્તાનમાં છે. બખતત પહાડ કસ્પાકાનમાં છે. આ (ઊપલી) ગણત્રિ, જે મુલકેમુલકના (કુચ) પરવરશી આપનાર પહાડોની ગણત્રિ કરે છે, તે ઊપરાંત માજદયરની દીન (નાં પુસ્તકો) માં બીજા નાના પહાડો છે, કે જે કટકે કટકે (જુદી જુદી) જગ્યાઓમાં ઊગેલા છે.

ખાખ ૧૩.

દરિયાઓની પ્રકૃતિ ખાખ.

૧. દીનમાં કહે છે કે ફરાહોડન્ટ દર્યો અલબુજીના કિનારાપર દક્ષિણ બાબુએ આ જમીનનો ત્રીજો ભાગ રોકે છે. એ પ્રમાણે ત્યારે ફરાહોડન્ટ દરિયા તે છે કે જે હબર સરોવરનું પાણી ધરાવે છે. એ પ્રમાણે ત્યારે તે અર્દેવીસુરના ચરમાની માફક છે કે જેને (ત્રેકો) સરોવરનું મૂળ કહે છે.

૨. દરેક સરોવરની ખત છે જે મોટાં હોય છે અને નાનાં હોય છે (એટલે સઘળાં સરોવરો જુદી જુદી ખતનાં મોટાં કે નાનાં હોય છે). વળી કેટલાંક એવાં (મોટાં) હોય છે કે એક ઘાં સાથેનો શખસ તેની આસપાસ આલીસ દહાડામાં ફરી શકે, (એટલે કે) જે ૧૭૦૦ ફરસંગ મોટાં છે. તે પાણીથી શું ગરમીમાં કે સરદીમાં બીજાં પાણીઆ કરતાં વધારે પવિત્રાઈ (મળે છે). (એટલે અર્દેવિસુરના ચરમાની માફક સરોવરનાં પાણી, એકસરખી રીતે ગરમીમાં અને ધંડીમાં, બીજાં પાણીઆ કરતાં વધારે પવિત્રાઈ આપનાર છે). અર્દેવીસુરના મૂળ ચરમામાંથી સઘળી ચીજ વહે છે.

(૮) સરખાથો અર્દેવિસુર ની આગળના કુદો આવાં ૫. ફ. ૫.

ફેબ્રુ ૧૯૦૮ ૨૦૮ ૨૫૬૧૧૧૦૮ ૨૫૬૧૧૧૦૮ ૨૫૬૧૧૧૦૮ ૨૫૬૧૧૧૦૮ ૨૫૬૧૧૧૦૮ ૨૫૬૧૧૧૦૮ ૨૫૬૧૧૧૦૮ ૨૫૬૧૧૧૦૮

૨૫૬૧૧૧૦૮ ૨૫૬૧૧૧૦૮

(૫) સરખાથો આવાં ૫. ફ. ૮.

ફેબ્રુ ૧૯૦૮ ૨૦૮ ૨૫૬૧૧૧૦૮ ૨૫૬૧૧૧૦૮ ૨૫૬૧૧૧૦૮ ૨૫૬૧૧૧૦૮ ૨૫૬૧૧૧૦૮ ૨૫૬૧૧૧૦૮ ૨૫૬૧૧૧૦૮ ૨૫૬૧૧૧૦૮

૨૫૬૧૧૧૦૮ ૨૫૬૧૧૧૦૮

૩. વલ નિમ રૂઝ કુદે અલમુર્જ તેમમન સદ હબર નાવીએ જરીનકદે ઇકિવમુને-
તજક મય પવન ગમીઅ વ ચીહરીઅ પવન નાવિએ મદમ વલ જક હુગરે ખુલંદ
વજ્જુનેત, પવન બાલિસ્તે જક કુદ વરી અઅત દયન જક વર રીજિત, યોશદાઅ બરા
યેદુનેત, પવન જવીદ નાવીએ જરીન લખ્વાર યાતુનેત. પવન હબર ગયા બાલા મિન
જક નાવીએ તાકી યુદાખે જરીન દ્રાજ વલ કુદે આસી નહુમ્મ જાદદ મીઆને જરેદ
દ્રાહોકન્ત, મિન તેમમન આહરી યોશદાઅઅ અ જરેદ રાઅ દ્રાજ વલ જરેદ રી-
જેત. આહરી પવન હમાક દેનમન જમીક પવન નીઅો પશીનજેદ, વ હમાક દેદરનીઅઅ
આદરમજદ અઅરાઅઅ મિનશ તખ્તુનન્દ વ ખુરીઅ અન્દરવાઅ બરા જક્તુનેત.

૪. જરેહે સુર સે હુમંદ માદેવર, ખીસ્તો સે અઅત કસ. જક સે માદેવર અયોક પુતીક
વ અયોક હમરદ વ અયોક સીદયુન. મિન કોલા સે પુતીક મસ, મુન પીર હુગર પતશ
હમ કોસ્તે જરેહે દ્રાહોકન્ત. વલ જરેહે દ્રાહોકન્ત પતવસ્ત ઈકિવમુનેત. મીઆને દે-
નમન જરેદ દ્રાહોકન્ત જક પુતીક પાદુકીઅ જરેદ અખ્મુનેત મુન વરે સત્વીસ
કરિતુન્દ.^(૧૦)

૫. સેતુરી સુરી ગંદગીઅ મિન જરેહે પુતીક વલ જરેહે દ્રાહોકન્ત કામેત વજ્જુનતન,
પવન વાતે રયા વ ખુલન્દ મિન જક વરે સત્વીસ લખ્વાર મખીતુનેત ગન્દક. બરા મેમન
ઢકીઆ વ રોશન દયન વલ દ્રાહોકન્ત અરમે અ અરેદ્રીહસુર વજ્જુનેત, જક દેલીગર લખ્વાર
વલ પુતીક રીજેત. બન્દે દેનમન જરેદ વલ માહ વાત પતવસ્ત ઇકીમુનેત. પવન અફ-
વ્યરને વ કાહરને લખ્વાર સાતુનેત ફરદ વજ્જુનેત મેમનશ જેદરનીઅ. બન્દયે વરે સત્વીસ
વલ સત્વીસ સેતારે અસ્તુનરત ઇકીમુનેત મુનશ જરેહે કોસ્તે નિમરૂઝ દયન પનાહીઅ
અવીન યેયુન હક્તોરિઅ વલ કોસ્તે અપાખતર દયન પનાહીઅ.^(૧૧)

(૧) અવ. *......* સં. કાલ્લ ફા. ૪૩^૧ વહેતું પાણી, નેહેર. (૨) અવ. *......* દેખાઈતું; દેખાઈતું
સ્વચ્છ રૂપ. (૩) ફ. *......* ત્વિગ સાખા. (૪) ફા. *......* પ્રવાહી થયેલાં સ્વચ્છ થયેલાં. (૫) ફા. *......*
(૬) અવ. ધાતુ ઘન અંદરે ભીનું થયું. (૭) ફા. *......* અંદરે છાંટયું અવ. *......* અને ૧૦૦ સિવ
બંનું ફરકું.

(૮) કોઈ નકલ (અ. આંતાવા) અંમે રાખદ ૧૦ આપેછે જે ફા. ૫૫ અવ. ૧૧૬૦ છે, અને જેનો અર્થ
બરપૂર થાયછે. નદીમાં પાણીનું 'પૂર' થાયછે. અંમ હજુ પણ બરતીને નિહો જોવાયછે. *......* અંમે અરબી
...... દાસેછે.

(૯) ફા. *......* પેહેલું, પાણી.

(૧૦) રાહઆનતા જાગનો અંમ પણ અર્થ થાય કે "આઅ દ્રાહોકન્ત દરિયા અને તે પુતીકની
વચ્ચેના પાણી અંમક દરિયા ધરાયેક."

૩. અલખુર્જ પહાડની દક્ષિણે સો હજાર સોનેરી નેહેરા બનેલી છે. તે ગરમી અને સફાઈ સાથેનું પાણી તે નેહેરમાંથી તે ખુલ્લું કુકર્યે (પહાડ) ઉપર જાય છે. તે પહાડની ટોચ ઉપર એક સરોવર છે, તે સરોવરમાં તે વહે છે, પાક થાય છે, અને બીજી સોનેરી નેહેર મારફતે પાછું જાય છે. હજાર માણસ પૂરની ઊંચાઈએ તે નેહેરમાંથી એક સ્વચ્છ થયેલી સોનેરી (પાણીની) શાખા કૂરાહોકન્ટ દરિયાની વચ્ચેના આસીનદુમ પહાડ પર ચડે છે. ત્યાંથી એક ભાગ દરિયાને પવિત્ર કરવાને માટે દરિયા તરફ વહે છે. એક ભાગ આ સર્વ જમીન ઉપર બીનાશથી છટકાવ કરે છે અને આદરમજદની સઘળી પેદાયસ તેનાથી તનદુરસ્તી મેળવે છે અને તે હવાના સુકાશને મારી નાખે છે.

૪. ખારા દરિયા ત્રણ મુખ્ય છે, અને ત્રેવીસ નાના છે. તે ત્રણ મુખ્યમાં, એક પુતીક અને એક કમરદ અને એક સાફીયુત (છે). સઘળા ત્રણમાં પુતીક મોટા છે, જેમાં કૂરાહોકન્ટ દરિયાની બાજુએ ભરતી આટ (થાય છે). તે કૂરાહોકન્ટ દરિયાની સાથે જોડાયેલો છે. એ કૂરાહોકન્ટ દરિયાની વચ્ચે તે પુર્વનીકની બાજુએ એક દરિયા ધરાવે છે, જેને સત્વસ વર કહે છે.

૫. એક મજાનુત ખારી ગંધ પુતીક દરિયા તરફથી કૂરાહોકન્ટ દરિયા તરફ જવાને કહે છે. (પણ તે) સતવસ વર, તે તરફથી એક મોટા અને ખુલ્લું પવન મારફતે તે ગંધને પાછી હાંધી કાઢે છે. જેની કાંઈ પાક અને દાશન (હોય છે તે) કૂરાહોકન્ટ તરફ અને અર્દલીસુરના અરમા તરફ જાય છે અને તે પાછું બીજી વખત પુર્વનીક તરફ વહે છે. આ દરિયાનો સંબંધ આંદ (અને) પવન સાથે જોડાયેલો છે. વધારા ઘટાડાથી તે પાછો જાય છે અને નીચે આવે છે તે તેના ફરવાને લીધે છે.

(એ દરિયામાં થતી ભરતી આટનો કસારો છે કે મહાતાબની અમર પ્રમાણે દરિયામાં પાણી વધારે પામી ભરતી થાય છે અને ઘટાડો પામી આટ થાય છે. પવનને પણ પાણીના વધારા સાથે થોડાક સંબંધ છે. તોફાની પવનો કિનારા પર ભરતીનું જોર વધારે છે.)

સતવસ વરનો સંબંધ પણ સતવસ સેતારા સાથે જોડાયેલો છે, કે જેની પનાહમાં દક્ષિણ તરફના દરિયાઓ (છે) કે જે પ્રમાણે હફતારંગની પનાહમાં ઉત્તર તરફના (દરિયાઓ છે).

(૧૧) *البحر القوي* strong.

(૧૨) એ કૂરામાં 'અન્દ' શબ્દ છે તેને 'ખુર્જ' વાંચી શકાય અને 'માહ વાત' શબ્દને 'અલે કોઈ નકલ (એ. આતી આના) ' 'મી આતિ વાત' આપે છે. એમ લગ એ તો એ કૂરાનો અર્થ નીચે પ્રમાણે છે. 'એ દરિયાનો વાસ પવનના માધનસાથે સંબંધ ધરાવે છે. (તે પવનનો) વધારા ઘટાડા પ્રમાણે વાસ પાછો આવે છે. આ નીચે બેસી જાય છે. તેનો સખખ (પવનનું) ફરવું છે. "

(૧૩) *البحر القوي* અથવા *البحر القوي* ગાંધિયું. અરબી *البحر القوي*.

૬. પિર હોગાર રાએ ઇમદલુનેત આઈગ મિન રવીને બીના કોલા ગાસી દો વાત હમાએ વજેત, મુનશી માનેત દયન વરે સતવેસ. અયોક ફરૂદ આહુન્ગ વ અયોક લાલા આહુન્ગ કરીતુન્દ. અમત જકે લાલા આહુન્ગ વજેત પિર વ અમત જકે ફરૂત આહુન્ગ વજેત હોગાર ચેહુનેત. પવન અવારિક જરેહા મિન જક ચેગુનીઅ વ ગેદેશનીઅ માહ પતશ લવેત, પીર હોગાર લા ચેહુનેત.

૭. જરેહ કમરૂદ જક ઇ પવન અપાખ્તર પવન તપરિસ્તાન વદારેન્દ. જકે સહીયુન પવન અરમ.

૮. મિન જરેહા એ કસ જક ઇ નીરતુમ જરેહ કેઆનસી ચેગુન પવન સીસ્તાન. ફરૂમ ખરફરતર માર વ વજગ દયન લા ચેહુન્ત. મય શીરીન અવારીકય જરેહા. દેદીગર સુર પવન નજદેસેત ગન્દગીઅ રાએ વદ અયોક ફરસંગ વલ નજલીક લા તોખાન વજુન્તન. હન્દ હન્દ પવન જનશનીઅએ વાતે ગર્મ જક ગન્દગીઅ વ સુરીઅ. અમત ફરીકન્ત ચેહુનેત શીરીન લખ્વાર ચેહુનેત. (યુસ્તીમાં અંહી બીજે થોડોક ભાગ છે તે દેખઈતી રીતે નદીની બાબતનો છે માટે તે તેના બાબમાં લખ્યું).

બાબ ૧૪.

મદમ ચેગુનીઅ એ ગોસ્પન્દાન પંજ આઈનીને.

૧. ઇમદલુનેત પવન દીન આઈગ અમત તોરાએ અયોકલાદ બરા વદદે તેમમન આઈગ મજગ બરા મદ બુતીક લખ્વાર ફરેત પન્જહ વ પન્જ સદે દવાજદે સદે આર્વેરે બએશાજ ફરેત. ચેગુન ઇમદલુનેત આઈગ મિન મજગ દામે જવીદ જવીદ કોલા મનદવમી મુન પવન મજગ મેહમાન. મિન સરવ મીવે મિન વીનીક ગન્દનાક મિન બુન

(૧) કા. کجرا ધારણા. મરજી, હાર, બાજુ.

(૨) ડા. ઉવેરક કા. کجرا નિશત અંદલે તંદુરસ્ત સાથે સરખાવી wholesome અર્થ કરેછે પણ એ દરિયાનું જે વળું અહીં આપ્યું છે તે પ્રમાણે તે દુરસ્ત દિગત નથી. ડા. 'યુસ્તી સર્વથી નાનો' અર્થ કરેછે. પણ તે કયા રાખ્દ સાથે તેને સરખાવેછે તે કહેતો નથી. એમને કા. کجرا નશત સાથે સરખાવેલા દુરસ્ત દિસેછે જેનો અર્થ ruined, withered, થાયછે. એના વળું પ્રમાણે એ અર્થ દુરસ્ત દિસેછે.

(૩) અવ. کجرا કા. کجرا સં. મજગ.

(૪) کج એ ઇમલાને પાખંદ નકલો. અને બીજી નકલો છેલા અક્ષરપર 'દ' ની નિરાનગી મુકી 'મજદ' વાંચેછે અને 'અહુરમજદ' ને માંડેનો એ રાખ્દ ગણેછે. એમ લેતાં પણ અર્થ થઈ શકેછે કે "જૂદી જૂદી પેઠાવરા અહુરમજદથી છે." પણ 'અહુરમજદ' ને માટે 'મજદ' ઇમલા ક્વચીતજ જોવામાં આવેછે. તેથી મજગ લેવો દુરસ્ત દિસે છે.

(૫) અવ. کجرا કા. کجرا Ceros, જેમ rhinoceros માં.

૬. ભરતીઆટ માટે કહેછે કે ચંદ્રની આગળથી સર્વ જગ્યાએ થે પવન ફુકેછે કે જેઆનું રહેઠાણ સતવસ વરમાં છે. એકને નીચલી બાબુનો અને એકને ઊપલી બાબુનો (પવન) કહેછે. જ્યારે તે ઊપલી બાબુનો (પવન) ફુકેછે (ત્યારે) ભરતી અને જ્યારે તે નીચલી બાબુનો ફુકેછે (ત્યારે) આટ થાય છે. બીજા દરિયાઓમાં આવી પ્રકૃતિ અને ચંદ્રનું ફરવું નથી હોતું તેથી ભરતી આટ થતી નથી. (એ ઉત્તર તરફના ન્હાતા દરિયાઓ જેને inland seas કહેછે તેને માટે છે કે તેમાં ભરતીઆટ થતી નથી.)

૭. કમરૂદનો દરિયો તે કે જે ઉત્તર તરફ તબરીસ્તાનમાં (વેરકા) પસાર કરેછે. સહીયુ-નનો (દરિયો) અરબમાં (છે).

૮. ન્હાતા દરિયાઓમાં, સૌથી ખરાબ દરિયો, કેઆનસી છે જે સીસ્તાનમાં છે. પેહેલાં ખરફૂતર સાપ અને દેડકા તેમાં રહેતા હતા તહીં. વળી બીજા દરિયાનાં પાણી તેનાથી મીઠાં છે. બીજું એ કે તે ખારો (દરિયો છે). ઘણી નજદીથીમાં ગંધકીને લીધે એક ફરસંગ નજદીક (પણ) જવાઈ શકાય તહીં. ગર્મ પવન મારવાથી (એટલે એશબંદ ફુકવાથી) એટલી બધી ગન્દગી અને ખારાશ છે). (એ Dead sea જેવા ઊતરના દરિયાઓનો ઈસારો છે). જ્યારે ફરોકન્ત થશે ત્યારે (તેનાં પાણી) પાખાં મીઠાં થશે.

બાબ ૧૪.

પાંચ જાતના ગોસ્પન્દોની પ્રકૃતિબાબે.

૧. દીનમાં કહેલું છે કે, જ્યારે ગાવયેકદાદ હક થયો, ત્યારે ત્યાં, કે જ્યાં તેનું મગજ નિકળી પડ્યું, ત્યાં પંચાવન જાતનાં અનાજો ઊગી નિકળ્યાં, (અને) બાર જાતનાં તનદુરસ્તી આગનારા શેપાઓ ઊગી નિકળ્યા. જેમ કહેલું છે તેમ (તે) મગજમાંથી જૂદી જૂદી પેદાયશ, દરેક ચીજ કે જે તે મગજમાં રહેલી હતી (તે જાતપત્ર થઈ). શિંગડાંમાંથી મેવો, નાકમાંથી ગાજર, લોહીમાંથી દરાખના ઝુંબખા (બન્યા છે) કે જેમાંથી શરાબ બનાવે છે. એને લીધે શરાબ લોહીથી વધે છે.†

(૬) મગ્ગ પુસ્તી ‘મોકુન્ગ’ વાંચી એના અર્થ મેવો કરે છે. પાજંદ નકલ અને બીજી નકલ એને ‘મોયે’ વાંચેછે. એ. આંતીવાની એક નકલ એ મિસો બરાબર મગ્ગ ‘મોયે’ આપેછે. ડા. ઊવેસ્ટ ‘મોગ્યુક’ વાંચેછે ને ‘મરાણ’ અર્થ કરેછે. તે ત્યારે શા. ૪૪૦ ને મળતા છે. યુજરાતી તરજુમાંમાં પણ ‘મણા’ તરફે એવોજ અર્થ કરેછે.

(૭) શા. ૪૫૨ (૮) શા. ૫૫૬ a look ને ‘ફુવાર’ની જાતનો એક છાંડવો છે, જેને યુજરાતી તરજુમાંમાં ગાજર કહીએ.

* પુસ્તી અને ઊવેસ્ટ પ્રમાણે “તેનાં પાણી બીજા દરિયાઓમાંથી મીઠાં છે.”

† (અંહી કહેવાની મતલબ એ દિસેછે કે લોહીનો શરાબથી વધારો થાય છે.) ‘પવન અગા ધુન’ એમ ઈમારત ત્યારે દુરસ્ત દિસેછે.

કેતુકે રજા સુત અસ અજશ વાદુનેન્દ હના રાએ અસ પવન પુન અફુન્દએત મિન સુશી
સેપન્દાન મિન મીઆને સર આવીશન લખવાર યખસુનશનીઅ ગન્દગીઅ અવારીક અથોક
અથોક યેગુન પવન અવસ્તા પએતાક.

૨. શૌસરે તોરા મદમ વલ માહાપાયાક યોદ તેમમન બરા પાલુક ગોસ્પન્દ પુર સદે
ક્રાજ બરેહનીદ. ફદુમ દો તોરા અથોક જક વ અથોક વકદ વ આખેર મિન કોલા સદે
ઈ બુખ્તીદયન જમીક શદકુન્ત. હાસરી સુત અઈ ક્રસંગ હુમાનાક પવન અઈરાનવેજ પએ-
તાક થુદ. યેગુન ઈમલ્લુનેત આઈગ નકલીએ તોરા રાએ દોખાર યાદથુન્ત અથોક બાર પવન
તોરા વ અથોક બાર પવન ગોસ્પન્દે પૂર સદે.

૩. હજર યુમ શપાન વલ્મનશાન અપુર્તર થુદ હુમદ. અવશાન નજદેસ્ત મય વ આખેર
આખેર વશતમુન્ત. મિનશ આખેર સે કદે ગોસ્પન્દ ક્રાજ બરેહનીદ. યેગુન ઈમલ્લુનેત
આઈગ નજદેસ્ત થુજ વ મીશ વ આખેર ગમલા વ ખોક વ આખેર સુસીઆ વ ખમરા
મેમનશ ફદુમ યદથુન્ત ચરાક-અજનીક જક કુત પવન રાએ દાશત ઝખીમુનેત
દેદીગર યદથુન્ત જક ઈ ગીરીસચી અએત ક્રાશુ રફતાર વ અન્દક વલ વલ્મનશાન લા-
યદમન આમુખ સેદીગર દાદ આવી પુની.

૪. યેગુન આઈનીને ફદુમ આઈનીને જક ઈ ચકાકુત-પાય ચરાક-અર્જનિક મુન
મિન વલ્મનશાન ગમલા મસ મિન સોસીઆ કસ નોક બદે.

(૧) ફા. ૪૦૬ 'હર' એટલે 'હમયા' 'જથો.' (૨) ફા. ૩૨ દરા'મ. (૩) ફા. شمس દમ લેવાની રગ
(૪) ફા. ૪૦૬ = wild rue. (૫) પાજદ નકલ અને ખીજ નકલ એમ વાંચેછે. પુસ્તી 'જગર
વાંચેછે. બેરેટ 'દેલ' વાંચેછે.

(૬) ફા. ૪૦૬ અથવા ૪૦૬ Wild marjoram.

(૭) અવ. ૪૦૬ સં. છુદ = ખી, મળી. ધાતુ—સં. છુદ L. Cudere ફા. ૪૦૬ બીજવણું,
ખી તાખણું ફા. ૪૦૬ આ ધાતુ પરથી છે.

(૮) અવ. ૪૦૬ સં. છુદ ફા. ૪૦૬, પેહેલવી શુદ્ધિમાં 'ખ' છે તે ફા. ૪૦૬ માં 'શ' થઈ
ગયોછે. એમ કેટલીક વાર બનેછે. જેમકે 'તાજતન' ને 'તાજતન' 'નામ' ને 'નામ' એ રાખ્દને કોઈ 'દવાદ'
વાંચેછે અને એને 'દો' બેરથી ગણી 'જીડકુ' અર્થ કરેછે. અવ. 'ચઆકતિ' સાથે સરખાવતાં તેને
જીડકુ એટલે 'જીડકુ' એ ધાતુ પરથી લેવા.

(૯) અરબી ۛۛ (૧૦) ફા. ૪૦૬ અવ. ધાતુ ۛۛ સ. કર્ત L. Curtare tu out કાપવું;
કાપીને બાગ કરેલા.

(૧૧) અવ. ۛۛ સં. છુદ બકર Fr. Boue, Ger. Bock ۛۛ

(૧૨) અવ. ۛۛ સં. મથે ફા. ۛۛ (૧૩) અરબી ۛۛ (૧૪) ફા. ۛۛ (૧૫) અરબી ۛۛ

(૧૬) ફા. ۛۛ "ચરાક અર્જની" એટલે 'ચરવા લાયક' ચરનારાં (પ્રાણીઓ).

(૧૭) ۛۛ ફા. ૪૦૬ ને બદલે પુસ્તી એમ લેછે. પણ ડા. બેરેટ એ રાખ્દને 'લાઈ' ફા. ۛۛ એટલે
ખીન વાંચેછે અને અર્થ કરેછે કે 'તેઆને હાલ ખીનમાં રાખાયો.'

ફેફસાંમાંથી સેપન્ડ પાવો, માથાના વચલા ભાગમાંથી ગંધક્રી દૂર રાખવા માટેનો આવીશન પાવો, અને બીજ એક પછી એક (પાલાઓ) જેમ અવરતામાં જણાવેલા છે (તેમ ઊત્પન્ન થયા.)

૨. તે બળદનું બીજ માહા પાયાક હપર લઈ જવામાં આવ્યું. ત્યાં તે સ્વચ્છ થયું અને તેણે પુષ્કળ જાતનાં ગોસપન્દો પેદા કર્યાં. પેહેલાં બે બળદ, એક નર અને એક માદા, અને આખરે સઘળી જાતનાં એકેક જોડકાં (નાં બીજ) જમીનમાં છોડવામાં આવ્યાં. ઈરાન વેજમાં તેઓ એક હાસર, કે જે એક ફરસંગ બરાબર છે, ત્યાં સુધી તેઓ જ્વહેર થયાં હતાં, કારણ કે કહેલું છે કે, બળદના કિમતિપણને લીધે, તેને બે વખત પેદા કર્યો, એક વખત બળદ તરીકે અને એક વખત પુષ્કળ જાતનાં ગોસપન્દ તરીકે.

૩. એક હજાર દિવસ અને રાતસુધી તેઓ વગર ખોરાકે હતાં. તેઓએ પેહેલાં પાણી અને (પીંધું) અને પછી ભાજપાવો ખાધો. સેવટે તેમાંથી ત્રણ વર્ગના ગોસપન્દો પેદા કર્યા જેમકે કહેછે કે પેહેલાં બકરાં અને મેઢાં અને પછી હંટ અને ડુકર અને પછી ઘોડા અને ગધેડાં (પેદા કર્યાં). કારણ કે પેહેલવેહેલાં ચરન્દાં (જનવરો) પેદા કર્યાં. તેઓને હાલ રસ્તા માટે રાખ્યાં છે. (એટલે માણસ હાલ તેઓને સવારીમાં વાપરે છે). બીજ પેદા કર્યાં તે તે કે જેઓ પહાડમાં રહેનારાં છે. (તેઓ) ફરાખ રીતે ફરહર કરનારાં અને નાનાં છે. તેઓને હાથથી શીખવી શકાય નહીં (એટલે પેહેલા વર્ગનાં જનવરો માફક તેઓને સવારી વિગેરેનાં કામમાં લાવી શકાય નહીં). ત્રીજ પાણીમાં રહેનારાં (જનવરો) પેદાં કર્યાં.

૪. (જે જનવરોની બૂદી બૂદી) જાતોની બાબતમાં પેહેલી જાત તે, કે જે ફટેલા પગનાં અને ચરનારાં જનવરોની છે, જેઓમાંથી ઊંટ, જે ઘોડા કરતાં મોટું છે, તે નાનામાં નાનું અને નવામાં નવું જન્મેલું છે. (અથવા એમ પણ અર્થ થાય કે “ જેઓમાંથી ઊંટ, ઘોડો, જે નાનો છે અને નવો (એટલે છેલ્લો) જન્મેલો છે, તેનાં કરતાં મોટું છે). ”

(૧૮) અવ. ૧૦૫૫૦૦૮ (જમ્માદ ૫. ફ. ૧૧) પહાડી, પહાડમાં રહેનાર. ગોસ અને ૧૦૦ મં. સજ્જ લા. sequi પુરો લાગવું. ઉવેસ્ટ એ રાખ્દે ‘ સરે દેઝ ’ વાંચી “ કુંગરની ટોંચ ” (પર રહેનારાં) અર્થ કરેછે.

(૧૯) ફા. ૮૭૦. આખળતાં ન. સાથે ઉવેસ્ટ એ રાખ્દે ‘ નેહાક ’ વાંચેછે જે ફા. ૮૫૧ અથવા ૮૬૩૬ છે. જેનો અર્થ ‘ રીતગાત ’ ‘ જાતી ખાસિયત ’ થાયછે. એમ વાંચી તે અર્થ કરેછે કે “ તેઓને તેઓના ” ‘ ખાસિયતો હાથથી શીખવી શકાતી નથી. ”

(૨૦) ફા. ૮૭૬ અથવા ૮૭૮ (૨૧) ફા. ૮૭૬ to split.

(૨૨) પછલો જે બીજ ચાર “ આઠનીને ” ‘ વર્ગની કબીરતમાં છે, તેથી દિસેછે કે આ ‘ મિન ’ ફાકટ દાખલ થયેછે. એની અગત નથી કારણકે પાછલો કબીરતમાં નથી. એમ એ મિન મેલી હતાં અર્થ બરાબર થાયછે કે “ જે જનવરોમાં હંટ મોટું છે અને ઘોડો નાનો અને નવો એમણે છેલ્લો જન્મેલો ” એ તરજુઓ વધારે દુરસ્ત દિસેછે.

* અથવા યુસ્તી અર્થ કરેછે તેમ ‘ હિનવેજથી એકે હાજ દૂર. ’

દેહીગર આઈનીને ખમરા-પાંચ મુન મિન વલમનુશાન સોલીઆ જબાર મસ ખમરા નીતુમ. સેહીગર આઈનીને જકે પન્જ અન્જનાક પન્જ મુન મિન વલમનુશાન હાયા મ-સ મેશકા ફરોખ નિતુમ. મેહાદમ આઈનીને વાયન્દ કે અજ આશાન સીને સે અવીના મેહ નતર નીતુમ. પન્જુમ આઈનીને આને આઆઈ કે અજ આશાન હરમાહી મેહ નેમહુ નીતુમ.

દેનમન પંજ આઈનીને પવન હો સદ હશ્તાદ હો સદે બરા બરેહનીદ દકિવમુનેત.

પ. ફર્દુસ ખુજ પંજ સદે ખર્ખેજ ગોરપન્દ અરરાન પાજેન નરીક ખુજ.

૬. દેહીગર મીશ પંજ સદે. જકે પવન દેમખ, જક ઈ મુન દુમ લા દારેદ, સગમીશ, મેશે તગર, કોરીરક મેશ, મેશ મુન સર રખા વલ અરેપ હુમાનાક સે કોહ ચખ્ખુનેત વેશ વલ બારેહ વાહુનન્દ ચેચુન ઈમદલુનેત આઈગ માનુશચેદર કોરીરકી પવન બારે દાશત.

૭. સેજીમ ગમલા હો સદે કોહ ચરા અર્જની. મેમન અયોક પવન ફુક શાયદ દાશ્તાન અયોક પવન દશત. અચેત અયોક કોફુ કુ કોફુ.

(૧) એ એક ધોડાની જાત છે જે આજમાં ઘણા સેતાળ અને ઝડપવાળા છે. શા-અબ્દ ૪૩૫થી જોતા થોડા.

(૨) અવ. -જ્ઞા Superlative of ચ નિ નીચું.

(૩) ફા. لکڑی ભાગ. મરાદર لکڑی to divide.

(૪) ફા. کھنڈ પંજો. એ શબ્દને આગલા શબ્દો સાથે પાંચ 'બુનદેહશવાળાએ' બાજુ ફુલો

ફુલો વાંચો. એમ વાંચી 'બુજરાતી તરજુમે કરનારે તરજુમે કયો છે કે "ત્રીજી રવરી પાંચ જાણના તે જોવા માટે ત્યાં અને તે પાંચમાં સમ બુજો છે." આગલા ફુકરાઓની એને મળતી ધમિારત ઉપરથી એ અર્થ જલ બરેહો દસે છે કારણ અહીં એ વર્ણનો જનવરોનો કોઈ સારીરીક ગુણ દેખાડવાની મતલબ છે.

(૫) બુજરાતી તરજુમે કરનારે એનો "મેશક ખીલાઈ" તરજુમે કયો છે. એ એક જાતની ખિલાડી છે. જેને આપણે હાલ "મશકતી (ખરી રીતે મશકી) ખિલાડી કહીએ છીએ તે છે. -موشک ફા. Moschus Ger. moschus, mnsk. الموشک ફા. فرخو The Lybian lizard on crocodile (Richardson).

(૬) અવ. -જ્ઞા કિડનારાં 'પરદા' કે વિ. L. avis પક્ષો. એ શબ્દ પાંચ નકલમાં અને બીજી કોઈ નકલોમાં ગોરપન્દ ડોબા આજો છે તે જાણ છે.

(૭) અવ. -જ્ઞા

(૮) અસલ શબ્દ -જ્ઞા 'અનજના'ને 'અવિતા' વાંચી અવરતા હરકે એમ લખાયું છે. આપણે આગળ કહ્યું તેમ આગલા ફુકરામાં પણ પાંચ નકલવાળાએ એમ જલથી વાંચ્યું છે. પાંચ નકલમાં અને બુજરાતી તરજુમામાં એ ફકરા ઘણા સુંઘળીય થાઈ ગયા છે. હાખલા તરફ એમાં આગલા ફુકરાઓની પેહેલવી ધમિારત "મિન વલમનુશાન"ની પાંચ હાખારત 'અજ. અઓશાન' (એટલે તેઓમાંથી) આપી છે. તેથી બુજરાતી તરજુમામાં જલખાલ તેનો જલ બર્ષો અર્થ કયો છે કે 'તેને પેહેલવીમાં અજોએશારોને' કહે છે. એ ગુચવણ બર્ષો ફકરા હોવાથી કોઈ નકલમાં અવરતા હરકે લખવો દુરસ્ત થાયો છે. બા. ૨૪ ફકરા ૧૧ માં એ શબ્દ આઈનીને મળે છે તે વખતે દુરસ્ત છે.

બીજી જાત ગધેડાનાં પગવાળાં (જનવરો) ની છે, જેઓમાં જખાર જાતનો ઘોડો ધણો મોટો છે અને ગધેડો નાનામાં નાનો છે. ત્રીજી જાત, પાંચ ભાગમાં વેહુઆયલી ખરીવાળાં (જનવરો) ની છે, કે જેમાં, કુતરો સૌથી મોટો અને મરઘી બિઝાડી સૌથી નાની છે. ચોથી જાત પરંદા (પક્ષીઓ) ની છે, કે જેઓમાં લણુ વર્ગનું સચ્ચેન પક્ષી (એટલે ત્રણ જાતનાં જનવરોની ખાસિયત ધરાવનાર સચ્ચેન પક્ષી) મોટું છે અને નતર (નામનું પક્ષી) સૌથી નાનું છે. પાંચમી જાત પાણી (માં રહેનારાં જનવરો) ની છે, કે જેમાં કર માછલી મોટી છે અને નેમડુ નાની છે. આ પાંચ જાત ખસો ને બેચાસી જાતમાં (વેહુઆઈ-ને) પેદા થયલી છે.*

૫. પેહેલું બકરાં પાંચ જાતનાં (છે). ખરબેજ (એટલે ગધેડાંની જાતનાં બકરાં), ગોસપંદ, મેંદું, પહાડી બકરો, નરીક જાતનો બકરો.

૬. બીજું મેંદાં પાંચ જાતનાં છે. પુછડી સાથેનાં, તે કે જે પુછડી ધરાવતાં નથી, સગમીશ (એટલે કુતરાં જેવાં મેંદાં), શિંગડાવાળો મેંદો, ડોરીરક જાતનો મેંદો (જે એવો) મેંદો છે કે જેના શિંગડાં મોટાં છે અને જે ઘોડાની માફક ત્રણ પહાડો ધરાવે છે (એટલે પહાડોપર ચઢી બચે છે). તેનો ધણો ખરો ઘોડા (તરીકે ઉપયોગ) કરેછે, જેમકે કહેછે કે મીનોચેહુરે ઘોડા તરીકે એક ડોરીરક રાખ્યો હતો.

૭. ત્રીજું. જિંટ બે પ્રકારનાં (છે). પહાડી (અને) ચરવા લાયક (મેદાનનાં). કારણ કે એક પહાડોમાં રાખવા લાયક છે અને એક મેદાનમાં (રાખવા લાયક છે). તેઓ

(૯) 'નતર' એ એક જાતનું પક્ષી છે. જેના રાખ્દને છુટ્ટો પાડી ઊંચેર 'વ તર' એમ વાંચી શકાય છે. *a small bird with a melodious voice* સાથે સરખાવેછે. પણ યાદ રાખવું જોઈએ કે એમને મળતા આગલા ફકરાઓમાં એમ 'મોટા' અને 'નાના' વચ્ચે । 'વ' આવ્યો નથી.

(૧૦) 'ખરબેજ' અને 'ખરબુજ' તે એકજ.

(૧૧) બીજાં પેહેલું એ રાખ્દ *goat* જાખાયછે. 'મેંદું' કોઈ નકલમાં એ રાખ્દ નથી.

(૧૨) ફા. *mountain goat*. (૧૩) યુજરાતી તરજુમામાં એને 'વરેહ' વાંચેછે. એમ બર્ધએ તો તે પેહેલવી ફા. *goat* છે જેનો અર્થ 'હલવાન' થાયછે. (૧૪) ફા. *sheep* અને *goat* એવ.

૮૭. ધાતુ *go* = ધૂ = હીલવું.

(૧૫) ફા. *horned and pugnacious sheep*. Steingass.

(૧૬) ફા. *goat*

(૧૭) યુજરાતી તરજુમામાં જલથી એને 'સે ધુમ' વાંચી 'ત્રણ દહાડા' અર્થ કર્યો છે.

(૧૮) ફા. *goat* ચરવાની જગ્યા.

(૧૯) એવ. *goat* ફા. *goat*

* ગાહમખારની આક્રીનમાં પણ પાંચ જાતના ગોસપંદની પેદાશ માટે બોલવામાં આવેછે.

ફા. *goat* એકજ છે. *goat* એકજ છે. *goat* એકજ છે. *goat* એકજ છે.

૮. ચેહાડમ તોરા પાંજદેહ સદે સપેદ, અશુગુન, સુખ, જદ, સ્યાહ, પચેસ, ગવજન, ગાઓ
(૪) મેશ અંશતર ગાઓ પલંગા, ગાઓમાહી, ખુ ઊશાન ગાવે પાર્સ, કળઓ, અવરે તોરા સદે.

૯. પન્નુમ અસ્પ હશત સદે સપેદ, સ્યાહ, જદ, ગોર, કુમરિત, તાજ, પાર્સી, અંશતર
(૧૧) ખરી, ગોર, અસ્પે આવી, અવરે અસ્પ સદે ગાન.

૧૦. શશુમ કલબા દો સદે, પસુશહુવર વિશહુવર હસતી માનવાન, વેહુનજગ, તરેક,
(૧૧) બઓહવરથી આવી કે સગે આવી કરીતુન્દ, રપાસ, રાસુ, જઓજુગ મુન ખારપુશત
(૨૧) કરીતુન્દ, ઊદ્ર, મેશકા ક્રેશખ, કે વલમનૂશાન દો સદે સુરખ આમેખ્તેશન અયોક રપાહ,
(૨૨) અયોક રાસુ. વેશ આમેખ્તેશન ચેગુન ઊદ્ર કે ખાર પ પુશત યખ્સુનેત બેજગ ચેહમ.

૧૧. હકતુમ સેયા ખરગશ પંજ સદે દો બ્યાવાની સદે અયોક ખુ માનેસ્ત અયોક વીશી
(૨૩) માનેસ્ત.

૧૨. હશતુમ રાસુ હશત સદે અયોક સમુર અયોક સ્યાહ સમુર સેન્દઓ બેજકાકેમ
(૨૬) કાકેમ સ્પેદ અવરે રાસુ સદે.

૧૩. નોહુમ મેશક હશત સદે. અયોક જક ઈ પવન મુશ્કી આરનાઓ અયોક મેશક
(૩૦) નાકુ કશા બોયે ખ્યાઓ અન્દર બેશ મેશક મુન બેશ ખરેદ મેશકે સ્યાહ ઈ હમેસ્તારે
(૩૨) ગેરેજ પવન દર્યાક વીશ ચેહુવુનેત અવરે મેશક સદે.

(૧) પુસ્તી પ્રમાણે શીકું. ઉવેસ્ત પ્રમાણે 'ચીકલના' રંગતું. ફા. ۱۰۰۰۰۰ યુન્સરાતી તરશુમા 'આસમાની'. આંકુચ્છીલ એ બજાની 'અસિયતખામે કહેછે કે 'એના પગલાં ધીમાં અને મળ્યુત હોય છે'.

(૨) ફા. ۱۰۰۰۰ કદાચ અ. ۱۰۰۰۰

(૩) ફા. ۱۰۰۰۰ "kind of mountain ox." Steingass. (૪) ફા. ۱۰۰۰۰

(૫) ફા. ۱۰۰۰۰ اشتراک و پلنگ Camel, leopard, giraffe.

(૬) ફા. ۱۰۰۰۰ a creature half bull, half fish.

(૭) પુસ્તી પ્રમાણે 'ખુ ઊશાન' તે પાણીનો બજદ. એ એમ સમજાવી રાકાય. એહી પાલંદ હરફે લખ્યોછે તે પેહેલવી હરફે ۲ થાય એ 'આવ' વાંચી રાકાય. જે કે 'આવ' પાણીનો ઈમલો જુદો છે. અને ۱۰۰۰૦ તે અવસ્તાનો ۱۰۰۰૦۰۰۰۰ ۱۰. ઉવેસ્ત 'ગાઓમાહી ખુ ઊશાન' એ પાલંદ હરફે લખેલા રાખેને પેહેલવી હરફે લખી તેએને 'માહીકાન ખરાશાન' વાંચી અર્થ કરેછે કે 'માહી પાનારો ગોષા. આંકુચ્છીલ 'ખુ ઊશાન' ને જુદો લઈ 'પહાડી બજદ' અર્થ કરેછે તે નબીક દુરસ્ત છે. પુસ્તી ખરે છે કે આંકુચ્છીલ 'ખુ' ને કો ને બદલેલ છે પણ તહાં એ 'ખુ' ને ફા. ۱۰۰۰۰ a narrow pass between two hills ખાહ.

(૮) ફા. ۱۰۰۰۰ a bay horse. (૯) અરબી ۱۰۰۰۰ a bay horse with a black tail and mane.

(૧૦) ફા. ۱۰۰۰۰ સ. અજલહ a mule. (૧૧) ۱۰۰۰ 'અવારીક'નું બીજું રૂ. ૩. અવ ۱۰۰۰ સ. અવર.

(૧૨) અવ. ۱۰۰۰۰-۱۰۰۰۰ (૧૩) ۱۰۰۰۰-۱۰۰૦ વંદી. ૫.૬. ૨૯. (૧૪) અવ. ۱۰۰۰૦૦૦૦ વંદી ૫.૬. ૩૦

(૧૫) અવ. ۱۰۰૦૦૦ લશ્ચ 'નાનુ બઝુ'. (૧૬) અવ. ۱۰۰૦૦ beaver.

(૧૭) અવ. ۱۰૦૦૦ ફા. ૮૦૦. (૧૮) ફા. ۱۰૦ a weasel.

(૧૯) અવ. ۱۰૦૦૦ વ. ૧૩. ૬. ૨. એનું બીજું નામ અવસ્તાપ્રમાણે 'વંડહાવર' છે. એનું કામ હો-
રાન ગેહમાં તપાસ રાખવાનું છે. વંદીદાદની પેહેલવી સરેહમાં એને ۱૦૦ કરી લખ્યો છે. (શીગલ પા. ૧૦૦).

એક ખુંધવાળાં (અને) બે ખુંધવાળાં છે.

૮. ઝોશું. બળદ ૫ જાતના છે. સફેદ, અશયુન રંગનો, રાંતો, પીંગો, કાળો, (અને પંચરંગી; પહાડીબળદ, ભેંસ, જીરાફ, ગાંધામાહી, (પહાડના) ખોહની ગાય, પારસ (ના મુલક) ની ગાય, કબજો ગાય, અને બળદની બીજી જાતો.

૯. પાંચમું, ઘોડાની આઠ જાત છે. સફેદ, કાળો, પીંગો, જીરાફરંગનો, (કુમઠીત નામનો) બદામી રંગનો, આરબી, પારસી (એટલે પારસનો ઘોડો), ખચ્ચર, જુંડ, દરિયાઈ ઘોડો અને ઘોડાની બીજી જાતો.

૧૦. છઠું. કુતરાતી ૧૦ જાત છે. પસુની પાસબાની કરનાર, મોહલાની પાસબાની કરનાર કે જે ઘરોનો બચાવનાર છે તે, વોહુનજગ, તરેક, પાણીનું બવરી કે જેને પાણીનો કુતરો કહેછે તે, કોહોલું, નોળિઓ, જાંબોજી જેને ખારપુશ કહેછે તે, બિદ્ર, મેશકા ફરોખ. એઓમાંથી બે જાતના (કુતરાઓ) ખારે (ખોડી તેમાં રહેવાને) સીખેલા છે. (તેમાં) એક કોહલું અને એક નોળીઓ. જંગલમાં (રહેવાને) સીખેલાઓમાં (નીચલાં છે). જેવાં કે બિદ્ર કે જે પીઠ ઉપર કાંટા ધરાવે છે, (અને) જોજગ કે જેણે એજ પ્રમાણે છે.

૧૧. સાતમું. સીંહા ખરગોશ પાંચ જાતનાં છે. બે જંગલી જાતનાં છે. એક ખોહમાં રહેનાર છે અને એક જંગલ (યાને મેદાનમાં)માં રહેનાર છે.

૧૨. આઠમું. નોળીઓની આઠ જાત છે. એક સમુર અને એક કાળો સમુર. સન્જાબ, બેજ કાકેમ, સફેદ કાકેમ, અને બીજી નોળીઓની જાતો.

૧૩. નવમું. મેશક (જાનવર) ની આઠ જાત છે. એક જે કસ્તુરી સાથે મિત્ર છે (એટલે જે કસ્તુરીને ઘણી પસંદ કરેછે) અને બીજી મેશક નાફ (એટલે જે પોતાના નાફમાં કસ્તુરી ધરાવેછે) કે જેનાં બીજની કાંચળી (ખાંચ) માં સોરમ (ભરેલો છે). બેશ મેશક કે જે બેશ નામનો પાલો ખાયછે. કાળો મેશક જે સાપોનો દુશ્મન છે (કે જે સાપો) દરિયામાં ઘણા થાય છે અને બીજી મેશકની જાતો.

(૨૦) એટલે "પીઠ ઉપર કાંટાસાથેનો." વંદીદાદ (૫૨. ૧૩, ૧. ૨) માં પણ એ કુતરાને *القطيع* એટલે 'કાંટાવાળો' કરી દેલો છે. (૨૧) અ.વ. *القطيع* સં. *उट्ट* otter (૨૨) ફા. *سورع*.

(૨૩) ફા. *خروگوش*. અર્થ પ્રમાણે 'ગધેડાના કાનનું જાનવર'. સસલું. (૨૪) ફા. *القطيع*.

(૨૫) ફા. *وش* or *شمس* આંકુ એટીલ અર્થ કરેછે કે 'ચસ્તીમાં રહેનાર.' કદાચ તે અ.વ. *وش* સં. *स=विश* = 1. vicus, 'wick' 'માહલો' એ સાથે સરખાવતા હોય.

(૨૬) ફા. *سور* the Scythian weasel or marten.

(૨૭) ફા. *سجّاب* Ermine. (૨૮) ફા. *عرميس* Ervimis. (૨૯) ફા. *فارس*

(૩૦) ફા. *فارس*. ખાજંદ નાકલવાળો એ રાખને 'ખુશ' વાંચેછે, એકે 'ખુશ' નો હથેરાનો ધમસો જ છે. ડા. બેવેસ્ટ પણ ખુશ વાંચી અર્થ કરેછે.

(૩૧) આંકુ એટીલ પ્રમાણે 'ઘણું'. ફા. *شمس* (૩૨) ફા. *كوز* a venomous serpent.

‘યુનહેદેશ, બાબ ૧૪.

૧૪. દેહુમ મુવાન સદ દેહ સદે વેય યુન સીન સુ કરીકૃત અર્વા કહકીસ કે કર્ગજ
નુન્દ વરાગ અદો કુલવંગ દેહુમ શબા.

અજ વક્ષમન્શાન દો હુમંદ કે શીર યખ્સુનન્દ પવન પૌસ્તાન વચે પરવરન્દ
સીનમુ વ શબા કે પવન લેલીઆ પરન્દ ચેયુન ઈમલ્લુનેત આઈગ શબા પવન સે સદે દાદ
ઈક્વીસુનેત; કલબા મુર મેશક આઈન મેમન વજ્જદ ચેયુન મુર વીશ દાતાન યખ્સુનેત
યુન સગ, સુલા માનેસ્ત યુન મુશક. ઈન સદ દેહ સદે મુરઆન પવન હશત આઈનીને બરા
દાદ વીશ અએતુન બરા પેરગન્દ યુન મદી અમત તોખમ પેરગન્દ જક તોખમ દયન અ-
ન્ગેસ્ત બે ઓ જમીક શેફુનન્દ મસ મીઆને કતશ.

૧૫. દવાજ દેહુમ માહી દાદ દેહ સદે નજદેસ્ત માહી અરીજ અર્જુવ અર્જુકા
મરજુકા અવરે નામે અવરતાએ. આખેર દયન કાલા સદેઈ સદેઈ દયન સદે દાદ
હુમંદ. અએતુન યુન્દ એ દવેસ્ત હશતાદ દો સદે.

૧૬. કલબા રાએ ઈમલ્લુન્દઆઈગ મિન સતર પાયાક આઈગ મિન જક કોસ્તે સેતર
હકતોરંગ અશ મિન મર્દુમાન પવન યોજસ્ત નીરો ફરાજ દાદ. પનાહે યુસ્પન્દાન રાએ
ચેયુન ગમેજઈ મિન યુસ્પન્દાન મર્દુમાન હતા રાએ સગ ખાની હુમંદ મેમનશ સે અયોક
મિન મર્દુમ વેશ દાદ અવેન્દ ખવીશમુક ખવીશ વસ્તગ અખ્વેશ તુખ્શા વીરાક.

(૧) અવ. ગાજીન ફા. દુસ્તુર.

(૨) વદી. પર. ૨ ક. ૪૨ નાખજીનમુજક ને કરીમ નામનું પક્ષી (વીરા) ગણી તેને આ કરીકૃત સાથે સરખાવે છે. કેટલાકો એ વીરા કરીમ નામના શાખસને એક ડાહ્યા પુરુષ ગણે છે. બીજા આ-
વેલા ‘સીન સુ’ ‘સીમાર્જ’ માટે પણ એમ છે. કોઈ એ નામનો એક ડાહ્યા પુરુષ ગણે છે.

(૩) ફા. કા. (૮) અવ. ગાજીન ફા. કર્ગી ગણ.

(૫) અવ. મેરામ ય. ક. ૧૯ ગાજીન ફા. દુસ્તુર. એ ઈમિલો અદી અવરતા હરકે લખેલો છે.
પહેલવી હરકે ને બાબ. ૧૯ માં કા. લખેલો મળે છે ને ‘વલાગ’ પણ વંચાય.

(૬) બીવીનદીશમાન પ્રમાણે મરથો.

(૭) ફા. કા. અથવા કા. crane સં. કુરંકર: અથવા કુરંકર.

(૮) ફા. શબી ‘શબે બેડનાર.’

(૯) અવ. ગાજીન સં. સ્તન ફા. હા. (૧૦) ફા. (૧૧) અવ. ગાજીન ફા. હા. હા. હા.

(૧૨) ફા. હા. (૧૩) ફા. હા. (૧૪) ‘એ ઓ’ એ રાબ્દો સેમીટીક “બરા વલ” ને મળતા
ઈરાની શબ્દો છે “બરા વલ જમીક” એટલે “જમીન ઉપર.”

(૧૫) અવ. ગાજીન ફા. હા. એદિલી જાણ્યા, કથારા. ગ. યુસ્તી અને બેવેસ્ત તરજુમા કરે છે કે “માઝાં
વચલાં અને નાનાં (ફા. ન.)” એટલે “તેમ નાનાં માઝાં બેજસેજ બી નાએ તેમ.”

(૧૬) યુનહેદેશના બાબ ૧૮ અને ૨૪ પ્રમાણે, માહલીઆમાં એ માઝામાં માહી માહલી છે. કદાચ
ફા. હા. ગાજીન ને એક માહલી નથી પણ પાણીનું હંસ છે. બાબ ૨૪ માં એમનું બીજું નામ કરમાલી કહે છે.

૧૪. દસમું. પક્ષીઓની ૧૧૦ જાત છે. પક્ષી જેવાં કે સીનમ્, કર્શીકૃત, ગુરુક, કલકી-સ કે જેને કુર્ગજ કહેછે, કાગડો, અઠી, બગલું અને દસમું (પક્ષી) વાગલું. એઓમાંથી બે (જાત એવી છે) કે પોતાનાં થાનમાં દુધ ધરાવે છે (અને તેથી) બચ્ચાંઓને ઊધારે છે. સીનમ્ અને વાગલું કે જે રાત્રે જીડેછે. જેમ કહેલું છે તેમ, વાગળાં ત્રણ જાતનાં બનાવેલાં છે. કુતરાની, પક્ષીની અને મેશકની જાતનાં, કારણ કે તે પક્ષીની માફક જીડેછે, કુતરાની માફક ઘણા દંતો ધરાવે છે અને મુશકની માફક ખાદ્યઓમાં રહેનાર છે. પક્ષીઓની આ ૧૧૦ જાત, આઠ જાતમાં વહેંચાયેલી છે. મુખ્ય કરીને તે એ પ્રમાણે વીખરાઈ ગયેલી છે, કે જે પ્રમાણે એક માણસ જ્યારે બી વીખરી નાખેછે ત્યારે તે બીને આંગળાંમાં (લઈને) જમીનપર ધણાં ખરાં તેના ઝારાઓની વચ્ચે નાખેછે.

૧૫. બારમું. માછલી ૧૦ જાતની પેદા કરીછે. પેદેલી ચરીજ (માછલી.) અર્જુવ, અર્જુકા, મરજુકા અને બીજાં અવસ્થાનાં નામો (પ્રમાણેની). સેવટે દરેક જાતમાં, જાતની અંદર જાત, પેદા કરીછે. એપ્રમાણે ૨૮૨ જાતનો જુમલો થયો છે.

૧૬. કુતરાને માટે કહેછે કે સતર પાયાક (એલેશ) થી, એટલે કે દુક્તોતંગ સેતારાની પેલી બાજુથી, માણસ કરતાં વધારે કૌતમંદ શક્તિ સાથે તેને પેદા કર્યો. ગોસપંદોની પનાહી કરવાને લીધે, (અને) ગોસપંદો અને માણસો સાથે મળી જઈ રહેલું એ સખબને લીધે, કુતરો ઘેરગતું (જનવર ગણાય) છે. આ સખબથી માણસથી ત્રણ ગણા દરજ્જે (એટલે કાયદો) તેને આપ્યોછે. (તે એ કે) તે પોતાનાજ એકાવાળો (છે). પોતાનાજ વસ્ત્રવાળો (છે) અને જાતી કારોશ વગર સાહેબ જેવો છે.

(૧૭) એ શબ્દને ‘અથ’ વાંચીએ તો એકેલીક એક ને મળતો એનો અર્થ ‘જનન’ થાય. તો અર્થ કરીએ કે ‘તેના જનન પેદા કર્યો.’

(૧૮) યુરતી ને જીવેશ્વ એક માપનું નામ લે છે. તે અવ. ॥૨૫૫૫૫૫ ‘એક તકાવત માપવાનું માપ છે, વંદીદાદ (૧૨. ૧૩) માં એ શબ્દ એક કુતરાના સંબંધમાં વાપરવામાં આવેછે. જનવરોની જગ્યા જ્યાં તે બમાવ કરેછે ત્યાંથી તે કેટલા દુર, તેના સંબંધમાં જાણવામાં આવેછે. એ પ્રમાણે એનો અર્થ એમ થાય છે કે “તે કુતરાને સતર પાયાક એલેશમાં (તેની રક્ષણ કરવાની ખુશીને લીધે) માણસ કરતાં એક ચોક્કસ માપ જેટલા દુર પેદા કર્યો.” હું ધારૂં કે એ શબ્દને અવ. ॥૨૫૫૫૫૫ “ઘણીજ જોરાવર, કૌતમંદ” સાથે સરખાવેલો દુરસ્ત છે. માણસ કરતાં તે વધારે જોરાવર ક્રીઆ ત્રણ સખબે છે તે પછી જણાવેછે.

(૧૯) કા. ॥૨૫૫૫૫૫

(૨૦) કા. ॥૨૫૫૫૫૫ અથવા ॥૨૫૫૫૫૫ એટલે દરજ્જે, અનુભવ.

(૨૧) યુરતી કા. ॥૨૫૫૫૫૫ સાથે સરખાવે છે. જેનો અર્થ “વાદસ્ત રાખનાર, સીપનાર” છે. એ અર્થ કરેછે કે “પોતાનો કાયદો જોતો (જાણતો) નથી” ॥૨૫૫ Lord (Steingass) એ અર્થ દુરસ્ત દિસેછે. એટલે વગર કામ કાચે માણસ થોડો બેદાનને ખબર પાવેછે.

૧૭. ચેહાર^(૧) દેહુમ. કકા તેજ દેન્દાન રમા સાહાર મેમન રમે ગુરુપદાન જક સલીતર પતાયીહેદ કે સગ લેવત્મન લવેત પવન જક મસ બીમ અચ્ચેત.

૧૮. ગોફૂતશ આહરમજ્જ અમતશ મુઝે વારેશ દાત અચ્ચેત મુઝે શકરા આઈગમ દાત હે તો મુઝે વારેશ, આઈગમ મિન લક બીશીઅ વીશ ચેહવુન્ત હુઝે કુ શનાઈનરને મેમન કામે ગનાક મીનોએ વીશ વાહુન્દ કુ જક લે. ચેચુત મદ્દમે દરવંદ મેમન મિન ખવારેતે સીર લા બુદ તો ચીઅ મિન મુ અવજ્જન સીર લા ચેહવુન્તી બરા અગરેમ લા દાત હે લક મુઝે વારેશ અશ દાત હુમનાએ ગનાક મીનોએ ગુરીક પ નર પાય કફ અશ દામ જીવેત લા હીશત હુમનાએ.

૧૯. વીશ ગુરુપન્દ પવન અએ હમાક સદે હના રાએ ચહબુન્ત આઈગ અમત ગનાક મીનોએ અયોક બરા ચવ્સીહેત અયોક બરા માનન્દ.

ખાખ ૧૫.

મદમ ચેગુનીઅ એ મદ્દમાન.

૧. પવન દીન ઈમદ્લુનેત આઈગ ગયોમદ્દ દયન વદીરશનીઅ તોખમ બરા દાદ. જક તોખમ પવન શેબરનેએ શેશનીઅ ખુરશીદ બરા પાહુદ વ દો બાહર નીચોસંગ નેકાસ દારત વ બાહરી રપેન્દોમદ વદીરફૂત. ચેહલ શાન્ત રીવાસ કપાસ અયોક સેતુન પાન્જહેલ શન્તે પાન્જહેલ વર્ગ મત્રો મત્રોયાન મિન જમીક મદમ શેસ્ત હુમંદ અવીન હુમાનાક આઈગ શાન્ત ચદ્દમન પવન દુશ લખ્વાર ઈઝ્વીમુનાત વ અયોક વલ દુદ પતવસ્ત હમખીશત વ હમદરેક ચેહવુન્ત હુમંદ. અવ્શાન મીઆને કોલાદો દયન મદમ ચાઈત્યુનેત અવીન હમખીશત બુદ હુમંદ આઈગ લા પચેતાક કોદામ જક વ કોદામ વકદ વ કોદામ જક ઈ ગદમને આહરમજ્જ લખ્વાર લવેત.

(૧) ૧૧ મા અને ૧૩ મા વર્ગોનાં વાચ્યુન મળતાં નથી.

(૨) પેહલવી પાઞ્વદ રાખ્દ કોરામાં એ રાખ્દ 'દન્દાન' (દાંત)ના સેમિટીક રાખ્દ તરીકે છે (ખા. ૧૦). કેલ-લીક બાષામાં દાંત મોટે એને મળતાજ રાખ્દ છે. વંદીદાદ (૫૨. ૨૩. ૨૬) ના ખ-જ-હ-ગ રાખ્દનો પેહલવીમાં એ જ રાખ્દથી તરજુમો કર્યો છે. એ બિપરથી અહીં 'કકા' રાખ્દનો 'અર્થ દાંતવાળાં જાતવરો.' થાય.

(૩) Irf. 'પત આમદન' = ફા. بی آمدن (૪) ફા. و اشد અથવા شد (૫) અરબી. مفر

(૬) અવ. چرخه વિષ. (૭) અવ. چرخه કચ્છ = ખુશી યવ. (૮) અવ. چرخه

અવ. چرخه મારી નાખવું. (૯) ફા. اگر من (૧૦) ફા. چرخه બિપરથી બેરાવર, બલેમ. બિવેસ્ત ફા. چرخه ("female pigeon." Steingass) સાથે સરખાવી 'સમડી પક્ષીનો અર્થ' લે છે.

(૧૧) ૦/૧ અવ. چرخه શરીર.

૧૭. ચૈદમું. દાંતવાળાં જનવરો (કે જેઓ) તેજ દાંતવાળાં (અને ગોસપંદના) ટોળાના સરદાર છે, કારણ ગોસપંદનાં તે ટોળું, જેના સાથે (પાસબાની કરવા માટે) કુતરે હોતું નથી, તેની ખરાબ હાલત થાય છે. (lit તે ખરાબ રીતે પાછું આવે છે). એથી (ગોસપંદના ટોળાને નુકસાન કરનાર જનવરને) ઘણી ધાસ્તી રહે છે.

(અહીં વર્ણન કરેલું જનવર કોઈ એવું જનવર દિસે છે કે જે, કુતરાઓની ગેર હાજરીમાં કુતરાની માફક ગોસપંદને, ફાડી ખાનારાં જનવરોથી બચાવે છે. યુસ્તી એ દાંતવાળું જનવર તે ફાડી ખાનારું જનવર ગણે છે. પણ તેમ નહીં હોવું જોઈએ. કારણ આ બાબના વર્ણનમાં વાક્યવડે જેવાં જનવરની દૃષ્ટિકત છેજ નહીં).

૧૮. આહરમજદ, જ્યારે તેણે વારેશ પક્ષી, જે સકરેશ પક્ષી છે, તે પેદા કર્યું, ત્યારે બોલ્યો કે “આ વારેશ પક્ષી ! તું મરીથી પેદા થયું છે. તારીથી મને ખુશી કરતાં દુઃખ વધારે થયું છે, કારણ કે તે મારા કરતાં ગનામીનોની વધારે મરજી શ્રીધી છે. એક ખુશ માણસ, જે દોલતથી સંતોષ પામતો નથી, તેની માફક તું પણ પક્ષીઓને મારવાથી સંતોષ પામતું નથી પણ આ વારેશ પક્ષી ! અગર જો હું તને નહીં પેદા કરતે તો તે જલેમ ગનામીનોથી તું માણસના પગ અને થરીરનું પેદા થતે (અને) તેથી કોઈપણ પેદાવશ જીવતી રહેતે નહીં.

૧૯. આ સઘળી જ્વતાનાં ઘણા ગોરુફદો ઝાટલા માટે પેદા કર્યાં છે કે જ્યારે ગનામીનો એકને પોતાને વશ કરે તો બીજાં બાકી રહે.

ખાખ ૧૫.

માણસની પ્રકૃતિ બાબે.

૧. દીનમાં કહે છે કે ગયોમહેં, ગુજરતી વખતે તોખમ બહાર આવ્યું. તે તોખમ ખોરશેદની રોશનીની ચાલથી સ્વચ્છ થયું અને (તેના) બે ભાગ નેચોસંગે તપાસી રાખ્યા અને એક ભાગ સંપેન્દારમહેં કચુલ રાખ્યો. રીવાસ (નામનું ગ્રામ, જે) એક થાબલા (માફક) ૧૫ વર્ષે ૧૫ પાવાં (સાથેનું) ઊગે છે, તેના ૩૫માં (કર્પાસ) ચાલીસ વર્ષે મશી અને મશીઆન જમીનમાંથી એ મિસાલે ઊગી નીકળ્યાં કે, તેઓના હાથ તેઓની ખાંચ ઊપર પાછળ રહેલા, અને એક બીજ સાથે બેઠાયલા અને એક સરખી ઊંચાઈના

(૧૨) કા. ۱۵۰/۱۵ ૨૪૨૭ થયું. અવ. ۱۵۰/۱۵ છે ‘એટલે ‘વધારે ઘસડવું વા ચોળવું.’ (૧૩) કા. ૬૫૨

(૧૪) કા. ۱۵۰/۱۵ Sorrel જે Rumex નામના વર્ગની જાતનો પાણ છે.

(૧૫) આંકડાંમંડીલ અને યુસ્તી એને “મેહિર મેહિરગાન” ને અર્થ લે છે કે એ મેહિરગાનના જરાનને દિને એમ બન્યું. પણ ફારસી તરજુમા કરનારા આ રાખને ‘મશી મશવાત’ માટે લે છે તે ખરાબ રહે છે. (૧૬) જ અને ۱۵۰/۱۵ એટલે ૬૬, જોઆઈ, રાગીર. અવ. ۱۵۰/۱۵ ૬૬.

(૧૭) જ અને ۱۵۰/۱۵ એટલે ‘સરખાં’ યુસ્તી અવ. ۱۵۰/۱۵ સાથે સરખાવે છે જેનો અર્થ ‘દખાવ’ થાય છે.

(૧૮) જ કોઈ નકલમાં એ રાખની આગળ ‘૧’ મળે છે. તે લેતાં એ ઇમિલો ‘નેશમન’ એટલે દમ અથવા જન. કા. ۱۵۰/۱۵ અથવા ۱۵۰/۱۵ થાય. એમ લેતાં પણ અર્થ એક સરખો થાય છે. પણ ચોથા ફકરાની ઇબારત જોતાં અહીં અને તે ફકરામાં એ ઇમિલો દુરસ્ત દિસે છે.

* કોઈ નકલમાં ۱۵۰/۱۵ છે અને તેનો ફારસીમાં અર્થ કરે છે કે ۱۵/۱۵ કે કા. ۱۵/۱۵ (“ seized, taken ”) સાથે યુસ્તી સરખાવે છે. ‘યુસ્તી’ અફસાનમન્દ ‘મમિલો આપે છે તે રાખ જે કચુલ રાખીએ તો તે ઇમિલો ‘અફસાનમન્દ’ જોઈએ. ફ. to tame, make obedient. ۱۵/۱۵

૨. યેશુન ઈમદ્લુનેત આઈગ કોદામ પીશ યહ્યુન્ત ગદ્મન આયુપ તન. મિનશ ગોઃ
આહરમજ્દ આઈગ ગદ્મન લવીન યહ્યુન્ત તન આખેર વલ જકે દાદ ઇક્વીમુને
દયન તન દાદ આઈગ ખવીશકારીઅ બરા ખરહેનીત વ તન બરા વલ ખવીશકારીઅ યા
યુન્ત. મિનશ વચારશને દેનમન આઈગ શેખાન લવીન દાદ વ તન આખેર મિનશ.

૩. કોલા દો મિન આરવર કર્પીઅ બરા વલ અન્શુતા કર્પીઅ વશત દુમંદ. જક ગદ્મ
મીનોઈલા દયન વલ્મનશીન્ વજલુન્તે અદત ઈ શેખાન. કુનય પવન જક અન્શુશીદ દરખ
લાલા રસ્ત ઇક્વીમુનાત કેશ બર દેહ આઇનીને મદ્દમ.

૪. ગોફુનશ આહરમજ્દ વલ મશી મશીની આઈગ અન્શુતા હુમનીદ, અખીનારીઅએ
ગેહાન હુમનીદ, અવમ યુન્દે મીનરને પાહલુમ યહ્યુન્ત હુમનીદ. કાર દીના યુન્દે મીનરનેહ
વાહુનીદ. હુમત મીનીદ, હુખત ઈમદ્લુનીદ, હુવર્ન વજ્જદ, શએદાઅાન અલ ઈજ્જત.

૫. વલ્મનશાન કોલા દો ફદ્દમ દેનમન મીનીદ આઈગ શાન અયોક વલ દુદ રામીનેદ
આઈગશ મદ્દમ અએત. મિન શાન નજદેરત કુનરને દેનમન કર્દ અમત બરા રફત હુમંદ
મિનશાન બરા મીજ્જત હુમંદ અવશાન અવલા ગોબરને દેનમન ગોફુત આઈગ આહરમજ્દ
યહ્યુન્ત મય વ જમીક વ આર્વેર વ ગોરપેદ વ સેતર વ માહ વ ખુર્ષેદ વ દુરવેરપ
આવાદીઅ મુન મીન આહલાયશ પએતાશીઅ યુન વ બર.

૬. અવશાન આખેર પત્યારે પવન મીનરને મદમ દોબારેસ્ત. અવશાન મીનરને બરા
આહુશીનીદ મીનશાન દરાઈદ હુમંદ આઈગ ગનાકમીનેઅ યહ્યુન્ત મય વ જમીક વ
આર્વેર વ ગોરપેદ અવારીક મનદવમ યેશુન ગોફુત. જક કદબા ગોબરનીઅ પવન

(૧) ફા. خورشيدكارى lit. જાતે કામ કરવું. (૨) ફા. گزاش 'ખુલાસો.'

(૩) ફા. گشتى ફરકુ, કોઈકે નકલમાં આગલો ' નથી હોતો જોયો' અથવા 'દાદ' એમને 'પેદા કર્યો' અર્થ થાય. આફગાનિસ્ટાન પલુ એમ વાંચ્યું છે.

(૪) એમ મિલકાને સુરતી 'મજદાન' વાંચી અર્થ કરે છે કે 'તે નૂર મજદાને જઈ મળ્યું.'

(૫) અવ. ۱۸۰۷ ફા. ۲۵

(૬) સરખાવો "યુન્દે મીનરને કાર વર્જ" આસીયાદની દુઆ.

(૭) એમ અવ. ના ۱۸۰۷-۱۸۰۸ રાબ્દના તરજુમા તરફે લંદાદમાં આવે છે અને એ રાબ્દ ઊપરથીજ
એ કદાઅ બન્યો હોય એમ ડા. ઊવેરટ ધારે છે. એને મળતો પાબંદમાં ۱۸۰۸ મળે છે. ત્યારે એ ۱۸૦
અથવા પેહેલવી ۱۸૦૮ તે અવ. ۱۸۰۷-۱۸۰۸ ઊપરથી બન્યો. 'વ' નો 'પ' વંચાતાં બન્યો હોય, અને સેવરના
'ત' નો લોપ થયો હોય.

(૮) સુરતી 'મજદાન' (યાહાન) વાંચી અર્થ કરે છે, કે "મજદાએ તેઓને એકમક તરફ પુરા કર્યાં."

અને એક સરખા દેખાવના અનેકા હોય, અને જેની કમર એકમેકની અંદર આવી ગઈ હતી, અને તેઓ એકબાજુ સરખાં કદનાં હતાં કે જણાતું હતું નહીં કે નર કોણ અને માદા કોણ અને (એમાંથી તે) કયું કે જેમાંથી આહરમજદનું નુર દૂર થયલું નથી.

૨. એ પ્રમાણે કહેલું છે કે “પેહેલું શું પેદા થીયું હતું (આત્માનું) નુર કે તન?” તેઉપરથી આહરમજદે કહ્યું કે “નુર (અથવા આત્મા) આગમય પેદા કર્યું હતું અને શરીરને તે પછી પેદા કર્યું હતું.” (આત્માના નુરને) શરીરને આપવામાં આવ્યું કે તેથી તે અને ઉલ્લેખ જીત્પત્ર કરે અને શરીરને જોવાય કરવા માટે જીત્પત્ર કર્યું છે. એ જાપરથી ખુલાસો એ કે આત્માને પેહેલાં પેદા કર્યો છે અને શરીરને તેની પછી.

૩. જેણે આડના રૂપમાંથી માણસના રૂપમાં ફેરવાયાં. તે (જંદગીનું) નુર કે જે જેની રીતે તેઓમાં (એટલે માણસમાં) દાખલ થયું છે તે રવાન છે. વળી હાલમાં તેજ રીતે એક આડ બુલંદ જાયું છે કે જેનાં કૃળ માણસ જાતની ૧૦ જાતો છે.

૪. આહરમજદે મશી મશયાનને કહ્યું કે “તમે માણસ છેઓ, દુનિયાના વડવા છો, મારાથી તમે પ્રુપ્ત વિચારના સર્વથી સરસ પેદા થયા છો. દીનનાં કામ પ્રુપ્ત વિચારથી કરજો. સારા વિચાર વિચારજો, સારા શબ્દો બોલજો, સારાં કામ કરજો, દેવાને ઈજ્જતો આ.”

૫. તેઓ જેણે જણે પેહેલાં એ વિચાર્યું કે, તેઓએ એકબીજાને ખુશ રાખવાં, કારણ કે તે (જેણે જણ હવે) માણસ થયાં છે. તેઓથી પેહેલું કામ આ કરવામાં આવ્યું કે જ્યારે તેઓ બાહાર ગયા ત્યારે તેઓએ ખાણું ખાધું. તેઓ પેહેલે પેહેલા સખુન એ બોલ્યા કે “આહરમજદે પાણી અને જમીન અને આડપાન અને ગોસપંદ અને સેતાશ અને ચંદ્ર અને સુર્યેદ અને સઘળી આબાદી, કે જેનું મૂળ અને કૃળ અશોધથી જાહેર છે, તે પેદા કર્યો.

૬. આખરે તેઓના વિચારમાં (આહરેમનની) હરીફાઈ ઘસી આવી (યાને આહરેમને ઊશકિરેલો વિચાર દાખલ થયો). તેઓનો વિચાર ખરાબ થયો, અને તેથી તેઓએ પોકાર કર્યો કે “ગનામીનોએ પાણી અને જમીન અને આડપાન અને ગોસપંદ

(૬) યુસ્તી અર્થ કરેછે કે “તેઓનું પેહેલું કામ જવાનું અથવા ચાલવાનું હતું અને પછી આવવાનું હતું.”

(૧૦) શા. ૭૭૫ to taste. યુજ્જરાતી તરજુમો કરનાર પ્રમાણે “તેઓ મળ્યાં (મિળાપ કાઢ્યાં)” શા. ૭૭૫૬ એપણ દુસ્તર દિસેછે. ફારસી તરજુમો કરનાર એકેએકે અંગ્રેજી “પીરાય કાઢ્યા” અર્થ કરેછે. જે-મ ભેતાં તે અવ. ૬૦૬૬૭ L. mingere ‘મુતરવું’ એવે મળેતાં છે.

(૧૧) શા. ૭૭૫ એપ. (૧૨) શા. ૭૭૫/૭૦

૧૩. (વંદીદાદની બીજી પરચરદમાં એવે મળતા કાસસ છે કે મશિનવેજમાં ચાલીસ વર્ષ એક જોડકું જતમેછે અને આપ અને દીકરા ૧૫ વર્ષના જવાન હોય એવા દિસેછે.)

૧૪. અથવા વદમત વાંચીએ તો ‘આહરમજદને’ હાય દૂર થયો નથી.” એટલે માલમ નહીં પડતું કે કયું જીવતું છે અને કયું મુવેલ.

આવાયસ્તે શઁઘદાઆન ગોફૂત. ગનાકમીનોએ નજદેસ્ત ઊર્વીખમીનીઅ મિન વલ્લમનૂશાન
અજ દેન્મન ખવીશીનીદ. પવન જક દરગ ગોખરનીઅ કોલા દો દર્વન્દ બુદ હુમંદ.
અવૂશાન શૈખાન વદ તને પસીન પવન દોશયુ. મિનૂશાન સી યુમ ખુરશને વજ્જુન્ત
યેહવુન્ત. વસ્તર્ગે ગીહા નહુફૂત. આખેર મિન સી યુમ પવન વરકર ફરાજ રફૂત હુમંદ વલ
બુજે સફીદ મુઈ મદ હુમંદ. અવૂશાન પવન હુમમન પીમ મિન પીસ્તાન દુખ્ત.

૭. અમનૂશાન પીમ વરતમુન્ત યેહવુન્ત હુમંદ મશી વલ મશીની આઈગ શાદીઅ એ
હી મિન જક અમતમ લા વરતમુન્ત યેહવુન્ત જક શીર, અવમ શાદીઅ શાદતર કુન અએત
અમતમ વરતમુન્ત અમ પવન તન સલીઅ. જક દેદીગર દરગ ગોખરનીઅ શઁઘદાઆન
અએાજ મદમ મદ. અવૂશાન મીજ ખુરશને ખરા આપોદ અવીન આઈગ મિન સદ
બાહર અયોક બાહર ખરા માન્દ.

૮. આખેર પવન સી યુમ શપાન દેદીગર વલ ગોસ્પન્દી મદ હુમંદ ગફ સફીદ અઈરવાર
અવૂશાન ખરા ફુરત અવૂશાન મીન દારે કુનાર વ શમશીર પવન નમુદારીઅ એ યજદાને
મિનોયાન આતશ રમીતુન્દ, મેમન વલ વલ્લમનૂશાન કોલા દો દાર આતશ દાનારતર હુમંદ.
મિનૂશાન પવન હુમમન આતશ અફૂખ્ત. અવૂશાન નજદેસ્ત યીખાએ કહકે કેન્દાર કેન્દાર
પેશી ખેરમા મુર્તી સુજનીદ. અવૂશાન જક ગોસ્પન્દ ગતીનાક કદ. મિનૂશાન સે મુસ્ત

(૧) ફા. رايست (wish).

(૨) અવ. خواست "ખરાલી (આતશ-નીઆએસરા).

(૩) ફા. کاف یورنی 'સફીફ' વાંચી અરબી فاصح પાતરાં સાથે સરખાવેછે. અર્થ "પાતરાંનો
પાપાક." આંકુએમીલ એ મિજાને 'સીઆહ' વાંચી 'કાલું' અર્થ કરેછે. ફારસી તરજુમા કરનાર પણ
'સીહા' અર્થ કરે છે.

(૪) ફા. کافر ફારસી અને યુજરાતી તરજુમા કરનાર 'વરાકર' વાંચી 'જંગલ' અર્થ કરેછે. તે ફા.
'ویشت' ની ખરાબર છે. આંકુએમીલ પણ 'રીકાર' અર્થ કરેછે.

(૫) અવ. دختر ફા. دختر 'દોહટુ' ફા. دختر daughter Ger. Tochter સં. કુલિતર ના
અસલ અર્થ 'દુધ-દોહાનારી.'

(૬) અવ. پیمان (૭) 'પવન તન સલીઅ'. આંકુએમીલ એ ફરેરા જુલે લઈ અર્થ કરેછે કે "દુધ
પીધાથી બપોરેલી ખુશી શરીરમાટે એક બરી હતી" યુરતી એ ફરેરાને પછવોડેના વાક્ય સાથે લે છે કે "અને
ખીજું જુલું તેઓનાં શરીરની હાણી માટે હતું."

(૮) ફા. لطمه to taste મજહ. ફુસ્તી અને આંકુએમીલ એ 'ભાવે' વાંચી 'મિતો' અર્થ કરેછે કે
"દેવો મેવાનો ખોરાક માણસ સનમુખ લાવ્યા" (دور). (૯) ફા. دور

(૧૦) અવ. خواست "ગર્મ એમલે મર્બેસ્તાન. તેપરથી 'ફરએ'. યુરતી પોતાના અપરતાના રાજકોરા
એને ફા. کافر સાથે સરખાવે છે જેને અર્થ 'જવાન બંધરતું બસ' થાયછે.

(૧૧) એ શબ્દ માટે જુએા બા. રજ. (૧૨) ફા. کاف the lote fruit. (૧૩) ફા. شمشیر

(૧૪) ફા. کاف સુકું ધારા. (૧૫) કદાઅ બપલું કુનાર ફા. کاف (૧૬) એક જતનો કેરી પાલો.

(૧૭) ફા. خواص (૧૮) ફા. دور અથવા دور (૧૯) ફા. دور બુજરાની સીક.

(અને) બીજી ચીજો જે પ્રમાણે (જીવર) કહીછે તેમ પેદા કરીછે.” એ જુદા સખુન તેઓ દેવોની મરજીથી બોલ્યા. ગનામીનોએ તેઓ તરફથી પેહેલ વેહેલી ખુશી આ (શબ્દો) થી મેળવી. એ જુદા સખુનોથી બેજી બળ ખુરાં થયાં. તેઓનાં રવાન રસ્તાખેજ સુધી દોજખમાં (ગયાં). તેઓથી ત્રીસ દહાડા સુધી ખોરાક જતો રહ્યો (એટલે તેઓને ખોરાક મળ્યો નહીં). (તેઓએ પોતાનાને શરીરને) ઘાસપાલાથી ઢાંકયું. ત્રીસ દહાડા પછી શિકાર માટે બહાર ગયાં, એક સફેદ બાલની બકરી આગળ આવ્યાં. તેઓએ પોતાને મોહોડે (તેના) ધાનમાંથી દુધ દોહી લીધું.

૭ જ્યારે તેઓએ દુધ પીધું, ત્યારે મશીએ મશીઆનીને (કહ્યું) કે “જ્યારે મેં તે દુધ નહીં પીધું હતું ત્યારે તેથી મને ખુશી હતી અને હ જ્યારે ખુરાં શરીરથી તે મેં પીધું છે ત્યારે મારી ખુશી વધારે ખુશાલ થઈ છે (એટલે પેહેલું માણસ જેમ તેની હાજતો વધતી બયછે તેમ ખુશાલ થતું બયછે, એ બદીની નિશાણી છે. પેહેલે તેને ખાધા અને પીધા વગર ચાલતું હતું. હવે તેની શારીરિક હાજતો વધતી ચાલી). આ બીજું જુદું બોલવાથી દેવોનું જોર ખુલ્લું થયું. તેઓએ ખોરાકની મઝા લઈ લીધી, તે એપ્રમાણે કે, સો ભાગમાંથી એક ભાગ રહ્યો.

(એટલે માણસ જતની શારીરિક હાજતો દેવો વધારવા લાગ્યા. પેહેલાં તેઓ ખોરાક અને વસ્ત્ર વિના ફરી શકતાં હતાં. તેઓએ તેઓને ખોરાક અને વસ્ત્રનાં હાજતમંદ કીધાં પછી તેઓ દુધ પીવા લાગ્યાં, પણ તેથી તેઓને અસંતોષી કરવા દુધનો સવાદ બાણે ઘટાડી નાખ્યો, એટલે દુધને દુધ પીતાં તેઓને કંટાળો આવ્યો અને તેઓનું મન ગોસ્તના ખોરાક ઉપર લગાડયું.)

૮. બીજા ત્રીસ દહાડા અને રાત પછી તેઓ એક ગોસ્પંદ આગળ આવી પહોંચ્યા (જે) ફરથે સફેદ જર્બીનું (હતું). તેઓએ તેને માર્યું. તેઓએ મીનો યજ્ઞોના દેખાડવા પ્રમાણે, કુનાર અને રમશીરના લાકડાંથી આતશ રેશન કર્યો, કારણ કે તેઓને માટે (એ જતનાં) બેજી લાકડાં આતશને વધુ ઉત્પન્ન કરનારાં હતાં. તે (લાકડા) એથી મોહાડાએ કરી આતશ રેશન કીધો. તેઓએ પેહેલાં સુકું ઘાસ, કેન્દાર, કેનાર, પેશી, ખજુરીનું ઝાડ, મેડીનું ઝાડ (એ સર્વ) નાં લાકડાં સળગાવ્યાં. તેઓએ તે ગોસ્પંદને ભુંજ્યું (Lit. ભુંજવાની સીક ઉપર કીધું.) તેમાંથી ત્રણ મુઠ્ઠીભર મેદાંનું ગોસ્ત તેઓએ આતશમાં નાખ્યું (અને) કહ્યું કે “આ ભાગ આતશનો છે.” તેમાંથી બીજો કટકો આસમાન ભણી

(૧) પ્રસ્તી ‘એચુન મોક્ત’ એ શબ્દોને પાછલા વાક્ય સાથે લે છે કે “જ્યારે તેઓએ જુદા શબ્દો બોલ્યા ત્યારે તે દેવોની મરજીથી બોલ્યા.” (૨) Lit. પોતાની કીધી.

મીશ યુસ્ત દયન આનશ થેદુન્ત ગોફત આઈગ દેન્મન આહરે આનશ મિન જક ઈદુદ
 પારે^(૧) વલ આરમાન રવનીદ ગોફત આઈગ દેન્મન આહરે યજ્ઞદાન. મિન પીશ મુરઝે
 કલકીસ મદમ રફત મિન વલ બરા ઈદુન્ત ચેયુન ફૂંમ યુસ્તી કલખા વરતમુન્ત.

૯. અવશાન મિન જક નજદેસ્ત વરતર્ગ પુસ્તીન નેહુફત આખેર પવન વશકર. અશાખે^(૩)
 તદ જકે તથ જામે બરા કદ ગોફત હુમંદ. મીનશાન પવન જમીક ગારી^(૪) બરા ખકુન્ત
 અજ્જશાન અસીન બરા યાફત અજ્જશાન પવન સન્ગ બરા જદ મિનશાન તાવકી^(૫) બરા
 તેહી અજ્જશ બરા જદ અવશાન દાર પતશ બરીદ જકે દારીન પદશયુર આરાસ્ત.

૧૦. મિન જક અનસેપાસ જશાન કદે શએદાઆન સેતામ્બેતર ચેહુવુન્ત હુમંદ.
 અવશાન બેનફશમન પવન બેનફશમન જક ઈ અવાસ્ત અર્ક મદમ ઈદુન્ત, અયોક પવન
 હુદ ફરાજ સાતુન્ત હુમંદ મખીતુન્ત વ દરીદ હુમંદ વર્ષે^(૬) રદ. આખેર શએદાઆન
 મીન હુમ કાલા કદે આઈગ મફૂમ હુમનીદ શએદા યજ્ઞબહુનીદ, વદતાન અર્શક શએદા
 ઈતીબુનેત. મશી ફરાજ રફત વ શીરે તોરા ફુશીદ વલ અપાખતર રન મદમ રીખત પવન
 જક શએદાઆન અયોકમંદતર ચેહુવુન્ત હુમંદ. અજ્જશાન વલ્મનશાન કાલા દો અએદુન
 ખુરક શતમન યુદ હુમંદ મિનશાન પવન પંજહ જમેસ્તાન કામગીઅ પવન હુમગોમી-
 જરનીઅ લા યુદ અમનશાન હુમગોમીજરનીઅ કદે અદીન શાન ફરજન્દ જરહુન-

(૧) અવ. ^{۱۰۰} કા. ^{۱۰۰} (૨) ^{۱۰۰} નો પ્રથો. વ, જવા દેવું, માકલવું.

(૩) યુસ્તી કા. ^{۱۰۰} સાથે સરખાવી 'શિકારનાં પ્રાણીઓ'નો અર્થ કરે છે. આંદુઅમીલ પણ એ અર્થ લે છે. ઉવેસ્ત એના અર્થ 'જંગલ' કરે છે જે કા. ^{۱۰۰} છે. કા. સી અને યુજરાતી તરજુમા કરનારા એ અર્થ લે છે.

(૪) યુસ્તી અરબીક ^{۱۰۰} gray સાથે સરખાવે છે. ઉવેસ્ત એ પાવંદ કમિજાને ખેશી (કા. ^{۱۰۰} coarse linen cloth) વાંચે છે. એ નામે 'ખેશ' નામનું કપડું હાલપણ સુરતમાં જણાય છે.

(૫) યુસ્તી જ 'દદ' (કા. ^{۱۰۰} કાંડી ખાનારાં જાનવર) નો ખીખ આકાર છે. પણ ઉવેસ્ત પ્રમાણે કા. ^{۱۰۰} વાંચેલું. (૬) 'તથ' ઉપલા 'તદ' નો ખીખે આકાર લે છે. (૭) અરબી ^{۱۰۰} (૮) અવ. ^{۱۰۰} અચ્ચ કા. ^{۱۰۰} (૯) કા. ^{۱۰۰} બફી a frying pan.

(૧૦) કા. ^{۱۰۰} anything sharp. એ સાથે સરખાવી ઉવેસ્ત 'તખ' વાંચે છે. કા. ^{۱۰۰} સાથે સરખાવી ડ. યુસ્તી 'તેહી' વાંચે છે. અર્થ બેઉના નજદીક સરખા છે.

(૧૧) હુપકું, 'પત' અવ. ^{۱۰۰} અને 'ખુર' 'ખોરશેહ સામિ (ખચાવ)." ડ. ઉવેસ્ત 'પીશ ખુર' વાંચે છે એટલે 'ખુરજથી અથવા સુરજ આગળ" (ખચાવ.)

(૧૨) અવ. ^{۱۰۰} કા. ^{۱۰۰} યુજરાતી તરજુમા કરનાર 'નદી' અર્થ કરી 'વર્ષે રદ' નામની નદી બધ પાછલા વાક્ય સાથે જુલથી જોડે છે. (૧૨-ક) નો ખાજુ. આ શબ્દ ફારસી ^{۱۰۰} (ખાહારની ખાજુ) અને ^{۱۰۰} (ઉલટી ખાજુ unlucky) માં મળે છે.

(૧૩) અરબી ^{۱۰۰} buttocks.

નાખ્યો (અને) કહ્યું કે “આ યજ્ઞદાનો ભાગ છે.” આગળથી કહકાસ પક્ષી આવ્યું (અને) તે (ગોશ્ત) માંથી ખેંચી લઈ ગયું, જે પ્રમાણે કે પેહેલે થોડુંક ગોશ્ત કુતરો ખાતો હતો.

(હાલમાં જેમ ગંભીર ખાણુ વખતે કુતરનો બુક કાઢવાનો રિવાજ છે તેને મળતા કાઈ રિવાજનો ઈસારો છે. અહીં કહેવા માગેછે કે જેમ પેહેલું ગોશ્ત કુતરાને ખવાડવામાં આવતું તેમ થોડું તે આતશમાં અને આસમાન પર પણ નાખવામાં આવતું.)

૬. પેહેલાં તેઓ મેઢાંનાં આમડાના પોષાકથી (પોતાના શરીરને) ઢાંકતા હતાં. પછી કહેછે કે જંગલમાં કાખરચીલા રંગનાં વણેલાં કપડાંમાંથી વણેલા પોષાકો ખનાવ્યા.* અને તેઓએ જમીનમાં એક ખાડો ખોદ્યો. તેઓએ લોખંડ મેળવ્યું અને તેઓએ તેને પથ્થરથી ઠોક્યું અને એક ભઠ્ઠીમાં તેને અણી માટે ઠોક્યું, અને તે (અણીદાર બનેલા હથિયાર) થી તેઓએ લાકડું કાપ્યું (અને) તેથી એક લાકડાનું મકાન ખનાવ્યું.

૧૦. તેઓએ એ નિરૂપકારીપણું જે ઊંચું તેથી દેવો વધારે જીલમી થયા. તેઓ એકમેક પોતપોતા ઉપર બૂરી અદેખાઈ કરવા લાગ્યાં. તેઓ એક બીજા ઉપર આગળ વધવા લાગ્યાં અને મારવા લાગ્યાં અને બાલ અને ગેહરા પીખવા લાગ્યાં. સેવટે દેવોએ અંધકારમાંથી પોકાર કર્યો કે, “તમો માણસ છો, તમો દેવને પુંજે કે તેથી અદેખાઈનો દેવ શાંત થાય (Lit. બેરહી બય).” મશી આગળ વધ્યો અને એક ગાયનું દુધ ઠોહ્યું અને ઉતર બાજુએ ઠોળ્યું તેથી દેવો વધારે મજબુત થયા. તેઓથી (એટલે દેવોથી) તેઓ બેઠ એ પ્રમાણે સૂકી કમ્મરનાં થયાં કે તેથી ૫૦ સિયાળા સુધી (એટલે ૫૦ વર્ષ) તેઓને એકમેકની સોખતની મરજી થઈ નહીં. (અને) એ તેઓ એકમેકની સોખતમાં પડ્યાં હતાં તેા તેઓને ફરજંદનું જાણવું નહીં થતે. પચાસ વર્ષની સેવટે આલાદની ખાદેશની શરૂઆત પેહલાં મશીમાં અને પછી મશીઆનીમાં ખરખ થઈ. તે ઉપરથી મશીએ મશીઆનીને કહ્યું કે “જ્યારે આ તારી જાત હું બેઠ છું ત્યારે....(એટલે મને શોખ ઉત્પન્ન થાયછે). પછી મશ્યાનીએ કહ્યું કે ભાઈ મશી જ્યારે હું તારી મોટી જાત બેઠ છું ત્યારે મારી ઈચ્છા ઉશકેરાય છે.

૧૧. સેવટે તેઓની મરજી એક સરખી થઈ કે તેઓની ઈચ્છા પાર પાડવામાં આવે. તે પ્રમાણે તેઓએ કર્યું. તેઓએ એપ્રમાણે વિચાર્યું કે આપણું આ ૫૦ વર્ષ સુધી પાણુ એ કામ હતું.

૧૨. નવ મહિનામાં તેઓથી નરનારીનું બેઠું જન્મ પામ્યું. ફરજંદ માટેનાં

* પુરતી પ્રમાણે “પછી શિકારના કાખરચીલા રંગના કાડી ખનારાં જનવરો (નાં આમડાં) થી કાખરચીલા રંગના પોષાકો તૈયાર કીધા.” આંડુએટીલ પણ એને મળતોજ અર્થ લેછે. યુજરાતી તરજુમામાં અર્થ કરેછે કે “જંગલમાં જઈને તે પોશ્તીન ને લીલા સોટાની છાલ કાઠીને કાંતારો સાંધીને પેહરાનું કપડું કરતા હતા.” એ તરજુમા કયા રાખેને આધાર છે. તે સમજ પડતી નથી.

નીચલા યેહુવુન્ત. વ પવન યુન્દગીએ પન્જ શન્ત પૈખ પાહેરની ક્રાજ મદ નજદેહત મશી વ આખેર મશીની. મેમન ગોકૃત મશી વલ મશીની આઈગ અમત દેનુમન લક કેરેયિમ ખદીતુનમ જકે લી મસ લાલા આખીજેત આખેર મશીની ગોકૃત આઈગ ખરાદ મશી અમત જકે લક કરઅમ મસ ખદીતુનમ જકે લી કરઅમ દરકૃશીત. ૧૧. આખેર વલ્મનુશાન કામે વલ હમ મદ આઈગ શાન કામે વજરરનીઅ કદ્દ. જશાન કદ્દ. અએતુન મદમ મીનીદ આઈગ લેનુમન જકીઅ પન્જાહ શન્તે કાર દેનુમન યેહુવુન્ત.

૧૨. મિન વલ્મનુશાન બદ પવન તીશીઆ બીના જોપ્તે ગાત્રા નીરમન. મિન શીરીનીઅ એ ક્રજન્દ અયોક અમ વ અયોક અખુ ખરા કુદ. વ આખેર ઓહરમજ્દ શીરીનીઅ એ ક્રજન્દ મિન વલ્મનુશાન લખ્વાર ઈનરયુન્ત, વદ ક્રજન્દ પરવરેદ વ ક્રજન્દ ખરા કતુનેત. અવુશાન હકૃત જોપ્ત મિનશ યેહુવુન્ત હુમન્દ જકર વકદ. હમાક અખ વ અખ્મન નર નીરમન બુદ હુમન્દ. અજ્જશાન કોલાઈ પવન પંજહ શન્ત ક્રજન્દ મિનશ જરહુન્ત હુમન્દ વ યેનકૃશમન પવન સદ શન્તે ખરા યમીતુન્ત હુમન્દ. મિન જકે હકૃત જોપ્ત અયોક સીઆકમક શમ ગાત્રા વ નીરમન નેશાક અજ્જશાન જોપ્તી મિનશ બદ મુન ગાત્રા કૃવાક વનીરમન કૃવાકઈત શમ બુદ હુમન્દ.

૧૩. મિન વલ્મનુશાન પાન્જદેહ જોપ્ત જરહુન્ત હુમન્દ મુન કોલા જોપ્તી સરદેઈ યેહુવુન્ત હુમન્દ અજ્જશાન પુર રોખરનીઅ પતવન્દ ગેદાન મિનશ યેહુવુન્ત. મીન કોલા પાન્જદેહ સદે જશાન તોહ સરદે પવન પુરને તોરા એ સરસઆક પવન જકે કુરાહોકન્ત જરેહ વલ જક શશ કેશ્વરે દેહીગર વદાઈ વ તેમમન યેહુવુન્ત હુમન્દ વ શશ સદે મદુમ પવન ખવનીરસ માન્દ હુમન્દ. મિન જક શશ સદે જોપ્તી ગાત્રા તાજ વ નીરમન તાજક શમ યેહુવુન્ત હુમન્દ વ દરને તાજશાન વજહુન્ત હુમન્દ વ જોપ્તી હોરયંગ ગાત્રા વ નીરમન યુજક શમ અજ્જશાન. અઈરાનકાન મિન વલ્મનુશાન યેહુવુન્ત હુમન્દ વ જોપ્તે માજન્દરાન અજ્જશ યેહુવુન્ત હુમન્દ. પવન આઈ મર જકે પવન સુરાએ મતાઆન જકે પવન અનીર મતા જકે પવન તુર મતાઆન જકે પવન સરમ મતા અમત ઈ અરમ જકે પવન સીની મતા જકે પવન ચીનરતાન જકે પવન દાઈ મતા (જકે પવન સીન્દ મતા.) જકીઅ પવન હકૃત કેશ્વરે હમાક મિન પતવન્દ કૃવાકે સીઆકમક મશી હુમન્દ.

૧૪. યેગુન દેહ સદે મરદુમ પાન્જદેહ સદે મિન કૃવાક બુદ વ ખીસ્તોપંજ સદે હમાક મિન તોખમે ગયોમદ યેહુવુન્ત હુમન્દ યેગુન જમીકી આવી વરગુશ વરઅમ વ અયોક રેગલ્મન જકીઅ મુન પર દારેન્દ યેગુન શબ્દા વેહુશી શીઈ દેખીમંદ મુન મુઈ પવન તન દારેન્દ.

(૧) ફા. ફૂ. મુળ, રાઝ આન. યુસ્તી 'પસ' વાંચેછે. અતે તેને 'પુસ' નો ખીજે આકાર ગણી તેને અવ. ^{۱۰۰۰} ^{۱۰۰۰} ફા. ^{۱۰۰۰} સાથે સરખાવેછે. "પસ પાહેરની" એટલે "અશ્વાં જલ્લાવાની મરજી" એમ 'હવસ' અર્થ કરેછે.

મીઠાસ (એટલે પ્યાર) ને લીધે માએ એક અને બાપે એક (ફરજંદ) ને ઉતાર્યું. અને પછી એાહરમજદે તે ફરજંદો માટેનો પ્યાર તેઓથી છીનવી લીધો, કે ફરજંદોને પાળે અને ફરજંદો કાયમ રહે. તેઓમાંથી સાત એડકાં નર અને નારી પેદા થયાં. તેઓ સર્વે, ભાઈ અને બહેન, નર અને નારી હતાં. તેઓ દરેકમાંથી ૫૦ વર્ષમાં ફરજંદોને જનમ્યાં હતાં અને તેઓ પોતે ૧૦૦ વર્ષમાં યુગરી ગયાં હતાં. તે સાત એડકાંમાંથી એક સીઆકમક નામનો મરદ અને એારત નેશાક (નામની હતી). તેઓમાંથી એક એડકું જનમ્યું જેમાં મરદ ફવાક નામનો અને એારત ફવાકજન નામની હતી.

૧૩. તેઓથી ૧૫ એડકાં જનમ્યાં હતાં, જેઓમાંથી દરેક એડકું, એક જાત (એટલે એક મૂળ પેઢી) થઈ પડી હતી. તેઓથી દુનિયાની એાલોદાનું પૂર ચાલવું થયું હતું. તેઓમાંની પંદર જાતમાંની દરેકમાંથી નવ જાત સરસએાક ગાયની પીઠ ઉપર ફરોહોકન્ટ દરિયા તરફથી બીબા દેશવરો ભણી પસાર થઈ અને ત્યાં રહી અને માણસની છ જાત જનનીરસમાં રહી. તે ૬ જાતોમાંથી એક એડકું, (જેનો) મરદ તાજ અને એારત તાજક નામની, તે પેદા પડ્યું અને તેઓ તાજકોનાં જંગલ ભણી ગયાં; અને એક એડકું, જેનો મરદ હોશયંગ અને એારત યુજક નામની, તે તેઓથી (પેદા પડ્યું). ઈરાનીઓ તેઓથી પેદા થયા અને માજનદરાનીઓનું એડકું તેમાંથી પેદા થયું. તે સંખ્યામાં સુરાએના મુલકોનાં, અનીરના મુલકનાં, તુરના મુલકોનાં, સલમનો મુલક, જે અરુમ છે, તેનાં, સીનીના મુલકનાં, ચીનસ્તાનના મુલકનાં, દાઈના મુલકનાં (અને) સીન્દના મુલકનાં (લોકો હતાં). વળી હકૂત કેશવરના સધળા લોકો મશીના સીઆમકના ફવાકના સંબંધથી છે.

૧૪. જેમ માણસની ૧૦ જાત (ઉપર વર્ણન કરવા પ્રમાણે છે) અને ફવાકથી ૧૫ જાત ઉતરી છે અને (એ પ્રમાણે) ગયોમદનાં તોખમથી સધળી મળી ૨૫ જાત ઉત્પન્ન થઈ છે, તેમ (વળી નીચડી જાતો છે). જમીનની, પાણીની, છાતી ઉપરના કાન વાળી, છાતી ઉપરની આંખવાળી, એક પગવાળી, વળી જેઓ વાગલાં માફક પાંખ ધરાવે છે તેઓની, જંગડી પુછડી સાથેની, અને જેઓને શરીરપર વાળ જોગેલા હોય છે તેઓની (એ પ્રમાણે રાક્ષસી માણસોની પણ જાત છે).

(૨) એક સમીકીક શબ્દ જેનો અર્થ organs of generation થાય છે.

(૩) યુસ્તી ફા. *انفجار* an eruption common to children. સાથે સરખાવી એક દરદનો અર્થ કરે છે કે 'મા બાપે તે બચ્ચાંએને દરદને લાંબે તજી દીધાં.'

(૪) ઉધાર્યું. ફા. *اجل* to run, make haste, to be carried up. આંકુએડીલ અને યુજરાતી તરજુમો કરનાર એમ અર્થ કરે છે. પણ યુસ્તી ઉપલા ફારસી શબ્દ સાથે સરખાવી અર્થ કરે છે કે 'મા અને બાપે ફરજંદને ઘેલું તજી દીધાં.' ઉવેશ્ત અર્થ કરે છે કે 'આઈ ગયાં' અને પેહલવી રવાયતનો દાખલો આપે છે કે જેમાં એ બાવાનો હમારો આવે છે. (૫) અરબીક. *الحي*

(૬) ૩૧. ઉવેશ્ત 'જાવરન' વાંચી 'વધારો' અર્થ ગણી અર્થ કરે છે કે 'તે મધળી પંદર જાતના વધારા માંથી'. બીજી નકલો અને યુજરાતી તરજુમો કરનાર અંહી 'રાએદા આત' (દેવો) હમણાં લે છે, પણ તેથી અર્થ બરાબર ઉઠતો નથી. (૭) અવસ્તાનો *الحي* (૮) અવસ્તાનો. *الحي* (૯) ફા. *الحي*

સંખ્યા. યુસ્તી 'આઈમિર' વિરોધ નામ ગણી એક મુલકનું નામ ગણે છે. (૧૦) ઉવેશ્ત એને અવસ્તાનું *الحي*

ગણે છે જેને પેહલવી તરજુમોમાં *الحي* લખ્યું છે. સ્પીગલ પા. ૩-૪ (૧૧) અવ. *الحي* જે મુલકો ઈરાની નહોં

તે તેઓનાં નામ નીચે આપે છે. ફરવ. ૫. (૧૨) અવ. *الحي* (૧૩) અવ. *الحي* (૧૪) અવ. *الحي*

(૧૫) અવ. *الحي* (૧૬) એ ફકરો યુસ્તીની નકલમાં નથી પણ બીજી નકલોમાં છે. (૧૭) યુસ્તી એ પ્રમાણે નામોની વચ્ચે 'વ' આપે છે પણ બીજી નકલોમાં નથી તે દુરાત દિસે છે. (૧૮) ફા. *الحي* A beast.

બાબ ૧૬.

(આણસ જતની) ઉત્પત્તિની પ્રકૃતિ બાબે.

૧. દીનમાં કહેછે કે ઝોરત જ્યારે દસ્તાનથી ફારેગ થાયછે ત્યારે એ દશ દહાડા (અને) રાત સુધીમાં (મરદો) તેણીની પાસે જાયતો તેણી હમેલદાર થાયછે. જ્યારે તેણી દસ્તાનથી નાહેછે, (અને) જ્યારે હમેલદાર થવાનો વખત આવી પહોંચેછે, ત્યારે હમેશાં એ મરદનું બી (ઝોરતના બી કરતાં). વધારે મજબુત હોયછે, તો છોકરી અને એ ઝોરતનું (બી) વધારે મજબુત હોય છે તો છોકરી (જન્મે છે). જ્યારે બેઠનાં બી સરખાં હોય છે ત્યારે તેમાંથી બેનાં બેડકાં અથવા ત્રણનાં બેડકાં પેદા થાયછે. અગર એ મરદનું બી સ્ત્રી તરફ પેહેલું આગળ વધેછે, તો વૃદ્ધિ પામે છે અને તે પુખ્ત થાયછે. અગર એ સ્ત્રીનું બી પેહેલું આગળ વધેછે તો લોહી અને છે અને તેથી સ્ત્રીને દુઃખ (થાયછે).

૨. ઝોરતનું બી થંડું અને બીનાશવાળું (હોયછે). તેનું વેહેવું કમ્મરમાંથી છે અને રંગ સફેદ, લાલ અને પીળો છે; અને મરદોનું બી ગરમ અને સૂકું છે (અને તેનું) વેહેવું માથાના મગજમાંથી છે અને રંગ સફેદ અને ફીકા (છે).

૩. સ્ત્રીઓનું બીજ હમેશાં આગળ બહાર પડેછે. ગર્ભસ્થાન (કો)માં જગ્યા લે છે અને મરદોનું બીજ તેની ^(૧૧)નીચે રહેછે અને તે ગર્ભસ્થાનની જગ્યાને પૂર કરેછે. જે કાંઈ એથી દૂર રહેછે (એટલે ગર્ભસ્થાનમાં ફરજંદનું તોખમ બંધાવાથી બીજનો જે ભાગ બાકી રહેછે) તે પાછું લોહી બનેછે, સ્ત્રીઓની રગોમાં દાખલ થાયછે (અને) તે વખતે કે જ્યારે જન્મ આપેછે ત્યારે દુધ બનેછે જે તે (અરચા) ને ઉધારે છે, કારણ કે સધળું દુધ મરદોનાં બીજમાંથી બનેછે અને લોહી સ્ત્રીઓનું છે.

(એટલે દુધ મરદોનાં બીજમાંથી અને લોહી સ્ત્રીઓનાં બીજમાંથી બનેછે. યુસ્તી અર્થ કરેછે કે “સધળું દુધ મરદોનાં બીજમાંથી અને સ્ત્રીઓનાં લોહીમાંથી બનેછે.” આંકુ-એટીલ અર્થ કરેછે કે સધળું દુધ મરદોનાં બીજમાંથી ઝોરતોનાં લોહીમાં બદલાઈને બનેછે.)

૪. આ ચાર ચીજોને નર (અને) નારી કહેછે. આસમાન, ધાતુ, પવન (અને) આતશ નર (છે). હરગેજ બીજાં (એટલે નારી) થતાં નથી. પાણી અને જમીન અને આડપાન અને માછલી નારી (છે), હરગેજ બીજાં (એટલે નર) થતાં નથી. બીજ પેદાયશે નર અને માદા હોયછે.

(૧૧) યુસ્તી જ્યાં આપેછે પણ બીજ નફસો ‘રગ’ આપેછે તે વધારે દુરસ્ત છે.

(૧૨) આંકુ-એટીલ ‘માદ’ વાંચી ‘સંદ’ અર્થ કરેછે. (૧૩) ફા. ઝંઝ.

(૧૪) યુસ્તી એ શબ્દ છે નર આપેછે અને વાક્ય ‘વફદ’ આગળ ખલાસ કરી એ શબ્દને પછીના શબ્દો સાથે વાંચેછે, કે “નર વેહયુનેત એયુત જડે જડ” એટલે “નર (શબ્દ) જડના નેચોજ છે.”

(૧૫) કોઈ નફસમાં જોજ અજબર ફા. ઝંઝ છે તે દુરસ્ત છે.

ચેયુન જકે માહીક રાએ ઈમદલુનેત આઈગ પવન હંગામે પસ-ખ્વાહેશનીઅ પવન જક તયાક મય અયોક હાસ દરાનાએ યુન અએત ચેહાર અયોકે ફરસંગ દોદો પવન મય ફરાજ શાયન્દ^(૧) વ લખ્વાર યાતુનન્દ, દયન જક યાતુનત વ વજ્જુનત અદીન કર્પ ફરાજ સાયન્દ અજશાન ખેયે આઈનીને મીઆન બરા નેફુનેત કોલા દો અપોસતન ચેહયુનન્દ.

આખ ૧૭.

મદમ ચેયુનીઅ એ આતશ.

૧. ઈમદલુનેત પવન દીન આઈગ પન્જ આઈનીને આતશ બરેહનીદ ઇક્વી- મુનેત, ચેયુને આતશે બેરેજસવંધ આતશ ઈ લવીને આહરમજ્દ ખોદાએ વખ્શેદ. આતશે વોહુ ફેયાન આતશ જક ઈ દયન તને મર્દુમાન વ ગોરપન્દાન. આતશે ઊર્વી- જશત આતશ જક ઈ દયન ઊર્વશન. આતશે વાજશત આતશ જક ઈ પવન અમ પતીરેએ સેપીન્જગર પવન કોખશરને ઈક્વીમુનેત. આતશે સ્પેનેનીશત આતશ જક ઈ પવન ગેહાન પવન કાર દારેન્દ આતશીય વાહરામ.^(૧૧)

૨. મિન વજ્જુનશાન પન્જ આતશ અયોક મય ખુરશને કોલા દો વશતમુનેત ચેયુન જક દયન તને મર્દુમાન. અયોક મય વશતમુનેત ખુરશને લા વશતમુનેત ચેયુન જક દયન ઊર્વશન મુન પવન મય જશતે વખ્શેદ. અયોક ખુરશને વશતમુનેત મય લા વશતમુનેત ચેયુન જક પવન ગેતી પવન કાર યખ્સુનન્દ વ આતશ મેમન વાહરામ. અયોક લા મય વશતમુનેત વ લા ખુરશને વશતમુનેત ચેયુન આતશે વાજશત. જકે બેરેજસવંધ જક દયન જમીક વ ફુફ અવારીક મનદલમ. મિન યુનિટેડેશને આહરમજ્દ ચેયુન સે મદમન યહયુનત વલ વજ્જુનશાન. પવન પારપાનીઅ વ પનાહકીઅ ગેહાન હમાક હમાક વખ્શેદ.^(૧૩)

(૧) એ રાખ્દની પાછળ યુસ્તીની નકલમાં ‘જક’ રાખ્દ મળે છે જે બીજી નકલોમાં મળતો નથી. યુસ્તી આગળ વાચને અહીં સુધી લખાવી ઉપર પ્રમાણે અર્થ કરે છે. (૨) ફા. ૭૭૦ to ૮૦.

(૩) ફા. ૭૭૦ to rub. (૪) ફા. ૭૭૦

(૫) અવ. ૭૭૦ to ૭૭૫

(૬) એની આગમન યુસ્તીની નકલ ‘વ’ આપે છે. એ બીજી નકલોમાં નથી મળતો તે દુરસ્ત છે. યુસ્તી અને આંકુ એટલે અર્થ કરે છે કે “અને પાદશાહ.”

(૭) અવ. ૭૭૦ to ૭૭૫ આગળ વધુ. Ger. wachsen, to wax. એ બેરેજસવંધ આતશને મોટે અહીં જે કહે છે તે ઈજરાનેના ૧૭ મા હા ૧. ૧૧ ના પેલેલી તરજુ મામાં પાચમાં સ્પેનીશત આતશને લાગુ પાડ્યું છે અને જે સ્પેનીશતને મોટે કહે છે તે બેરેજસવંધને લાગુ પાડ્યું છે. જાદસ્પરમમાં પણ એમ છે. મોટે અહીં એ અનુક્રમ ફેરવાયું દિસે છે. ૧૭ મા હાની પેલેલીમાં એ આતશ મોટે કહે છે કે અજશાન ૧૭ મા હાની ૭૭૦ to ૭૭૫ અજશાન આતશ બુલંદ મુદ વજ્જુનશાન વજ્જુન પવન અમેલેઈમીઅ આહરમજ્દ વરન પા. ૨૬૧).

માછલીની આખતમાં કહે છે કે ફરજંદ આદેશ કરવાની વખતે તે વેહતાં પાણીમાં એક હાસ-જે ફરસંગોનો ચોથો ભાગ છે-તેની લંબાઈ સુધી બધે (નાં એકકામાં) પાણીમાં આગળ બધે અને પાછી આવે છે. તે આવજવમાં તેઓ પોતાનાં શરીરને (એકમેક સાથે) મસમે છે. (એમ કરતાં) તેઓમાંથી એક જતનો પરસેવો બહાર પડે છે અને બેઝી હમેલ દાર થાય છે.

આખ ૧૭.

આતશની પ્રકૃતિ બાબે.

૧. દીનમાં કહે છે કે પાંચ જતનો આતશ પેદા થયો છે, જેવો કે બેર-જીસવંધ આતશ, તે આતશ કે જે આહરમજદ ખોદાની આગળ વૃદ્ધિ પામે છે. વોહુફયાન આતશ, તે આતશ કે જે માણસોના અને ગોરખોદાનાં તનમાં છે. ઊર્વીજીશ્ત આતશ, તે આતશ કે જે ઝાડપાનોમાં છે. વાજીશ્ત આતશ, તે આતશ કે જે વાદળોની અંદર સેપીન્જગર (દેવ) સામે લડાઈ કરતો રહે છે. રુપનીશ્ત આતશ, તે આતશ કે જે દુનિયામાં લોકો કામમાં લાવે છે અને વળી જે (આતશ) બેહેરામનો આતશ છે.

(યુસ્તી અને ગુજરાતી તરજુમે કરનાર પાછલા ભાગનો અર્થ ફરે છે કે “જેને બેહેરામનો આતશ (કહે છે).” આંકુમ્મીલી પ્રમાણે “જેમાંથી બેહેરામનો આતશ આવે છે.”)

૨. તે પાંચ આતશોમાંથી એક પાણી (અને) ખોરાક બેહ ખાય છે, જેવો કે તે (આતશ) કે જે માણસોનાં તનમાં છે. એક પાણી પીએ છે, ખોરાક ખાતો નથી, જેવો કે તે કે જે ઝાડોમાં છે કે જે (ઝાડો) પાણીથી જીવે છે (અને) વધે છે. એક ખોરાક ખાય છે, પાણી પીતો નથી, જેવો કે તે કે જે દુનિયામાં (માણસો) કામમાં લે છે અને આતશ કે જે બેહેરામનો છે. એક નથી પાણી પીતા કે નથી ખોરાક ખાતો, જેવો કે વીજળીનો આતશ. બેરજીસવંધનો (આતશ) તે કે જે જમીન અને પહાડ અને બીજી ચીજોમાં છે. પેદાયશની શરૂઆતથી આહરમજદે ત્રણ ખોરેહ જેટલું (ખોરેહ) તેઓને આપ્યું. (અથવા ત્રણ ખોરેહ જેટલાં ખોરેહ સાથે તેને પેદા કર્યો). તેઓની પાસ્ટમાની અને પનાહથી દુનિયા હમેશને હમેશ વધે છે.

(૮) એને મળતું પેહેલવી યજ્ઞરાત્રિમાં કહે છે કે “આતશો રાપીર ફરહતાર યજ્ઞપહુતમ જક દયન તને અનશુતા” એટલે “બહી વૃદ્ધિ કરનાર આતશને આરાધું છું કે જે માણસોનાં તનમાં છે.”

(૯) પેહેલવી યજ્ઞરાત્રિમાં “આતશો ફરાખુન જીવશ્તે યજ્ઞપહુતમ જક દયન ઉર્વર” એ પ્રમાણે છે એટલે “જીવંતી વૃદ્ધિ કરનાર આતશને આરાધું છું જે ઝાડપાનોમાં છે.”

(૧૦) પેહેલવી યજ્ઞરાત્રિમાં “આતશો વાજીશ્ત યજ્ઞપહુતમ જકે રામંદા સેપુજગર મનીગુનેત” એટલે “વાજીશ્ત આતશને આરાધું છું જે સેપુજગર દેવને મોરે છે.”

(૧૧) પેહેલવી યજ્ઞરાત્રિમાં “આતશો અવજીનીક યજ્ઞપહુતમ દયન અતમીન પીરી આહરમજદ પવત મીનોત્તમ દક્ષીમુનેત” એટલે “વૃદ્ધિ કરનાર આતશને આરાધું છું (કે જે) ગરીબમાતમાં આહરમજદની આગળ મીનોત્તમાં છે.”

(૧૨) યુસ્તી અને આંકુમ્મીલીની નકલો ‘મુન’ હમણાં લે છે તથા તેઓ અર્થ ફરે છે કે “જે (એટલે જમીન પહાડ અને બીજી) ચીજો આહરમજદ પેદા કરી છે.”

(૧૩) ઉર્વીજીની અને બીજી નકલો એ હમણાંની આગળ ‘વ’ વધારે આપે છે, તથા તે ‘નીસજો વચાય, જેનો અર્થ આગલા એક આખની નોટમાં કહ્યું તેમ ‘દમ’ થાય છે એટલે “ત્રણ દમો માફક પેદા કર્યા.” પાર્સી નકલ એ રાખ્દને ‘યદમન’ વાંચી જણાવે ‘હાય’ અર્થ ફરે છે.

૩. દયન પુદાઈએ તપ્પુરુપ આઈગ મરુમ (મુન) પવન પુરતે તોરા એ સરસ-
ઓક મિન પ્વનીરસ વલ અવારીક કેશ્વર હમાએ વદદ હુમંદ લેલીઆઈ મીઆને જરેહ
આતરોમાસ વાત સેતકૂત આતરોમાસ મુનશ આતશ દયન યેહવુનત યેગુન પવન પુરતે
તોરા પવન સે જ્ઞનાક કર્દ ઈક્વીમુનેત મુન વાત લેવત્મન આતશ બરા વલ દર્થાક નેકુન-
સ્ત. વલમનશાન કાલા સે આતશ યેગુન સે ગદમન પવન જ્ઞનાક વ ગાસે આતશ પવન
પુરતે તોરા હમાએ વખ્શીદ હુમંદ વદ રોશન બરા યેહવુનેત જક મરુમાન પવન જરેહ
લખ્વાર વદીરેન્દ.

૪. વ જમ દયન પુદાઈએ હમાક કાર પવન અએબારીએ વલમનશાન કાલા સે
આતશ અવીરતર કરદ, અજશ આતરો ફરોબા વલ દાદગાસ પવન ગદમન હુમંદ કુફ ઈ
પવન ખ્વારજમ ઈતીયુનેસ્ત ઇક્વીમુનેત મુનશાન જમ બરા કરીનીદ વ ગદમને જમ
મીન યદમને દહાક આતરો એ ફરોબા યુજ્જ. દયન ખોદાઈએ વિશ્તારપ મલેકા પવન
પએનાકીએ મિન દીન મિન ખ્વારજમ વલ રોશન કુફ પવન કાવુલિસ્તાન કાવુલે મતા
ઇતીયુનેસ્ત યેગુન કુનય^(૧) તેમમન કતુનેત.

૫. આલો ગુશરપ વદ ખોદાઈએ કએપુસુખી પવન જક આઈનીને પનાહીએ ગેહાન
હમાએ કર્દ. અમત કએ પુસુખ અજદીનચારે વરે અએચસ્ત હમાએ કુન્દ મદમ વલ પુશે
સુસીઆ નેશસ્ત વ તાર તુમ બરા જદ વ રોશન બરા કર્દ વદ અજદીનચાર ખકુન્દ^(૨)
પવન હમ તેમમન પવન અસ્તવંદ કુફ આત્રો ગુશરપ બરા વલ દાદગાસ ઇતીયુનેસ્ત.

૬. આતરો યુજ્જન મીત્રો વદ પુદાઈએ વીશ્તારપ મલકા હમ આઈનીને દયન ગેહાન
હમાએ વજ્જદ પનાહીએ હમાએ કર્દ અમત અનુશેરોબાન જરતુહરત દયન યાઈત્યુનત
પવન શેખાકીએ દીન અવી ગુમાનીએ વાદુનતન વીશ્તારપ મલેકા વ ફરજન્દાન પવન
દીને યજ્જદાન ઇક્વીમુનેત હુમંદ વીશ્તારપ પવન કુફે રએવન્દ આઈગ પુરતે વીશ્તારપાન
ઇમદલુન્દ વલ દાદગાહ ઇતીયુનેસ્ત.

(૧) એ 'મુન' બીજી નકલોમાં નથી. પાજંદ નકલમાં પણ નથી. એની અગત્ય નથી.

(૨) અથવા ત્રયો કા. ૭૩૬

(૩) પુસ્તી 'મિન' આપેછે પણ બીજી નકલો અને પાજંદ નકલ આપેછે નેમ જ મુન બેઘએ.

(૪) બીજી નકલોમાં એ રાખ્દ આગળ 'વ' આવેછે તેથી આગળ માફક અંદી પણ ડા. ઉવે. નીસ્મ વાંચી 'દમ' અર્થ કરેછે.

(૫) એ ફકરાની મતલબ બરાબર સમજ પડતી નથી. પણ એમ દિસેછે કે એક દરિયામાં કોસ્ટીઆને રાતને વખતે માર્ગ બતાવવા માટે કોઈ હક્તિથી દીવાદાંડી માફક રોશનીનું મકાન બાંધવામાં આવ્યું. તે મકાન એક રતે તોફાનથી ભાંગી ગયું. તે વખતે આ કોઈ આનશ કોઈ કુદરતી બનાવથી ઉત્પન્ન થયો અને દરિયાનો માર્ગ રોશન કીધો.

૩. તેદમુરસ્પની પાદશાહીમાં જ્યારે માણસો સરસંગ્રાહ બળદની પીઠ ઉપર ખનીરસમાંથી ખીજ મુલકમાં પસાર થતાં હતાં, ત્યારે એક રાત્રે દરિયાની વચ્ચે, પવને એક આતશગાહ બુન્દવી નાખી-આતશગાહ કે જેની અંદર જે પ્રમાણે બળદની પીઠ ઉપર ત્રણ જગ્યાએ બરખા કરેલો હતો તેવો આતશ હતો. તે (આતશગાહ) ને પવને આતશ સાથે દરિયામાં નાખી દીધી. (તે વખતે) તે ત્રણે આતશો ત્રણ ખોરેદની માફક આતશની જગ્યા અને મકાનપર બળદની પીઠ ઉપર પ્રગટી નિકળ્યા કે તેથી સઘળું રૈશન થાય અને માણસો દરિયામાંથી પાછાં પસાર થાયછે.

૪. અને જમશેદ (પોતાની) પાદશાહીમાં સઘળું કામ એ ઠરેક ત્રણ આતશોની મદદથી થતું સરસ રીતે કહ્યું હતું, અને તેનીથી આતશ ફરોખા ખારજમમાં ગદમન હુમંદ પહાડમાં દાદગાહે સ્થપાયલો છે, કે જે (દાદગાહ) જમશેદ બનાવી હતી, અને જમશેદના ખોરદને જોડાકના હાથથી આતર ફરોખાએ બચાવ્યું. ગુસ્તાસપ પાદશાહની પાદશાહીમાં, દીનના ખુલાસા પ્રમાણે ખારજમમાંથી કાયુલના મુલકમાં કાયુલસ્તાનમાં રૈશન પહાડપર તે (આદર ફરોખા) ને સ્થાપ્યો કે જેમ ત્યાં હાલમાં જરી છે.

૫. કંઝખુસ્તુની પાદશાહી સુધી આદરગુસ્તાસપ એજ રીતે દુનિયાની પાસબાની કરતો હતો. જ્યારે કંઝખુસ્તુએ અંઝઅસ્ત સરોવરની ભૂર્તિઆતાં મકાનો ખોદી કહાડ્યાં ત્યારે (તેના) થોડાની યાજ ઉપર તે બેઠો અને સીધો અંધકારને મારી દૂર કીધું અને (સઘળું) રૈશન કીધું કે તેથી ભૂર્તિઆતાં મકાનો ખોદી કહાડ્યાં. તેજ જગ્યાએ અસ્તવંદ પહાડ ઉપર તેણે દાદગાહમાં આદર ગુસ્તાસપને સ્થાપ્યો.

૬. ગુસ્તાસપ પાદશાહના રાજ્ય સુધી આદરખુસ્તુન મેહેર એજ પ્રમાણે દુનિયામાં ઊગી નિકળ્યો અને રક્ષણ કરવા લાગ્યો. જ્યારે અનોસોરવાન જરથોશ્ટ એગ્રીન ઉત્પન્ન કરવાને માટે (અવીગુમાનીએ વાહનત) દીનને ચળણમાં (પવન રેખાકાએ) લાવ્યા ત્યારે ગુસ્તાસપ પાદશાહ અને (તેના) ફરજંદો ખોદાનાલાની દીન ઉપર સાબેત હતા. ગુસ્તાસપે રંઝવંદ પહાડ, જ્યાં કહેછે કે પુસ્તેવીસ્તાસ્પાન (નામની ટેકરી છે, તે) ઉપર દાદગાહમાં (એ આતશને) સ્થાપ્યો.

(૧) 'કરીનીતન' ના એ અર્થ થાયછે, 'બનાવવું' અને 'કાપવું.' પુસ્તી "કાપવું" અર્થ લઈ તરજુમાં કરેછે કે "જ્યારે તેઓએ જમશેદને કાપી નાખ્યો ત્યારે જમશેદનું ખોરેહ (ચિત્રેર)." પણ એમ અર્થ લેતાં 'કરીનીદ' પછીના 'વ' મક્કત દિસેછે. આપણે જેમ અર્થ કરેછે તે લેતાં 'મુનરાન' માં 'રાન' મિજિવચનમાં છે તે જરા અવ્યવેચે.

(૨) માણસ અવ લગ શબ્દ 'હુરેકો થયો. બચી જવું.' એ ફરારનો એમ પણ અર્થ થાય કે 'આતશ ફરોખાએ જમશેદના ખોરેહને જોહકતા હાથથી છોડાવ્યું.'

(૩) કાપવું 'હાલમાં' પણ."

(૪) અવ. અજાન્તી lilt. 'હવે બાંધેલું, પુતળું.' પતેતપરોમાનીમાં 'આજદોશત પરંતી' 'પુતળાં પુતળાં' એક ચુનાહ મણિયા છે. પેહેલથી વંદીદાદ પરગ. ૧ ફ. ૩૧. રમીગલ પા. ૪ ના ૭૭૫

(૫) ۱۰۰۰ to ۱۰۰۰ (૧૧) ફા. ۱۰ (૧૨) અરખીક ۱۰૦૦ ખોદી કહાડ્યું.

(૧૩) અવ. ۱۰۰ ۱۰۰ ફા. ۱۰૦૦૦૦ ઉગ્યું.

(૧૪) પુસ્તી તેક્ષ્ટમાં 'વાહનત' આપેછે પણ 'વાહનત' વાંચેછે. તેક્ષ્ટમાં જૂલ દિસેછે. ખીજ નકલોમાં એનો પાલંદ ઈમલો 'કદન' મળેછે તે બરાબર છે.

૭. વલમનશાન કોલા સે આતરાન આતશે વાહરામ હમાક તન, હમ આતશે ગેતી. અવશાન જક ગદમન પતશ મેહમાન. અન્યુશીદે તને મહુમાન અમત દયન અશકુએ અમીતર દ્રારાજ ચેહયુનેત શેખાની મિન મીનોઈ દયન ઇતીયુનેત મુન જક તન વદ જીવન્દે વલ રાઇનેદ. અમત જક તન ફરદ યમીતુનેત તની વલ જમીક ગોમીજીત શેખાન લખ્વાર વલ મીનોઈ વજુનેત.

આ'મ ૧૮.

મદમ ચેગુનીએ ગોકર્દ દરખત કરીતુન્દ.

૧. ઈમદયુનેત પવન દીન આઈગ રજે નખુસ્ત અમત ગોકર્દ દરખ કરીતુન્દ દયન જરેહ દ્રારાહોકન્ત પવન જકે જક^(૨) ગર રત ઇત્વીમુનેત પવન ફરીકન્ત કેતાર દયન આવાયદ મેમનશ અનુશેષીઅ અજશ વીરાયન્દ. ગનાકમીનોએ પવન જકે વલ હમીરતાર દયન પવન જક જક^(૩) મય વજગી વલ હમીરતાર દયન કરીનીદ ઇત્વીમુનેત આઈગ જક હોમ ખરા વનાસેન્દ. વ લખ્વાર યખ્સુનરનીઅ જક વજગ રાએ ઝોહરમજ્દ દેહ માહીએ કર તેમમન યહયુન્ત ઇત્વીમુનેત મુન પેરામુને જક હોમ હમ્વાર હમાએ ગર્દન્દ વદ હમાક અથોગ્રી મિન જક માહી રાયશમન વલ વજગ. વ હમ વજગ વલ્મનશાન માહીકાન મીનોઈ ખોરશને હુમંદ આઈગ શાન પુરશને લા આવાયદ. વદ ફરીકન્ત પવન કોખશરને ઇત્વીમુન્દ.

૨. અએત જીનાક જક માહીક અરિજ મય નપેશત ઈત્વીમુનેત. ચેગુન ઈમદયુનેત આઈગ મહીસત જકે ઝોહરમજ્દ હામાન જકે માહીક વ મહીસત જકે મિન ગનાકમીનોએ જકે વજગ. પવન તન જક^(૪) (મય) મુન મીઆને વલ્મનશાન દયન બુદ મિન કોલા હો હામાન પવન હો ખરા નરસીવન્દ જવીદ જક અયોક માહીક મુન અએત વારસી પન્જ

(૧) અવ. માર્ગકેન્દ. પેહલવી લખનારાએ. એને જુલન ના 'હોમ સફીદ' પણ કહે છે.

(૨) ઉપર ગે. ફા. ૭૩ વાંચી 'ચીકલ' અર્થ કરે છે.

(૩) મા.ઉ. નકલમાં 'ફરોકર્દ કેતારીઅ' છે એટલે "ફરોકર્દના કામ માટે."

(૪) એ રાખ્દ માટે જુએ આ'મ ૩ (૫) જુએ અવ. ૬ અને ૯.

(૫) એ રાખ્દ પછી પુસ્તોની નકલમાં ૬ રાખ્દ છે કે ને બીન જરૂરતા છે અને બીજી નકલોમાં નથી.

(૬) એ રાખ્દનો અર્થ અહીં 'બી અથવા પણ' થઈ શકે.

(૮) આંકુએટીલ એ ફરશનો અર્થ કરે છે કે "એ માહલીની જગ્યા પાછી છે કે ને તેને એક કિલા મિસાલ છે." 'અરિજ' માહલી માટે જુએ આ. ૧૬ ની નોટ.

૭. એ સધળા ત્રણ આતશો, આતશ બેહેરામનાં સધળાં તન (જેવા છે), તેમજ કુ-
નિયાનાં આતશ (નાં તન જેવા છે). તેઓના તે ખોરહે તે (આતશબેહેરામ) માં વાસો
કરેલો છે. તેજ મિસાલે (અનુશાસિ) માણસોનું તન (છે કે), જ્યારે માએના પેટમાં (તે
શરીર) બનેછે ત્યારે રવાન મીનોમાંથી તેમાં આવી બેસે છે કે જે (રવાન) તે તનને જ્યાં
સુધી જીવે ત્યાંસુધી ચલાવેછે. જ્યારે તે શરીર મરણ પામેછે, ત્યારે તે તન જમીન સાથે
આમૈજ થાયછે અને રવાન પાછું મીનોમાં જાયછે.

(એટલે જેમ જન મીનોઈ છે ને તે આ શરીરીક તનમાં આવી વાસો કરેછે તેમ
ઉપલા આતશો મીનોઈ છે તેઓ આ જહાનમાં માણસોને રાહપર ચલાવવા માટે આવી
આતશકહેદોમાં વાસો કરેછે).

ખાખ ૧૮.

જેને ગોકર્દ ઝાડ કરી કહેછે તેની પ્રકૃતિ બાબે.

૧. દીનમાં કહેછે કે, જેને ગોકર્દ ઝાડ કહેછે તે, ફરાહોકન્ત દરિયામાં પહાડની ઊંડાણમાં
(એટલે ખીણમાં) પહેલે દહાડે જ્યારે ઊંચું ત્યારથીજ ફરોકર્દ ઉત્પન્ન કરનાર તરીકે જરૂરનું
છે. કારણ કે અમર્ગી તેનાથી ઉત્પન્ન કરવામાં આવેછે. ગનામીનોએ તેના હરીફ તરીકે તે
ઉંડા પાણીમાં એક દેડકાને તેનો હરીફ પેદા કર્યો કે તે હોમનો નાશ કરે. અને તે દેડકાને
દૂર રાખવા માટે આહર્મજ્દને દસ કર માછલી ત્યાં પેદા થીથી છે, કે જે તે હોમની આબુ-
આબુ હમેશાં ફરો કરેછે, એવી રીતે કે, હમેશાં તે માછલીમાંની એકનું માથું તે દેડકાની
તરફ (રહેછે). અને તે દેડકા સાથે તે માછલીઓ મીનોઈ ખોરાક લેનારી છે એટલે કે
તેઓને ખોરાકની અગત્ય નથી. તેઓ ફરોકર્દ સુધી (દેડકા સાથે) લડાઈ કરતી રહેશે.

૨. કેટલીક જગ્યા છે (એટલે લખાણ છે) કે જેમાં તે માછલીને “પાણીની અરિજ”
કરીને લખીછે. જેમ કહેલું છે તેમ આહર્મજ્દની પેદાયશોમાં મોટામાં મોટી તે માછલી
છે, અને ગનામીનોની પેદાયશમાં મોટામાં મોટો તે દેડકા છે. પોતાના શરીરના જડબાંથી
બેડ (મીનો) ની પેદાયશમાંથી જેથી કાંઈ તેઓની વચમાં આવેછે, તેને તેઓ બે બાગમાં,
ચીરી નાખે છે, સિવાય તે એક માછલી, જે “વાસી પન્જસદ વરાન” (નામની) છે.

(૯) એ ‘મય’ શબ્દ ખીણ નકલોમાં નથી. યુરતી અને આંકુ એમની નકલોમાં એ શબ્દ છે
એ શબ્દ લેઈને યુરતી “પવન તન” શબ્દો આગલા વાક્ય સાથે લેઈ કે “શરીર સાથેનો રેડો.” પછી
“જરૂર મય” તે પાછલા વાક્ય સાથે લઈ અર્થ કરેછે કે “પાણીની ઊંડાઈ કે જે તેઓની વચમાં છે તે બે
(પ્રકારની) પેદાયશોને બીધે બે બાગમાં વહેચાઈ ગઈછે (કે તેથી બેક પેદાયશો પાન પોતાની હૃદમાં રહે).

(૧૦) “નસીવતન.” સમગ્રીક. વેહેચાઈ જાયું.

સદવરાન. દેનમનચ ઈમદ્લુનેત આઈગિ જક માહી અવીન માર આ દો દયન જકે જકૂ મય સુજન તેહ માવેશને મય પતશ બરા અફૂબયન્દ આયુપ મુન કેહાન હુમંદ પવીતુનેત. વારસી પેજસદ વરાન રાએ પએતાક આઈગિ દયન જરેહ ફરાહોકન્ત રાયેત. અવશ દરાનાએ હન્દ ચન્દ અએત મુન વદ ગઝાઈ પવન તકે તીજ બરા સાતુનેત આમદાદ વદ અમત ખુશીદ ફરદ વજ્જુનેત હન્દ ચન્દ આઈગિશ દરાનાએ નેફશમન લા સાતુનેત મિન જક મસ કર્પ હરવેરપ. દેનમનચ ઈમદ્લુનેત આઈગિ જક સરદારીઅ ઈ દામાને આપીગાન ફરહેરત મેમન જીવન્દ.

૩. વને કબદ તોખમે મીઆને જરેહ ફરાહોકન્ત ફરત ઈફવીમુનેત. અવશ તોખમે હરવેરપ ઓર્ધરાન પતશ, અએત મુન ફરાદન બજરક અએત મુન તોખસાક બજરક અએત મુન હુમાક બજરક ઈમદ્લુનેત.

દયન અએ વનઈ ઓઈ નોહ બરેહનીદ ઈફવીમુનેત જક ગરે સુરોમંદ નોહ હબ્બર નોહસદ નોહાદનોહ બીવર, કોલા બીવરી દેહ હબ્બર ચેહુમુનેત.

દયન જક ગર પાનશીઅ આપાન ચેહુમુન્ત ઈફવીમુનેત આઈગિ મય મિન તેમમન પવન જક જુઈ વદદ ફરાજ સાતુનેત પવન હફત કેશ્વર જમીક, ચેગુન હસાક મય એ જરેહ પવન હફત કેશ્વર જમીક ચરમે મિન તેમમન.

બાબ ૧૮.

૧. ખઝાએ તર્તી રેગલમન રાએ ઈમદ્લુન્દ આઈગિ મીઆને જરેહ ફરાહોકન્ત ઈફવીમુનેત. અવશ રેગલમન સે, ચરમ શશ, ચેન્ગ નોહ, ગુશ દો, સરખન અયેક, તન સહીદ. મીનાઈ ખોરશને અએત વ આહલોખન.

(૧) ઈજ. હા ૪૨ ક. ૪ ની જગ્યાએ નવખજાને નવખજાને

(૨) 'માર આરો' એ પાલંદ ઈમલાને પેહેલવીમાં લખતાં પાલંદ 'તે માર આઈન' વંચાય. ડા. ઉવેરક એમ વાંચે છે અને 'સાપ માકક' અર્થ કરે છે. યુરતી 'માર' નો અર્થ 'પાલંદ' અથવા 'સમર' (જાલુ) લઈ 'ગણતી' અથવા 'જાલુતી' એટલે 'તેજાસુ નવરની' અર્થ કરે છે. જોહરામ યજ (ક. ૨૯) માં એ કરમાહી મોટે આને મળતો નીચણી કુરો છે.

જોહરામ યજ (ક. ૨૯) માં એ કરમાહી મોટે આને મળતો નીચણી કુરો છે.

જોહરામ યજ (ક. ૨૯) માં એ કરમાહી મોટે આને મળતો નીચણી કુરો છે.

(૧) બીજી નકલોમાં 'કેહાન હુમંદ' બદલે 'ગણ' 'કાહેદ' મળે છે. જોહનો અર્થ સરખો છે. (૨) આ ફકરામાં કરમાહીને ઉડા પાણી (જક. મય) માં રહેનારી ગણી છે, તે વંદોદાદ (પરગ. ૧૯ ક. ૪૨) પ્રમાણે છે ત્યાં તેને નીચલા રાબ્દોમાં આશયી છે. જોહરામ યજ (ક. ૨૯) માં એ કરમાહી મોટે આને મળતો નીચણી કુરો છે. (૩) કા. ૭૨ (૪) કા. ૩ (૫) બીજી નકલોમાં 'કેહાન હુમંદ' બદલે 'ગણ' 'કાહેદ' મળે છે. જોહનો અર્થ સરખો છે. (૬) આ ફકરામાં કરમાહીને ઉડા પાણી (જક. મય) માં રહેનારી ગણી છે, તે વંદોદાદ (પરગ. ૧૯ ક. ૪૨) પ્રમાણે છે ત્યાં તેને નીચલા રાબ્દોમાં આશયી છે. જોહરામ યજ (ક. ૨૯) માં એ કરમાહી મોટે આને મળતો નીચણી કુરો છે. (૭) આ ફકરામાં કરમાહીને ઉડા પાણી (જક. મય) માં રહેનારી ગણી છે, તે વંદોદાદ (પરગ. ૧૯ ક. ૪૨) પ્રમાણે છે ત્યાં તેને નીચલા રાબ્દોમાં આશયી છે. જોહરામ યજ (ક. ૨૯) માં એ કરમાહી મોટે આને મળતો નીચણી કુરો છે.

વળી એમ પણ કહેવું છે કે એ માછલી તે જિંદાં પાણીમાં એ પ્રમાણે તપાસે છે કે એક સોયના અણીબાર ઘસારાને પિછાની શકે છે કે જ્યારે પાણી વધે છે ત્યાં ઘટતાં રહે છે.

“વાસી પંજસદ્ધરાન” (માઝલી) માટે જણાયલું છે કે તે ફરાહોડન્ટ દરિયામાં ફરે છે. તેની લંબાઈ એટલી બધી છે કે એક રાખસ બામદાદથી તે સુરજ અસ્ત પામે ત્યાંસુધી ઝડપની દોડથી જેટલી મજલ કાપે તેટલી; એટલી બધી કે તે પોતાની લંબાઈ (જેટલો તફાવત) તે તમામ મોટાં આંગને લીધે નહીં જઈ શકે. વળી કહેલું છે કે તે (માઝલી) ની સરદારી છે કે જેની નીચે પાણીની પેદાયશો મુખ્ય કરીને જવે છે.

૩. ઘણાં બ્રીજવાળું આટ દુરાહોકન્ટ દરિયાની વચ્ચે ઊગેલું છે. સઘળાં આડોનાં બી તેની અંદર (છે), તેથી કેટલાકો એવા છે કે જ્યો તેને 'સારા જાપાયવાળું,' કેટલાકો 'મજબુત જાપાયવાળું' અને કેટલાકો 'તમામ જાપાયવાળું' કહેછે.

આ આડમાંથી તે સુરાખદાર પહાડ (ઉપર) હટહટ દસ હજાર (બીસ) નવાં (આડો) પેદા કર્યા છે. દરેક 'બીસ' તે ૧૦ હજાર થાય છે. (એટલે ઉપલાં હરવેસ્થ તેાખમી આડનાં બીજમાંથી કરોડો અને અખખે નવાં આડો ઉત્પન્ન થયાં છે. સુરાખદાર એટલે છીદ્રવાળો, એટલે ખડક નહીં પણ માટીવાળો પહાડો ઉપર, તે બી પચાસી અગણિત આડો ઉત્પન્ન થાય છે.)

તે પહાડને પાણીની તપાસ સોંપી છે, એટલે કે પાણી ત્યાંથી નાળાંઓના માર્ગોથી હફ-તકેશ્વર જમીનમાં વહે છે, દારણ કે હફતકેશ્વર જમીનમાંના દરિયાના પાણીનું મૂળ ત્યાંથી છે.

04.04 96.

ત્રણ પગના ગધેડા માટે કહે છે કે તે દુરાહોક્તન દરિયામાં છે. તને ત્રણ પગ, છ આંખ, નવ મોઢાં, બે કાન, એક શિંગડું અને સફેદ શરીર (છે). તેનો ખોરાક મીનાઈ છે અને તે અશી છે.

(૭) એ રજતે યજ્ઞ ક્ર ૧૭ માં જાણવેલાં 'મર્મન' જાડ મોર છે. ત્યાં બરાબર એને મળતા નીચેલા કુકરો છે. આ પોઠેલવી કુકરો જાણે તેનો તરબુમા છે.

[illegible]

આથી એ કુદરાના “હુ-બિરા અમરેધવાબિરા અને વીરેપોબિરા” તે બુનદેસના આપણા ઊપલા કુદરાના “કુરાડન બબડક તો-શાક બબડક અને હુમાક બબડક” છે. હું બ્રાહ્મણે બુનદેસમાં આ વાક્ય પછી “અમ વન ઇ આઈ નોહ” એ રાખે છે તે ઊપલા રૂને મળે. “અવામ વનામ વામ સકેનેહ” તો તર-બુમા છે. એમાં “આઈ નોહ” રાખે તે પાલક હરકેલમાં રીલખેલા છે તે સખાખાનું નુ બિમરેહ રૂપ છે.

(८) नव नव- 1. नव novs Fr.neuf. Germ. neu new.

(૯) કા. રૂઝ પસાર થવાનો માર્ગ.

(૧૦) આ ફરો ખરોશને મા. ડર ફ. ૪ માં હસારો ફરેલા 'અરો' ખરેની ખાખતમાં છે. જેને પોઠોફરો ફરિયામાં ઉમેલો નજાવે છે.

[illegible]

આ ખર અને આગલા વાવની કરમણીનું વણન કોઈ દરિયાઈ રાક્ષસીક પ્રાણી (Sea-mouster) નું હિસે છે. દાખરે ૭૨ અને કોઈ ૬૫ને લગતા બનાવનું અલંકારીક વણન ગણાય.

(११) उपर्युक्त अने यांग यांसी अतः - ७७७७७७ (हा. २८ क. १२) साथे सरभावेछे.

૨. અજશ જક શશ ચશમ દો પવન ચશમગાસ, વ દો પવન ખાવેસ્તે રાયશમન,
 દો પવન કુશન ગાસ. પવન જક શશ ચશમ સીજહુમંદીઅ તરવીનેત મખીતુનેત. જક
 નોહુ યોન્ગ સે પવન સર સે પવન કુશન સે પવન અન્દરને નીમે પાહુલુ વ કોલા યોન્ગી
 ચન્દ કતે મસાઈ અવશ હન્દચન્દ કુરે અલવન્દ. જક સે રેગલમન કોલા અથોક અમત
 ખનખતુન્ત ઇકવીમુનેત પવન જમીક ચન્દ હજ્વર મીશ અમત પવન હમ ઈતીયુનન્દ
 ગેઈ કુરે સાતુનન્દ. પુરદેકે રેગલમન હન્દ ચન્દ હજ્વર ગપ્રા લેવત્મન સોસીઆ
 હજ્વર વેરદુ પતશ દયન વહીરેન્દ. પવન જક દો ગુસ માજીનદરાન મુન જક બરા
 વહીનેત. જક અથોક સોખન જરીન હુમાનાક સુરાખહુમંદ મિનશ હજ્વર સોખન પતશ
 રસ્ત ઇકિવમુનેત, અએત ગમલા જહાક, અએત અસ્પ જહાક, અએત તોરા જહાક
 અએત ખમરા જહાક મસય કસય. પવન જક સોખન હરવેસ્પ જકે કોપશશનીઅ
 ખરકસ્તર સરીતર સીય બરા જનેત બરા તજુનેત.

૩. અમત જક ખમરા દયન જરેહ ગઈન બરા યખમુનેત ગુશ બરા આસા-
 મેદ હમાક મય એ જરેહે ક્રાહોકન્ત પવન જુન્દાન બરા જુન્દીનેત બરા શેદુનેત કોસ્તે
 દવાનેદ.

૪. અમત કાલા વાહુનેદ હમાક દામે આપીક વજ્દ ઓહરમજ્દ દામાન આપોસ્તન
 બરા ચેહુનુન્દ વ હમાક ખરકસ્તર આપીક આપોસ અમત જક કાલા વશમમુનન્દ રીતક
 બરા રમીતુન્દ. અમત દયન જરેહ મીજેત હમાક મય એ જરેહ ચોશદાસ બરા ચેહુનુનેત મુન
 પવન હકુત કેશવર જમીક. પવનય જક ચીમ અમત ખમ્રા હમાક પવન મય ચામતુનન્દ
 દયન મય મીજેન્દ ચેગુન ઈમદલુનેત આઈગ આત ખઆએ સે રેગલમન બરા વલ મય લા
 ચેહુનુન્ત હુમેનેદ હરવેસ્પ મય ઈ પવન જરેહ અવ્સીનેત હુમનાત મિન અથોક ગોશનીઅ
 જજશ જરેહ ગનાકમીનોએ મદમ વલ મય ઈદુન્ત ઇકવીમુનેત પવન મર્ગે દામાને
 ઓહરમજ્દ.

(૧) ફા. ۷۶۵ "the hump of a camel or of an Indian ox" (Steingass). (૨) ફા. ۷۶۵ sharp (૩) ۱۱۸۸۸ અવ. ۱۱۸۸۸ વર્તુ L. torquere. Fr. Torturer, to torturer દુઃખ દેવું.

(૪) ફા. ۱۱۸۸۸ side, જાંગની ઊપરનો ભાગ. (૫) ફા. ۱۱۸۸۸ ચક્રાવા. ખીજી નકલોમાં એ
 શબ્દ ۱۱۸۸۸ ગેરદુ લખેલો છે.

(૬) ઉવેસ્ત 'જવાક' વાંચી ફા. ઝીહદત to suit, befit સાથે સરખાવેલું. પણ ફારસીમાં એ અર્થે
 ઝીહદત જેવો કોઈ શબ્દ નથી મળતો. ખરે શબ્દ એ અર્થે તો ۱۱۸۸۸ છે. આંકુર્મીટીલ એ
 શબ્દનો અર્થ 'જંગલી આપનાર' કરેલો. પાશ્વર નકલવાળા જગ કરેલો તે કદાચ એજ અર્થ હોય.

૨. તે છ આંખોમાંથી બે, આંખની જગ્યાપર (છે), અને બે, માથાના ઊપલા ભાગપર (અને) બે, પુંથની જગ્યાપર (છે). એ છ આંખોના તિજાણપણથી તે (ખીજાઓને) દુઃખ દે છે અને મારી નાખે છે. તે નવ મોઢોડાં (માંથી) ત્રણ, માથામાં, ત્રણ, પુંથ ઊપર, ત્રણ, બાજુના અંદરના ભાગમાં (છે). અને દરેક મોઢોડું એક ધરની મોટાઈ જેટલું અને તે (ખર) પોતે એટલો (મોટો) કે જાણે અલવન્ડ પહાડ. તે ત્રણ પગમાં (થી) દરેક જ્યારે જમીનપર મેલે છે ત્યારે એટલો (મોટો હોય છે), કે જ્યારે એક હજાર મેંઢાઓ સાથે જેઠલાં હોય છે ત્યારે તેઓ તેની આસપાસ ફરી વળે છે. (એટલે તેના પગનો ચક્રાવો એટલો મોટો છે કે ૧૦૦૦ ખકરાંઓ તેની આસપાસ ભેરી શકે છે). તેનો નાનો પગ એટલો મોટો છે કે હજાર માણસો હજાર ઘોડાઓ સાથે તેની આજુબાજુ ચક્રાવો ફરી વળે છે. તે બે કાનથી માજનદરાન (નો સુલક છે કે) જે તે ઢાંકે. (એટલે તે ખરના કાન એટલા મોટા છે કે તેથી ને આખા માજનદરાનના સુલકને ઢાંકી શકે). (તેનું) પેલું એક શિંગડું સોનેરી મિસાલનું (અને) સુરાખદાર (છે). તેમાંથી હજાર શિંગડાં તે ઊપર ઊગેલાં છે, (જેમાંનાં) કેટલાંક ઊંટ જેટલાં મોટાં છે, કેટલાંક ઘોડા જેટલાં મોટાં છે, કેટલાંક બળદ જેટલાં મોટાં છે, કેટલાંક ગધેડાં જેટલાં મોટાં છે. તેઓ મોટાંબી છે અને નાનાં પણ છે. તે શિંગડાથી તે ખૂરાં નાશકારક ખરફૂસ્તરોની સઘળી ફરમનીને મારે છે અને નાશ કરે છે.

૩. જ્યારે તે ગધેડો દરિયામાં ગર્દન ઊડાવે છે અને કાન ફૂફરાવે છે ત્યારે ફરાહાકન્ત દરિયાના તમામ પાણીને હીલચાલથી હીલાવે છે, તે (પાણી)ને ગતિ આપે છે અને કિનારાપર દોડાવે છે (અથવા તે પાણીને કિનારાપર મોકલે છે (શેદુનેત) અને દોડાવે છે.)

(૭) ફા. كوشش જેનો “કોશિશ લડાઈ” તેમજ “કોશિશ અથવા ચલ” એમ બેઉ અર્થ થાય છે. પહેલવી કોશિશને ‘નો’ પણ એમ બેઉ રીતે અર્થ થાય છે. અને તે બેઉ અર્થ અહીં લાગુ પડી શકશે.

(૮) અ. વ. ભયભરમ્ ફા. مضطرب trouble અથવા مضطرب vehement. (૯) માજનદરા તોડવું. અરબી من (૧૦) શુન્દિતતન ફા. لطمتهનો પ્રયોજ્ય ‘હીલવું’. (૧૧) ઉવેરટ ફા. لطمته to cause to tremble’ સાથે સરખાવે છે. યુસ્તીરોડુતન તાંચી ‘હીલવું, ગતિ આપવી’ અર્થ કરે છે. ‘રોડુતન’નો અર્થ મોડલવું પણ થાય છે. (૧૨) ફા. لطمته to cause to run. ઉવેરટ ‘ગનાવદ’ વાંચે છે અને એ વાક્યનો અર્થ કરે છે કે “ગનાવદ (પહાડની) આજુ પુલે છે.” (૧૩) ફા. لطمته a lad.

(૧૪) ‘પવન ચ’ ને અહીં યુસ્તીની નકલ ‘પવન મુન’ આપે છે પણ ખીજા નકલોમાં મળતા ‘ચ’ વધારે દુરસ્ત દિસે છે. (૧૫) માજનદરા નારા પામવું. અ. વ. માજનદરા નીચે અને વ. માજનદરા પડી રહેલું.

(૧૬) ‘અશોક ગોશનીઅ’ મેળાપ, મેળવણી mixture ફા. كسبي act of geuration. પહેલવી માજનદરા અ. વ. માજનદરા અર્થે નર.

૫. તીશ્વર મય મિન જરહ પવન અએઆરીએ ખમ્રા એ સે રેગલમન રાએ અવીરતર ઈનસ્યુનેત હમખોજ. પએતાક આઈગ સર્ગોને ખમ્રાએ સે રેગલમન અએત મેમન આન કબદ મીનોએ ખુરરને અએત આખેરીય જક નમે પરવરેશ આપીક રગાન વલ તન વજ્જુનેત પવન ગોમીજ સર્ગોન લખ્વાર રમીતુનેત.

૬. તોરાએ હુધયઓશ કે સરસઓક કરીતુન્દ ઈમદ્જુનેત આઈગ પવન બુનહેદેરાને મદુમ મિન કેશ્વર વલ કેશ્વર વદદે હુમંદ પવન ક્ષીકન્ત હુથ મિનશ આરાયંદ.

૭. ઈમદ્જુનેત આઈગ જન્દહ પવન યદ્મને જકે અગ્રી મદે પવન સરે સ્વદદ. દેન-મન, જમીક વીશ દરપુસ્તીહા પએરામુન કદે ઇક્વીમુનેત અન્દા ક્ષીકન્ત અન્દર આવાયેદ.

૮. આમરશ મુર રાએ ઈમદ્જુનેત આઈગ પવન સરે કુકે અલખુર્જ કોલા સે શાન્ત કબદ અનીરાન મતાન વલ ગેદે સાતુન્દ પવન વજ્જુન્ત વલ ઈરાન મતાઆન જ્જઆન યા-ઈસ્યુનરને વીનાસરનીએ ગેહાન કદેન અદીન યોજે યજદ મિન જક જક રોસ્તાક વરે અરન્ગ મદમ સાતુન્ત જહીય આમરશ મુર લાલા ઇક્વીમુનેત પવન આલેરને હમાક જકે બુલન્દ કુક વજેત જક હમાક અનીરાન મતાઆન ચીનેત યેયુન મુર દાને.

(૧) ખ અને હમ બ્રહ્મ constellation. પુરતી યોજને બ્રહ્મવલ્લદ ગણેન્દ્ર અને અર્થ કરેછે કે 'તેરાતર બ્રહ્મ વલ્લદ સાથે પાણી ખેંચે.' આંદુર્યેટીલ એની પછીના 'પએતાક' શબ્દને પણ એજ વાક્યમાં ગણી અર્થ કરેછે કે "અને તે (પાણી) ને યોજમાં જાહેર કરે." મા. ઉ. ત્રી નકલમાં એના અર્થ બદલે 'હમ બુલંદ' કહેછે એટલે 'ચીતાની બરાબરની ઉંચાઈએ પાણીને ખેંચે.' ડ. ઉવેરટ "અમઅ-રય" વાંચેછે અને પાછલા વાક્ય સાથે લખ અર્થ કરેછે કે "બની અમઅર માટે કહેછે કે 'તે પણ પગવાળા ગવેડાના છાણુ (મરીત) માંથી (ખે) છે.'"

(૨) ફા. ۱۰۰۰ (૩) ફા. ۱۰۰۰ આતમા. જીવ.

(૪) અવ. ۱۰۰۰ lit માથાને લગવું. પેહેલાં પંક્તિનું માણસ, સરદાર. અવ. ۱۰۰۰ અપ એટલે માથું.

(૫) ફા. ۱۰۰۰ સુધી perfection, completion. અહીં કરોડનનો ઇસારો છે કે બયારે દુનિયા એક રીતે સુધરી રહેશે. ઉવેરટ એ કમલાને પેહેલાવી હરકે ۱۰۰૦ લખી રતનીહ વાંચેછે અને વર્ષની મુદત' અર્થ કરેછે. અરબી ۱۰۰૦

(૬) અવ. ۱۰۰۰ ફા. ۱۰ (૭) ۱۰૦૦ નુકસાન કરવું. અવ. અને ۱૦ નસ.

(૮) ફા. ۱۰۰૦ to blow as the wind અવ. ۱૦ ઉર્-વહ-ઉડવું.

(૯) એ આમરેરા પક્ષોને ફરવરદીન ય. (ફ. ૧૦૬) નાં ગેન્ગ ની સાથે સરખાવામાં આવેછે. એનું નામ ત્યાં અમર સાથે આવેછે. જેમ સોમાર્ગે માટે કોઈ કહેછે કે તે બ્રહ્મને પાર મદે હતા અને કોઈ કહેછે કે પક્ષી હતું તેમ અમુ અને યમુ માટે દિસેછે. મીનોખેરદ (ખાખ ૨૨-૩) માં એ પક્ષીઓ માટે કહે છે કે અમુ પક્ષી જાદુગીરા (એટલે દુઃખને દૂર કરનાર) આડપર બેસેછે ત્યારે તેના બારથી ઝાંખળીઓ બાળી તેનાં બીંબે બીંબે પોંછે જે અમુ બીંબકી લઈ ભ્યાંનેશ્વર પાણી રેડેછે ત્યાં લઈ જાયછે. ત્યાં તે પાણી સાથે જમીનપર પોંછે. ત્યારે એ પણ કોઈ પાતાવરણના ખનાવનું અલંકારીક વર્ણન દિસેછે.

૪. જ્યારે (તે ખર) પોકાર કરે છે ત્યારે આહરમજદની પેદાયશમાંની સઘળી નારીવ-
ર્ગની પાણીની પેદાયશ ગર્ભવતી થાય છે અને પાણીના સઘળાં ગર્ભવંતા ખરફરતરે જ્યારે
તે અવાજ સાંભળે છે ત્યારે ખરજાને ફૂંકી દે છે (અંટલે તેઓના ગર્ભ તુટી પડે છે). જ્યારે-
તે દરિયામાં મુતરે છે ત્યારે દરિયાના તમામ પાણી, જે સાને ખંડોમાં છે, તે પવિત્ર
થાય છે. વળી તે સખખને લીધે જ્યારે સઘળાં ગર્ભાં પાણીમાં આવે છે (ત્યારે) પાણીમાં
મુતરે છે, જેમ કે કહે છે કે 'અગરજે ત્રણ પગના ગર્ભાને પાણીમાં પેદા કર્યો નહીં હતો તો
દરિયાનું સઘળું પાણી, જે મેળવણી ગનામીનોના જેહરે આહરમજદની પેદાયશનું મરણ
ઊપજવા માટે પાણીમાં દાખલ કરી છે, તેનાથી ખરાબ થતે.'

૫. તીક્ષ્ણ ત્રણ પગવાળા ગર્ભાની મદદથી ધણું સરસ રીતે દરિયામાંથી પાણી
પોતાના બુઝખર ખેંચે છે (એ ફૂકરો વધારે ખુદ્દી રીતે દેખાડે છે કે એ ખરજે લગતી
બાબત કોઈ વાતાવરણના બનાવનું અસંકારીક વર્ણન છે). જાણ્યું છે કે એ ત્રણ પગના
ગર્ભાનું છાણ હોય છે, કારણ કે અગરજે તેનો મીનોઈ ખોરાક વધારે હોય છે તો
વળી સેવડે તેના પ્રવાહી ખોરાક (ખરાશ આળાક) નો ભીનાશ રંગો (મારફતે) શરીરમાં
બય છે અને મુતર સાથે છાણ પાણું (ખદાર) ફૂંકી દે છે.

૬. હૃદયઓશ ગાવડે જેને સરસઆક કહે છે તેને માટે કહે છે કે પેદાયશની શરૂઆતમાં
માણસો (તેની ઊપર) એક કેશવથી બીજે કેશવ પસાર થતા હતા (અને) ફૂંકોકન્ટની
વખતે તેમાંથી હોશ ઊત્પન્ન કરશે. (ફૂંકોકન્ટ વખતે માણસને અમર્ગી આપવા માટે એ
ગાયની ચરબી તૃપ્તી અથવા સંતોષની નિશાની તરીકે ખવાડવામાં આવશે એવો ઈસારો
પુનઃદેહશના આખ ૩૦ (ફ. ૨૫)માં અને દારેસ્તાને દીનીના ૮૯ ના સવાલના જવાબમાં પણ
આવે છે. સરસઆક ગાયની પીઠપર માણસોએ સફર કરી હતી તેના ઈસારા આગળ
આખ ૧૫ (ફ. ૨૭) અને આખ ૧૭ (ફ. ૪)માં પણ આવ્યા છે).

૭. કહે છે કે આ યુગની સેવડે જીવતાંઓ એક સરદાર મરદના હાથમાં (રહેશે) કે જેણે
આ જમીનપર આજુબાજુ ધણી પનાડબંદી શીવી છે, જે ફૂંકોકન્ટ સુધી જરૂરની છે. (એ
સરદાર માણસ તે સોરથોસનો ઈસારો દિસે છે કે જે સઘળી ખૂરાઈઓ સામે બચાવો બરપા
કરી ફૂંકોકન્ટ ઊત્પન્ન કરશે).

૮. આમરૂથ પક્ષી માટે કહે છે કે તે અલખુર્જ પહાડની ટોચ ઊપર છે અને) દર ત્રણ
વર્ષે ધણાક ઈરાનની બહારના મુલકો(ના લોકો) ઈરાનનાં ગામો ઊપર (હુમલો લઈ) જવાને,
તેપર તુકસાન લાવવાને, અને દુનિયાને ખરાબ કરવાને એકઠા મળે છે (ગંદ સાતુદ), ત્યારે
ખરજે યજદ અરંગના સરોવરના મુલકના નીચલા (i.e. ઊંડી ખીણવાળા) ભાગમાંથી
ઊપર આવે છે અને તે આમરૂથ પક્ષી પણ ઊપર આવે છે અને તે સઘળા ખુલ્લું
પહાડોમાંના ઊંચા પહાડ ઊપર ઊડે છે અને જેમ પક્ષી દાણા ચુટે તેમ સઘળા ઈરાનની
બહારના મુલકોને ચુટે છે.

૯. કર્શીમિ રાએ ઈમલ્લુનન્દ આઈગ મલીઆ ખવીતુનેત ગોફુતન. દીન વલ વરે જમ-કર્દ ઈદુન્ત શેખાકીનીત. તેમમન અવરતા પવન હુજ્જાને મુરઆન ઈમલ્લુનન્દ. તોરા માહીક રાએ ઈમલ્લુનન્દ આઈગ દયન હમાક જરેહ ચેહુતુનેત. અમત વાન્ગ વાફુનેત હમાક માહીકાન અપોરતન ચેહુતુનન્દ વ હમાક ખરફતરાને આપીક રીતક ખરા અફગનન્દ. રીન મુર ઈ શવ બાક પવન હાન બખા દો ગાન કર્દ ઇસ્વીમુનેત. મુ ઈ અશીખુશત કે મુ ઈ બેખર વ હમ આન મુ ઈ શોકતય રાએ ઈમલ્લુનન્દ આઈગ અવરતાક પવન હવજ્જાન ચેહુતુન્ત ઇસ્વીમુનેત. આઈગત ઈમલ્લુનેત શએદાઆન મિનશ લજ્જેન્દ તેમમન ખરા લા ગીરેન્દ.

૧૦. નાખુન અમત લા અફસુદ ઇસ્વીમુનેત શએદાઆન જહુગાન ઈનરયુન્દ તીર હુમાનાક વલ જક મુર શદીતુનેત જકતલુનેત. હના રાએ જક મુર નખુન અમત અફસુદ ઇસ્વીમુનેત ઈનરયુનેત વરતમુનેત આઈગ વદ શએદાઆન કાર લા ફરમાયન્દ. અમત લા અફસુદ ઇસ્વીમુનેત લા વરતમુનેત શએદાઆન વનાસ પતશ કર્દન તોખાન.

૧૧. અવારીકય દદાન વ મુરઆન હમાક પવન હમેરતારીએ ખરફતરાન ચેહુતુન્ત ઇસ્વીમુનેત ચેયુન ઈમલ્લુનેત આઈગ અમત મુરઆન દદાન હમાક પવન હમેરતારીએ ખરફતરાન જહુગાન.

૧૨. દેનમનય ઈમલ્લુનેત આઈગ મુર હમાક જખર વલાગ જખરતર ચેહુતુનેત.

(૧) અવ. *زبان* જિબ્હા. L. Lingua, Fr. Langue, Ger. Zunge *زبان* tongue જુખાન.

(૨) જેમ અમુ અને અમુ પક્ષીએના સંબંધમાં તેમ કર્શીખના સંબંધમાં કોઈ તેને પક્ષી ગણેછે તો કોઈ ડાહ્યા પુરુષ ગણેછે. બુનદેહેશ અહીં તેમ ખાખ ૧૯ માં તેને પક્ષી ગણેછે. વંદીદાદમાં (પરગ. ૨૬, ૪૨ માં) પણ એ ખાખતો દર્શાવે છે કે જમરોદના 'વર'માં 'વીરકરી'એ દીન ફેલાવી હતી.

(૩) ફા. *هزاره* lit. 'શવે ઉડનાર.' આગળ એ શબ્દ કકત "રાખા" તરીકે પણ આપેછે. 'સીનમુર' ઉપરથી સીમાર્ગ બનેલા કોઈધારેએ. 'સીનમુર' એ શવ'બાક' એને એર્થ 'શવે ઉડનાર સીનમુર' પણ થઈ શકે.

(૪) વંદીદાદ (૧૭૬. થ) *شکار* અર્થ પ્રમાણે 'અરોહનો શોખ રાખનાર.' અહીં બુનદેહેશમાં કહેછે તેમ ત્યાં કહેછે કે નખ ગેતારી પરજેજવાં તે જાણે એ પક્ષીને અર્પણ કરવા બરાબર છે. એમ એને અર્પણ કરવાથી તે નખો જડાઈનાં હવિયાર તરીકે દેવાની સામે થવાને તેને કામ લાગેછે અને જો નહીં અર્પણ કર્યા તો સામા તે દેવાના હાથમાં હવિયાર તરીકે થઈ પોછે.

(૫) કદાચ ફા. *طير* a bird of prey, a hawk. એની સાથના શબ્દ 'વહમાન' ને ઊંચેરે વિરોધ નામ ગણે છે પણ તે *طير* છે એટલે "અને તે વળી."

(૬) કુરતીની નકલમાં શોકનીન ચાએ છે. તે જુલથી નકલ કરનારે છેલ્લા # 'અને # ઇન' વાંચી લખ્યાં છે.

૯. કર્શીસને માટે કહેછે કે તે શબ્દો બોલવાને બ્રહ્મનું હતું. જમશેદના બનાવેલા વરમાં તે દીન લાવ્યું અને ચાલુ શ્રીવી. ત્યાં અવરતા પક્ષીઓની બોલીમાં બોલે છે. ગાયની સીકલની માછલી માટે કહેછે કે તે સઘળા દરિયાઓમાં હોયછે. જ્યારે તે પોકાર મારેછે ત્યારે સઘળી માછલીઓ ગર્ભવતી થાયછે અને સઘળાં પાણીનાં ખરકુસ્તરો ખચ્યાં (એટલે હમેશ) મેલી દે છે. સીનસુર જે (એક જાતનું) વાગલું (છે તે માટે) બીજ બાબમાં જે વખત (અથવા વિગતવાર વર્ણન) કરેલું છે. અશીબુશત પક્ષી, કે જે જેખર પક્ષી, અને જે વડી શોકન પક્ષી બી છે તેને માટે કહેછે કે તે પોતાની જબાનથી અવરતા આપે છે (એટલે બોલેછે). જ્યારે તે (અવરતા) બોલેછે ત્યારે દેવો તેનાથી ધુએછે અને ત્યાં પકડી શક્તા નથી (એટલે અસર કરી શક્તા નથી).

૧૦. જ્યારે નખ પરહેજવામાં આવતા નથી ત્યારે દેવો (અને) બહુગણે પકડી શકે છે અને તીરની માફક તે પક્ષી તરફ (હથિયાર) ફેંકે છે અને તેને મારી નાખે છે. એ સમયને લીધે તે પક્ષી, જ્યારે નખ પરહેજવામાં આવે છે ત્યારે તે પકડી લે છે અને ખાઈ જાય છે કે તેથી દેવો કાંઈ કામ દૂરમાવી શકતા નથી (એટલે તે નખ મારફતે ધુરી અસર કરી શકતા નથી). જ્યારે તેને પરહેજવામાં આવતાં નથી ત્યારે તે (પક્ષી તે નખને) ખાતું નથી અને દેવો તેમની મારફતે નુકસાન કરી શકે છે.

૧૧. ગ્રીજનં પણ જનવરો અને પક્ષીઓ (એ) સર્વને ખરકસ્તરોની સામે થવા માટે પેદા કર્યોછે, જેમ કે કહેછે કે જયારે પક્ષીઓ અને જનવરો એ સર્વને ખરકસ્તરો અને જલુગરોની સામે થવા માટે (એ કુકરો અધુરો રહી ગયો છે, કહેવાની મતલબ એ દિસે-છે કે જયારે એવાં પક્ષીઓ અને જનવરોને પેદા કરવામાં આવેછે ત્યારે તેઓ નજીસાત વિગેરે ખાધ જઈ ખરકસ્તરોથી થતાં નુકસાનથી આપણા બચાવ કરેછે).

૧૨. વળી કહેછે કે સઘળાં હલકા વર્ગનાં પશ્ચીમો(માં) કાગડો વધારે હલકા વર્ગનો છે.

(9) ગાજાજીનો સદીવૃન્તન અથવા ગાજાજી સીદુન્તન કેકલું.

(૮) 'اسمایدین' "to subdue especially by magic" અર્થવા ફ્રા. اسمایدین to subdue. આપણી રૈવાયતોમાં નખને ઊતારી પરોજીને ઘાટવા માટે 'આરા નીંદગ કરમલિલા છે. 'પુરા આદમીઝ્મ' એક માણસના નખ બાળ વિશેરે મારફતે તેની અંધર જાડુ અર્થવા 'પરાબ અસર કરી રાકે છે' એવો વિચાર હાલ પણ ધણાંક ટોળાઓમાં છે.

(૯) પેલેલી પાલ્લડ રાજ્ય કોશ (હિસાબી હાઉસ પા. ૨૯)માં જેમ કે રાજ્યનો અર્થ ૧૯૯૯ કા. ૭૩, જેમણે 'સસત્ર' આપેલ અને તેથી બીજા ૭૩ 'દશરત' અર્થ ૧૯૯૯ કા. ૭૩ જેમણે 'બારી, માધુ' આપેલ. તેથી પુરતી અને ઉપર જે રાજ્યનો અર્થ કિમ્તિ કરેલ, તે બગાળા દિસતું નથી.

زاغ و زبانه کلاغ (۶۵)

ખાજે સફીદરાએ ઈમદલુનેત આઠમ માર ઈ પવન પર જકતલુનેત. કાર્સ્કીને મુર^(૧) મલક જકતલુનેત. પવન જક હમેસ્તારીએ યેહયુન્ત ઇક્વીમુનેત. કહકીસે જર્માન માનરને^(૨) અએત કરીસ. નસાએ વશ્તુમનતન રાએ દાત ઇક્વીમુનેત. અએતુનય વલાકે સારે ગિર. તોરાએ કુફીક પાબુન આહૂ શુર અવારીક દદાન હમાક માર વશ્તુમનન્દ.^(૩)

૧૩. અએતુનય અવારીક સગાન પવન હમેસ્તારીએ યેહયુન્ત ઇક્વીમુનેત શુર્મ સદેગાન. પાનકીએ શુરપદાન કર્તન રાએ યેહયુન્ત ઇક્વીમુનેત. રૂપાહ પવન હમેસ્તારીએ ખવ શએદા યેહયુન્ત ઇક્વીમુનેત. રાસુઈ પવન હમેસ્તારીએ ગર્જક^(૪) અવારીક ખર્ફરતરાને સુલાહાક યેહયુન્ત ઇક્વીમુનેત. અએતુનય મીરકે વર્ગ પવન હમેસ્તારીએ કતુક દાને ગર્જક યેહયુન્ત ઇક્વીમુનેત. બુજક પવન હમેસ્તારીએ^(૫) સુરે દાનેકશ યેહયુન્ત ઇક્વીમુનેત. એશુન ઈમદલુનેત આઠમ બુજક કોલા સુર મુન દયન મુર ખાનેઈ મીજેત હબ્દર મુર બરા જકતલુનેત. જમીક અમતશ દાનેકશ મદમ સાતુનેત સુરાક બરા વાહુનેત અમતશ બુજક મદમ સાતુનેત સુરાક અવશ બરા જકતલુનેત^(૬) વ રારત લેવત્મન યેહયુનેત. બીવકે આપીક પવન હમેસ્તારીએ શએદા ઈ દયન મય યેહયુનેત દાદ ઈક્વીમુનેત. હનગેઈ દેનમન^(૭)

(૧) ફા. *کوسک* a green mugpie. કોઈ ચોક્કસ પક્ષી તીજાનો ઘણુ કાહાડવા મારે, જ્યારે બાલાવીએ ત્યારે, આવી બખાં રહેછે. એવી એક આર્મીનીઅનોમાં મનાતી વાર્તા મી. જેમસ બ્રાઇસ આપેછે. (Trans-Caucasia and Arrarat, by James Bryce, p. 223), "There is a bird, called by the Armenians tetagus, which pursues and feeds on the locusts whose swarms are such a plague to this country. Now the water of this sacred spring possesses the property of attracting the tetagus, and when the locusts appear the first thing to be done is to fetch a bottle of it and set it on the ground near them, taking care not to let it touch the ground upon its way. The bird immediately appears, the locusts are devoured and the crops are saved."

(૨) ફા. *کوسک* (૩) બેહેરામ ૫૪ (ક. ૩૩) અને દીન ૫. (ક. ૧૩)નું *کوسک* અવસ્તાના એ રાખ્દનો દાર્મરેટર, રવીગલ, કાંગા, બેહેરશના, વાહા, "સાનેરી રંગનું કહકીસ પક્ષી" એમ અર્થ કરેછે. પણ હારણે 'બુદું' એવો અર્થ કરેછે. બુનદેહેશ લખનાર પણ "જર્માન માનરને" રાખ્દ વાપરી એમ અર્થ (ધણી વખત સુધી રહેનાર) સમજતો દેખાયછે. અવ. *کوسک* વખત (ધાતુ *کوس* જર=બુદું થવું). ફા. *کوسک* બુદો રાખ્સ. ધુરતી અને દાર્મરેટર (Le Zend Avesta, Vol. II., p. 570) પણ બુનદેહેશના એ રાખ્દનો એમ અર્થ કરેછે.

(૪) *کوسک* એક જાતનું પક્ષી. ફા., *کوسک* Ger. Staar. ધુરતી 'અએતુનય'થી સધળા બાગને પછીના વાડ્ય સાથે બઈ સર્વને સાપ ખાનાર પક્ષી ગણેછે.

(૫) *کوسک* mountain goat. (૬) 'ખીજા કુતરાઓ' એટલે આગળ કુતરાઓનું વણું કહેછે તે રિવાજના. અથવા ખીજાં (જનવરોમાં) કુતરાઓ.

સફેદ બાજને માટે કહેછે કે પાંચ સાથેના સાપને તે મારી નાખે છે. કારકીને પક્ષી તીડને મારી નાખે છે. તેની હરીદ્રાઈ માટે તેને પેદા થીયું છે. બુદાપા સુધી જીવનાર કહકીસ (પક્ષી તે) કર્મસ છે. તેને નસા ખાવાને માટે પેદા કર્યું છે. વળી એજપ્રમાણે પહાડી સાર પક્ષી (ની જાત) નો કાગડો. (એટલે એ કાગડાને પણ નજીસાત ખાવા માટે પેદા કર્યો છે). પહાડી બળદ, પહાડી બકરો, હરણ, ગુરખર (અને) બીજાં જાતવરો સઘળાં સાપ ખાય છે.

૧૩. એજપ્રમાણે બીજાં (જાતવરોમાં) કુતરાઓને વરૂની જાતોની સામે થવાને માટે પેદા કર્યા છે. ગોસપંદોની પાસબાની કરવા માટે (તેઓને) પેદા કર્યા છે. કોહલાંને ખવ દેવની સામે થવા માટે પેદા કર્યું છે. નોળીઆને ઝેરી સાપની અને બીજાં સુરાખમાં રહેનારાં ખરકૂતરોની સામે થવા માટે પેદા કર્યો છે. એજપ્રમાણે મોટાં મરક જાતવર દુખારો દેતા કરમની સામે થવાને માટે પેદા કર્યા છે. (એટલે એ જાતવરમાંથી જિવજન થતી કોઈ દવા કરમનો ઈલાજ છે). જુજકને દાણો ખેંચી લઈ જનારી શ્રીડીની સામે થવા માટે પેદા કર્યા છે. કારણ કે કહેછે કે જુજક હરેક દર જેમાં શ્રીડીનું મકાન (હાથ તેમાં) મુતરે છે, ત્યારે હજારો શ્રીડીને મારી નાખે છે. જ્યારે દાણો ખેંચી લઈ જનાર (શ્રીડી) જમીનપર આવે છે (અને) દર ખનાવે છે અને જ્યારે જુજક તેની ઊપર આવેછે ત્યારે તે દરેનો નાશ કરેછે (Lit, મારી નાખે છે) અને (જમીન) સરખી થઈ જાયછે. (એ કુકરા પ્રમાણે જુજક કુતરાના મુતરથી શ્રીડીઓ મરી જાયછે અને વળી તેની ચાલ હાલથી શ્રીડીઓના દરો પુરાઈ

(૭) ફા. ૪૩૬ એક ગ્રેસી સાપ. (૮) 'કુક-દાને' ફા. ૪૩૬ lit. દોષી (કુક) નાં બી (દાને). પેટમાં બંધાતા કરમ. (૯) અવ. ૪૩૬ ગ્રેસી = ૫૬૬૫, અમળાકુ. gripping pain. (૧૦) બાબ ૧૪ માં એને જ. ઓ જુગ કહેછે. જુઓ તે રાખ. (૧૧) વંદીદાદ ૧૪ ફ. ૫ ના ૪૩૬ ગ્રેસી = ૪૩૬ વંદીદાદના એ અને બીજા કુકરાઓમાં (૫૨૪. ૧૬ ફ. ૧૨ ૫૨૪. ૧૮ ફ. ૭૩) શ્રીડીઓ જેઓ અનાજ ખેંચી લઈ જઈ મુકસાન કરેછે તેઓને ખરકૂતર તરીકે ગણીછે. ૪૩૬ સં. જાણ ફા. ૪૩૬ Fr. fourmi. (૧૨) ૪૩૬ hole દર. બીજી નકલમાં ૪૩૬ મુરને ખદલે ૪૩૬ આપેછે જે હમણે 'દાનાર' વંચાયછે. અવ. ૪૩૬ વખત. જિવેસ્ટ 'હરવખતે' એમ તરજુમા કરેછે. (૧૩) બીજી નકલે 'જકતલુનેત'ને ખદલે વજ-લુનેત જાણ આપેછે. એમ લઈએ તો અર્થ થાયછે કે 'તેથી (અજરા) દરો જતાં રહેછે, એટલે પુરાઈ જાયછે.' (૧૪) અવ. ૪૩૬ lit સાથે શ્રીવેલુ એટલે 'સાર, સેવડ.'

આઈગ હુમાક દદાન મુરઆન માહીકાન કાલા અયોક પવન હુમેસ્તારીએ ખરફરતરી દાદ ઇક્વીમુનેત.

કર્કાસરાએ ઈમિલુનેત આઈગ મિન જકે બુલન્દતરય પરવાજ અમત મુસ્ત મસાઈ બસીએ પવન જમીક ખદીતુનેત. અવશ બુઈએ મુશક અજરે પર ચેહબુન્ત ઇક્વિમુનેત આઈગ આત પવન નસાઈ બુદન ગન્દગીઅ નસાએ અવશ યાતુનેત સર અજરે પર લખ્વાર વાહુનેત લખ્વાર આસાયેદ. સુસીઆએ તાજકરાએ ઈમિલુનેત આઈગ આત પવન લેલીઆ એ તારીક મુએ તાક પવન જમીક મએમમુનેત ખદીતુનેત.

હલકા પવન હુમેસ્તારીએ શએદાઆન જ્વહુગાન ચેહબુન્ત ઇક્વીમુનેત. લેવત્મન કલ્પા હમકાર હુમંદ. ચેયુન ઈમિલુનેત પવન દીન આઈગ મિન ગેતી દામાન જકે પવન દરજ જદારીઅ લેવત્મન સરશ હમકાર હુમંદ હલકા વ કલપા. દેનમનઅ ઈમિલુનેત આઈગ લા વીનાઈ હુમનાત અમતમ લા દાત હુમનાએ કલપાએ શવાઈ પસુશહવર કલ-
પાએ માનપાન જકે વીશહજીવન. મેમન ઈમિલુનેત પવન દીન આઈગ કલપા પવન જમીક પવન અએતીઅ એ મફૂમ વ જકે ગોસ્પન્દ અએતુન દરજ જદાર ચેયુન અબુરીઅ.

મેમન ઈમિલુનેત આઈગ પવન મેમન બરા જકતહુનેત હુમાક અસ્પરતાને. અમત વાંગ વાહુનેત દદે બરા જકતહુનેત. અવશ બસીઅ વ તર્પી પવન સીઅ વ દદે મિન મફૂમાન બરા જદન બએષાજ.

(૧) એમ અર્થેનો એવો એક કેલ્કીક રાખ્દ છે. (૨) એ પક્ષીની જોવાની તીક્ષ્ણ શક્તિ માટે બેહેરામ યજ્ઞ (ક. ૩૩) માં એવું જણાયું છે ત્યાં કહે છે કે તે બુલન્દગીથી મુઠ્ઠાબર ગોસ્તાના કઠકાને તેમજ જીણી સાથે વઢીકને બેઈ રાકે છે.

અન્યથા એવું જણાયું છે કે આ પાઠમાં એક અન્ય અર્થ છે.

(૩) કા. ૫ અથવા કા.

(૪) એને મળતું જોડા માટે જણાયું બેહેરામ યજ્ઞ (ક. ૩૧) માં છે.

અન્યથા એવું જણાયું છે કે આ પાઠમાં એક અન્ય અર્થ છે.

(૫) જેલેલી પાલંદ રાખ્દકાશ (ખાખ ૮ પ્રમાણે) 'ખરશ' મરધાનો એ જેલેલી રાખ્દ છે. મરધા માટેના બુઝાની રાખ્દ Aleator કોઈ એ 'હલકા' પરથી નીકળેલા ધારે છે. બુનદેહશમાં બીજી જગ્યાએ મરધા માટે 'ક' અર્થ રાખ્દ આવે છે તે એ 'ક' રાખ્દન દિસે છે. એમાં 'ક' ૩ નું પલાંગઈ લાંબુ થઈ 'ક' ૭ બન્યો છે.

(૬) આ પાઠ ઉત્પત્ત કરકું, મોહવણ કરવી. મીનાએરદ (ખાખ ૨૨-૨૨) માં એ રાખ્દ આવે છે ત્યાં તેમાં સંગ 'સમારવા'ને અર્થ લે છે. એ શરસી બેસારા ને મળતા છે. આરાસતન, વીશસતન અને વીનાસતન એ રાખ્દો નબલક એક અર્થે આવે છે જેમકે આક્રીને રાખ્દવનમાં અરેહરાર બાલેગાન, જેણે દીન સજીવન કરી હતી તેના, જેવા કામ કરનારા એમને કાલેજાએ કહેલા છે.

જાયછે). પાણીના બીવર જનવરને દેવ કે જે પાણીમાં હોય છે તેની સામે થવા માટે પેદા કર્યું છે. સાર એ કે સઘળાં જનવરો, પક્ષીઓ અને માછલીઓ દરેકને કાંઈ એક ખરફતરની સામે થવા માટે પેદા કર્યા છે.

કકાસ માટે કહેછે કે જ્યારે સુઢીની કદનું ગોસ્ટ જમીનપર (પડેલું હોય છે ત્યારે તે) છેક ધણીજ યુલંદ જીડવા(ની જિયાઈપર)થી બી જાયછે. તેને માટે કસ્તુરીની ખુશબો તેની પાંખની નીચે પેદા કરીછે કે નસો ખાતાં નસાની ગંધથી તેને આવે તો પોતાનું માથું પાંખ નીચે પાછું કરે અને પાછું આસાન થાય (એટલે ખોદાતાતોએ તેને નસો ખાવા પેદા કર્યું છે, તેથી નસો ખાતાં નસાના કોહોવાટનો વાસ એ તેને આવે તો તેની પાંખ તળે એવો ખુશબો જીતપત કરેવો છે કે ત્યાં માથું લઈ જતાં તે પાછું હોસિયાર થઈ જાયછે). આરળી ઘોડાને માટે કહેછે કે અગર એ અંધારી રાત્રે એક એકલો ખાલ જમીનપર દેખાય તો તે જાયછે.

મરધાને દેવો અને જીદુગરોની સામે થવા માટે પેદા કર્યોછે. તે કુતરાની સાથે કામ કરનારો છે, કારણ કે દીનમાં કહેછે કે આ દુનિયાની પેદાયશમાં દરજ્જને મારવા માટે જે સરોશની સાથે કામ કરનારાં છે તે મરધો અને કુતરો છે. વળી એમ પણ કહેછે કે અગરએ મેં ભરવાડોનો કુતરો પસુશહજીર્વ અને ઘરનું રક્ષણ કરનાર કુતરો જે વીશહ-જીર્વ તે નહીં પેદા કર્યા હોત તો (જનદાર પેદાયશના રક્ષણ માટે) ખરાખર ગોઠવણ થઈ શકતે નહીં. વળી દીનમાં કહેછે કુતરો માણસ જાતની પેદાયશ અને ગોસપંદોની (પેદાયશ અંગેની Tab. હસ્તી)માં જે કાંઈ છે તેમાં દરજ્જને એપ્રમાણે મારનાર (જદાર) છે કે તે વગર જોરનો (અગુરીઅ) (થઈ જાયછે) (એટલે જનદાર પેદાયશમાં તે દરજ્જને નાચાર કરેછે.)

(ડા. ઉવેરટ પ્રમાણે કુતરો લોભ (આગુરીઅ ક્રા. ૧૩૩)) જેવા દેવનો નાશ કરનાર છે. યુસ્તી પ્રમાણે “ કુતરાની પોતાની મારફતે અને માણસો અને ગોસપંદોની હૈયાતી મારફતે લોભ જેવા દરજ્જનો નાશ થાયછે.”)

વળી કહેછે કે તેટલા માટે (પવન મેમન) તે સઘળા નાફરમાનોને મારેછે. જ્યારે તે ખાંગ મારેછે (એટલે ભસેછે) ત્યારે દર્દને નાખુદ કરે છે. તેનું માસ અને ચરબી માણસોમાંથી નાશ અને દરદને મારી કાઢાડવાને માટે ઈલાજ તરીકે છે.

(૭) ફા. لاشه અથવા لاشه from لاشه ۱۳۳۰ પશુનું રક્ષણ કરનાર.

(૮) આંકુએટીલ Sans. forces અર્થ કરેછે તે ખરાખર દિસેછે.

(૯) એ વાક્યનો અર્થ એમ પણ થાય કે (ઉપર કહેછે કે તે સઘળા દરજ્જને મારેછે તેથી પ્રશ્ન છે કે) “ તે રાથી (પવન મેમન) સઘળા નાફરમાનો (અજુશતો એટલે ‘તેનું ભસવું અથવા ચેતવણીને નહીં સાંભળનારાઓ’) ને મારેછે ” ? (જવાબ કે) “ જ્યારે તે ખાંગ મારેછે (એટલે ભસેછે ત્યારે) તેનો ભવ અથવા દરદ તેને મારી નાખેછે.” અહીં કુતરાની મતલબ સાધારણ કુતરા કરતાં વધુ દિસે છે. એમ કુતરાઓ પારકાઓને પોકાર મારી ઘરથી દૂર રાખેછે તેમ અહીં અંતઃકલ્પના બહા વિચારોથી ખરા વિચારોને દૂર રાખવાનો હસારો છે. (૧૦) فیل fat, grease.

૧૩. ઓહરમજદે કાઈપણ ચીજ કાયદા વિનાની પેદા કીધી નથી, કારણ કે આ દરેક (પેદાયશ) કાયદાને માટે પેદા કીધી છે. જ્યારે કોઈ તેનો સમજ નહીં જાણે ત્યારે તેણે દસ્તુરોથી પૂછવું જોઈએ. કારણ કે તે (દસ્તુર) ની પાંચ ખાસિયતો આ રીતને માટે પેદા કીધી છે કે તે દરજ્જાને મારે. (એટલે દસ્તુરોમાં પાંચ સદ્ગુણો મેલ્યા છે તે એટલા માટે છે કે અજ્ઞાનોને સમજ આપી દરજ્જાનું જોર તોડે. (એ સદ્ગુણો વજર કદં દીનીમાં નીચેપ્રમાણે આપે છે. ૧) નિરદોષીપણું. ૨) વિચાર, વચન અને કામનું હકાપણ. ૩) એક ઘણા ઉસ્તાદ માફક ધર્મને ખરી રીતે શિખાડવો. ૪) ખોદાની સેતાયશ ઘટતી ક્રિયા સાથે કરવી અને ૫) પોતાના પેશામાં ઘટતી રીતે ઉસ્તવાર રહેવું. વજર કદં દીનીના પાસેના પાના પર આપેલા પેહેલવી ફકરાનો તરજુમો નીચે પ્રમાણે છે.

બુજેર્ગ ખોદાતાલાના નામથી, આયોરનાનની પાંચ ખાસિયતો ઊપર અને દસ નસિયતો, કે જેની ઊપર સઘળી દીનની નસિયતનો આધાર છે, તે ખાખત ઉપર. તે પાંચ ખાસિયતો (માંથી) પેહેલી બીચુનાહપણું (અવનાસીઅ): બીજી વિચાર, વચન અને કામની સારી પસંદગી (વજન કદંદરીઅ). ત્રીજી ધણાજ દાનાવ અને ધણું રાસ્ત બોલનાર સરદાર, કે જે દીન આગાહી સાથે શિખે છે અને સરચાઈ સાથે શિખવે છે, તેના જેવી દસ્તુરદારી. ચોથી રાસ્ત સખુનોવાળી (રાસ્ત વાયકહા) બાએ (વાજહા) અને મોહોડે ભણાયલા નુરકો સાથની (નર્મ નસીહા), નીરંબની આરાધના સાથેની ખોદાતાલાની ઈજાજને. પાંચમી રાત દહાડો (રજ્જે શાખા) પોતાના કામમાં મશગુલ (શનાયાનીહા) રહેવું, અને પોતાની સાથેજ હરીફ તરીકે ઝગડો કરતા રહેવું (એટલે પોતાના હવશેા સામે લડવું), અને જીંદગીની લંબાઈ સુધી દીનની ઉસ્તવારી પરથી પાછું નહીં ફરવું, અને પોતાના કામમાં કસોશ કરતા રહેવું.)

ખાખ ૨૦.

નદીઓની પ્રકૃતિ બાબે.

૧. દીનમાં કહે છે કે આએ બે નદીઓ ઉતરખાણુ (નામે) થી, અલબુર્જની બાણુથી, ઓહરમજદના અલબુર્જ તરફથી વહે છે. એક પશ્ચિમ ભણી (વહે છે) જે અરંગ (નામની છે, અને) એક પૂર્વ ભણી જે વહે (નામની છે).

૨. એઓ પછીની નદી (માં) ૧૮ નદીઓ તેજ મૂળમાંથી વહે છે, જે પ્રમાણે કે બીજાં પાણીઓ (એટલે નદીઓ) તેઓમાંથી મોટી સંખ્યામાં વહે છે. જેમકે કહે છે કે (તે

(૧) વજર કદંમાં ૧૬ ૧ આવ્યું છે તે ૧ નહીં જોઈએ. દરુરજી ડા. જમાસ્પજીવાળી યાદગારે જરી-રાન સાથેના પેહેલવી લખાણુની નકલમાં એ ૧ નથી. (૨) વજર કદં દીનીમાં ફકત એ છે તે જલ છે. દરુરજી ડા. જમાસ્પજીવાળું એ બાખતનું લખાણુ જુઝી આપે છે તે દુરસ્ત છે. (૩) ડા. જમાસ્પજી-વાળી નકલમાં 'કુમાન શાખાન.' (૮) જમાસ્પજી શનાહનીદન to pay attention.

(૬) દરુરજોના પાંચ સદ્ગુણોની બાખત જુદરપરમમાં પણ આપેલ છે (S. B. E. Vol. V., p. 187. ઉવેર પેહેલવી તૈકરેદ તરજુમો પાન ૧૮૩).

ઇસ્વીમુનેત, ચેયુન ઈમલ્લુનેત આઈગ અએતુન બુદબુદ અયોક મિન દુદ બરા તયેત હુમંદ ચેયુન ગબ્રાઈ અમત અશેમ વહુઈ મિન પતીસાર બરા ઈમલ્લુનેત. વલ્મનશાન હમાક રૂદ મિન હમ મય લખ્વાર વલ દેનૂમન રૂદ ગોમીશ હુમંદ અએત અરંગ રૂદ વેહે રૂદ.

૩. વલ્મનશાન કોલા દો પવન દો કેનારગીઅ જમીક હમાએ ગદેન્દ પવનય જરેહ વદારેન્દ વ હમાક કેશવર વશતમુનન્દ મીન જક કોલા દો જહાક ઈ આખેર કોલા દો બર વલ જરેહે ફરાખોકન્ત વલ હમ યામતુનન્દ લખ્વાર વલ યુને ખાતાન યામતુનન્દ આઈગ અજશ બરા તયેદ હુમંદ, ચેયુન ઈમલ્લુનેત પવન દીન આઈગ અવીન ચેયુન શેશ્તીઅ પવન અલબોર્જ દયન યાતુનેત પવન અલબોર્જ બરા વજલુનેત મય મેમન પવન અલ-બોર્જ બરા યાતુનેત વ પવન અલબોર્જ બરા વજલુનેત.

૪. દેનૂમન મેમન ઈમલ્લુનેત આઈગ મીનોએ અરંગ મિન ઓહરમજ્જ પવાસ્ત આઈગ “ફૂમ હરવેસ્તીન શનાઈનીદારીઅ મુન વેહેરૂદ નીઆશીઅ અવશ બરા ફરહુનસ્ત આઈગ બરા ચેહલુન્ત આખેર પવન લે મરઘીઅ બરા ચેહલુન.”

મીનોએ એ વેહરૂદ મિન ઓહરમજ્જ અરંગ રૂદ રાએ અએતુન પવાસ્ત. દુશાર્મ અએબારીઅ અયોક દયન દુદ રાએ પવન હમ જુરીઅ ફરાજ તયેત હુમંદ ચેયુન પીશ મિન મતને અએબદત અતજશને ફરાજ ચેહલુન્ત હુમંદ વ અમત દરજ બરા જકતલુનન્દ અતયશને લખ્વાર ચેહલુનન્દ.

(૧) ફા. ۱۰۰۰ "Taking up and finishing any business which has already been begun."

Steingass. પેહેલવી પાજદ શબ્દકોશમાં એ શબ્દ ۱۰۰۰ 'પેતીસર' મળે છે. ત્યાં કહે છે કે ۱۰۰ 'સેવટ' ۱۰ 'સેવટ' ۱ 'સેવટ' ૬ 'સેવટ' ૧ 'સેવટ' એટલે “દરેક મહિનાની પાછી શરૂઆત (પદતીસર) અને સેવટ ઓહરમજ્જથી અનેરાન સુધી છે.” ડા. ઉવેરટ 'series' હાર અર્થ કરે છે, એટલે “જ્યારે ઘણી અરોમપોહ બહુવાની હોય ત્યારે તેમાંની એક અરોમ વહુ જરૂરી ઝડપથી બહુવામાં આવે છે તેટલી ઝડપથી.” એ અર્થ પણ યથાર્થ છે. પુસ્તી ‘સેવટ’ અર્થ કરે છે પણ એ અર્થ સેતાં ‘પદતી’ ના અર્થ નેલી દેવાય છે.

(૨) ફા. જહાક અથવા ‘જહે’ની વંચાય. ફા. offspring, bringing forth. તે પરથી ફજદપણ અથવા રોહ. ઉવેરટ discharge એટલે ‘તેમાં ને પાણી બહાર પાડે છે તે’ અર્થ કરે છે, તે પણ એજ ફારસી શબ્દ પરથી લેવાય. પુસ્તી ‘ફજદપણ’ અર્થ કરે છે.

(૩) અલબુર્જના ૧૮૦ શેજનોમાંથી શેશ્તી આવવા જવાની બાબત આગળ (બાબ ૫ માં) આવી છે.

નદીઓ) એક બીજામાંથી એટલી તો ઝડપથી વહેછે કે (જેટલી ઝડપથી) જ્યારે એક માણસ અશરમવોડું ફરીની શર્યાતથી બહી જાય. તે સધળી નદીઓ જે એકજ પાણીમાંથી (એટલે એકજ મૂળના પાણીમાંથી નિકળેલી છે તે) પાછી આ નદી જે અરવંદ નદી અને વેહે નદી છે તેની સાથે મળી જાયછે.

૩. તે બેજી (નદી) જમીનના બેજી છેડાએ જાપર દૂરી રૂળે છે અને વળી દરિયામાં વહેછે અને સધળા ક્ષેત્રે એ બેજીના (પાણીના) રોહથી આબાદી મેળવે છે (Lit. ખાત્રે છે) કે જે રોહ એ બેજી દુરાપેક્ષા દરિયામાં સાથે મળેછે તે પછી પાછા અસલ મૂળ ભણી પહોંચે છે કે જ્યાંથી તેઓ વહેતા નિકળ્યા હતા. જેમકે દીનમાં કહેછે કે જે પ્રમાણે રોશની અલયુર્જમાંથી આવેછે અને અલયુર્જમાંથી જાયછે તે પ્રમાણે પાણી પણ અલયુર્જમાંથી આવે છે અને અલયુર્જમાં જાયછે.

૪. આ પણ કહેછે કે અરંગના મીનોએ ઝાહરમજ્જ પાસે અરજ કરી કે “પેહેલવે-
હેલાં (તું) સઘળી પુશતુદી! વેહે નદીએ જે નેક્રી ચાહી કે તું તેણીને આપે તે (નેક્રી) સેવડે
મારા પુરતા જથ્થા (મરજીઅ)માં આપ.” (એટલે અરંગ નદીએ પોતાની બેહેનપણી વેહે
નદી માટે અરજ યુન્નરી કે તેણીની અરજ કમુલ રાખી મારા પાણીના જથ્થા જેટલો
જથ્થો તેણીને આપ. એવીજ દુઆ નીચેના ક્રકરામાં વેહે નદી પોતાની બેહેનપણી
અરંગ માટે યુન્નરે છે).

વેહે નદીના મીનોએ (એટલે મીનોઈ શક્તિએ) આહરમજ્જ પાસે અરંગ નદી માટે એજ પ્રમાણે દુઆ બુજારી. એકબીજાને માટે ખુશાલી ભરી મદદ સાથે, એકસરખા કૌવત સાથે, તેણીએ (તે પ્રમાણે) વેહેવા હાગી કે જે પ્રમાણે આહરેમનના આવી પહોંચવાની આગમ્ય ઉતાવળા પ્રવાહ વગર (અતજરને) તેઓ આગળ જતી હતી અને જ્યારે દરજને મારી નાખવામાં આવશે ત્યારે પાછી ઉતાવળા પ્રવાહ વગરની થશે.

(અટલે એ બે નદીઓ સમઘાત રીતે શાંતપણે વહેતી હતી. એશબંદ પ્રવાહો, જેઓથી કિસ્તી વિગેરેને નુકસાન થાય તે તો આહરેમને તેઓમાં એજ તરફ ખેદા કર્યા હતા. આહરેમનના નાથ પછી તેઓ પાછી અસહનની માત્રક સમઘાત રીતે વહેશે.)

(૪) ૧૧૭૪૫૭૦ અવ. માસુલ કચ્છ=પુરી કરવું. બીજી નકલોમાં એ સંપદવાળા વાક્ય નીચે પ્રમાણે છે-
 "સંપદ-સમગ્ર ભૂમિમાં જ્યાં જ્યાં હરવેર ૫ આકારા દાદારી અ" એટલે "જ્યાં પેહલવેહેલા હરવેર ૫
 આગાહ દાદર." (૫) ૧૧૭૪૫૭૦ આલેખ; માગવું. (૬) કેટલીક નકલોમાં આગાથમાં લેખે ૧૧૭૫

૫. જક હશદેહ ૩૬ માટે^(૧) જવીત મિન અરંગ ૩૬ વેહ ૩૬ અવારીક મેમન ૩૬હા મિન વસમનશાન બરા તયેત હુમંદ નામચેશીકૂતર ઈમદલુનમ. અરંગ ૩૬, વેહ ૩૬, દેયરીદ ૩૬, વેહ ૩૬ હુદિગરીય કરીતુન્દ, ક્રાત ૩૬, દાર્દીક ૩૬, દર્મીમ ૩૬, બેન્દક ૩૬, હરોઈ ૩૬, મર્વ ૩૬, હુએતમુન્દ ૩૬, ખાન્શીર ૩૬, નાવદા ૩૬, જશમુન્દ ૩૬, ખજન્દ ૩૬, બદખ ૩૬, મેહલી ૩૬ હેન્દવા ૩૬ કરીતુન્દ, સ્પેદ ૩૬, રદ ૩૬ મુન દોઈરીયી કરીતુન્દ, ખોહરહે ૩૬ મુન મેસીગાનેય કરીતુન્દ, હરહજ ૩૬, તેરેમેત ૩૬, ખનન-ચીદીશ ૩૬, દારજ ૩૬, કાસીક ૩૬, શેદ ૩૬, પેદમ્મેયન ચીતુમેયન ૩૬, મોકસ્તાન ૩૬.

૬. અવશાન દોગાને ઈમદલુનમ. અરંગ ૩૬ જશી ગોકૂત આઈગ મિન અલબોર્જ બરા યાતુનેત પવન સુરીક ખુમ મુનશ આમેચે કરીતુન્દ. પવન અસ્પેતુસ ખુમ મુન મેસેય કરીતુન્દ બરા વદીરેદ મિનશ તેમમન રૂદી નીવ કરીતુન્દ. વેહ ૩૬ પવન ખોરાસાન બરા વદીરેદ પવન રીન્દ ખુમ વજ્જુનેત પવન હિંદુસ્તાન વલ જરેહ રીજેત અવશ તેમમન મેહરા ૩૬ કરીતુન્દ. ક્રાત ૩૬ ખુને ખાનાન મિન વીમંદે અરમ. પવન સુરિસ્તાન વશતમુનન્દ વલ દેજ્જત ૩૬ રીજેત, અજશ ક્રાત હના આઈગ

(૧) જુઓ આ રાખ્દ માટે પાનું ૧૦ નોટ ૧. (૨) બીજી નકલો અને પાજ્દ નકલમાં આ ૬૬ રાખ્દ નથી તે બરાબર દિસેછે. (૩) કેટલીક નકલમાં આ નામ 'અરંગ' હોય છે. (૪) પહેલવી 'દોજલત'નું આ બૂલ બહુ પાજ્દમાં વાંચત છે એમ ડા. ઉવેરુ ગણેછે. (૫) આમાં 'વેહર' રાખ્દે કેટલીક નકલો અને પાજ્દ નકલમાં નથી અને 'દુદીગર' ને બદલે 'દીદગર' રાખ્દ છે તેથી અર્થ એમ થાયછે કે "દેશારીદ નદી જેને વળી દીદગર કહેછે." ઉવીન્દીરામાન એમ અર્થ કરેછે. (૬) ઉવેરુ વાંચેછે તેમ 'અખોશીર' અને ઉવીન્દીરામાન વાંચેછે તેમ 'અહુશીર' અથવા 'અરાનશીર' પણ વંચાય.

(૭) ઉવેરુ 'ચી' ને જુદા લેઈ 'વળી દોઈર' અર્થ કરેછે. આંડુએમ્લીલ, કુસ્તી, ઉવીન્દીરામાન સર્વ આખા રાખ્દને નદીનું નામ ગણેછે.

(૮) આ પાજ્દ હરફે નામ લખ્યું છે માટે બીજામાં વાંચેછે તેમ 'વ' ને 'વ' વાંચવા કુસ્તર દિસતું નથી.

(૯) બીજી નકલોમાં જાઓ અથવા જાઓ સુરાક મણેછે. પાજ્દ નકલમાં આ રાખ્દને જાઓ અર્થમાં વાંચેછે તેમ ઉવીન્દીરામાન પણ 'એરાક' વાંચેછે. ઉવેરુ પ્રમાણે આ સુરાકનો મુલક તે Sogdiana છે.

(૧૦) બીજી નકલોમાં એજેઝ રહેતાં છે. ઉવીન્દીરામાન અને કુસ્તી એને હજીતપના મુલક લેછે. ઉવેરુ કહેછે કે આ રાખ્દના પહેલા હરફ ને 'હગ' અથવા 'હક' લઈ હગપેરાસ અથવા હકપેરાસ વાંચીએતા તે Egypt માટેના રાખ્દ થાય.

(૧૧) પાજ્દ હરફે લખેલા આ 'નીવ' રાખ્દને પહેલવી હરફે લખીએ તો છેલા 'વ' નો 'લ' પણ વંચાય. ત્યારે આ રાખ્દ 'નીલ' પણ વંચાય. ત્યારે તે નાઈલ નદી ગણાય. આ પ્રમાણે હકપેરાસ તે હજીમ, 'મીલ' તે 'ઈજીમ'નું પૂર્વ બહુના લખનારાઓનું નામ અને તેની ખીલ નદી તે નાઈલ નદી છે. ત્યારે

૫. અરંગ નદી (અને) વેહનદી સિવાયની તે ૧૮ મુખ્ય નદીઓ (અને) બીજી નદીઓ જે તેઓમાંથી વેહેછે તેઓનાં હું વિગતવારે નામ દેજીશું.

(યુસ્તી અર્થ કરેછે કે “અરંગ અને વેહે નદી પછી તે ૧૮ નદીઓ મુખ્ય છે, કારણ કે (મેમન) બીજી નદીઓ તેઓમાંથી વેહેછે. તેઓનાં હું નામ દેજીશું”).

અરંગ નદી, વેહ નદી, દેયરીદ નદી (જેને) વળી બીજી વેહ નદી કહેછે, ફરાત નદી, દાર્મીતીક નદી, દર્ગામ નદી, જોન્દક નદી, હરોઈ નદી, મર્વ નદી, હુઝતમુન્દ નદી, ખાન્શીર નદી, નાવદા નદી, જશમુન્દ નદી, ખજન્દ નદી, ખદખ નદી, મેહર્વા નદી (જેને) હેન્દવા નદી કહેછે, રંધેદ નદી, રદ નદી જેને ડાઈર પણ કહેછે. ખોહરહે નદી જેને મેસીગાન પણ કહેછે, હરહજ નદી, તેરેમેત નદી, ખનયીદીશ નદી, દારજ નદી, કાસીક નદી, શેદ નદી, પેદામેયન ચિલુમેયન નદી, મોકસ્તાન નદી.

૬. બીજી વખત હું તેઓને બોલી જઈશ. અરંગ નદી તે (છે કે જેને માટે) કહેલું છે કે તે અલખુર્જમાંથી સુરીકનો મુલક જેને આમી પણ કહેછે તેમાં વેહેછે. અસ્પેતુસનો મુલક જેને ‘મેસ’ પણ કહેછે તેમાં ત્યાં એક નદી વેહેછે (જેને) નીવ કહેછે. (અથવા ‘કુરી-તુન્દ’ આગળ વાક્ય તમામ કરી અર્થ થાય કે “જ્યાંથી એક નદી વેહેછે જેને નીવ કહેછે”).

વેહરદ પૂર્વભાગીના મુલકમાં વેહેછે, સીન્દ મુલકમાં જાયછે, અને હિંદુસ્તાનમાં દરિયા બાણી વેહેછે, અને તેને ત્યાં મેહેરા નદી કહેછે. ફરાત નદીના ઝરાનાં મુખો અરમની સરહદથી છે. તે (ઝરા) ઓ સુરિસ્તાનમાં ખોરાક લે છે (અટલે પોતાનાં પાણીનો મોટો જથ્થો એકઠો કરેછે) અને દેગલત નદીતરફ તે વેહેછે અને એ ફરાત (નદી) થી એ પ્રમાણે છે કે (માણસો) જમીન ઊપર ખોરાક ઊત્પન્ન કરેછે.

એ અરંગ નદી જે અવસ્તાની નદી છે તે એક હાથપર એશિયાની નદી છે કારણ તેને અલખુર્જમાંથી નિકળતી જણાયી છે અને બીજા હાથપર આફ્રિકાની નદી હોય એમ દિસેછે. પણ એમ દિસેછે કે એ ફકરામાં ફક્ત વિસાહ આપેલી છે કે જેમ અલખુર્જમાંથી અરંગ નામની મોટી નદી વેહેછે તેમ મીસરમાં એક નાઈલ નામની નદી વેહેછે. હવે એ અરંગ અથવા રંગાના નદીયાળા મુલકને ‘આમી’ પણ કહેછે તે પરથી એમું નામ ‘આમુ’ પણ હોય તે વિચાર સુજ પડેછે. એમ હોય તો તે Oxus નદી દિસેછે કે જેમ ડા. ઉવર ધારે છે. પણ વળી અવસ્તાની અર્દેવીસુર નદીને Oxus સાથે સરખાવામાં આવેછે. ત્યારે એમું દિસેછે કે એ અરંગ અથવા રંગા અર્દેવીસુર (Oxus)ની મોટી શાખા છે. આવાંયજમાં વજ્રનવાજ અર્દેવીસુર આગળ ખંદગી કરી તેણીને મદદે બોલાવેછે અને કબુલ થાયછે કે જે તેની ચોરાદ પાર પડે તો તે રંગા આગળ ‘જેર’ રજુ કરે. એ દેખાડેછે કે એ રંગા અર્દેવીસુરની મોટી શાખા હોય.

(૧૨) એ નદી તે હાલની ઇન્ડસ ધારવામાં આવેછે. (૧૩) સરહદ. અવ. ને વધારે જુઆરે અને

અવ. L. medius ger. mitte માપ. (૧૪) “પવન સુરિસ્તાન વશતમુન્દ” એનો અર્થ એમ પણ થાય કે “સુરીસ્તાનના મુલકમાં (જોકે એના પાણી) આવેછે અથવા યામ્પેછે”. એ સુરીસ્તાન તે સીરીઆનો મુલક છે. અરમ તે આરમીનીઆ છે જે રામનો પૂર્વ તરફનો મુલક હતો.

મદમ જમીક ખવારસ્તે વાહુનન્દ. પએતાક આઈગ જક યુને ખાનાન માનુશ-
ચેહર કુન્દ મય હમાક લખવાર વલ અયેક છનાક રમીતુનેત ચેગુન ઈમદ્લુનેત આઈગ
યજખહુનમ ફરાતે પુર માહીક મુન યેનકુશમન રોખાન રાએ ખકુન્દ^(૧) માનુશચેહર મય
ઈનરયુન્ત વ ખવારીનીદ.^(૨)

(3)
 દબ્બલત રૂદ મિન સલમાન ખરા યાતુનેત પવન ખોજસ્તાન વલ જરેહ રીઝેત.
 દાઈતીક રૂદ મિન અઈરાનવેજ ખરા યાતુનેત પવન કુફે ગોર્ધસ્તાન ખરા વજ્જુનેત. મિન
 હમાક રૂદ ખરફસ્તર દયન જક વીશ ચેગુન ઈમદજુનેત આઈગ દાઈતી રૂદ પુર ખફસ્તર.
 દર્મામ રૂદ પવન સુદે. જેન્દુ રૂદ પવન કુફે પન્જસ્તાન વદીરેદ લખ્વાર વલ હરા
 રૂદ રીઝેત. હરા રૂદ મિન અપાર્સેન ગર ખરા તચેદ. હઅેતુમંદ રૂદ પવન સીસ્તાન.
 અવશ જુને ખાનાત મિન અપાર્સેન ગર. દેનૂમન જવીત મિન જકે ફરાસ્ત્યાવ સેપુર્દ.

इहे आन्शीर पवन कुभीश. छरभंद इह पवन कुस्ते सोगढ लप्पवार वल
 भेजन्ह रीजेल. भेजन्ह इह पवन मीआने सभरकंद करगाने अरा वज्जुनेत अवश इहय
 अशारद करीतुन्ह. भवे इह इहे गदभनहुभंद पवन भोरासान भिन अपासेन गर अरा
 तयेत. अदभ इह अपासीन कुइ छी आमीयान अरा यातुनेत अरा वल वेहे इह रीजेल
 स्पेद इह पवन आनोपातकान. छभदुन्ह आछिग दहाइ आयकुत भिन आहुरीमन.
 शम्भेदायान सेतभमन प्यारेत.

(૧) અરબી સંક્રાંતિ. (૨) જે કુકરામાં જલુલિલી 'શરાત' નદી ને કુકરીસ છે, જે ઘણાક નહેરો મારફતે આજુબાજુ આબાદી પાસે છે. આ કુકરામાં જલુલિલી શરિફે પ્રમાણે કુરાત નદીને કેથે આરામી હોય, જેમ હાલના પુસ્તકોમાં મળતું નથી. પણ આફ્રીને હકૂત અમેરાસપદમાં અરવંદ (ગિપલી અરંગ) અને વોહે નદી સાથે એને યાદ કરી છે. ત્યાં કહે છે કે

એ નદીના માર્ગનું વર્ણન જે જુનદેહેરામાં આપ્યું છે તે ખરૂં છે, કારણ કે પુઝેડીસ આરમીની આમાંથી નિકળી, સીરી આમાંથી પસાર થઈ, ત્રાઈગ્રીસને મળે છે.

(૩) ઔરંગઝેબી નકલ હાલની તાલધોસિસ. (૪) કુરતી જેને આપેલે. એવુ દિસેલે કે એ રાખતી આગળો રાખે જી લૂખતો અસલ નકલ કરનારથી શરીથી લખાયા કુરો તેથી પાછલા નકલ કરનારાઓએ તેને પાછળના ન સાથે જોડી 'લેવતમન' કરી નાખ્યા. મારે પરી કખિરત તો 'દાહતીક રૂદ મિન અશીરન વેજ' એ પ્રમાણે છે ને આગલા વાચ્યા સાથે જોતાં બરાબર છે.

(૫) ખીજી કોષ્ટક નકલ, જેવી કે આંકડામિત્રી અને ઉવીનદીશ માનવાળી 'ગોપસ્તાન' આપિછે. ખીજી નકલો (માં. જી. અને એમ. આ. અને પાઠનંદ નકલ.) = ૧૦૦૦૦ આપિછે.

(૧) એ દાહતી નદી તે અવસ્તા (વંદી. પરગ. ૧૬. ૩૦ની ~~અવસ્તા~~ છે. યુસ્તી એ નદીને હાલની Araxes ધારે છે. ઉવેસ્ત અવસ્તામાં એ વિરોધ નામ હોય તે માટે શક્ય બતાવે છે.

(જ) ડા. ઉવેશ અમને મરાઠ આગળ વેહેલી 'તિલેન્દ' નદી ગણિએ કે ન હોરાતની નદીમાં વહેછે.

જણાયું છે કે એ ગ્રામ્યોનાં મૂળ મીનોચેહેર ખોદ્યાં હતાં અને તે સઘળાં પાણીને પાછાં એક જગ્યાએ લઈ ગયેા હતા (lit. ફેંક્યાં હતાં) કારણ કે કહેછે કે “માહલાથી પુર દ્રાવ (નદી) ને આરાધુંછું કે જેને મીનોચેહેર પોતાના રવાન (ના સવાબને) માટે ખોદી, પાણીને પકડ્યું અને પીવડાવ્યું” (એટલે એક જગ્યાએ પાણીને એકઠું કરી નેહરો મારફતે માણસોને વાપરવા આપ્યું).

દક્ષિણ નદી સહ્યાનમાંથી આવે છે (અને) ખોજસતાનમાંથી દરિયાતરફ વહેછે. દાર્દીક નદી ઈરાનવેજમાંથી આવે છે અને ગોર્ધસ્તાનના પહાડમાં જાયછે. સઘળી નદીઓ કરતાં એમાં ખરફતરો ઘણા છે, કારણ કે કહેછે કે દાર્દીક નદી ખરફતરોથી ભરપૂર છે. દર્ગીમ નદી સુદેમાં છે. જેન્દ નદી પન્જસ્તાનના પહાડમાંથી પસાર થાયછે અને પાછી હરો નદીમાં ખાલી થાયછે. હરો નદી અપાર્સેન પહાડમાંથી વહેછે. હ્યેતુમંદ નદી સીસ્તાનમાં છે. તેના ગ્રામ્યોનું મૂળ અપાર્સેન પહાડમાંથી છે. એ (નદી) જે અફ્રાસીઆએ બંધ કીધી તેથી જુદી છે.

ખાન્શીર નદી કુમીશમાં છે. જ્વસ્મંદ નદી સોગ્દની તરફ (જઈ) પાછી ખેજન્દ તરફ વહેછે. ખેજન્દ નદી સમરકંદ (અને) દ્રગાનની વચમાંથી પસાર થાયછે અને તેને વળી અશારદ નદી પણ કહેછે. સર્વ નદી (જે) ખોરહવાળી નદી છે તે અપાર્સેન પહાડ-માંથી ખોરાસાનના મૂળમાં વહેછે. બદખ નદી અપાર્સેન પહાડ, એટલે આમોયાન (માંથી) નિકળે છે (અને) વહે નદીમાં વહેછે.

સ્પેદ નદી આવેા પાતકાનમાં છે, કહેછે કે જોહાકે આહરેમન અને દેવો પાસે અંહી મોરાદ માગી હતી.

(૮) એ અવસ્તાની *hariva* હરાવની નદી છે, જે હરાવ ખીજારોડો લેખોનું *Hariva* પુનાનીઓનું *Aria* છે.

(૯) હાલની હેલમંદ નદી. પુનાનીઓની ઇતીમાન્દર અવ. ૧૫૫૦-૧૦૦૦

(૧૦) અવ. ૧૦૦૦ સ્ફુટ. L. spargere ફા. ૭૭૭૭૭૭ to fold up, to wrap together. અફ્રાસીઆએ હ્યેતુમંદ નામની એક ખીજ નદીને માર્ગે બંધ કર્યો હતો તે બાબત એ બાબમાં પાછળથી આવેછે.

(૧૧) ડા. ઉવેસ્ત એ નદી તે સર દર્ચો અથવા જાહ્નરડીસ ધારેછે. એનું ખીજું નામ આસારદ તે Jaxartes ને મળવું છે. (૧૨) એ હાલની મુર્ગાપ છે. (૧૩) હાલના આમીઆનના પહાડો.

(૧૪) એ બલખની નદી તે એકસસમાં ખાલી થાયછે, પણ અહીં તેને વેહ, જેને સિંધુ ધારવામાં આવેછે, તેમાં ખાલી થતી જણાવેછે, તેના બાલસિં ડા. ઉવેસ્ત એ કહેછે કે એક આરમીનીઆન બલખનાર પ્રમાણે ઈરાનીઓ કોહધાર એકસસ ને ‘વેહ’ નદી પણ ગણતાં. એવું દિશેછે કે એકસસ કોઈ વખતે અરગ અથવા અરગેનો બાગ ગણાતી તે કોઈ વખત વેહના બાગ ગણાતી.

(૧૫) અવ. ૧૦૦૦. આંવાયશત (ફ. ૨૦) અને રામયશત (ફ. ૨૦) માં જોહાકે શું દુઆ યુજરી હતી તે માટે કહેછે કે તેણે એવું પ્રયત્ન કે “તે હક્ત કેશર જમીનને માણસો વિનાની વેરાન કરે”. એ દુઆ એણે આંવાયશત પ્રમાણે બવરી યાને બાબીસાનમાં યુજરી હતી. રામયશત પ્રમાણે તેણે એ દુઆ *અવ. ૧૦૦૦* નામની જાણ કરી દાર્દેસ્તર હમઝાને આધાર દેખાડેછે તેમ *کندک نامنه* નામનો તેના મેહેલ હતો ત્યાં યુજરી હતી. એ મેહેલ પણ બાબીસાનમાં હતો. ત્યારે એ સ્પેદ નદી પણ બાબીસાનની નજીક હોવી જોઈએ.

તોરત રૂઢ મુન કોઈરીએ કરીતુન્દ મિન જરેહ ધીકલાન બરા યાતુનેત વલ જરેહે વેગી રીજેત. જહાવથી જક રૂઢ મિન આત્રોપાતકાન બરા યાતુનેત પવન પાર્સ વલ જરેહ રીજેત. ખોહરે રૂઢ યુને ખાનાન મિન સ્પાહાન. પવન ખોજસ્તાન બરા વદીરેદ ફરાજ વલ દાઢરીદ રૂઢ રીજેત અવશ પવન સ્પાહાન મેસ્રકા રૂઢ કરીતુન્દ. હરહજ રૂઢ પવન તખેસ્તાન અવશ યુને ખાનાન મિન કુફે દમાવન્દ. તેરેમેત રૂઢ લખ્વાર વલ વેહ રૂઢ રીજેત. વેન્દેસેશ રૂઢ પવન પાર્સ મુન સીસ્તાન કરીતુન્દ.

કાસક રૂઢ પવન કાફ પવન તુસ શેતો બરા યાતુનેત. અવશ તેમમન કાસપ રૂઢ કરી-
તુન્દ. દેનૂમન હમ રૂઢ વેહ તેમમન કાસક કરીતુન્દ પવન મેમન સીન્દ કાસક કરીતુન્દ. પએતાકમીઆન ઈ રૂઢ ચતુમીઆન જક ઈ પવન કન્ગદીજ. દારજ રૂઢ પવન અધરાનેજ મુનશ માને પુરશસ્પ અખીતરે જરતુહસ્ત પવન ખાર વેહુલુન્ત. અવારીક અમર મય વ રૂઢ વ ખાનીક કતસ અએત મિન વલૂમન્શાન. યુન અયોક. અએતુન પવન શેતો શેતો જનાક જનાક પવન શમ શમ કરીતુન્દ.

ફાસીઆવ રાએ ઈમદલુનેત આઈગશ દયન જરેહે કયાન્સેહ હબર ખાનીક બરા સેપોર્દ ઈ સુરસીઆ જહાક જમલા જહાક તોરા જહાક ખમ્રા જહાક મસય કસય અવશ સેપોર્દ. દયન હમ જરેહ ખાને જરીનમંદ મુન હેદમંદ રૂઢ ઈમદલુન્દ. અવશ ખાને એ વયએની રૂઢ હફત મય એ નાવતાક દયન હમ જરેહ સેપોર્દ મર્દુમ હતીયુને કહે.

(૧) આગળ એ નદીનું નામ 'રૂઢ' આપ્યું છે તે ઉપર સુચવે છે તેમ અસલ નકલમાંથી 'તારદ' માંતે 'તો' નિકળી ગયાથી હોય. એનું બીજું નામ 'કાઢરી' છે તે ઉપરથી યુસ્તી તેને જુમ્મારજુઆની કુર નદી ગણે છે કે જે કેરપીઅન સમુદ્રમાં ખાલી થાય છે. એ કેરપીઅન સમુદ્ર વેગીન (યુનદેહેશના વેગી, અવસ્તા. વેહકાન યુનાની હીરકેનીઆ) નો સમુદ્ર ગણાય છે. (૨) બીજી નકલ એ નામ જામ્મશ આપે છે. (૩) એ ખેરેહ તે હાલની કાઢન, અવસ્તાની ખેરેન નદી (અબાદ ૬-૯૭) યુનાના આખાની Eulæus અને આહડ તેરેમંદની Uli છે. એ માટે જુએા મારો રસાણો. (The River Karun 1889).

(૪) ઉપર પ્રમાણે એ આમુલ આગળ કેરપીઅન સમુદ્રમાં ખાલી થતી નદી છે.

(૫) આગળ જ મા ફરામાં એનું નામ ખનબિદીરા આપ્યું છે.

(૬) ફા. ૬૬ ૫૪૮, ખોહ. આ કદાચ 'કુફ' પહાડને માટે જલથી લખાયા હોય. (૭) કોહનકલોમાં જાય છે.

(૮) કીનારે. મીનોખેરદ (આખ ૧૨ ફ. ૩૩) માં 'દયાવ બાર' એટલે 'દર્ધા કીનારે' એમ આવે છે. કદાચ ફા. ૩૬ Entrance. (૯) ઉપર 'ખાનીક' પછી 'અને' નથી તોપણ તેમ લઈને 'કતસ' ને છુટા બોલ લે છે. અવ. ૨૨૭ યુસ્તી ફા. ૨ એટલે નાનાં સાથે સરખાવી 'ખાનીક' નું વિશેષણ લે છે કે "નાના ગ્રહરખો." આંકુએટીલ પણ એમ લે છે. બીવીન્દીરામાન ફા. ૨ તરફ લઈ 'ને' અર્થ કરે છે.

(૧૦) પછી નકલોમાં એ નામ જમ્મશ 'પુરશસ્પ' (પોહિરશસ્પ) મળે છે. પણ ડા. ઉપર કહે છે તે બરાબર છે કે એ નામ અને ફાસીઆવ જમ્મશ ના કમલા વચ્ચે જરાક મળતાપણું હોવાથી કોઈ અસલ નકલ કૌંએ 'ફાસીઆવ'ને બદલે 'પુરશસ્પ' નામ લખી દિધું દિસે છે. એ નામ ફાસીઆવ છે તેની સાબેતી એ છે કે આગળ એ નામમાં આખ ફરાની 'હમ્મતુમંદ' નદી માટે ઇસિરો કીધો છે ત્યાં 'ફાસીઆવ'નું નામ ખોહલું વાપરેલું છે. વળી જે નકલમાંથી આંકુએટીલે તરજુમા કીધો છે તેમાં ફાસીઆવ નામ હેલું બ્રહ્મિય કારણે તે તરજુમામાં Afrasiab (ફાસીઆવ) નામ આપેલું તેમજ ઉવીન્દીરામાનની નકલ પણ Frasis નામ આપેલું.

ଉତ୍ତର ୨୧.

૧. પવન દીન હકુત દેહ સદે મય ઈમિલ્લુ-દ, એગુન મય અયોક મદમ ઉર્વરાન ઈતી-
 ખુનેત. દેદીગર જક ઈ ગીરાન તજશને અએત ઈ રીદીહા. સેદીગર જક ઈ વારાનીક મય.
 ચેહાડમ જક ઈ અર્મેર^(૨) અવારીક શમ-ચેશતીક. પન્જુમ સુસરે ગુસ્પન્દાન અન્શુતાઆન.
 શશુમ ગોમીજે ગુસ્પન્દાન મરૂમાન. હકુતમ ^(૩) ગુસ્પન્દાન અન્શુતાઆન. હશતમ મય ધ
 જકે દયન પુસ્તે ગુસ્પન્દાન મરૂમાન. નેહુમ અસે ^(૪) શીરાઆન અન્શુતાઆન. દેહુમ ખુને શીરા-
 આન મરૂમાન. યાજદેહુમ રોગન ઈ દયન શીરાઆન મરૂમાન દયન કાલા દ ^(૫) અહવાન કામે.
 યાજદેહુમ રોગન ઈ દયન શીરાઆન મરૂમાન દયન કાલા દ ^(૬) અહવાન કામે.

- (۶) بارات با ۳۱ بار و ۲۴

- (૨) અવ. નિયમનું (નિયમ સાત અને નિયમ)

- (3) ਅੰਗ. *ਸ਼ਿਨੀ ਖੜ* From *ਸ਼ਿਨੀ ਖੜ* L. cud-ere ਅੰਗ. ਖੜ. (4)

પેહેલવી જોએમહા કા. જાંદ પેહેલવી રાખડકોપ પ્રમાણે અવ. મં. સ્વેદ: sweat.
Ger. sehweiss. Tr. sueur પરસેવો.

- (५) श्री. अमर आंसु.

- (4) כֹּדֶשׁ a lamb.

(૭) અવ. માટેની ફો. ૭૭૦. અહીં ને કહે છે કે માણસોને જેમ આ દુનિયામાં તેલનો આહાર છે તેમ આવતી દુનિયામાં પણ છે તે "મીનોહ તેલ" નો વ્યાખ્યાન છે કે જે કહે છે કે ત્રીનો, એટલે આ દુનિયાની સ્ત્રીઓથી ફરેગ થાઈ સંતોષ પામવાનો ખ્યાલ આપવાને એક નિશાણી તરીકે રવાનાને પેલી જોહાનમાં આપવામાં આવેછે. એને મહધ્યાન્દરેમ રોગન કહેછે. બાહારની માસમની અધ-વચમાં બનાવવામાં આવતું રોગન અથવા માખણ ઘાણું સરસ હોય છે, તેપરથી એ નામ દિસેછે. એ વાચે મીનોએરદ (ખાખ ૨ ૪. ૧૫૨) માં અહુરમઝદેમ યજ્ઞદાને કહેછે કે *મહધ્યાન્દરેમ રોગન* અર્થે *મહધ્યાન્દરેમ રોગન* "અવશ અરશનાને બસીમતુમ જઠક મહધ્યાન્દરેમ રોગન અર્થમાશરા ઇન્દ્રીદ" એટલે "અને તમા સૌથી સરસ ખોરાક કે જે મહધ્યાન્દરેમ રોગનનો ત તેની આગળ લાયક." હોદાખત વુશક (ખાખ ૨ ૬. ૧૮) માં એ રોગનને કૃત "અરેમય રોગન" કહેછે અને એક સારા વિચાર વચ્ચે અને કામવાળા મરદ યા સ્ત્રીના તેને લાયક ખોરાક ગણ્યો છે.

[illegible]

અર્થ—તેને મટે લાવવામાં આવતા ખોરાકમાં જરૂરના રસોયોગનના (ખોરાક છે). તે સારા વિચાર, સારા વચન અને સારા કામવાળા અને સારી દીનવાળા ઝંક જવાનનો મરણ પછીનો ખોરાક છે. તે સારા વિચાર સારા વચન અને સારા કામવાળી સારી રીતે શીખેલી, ધણીને તાબેદાર અને અરોગ સ્ત્રીના (તેણીના) મરણ પછીનો ખોરાક છે.” યોગદ ફરફાર સાથેનો ઝંનેજ મળતો ફરફો વીશતાસ્ય ષષ્ટ (ક. ૬૪) માં આવેલો છે. (૮) પા. ૭૧ ૫૭ ‘અહ’ અવરતા જાન (૯) અવ. ૭૯૫ કામ કા. ૧૦૬

ખાખ ૨૧.

૧. દીનમાં ૧૭ જાતના પ્રવાહીઓ કહે છે, જેમકે એક પ્રવાહી ઝાડપાનોમાં રહે છે. બીજું તે કે જે પહાડોમાંથી વહે છે કે જે નદીઓ છે. ત્રીજું તે કે જે વરસાદનું પાણી છે. ચોથું તે કે જે થમ અને બીજા એવાં નામનાં (એટલે એવા પ્રકારનાં છે.) પાંચમું ગોસ્પન્દો અને માણસની ધાત. છઠ્ઠું ગોસ્પન્દો અને મરદોનું મુતર. સાતમું ગોસ્પન્દો અને માણસોનો પરસેવો. આઠમું પ્રવાહી તે કે જે ગોસ્પન્દો અને માણસોની ચામડીમાં (હોય છે). નવમું ગોસ્પન્દો અને માણસોનાં આંસુ. દસમું ગોસ્પન્દો અને માણસોનું લોહી. અગ્નીઆરમું એક તેલ જે (મેળવવાને) જેલ દુનિયામાં ગોસ્પન્દો અને માણસોને ખાદ્ય હોય છે. બારમું ગોસ્પન્દો અને માણસોનો મુખ-રસ જેથી તેઓ (પેટમાં) ખરચાંઓને ઊધારે છે. તેરમું તે કે જે ઝાડોની છાલની નીચે છે જેમકે કહેલું છે કે દરેક છાલ, જેની ઘાખીમાં પાણીનું દીપું તે આતશથી ચાર આંગળ દૂર (રાખવી જોઈએ). ચૌદમું ગોસ્પન્દો અને માણસનું દુધ.

(અંહી મથાલે ૧૭ જાતનાં પ્રવાહી માટે ગોલે છે. પણ વિગત ૧૪ ની છે. કોઈ નકલો 'હફતદેહ' ને બદલે 'હફત' અથવા 'હફ' 'સાત' આપે છે તે મોટી બુદ્ધિ પ્રકારના પાણી જણાવ્યાં છે તે ઇજરને હા. ૩૮ માં જણાવેલાં પાણી છે જેનું વર્ણન તેના પેહેલવી તરજુમામાં આપેલું છે. "મય અયોક મદમ ઉવેરામ ઈતીયુ-નેત." મોટી બુનદેહેશ (એ. તેહેમુરસવાળી) માં એ ફકરા નીચે પ્રમાણે છે. "નમી મદમ ઉવેરામ ઇતીયુનેત." એ અવસ્તાનાં (હા. ૩૮ ફ. ૩) ના. ગુસ્પન્દો પાણી માટે છે જેને માટે તેની પેહેલવી સરેહમાં કહે છે કે "જકે ગીરાન તજરને" એ. હા. ૩૮ નું "ગીરાન તજરને" એવા શબ્દો આપ્યા છે. ત્રીજું. "જકે વારાનીક" તે હા. ૩૮ નું "ગીરાન તજરને" એવા શબ્દો આપ્યા છે. ચોથું. "જકે અમેશત અવારીક શમચીસ્તીક" એ હા. ૩૮ નું "ગીરાન તજરને" એવા શબ્દો આપ્યા છે. પાંચમું. "અમેશત અવારીક શમચીસ્તીક" એ હા. ૩૮ નું "ગીરાન તજરને" એવા શબ્દો આપ્યા છે. છઠ્ઠું. "ગીરાન તજરને" એવા શબ્દો આપ્યા છે. સાતમું. "અઈ" એટલે પરસેવો અથવા થુક. છઠ્ઠાં નામ સુધી અવસ્તાનાં નામો અને બુનદેહેશનાં નામો એક પછી એક બરાબર છે, પણ ત્યારપછી અવારનવાર થયાં છે. આ સાતમું હા. ૩૮ ના ૧૧ માં નામ "મુરદ" ની સરેહમાં "ખયુક" કરી છે. આઠમું. "મય ઈ જકે દયન

દવાજ દેહુમ ખયુએ^(૧) શ્રીરાઆન મર્દુમાન મુન પુસ પતશ પરવરેન્દ. સીજદેહોમ
(જકઈ^(૨) અષ્ટરે^(૩) અધવને^(૩) ઓર્વરાન ચેશુન ગોફત આઈગ કોલા અઈવની મય)ઈ સરશક પવન
તેહ એ આતશ ચેહાર અંશુશત પીશ પતશ. ચેહાર દેહુમ શીરે શ્રીરાઆન મર્દુમાન.

૨. દેનમન હરવેસ્ત પવન વખશીઅ આયુપ તને કહે લખ્વાર વલ દેનમન મયહા
ગોમીજેત મેમન જક તને કહે વખશીઅ કોલા દો અયોક અએત.

૩. દેનમનય ઈમલ્લુનેત આઈગ દેનમન તર્તીએ રૂદ અએત અરન્ગ રૂદ મર્વ રૂદ શપીર
રૂદ અખુરસન્દ ચેહુવુતા હુમંદ મીનોએ વલ્મનશાન, આઈગ દયન જેતી લા તયીન્દ મિન
આહુ^(૪) ક્રીનરને અર્મેશત જકશાન ખદીતુન્ત, આઈગ શાન દયન અએખદદીઅ પતશ ચેહ-
વુન્ત વદ્શાન જર્ફુહશત ખરા ખદીતુન્ત. આઈગ ખરા ચહુખુનમ મુન્ત શશુમ બ્જેર આખશ
રીજેત દરવેસ્ત લખ્વાર વાહુનેત પાહરીજ ખરા ઈમલ્લુનેત.

૪. દેનમનય ઈમલ્લુનેત આઈગ મય મુન બ્જુર વીશ વ હીહર કમ બ્જુર વીશ મદ ઇ-
ક્વીમુનેત પવન સે શન્ત લખ્વાર વલ 'પુને ખાન વજ્જુનેત. મુન હીહર વ બ્જુર કોલા દો
રાસ્ત મદમ મત ઇક્વીમુનેત પવન શશ શન્ત લખ્વાર યામતુનેત. મુન હીહર વીશ વ
બ્જુર ક્રીમ પવન નોહ શન્ત લખ્વાર યામતુનેત. અવીનય ઓર્વરાન રોયરને પવન દેનમન

(૧) ફા. سالى saliva.

(૨) એઈયો વલામામાં મેલેયો બાગ બીજ નકલો (મા. ઉ. અને એ. આં) અને પાળેદ નકલમાં તથી.

(૩) ફુસ્તી, ઉવેસ્ત, ઉવીનદીરામાન 'છાલ' અને આંકુ એઈલી 'રસ' અર્થ કરેછે (ફા. عصاره expressed juice of fruits, etc.) દામેરેટર 'ચડ' એ રાબ્દ અવ. شجرة પેહલવી મા વન tree પરથી દિસેછે અથવા ચડ લખએ તે. ۱) બ્રનપરથી.

(૪) ફા. قطرة a drop.

(૫) એ પેહલવી ۱۰۰۰ નું બીજું રૂપ દિસેછે ۱۰۰૦ પેહલવી રાબ્દકોષ (બા. ૪ પા. ૧૬) માં ۱۰۰۰۰۰۰۰۰ ના અર્થ તરીકે ۱۰۰۰ આપ્યોછે. તે પરથી દિસેછે કે એ રાબ્દનો અર્થ 'સાવળી' થાયછે.

(૬) નદીનું અર્થ નામ 'વહે' છે તેનો એ રાબ્દ તરજુમા છે.

(૭) ۱۰૦ આહુ ફા. ۱۰૦ એમ.

(૮) અવ. ۱۰૦૦૦ મુકો નસો.

(૯) ફુસ્તીની નકલમાં એ રાબ્દ પછી વીશ રાબ્દ મેલેછે તે બૂલ છે. બીજી નકલોમાં તથી.

આઈનીને નીચે વલ બુન બુન્દ. અંગેતુનચ આઈની ઈ આહલુબાન વાહુનન્દ પવન દેનુમન પત્માને લખ્યાર વલ બેનફુશમન ચામતુનન્દ.

૫. રહે નાહવતાક રાએ ઈમલ્લુનેત આઈગ ફાસીઆવે તુર બરા વલ સેપુઈ મુન હુરેઈદર ચામતુનેત અસ્પ જહાક લખ્યાર ચામતુનેત. અંગેતુનચ ચરમેહા જરેહ કયાસેહ. કયાસેહ હના આઈગ તોખ્મે એ કયાન જક છનાક અંગેત.

બાબ ૨૨.

મદમ ચેગુનીઅએ વરહા.

૧. ઈમલ્લુનેત પવન હીન આઈગ દેનુમન અન્દ ચરમે એ આપાન વલ પચેતાછીઅ મદ હુમંદ મુન વર કરીતુન્દ. અન્દાયકે ચરમે મરુમાન વલ્મનુશાન ચરમે એ આપાન હુમંદ, ચેગુન વરે ચંગેચસ્ત વરે સોવખર વરે ખવારજમ વરે ફજદાન વરે જરીનુમેન્દ વરે આસ્વસ્ત વરે હુસ્તુ વરે સત્વેસ વરે જીવીસ.

૨. અવુશાન દોગાને ઈમલ્લુનમ. વરે ચંગેચસ્ત દયન આતરો પાતકાન. ગર્મ મય જવીત ખીશ આઈગ મન્દવમીય જનવર દયન લા ચેહલુનેત. અવશ બુન વલ જરેહ ફરામોકન્ત પતવસ્ત ઇક્વીમુનેત. વરે સોવખર પવન મદમ શત વ બુમ પવન રાયશમને કુરે તુસ ચેગુન ઈમલ્લુનેત આઈગ મુદ-ખાહર હુ-ચરમે શાપીરે અફુબયરનીક. રાદીઅ અજશ બરા યહલુન્ત ઇક્વીમુનેત.

(૧) અવ. જુઝાન ફા. બા' (૨) ફા. જુઝા (૩) અંહી 'ચરામ' રાન્દ ઉપર જાણે રમુજ સાથેના સરખામણી કરીએ કે જેમ માણસની આંખો છે, તેમ એ પાણીનાં સરોવરો છે. (૪) હાલનો ઊર્મીઆ. આ ફકરાના વર્ણન પરથી દિસેએ કે એમાં પાણી ખારાં છે. વળી આવાં (ફ. ૪૯) ગોરા (ફ. ૧૮, ૨૧, ૨૨) અને અશીસંગ (ફ. ૩૮, ૪૧) યાગેમાં એને હંડો અને મોટો કહોએ. ભારે એવો એક મોટો અને જોડો તેમજ ખારો સરોવર (આતરોપાતકાન) આજર બચ્મીજનમાં જોતા તે ઊર્મીઆનોજ સરોવર દિસેએ. ઊપલી યાગેમાં એને *so-mak* એમણે 'જોહળા પાણી-વાળો' કહોએ. હું ધારેછું કે હાલનું એનું 'ઊર્મીય' Urumiya નામ (૫) અને ૪૦ અરેબીક 'મા' એમણે પાણી) પણ એજ અર્થ દેખાડેએ. (૫) એ તુસનો પહાડ તે બાબ ૧૨ પ્રમાણે કોન્ક્રાસ્પ (અવ. કદવ અસ્પ) પહાડ છે. તુસનો મુલક હાલના મરાઠની નજદીક છે. મોટે એ સરોવર મરાઠ નજદીક હોવો જોઈએ. (૬) ફા. જા.

પહોંચે છે. જેમાં નસો અને સ્વચ્છ પાણી બેજ સરખાં થયલાં હોય છે, (તે પાણી) છ વર્ષે પાછું (મૂળને) પહોંચે છે. જેમાં નસો વધારે અને પવિત્ર પાણી કમ, તે નવ વર્ષે પાછું (મૂળને) પહોંચે છે. (અંહી મતલબ એ દિસેછે કે જે પાણી નજીસાત વિનાનું સ્વચ્છ હોય તેમાં બાફીકરણની ક્રિયા (evaporation) ત્રણ વર્ષમાં જલદી ચાલી તે પાણી જલદી વરાળરૂપે પહોંચે, જ્યાંથી તે નીકળ્યું હોય, ત્યાં જાય છે. જેમાં સ્વચ્છ પાણી સાથે ગદલું પાણી પણ સરખું હોય તેને છ વર્ષે લાગે. પણ જે વધારે ગદલું હોય તેમાં બાફીકરણ ધીમે ચાલે અને તેને સ્વચ્છ થઈ પોતાનાં મૂળ આગળ જતાં નવ વર્ષે લાગે.) વળી એજ પ્રમાણે ઝાડોના ઊગવાની શક્તિને એ રીતે (તેના) મૂળ સાથે સંબંધ છે. વળી એજ પ્રમાણે જે કુચા અશો માણસો કહે છે તે એજ પ્રમાણમાં તેને પોતાને પહોંચે છે.

૫. નાહવતાક નદી માટે કહે છે કે તુરના અક્ષાસીઆથે તેને બીજી માર્ગે સોંપ્યો હતો (અથવા તેને બીજે માર્ગે લઈ ગયો હતો). જ્યારે હોરીદર આવી પહોંચશે ત્યારે ઘોડાના જેવા મોટા શેડ સાથે તે પાછી (પોતાના માર્ગ પર) પહોંચશે. વળી એજ પ્રમાણે કાંસુ દરિયાનાં મૂળ ત્રણાં. કાંસુ તે છે કે જે જગ્યાએ કેઆનીઆનું તોખમ હતું, (એટલે જ્યાં કેઆનીઆના વડવાંઆનું વતન હતું.)

ખાખ ૨૨.

સરોવરની પ્રકૃતિ બાબે.

૧. દીનમાં કહે છે કે આએ કેટલાએક પાણીના અશમાઓ જેઆને સરોવર કહે છે તેઓ જહેરીમાં આવ્યા છે. માણસોની ચશમ (આંખ) ની માફક તેઓ પાણીના અશમા (મૂળો) છે. જેવા કે ચએચસ્ત સરોવર, સોવબર સરોવર, ખારજમ સરોવર, ફાજદાન સરોવર, જરીનૂમન્દ સરોવર, આસ્વસ્ત સરોવર, હુસ્તુ સરોવર, સત્તેસ સરોવર, જીર્વાસ સરોવર.

૨. તેઓને માટે હું બીજી વખત (એટલે વિગતવાર) બોલું છું. ચએચસ્ત સરોવર આતરોપાતકાનમાં છે. (તેના) પાણી ગરમ (અને) નુકસાનથી નીરાળાં છે) કે કોઈપણ બનદાર ચીજ તેમાં હોતી નથી. તેનું મૂળ ફરાખેકાન્ત દરિયા સાથે જોડાયલું છે. સોવબર સરોવર, જીપરનાં શેદર અને મુલકમાં તુસના પહોડની ટોચ જીપર છે) જેમકે કહે છે કે, તે કાયદામંદ હિસ્સાવાળો, સારાં મૂળવાળો, ભલો અને વૃદ્ધિ કરનારો છે. તેનેથી સખાવત આપવામાં આવે છે (એટલે તેનાં પાણી ઘણાં ફળદ્રુપ છે જેથી આબાદી ફેલાય છે.)

વરે ખ્વારજમ રાએ ઈમદલુનેત આઈગ સુદ વ નીચોટી મિનશ બરા યહયુન્ત
 ઇકવીમુનેત. અશૈસ્વંગ ઈ ખ્વાસ્તે તોબાનગરે હુખાહર અફુબાયરનીક ઊર્ધાખમીનીઅ.
 વરે ફજદાન પવન સીસ્તાન. ઈમદલુન્દ આઈગ આબત ગઝાઈ આહલોબન મન્દવમી
 અઓખશ રમીતુનેત મકીરનેત. અમત લા આહલોબન લખ્વાર વલ ખીરને આપ
 રમીતુનેત. જકય બુન યરમે વલ જરેહ ફરાખોકન્ત પતવશત ઇકવીમુનેત. વરે
 જરીનુમન્દ પવન હમદાન ઈમદલુન્દ. વરે આસ્વસ્ત રાએ પએતાક આઈગ
 મયએ આવનસ્તી ઈ અએત હમ્વાર દયન જરહ હમાએ તયેત. અવીન રેશન ગદ્મન
 હુમંદ ચેગુન ઈમદલુનેત આઈગ ખુશીદ પવન વલ મદ વરે આસવસ્ત રાએ દીદ દયન
 જક મય ઈ પવન ફશીકન્ત આવાયદ રીસ્ત વએરાસ્તન રાએ દયન આવાયદ.
 વરે હુસુ પવન પન્જ ફરસંગ વરે અએયસ્ત. વરે સત્વેસ જકે નપીશત પવન મી-
 આને જરેહ ફરાખોકન્ત જકે પુતીક. ઈમદલુનેત આઈગ પવન કમીનદાન જફી અએત
 મુન હમ્વાર અજશ યાતુનેત. કોલા મનદવમ દયન રમીતુનન્દ જવીત મિન બનુવર
 અવશ લા પદીરેત. અમતશ બનવર અઓખશ દયન રમીતુનન્દ ફરદ ઈદુનેત. મહુમાન
 ઈમદલુન્દ આઈગ મિન દુજખુ યરમેઈ પતશ અએત. વરે હુરવીસ પવન પુશને હુગરે બુલંદ.

ખાખ ૨૩.

મદમ ચેગુનીઅએ કપીક વ ખર્સ.

૧. ઈમદલુનેત આઈગ જમ, અમત ગદ્મન અજશ બરા વજલુન્ત, ખીમે શએદા
 રાએ શએદાઅઈ પવન નીશમનીઅ વખુન્ત વ જમક મુન અખમનર બુદ પવન

(૧) અવ. (મિહર ય. ૧૪) નો *hāshim* એ પ્રારંભીયન સરોવરની પૂર્વે આવેલા મુલક છે અને એને
 સરોવર તે હાલનો અંરહ સરોવર છે. (૨) અવ. *sharāh* ખુશાલી અને *sharāh* વનસ *sharāh*
 વિચાર, મન. (૩) અવ. (આવાંચ. ક. ૧૦૮) નો *sharāh* પુરતી પ્રમાણે બીજનીની દક્ષિણે આ-
 વેલા 'આમે ઈસ્તાહે' નામનો સરોવર. આરમીનીઅન લખનારાએ એને 'હમદાન' કહે છે.

(૪) અવ. *sharāh* ફા. ૭૫

(૫) એ રાખ ખીજ નકલોમાં નથી હોતી, તેથી અર્થમાં કંઈ ફેર પડતો નથી.

(૬) 'અ' નહીં અને *sharāh* વિનાસીતન (*sharāh*) નાથુદ થયું. એ ઉપરથી 'અખુટ'. ડા.
 ઉવસ્ત અર્થ કરે છે કે 'નહીં નારા પામલું' એટલે 'નહીં ખરાબ થયલું, સાફ.' પણ અહીં એના પાણી
 માટે કહે છે કે તે હમરાં દરિયામાં વહે છે તે ઉપરથી 'અખુટ' અર્થ વધારે સહી દિસે છે.

(૭) ખીજ નકલો *sharāh* ફેરફાર એમ ઈમસો આવે છે જેનો અર્થ 'બુદ્ધિ બુદ્ધિ' એટલે 'પ્રજ્ઞા'
 થાય (*sharāh* અથવા *sharāh* ફેરફાર તે અવ. *sharāh* બુદ્ધિ.) (૮) અવ. *sharāh* (૯) lit. સીંગરવું. ફા.
sharāh અથવા *sharāh*

ખારજમના સરોવર માટે કહેછે કે તેનાથી (આજુબાજુના મુલકોને) ફાયદો અને નેત્રી ઉત્પન્ન કરવામાં આવે છે. (તે ફાયદો એ 'ક' તવંગર, દોલતવાળી, સારા હિસ્સાવાળી, અશીસંગ (અને તેનાથી) વૃદ્ધિ અને ખુશી. (એટલે એ નદીથી આજુબાજુ લક્ષ્મી (અશીસંગ) નો ફેલાવો થયોછે અને વૃદ્ધિ અને ખુશી પથરાઈ છે.) ફાજદાન સરોવર સીસ્તાનમાં છે. કહેછે કે એક મોટા મનનો અશો શખસ તેમાં કાંઈ ચીજ ફેંકેછે તો તે કખૂલ રાખેછે. એ તે અશો નહીં હોય તો પાછી પાણીની બહાર ફેંકી દે છે. તેના અશમાનું મૂળ પણ ફરામોકાંત દરિયાસાથે જોડાયલું છે. જરીનમંદ સરોવરને હમદાનમાં કહેવો છે. આસ્વસ્ત સરોવરને માટે બહાર થયલું છે કે (તેનું) આખુટ પાણી, જે કાયમ રહેછે, તે દરિયામાં વહેછે. તે એવું તો રોશન અને ખોરેહવાળું છે, કે જેમ કહેછે તેમ, (બલે ખુદ) ખોશિદ તેની નજદીક પહોંચ્યો (હોય અને) અસ્વસ્ત સરોવરને (તેના) તે પાણીમાં જોયો હોય, કે જે (પાણી) ફરીકાંતની વખતે જોઈશે, ગુજરેલાંઆને પાછા ઉઠાડવા માટે જોઈશે. હુસ્તુ સરોવર અઘ્યસ્ત સરોવરથી ૫૦ ફરસંગ છે. સત્વસ સરોવર તે (છે કે જે બાબે આગળ) લખાયલું છે. તે ફરામોકાંત દરિયા અને પુતીક દરિયાની વચ્ચે છે. કહેછે કે કમીનદાનમાં એક (પાણીનો) ખોલ છે જે હમેશાં તેમાંથી આવેછે (એટલે જેના પાણી હમેશાં ઉપલા સત્વસ સરોવરમાંથી આવેછે). બનવર સિવાય તેમાં કોઈ પણ ચીજ તેઆ ફેંકેછે તે તે કખૂલ રાખતો નથી. જ્યારે બનવર તેમાં નાખેછે ત્યારે તે (બનવર) ને નીચે લઈ જાયછે. માણસો કહેછે કે તેમાં દોજખનો અશમો (એટલે દોજખનાં પાણીનું મૂળ) છે. હુરવીસ સરોવર ખુલંદ હુગરને મથાળે છે.

બાબ ૨૩.

વાંદરા અને રીંછની પ્રકૃતિ બાબે.

૧. કહેછે કે જમશેદે-જ્યારે તેનાથી તુર જતું રહ્યું ત્યારે-દેવની બીલીકને લીધે એક દેવીને બાયડીપણા માટે લીધી (એટલે તેણીને પોતાની બાયડી કરી), અને જમક

(૧૦) આનરા નીઆમ્મરા અને જમ્માદવઠ (ફ. ૫૯) નો *Amardavath* નામ. આનરા નીઆમ્મરામાં "કવોઈશ હમ્માસવધહે" અને "વરાઈશ હમ્માસવધહે" શબ્દ સાથે આવેછે તે બેપરથી હિસેબ કે એ સરોવરે 'કમ્મિ ખુશુ' પાદરાહના નામ બેપરથીજ પોતાનું નામ લીધુંછે. એ ઉર્મીઆથી થોડે દૂર આવેલો 'વાન' અથવા 'સેવન' સરોવર હોય એમ બેપરેટ પ્રાપ્ત છે.

(૧૧) બાબ ૧૩ માં એવું વર્ણન આવ્યું છે.

(૧૨) સં. કવિ: ફા. *کوک* or *کوک* (૧૩) ફા. *کوک* (૧૪) અરબી *کوک*. એમાં સેવટના 'ર' ની અગત્ય નથી. પણ ફારસીમાં 'સેવ'ને માટે *کوک* શબ્દ પણ આવે છે. તેથી 'ર' અહીં દાખલ કરેલો હિસેબ, ફારણ પાત્રેદ નકલવાળાઓએ એ શબ્દને આનુસર *کوک* વાંચ્યો છે. એ બાબે ગુસ્મે
Cama Memorial Volume, p. 115. ડા. ઉપરેટનો રેસાલો.

નીશમનીઅ વલ શએદાઈ યહયુન્ત. અજ્જશાન કપીક વ ખર્સે દુમ્પમંદ અવારીક વેનાસન-
શિનઅ સહે અજ્જશ યેહવુન્ત હુમંદ.

૨. દેનૂમન મેમન ઈમદ્દલુન્દ આઈગ અજ્જહહાક દયન ખુદાઈ ખુદાન જન શએદા
મદમ શેહુન્ત વ ખુદાન ગઝા મદમ પરીક શેહુન્ત. અવ્જશાન પવન દીદારી વલ મજ્જને
કર્દ મુન જક અયોક ગોશનીઅ જન્ગે સીઆક પુસ્ત મિનશ યેહવુન્ત.

૩. અમત દ્રીદુન મદ વલ વલ્મનશાન મિન અઈરાન શત દોબારેસ્તે પવન કેનારે
એ જરેહ છતીયુન્તે કર્દ. કુન દોબારેસ્તને તાજકાન લખવાર વલ ઇરાન શત ગોમીજ હુમંદ.

બાબ ૨૪.

મદમ રદીઅ એ મદુમાન કીરાઆન કોલા મનદવમી.

૧. પવન દીન ઈમદ્દલુનેત આઈગ ફર્દુમ મદુમ સહે ગયોમર્દ બરહીનીદ રોશન
સપીદે હોસર મુન વલ મસ બરા ખદીતુન્ત. વલ્મન લેત્મમન જરતુહશતરતુમ, હમાક
મનદવમ રદીઅ મિન જરતુહશત યેહવુન્ત.

૨. ખરબીજે સપીદ મુન સર ફરદ યખ્મુનેત બુબ્બન રદ. ફર્દુમે વલ્મનશાન સદગાન દાહ.

- (૧) બાયડીપાઝું. અરબી ليد બાયડી. (૨) નુકસાનમંદ જાજ્જા નારા કરવો. જે અને જા
(૩) અવ. بياض sexual intercourse. (૪) અવ. الحمل from ગર્ભ થઈને વર્ષ એકલે વાવડું બી
નાખડું. ફા. الحمل pregnancy. (૫) ફા. عذري

(૬) પુરતીની નકલ દોબારેસ્તન આપેછે તે બૂલ છે. કોઈ નકલ જાજ્જા આપેછે તેમાં બૂલથી
એક 'a' વધવાથી એ બૂલ થઈ છે. પાનંદ નકલ 'દોબારેસ્ત' આપેછે, તે પણ બરાબર છે.

(૮) આ બાબ ઉપરથી પ્રોફેસર દાર્મસ્ટેટરે એક દલીલ રજુ કરી છે કે બુનદેહેરા કેતાબ ઈરાને
૮૧૨ પછી લખાઈ હોય. એ બાબમાં 'જન્ગે સીઆક પુસ્ત' મટે એલેછે. તેઓને દાર્મસ્ટેટર 'જંગી'
લેખકે ચાને જંગબારનાં લેખકે ગણેછે. " જંગબારનાં લેખકે અલીફાઓના વખતમ થોડા વખત મુખી
ધણી બાહાદુરી કીધી હતી. ઈસવી ૮૧૮ માં અલી એમને અબ્દુલ રહેમાન નામે એક રાજદરબારી સરદારે
એવો ખોટો દાવો કરીધો કે તે હજરત અલીથી ઉતરી આવેલા છે મટે તેને એલાફત થતે છે. એ વિચારથી
તેણે જંગબારી મોલામો ખરીદ કરીને તેઓનું એક લશ્કર ઉભું કરીધું અને તે લશ્કરની મદદથી ૨૦ વર્ષ મુખી
લડી ઇરાનની પૂર્વના મુલહો છતી લઈને તેને તારાજ કરીધો. પાછળથી ઇરાનીઓએ ઇસવી ૮૬૨ માં તે
જંગબારીઓને મારી હાલ્યા હતા. મટે ધારી શકાય છે, કે બુનદેહેરા લખનારનો જમાનો ઇસવી ૮૧૨ થી
૮૬૨ની વચ્ચે હોવા જોઈએ." જરથોસ્તી દીનની બાળ કરનારી મંડળીના હેવાલો (૧૮૬૧) પા. ૨૫૦
પ્રોફેસર દાર્મસ્ટેટરનો વિષય.

જેણી (તેની) બેન હતી, તેણીને એક દેવને બાયડીપણા માટે આપી. તેઓથી વાંદરો અને પુછડીવાળું રીંછ અને તેનીથી બીજી તુકસાનકારક જાતો પેદા થઇ.

૨. આએ પણ કહેછે કે બેહાકની પાદશાહીમાં એક જવાન ઓરતને દેવ આગળ જવા દેવામાં આવી હતી અને જવાન નરને પરી (યાને દેવી) આગળ જવા દેવામાં આવ્યો હતો. તેઓએ એકબેકને બેઠને સંગત કીધી, જે એક સંગતથી તેઓથી કાળી આમડીનો હાથસી પેદા પડ્યો.

૩. જ્યારે કુરેદુન તેઓ આગળ આવ્યો ત્યારે ધરાન શેહેરથી નારસીને તેઓએ ઠરિયાના કિનારાપર (ના મુલકોમાં) પોતાની બેઠક કીધી (એટલે રક્ષા). હાલમાં તાજીઓ (એટલે આરથો) ના હાથમાં (સાથે) તેઓ ધરાન શેહેરમાં પાછા (બીજાઓ સાથે) બેઠાં ગયાં.

બાબ ૨૪.

માણસો અને જનવરો (અને) દરેક ચીજની સરદારી બાબે.

૧. દીનમાં કહેછે કે માણસજાતમાં પેદાશો ગયોમદને રોશન સફેદ આંખ સાથેનો પેદા કરવામાં આવ્યો હતો કે જે આંખો તે મોટા (સાહેબ એટલે ખોદા તરફ) જોતી હતી. તે અંહી (આએ દુનિયામાં) જરથુશ્તરેનો (એટલે વધા ધર્મચુર મિસાલે હતો). સઘળી ચીજની સરદારી જરથોશ્તથી છે.

૨. સફેદ ખરબીજ જે માથું નીચું રાખેછે તે બકરાઓનો સરદાર છે. તેઓની

(૯) અવ. ૧૮૬૭ આંખ ધાતુ ૧૭ થી ફા. ૭૭૫૭ બેથ.

(૧૦) યુરતી 'મોટા' નો હસારો 'મોટા મેનરિ' તે 'સુરજ' માટે લેછે કે 'તેના આંખો અંગળવા વચ્ચે સુરજ તરફ જોઈ શકતો હતો.' આંકુર્મ્પીસ અર્થ કરેછે કે 'જાએ' જોતો હતો. ઉવીનદીરામાન 'મય' વાંચી પાણી અર્થ કરેછે પણ અર્થ હમણાં 'મય' થી વ્યુદ્ધ છે.

(૧૧) 'વીરપરદ' જેનો અર્થ "સર્વ સરદારો" કરી ધાયછે તેમાં આર્મ અને પેલી દુનિયામાં સરદારી યોગ્યતાના પદાવરોને યાદ કરવામાં આવેછે. તેનાં પેહલા કર્મોમાં રાજાઆતમાં જમીનોને લગતા સરદારોને અને ગેથીના લગતા સરદારોને યાદ કર્યા છે. તેની પેહેલની સરદારમાં મીનોને લગતાઓના સરદાર તરીકે હોરમજ્જને ગણ્યા છે (૧૮૬૭ ૧૦૫૬ ૧૧) અને ગેથીને લગતાઓના સરદાર તરીકે જરથોશ્તને ગણ્યા છે. (૧૮૬૭ ૧૦૫૬ ૧૧)

(૧૨) ૫ અને ૭૭ (અવ. ૧૮૬૭ સં. બુક્ક. કે. ૨ Boue જર્મન Bock બકરા) એક બકરા જે ગધેડાને મળતા આવે તે, ass-goat. બાબ ૧૪ માં અર્થ બકરાના વર્ગનો ગણ્યો છે. મધ્ય અર્થિઆમાં મળતા Ovis poli કદાચ અર્થ હોય. વીરપરદ (કરો ૧ ફ. ૧) ની પેહેલનીમાં 'અરક અરબની કાન' (અવસ્તા ૧૮૬૭ ૧૦૫૬ ૧૧) એટલે અરબા માટે લાયક સરજોનાં જનવરોમાં અર્થ અરબજને સરદાર ગણ્યું છે. (૧૮૬૭ ૧૦૫૬ ૧૧)

જાતમાં તે પેહેલો પેદા થયો છે. કાળો મેંદો જે ફરએ અને સફેદ જડબાવાળો છે તે મેંદા-
જ્યોનો સરદાર છે. તેજોની જાતમાં પેહેલ વેહેલો તેને પેદા કર્યો હતો. સફેદ બાલવાળું
ઊંટ (જે) સારા ગુંદણવાળું અને જે ખુંબવાળું (છે તે) જાડોનો સરદાર છે. પેહેલાં કાળા
બાલવાળા, પીળા, સારા ગુંદણવાળા બળદને પેદા કરવામાં આવ્યો તે બળદોનો સરદાર છે.
પેહેલાં, ક્રીરમજ્જ (રંગના) પીળા કાનવાળા, ચળકતા બાલવાળા, સફેદ આંખવાળા, પોહાળી
પીઠવાળા ઘોડાને પેદા કર્યો તે ઘોડાઓનો સરદાર છે. સફેદ બિલાડીના જેવા પગવાળો
ગધેડો ગધેડાઓનો સરદાર છે. કુતરાઓમાં પેહેલાં ક્રીરમજ્જ રંગનો, પીળા બાલનો કુતરો
પેદા કર્યો. તે કુતરાઓનો સરદાર છે. જુરા રંગનું સસલું (પેહેલું) પેદા કરવામાં આવ્યું
હતું. તે યુલંદ બાલવાળાં (જાનવરો) માં સરદાર છે. તે જંગલી જાનવરો સતાને માન
આપનારાં નથી કારણ તેઓ ખરાબ છે. પક્ષીઓમાં પેહેલાં ત્રણ તરીકાવાળાં સંજ્ઞનને
પેદા કરવામાં આવ્યું છે. તે અર્હાં (આ દુનિયામાં) (પક્ષીઓના સરદાર તરીકે) નથી

(૧) અવ. અહીં સ. ગરબ. પુરતી અને ખીજી કોઈક નકલમાં 'અસુમ' લખાયેલું. (૭) અવ. અહીં કા. ૭૩૭ (૮) પુરતી પુરત ને મામડીને અર્થ લીધેલો છે. અવ. અહીં કા. ૭૩૮. તે સમ રાખ્દને આગલા રાખ્દ સાથે લઈ અર્થ કરેલો કે "સદેદ આંગળી મામડી સાયના." એની પછીના કુરાન્ડ' રાખ્દ ખીજી નકલોમાં નથી. હું ધારેલું કે એ રાખ્દ જગથ ને ખરે જગથ (અવ. અહીં સ. ૫૪૭. ક. ૩૩૭ પીઠ) લેવા અને "પુશત કુરાન્ડ"નો અર્થ 'પોહોળી (કુરાન્ડ) પીઠવણી' કરવા. એક નકલ ('માં ડા')માં એ રાખ્દની હેઠ કા. ૩૩૭ આપેલો ને દેખાયેલો છે કે તેને મામડી (પુરત) ને ખરે પીઠ (પુશત) ને અર્થ લેવા કુરેત છે. કુરાન્ડના એવા અર્થ માટે સરખાવો જગથ નામ 'કુરાન્ડ. પીરતાન' 'એટલે' કુરાન્ડ છાતીવાળો 'રાખ્દ. (સીરાફ ખા. ૪ ક. ૧૬). પુરતી 'કુરાન્ડ'ને પાછળના 'ખરે-હનીદ' રાખ્દ સાથે લે છે કે જેવી દખ્ખારત આફ્રીન વિગેરેમાં આવેલો. અહીં યોડનાં ને વિશેષણો આપ્યાં છે તેમાંનાં યોડાંક બેહુસમ યજ્ઞ (ક. ૬)માં યોડનાં નીચનાં વર્ણનમાં મળેલું.

અહીં જોમ 'અરસ' રંગતા ધોડાને, ધોડા ઝીનોના સરદાર મળ્યો છે તેમ મીનોમેરદ (ખા. ૧૧ ક. ૧૦) માં પણ કહે છે. જે જુલુમ પાંડે • ભા.

(૯) કા. રૂ. અંગ્રેજી brown જર્મન braun ફ્રેંચ brun ગુજરાતી બુરું.

(૧૦) માતાપિતૃદમાં કહેછે કે જો મને જાણ “જંગલી જાનવરોમાં સસલું સરદાર છે.” “કુરામ રફતા-શન” એ શબ્દ વીસપરદ (ક. ૧ ફ. ૧)માં ~~અર્થ~~ અર્થમાં શબ્દના તરજ્યુમા તરિકે આપ્યા છે.

(૧૧) lib. હાથ ઝીલે સતા શીખનારાં. આમુક ઝિ ડાંગરો નુ રૂપ લેવું. બાબત રહ માં 'યદમને આમુપત' ઝિવા રાખેા નજારી; ઝિજ અર્થે મળેછે. ઝિ વાચ્યનો અર્થ જુદા જુદા તરજુમા કરનારાંઝિઝિ જુદા જુદા કર્યેછે. બીવીનદીરામાન અર્થે કરેછે કે "તેઝિનાં નામ દેવામાં આવતાં નથી કારણ તેઝિ પુરાં છે." બીપલા રાખ્દને તે "રામ નામ હુમંદ" ઝિમ વાંચતો દિશેછે. આંકુઝિટીલનો અર્થ કે "જે જનવરના ગવેગાના જેવા પગ હોતા નથી તેઝિ જુરા છે" તે તદન બુલભયોં છે. ડા. બેવેરટ અર્થે કરેછે કે "જેઝિનાં હાથનો દર હોતો નથી."

(12) એવે મીમાર્ગ પક્ષી ગાગવામાં આવે છે.

દવાજ દેહુમ ખયુએ^(૧) ક્રીરાઆન મર્દુમાન મુન પુસ પતશ પરવરેન્દ, સીજદેહોમ
(જક ઈ અછરે^(૨) અઇવને^(૩) ઓર્વિરાન ચેયુન ગોફુત આઈગ ડોલા અઈવની મય)ઈ સરશક પવન
તેહ એ આતશ ચેહાર અંગુશ્ત પીશ પતશ. ચેહાર દેહુમ શીરે ક્રીરાઆન મર્દુમાન.

૨. દેનમન હરવેસ્ત પવન વખ્શીઅ આયુપ તને કર્દે લખ્વાર વલ દેનમન મયહા
ગોમીજેત મેમન જક તને કર્દે વખ્શીઅ ડોલા દો અયોક અએત.

૩. દેનમનઅ ઈમલ્લુનેત આઈગ દેનમન તર્તીએ રદ અએત અરન્ગ રદ મર્વે રદ શોપીર
રદ અપુરસન્દ ચેહુવુત હુમંદ મીનોએ વલ્મનશાન, આઈગ દયન ગેતી લા તચીન્દ મિન
આહુ^(૪) ક્રીનશને અર્મેશ્ત જકશાન ખદીતુન્ત, આઈગ શાન દયન અએખદદીઅ પતશ ચેહ-
વુન્ત વદશાન જર્જુહશ્ત બરા ખદીતુન્ત. આઈગ બરા યહયુનમ મુનત શશુમ બેરે ઓખશ
રીજેત હરવેસ્ત લખ્વાર વાફુનેત પાહરીજ બરા ઈમલ્લુનેત.

૪. દેનમનઅ ઈમલ્લુનેત આઈગ મય મુન જુર વીશ વ હીહર કમ જુર વીશ મદ ઇ-
સ્વીમુનેત પવન સે શન્ત લખ્વાર વલ યુને ખાન વજ્જુનેત. મુન હીહર વ જુર ડોલા દો
રાસ્ત મદમ મત ઇસ્વીમુનેત પવન શશ શન્ત લખ્વાર યામતુનેત. મુન હીહર વીશ વ
જુર ક્રીમ પવન નોહ શન્ત લખ્વાર યામતુનેત. અવીનઅ ઓર્વિરાન રોયશને પવન દેનમન

(૧) ફા. ^{سالى} saliva.

(૨) અમિટલો વલામામાં મેલેલો બાગ બીજી નકલો (મા. ઉ. અને એ. આં) અને પાનંદ નકલમાં નથી.

(૩) યુસ્તી, ઉવેસ્ત, ઉવીનદીરામાન 'છાલ' અને આંકુ અમિટીલ 'રસ' અર્થ કરેછે. (ફા. ^{عصار} expressed juice of fruits, etc.) દામરેટર 'યડ.' એ રાખ્દ અવ. ^{درخت} પેહેલવી ॥ વન tree પરથી રસિછે અથવા થડ લાખ્મિ તે ॥ જુતપરથી.

(૪) ફા. ^{قطرة} a drop.

(૫) એ પેહેલવી ^{درخت} નું બીજું રૂપ રસિછે નંદ પેહેલવી રાખ્દોષ (બા. ૪ પા. ૧૬) માં ^{درخت} ના અર્થ તરિકે ^{درخت} આપ્યોછે. તે પરથી રસિછે કે એ રાખ્દોષ અર્થ 'ડાખળી' થાયછે.

(૬) નદીનું ખરે નામ 'વેહે' છે તેનો એ રાખ્દ તરજુમો છે.

(૭) ^{درخت} આહુ ફા. ^{درخت} એ.

(૮) અવ. ^{درخت} મુકો નસો.

(૯) યુસ્તીની નકલમાં એ રાખ્દ પછી વીરા રાખ્દ મેલેછે તે બલ છે. બીજી નકલોમાં નથી.

હરમે હામિનિ મુન પગથ કરીતુન્દ કુતક-દાને જુદાકાન રદ. કુરતી વસ્તગીન
 રદ. બાજ આઘવાન જરેહા રદ.

૫. દો ગથા અમત અક્વીન કરાજ યામતુનન્દ જકે દાનાકતર રાસ્ત-ગોખરનેતર રદ.

૬. દેનુમન મેમન ઇમદલુનેત પવન દીન આઈગ માને હરવેરપ અહુ અસ્તુહુમન્દ
 આહરમજ્દ દાદ આઈગ હમાક અથોક હુમન્દ. મેમન રએ વ ગઢમને ખવીશુકારીઅ
 પવન જેહાન કપદ અએત.

૭. કોલામુન જકે શીર વજેત વાહુનેત ખય મય અર્જ મેમન મય લા હમાક
 અર્જ વેહુખુન્તા. મેમન અરેદવ્યુસુર મય ઈ મુન મહીસ્ત મય એ ખવનીરસ આસ્માન
 જમીક અજેત જવીદ મિન અરન્બ રદ વેહ રદ.

૮. મિન આર્શરાન મોદે ખોમી મુન આર્શર મદમ કરીનીનેત ઇમદલુનેત હરવેરપ
 આર્શરે ખવીનીરસ અજેત જવીદ મિન જક ગોર્દ દરખ્ત જઅશ રીસ્ત પતશ વીરાયન્દ

૯. મિન કુફહા કુફે પાર્સીન બુન યખ્સુનેત પવન સીસ્તાન સર પવન ખોજસ્તાન
 અએતે હમાક કુફે પાર્સ. ઇમદલુનેત હરવેરપ કુફહા રદ જવીદ મિન અલખુર્જ.

૧૦. મિન મુરઆન અમરસ રદ મુન વલ હરવેરપ મુર એ પવન ખવીનીરસ
 અજેત જવીદ મિન સીને સે આઘનીને.

૧૧. હનગર્દ દેનુમન આઈગ કોલામુન કારે મસ વાહુનેત અદીનશ કરીઅ વેહ.

બાબ ૨૫.

મદમ કારે દીન.

૧. ઇમદલુનેત પવન દીન “આઘગમ દામે ગેતી પવન સે સદ શસ્ત પંજ યુમ હંગાર્દ
 રહુખુન્તા અએત શસ ગાસે ગાસાનખાર ઈ પવન શન્તી હંગાર્દ ઇક્વીમુનેત.” હમાએ
 નજદેસ્ત યુમ આવાયેદ હુશારીનીદન, પવન આખેર લેલીઆ, મેમન નજદેસ્ત યુમ ખરા
 વજ્જુનેત આખેર લેલીઆ ખરા યાતુનેત. વ મિન મીકથોફશેમ ગાસ ઇ અએત માહે તીર
 વેહયજ્જીક યુમે ખુર વઢ મીધારેમ ગાસ ઇ અએત ખીનાએ દેઆએ વેહયજ્જીક રજ

(૧) ફા. hamz Name of a plant of the species called hamz. (૨) ફા. millet (panicum
 miliacum) (૩) આફ્રિકાની અર્થ કરે છે કે Des Prières aux eaux celle qui est adressée aux
 zarrès est la meilleure એટલે પાણીની દરિયાની બંદગી ઘણી સારી છે. જે અમ લખ્યું
 તે ફા. akind of Zoroastrian prayer બાજ અને ફા. آب or آب water તે બિગરેલા આકર
 પ્રેરનારમાં આઘવા-આવ છે the prayer for water, પણ આ બાબમાં સખળી ચીજોનાં નામ છે,
 ત્યારે એ અર્થ દુરસ્ત દિસતો નથી. ઉવેસ્ક અને ઘુરુટી કોઈ દરિયાનું નામ છે.

(૪) ફા. ખ અને ۱۱ time જે ‘અકોદન’ વાંચે તે કદાચ ફા. ۱۱۰۰۰ અંકદમ સાથે સર-
 આવાય. ફારસી તરજુમામાં ۱۱ ખ આપે છે.

(૫) ઘુરતી એની આગમય ‘મેમન’ આપે છે તે ખીજ નકલોમાં મળતો નથી તે દુરસ્ત છે.

(૬) ફા. ۱۱۰۰ individuality, personality.

અનાબેમાં સરદાર છે, કુસ્તી પોષકામાં સરદાર છે. ખાખ આઈવાન દર્શાઓમાં સરદાર છે.

૫. જ્યારે એ શખસો એકજ વખતે (કોઈ કામ માટે) બહાર પડે ત્યારે તેઓમાંથી જે કોઈ વધારે દાનાવ અને વધારે સાચું બોલનાર હોય તે સરદાર છે.

૬. આજે પણ દીનમાં કહેલું છે કે સઘળી હાડમંદ દુનિયાને માટે એક મથક બ્રાહ્મ-મજ્જે પેદા કર્યું કે સઘળું એકજ છે (એટલે કે એક પેદાયશો એક બીજીની ઉપર સર-દાર છે યાને અહડ ઉતર દરજ્જાની છે તે પણ સઘળીને દાદારે એક જગ્યાએ એકજ રીતે પેદા કરી છે). વળી દુનિયામાં (બ્રાહ્મમજ્જના) જાતી કામનું તુર અને દબદબો ધણું છે.

૭. જે (શખસ) કાંઈ ભલું કામ કરે છે તે આપે હૈયાતની કિમતનું કામ કરે છે, કારણ કે પાણી પણ સઘળું એકજ કિમતનું (એટલે એક સરખું સરસ) પેદા કર્યું નથી. જેમ કે અદ્વિત્યુરનું પાણી, જે ખનીરસ આસમાન અને જમીનનાં પાણીમાં સર્વથી સરસ કિમત-નું છે સિવાય કે અરબ નદી અને વેહ નદીનાં પાણી.

૮. ઝાડોમાં મેદી અને ખજૂરી, જેનાં ઝાડો બુંદદ બનાવ્યાં છે, તેઓ માટે કહે છે કે, તેઓ ખનીરસનાં સઘળાં ઝાડોની કિમતનાં છે, સિવાય કે તે ગોકર્દ દરખત, કે જમાંથી ગુજરેલાંઓને આરાસ્તે કરવામાં આવશે.

૯. પહાડોમાં પાસીનનો પહાડ પોતાનું મૂળ સીસ્તાનમાં અને સેવટ બોજસ્તાનમાં ધરાવે છે, એટલે કે તે પારસના મુલકનો આખો પહાડ છે. તે માટે કહે છે કે તે સઘળા પહાડોનો સરદાર છે, સિવાય કે અલબુર્જ.

૧૦. પક્ષીઓમાં ચમરસ સરદાર છે, જે ખનીરસનાં સઘળાં પક્ષીઓની કિમતનું છે, સિવાય કે ત્રણ આઈનવાળું સચેન પક્ષી.

૧૧. સાર આ કે જે કોઈ મોટું કામ કરે તેની પ્રત્યેકતા સરસ.

ખાખ ૨૫.

દીનના કામની બાબતમાં.

૧. દીનમાં કહે છે કે “મેં દુનિયાની પેદાયશ ૩૬૫ દહાડામાં એટલે કે ગાહમખારના ૬ અવસરો, જે એક વર્ષમાં તમામ થાય છે, તેમાં તમામ પેદા થીધી.” હમેશાં જરૂરનું છે કે પેહેલે દિવસ ગણવો અને પછી રાત, કારણ કે પેહેલાં દિવસ પસાર થાય છે અને પછી રાત આવે છે. મહદયોરેમ ગહમખાર, જે મુખારક તીર મહિનો ને ખોરશેદ રોજ છે, ત્યાંથી તે મહદયારેમ ગાહમખાર, જે મુખારક દેહ મહિનો ને બેહરામરોજ છે, ત્યાં સુધી દિવસ નાનો

(૭) અવ. જાણી જાણ તમામ. (૮) જા કા. ન ભલું અને અજ વચ્ચે ઇંજનાર. ‘બલાંને ઇંજનાર એટલે ‘મુખારક’. નીઆમરોશની પાછળ ‘રોજ નેકનામ’ બહુતાં ‘રોજ’ બહુતાં એમ ‘રોજ’ ને અને માહને ‘મુખારક’ રાબ્દ લગાડવામાં આવે છે, જેમકે ‘રોજ મુખારક માહ મુખારક’. અહીં એ રાબ્દ વીર મહિનાને લગાડ્યો છે. એ રાબ્દ કા. ۳۳۳, ۳۳۳, ۳۳۳ pure સાથે પણ સરખાવી શકાય. ૩. ઉવેરત વેહમચકીક (વેહ અને હીય) વાંચવું દુસ્ત ધારે છે ને અર્થ કરે છે કે anything good. જુઓ નોટ ક. ૨.

વેહરામ યુમ કસ લેલીઆ અફુબયદ, વ મિન મીધારેમ ગાસ વદ મીધાકશેમ ગાસ લેલીઆ
 બરા કાહેદ યુમ અફુબયદ. યુમે હામીનીક અન્દ દો યુમે જમેસ્તાનીક કાહેદ, લેલીઆ
 જમેસ્તાનીક અન્દ દો લેલીઆ એ હામીનીક કહેસ્ત. યુમે હામીનીક દ્રાજદેહ હાસર
 લેલીઆ શસ હાસર લેલીઆએ જમેસ્તાનીક દ્રાજદેહ હાસર યુમ શસ. હાસર ઈ જમાન ઈ
 પવન જમીક હમ આધનીને. પવન હમીરપદમધદેમ ગાસ—અએત પન્જે પવન બીના એ
 સ્પેન્દોમદ રોયેશ્મન-યુમ લેલીઆ રાસ્ત લખ્વાર ચેહવુનેત. ચેગુન મિન બીના એ ફર-
 વદીન યુમે ઓહરમજદ વેહ યજ્ઞીક વદ બીનાએ મીત્રો યુમે અનીરાન વેહ યજ્ઞીક ચે-
 હવુનેત હકૂત બીના હામીન વ મિન બીનાએ આવાન યુમે ઓહરમજદ વેહ યજ્ઞીક વદ
 માહે સ્પેન્દોમદ—ઇ વેહ યજ્ઞીક પન્જે બરા વલમન સર ચેહવુનેત-પન્જ બીના જમેસ્તાન.

અએરપત વજરે નસાએ અવારીક મન્દવમ પવન હામીન જમેસ્તાન મિન
 દેનૂમન હુશ્માર વાદુનેત. પવન જક હકૂત બીનાએ હામીન ગાસે યુમાન શપાન
 પન્જ, મેમન રપીતવીન વલ યજ્ઞબહુનેત, ચેગુન બામદાદ ગાસ હાવન, નીમરજ
 ગાસ રપીતવીન, સેપારે ગાસ ઓછરેન, અમત સેતારે વલ આસ્માન પએતાકીઅ મદ વદ
 નીમ શપ ગાસે અઈબિસુતીમ, મિન નીમ શપ વદ સેતારે અપએતાક ચેહવુનેત ગાસ હુશા
 ધન. પવન જમેસ્તાન ચેહાર ગાસ, મેમન બામદાદ વદ ઓછરેન હમાક હાવન. અવારીક
 ચીમ ગોક્ત. અવશ ચીમ દેનૂમન આઈગિ જમેસ્તાન એશારેહ પવન કોસ્તે અપાપ્તર આ-

(૧) એ રાબ્દ *comp* 'કેહેસ્ત' એટલે 'નાનામાં નાનો' ને અર્થ છે કે જે રાબ્દ એવીજ હખારતમાં
 હવે પછીના વાક્યમાં આવેછે. બીજી નકલોમાં એ વાક્ય નીચે પ્રમાણે છે. "ફરે હામીક અન્દ દો ફરે
 જમેસ્તાન. અન્દ દો ફરે જમેસ્તાન કાહેદ. લેલીઆ એ હામીક કેહેસ્ત." (મા. ઉ. નકલ) બીજી નકલ અને
 પાજદમાં એ હખારતમાં પણ થોડો ફેર છે. પણ મતલબ એકજ દિસેછે. બીજી હખારતનો અર્થ
 એમ છે કે "બીનાબાનો દિવસ શિયાબાના એ દિવસ નેટલો. એટલા બધા શિયાબાના એ દિવસો ધટેછે.
 બીનાબાની રાત ન્હાનામાં ન્હાની છે." એ બીજી નકલોની હખારત પણ દુસ્તર દિસેછે. કદાચ તેમાંથી
 થોડોક ભાગ નિકળી ગયાથી આપણી નકલવાળી હખારત રહી હોય અને તેથી તે આગલી હખારતનો
 'કાહેદ' રાબ્દ રહ્યો હોય.

(૨) માર્થ. ફા. *comp* ની માફક, એ રાબ્દનો અર્થ "શરૂઆત અને સેવર" એજ થાય છે.

(૩) 'વેહ યજ્ઞીક' રાબ્દનો અર્થ આંકુએટીલ 'comprse' એટલે 'અંદર ગણત્રિમાં લેતા' (inclusive)
 કહેછે અને યુસ્તી પણ એ અર્થ કરેછે. તે અર્થ પણ આ ફકરામાં લાગુ પડી શકેછે. અગ્રેજીમાં
 'Both days inclusive' ને અર્થે વપરાય છે તે અર્થ એ લેવાઈ શકાય. આ ફકરામાં એ રાબ્દ
 'રાબ' ની પછી આવેછે તેથી એમ અર્થ લેવાય. પણ આગલા પેહલા ફકરામાં તે મહિનાના નામની
 પછી અને 'રાબ'ના નામની આગમ્ય આવેછે, તેથી તે ત્યાં એ અર્થ લેવાઈ શકાય નહીં. એ રાબ્દ-
 ના અર્થ બાબે ધણી મતફેર છે. કબીસાની તકરારમાં એ રાબ્દના અર્થને ધણું વજન આપવામાં આવ્યું
 હતું. દસ્તુર મેદલજી એને 'વધારાના દહાડા'ના અર્થે લેતા. એમ લેતાં એને ફા. *ویش*, *ویش*
 એટલે 'વધારે' એ રાબ્દપરથી લેવાય. દસ્તુર મુલ્લાં ફીરોજ એને 'શરૂઆતના' ને અર્થ લેતા. યુનદેહરાની
 કોઈક નકલમાં એને કારમી અર્થ ડાઁ આપેછે તે એજ અર્થ છે. ત્યારે એ રાબ્દને ફા. *ویش*
beginning સાથે સરખાવીએ. પણ આ ફકરામાં 'મિન' અને 'વદ' એવી હખારતથી શરૂ થતા બાગમાં
 એ વખત એ રાબ્દ આવેછે. તેમાં પેહલી વખત એ ડાઁ ને મળતો અર્થ લાગુ પડી બીજી વખત

(થાયછે અને) રાત વધેછે અને મહદયારેમ ગાહમખારથી મહદયોરેમ ગાહમખાર સુધી રાત કમી થાયછે (અને) દિવસ વધેછે. જિનાણાનો દિવસ શિયાણાના નાનામાં નાના બે દિવસ જેટલો, અને શિયાણાની રાત જિનાણાની નાનામાં નાની બે રાત જેટલી (હોયછે). જિનાણાનો દિવસ ૧૨ હાસર, રાત ૬ હાસર અને શિયાણાની રાત ૧૨ હાસર અને દિવસ ૬ (હાસર હોયછે). હાસર એ વખતનો, તેવીજ રીતે જમ્યાનો (માપ છે). હમસપથમએદેમ ગાહમખાર—કે જે સ્પન્દાદમદ મહિનાની સેવટના પાંચ (દહાડા) છે—તેમાં દિવસ અને રાત પાછાં સરખાં થાયછે, કારણ કે ફરવર્દીન મહિનો અને મુખારક ઓહરમજદ શેજથી તે મેહેર મહિનો અને મુખારક અનેરાન શેજ સુધી જિનાણાના સાત મહિના થાયછે, અને આવાં મહિનો અને મુખારક હોરમજદ શેજથી તે સ્પન્દાદમદ મહિનો—કે જેની સેવટે મુખારક પાંચ દહાડા છે તે—સુધી શિયાણાના પાંચ મહિના છે.

૨. જિનાણા અને શિયાણામાં નસાની અને બીજી ચીજોની વ્યવસ્થા એરવદ આ ગણત્રિથી કરેછે. જિનાણાના તે સાત મહિનામાં, દિવસ અને રાતની ગેહ પાંચ (છે),—કારણ કે રપીથવન ઇંજવામાં આવેછે—જેમકે બામદાદે હાવન ગેહ, બપોરે રપીથવન, પાછલા પોહોરે ઓજરન, બ્યારે સેતારા આસમાનપર દેખાવા માંડે ત્યારથી મધરાત સુધી અઈવિસ્તુરેમ ગેહ, મધરાતથી તે સેતારા એમાલૂમ થાય ત્યાંસુધી હોશેનગેહ. શિયાણામાં ચાર ગેહ (હોયછે), કારણકે બામદાદથી ઓજરન સુધી સઘળી હાવન. બીજી (ગેહો બીધર)

એ નકલવાળાઓ આ શબ્દ ۱۰۸ ને ۱۱ વાંચેછે અને ۱۱ ક્ષેત્રે ‘બહેર’ અર્થ કરેછે. એકમે ત્યારે એ શબ્દ ۱۱. ۱۰۸ અથવા ۱۰۸ (open ખોલ્યું) છે. દરુર એદલજ એ શબ્દને વખારાના ‘દહાડા’ ને અર્થ લેતાં ۱۱. ۱۰۸ (Persian intercalary month) સાથે સરખાવે છે. (૪) ۱۱. ۱۰۸ the decree of a judge. (૫) એકે ધર્મશુદ્ધિ બીધર પ્રમાણે વખતની ગણત્રિ કરી નસાથી જગા સાફ કરવા વિશેનાં ફરમાનો આવેછે. (૬) બધી નકલોમાં પાંચ (પંચ) છે, પણ ‘સાત’ (દહાડ) જોઈએ કારણ કે અહીં જણાવવા પ્રમાણે રપીથવન ગેહ સાત મહિના, ફરવર્દીન મહિનોને ઓહરમજદ શેજથી તે મેહેર મહિનોને અનેરાન શેજ સુધી, બહુવામાં આવેછે.

(૭) ધુરૂદીવાળી નકલમાં એ ઈમલો જૂલ બરેલી રીતે લખાયેલો છે, તેથી તે ‘અઈ ફારક’ વાંચેછે. ۱۱. ۱۰۸ ત્રીજો પોહોર, પાછલો પોહોર.

(૮) ۱۱. ۱۰۸ a sign, token. નિશાણી. ધુસ્તી અને ۱۱. બીવેટ ‘અશાદીશ’ વાંચી તેને ۱۰۸ ને બદલે જૂલ થયેલી ગણેછે. એમ બધાંએ તો તે ۱۱. ۱۰۸ સં. ખાલિખ્કાર (manifest open, આશકારા, બહેર) શબ્દ છે. આંકુ એટીલ એ શબ્દને ‘અશારેશ’ વાંચી “Son sign” ‘તેની નિશાણી’ એમ અર્થ કરેછે. બીજી નકલો ۱۰۸ (એ. આં.) અથવા ۱۰۸ (મા. બી.) ઈમલો આવેછે. પાંચ નકલ ۱۰۸ શબ્દ આવેછે. એ શબ્દની જે કારસીમાં કોઈક નકલ (મા. બી.) માં અર્થ કરેછે કે ۱۰۸. દરુર એદલજ એ એવ અર્થ કર્યો છે (જી આંગાર તાહાડ પા. ૨૬૪). એવું દિસેછે કે ۱۰۸ ‘પદિતાઝીય’ (۱۱. ۱۰۸) શબ્દને બદલે એ નકલવાળાઓએ એ શબ્દને જૂલથી લીધા હોય. વંદીદ (૫૨૨. ૧૬. ૩) માં સખત શિયાણાને દેવનો પેદા કરેલો (۱۰۸-۱۰۸) જણાવ્યો છે તે બીધરથી એએએ કલામ એ ‘પદિતાઝીય’ શબ્દને ‘પદિયાર’ એટલે ‘જીઆ-નકાર’ અથવા નુકસાનકારક સમજી તેને સુધાર્યો હોય. ‘ઈશારેહ’ અથવા ‘આશારેહ’ કોઈપણ શબ્દ લેતાં અર્થ નવદીક મળતો આવેછે, કે જેને મળતો ‘પદિતાઝીય’ શબ્દ કોઈ નકલવાળાએ એટલે લખ્યો હોય.

ઈગ અપાખતર^(૧) કેશ્વર વોરખરેશ્ત વોરખરેશ્ત. હામીનય બુન ઈ કતે પવન નીમરજ આઈગ કેશ્વર ફરદફશ વીદફફશ.

૩. પવન બીનાએ આવાને વેહુયજ્ઞીક યુમે ઝોહરમજ્દ જમેસ્તાન બુર વખ-
કુનેત, પવન ગેહાન દયન યાતુનેત, મીનોએ રપીતવીન મિન અજપરે જમીક વલ અજરે
જમીક વજ્જુનેત, આઈગ ખાને આવાન ગર્મીઅ વ ખવીતીઅ પવન આનો દયન શેફુનેત.
હન્દ રીરકે દરખ્તાન પવન સર્દીઅ પુશક લા ચેહુવુનેત^(૨); વ બીનાએ દેઝો એ વેહુયજ્ઞીક
યુમે આતરો જક જમેસ્તાન પવન વીશ સર્દીઅ વલ અમરાનવેજ યામતુનેત. પવન બીના-
એ રપેન્દોમદ વેહુયજ્ઞીક વદ સર જમેસ્તાન પવન હમાક ગેહાન ખરા યામતુનેત. હના-
રાએ બીનાએ દેઝો એ યુમે આતરો હમાક જ્ઞનાક આતશ અફુજન્દ, નેશાન વખફુનેન્દ
આઈગ જમેસ્તાન મદ. પવન જક પન્જ બીના મય એ ખાનીક કતાસ હમાક ગર્મ, મેમન
રપીતવીન તેમમન ગર્મીઅ ખવીતીઅ યખ્સુનેત. ગાસે રપીતવીન લા યજેત.

૪. ચેગુન બીનાએ ફરવદાન યુમે ઝોહરમજ્દ ચેહુવુનેત જમેસ્તાન નીર યખ્સુનેત
અશ કાહેત, હામિન મીન બુને કતે એ ખવીશ દયન યાતુનેત નીર પાતશાહીઅ પદીરેદ.
રપીતવીન મિન અજરે જમિક મદમ યાતુનેત બરે દરખ્તાન પખ્મીનેદ^(૩). હનારાએ પવન
હામીન આવે ખાનીક સર્દ મેમન રપીતવીન તેમમન લવેત. જક હફૂત બીના રપીતવીન
વલ યજેત, હામીન પવન હમાક જમીક ખરા યામતુનેત, વ પવનય કાસ્તે હીફુસ્તાન તેમ-
મન બુને કતે એ હામીન નજ્દીફૂતર, હમ્વાર લા સર્દ લા ગર્મ હામીન, મેમન પવન જક
હંગામ, મુન પાતશાહીઅ હામીન, હમ્વાર વારાન ગર્મીઅ વીશ ખરા જફૂતલુનેત, પએતાક
લા ચેહુવુનેત, પવન જમેસ્તાન વારાન લા વારેત સર્દીઅ વીશ પએતાક લા ચેહુવુનેત.

(૧) એ શબ્દ જીવેરની ખીજ કોઈ નકસોમાં અને પાજ્દ નકસોમાં નથી પણ આંકુમ્પીટીલની નકસોમાં છે. પછવોરો એને મળતીજ હિંદુસ્તાનમાં નીમરજ. શબ્દ પાછો આવતો નથી તેથી અંહી પણ એ શબ્દની જગેર દિસતી નથી.

(૨) કોઈક નકસોમાં એ હિંદુસ્તાન નીચે પ્રમાણે છે “પવન સર્દીઅ વ ખુશીઅ લા ખુશીનેદ” એટલે ‘સરદી અને સુકારાથી સુકાઈ જાય નહીં.’ ફા. *لا يخبس ولا يفسد*. (૩) ફા. *و هو* જમીનમાં અંદરથી વેહવી પાણીની નીચો અથવા ઝરાઓ.

(૪) *لا يخبس* to cook, ripen.

(૫) યુસ્તી અને આંકુમ્પીટીલ વાળી નકસો ‘જ’ મહિના આવેછે. ખીજ નકસો (એ. બા. અને મા. જી.) અને પાજ્દ નકલ ‘પાંચ’ મહિના આવેછે. પણ એ સંખ્યા સાત જોઈએ. આગળ પણ એવા પ્રકારની સંખ્યાની જૂલ યઈછે. પણ જો એ શબ્દ પન્જ ‘પાંચ’ બઈએ તો અહીં તેનો ખીજ રીતે અર્થ

જેમ કહ્યું તેમ છે. તેનો સખબ આંકે શિયાળાની નિશાણી જિત્તર કિશા તરફ છે એટલે કે જિત્તર તરફના કેશવર વોરબરેશ અને વોરબરેશ તરફ છે. વળી, ઉનાળાનું મૂળ યાને મકાન દક્ષિણ તરફ, યાને ફેદફૂશ અને વીદફૂશ કેશવર તરફ છે.

૩. મુબારક આંવા મહિનો અને ઝોહરમજ્દ રોજથી શિયાળો જોર પકડે છે, અને દુનિયામાં દાખલ થાય છે, (અને) રપીથવનની મીનોઈ શકિત જમીનની જીપરથી જમીનની નીચે જાય છે, કે જ્યાં પાણીના ઝરાઓ પાણીમાં ગરમી અને તાજગી ટૂંકે છે, કે જેથી ઝાડોનાં કેટલાંક મૂળો ભીનાશથી સુકાં થતાં નથી; અને મુબારક દેહ મહિનો અને આદર રોજ, તે શિયાળો ઘણી સરદી સાથે ઈરાનવેજમાં આવી પહોંચે છે. મુબારક અસ્પંદાદ મહિનામાં, સેવટ સુધીમાં શિયાળો આખી દુનિયામાં પહોંચી વળે છે. આ સખબને લીધે દેહ મહિનો ને આદર રોજ સઘળી જગ્યાએ (લોકો) આતશ સળગાવે છે, અને તેને નિશાણી ગણે છે કે શિયાળો આવી પહોંચે. તે પાંચ મહિનામાં ઝહરા અને નીખના પાણી સઘળાં ગરમ હોય છે, કારણ કે રપીથવન ત્યાં ગરમી અને તાજગી રાખે છે. (તે મહિનામાં) રપીથવન ગેહ ઇંજતા નથી.

૪. જ્યારે ફરવહોન મહિનો અને ઝોહરમજ્દ રોજ થાય છે ત્યારે શિયાળો જ જોર ધરાવે છે તે આશુ થાય છે, (અને) જિનાળો ખુદ પોતાના અસલ મકાનમાંથી (એટલે જમીનના ભીતરમાંથી) દાખલ થાય છે અને જોર અને સત્તા અખત્યાર કરે છે. રપીથવન જમીનના ભીતરમાંથી જીપર આવે છે અને ઝાડોનાં ફૂળોને પકવે છે. એ સખબને લીધે જિનાળામાં ઝહરાના પાણી થંડા હોય છે, કારણ કે રપીથવન ત્યાં હોતી નથી. તે સાત મહિના રપીથવન ઇંજે છે અને જિનાળો સઘળી જમીન જીપર આવી પહોંચે છે. તોપણ હિંદુસ્તાનના મુલક તરફ—ત્યાં કે જ્યાં જિનાળાનું અસલ મધ્યક વધારે નજદીકમાં છે ત્યાં—હમેશાં જિનાળો નથી (હોતો વધારે) થંડો કે ગરમ; કારણ કે તે વખતે—કે જ્યારે જિનાળાની હકુમત ત્યારે—હમેશાં વરસાદ ગરમીને ખોટે ભાગે મારી નાખે છે (અને તેથી) તે માલૂમ પડતી નથી, અને શિયાળામાં વરસાદ વરસતો નથી તેથી થંડી વધારે માલૂમ પડતી નથી.

જો શકે છે. તે એ કે “તે પાંચ મહિના (જો) રપીથવન ઇંજવામાં આવે તો સઘળી જગ્યાએ જિનાળો આવી પહોંચે” એટલે કે “રપીથવન ને તેના લાખક વખતે જ ઇંજવી. જો જિનાળાને ખલે કોઈ શિયાળાનાં પાંચ મહિનામાં તેને ઇંજ તો જિનાળો ખેતી જાય.”

(૫) અહીં હિંદુસ્તાનની રુપરોટ કહે છે કે ત્યાં હવા માફકસર છે. જે ઘણી ગરમીના મહિના તેમાં એ મુલકમાં વરસાદ પડે છે તેથી ગરમી સમતોલ રહે છે. વળી શિયાળાના મહિનામાં વરસાદ નહીં તેથી થંડી સમતોલ રહે છે. કોઈ નક્કી હિંદુસ્તાનને ખલે સીસ્તાન નામ આપે છે.

૫. પવન કોસ્તે અપાક્ષર આઈગ આરાયરને એ જમેસ્તાન, હમ્વાર સદે મેમન પવન હામીન. વીશ સેતાએતર જમેસ્તાન તેમમન રાએ, સદીએ અએતુન લા તોપાન જદન ગર્મે બરા વાડુનેત. પવન મીઆને જનાક સર્મીકે જમેસ્તાન, ગર્મીકે હામીન બુરહુ-મંદીએ બરા યામતુનેત.

૬. કુદ શન્ટી પવન વર્દેશનીક માહ લેવત્મન શન્ટ હુશમેઈ લા રાસ્ત. હનારાએ મેમન બીના જવરી પવન બીસ્તો નોહ લખ્વાર ચેહુવુનેત જવરી પવન સી. અજશ જક અચેક ચેહાર જમાન કબદ. ચેગુન ઈમલ્લુનેત આઈગ કોલા વિસ્પ દરજનેત આઈગ પવન માહ ઈમલ્લુનદ બરા અમત ઈમલ્લુનદ આઈગ પવન શસ્ત યુમ દોબાર. મુન શન્ટ મિન વર્દેશને એ માહ યખ્મુનેત હામીન પવન જમેસ્તાન જમેસ્તાન પવન હામીન આમીજેદ.

૭. દેનમન આઈગ માહે ફરવદ્દીન વેહ યજકીક બીનાએ અર્તવહિશ્ત વ બીનાએ ખુર્દ વહાર. બીનાએ તીર બીનાએ અમરોદદ બીનાએ શત્રૂવીન હામીન. બીનાએ મિત્રો બીનાએ આવાન બીના આનો પાતીર્જ. બીનાએ દેએ બીનાએ વહુમન બીનાએ રપેનદો મદ જમેસ્તાન. વ ખુર્શીદ મિન જક ખુર્દ વર્ક વદ પવન યુનીએ બરા રકુત પવન સે સદ વ શસ્તોર્પજ યુમ વ શશ જમાન ખુર્દે અએત શન્ટી લખ્વાર વલ જક જનાક યામતુનેત ચેગુન કોલા સે બીના પવન સે અપ્પર વીશ વ કમ બરા યામતુનેત. બીના પવન યક સદ હસ્તાદ યુમ લખ્વાર વલ જક જનાક યામતુનેત મુન મિન યુનીએ બરા સાતુનત.

આખ ૨૬.

૧. હાસરી પવન જમીક ફસંગે હબ્બર ગામે દો પાએ. ફર્સંગી પત્માને અન્દ અન્દ ગપ્રાએ ફર વીનરને ફરાજ નગીરેદ, સતુરી બરા ખદીતુનેત, આઈગ સીહાક આયુપ સપીદ શનાસેદ. વ ગપ્રાઈ પત્માન હશ્ત વિતશ્ત દમાને.

(૧) ફા. ^(૧) ۱. embellishment, institute. આંકુએઈલ એ શબ્દનો 'le sejour' 'મેજલ જયા' એમ અર્થ કરેછે. કોઈક નકલો અને પાજદ નકલ એ શબ્દ 'આરાસાન' આપેછે. ત્યારે અર્થ થાય કે "ઊત્તર તરફ એટલે આરાસાન તરફ" અથવા 'ઊત્તર અને પૂર્વ તરફ.'

(૨) ફા. ^(૨) ۲. state, condition તે ઉપરથી 'જવરી' એટલે એક હાલતમાં એટલે "એક વખતે" એ શબ્દ 'દાનર' પછી વંચાય, ત્યારે એ અવસ્થા ^(૩) *hale* છે જે વંદીદાદમાં એક 'માપ'ને અર્થ આપેછે. 'દીનાર' શબ્દ એ ઉપરથી સેવામાં આવેછે. વીરાહ (ખા. ૮૧ ક. ૩) માં એ શબ્દ 'વખત'ને અર્થે વપરાય છે.

(૩) યુસ્તીમાં એ શબ્દ અને એની પછીનો 'મિન' શબ્દ બુલથી અવારનવાર ઘડિયા છે.

(૪) ફા. ^(૪) ۴. *zard*

(૫) ^(૫) *shab* આ ખાખના માપનું કોણક નીચે મુજબ થાય

૨ પગલાં = ૧ કદમ.

૧ ફરસંગ = ૧ હાસર.

૧૦૦૦ કદમ = ૧ ફરસંગ.

૧ માણસ ૫૨ ઉંચાઈ = ૮ ખાટા હાથની બિલસ.

૫. જિત્તરનો મુલક, જ્યાં શિયાળાનો સીંગાર છે (એટલે જ શિયાળાના વધારાનું મથક છે), ત્યાં હમેશાં થંડી છે) જિનાળા વટીકમાં. ત્યાં શિયાળો ધણો સખત હોવાને લીધે થંડીને એવી રીતે મારી શકાતી નથી કે ગરમી જીતવન કરાય. વચમાં વચમાંની જગ્યા-ઓમાં શિયાળાની થંડી અને જિનાળાની ગરમી ધણી સખત પડે છે.

૬. બીજું, ચંદ્રની ચાલ સાથેનું વર્ષ ગણત્રિના વર્ષ સાથે એક મળતું નથી. તે એટલામાટે કે મહિનો કોઈ વખતે ૨૯ (દહાડે) પાછો આવે છે અને કોઈ વખતે ૩૦ (દહાડે). એવા એક (મહિનાથી) (ખરો મહિનો) ચાર કલાક વધારે (હોય છે). કારણ કે કહે છે કે સર્વ જન, જ્યારે મહિનાને માટે બોલે છે ત્યારે, ખોટું (એટલે શૂલ ભરેલી રીતે) બોલે છે, સિવાય કે જ્યારે તેઓ બોલે છે કે સાઠ દહાડામાં બે વખત (મહિનો આવે છે). જે કોઈ વર્ષને ચાંદની ચાલ જીવરથી ગણે છે તે જિનાળાને શિયાળા સાથે અને શિયાળાને જિનાળા સાથે ભેળી નાખે છે.

૭. આ (પણ બીજું કહેલું છે) કે મુબારક ફરવરદીન મહિનો, અદોમેહેશત મહિનો અને ખોરદાદ મહિનો, બહાર (ની મોસમના મહિના છે). તીર મહિનો, અમરદાદ મહિનો, શેહરીવર મહિનો, જિનાળો. મેહર મહિનો, ચાંવાં મહિનો, આદર મહિનો, પાનખર. દેહ મહિનો, બહમન મહિનો, અસ્પંદાદ મહિનો, શિયાળો. અને સૂર્ય, મેષનાં તે નક્ષત્રથી, તે શરૂઆતમાં દાખલ થયો હતો ત્યાંસુધી, તે જ જગ્યાએ ૩૬૫ દહાડા અને ૬ નાના વખત (એટલે કલાક)માં, એટલે કે એક વર્ષમાં પાછો આવી પહોંચે છે, કારણ કે દર ત્રણ મહિને ત્રણ નક્ષત્રમાં વધતો યા ગોઠા તે આવી પહોંચે છે. ચંદ્ર ૧૮૦ દહાડે પાછો તે જગ્યાએ આવી પહોંચે છે કે જ્યાંથી તે શરૂઆતમાં નિકળ્યો હતો.

ખાખ ૨૬.

૧ જમીનનો હાસર (માપ) બે પગલાંનાં હજાર કદમનો એક ફરસંગ છે. એક ફરસંગનું માપ આ છે કે જેટલું એક દૂરનું બેઈ શકનાર માણસ આગળ બેઈ શકે, તે એક દોરને બેઈ શકે અને પીછાની શકે કે તે કાળું છે કે સફેદ. એક માણસ (પૂર) માપ તે આઠ મોહોટી બિલસ.

(૧) ૭૫૦ strong, powerful. એહી કહેવાની મતલબ 'મોટી' બિલસની છે. કોઈક નકલમાં અને પાંચમાં એ પાછલી ઈમારત ૧૦ ૧૦૦૦ મળે છે એટલે ત્યારે તેનો આગળા વાજ સાથે સંબંધ લેવા કે " પેલા ફરસુધીનું બેઈ શકનાર માણસ પેલા સફેદ યા કાળા દોરને પીછાની 'કબૂલ કરે છે કે તે (ખરાબર) છે."

બાબ ૨૭.

મદમ ચેગુનીઅ એ ઓર્વરાન.

૧. ઈમદ્લુનેત પવન દીન આઈગ લવીન મિન મતને અએબદત ઓર્વર ખાર વ પુસ્ત પતશ લા ચેહલુન્ત, વ આખેર અમત અએબદત મદ પુસ્તહુમંદ ખારહુમંદ બુદ, મેમન પત્યારે બરા વસ કાલા મનુદવમી ગોમીપ્ત. મિન જક ચીમ ઓર્વરઅ અએત વીશ ગોમીપ્તતર ચેગુન બીશ બાલા કીલા આઈગ બેહરહુમંદ કાલા. મદુમ અમત વશત-મુતનંદ ઈમીતુનંદ. કીરા મેમન હમચુને.

૨. લેવત્મન પન્નહ પન્ન સદે જુતીક દવાજદેહ સદે ઓર્વરે બએશાજ મિન તોરા એ અયોકદાદ બુદ ઈઝવીમુનેત. દેહ હબ્બર સદે દયન સદે ઓર્વર માદેવર, સદ હબ્બર સદે દયન ઓર્વર વખ્શીક હુમંદ મિન દેનુમન હમાક તોખમે ઈ વને જવીદ બીશ ઈ કબદ તોખમે દયન જરેહે ફરાહોકન્ત રસ્ત ઈઝવીમુનેત. અમતશ દેનુમન હમાક ઓર્વર તોખમ પતશ લેવત્મન જક મિન તોરા એ અયોકદાદ ચેહલુન્ત ઈઝવીમુનેત કાલા શન્ત જક મુરૂવ જક વન અવ્સીનેત, જક હમ તોખમહા દયન મય ગોમીજેત, તીશતર લેવત્મન મય એ વારાનીક ઈનુરુમુનેત જક મય એ વારાનુહા વારેત. નજદીક વલ જક વન હોમે સહીદે બએશાજ અવ્નસ્ત રસ્ત ઈઝવીમુનેત દયન ચરમે એ મય એ અરેદ્વીયુસુર. કાલા મુન વશતમુનેત અહુશ ચેહલુનેત, અવશ ગોકર્ન દરખત કરીતુનંદ. ચેગુન ઈમદ્લુનેત આઈગ હોમ દુરઅઓશ અજશ. પવન ફરીકન્ત અનુશગીઅ અજશ વીરાયનંદ વ ઓર્વરાન ૨૬ અએત.

(૧) જગ ફા. شمش એ એ રાખ્દને જા લેઈએ તો જેહર.

(૨) ફા. شمش name of a poisonous plant resembling ginger (Steingass).

(૩) ફા. الی an odoriferous grass. ઊવેસ્ત ફા. الی 'હંચું' બઈ પાછલા રાખ્દનું વિરોધણુ લે છે.

(૪) ફા. الی or الی a medlar, a tree of the genus mespilus (M. Germanica). એ ઈમિલા યુસ્તીમાં લેય છે તેમ મેં વાંચી અર્થ કર્યો છે. ઊવેસ્ત એ રાખ્દ 'kaad' ફા. الی આપી Hemp અર્થ કરે છે.

(૫) આંકુએટીલ અને બીજાએ એ રાખ્દને 'મારે નર' વાંચી 'માદા અને નર જાતિનાં ઝોડાં' એમ અર્થ કરે છે.

(૬) એ બાબતમાં જુએ બાબ. ૯ ફ. ૧. બાબ. ૧૮. અહીં કહેલું 'હમાક તોખમ' ઝાડ તે બાબ ૯ નું 'હરેવસ તોખમ' ઝાડ છે. અહીં કહેવાની મતલબ એ છે કે એક બીજમાંથી, એક જૂળ ઝાડમાંથી, ઝોડાની તરફવાર જાતો પ્રજાતી નિકળી છે.

આખ ૨૭.

ઝાડોની પ્રકૃતિની આખતપર.

૧. દીનમાં કહેછે કે, આહરેમનના આવી પહોંચવા આગમય, ઝાડપાનોને કાંટા યા છાલ તેઓ ઊપર નહીં હતાં, અને સેવડે, જ્યારે આહરેમન આવી પહોંતો ત્યારે, તેઓ છાલ-વાળાં અને કાંટાવાળાં થયાં, કારણકે તેની અદાવત દરેક ચીજ સાથે ભેળાઈ. તે સમયને લીધે કેટલાંક ઝાડપાનો એવાં પણ છે કે જેઓ (જેહર સાથે) અતિ ધણાં વધારે ભેળાયલાં છે, જેવાં કે 'બીશ, બાલા, શ્રીલા' (નામનાં ઝાડો) કે જે જેહરી છે. જે કાંઈ માણસો તેઓને ખાય છે તેઓ મરણ પામેછે. ગોસર્પદો પણ એજ રીતે (ખાધાથી મરણ પામે છે).

૨. અનાજની પપ જતોની સાથે તનદુરસ્તી આપનારાં ઝાડોની ૧૨ જતો ગાવ્યો-દાદ ધોધામાંથી જીતપત્ર થઈ છે. સુખ્ય ઝાડોની જતમાંની ૧૦ હજાર જત, (અને સાધારણ) ઝાડોની ૧૦૦ હજાર જત આ 'હમાક તોખમ' (એટલે સધળાંઓનું બીજ ધરાવનાર ઝાડ), જે દુઃખોને દફે કરનાર ઝાડ છે, તેમાંથી જીગી નિકળી છે, કે જે ધણાંક બીજવાળું ઝાડ ફરાહોકન્ત દરિયામાં જીગેલું છે. જ્યારે આ સધળાં ઝાડોનાં બી, ગાવ્યોદાદ ધોધાનાં (બીજો) ની સાથે તે (હરવેસ્પ તોખમ ઝાડ) ઊપર થાય છે ત્યારે દર શાલ પેલું પક્ષી તે ઝાડ ને ખરાબ કરેછે અને તે સધળાં બીજોને પાણીમાં ભેળી નાખે છે. તીશ્તર તે (બીજો) ને વરસાદનાં પાણી સાથે જાયથી લે છે અને તે વરસાદનાં પાણીને વરસાવે છે. તે ઝાડની નજ-દીકમાં તનદુરસ્તી આપનાર, ખરાબ થવા વિનાનો સફેદ હોમ અર્ધવીસુરના પાણીના ચ-શમાં જીગેછે. જે કાંઈ તે ખાએ તે અમર્ગ થાય છે, (અને) તેને લોકો ગોર્કન ઝાડ કહેછે. જે કાંઈ કહે છે કે 'હોમ મોતને દૂર રાખનાર છે' તે તે ઊપરથી છે. ફર્શોકન્તના વખતે તેનીથી અમર્ગો જીતપત્ર કરવામાં આવેછે અને ઝાડપાનોમાં તે (એટલે હોમ) સરદાર છે.

(૭) અંહી ઇતિહાસ ફરેલું પક્ષી તે 'અમૃ' પક્ષી છે. મીનોએરદ (ખાખ ૨૨ ક. ૩૭)માં એ અમૃ અને તેની સાથેના અમૃ પક્ષી મોરે કહે છે કે અમૃ પક્ષી જદખીરા (એટલે દુઃખને દૂર કરનાર) નામના ઝાડપર બેસે છે ત્યારે તેના બેસવાથી સેડો નાની ડાંખળીઓ ભાગી જાય છે અને તેનાં બીજાં નીચે પડીપડે છે. તે જ્યારે તે ડાંખળી પરથી ઉડી જાય છે ત્યારે હજારો નવા પીલા કુટી નિકળે છે. અમૃ પક્ષી અમૃની પડોરામાંજ રહે છે અને અમૃના ઝાડપર બેસવાથી જે બીજાં નીચે પડે છે તે જાંબા લઈ ભાં તીશ્તર પાણી રેડે છે ત્યાં. લેઈ જાય છે કે ત્યાં તે બીજાં પાણી સાથે જમીનપર પડે. ફરવરદીન ૪૪માં 'અમૃ' અને 'અમૃ'ના ફરોહરોને યાદ કર્યા છે.

(૮) 'અફસીનીદન' અથવા 'અવસીનીદન' એટલે "લેઈ લેવું, છીનવી લેવું, ખરાબ કરવું."

(૯) નહીં અને જ્યારે નારા પામવું.

(૧૦) એટલે હોમને 'દૂર અર્ધાધ' એટલે મોતને દૂર રાખનાર કહે છે (ઈબ્ન હા. ૬. ૬. ૨) તે એ ઉપરથી (અજર) છે કે જે કાંઈ તે ખાએ છે તે અમર્ગ થાય છે.

૩. ઓવર દેનૂમન હન્દ આઈનીને વલ યેહુનેત. દાર વ દરખ વ મીવે જુતીક વ
 શુલ વ સેપરમ તારકે વ અવજરે ગીહક વહાર દાર જતેહમાક ખરા વલા રેકન રન્ગ અમે.
 (૧) (૨) (૩) (૪) (૫) (૬) (૭)

૪. મિનશ દોગાને ઈમદલુનમ. કોલા મુન ખર પવન ખારખારે મહુમાન લા મેહ-
 માન, સાલવાર અએત-ચેયુન સરવ વ ચીનાર વ સોપીતદાર વ શમરયાર વ અવારીક
 મિન દેનૂમન આઈનીને-દાર વ દરખ કરીતુન્દ. કોલા મન્દવમ ખર પવન ખારખારે મહુમાન
 મેહમાન સાલવાર અએત-ચેયુન પુર્મા વ મુર્તુ કનાર વ કર્મા વ સફરચર્ચા વ તુક્રાપ વ
 વાતરીન્ગ અનાર શેફા આહુ અન્જર વ ગુચ વ વાદામ અવારીક પવન દેનૂમન આઈ-
 નીને-મીવે કરીતુન્દ. કોલા મેમન પવન પેહુની રચકાર શાયેત સાલવાર અએત દરખ
 કરીતુન્દ. કોલા મેમન પવન રજકાર શાયેત જહક ખર ઈન્રયુનન્દ બુન ખરા અએ-
 સીનેદ અએત-ચેયુન અગ, શગ, વ ખર્જ, વ જવીત જવીત મુનગાન ગવીન, નખુત અ-
 વારીક મિન દેનૂમન આઈનીને-જુતીક કરીતુન્દ. કોલા વર્ગે બુયાક પવન યદ્મન-વર્જે
 મહુમાન કીશત ઇક્વિમુનેત હમ્વાર અએત સેપરમ કરીતુન્દ. કોલા મેમન વરકુરે હુયુઈ
 પવન યદ્મન-વર્જે મહુમાન હન્ગામ હન્ગામ યેહુનેત આયુપ બુન હમ્વાર અએત પવન
 (૧૭) (૧૮) (૧૯) (૨૦) (૨૧) (૨૨)

(૧) ફા. سیرم basil સખલો.

(૨) ફા. نر " garden herbs in general; especially beets, spinach, cresses, leek or parsely." (Steingass). અર્થ રાખ્દને પછીના કકરામાં ફા. તીરક લખ્યો છે.

(૩) ફા. جوز spicrics. (૪) ફા. دواء (૫) ફા. ریح " a species of odoriferous herb" (Steingass). (૬) ફા. دواء medicine, drug. (૭) ફા. دواء gum.

(૮) ફા. خوارق food. (૯) 'લા મેહમાન' અર્થે (કહને) "મેહમાન તરીકે લાયક નહીં" અર્થે લાયક અથવા આવકારદાયક નહીં. (૧૦) ફા. شمشاد (૧૧) ફા. شمشاد " any tall and upright tree, box tree." અથવા ફા. شمشاد cypress. (૧૨) ફા. مرور myrtle.

(૧૩) કદાચ ફા. کنار banana or plantain fruit ને 'કોનાર' વાંચો તો ફા. لوتة the lote-fruit ને 'ચેરી' અથવા આલુનાં ને વાં ફળ થાય છે.

(૧૪) કદાચ ફા. کرم " any species of plant growing by the water side પણ ફા. તરજુમો કરનારા અર્થ રાખ્દનો અર્થ ક્રોર દરાખ આપે છે. ત્યારે અર્થ રાખ્દ સંબંધીક હોય. યુરૂતી તેને કેરડીક અગાધ સાથે સરખાવે છે.

(૧૫) અરખી. مغرل a quince. ફારસી તરજુમો કરનારા અર્થ અર્થ 'મેદાના' કરે છે.

(૧૬) અરખી. تفاح an apple. ફારસી તરજુમો કરનારા અર્થ અર્થ કરે છે તે ખરાખર છે.

(૧૭) ફા. دواء a species of cucumber; an orange.

(૧૮) ફા. جوز અર્થે અર્થ વપરાય છે. ૧) અખરો. ૨) મગજ અથવા કોપર. અર્થ રાખ્દ જુજ' પણ વચાય અને ત્યારે તે ફા. جوز ગણાય નેનો અર્થ 'જાયફળ' (nutmeg) થાય છે. ફારસી તરજુમો કરનારાઓએ અર્થ અર્થે અર્થ રાખ્દ લીધા છે. આજ બાબમાં પછવોડે અર્થ કહને ગોજ. જિલ લખ્યો છે. (૧૯) ફા. دواء

(૨૦) અખરો. فم arm બાજુ. અર્થ રાખ્દમાં અને અર્થ વાચના અર્થમાં કશો મતફેર છે. અર્થ કદાચ ફા. عرض breadth, પોહોળાઈ હોય, અર્થે છાલીની પોહોળાઈ અર્થે 'બાજુનું બળ'. અર્થ રાખ્દ 'પહલુ' ફા. فائدة side; utility, profit, advantage નું બિગોડું ૨૫ પણ હોય ('બ' પહેલે

૩. ઝાડપાનો આ (નીચલી) કેટલીક જાતોનાં છે. લાકડાં અને (સાધારણ) ઝાડ, અને મેવો, અનાજ અને ફુલ, સખજો, લાજી, મસાલાના શેપાઓ, ઘાસ, ખુશબોદાર પાલો, દવાના પાલો, ગુંદરનાં ઝાડ, (અને) તેલ, રંગ અને કપડાં (બનાવવા) માટેનાં સઘળાં (ઝાડો).

૪. તેઓ માટે બીજી વખત (એટલે વિગતવાર) બોલું છું. તે સર્વ, જેનાં ફળ માણસના ખોરાક માટે લાયક નહીં, અને જે વર્ષોવર્ષ ચાલુ ઊગનારાં-જેવાં કે સરવ અને ચીનાર અને સફેદા અને શમરચાર અને બીજાં આવાં પ્રકારનાં-તેઓને 'દાર અને દરખ્ત' (એટલે લાકડાંનાં અને સાધારણ ઝાડો) કહેછે. તે સર્વ, જેનાં ફળ માણસના ખોરાક માટે લાયક અને જે વર્ષોવર્ષ ચાલુ ઊગનારાં હોય-જેવાં કે ખજુર અને મેદી, કેળાં, દરાખ, સફરજન, સેબ, નારંગી, દારમ, શેફતુઆલુ, અન્જર, અને અખરોટ અને બદામ (અને) આ પ્રકારનાં બીજાં-તેઓને 'મેવો' કહેછે. જે કોઈ (ઝાડો) ને હાથની મેહેનત બેઠવે છે, અને જે વર્ષોવર્ષ ઊગનાર છે તેને 'દરખ' કહેછે. જે કોઈ શેજગાર માટે (એટલે જીંદગી નિભાવવા માટે) જરૂરનાં છે અને મોદદો પાક જીતવન કરેછે અને પોતાનાં મૂળનો નાશ કરેછે- જેવાં કે ધઉ, જવ અને દાણા અને જૂદી જૂદી જાતનાં કઠોળ મડ, અને બીજાં એ પ્રકારનાં (અનાજો)-તેઓને 'જુતીક' (એટલે અનાજ) કહેછે. જે ખુશબોદાર પાલો માણસની હાથની મેહેનતથી શેપાય છે (અને) હમેશાં થાયછે તેને સેપરમ (એટલે સખજો) કહેછે. જે કોઈ ખુશબોદાર ફુલ માણસની હાથની મેહેનતથી મોસમે મોસમ થાયછે, એટલે કે જેઓનાં મૂળ હમેશાં કાયમ હોયછે, પણ મોસમ પર ખીલેછે તેવાં નવાં ફુટતાં ખુશબોદાર ફુલો-જેવાં કે ગુલાબ અને નર્ગીસ અને ચમેલી અને રાનીગુલાબ, ગુલ-લાલા, ઇંદ્રવાલી, સીન્દ, ચમ્પો, હીરીનું ફુલ, કેસર, ગાજર, બેનફ્રી, કેવડો (અને) બીજાં આ પ્રકારનાં ફુલો-તેઓને ગુલ (એટલે ફુલ) કહેછે. જે કોઈ ચીજ જેનાં ખુશબોદાર

'૨' વંચાઈ અમ '૧' લખાઈ પછી 'ન' વંચાશે હોય. અમ લેઈએ તો અર્થ થાય કે "જે કોઈ (ઝાડો) દરરોજના ઉપયોગ માટે બેઠવે છે." આનકુઅમ્મીલ અર્થ કરેછે કે "Tout végétal qui sert à la vie" એટલે સઘળો તરકારી જે જીંદગી નિભાવવા કામમાં આવેછે, પણ તે જણાવતો નથી કે તે અમ શબ્દને શા સાથે સરખાવે છે. અમના અર્થ પ્રમાણે દિસેછે કે કદાચ તે અમ શબ્દને utility ને અર્થ લેતો હોય. ગુજરાતી તરજુમો કરનાર દરુરુજી "આજુ સાથે કામ શીખાથી કામમાં લાગેછે" અર્થ કરેછે. તેણુ પણ ભારે અમ શબ્દ 'પહલું' હાંદે 'આજુ' લેતા દિસેછે. કદાચ અમ અર્થ તે ફા. *amrin* આજુ સાથે સરખાવાય. ૨૧. ઉલેસ્ટે પશન્ગ ફા. *بشنگ* & *spato* ને ગોડીરીતે નાંચવાથી અમ શબ્દ બનેલો ધારેછે. યુદ્ધી અર્થ કરેછે કે *alle* (pflanzen) welche man bei der Verrichtung des Tagewerkes braucht એટલે "સર્વ (ઝાડો) જે માણસો દરરોજનું કામ કરવામાં વાપરેછે."

(૨૧) ફા. *روزگار* labour. (૨૨) અમ શબ્દમાં જુઓ બાબ ૭ નોટ ૧૦. (૨૩) જુઓ પાનું ૮ નોટ ૧. (૨૪) ફા. *زراعت* seed, a sown field. (૨૫) ફા. *سک* a black intoxicating grain. (૨૬) ફા. *گولہ*. (૨૭) ફા. *ذوق* vetch, pulse. (૨૮) ફા. *گل* a flower, blossom of fruit-bearing trees. (૨૯) 'મનદવમ' ને બદલે ૧૬ દુર્રત દિસેછે.

હળ્મામ શકુદૈત નોકશાક શકુદૈ હુલુઈ-ચેયુન ગુલ, વ નર્ગેસ વ યાસ્મિન વ નીસ્તરૂન, આલાલે,
 કવસ્તી સીન્દી, ચમ્પા, હેરી, કાલ્કેમ, જઈ, વનવૃશ, કાઈ, અવારીક મિન દેન્મન આઈ-
 નીને-ગુલ કરીતુન્દ. કાલા મનદવમીઅ બરે હુલુઈ આયુપ શકુદૈ હુલુઈ લા યદ્મન વર્જે
 મર્દુમાન પવન હળ્મામ ચેહુવુનેત વહાર કરીતુન્દ. કાલા મેમન પવન ખ્વારબારે ગુસ્પન્દાન
 વ સેતોરાન મેહમાન ગીહા કરીતુન્દ. કાલા મેમન પવન પીશપારકીહા દયન વજ્જુનેત
 અવજ્જરીહા કરીતુન્દ. કાલા મેમન પવન લખ્મા ખુદન મેહમાન-ચેયુન સેતાકે તરીતી
 ગુરનીચ કકીજ ગુન્દુનાક અવારીક મિન દેન્મન આઈનીને-તીરક કરીતુન્દ.
 કાલા મેમન મુન ચેયુન નીહાનાન પીશ્મે આવારીક મિન દેન્મન આઈનીને જમે કરી-
 તુન્દ. કાલા મેમન મજગ ચરખીગાન હુમંદ ચેયુન કન્જીત દુશદાનક શેહદાને જન્દક
 અવારીક મિન દેન્મન આઈનીને રોકન કરીતુન્દ. કાલા મેમન જમે પતશ શાયદ રિસ્તન
 ચેયુન કલકમ દારપરન્ધાન જન્વ વહુ અવારીક મિન દેનમન આઈનીને રન્ગા કરીતુન્દ.

(૧) ફા. شاخ نو અને a new branch. (૨) ફા. نسرور a narcissus, dog-rose
 (૩) ફા. الآلة or الة a tulip. (૪) ફા. كوسث colocynth. કંદવાણીનાં કડવાં ફળ.
 (૫) ફા. حنظل acacia. એ એક કાંટાદાર ઝાડ છે. ઊપલો 'કવસ્ત' અને આ 'સીન્દ' મળી
 બેડે શાખે 'કવસ્ત સિન્દ' ઊપરથી colocynth બનેલો દિસે છે. (૬) ફા. زعفران a species of
 violet. (૭) ફા. زعفران saffron. (૮) ફા. جزر a carrot, a parsnip. (૯) ફા. بنفشه
 violet. (૧૦) ફા. كبر name of a plant with a strong scented flower (of the species
 of Pandanus odoratissinus).

(૧૧) ફા. عشاء sweetmeats presented to a guest. અથવા જો એ શબ્દને છુટા લઈ-
 એ તો عشاء (عشاء નુ બીજું રૂપ) 'બાઈ' અને ફા. رطب pisco. મસાલા તરફે વપરાતી ચીજો ઘણી અરી
 ત્રીણા ત્રીણા દાણાના રૂપમાં હોય છે તેના એ ઇસારો છે. આંકુ એટીલ અર્થ કરે છે કે Tout ce qui
 renferme beaucoup de parties. એટલે "જેમાં ઘણા ભાગો સમાવેલા હોય છે" તે કદાચ એજ શબ્દ
 ઉત્પત્તિ પ્રમાણે હોય. કુટ્ટીપણુ રૂપે એલ સાથે સરખાવે છે. મા. જી. નકલમાં ૧૦૫૧/૧૮ નો અર્થ ફા.
 رطب આપે છે, કે જે શબ્દ 'પાઈહા' પરથી બરાબર બની રહે. એમ લઈએ તો અર્થ થાય કે "જે
 ચીજો (પાદારાહોની) બારગાહ (દરબાર)માં દાખલ થવા પામે છે તે." તવગરોનાં ખાણમાં તરેહવાર
 મસાલાઓ બાગ લે છે તેના એ ઇસારો હોય. ગુજરાતી તરજુમો કરનાર દરગુરજી "પીરા પાલકી
 હા" લઈ અર્થ કરે છે કે "કાંઈ એક ઝાડ જે આગળથી પાહલઈએ" (એટલે પહોળું થાય છે). એ
 દેખાઈતી બૂલ છે.

(૧૨) અરબી لقمة લુકમે a mouthful, morsel. ફારસી તરજુમો કરનાર બં 'રોટી' અર્થ કરે છે.

(૧૩) ફા. شتال young tree, shoot, tendril.

(૧૪) ફા. تخرج to extract, draw out. ડા. ઉવેરત બજર પરથી લેઈ torn shoots અર્થ
 કરે છે.

(૧૫) ફા. كزبر 'ગિરાનીજ' coriander seed. ધાણા, ડાયમીર.

(૧૬) ફા. كزبر અથવા كزبر અથવા كزبر the herb rocket.

(૧૭) ફા. كندنا 'અન્ના' a leek,

ફળ અથવા પુશ્પોદાર કળી માણસની મેહેનતે નહીં (પણ પોતાની મેળે) મોસમપર થાય છે તેને બહાર' (એટલે પુશ્પોદાર પાલા) કહેછે. જે કાંઈ ગોરપંદા અને ઢોશના ખોરાક માટે આવકાર લાયક તેને 'ધાસ' કહેછે. જે કાંઈ મીઠાઈમાં વપરાય છે તેને 'અવજરીહા' (એટલે મસાવો) કહેછે. જે કાંઈ બુક (અથવા રોટલી) સાથે ખાવાલાયક હોય—જેવાકે છુટા પડેલા કુમળાપાલા, કોથમીર, કકીજનો પાલો, કુવારની જાતનો પાલો, અને બીજા એ પ્રકારના પાલા—તેઓને તીરક (એટલે બાજી) કહેછે. તે સર્વ, કે જે (કપાસીઆમાં) છુપાતા રૂની માફક હોય છે તે, અને એવા પ્રકારના બીજા પાલાઓને 'જમે' (એટલે પોષાકને લગતા પાલા) કહે છે. જે કાંઈ ચીકાસદાર મગજ છે—જેવાકે તલ, લાખ, સણનાં બીયાં, ચંપેલીનું તેલ અને આ પ્રકારનાં બીજાં ઝાડો—તેઓને રોગન (એટલે તેલના વર્ગનાં ઝાડો) કહેછે. જે કાંઈથી કપડાં રંગવામાં આવેછે—જેવાં કે કેસર, પરન્યાનનું ઝાડ, મોરચુથું અને મજીઠ અને બીજા આ પ્રકારના પાલાઓ—તેઓને રંગ (એટલે રંગ ઉત્પન્ન કરનારાં ઝાડો) કહે છે. જે કાંઈ પુશ્પોદાર મૂળીઆં અથવા છાલ અથવા લાકડાં—જેવાં કે

(૧૮) **મળા નીહાનન.** ફા. **الحش** hidden. મુજરાતી તરજુમો કરનાર " છુપેઆમાં રાખે છે." અર્થ કરે છે તે બરાબર દિસે છે. ડા. ઉપેસ્ટ એ શબ્દને 'તેજુનાન' ને બદલે લેઈ spinning, twisting અર્થ કરે છે. ડા. મુસ્તી 'નીશીનાન' વાંચી ફા. **نشین** બેસવું ઉપરથી લેઈ અર્થ કરે છે કે was wie Baumwolle an (der Pflanze) sitzt એટલે "જે રૂની માફક ઝાડ પર બેસે છે." આંકુએટીલ રૂને 'મળતા આવતા' (qui ressemblé) એમ અર્થ કરે છે. કદાચ એ શબ્દ ફા. **نشین** 'નિશીન' the outward covering of a cushion ને અર્થ લેવાઈ શકાય.

(૧૯) ફા. **مرز**

(૨૦) ફા. **مرز** 'મરઝ' a bitter almond tree. મુસ્તી ફા. **مزر** marrow, brain, મગજ સાથે સરખાવે છે. આંકુએટીલ પણ એમજ (moëlle) લેછે. ઉપેસ્ટ **مرك** a lentil, mountain almond સાથે સરખાવે છે. તે પણ દુરસ્ત દિસે છે.

(૨૧) અર્બીગાન અથવા અર્બહાન ફા. **مرز** lat.

(૨૨) ફા. **سمسم** sesame seed.

(૨૩) દુરાદાને **مرز** અને **مرز** grain. **مرز** a kind of lac with which they fasten knife bundles. આંકુએટીલ એ શબ્દને પછીના શબ્દ "શહેદાને"નું વિરોધભૂ લઈ અર્થ કરે છે. કે " dont on exprime le jus avec la meule" એટલે "જેનો રસ ચમ્પી મારફે કઠાડવામાં આવે છે." કદાચ એ **مرز** و **مرز** 'દોહી કઠાડવું, ખેચી કઠાડવું' ને અર્થ લેછે. પણ એ અર્થબરાબર નથી.

(૨૪) ફા. **مرز** hemp seed.

(૨૫) કદાચ એ આર્બી **مرز** 'જેમક' oil of

jesamine હોય. એ **مرز** માં 'ખ'નું પાંખફે ટુકું થઈ લખાઈ 'દ' બન્યું હોય. આંકુએટીલ ધારે છે કે કદાચ એ ફા. **مرز** olive હોય, જેને મુજરાતીમાં જીત વૃક્ષ એટલે 'જીતનું ઝાડ' અથવા જીતનું ઝાડ કહે છે.

(૨૬) ફા. **مرز** to spin, to scatter. lit. 'પાથરવું' પછી રંગવું.

(૨૭) બીપર આવેલો **مرز** અને એ **مرز** એકજ છે. જુઓ આગમચ.

(૨૮) ફા. **مرز** brazil-wood.

(૨૯) ફા. **مرز** vitriol, copperas, shoemaker's black. એ શબ્દ 'જમચ' **مرز** છે, તેમાં

અસલ શબ્દ **مرز** (**مرز**) છે અને conjunction નો **مرز** લખનાર એ બાજનો બાગ હોય તેમ સાથે પાલંદ હરફે લખી લીધો છે.

(૩૦) આંકુએટીલ પ્રમાણે Garence (garance) madder મજીઠનો રંગ.

ડાલા મેમન રીસે ^(૧)આયુષ તુફ ^(૨)આયુષ દાર બુધ ^(૩)ચેયુન કેન્દ્રી ^(૪)પ્રારત કુરંત ^(૫)ગેન્દર ^(૬)કાકુર ^(૭)કાકુર
 વાદ્રેન્ગ ^(૮)બુધ આવારીક મિન દેનમન આઈનીને બુધ કરીતુન્દ. ડાલા મેમન દોસરને
 મિન ઓર્ધરાન બરા યાતુનેત જતે કરીતુન્દ દાર ઈ વલ્મનશાન ઓર્ધરાન યાતુનેત અમતશ
 આયુષ ખુશક આયુષ તર ચીખા કરીતુન્દ. દેન્મન હમાક ઓર્ધરહા પવન અયોક અયોક
^(૧૧)કશ દાર કરીતુન્દ.

૪. મીવે માદેવર સી આઈનીને અજ્ઞશ દેહ સદે અન્દરૂન વ ખીરૂન શાયદ પુર્દન
 ચેશુન અન્જરૂ વ તુકાપ ખીએ વાતરંગ અન્ગુર તુત ખમુર અવારીક મિન દેત્મન
 આઈનીને. દેહ ખીરૂન શાયદ પુર્દન, અન્દરૂન લા શાયદ પુર્દન-ચેશુન પુર્મી શક્ત્યાલુ
 જર્દ્યાલુ સપીત અવારીક મિન દેત્મન આઈનીને-જ્ઞ અન્દરૂન શાયદ પુર્દન ખીરૂન લા
 શાયદ પુર્દન ગોજ વાદામ અનાર અનારગીર કન્દક શાહુખરેદ વન વર્ગાન મુનય વીશ
 મિન દેત્મન બપા કબદ માદેવર મીવે હમંદ.

५. देवभनय धर्मदुनेत आधग डाला शुद्धी अभशुरपन्दी नेक्षभन. येयुन सभने ^(२१)
 सद्धि वलुभन राये. मुर्द्ध यास्मिन ओहूरमज्ज नेक्षभन भेरेजन गोश अशवद्विशत ^(२२) ^(२३) ^(२४)

- (૧) ફા. ریشہ the parts of a tree which are under the ground.
 (૨) ફા. تر rope of a single twist. ઉવિસ્ત ફા تر spittle, saliva સાથે સરખાવી મુંદર અર્થે કરેછે. આંકુમ્મીટીલ écorce મેટલે છાલ અર્થે કરેછે.
 (૩) પુસ્તી કંદર અથવા كندر સાથે સરખાવી Binse અર્થે કરેછે, જે અંગ્રેજી rush મેટલે 'નાશરમાથ' નામનો પાલો છે. આંકુમ્મીટીલ પણ મિંજ (Junc મેટલે rush) નામનો પાલો ગણે છે. ઉવિસ્ત ફા. کندر frankincense 'લાખાન' સાથે સરખાવેછે. હું ધાંદું કે જે અરબી قندول કિન્દુલ (an aromatic bark of a prickly tree) છે, અથવા અરબી قندل કિન્દીદ makk છે.
 (૪) ફા. ریشہ name of a plant resembling spinach growing on the banks of rivers.
 (૫) આંકુમ્મીટીલ મિનો અર્થે cannelle (cinnamon) તજ, દાલચિની કરેછે. મુજરાતી તરજુમા કરનાર એ રાખ્દને 'કોસ્ત' અને 'ગે-દર' એમ જૂદાં જૂદાં નામ લે છે. એમ લેઈએ તો કોસ્ત ફા. کوست તે collocynth (ઉદ્વિવાશીના કડવાં ફળ) છે. ઉવિસ્ત પણ એ જ જૂદા રાખ્દ લે છે અને તેમાં ગે-દરનો અર્થ sandal-wood સુખડ કરેછે. ત્યારે એ ગે-દર રાખ્દ ફા. سندل sandal-wood જૂદી રીતે વંચાયાથી ખરો હોય.
 (૬) ફા. قاتله cardamoms.
 (૭) ફા. کافور camphor.
 (૮) ફા. بادرنجبویه mountain-balm. ઉવિસ્ત orange-scented mint અર્થે કરેછે. જે એમ બધાએ તો તે ફા. وادارنگ or بادرنجبویه an orange સાથે સરખાવાય.
 (૯) ફા. چسبندو to glue, cement, stick together.
 (૧૦) જાજીય ને ખલે જાજીય દુસ્ત દિસે છે. જે યાતુને બધાએ તો આગલા વાક્યની માફક (વલમતુરાત એવેરાન) આગળ મિન વધારે લેવા દુસ્ત દિસે છે.
 (૧૧) کس = کش અર્થે "કે તેને."
 (૧૨) ફા. حبة a quince. કોઈ નફલમાં મિનો અર્થે حبة મેહેલાના કબો છે.
 (૧૩) ફા. توت mulberry 'સિતુર' જે રાખ્દ شہ મેટલે 'પાદસાહી તુતનો' અપભ્રંશ છે.
 (૧૪) ફા. خراهرود an ill-flavoured pear. અથવા ફા. خرم large tasteless

નાગરમોથ, વાસત, કુસ્ત, સુખક, એળચી, કપુર, વાદન્ય યુઈ, અને બીજા આ પ્રકારના (પાલાઓ)-તેઓને યુઈ (એટલે પુરાણોદાર પાલા) કહે છે. ઝાડોમાંથી જે કાંઈ ચીકણ ઉત્પન્ન થાય છે તેને ચુંદર કહે છે. લાકડાં, જે એ ઝાડો ઉત્પન્ન કરે છે તે, જ્યારે તે સુકાં હોય છે અથવા લીલાં હોય છે ત્યારે તેને 'ચીખા' (એટલે લાકડાં) કહે છે. આ સઘળાં ઝાડો એકેએક (એવાં છે) કે તેને 'દાર' (એટલે દવાદારનાં ઝાડો) કહે છે.

૪. સુખ્ય મેવો ૩૦ જાતનો છે. તેમાંથી ૧૦ જાતનો અંદર અને બહારથી ખાવા-લાયક છે-એવો કે અંજીર, સેબ, સફરજન, નારંગી, દરાખ, સેતુર, પેર (અને) બીજાં આ પ્રકારનાં (ફળો). દસ (જાત) બહારથી ખાવાલાયક, અંદરથી ખાવાલાયક નથી-જેવી કે ખજુર, શકુતઆલુ, સફેદ જઈઆલુ અને બીજાં આ પ્રકારનાં (ફળો). તે કે જે અંદરથી ખાવાલાયક (અને) બહારથી ખાવાલાયક નહીં તે (નીચલાં છે). અખરોટ, બદામ, દાડમ, નાળીએર, કિનકુક, શાહબલુત, વન વર્ગાન અને વળી તે (ફળો) કે જેના આ બાબમાં (જણાવવા) ઉપરાંત વધુ ધણા સુખ્ય મેવા છે.

૫. આએપણુ કહેછે કે દરેક ફલ એક અમેશારપન્દનું પોતાનું છે. જેમકે સફેદ સખન

pear. (૧૫) આજ બાબમાં આગળ એ રાખ્દને જુ યુચ લખ્યો છે.

(૧૬) ફા. *الكمثرى* સં. નારિકેર અથવા નારિકેલ.

(૧૭) ફા. *قند* a filbert nut; a nut good against the sting of a scorpion.

(૧૮) ફા. *الكرش* a chestnut. એક જાતનું લાલ ફળ.

(૧૯) ફા. *اللب* a kernelled fruit called in Arabic al-habbātu'l khazrā. આંકુએટીલ 'pistachier' અર્થ કરે છે. ઊવેસ્ટ પણ એમ અર્થ 'pistachio-nut' કરેછે. પણ 'પસ્તાને માટે 'વન' ને મળતો કોઈ ફારસી શબ્દ મળતો નથી. પસ્તાને માટેનો શબ્દ તો *لوز* અથવા *لوزج* છે.

(૨૦) આંકુએટીલ એને પણ એક જાતની અ'ખરોટ' (noyer) ગણે છે. એ અને એની આગળનો શબ્દ 'વન' મળી બનેલા 'વન વર્ગાન' રાખ્દને યુરૂટી એક શબ્દ ધારે છે અને તેમાં 'વર્ગાન'ને 'વર્દન'ના બિગડેણા આધાર ધારે છે. એમ સિદ્ધંતે એ શબ્દ 'વનવર્ગાન'ને 'વનવર્દન' ધારે છે, જે ફા. *البربر* 'બનવર્દન' wild berries છે. જે એ શબ્દમાં છેલ્લો 'ન' 'ર'ને બદલે લઈએ તો કદાચ તે ફા. *البربر* 'fruit produced twice a year' હોય.

(૨૧) ફા. *الترفيال* Trefoil; a certain white fragrant flower. એ નામ *الترفيال* Jassamine ના ટુકડા આકાર તરીકે એમણી માટે પણ વપરાય છે, કોઈ નકલમાં 'સખને સફેદ' ને બદલે સખને જઈ *الترفيال* અથવા ડીક એટલે વીળું સખન મળેછે. (૨૨) અહીં બહમતનું નામ ઓહરમજદની આગમત આપેલું, પણ મા. ઉ. નકલમાં અને યુજરાતી તરજુમામાં તે પછી આવેલું, તે બરાબર દિસેછે.

(૨૩) ફા. *البنفسج* બનફસજ. ડા. ઊવેસ્ટ મોર્દ અને યાસિન એમ બે જૂદાં નામો લે છે. પણ જ્યારે શરૂઆતમાં કહેછે કે દરેક અમેશારપન્દ માટે એકે ફલ છે ત્યારે ઓહરમજદ માટે અહીં બે જૂદાં ફલ લેવાં દુરસ્ત નથી. તેથી એ બે નામનું કોઈ એક જ ફલ હોવું જોઈએ. દાખલા તરીકે 'મોર્દ' અને 'અસ્પરમ' નામનાં બે જૂદાં ફલો છે. અરા; પણ 'મોર્દ અસ્પરમ' name of a fragrant flower with leaves like the myrtle, નામનું એક જૂદું ફલ પણ આવેલું. *البنفسج* તે એટલે myrtle, આપણું મીઠું ફલ છે.

(૨૪) *الكمون* or *كمون* sweet marjorum. એ ફળને એટલેમાં mouse-ear કહેછે તે નામ 'મર્લનયુરાને મળતું છે. કારણ ફા. *الكمون* તે એટલે mouse છે અને *كمون* કાન ear. એ ફળનાં પાતરાંના આકાર ઉપરથી અને તેની મુલાખી આમડી ઉપરથી તેને એ નામ મળ્યું છે. ૬. એટલે એને 'લીલા રંગની રેહાન' ગણેછે. આથીવાદ અને આશીનગાતની આશીનમાં એ ફળને નામે અને એની પછીનાં રહેણીવરનાં શાહસ્પરમ ફળને નામે દુવા દેવામાં આવેછે.

બહુમન માટે છે). મેદી જાતની ચંગેલી આહરમજદની પોતાની છે. મેરેજન ગુણ અદો-
બેહરતનું પોતાનું છે. શાહસ્પરમ (અથવા સખજો) શેહરીવરનું પોતાનું છે. ફરજન મુરક,
સંપદારમદનું; નર્ગેશ, બોદીદનું; ચમ્પો, અમદીદનું; દેપાદરનું, બાદરંગ બુઈ (અથવા બાદરંગ
બુઈ); આદરનું આદરગુન (ગોટો); નીવો ફલ, આવનું; સફેદ મર્ધ, બુઈદનું; રંગેસ,
મોહોરનું; વનઆશ, તીરનું; મેરેન, ગોશનું; કારદ, દેપ મેહરનું; સવળા બેનફરી, મેહરનાં;
રાતું બેરી, સરોશનું; નીસ્તરન, રસ્તેનું; ગુલકેશ, ફરવદીનનું; સીસેનબર, બેહરામનું;

(૬) ફા. ۵۳۰ name of a fragrant herb. ફરુર અંદલજી “હબરી દાડમનું ફલ”
જણાવે છે. આંકુસ્મીટીલ Le Marum જણાવે છે કે ઇંધ્રીજી cat-thyme નામનો પાલો છે, જે
આણને પુરાણો આપનાર અંક જાતનો પાલો છે. અં ‘થાઈમી’ શબ્દના અસલી ધાતુનો અર્થ to
sacrifice, to smell થાય છે. કહે છે કે તેની પુરાણોને લાધે તે અસત્રમાં મચકુંડ altars ઉપર ક્રિયામાં વપ-
સતો. ગુજરાતી તરજુમો કરનાર, “દાડમનું ફલ” જણાવે છે તે પાલુ ક્રિયામાં વપરાય છે. અંનું જર્મન નામ
Katzenkraut (અંદલે મિલાડીનો પાલો), અંના અંધ્રીજી નામ cat-thyme ને મળતું છે.

(૧૦) પાંજદ નકલમાં અંનું ફલનું નામ હા’ ‘લગ’ આવે છે મા. ઊ. નકલમાં અંનું હા’ છે. અં. આ. માં
હા’ છે. ગુજરાતી તરજુમામાં અંનું ગુલાબ જણાવે છે. ઉર્દૂ અંનું રાખ્દ ‘રંગેસ’ વાંચે છે. જેમ પાંજદ
નકલમાં ‘રંગ’ હા’ આવે છે તેમ અંનું રાખ્દ લઈએ તો કદાચ તે અરબી ઉર્દૂ ‘રિક’ a certain thomy
plant હોય. આંકુસ્મીટીલ અંનેને “jone” (rush) અંદલે નામરમાય જાતનો પાલો અથવા (jubarbe
અંદલે Leek અંદલે) કુંવારની જાતનો પાલો ગણે છે.

(૧૧) ઉર્દૂ અંને પુરતી ફા. ۵۳۱ violet છે. ગુજરાતી તરજુમામાં ગોશરાનું ફલ આવે છે.
પાંજદ નકલમાં અંને અં. આ. અને મા. ઊ. માં અંનું નામ અંધ્રીજી આવે છે. અંનું હોય તો કદાચ અંનું શ.
ફરજન pure fraukincense હોય, અથવા ફા. ۵۳۲ અથવા ۵۳۳ gum of the tree ‘wan’ હોય.
અંને અંધ્રીજી બેનફરી violet થી ગુડુ લેવાનું કુસ્ત દિસે છે. કારણ અંનું હમિલો પાંજદ હરે વનઆરા છે અને
બેનફરીનું violet ફલ તો મોરચાનું છે, તે પછીથી જણાવ્યું છે અંનું હમિલો પેહેલવી હરે બોલ્યા ۴۳۱ છે.

(૧૨) પાંજદ નકલમાં અં. આ. માં અને માં. ઊ. માં હા’ છે. આંકુસ્મીટીલ પાલુ અંનું રાખ્દ
અને અર્થ કરે છે કે “દરાહના પેલાનું ફલ” (fleur de vigne), પાલુ કહે છે કે અંનું કદાચ ‘મેવરંગ’
અથવા ‘બોનો રંગ’ (અંદલે આસમાનના રંગનું) હોય. ગુજરાતી તરજુમો કરનાર ફરુર, “મેદીનું ફલ”
લે છે. ઉર્દૂ નીચીરામાન અને પુરતી આંકુસ્મીટીલ માકુક (Weinblüthe), અર્થ કરે છે. જેમ બીજી નક-
લોમાં છે તેમ જ અંનું હમિલો ‘બેનફરી’ લેઈએ તો કદાચ અંનું ફા. ۵۳۱ a herb whence brooms
are made હોય.

(૧૩) પુરતી અંને ‘કેવડા’ નું ફલ લે છે કે જે અર્થે ગુજરાતી તરજુમો કરનાર પાલુ લે છે. અંનું
હોય તો તે ફા. ۵۳۲ name of a plant with a strong-seented flower (of the species of
Pandanus odoratissimus) છે. આંકુસ્મીટીલ અને ઉર્દૂ અંનેને કોઈ સાથે સરખાવતા નથી. હું ધ્રાઈ
હું કે અંનું કદાચ ફા. ۵۳۳ fern, brake (a fern of the genus Pteris) હોય. ફા. ۵۳۴ (name
of a plant that bears a fragrant fruit) નામનો પાલુ અંક રાખે છે.

(૧૪) ફા. ۵۳۵ આંકુસ્મીટીલ આ રાખ્દ ۴۳۱ ‘વનુરી’ ને ‘નવનદ’ વાંચી ‘નવા જાહેર
પડતા’ ફલો (Tout ee qui parôit nouvellement) અર્થ કરે છે. વળી અંનું કહે છે કે કદાચ અંનું રાખ્દ
vander ‘વન્દે’ હોય જે ફા. ۵૩૬, cress (a plant of various species used as salad) છે.

(૧૫) ફા. ۵૩૭ (name of a certain flower of which there are several species an white,
black, yellow, violet, etc.) જે અંનું રાખ્દને એર વાંચી ‘ધ’ ને ઇન્ડ્રાજતની લઈએ તો ફા. ۵૩૮ the herb
ox-eye, (a) plant of the genus Buphthalmum, (b) A plant of the genus Anthemis, (c)
the chrysanthemum, (d) a plant of the genus Helenium. આંકુસ્મીટીલ passerage ને અંધ્રી-
જીમાં pepper grass અથવા pepper wort નામની cress ના વર્ગની તરકારી છે તેનો અર્થ કરે છે.
પુરતી પાલુ અંનું અર્થ (Pfeffer kraut) કરે છે. (૧૬) ફા. ۵૩૯ or ۵۴۰ or ۵۴۱ or ۵۴۲ a
nateissu; the dog-rose; the white rose of India. ગુજરાતી તરજુમો કરનાર સેવતી અર્થ કરે છે.

મોસ્તાન અઝોરૌજ ફરવદ્દીન સીસેનબર વાહરામ ખેરી જઈ રામ વાદરન્ગ ખુઈ
વાદ શમખલીત દઝ્યે પવન દીન ગુલે સદ વર્ગ દીન હમાક હમાક વહાર અઈ હમાક હોમે-
સહીદ આસ્તાદ નના નાનુ સ્પરમ આરમાન કલકમ જમ્યાદ અર્તશીરાન માંસરપેન્દ અને-
રાન હોમ દાનો અઝ્યે હોમ મિન સે આઈનીને હસ્ત.

૬. આર્વિરાન રાઝ્યે આઈગ કોલા આઈને વલ્મન પવન રોયશ્મન થપ્પસુનન્દ
આતશ ચેહાર અન્નુશ્ત લવીન. મિન હમાક અવજ્જુન કેનાર અઝ્ઝશી આઈગ ગુયન્દ.

(૧) ફા. بوسنتان افروز lit. dazzling the garden; ગુલકરા. Cock's comb (a plant of several species which produces red flowers resembling the comb of a cock). ઝ્યે ફુલ બાબને સીંગાર આપનાઈ ગણાય છે. માટે ઝ્યેને ઝ્યેનું ઝ્યે ફારસી નામ “મોસ્તાન અઝ્ઝજ.” ઝ્યેટલે “બાગને રોરાન કરનાર” મળ્યું છે. ઝ્યેટલ “anemone” ને યુનાની રાખ્દ Gr. ἀνέμων ઝ્યેટલે પવન wind ઊપરથી નીકળ્યું છે. તે ફુલ પણ ઝ્યે ફારસી નામથી ઝ્યાળ ખાય છે. ઝ્યેનું ગુજરાતી નામ “હવાઈ ફુલ” ઊપલાં ઈંગ્રેજ અને યુનાની નામને મળતું છે. ઝ્યેને ઝ્યે નામ ઝ્યેટલા માટે મળ્યું છે કે પવનથી તેની પાત-ડીઝો જલદીથી ખરી જાય છે. યુ. તરજુમામાં ઝ્યેને ગુલમાહોરનું ફુલ કહે છે.

(૨) ફા. سمنبرون અથવા سمنبرون ઝ્યે રાખ્દ અસલ યુનાની છે. Water mint; mother of thyme. યુ. તરજુમામાં “માનુ બારીક ફદનાનું ફુલ.” આંકુઝ્મિટીલ ‘serpolet’ અર્થ કરે છે. તે ઊપ-લીજ thyme જતનું ફુલ છે.

(૩) જ્યુઝ્મા આ બાબમાં સરોરાનાં ખેરી ફુલની નોટ, જ્યાં જણાવ્યું છે કે પીળા રંગનું પણ ‘ખેરી’ ફુલ આવે છે.

(૪) જ્યુઝ્મા આ બાબમાં દેવાદરના ફુલ ‘બાદરન્ગ ખુઈ’ રાખ્દની નોટ. ઝ્યે યેઝી રાખ્દના ઇમિલા જગબજ ખરી નકલમાં મળતા છે. ડા. ઉવેસ્ક અને યુસ્તી યેઝીનાં ફુલો ઝ્યેકજ લે છે. પણ તે બે જૂદાં હોવાં જોઈએ. હું ધારે છું કે અહીંના ઇમિલા “વાદરન્ગ ખુઈ” છે અને ઝ્યે ફુલ ઊપલી નોટમાં જણાવેલું mountain-balm છે. યુ. તરજુમામાં ‘ગુલમારા’નું ફુલ કહે છે. આંકુઝ્મિટીલ ‘દાદરન્ગ કખદ’ ઇમિલા વાંચી ઝ્યે રાખ્દનો ક્યુટા અર્થ કરે છે કે “ધણા રંગનું ફુલ.” પણ ઝ્યે ઇમિલા કોઈ નકલમાં મળતા નથી.

(૫) ફા. شنبلیله અથવા شنبلیله અથવા شنبلیله Fenu-greek, (lit. યુનાની ધાસ)- name of a flower. મેથી. આંકુઝ્મિટીલ ઝ્યેને Hyacinth નું ફુલ જણાવે છે. ઝ્યે નામ મા. ઉ. માં شنبلیله મળે છે. ને ‘સેમુલ લુઈદા’ વેચાય. આ નામ કદાચ ફા. سن لعل ‘સમન લલ્લ’ (name of an odourless flower) હોય.

(૬) ફા. گل صد برگ ગુલે સદ બર્ગે. The hundred-leaved rose. Rosa centi-folia. (It is metaphorically used for the ‘Sun’ also). યુ. તરજુમામાં ‘ગલગોરાનું ફુલ.’

(૭) યુસ્તી ઝ્યેને અરબી زعفران (a species of odoriferous herb; bupthalmus, ox-eye) લે છે. ઝ્યે ફા. زعفران orange-flower પણ હોય. યુ. તરજુમામાં ‘સદા સોવાસન’ આવે છે; તે બરાબર છે. ઝ્યેને હાલ આપણે ‘સદાસોવાસન’ કહીએ છીએ. ઝ્યે ફુલને ઝ્યે નામ આપ્યું છે કારણ સંધળી સોસમમાં અવારનવાર ઝ્યે ફુલ થાય છે. ઝ્યે ફુલને અશીસંગ સાથે સંબંધ છે. ને યવદ સ્ત્રી યવદ છે. અને નેને ‘લક્ષ્મી’ દાલત સાથે સંબંધ છે. તેમજ ઝ્યેક સ્ત્રીને સગન તરફ ‘સદા સોવાસન’ કહેવામાં આવે છે.

(૮) મા. જી. અને પાર્સદ નકલ અને ડા. ઉવેસ્કની નકલમાં આ વાક્યનું અનુક્રમ ફેરવાયેલું છે કે “આરતાદ હમાક હોમે સહીદ.”

(૯) તર્કીશ અને અરબી نعنع અથવા نعنع અથવા نعنع Mint, spearmint ફદનો. આંકુઝ્મિટીલ પણ (Menthe) ઝ્યેજ અર્થ કરે છે. ઉવેસ્ક ઝ્યે રાખ્દને ‘નાની’ bread વાંચે છે. ઝ્યે અને ઝ્યેની પછીના રાખ્દનો ઇમિલા મા. જી. માં زعفران નામ છે. ત્યારે ઉવેસ્ક ઝ્યે લખ્યાલ પ્રમાણે પેહેલાં રાખ્દ ‘નાન’ અથવા ‘નાની’ ને ફા. نان નાન અથવા રોટીને અર્થ લીધો છે. બીજા રાખ્દ baker ‘રોટીવાજા’ને અર્થ લીધો છે. ઝ્યેમ લઈએ તો ત્યારે ઝ્યે રાખ્દ ફા. زان a baker ને મળતા છે. પછીનો રાખ્દ

પીઠું ખેરી, રામનું; ખાદરના બુઈ, યુઆદનું, મેથીનું ફુલ, કેપ્લીનનું; સો પાત્રીનો શુભાખ, દીનનું; હમેશાં હમેશાં (ખાદરની મોસમ માફક) ખીલતું ફુલ (સદા સોવાસન) અશીસંગનું; સધળા સફેદ હોમ, આસ્તાદનાં; શેટીની તરકારી ચાટનો ફુદનો, આસમા-નનો; કેસર (નું ફુલ), જમ્યાદનું; અદેશીરાત ફુલ, મારેસપન્દનું; અનેરાતનું, હોમે પેદા શ્રીધેનું (ફુલ છે) જે હોમ ત્રણ બળતો છે.

૬. ઝાડોને માટે (કહે છે) કે નંની દરેક બળતે(માણસો) આતશમાં ચાર આંગળ નજદીકથી તેના છેડા (શાયમન) પરથી મુકે. સધળાં (ઝાડો) માં કેનાર (નું ઝાડ) વધારે (ઝેટલે ખાશ કરી) ઝેવું છે. તે માટે એ પ્રમાણે કહે છે. (ઝેટલે અંહી

૧૦૦ સ્પર્મ તે basil અથવા સમજનું ફુલ છે, એમ બ્રહ્મકિચરે bread-baker's basil અર્થ કીધો છે. યુસ્તીએ પહેલા નના (એની નકલમાં એ રાખ્દ માન્ય છે) રાખ્દને ઊપલા અરખી એ સાથે સરખાવી 'ફુદનો' અર્થ કર્યો છે અને પાછલા નાનું સ્પર્મ ' નો (Brotwürze) bread-vegetable અર્થ કર્યો છે. આંકુએમીલીએ જે કે 'નાના સ્પર્મ' વાંચ્યો છે તે પણ તેનો તરજુમા કર્યો નથી. યુજરાતી તરજુમા કરનારે "ખાત ખાતની રેહાન અથવા સમજને" અર્થ કર્યો છે. તે પરથી દિસે છે કે તેવણે એ રાખ્દમાં પહેલા એ રાખ્દને " નર્મો નર્મો " (તરેહવાર) વાંચ્યો છે જે કે જેમ મમલા છે તેમ તે એ મધારત વંચાઈ રાકાય નહીં. હું ધારું છું કે યુસ્તીના તરજુમા બરાબર દિસે છે. અહીં સ્પર્મને સાધારણ 'તરકારી' ના પાવા તરફ લેવા. ત્યારે અર્થ થાય કે " રેશી સાથે ખાવાની તરકારી, ફુદનો."

(૧૦) زعفران saffron, crocus. કેસર. યુજરાતી તરજુમામાં 'યુજયુન' નું ફુલ કહે છે. પાન્દ નકલ અને એ. આ.માં એ મમલા એમ કુલકુમ આપ્યો છે. જે આંકુએમીલીએ goul-goum વાંચ્યો છે. ત્યારે યુજરાતી તરજુમા કરનારે એજ અસલ નામ તરજુમામાં વાપરેલું દિસે છે.

(૧૧) કા. لاذر name of a bitter plant. યુજરાતી તરજુમામાં યુજદાદીનું ફુલ આપે છે.

(૧૨) યુસ્તીમાં આ વાક્યની મધારત બુલબરી દિસે છે. મરે એહી તે મા. હ. નકલમાંથી લીધી છે. યુસ્તી અને આંકુએમીલીની નકલમાં એ મધારત 'હોમ રાતો અએ હોમ' ને બદલે ۱۰۰۰۰۰ મળે છે જે એએ 'અમસ્તાન અમ' વાંચી એ બળતો કોમ પાલો લે છે. એ લખવારની ઘોઈ બુલ છે. આ ફ-કરામાં જણાવેલા ત્રણ હોમ તે હોમને લગતા મતિરાતનાં ૬, ૧૧ અને ૧૦ મા હોમો જણાવેલા 'હોમ. ફરએમ, હોમ ફરામી, હોમ ખમી' છે. એ ત્રણમાં અરખેર પાલો તે " હોમ ખમી છે.

(૧૩) એ વાક્ય ખીજ નકલોમાં જુદી રીતે છે. મા. હ. પ્રમાણે તે નીચે પ્રમાણે છે. " આમિઝ કોલા આમિઝીને હ આવી સરશ્ક પવત તેહ દારન્દ આતરા ચેહાર અનચુશ્ત પવત પીરા " એટલે કે 'દરેક બળતું ઝાડ જે પાણીનું શીષું ડાંગળીમાં ધરવે તેનેથી આતરા ચાર આંગળ નજદીક (રાખવો).' એજ વાક્યોની મતલબ એકલ છે. આ કપલી મધારતને થોડાક ભાગ રે મા. બાબમાં ૧૩ માં બળતા પ્રવાહી મરેની જે મધારત છે તેને થોડો મળતા છે. ત્યાં મધારત નીચે પ્રમાણે છે, " ۱۰۰۰۰۰ અહરે અહરને એમવેરાન ચેચુન શોફત આમિઝ કોલા અમિઝને મમ હ સરશ્ક પવત તેહ એ આતરા ચેહાર અનચુશ્ત પીરા પતરા." એહી પણ લીધાં લાકડાંને આતરાથી દૂર રાખવાની મતલબ છે. આ એ ફકરાની સરખામણી ઉપરથી દિસે છે કે રે મા. બાબના ફકરામાંનો 'અમિઝની' જે ત્યાં જંદ હરફે લખ્યો છે તે પણ કદાચ આ ફકરાના રાખ્દ પ્રમાણે 'આમિઝીને' હોય. અથવા તે આ બાબના ફકરાનો 'આમિઝીને' તે કદાચ બાબ રે તે 'અમિઝની' હોય. એ મમલા પણ જુદી જુદી નકલોમાં જુદી જુદી રીતે છે. મા. હ.માં તે બોલવી રીતે 'આમિઝીને' કમ છે. પણ યુસ્તીમાં ۱۰۰ આમિઝી (કા. لاذر) છે જે 'અમિઝ' વંચામ/ રાકાય. એ રાખ્દ મરે જુએ બાબ રે ની નોટ. આંકુએમીલીના તરજુમા પ્રમાણે દિસે છે કે તે એ ફકરાને મતિરાતે વિગેરે ક્રિયાનાં જે "એમમમએએ" આતરાથી થોડે દૂર પથર ઉપર મુકવામાં આવે છે તેનો હિસારો ગણે છે. તે અર્થ કરે છે કે "બ્યારે બેદગી કરે ત્યારે એ એમવેરાની દરેક બળતો થોડાક ભાગ નીચે (તેહને કદાચ કા. ۱ bottom સાથે સરખાવતા હોય તે) એટલે પથરપર મેલવા બેદગી. આતરાથી ચાર આંગળ નજદીકમાં, અને જે થણી જે બેદગી કરતા હોય (યુજદ) તેએમાં પસે (કેનાર) તે એમવેરા બાગવા મોટ મોટા જગ્યામાં (અવજુન) રાખવો."

બાબ ૨૮.

મદમ દુશ કુનશનીઅ એ આહરમન વ શએદાઆન

૧. પવન દીન ઈમદ્લુનેત આઈગ હનાકીઅ ઇ ગનાકમીનોઅ વલ દેહરને એ આહરમજદ કરીનીદ ઈકવીમુનેત પવન અએ જમેશ્તાન બરા શાયદ ગોકુત. અવશ જકે કદપ વજગ દખ્સ ઈ અવચે.

૨. નીઆકીઅ એ દામે આહરમજદ લા મીનેત વ લા ઈમદ્લુનેત વ લા વાદુનેત. અવશ કાર અન્આમઈદારીઅ વ જદારીઅ એ દેન્મન આઈગ દામ ઈ આહરમજદ બરા અફુજયેદ વલ્મન બરા જનેદ વ ચશમ મીજરને મિન વજન્દ દામાન કર્દન લા ઈકવીમુનેત. ચેગુન ઈમદ્લુનેત આઈગ મિન જક અમત માન દામ દાદ લા લે આસાની-હા ઈતીયુનેસ્ત હુમનમ મુન આહરમજદ હુમનમ પાનાકીઅ એ દામાને નેકુશમન કર્દન રાએ, વ લાય ઈ વલ્મન ઈ ગનાકમીનોઈ હનાકીઅ વલ દામ કરીનીતન રાએ. પવન દાદે દીનીઅ એ આહરમજદ અનશુતા વલ દુસ્તીએ નેકુશમન વ અ-દુસ્તીએ આહરમજદ આખીજેત, આઈગ દીને આહરમજદ શદકુનન્દ વ જકે આહરેમન વજેન્દ. દેન્મન વલ મીનશને એ મદુમાન રમીતુનેત આઈગ દેન્મન દીને આહરમજદ લવેત પતશ અસ્તુબાન લા આવાયદ ચેહવુનત. મુન જક મદુમ મુનશ દેન્મન ગોબરને પવન દાદ યશ્ત ઈકવીમુનેત મન્દવમ ચેહજુનેત અદીનશ ગનાક મીનોઅ રનાઈનેત આઈગશ પવન રામરને કર્દ ચેહવુનેત.

૩. અકોમન કાર દેન્મન આઈગ સરીત મીનશનીઅ અન-આશ્તીઅ વલ દામાન ચેહજુનત. અન્દર શએદા કાર દેન્મન આઈગ મીનશને એ દામાન મિન ફરાઈનીઅ કર્દન અવીન અફુસારેદ ચેગુન સરદારે ખુપ-અફુસારે. દેન્મન વલ મીનશને એ અનશુતાઆન રમીતુનેત આઈગ શપીક વ દુસ્તીક લા આવાયદ દાશતન. સાવર શએદા આઈગ સરદારે

(૧) આ બાબનો શરઆતનો ફકરો ૫ સુધીનો બાગ DH માંથી લખાયેલો, કારણ તે કુલીમાં નથી.

બાબ ૩ માં સિતુનની સાથે કુરટીમાં ૧૫૭૬ દરક શબ્દ છે તેનો ઇમિલો DH અને T D માં ત્યાં ૧૫૭૬ દખ્સ (અવ. ૧૫૭૫) છે. આ બાબમાં પણ તે ૧૫૭૬ દખ્સ છે. બાબ ૩ બ માં જે કહેલું કે “ગનામીનોનું શરીર એક દેડકાના શરીરની નિશાણીવાળું (ધાંબલાની મીસાલે મીધુ હતું) તેજ અહિં પણ કહેવાની મતલબ દિસે છે.

(૨) Avar-ch ફા. اوارچ ugly, deformed અને અ ૫ also

(૩) નહીં અને merciful ફા. مہربان.

(૪) એટલે આહરેમની ખૂરી નજર વટીક પેદાશને ગુક્સાન કરે છે.

કહેછે કે કોઈપણ જાતનાં ગ્રાહનાં લાકડાં આતશ ઉપર મેલવાં તે પહેલે તે લાકડાંને તેને છેડેથી આતશ આગળ ચાર આગળ દૂરથી રાખવાં કે એ કદાચ તે લાકડાં લીલાં હોય તે એમ કરવાથી તેનો ભીનાશ સુકાઈ જાય અને આતશને તેથી અજળ પુગે નહીં. કેનારનાં લાકડાં માટે ખાસ કરી એમ કરવું.)

બાબ ૨૮.

આહરેમન અને દેવોના બુરા કામની બાબત ઉપર.

૧. દીનમાં કહેછે કે તે હલાકી કે જે ગનામીનોએ આહરમજદની પેદાયશને માટે ઉત્પન્ન કરી છે તે એક શિયાળાથી વર્ણવી શકાય. તેનું જે શરીર તે દેહકાની નિશાણીવાળું અને વળી કદરૂપું છે.

૨. તે (આહરેમન) આહરમજદની પેદાયશ માટે બહુ વિચારતો નથી, અને બોલતો નથી, અને કરતો નથી. તેનું કામ આ (પેદાયશ) તરફ ખીરેહમ થવાનું અને તેને નુકશાન કરવાનું છે, કે તેથી જે પેદાયશને આહરમજદ વધારે તેને તે નુકશાન કરે અને તેની નજરનો મેલાપ પેદાયશને દુઃખથી દુર રાખે નહી. કારણ કે કહેછે કે “જ્યારથી મારી પેદાયશ પેદા થઈ ત્યારથી હું જે આહરમજદ છું તે મારી પેદાયશનો બચાવ કરવા ખાતર આસાનીથી બેઠો નથી અને તેમજ તે જે ગનામીનો તે (મારી) પેદાયશને નુકસાન કરવાને ખાતર (આસાનીથી બેઠો નથી). આહરમજદના ઈનસાફ અને દીનની બાબતમાં તે માણસ જાતને પોતાની દોસ્તી તરફ અને આહરમજદની દુશમની તરફ ઊંચકે છે કે તેથી તેઓ આહરમજદની દીન છોડી દે અને આહરેમનની અખત્યાર કરે. માણસ જાતનાં મનમાં તે આ (વિચાર) ફેંકે છે કે “આહરમજદની આ દીન ખરેખરી હૈયાત નથી (અને તેથી) તે ઉપર આસ્તવાર રહેવું નહીં બેઠાં.” જે કોઈ, તે મરદ, કે જેણે આ વચનોને કાયદા સર તરફ આરાધીયા હોય, તેને કાંઈ પણ ચીજ આપે, તે ત્યારે ગનામીનોને ખુશનુદ કરે છે એટલે કે તે (આહરેમનને) ખુશાલ કરવાનું કામ કરે છે (એટલે જે ધણી ઉપલા આહરેમનની ઉશકરણીના શબ્દો ખરા માને, તે ધણીને કાંઈ અખશીશ આપવું તે આહરેમનને ખુશાલ કરવા બરાબર છે).

૩. અકોમન (દેવ)નું કામ આ કે તેણે પેદાયશમાં બુરા વિચારો અને કુસંપ ઉત્પન્ન કર્યા. અન્દર દેવનું કામ આ કે પેદાયશનાં વિચારને ભલાઈ કરવાથી તે મુજબ મના કરેછે કે જે મુજબ એક સારી રીતે દાખનાર સરદાર (દુશમનને દાબે એટલે અટકાવી રાખે).

(૫) આ ‘ઈ’ ની ગરજ નથી TD માં તે નથી.

(૬) *ya-tuk-dinoik* વાંચી witchcraft અને ‘જદુ’ અર્થ કરેછે. TD માં *ya-tuk* રાખે નથી.

(૭) કા. *to squeeze, press, constrain*. એ *ya-tuk* ‘અકસારેદ’ રાખે ‘અબી દા-રેદ’ keeps back ‘પાછું રાખેછે’ પણ વંચાય.

શએદાઆત, કાર દેન્મન આઈગ દુશપાતખશાહીઅ વ સેતામ વ અ-દાદસ્તાનીઅ વ મુસ્ત કારીઅ. નાઈઝયસ શએદા કાર દેન્મન આઈગ અ-ખુરસન્દીઅ વલ દામાન યેહયુનેત.

૪. ચેયુન ઈમદલુનેત આઈગ મુન મન્દવમ વલ જક મદુમાન યેહયુનેત મુન દાદ દેન્મન આઈગ શપીક કુસ્તી લા આવાયદ દારતન અદીનશ અન્દર વ સાવર વ નાઈઝયસ રનાધીનીત યેહયુનેત. તપ્રીવ શએદા જક મુન જેહર વલ જીર્વરાન દામાન ગોમીજેત ચેયુન ઈમદલુનેત આઈગ તપ્રીવ ઈ તરવીનીતાર વ બર્ધરીઅ ઈ જેહર કેદાર.

૫. વલ્મનશાન કોલા સસ કુમારીકાન શએદાઆત ઈમદલુનેત વ અવારીકાન હમકાર હમ અઈબારે વલ્મન હુમન્દ. દેન્મનઅ ઈમદલુનેત મુન મન્દવમ વલ વલ્મન ગબ્રા યેહ-યુનેત મુન ઈમદલુનેત આઈગ મોગ અયોક આવાયદ દારતન અવશ અઈ-મોગ દોબારશને પવન દાદ ખનખતુન્ટ ઈકવીમુનેત અદીનશ તપ્રીવ દરૂજ રનાઈનીત યેહયુનેત.

૬ તર મત શએદા મુન તર-મીનશનીઅ યેહયુનેત. મીતોખ્ત શએદા દરૂજે ગન્દે ગનાક મીનોઅ. અર્શક શએદા દરૂજે ક્રીનવર દુશ્-અશમીઅ. વલ્મનશાન હુમનમ અવબરીઅ એ એશમ શએદા હુમન્દ, ચેયુન ઈમદલુનેત આઈગ હકૂત જુર એશમ દાદ આઈગ દા-માન પતશ બરા અવસીનેત. ક્યાન વીરાન દયન જમાને એ નેકુશમન મિન જક હકૂત જુર હકૂત બરા જનેત, અયોક બરા માનેદ. તેમમન આઈગ મીતોખ્ત રસેદ અરશક મેહ-માન યેહયુનેત, એશમ યુન કૂરદ વખુદુનેત. તેમમન આઈગ એશમ બરા યખસુનેત કબદ દામ અવસીનેત, કબદ અવીરાનીઅ વાદુનેત. હમાક હનાકીઅ વલ દામે એહરૂમજ્દ એશમ વીશ કરીનેત. વલ્મન કયાને વીરાન દુશ્-કુનશનીઅ એશમ રાએ અવીરતર યુદ મન્દ, ચેયુન ઈમદલુનેત આઈગ એશમ પ્રવદરૂશ વલ વાદુનેત.

(૧) مسكرارى 'mastkârî' drunkenness.

(૨) تاراجى અવ. تاراجى તુર્ક Lit. torquere, Fr. tortuer તોડવું દુઃખ દેવું.

(૩) જુઆ બાબ ૩ ક. ૧ (૪) અરબી عجم

(૫) (F. جلالهم وكرمهم Patet s. 10. હું ધાઈછું કે એ રાજદ 'અવીમાગ' ઉર્મી (એમણે જોડા-વગર) નો અપભ્રંશ થયેલો છે. 'અવી' નો 'અએ' થયો હોય. બાકી પછે આવતું એ યુનાહ બહુ છે. એક પછે જોડા પેહેરે અને બીજો પછે નહીં એમ તો કોઈને કહે નહીં.

(૬) عجم (of. Yâd gâr-i-Zariran. Immanam sepâh, strong or bravo soldiers. My edition, p. 11.) એમણે જોરાવર, ખહાદુર. ચાદગારે જરીરાનમાં પણ એ રાજદ આવ્યા છે. ત્યાં ગાઈગર એ રાજદને બહુ સમજ્યા છે. ડા. બેવેરે પણ અહીં એ રાજદને "હમ" નો બુલબરેસો મિલો ગણે છે. આંકુએદીલ " le plus puissant " એમણે " સૌથી શક્તિવાન " અર્થે કહે છે તે બરાબર છે.

(૭) એ કદાચ આ બાબતનો હસિરો હોય કે, સાત કેઆબી પાદરાણે અવાર નવાર ઉપલા દેવાના

આ (દેવ) માણસોનાં વિચારમાં (આ વિચાર) ફેંકે છે કે સદૈશ અને કુસ્તી રાખવો નહીં જોઈએ. સાવર દેવ, જે દેવોનો સરદાર, તેનું કામ આ, કે ખુરી હુકમત અને જીલમ અને ઘેર-વ્યવસ્થા અને છાકટપણું (વધારવું). નાઈસ્થશ (એટલે નાઆંધધથ્ય) દેવનું કામ આ, કે તે પેદાયશને અસંતોષીપણું આપે છે.

૪. જેમ કહે છે કે કાઠ, કાંઈ ચીજ તે માણસોને આપે, કે જેઓનો રિવાજ એ હોય કે સદૈશ કુસ્તી રાખવી નહીં જોઈએ, તો તેનીથી ત્યારે અન્દર અને સાવર અને નાઈસ્થશ (દેવો) ખુશાલ થાય છે. તપ્રીવ દેવ તે કે જે આડપાનો (અને) પેદાયશ સાથે જોડર ભેગે છે, જેમ કે કહે છે કે તપ્રીવ દુઃખ દેનાર અને જાઈરીય જોડર ઉત્પન્ન કરનાર છે).

૫. તે સઘળા ૬ ને મુખ્ય દેવો કહે છે અને બીજાઓ તેઓની સાથે કામ કરનારા અને મદદ કરનારા છે. વળી એમ પણ કહે છે કે કાંઈ કાંઈ ચીજ તે શખસને આપે કે જે કહે કે “એક જોડો (પગમાં) રાખવો ખરાબર છે” અને જેને મનથી એક પગે ચાલવું કાયદા મુજબ ગણાયું હોય, તો તેનીથી તપ્રીવ દેવ ખુશાલ થાય છે.

૬. તરમત દેવ (તે કે) જે મગરૂરી ઉત્પન્ન કરે છે. મીનાખત દેવ ગનામીનો ગંધીવો દર્શન છે. અર્શક દેવ ખૂરી નજરનો (એટલે અદેખાઈનો) કીનાખોર દેવ છે. એઓ અશમ (એટલે ગુસ્સાના) દેવનાં મજબુત હથિયારો છે, કારણ કે કહે છે કે, અશમ દેવને સાત (ગાંધું) જોર આપેલું છે કે તેથી તે પેદાયશને ખરાબ કરે. પોતાના જમાનામાં સાત કેઆની પેહેલવાનોને (અશમ) ને સાત જોર મારફત મારે છે અને એક બાકી રહે છે. જ્યાં (એટલે જે શખસના મનમાં) મીનાખત (જીહ્વા દેવ) પહોંચે ત્યાં અર્શક (અદેખાઈનો દેવ) મેહેમાન થાય છે (યાને ઘર ઘાલી ગેસે છે અને) અશમ દેવ જડ પકડે છે. જ્યાં અશમ (દેવ જડ) પકડે છે ત્યાં તે ઘણી પેદાયશને ખરાબ કરે છે અને ઘણી વેરાની ઉત્પન્ન કરે છે. આહુરમજ્દની પેદાયશને તમામ હલાકી અશમ મુખ્ય કરીને કરે છે. તે કેઆની પેહેલવાનોનાં ખૂરાં કામો અશમને લીધે ઘણું કરીને થયાં હતાં, કારણ કે કહે છે કે મજબુત હથિયાર રાખનાર અશમ તે (ખૂરાં કામો) કરે છે.

દુઝુંણેને થાડા ઘણા રાસણ થયા, પણ એક રાસણ ન થયો અને તે કેખુજુ હતા કે જેણે સાબ લાભ્ય, રાજ-પદ તથા એકાંત વાસ પકડ્યો હતા.

(૮) અવસ્તાનો “મિથમ્યાખત.” ઇજરાને હા. ૧૦ ક. ૫.

(૯) ઈ. વીરાફનામ ખાખ ૧. ક. ૧. ખૂજુ કા. ૭૪૪, ૭૪૫ uninhabited.

(૧૦) ગુજરાતી અજ્ઞાન. વંદીદાદ પરગરદ ૧૦ ક. ૧૩. બર્ષ or બર્ષ કદ કરોષ, યુરસી થયું

અને ખૂજુ = હુ મજબુત થયું.

૭ વજ્જશ શંખેદા જક મુન શેખાને મર્દુમાને વદ્દેગાન જક યુમ વ લેલીઆ અમત પવન ગેતી લેવત્તમન કોલા શપ તર્સ જનરની મદમ ઈદ્દુનેત પવન બખાએ દુશપુ ઈતીયુ-
નેત. ઊદ શંખેદા જક મુન અમત મર્દુમાન પવન ખ્વાહેશનીઅ ગાસ ઈતીયુનેત આયુપ
અમત પવન ખુરશને વરતમુનન્દ મીનોઈદા જનુ મદમ ખુરત મખીતુનેત આઈગ “બરા-
દરાય બરાનેગીર” આઈગ દરાયરને વરતમુનેત દરાયરને રીચેત દરાયરને મીજેત
આઈગ વદ આન જક ઈ પાહલુમ ખાનાન લા યામતુનેત.

૮. અકતશ શંખેદા દરજે નીકીરાઈઅ મુન દામાન મિન મનદવમે ફરાડન નીકી-
રાઈ વાદુનેત. ચેયુન ઈમદ્લુનેત આઈગ મુન મનદવમ વલ જક તન ચેહયુનેત “મુન
મર્દુમ મિન મનદવમે ફરાડન નકીરાઈ યખ્સુનેત અદીનશ અકતશ શંખેદા રનાઈનીત
ચેહયુનેત. મુન મનદવમ વલ જક તન ચેહયુનેત” મુન દાદ દેન્મન આઈગ દસ્તોખર લા
આવાયદ દારતન અદીનશ એશમ શંખેદા શનાઈનીત ચેહયુનેત. મુન મનદવમ વલ જક
તન ચેહયુનેત મુન દાદ દેન્મન ઈમદ્લુનેત આઈગ મારાનરા આવાયેદ દારતન અદીનશ
આહરમન લેવતમન કાદમન શંખેદાઆન શનાઈનીત ચેહયુનેત. દેન્મન વલમન રાએ
ઈમદ્લુનેત આઈગ અમત ખરફસ્તર ખદીતુનેત લા જકતલુનેત. માર્ગ દાર ઈ અર્મી પવન
શેયશમન વએરાસંતે ઈક્વીમુનેત, પએતાક આઈગ કોલા ચેહદીની અયોકી ધન આવાયદ
દારતન આઈગ ખરફસ્તરાન વ વીનાસકારાન પતશ મખીતુન્દ જકતલુન્દ કેફેહુમેન્દતર.

૯. જર્માન શંખેદા જક મુન દુશપત ખાન્દેત મુન પીરીઅ કરીતુન્દ, ચીરમક જક
મુન વજ્જદે વાદુન્દ વાતે મર્દેય વાદુનીએન વલ પત્યારગીઅ એ અવર વજ્જલુનેત. વડન
શંખેદા જક મુન અવાડન મર્જશનીઅ વાદુનીએન ચેયુન ઈમદ્લુનેત આઈગ વડન અરાસ.

(૧) અવરતા (વંદીદાદ પરગરદ ૧૯ ક. ૨૯) નો લીજરો દેવ, જેને મોટે ભાગે કહે છે કે, તે પાંચી
માણસોનાં રવાનને પાંચી દોઝખમાં ઘસડી લેઈ જાય છે.

(૨) આ નામ એ. તેહમુરસવાળી નકલમાં અનદક છે. D. IL માં તે ફાજ છે. તથા ડા.
ગેસ્ટ તેને વંદીદાદની (પરગરદ ૧૮ ક. ૩૦ ની પેહેલવી સરેહમાં જે દરજા જલ અઉતક નામની છે.
(Spiegel Pahl. Vend. p. 202, 1.16) તે સાથે સરખાવે છે.

(૩) આ પદની ઈખારત D.H. માંથી લીધી છે.

(૪) ફા. ۱۰۰۰, to pour.

(૫) of ۱۰۰ Patet p. 10 ખુદપરતી, મગરખી.

(૬) આ “નિશાની” વચ્ચે મેલેલા શખેદા TD માં નથી પણ D. II. માં અને એ. તેહમુરસની
એક ખીજી જુની નકલમાં છે.

(૭) TD માં એ જગ્યા “મારવન લા” છે. ત્યારે અર્થ થાય કે “જે કહે કે મારવન (એકલે સાપને

૭ વજ્ય દેવ તે (છે), કે જે ગુજરાતમાં માણસોનાં રવાનને તે દહાડાઓ^(૧૨) અને રાતોમાં, કે જ્યારે તેઓ આ દુનિયામાં સાથે (હોયછે), ત્યારે દર રાતે ધારતીથી મારીને ખેંચી લઈ જાયછે અને દોઝખના દરવાજાપર બેસેછે. જીદ દેવ તે (છે), કે જે જ્યારે માણસો પોતાની ખાહેશ ખર લાવવાની જગ્યાએ બેસેછે, અથવા જ્યારે ખોરાક ખાયછે, ત્યારે ગ્રેબી રીતે તેની પીઠ ઉપર ઘુંટણુ મારેછે, (એવું કહીને) કે “યુમ પાડી ઊઠ, અને નજર કર” કે તેથી તે યુમ પાડતો ખાય અને યુમ પાડતાં ખાલી થાય અને યુમ મારતો પિશાખ કરે, કે તેથી તે પેહેલી પંક્તિનાં મકાનમાં (એટલે બેદેશતમાં) જ્ય નહીં (એટલે ખાણું ખાતી વખતે યા પિશાખ કરતી વખતે અને એવી બીજી વખતે બાજ ધરી રાખવી જોઈએ, યાને મોહોડેથી મોટે બોલવું ન જોઈએ. તેવી વખતે આ દેવ તેવા ધણીને હેરાન કરી યા ઉસકેરી તેની બાજ મુકાવી દઈ મોહોડેથી બોલાવેછે કે તેમ કરવાથી તે ધણી બેદેશતમાં જાય નહીં.)

૮. અકતશ દેવ ખુદપરગીના દરજ્જ છે, જે પેદાગયને બલી ચીજથી ખુદપરગત કરે છે. જેમકે કહેછે કે કોઈ, કોઈ ચીજ તે રાખસને આપે કે જે, માણસને બલી ચીજથી તુંડાઈ-ના મોર્ગે લઈ જાયછે, તે તેનાથી અકતશ દેવ ખુશાલ થાય છે. કોઈ, કોઈ ચીજ તે રાખસને આપે, કે જેનો કાયદો આ, કે દસ્તુર રાખવો નહીં જોઈએ, તે તેનાથી ત્યારે અંશમ દેવ ખુશાલ થાય છે. કોઈ, કોઈ ચીજ તે રાખસને આપે, કે જે પોતાનો કાયદો એ સુજળ કહે છે કે સાપોને પાળવા જોઈએ, તે તેનાથી આદરેમન સવળા દેવો સાથે ખુશાલ થાય છે. આ તે (ધણી) માટે કહે છે કે જે, જ્યારે ખરફતરને જોયછે ત્યારે તેને મારતો નથી. સાપ મારવાનું હથિયાર એક લાકડી છે, જેને મયાળેથી ચામડાંથી શણગારેલી હોય છે. (દિનમાં) જ્વહેર છે કે દરેક બેહેદીને એક સાપને મારવાનું હથિયાર રાખવું જોઈએ, કે ખરફતરોને અને યુનેહગારોને તેથી વધારે સવાખ કારરીતે મારે અને મારી નાંખે.

૯. જર્મીન દેવ તે કે જેને કદરૂપો કહેછે અને જેને જર્મી કહે છે. ચરમક (દેવ) તે કે જે નુકસાન કરેછે અને વંદોળીઆ કીત્પત્ત કરેછે એને વાદળાંની સામે થવાને જાયછે. વરણુ દેવ તે કે જે જોથી મેળાપ કરેછે, જેમકે કહેછે કે વરણુ ક-મોર્ગ છે.

મારવાનું હથિયાર નહીં રાખવું.” સાંજેને મારવાનું હથિયાર વંદીદાદ મુજબ એક અંધારાનાનું હથિયાર ગણવું. જુઓ મારો વિષય. the Mār-nâmeh.

(૮) TD માં એ રાખ્દ ૫૫ જેને મારોગત છે. પેહેલથી વંદીદાદ XVIII. પ. ૬. માં એ રાખ્દ ૫૫ જે છે. અહીં આપણે એ રાખ્દ ‘મારગત’નું બિગોલુ ૩૫ દિસેછે. (૯) મારગતનું

કુલુ ૩૫. (૧૦) જુઓ અને ૧૦૦ કા. જે spoiled, useless (૧૧) TD માં જુઓ ‘વાદ-નેન’ છે. તે બરાબર દિસેછે એ. તેહમુરસનીબીજી ‘યુના નંદલમાં જાણાજ ‘કરીનુનેન’ છે.

(૧૨) D H માં ‘યુમ’ ને બદલે સે (સેલીઆ) એટલે ‘વાયુ રાત’ છે.

૧૦. બુશાર્પ શબ્દેદા જક મુન અશ્ગિહાનીઅ વાહુનીઅન. સીજ જક દરજ મુન અવાસાનરને વાહુનીઅન. નીઆજ શબ્દેદા જક મુન તંગીઅ. આજ શબ્દેદા જક મુન મનદવમ અચ્ચાપારૈદ. અમત નીઆજઅ રાઅ મનદવમ લા મદ ઈકવીમુનેત મિન તન વરતમુનેત. જક દરજઅ અઅંત ઈ અમતશ હમાક ખવાસ્તે અ ગેતીહા ખરા ચેહબુના લા અમ્પારીદે સીર લા ચેહબુનેત. ચેમુન ઈમદ્લુનેત આઈગિ અરમે આજવરાન ગમનદ અઅંત વ અવશ સામાન લવેત.

૧૧. પુશ જક શબ્દેદા મુન અંખાર વાહુનેત, લા વરતમુનેત, વલ અઈશ લા ચેહબુનેત. દેનમનઅ ઈમદ્લુનેત આઈગિ આજ શબ્દેદા જુર મિન જક તન મુન પવન નીરમને નેકુશમન લા ખુરસનદ જકઅ અઈશાન આજરૈદ.

૧૨. નસ જક મુન રીમનીઅ વ નિસ્સરતીઅ કુનેદ મુન નસાઅ કરીતુન્દ. ફરી-ફૂતાર શબ્દેદા જક મુન મદુમ નીઆજનીનેત. સ્પજગ શબ્દેદા જક મુન મલીઆ યાદ્લુનેત વ ઈદુનેત. વ મનદવમી લવેત પવન હુમાનાકીઅ અવીન ઈમદ્લુનેત વ નુમાઅત આઈગિ મદુમ બેનકુશમન જનેત વ અવખૂશીનેદ. અનાસ્ત શબ્દેદા મુન જુર ઈમદ્લુનેત. આઈગિશ શબ્દેદા જક દરજે સુર અરમીઅ મુન મદુમ પવન આઈનમિન જનેત. યુત શબ્દેદા જક મુનશ પવન હન્દુકાન પરસ્તેન્દ. અવશ વખશ પવન જક બુતીહા મેહમાન ચેમુન યુતે અસ્પ પરસ્તેત. અસ્તેવીહાત વાઅે સરીતર મુન ખય ઈનસ્યુનેત. ચેમુન ઈમદ્લુનેત આઈગિ અમત યદમન મદમ મદુમ માલેત બુશાર્પ. અમતશ અયસ્ક મદમ રમીતુનેત તપ. અમતશ

(૧) In Patet અનુલક્ષ્ય (૨) પાઠદ અવાસીનાદન to put down. નારા કરવેા અવ. * to be destroyed અવ. * destruction. (૩) ફા. ૭૫૫૧ or ૭૫૫૨ to devour, to swallow. (૪) 'ચેહબુના'ને અર્થ. (૫) ફા. ૭૫૫૩

(૬) TD માં ખજા 'ગેહાન' અમ લેઈ ડા. ઉવેર અર્થ કરે છે કે 'તેમાં દુનિયા કાંઈનીજ નથી,' અમલે તેના લોબ આગલ દુનિયા ખીરાદ વગરની છે. ફા. ૭૫૫૬ limit (૭) ફા. ૭૫૫૭ to molest.

(૮) '૧ નહીં અને ૧૦૦૦' તામેદારી. અર્થ " (સક્રાધતાં ફરમાનોની) નાફરમાની. "

(૯) 'મુન નસાઅ' શબ્દે બે વખત જુલમાં બેવડા લખાયા છે.

(૧૦) TD માં અંમે ઈમલો ૩૩૭ બરાબર લખેલો છે.

૧૦. યુશાસ્પ (ઐટલે આસસાધનો) દેવ તે, કે જે આગસાઈ કરેછે. સીજ (ઐટલે દુઃખનો દેવ) તે દરજ, કે જે નાશ કરેછે. નીઆજ (ઐટલે તંગીનો) દેવ તે, કે જે તંગી (લાવે છે). આજ (ઐટલે લોભનો) દેવ તે, કે જે દરેક ચીજ ખાઈ જાયછે. જ્યારે તંગીને લીધે કાઠ ચીજ તેને પહોંચતી નથી ત્યારે (ખુદ પોતાના) શરીરને ખાયછે. તે એવી દરજ છે, કે જે જ્યારે દુનિયાનો તમામ ખજનો તેને અપાઈ રહેછે (ત્યારે પણ) તે ભરાઈ રહેતી નથી અને સંતોષી થતી નથી. જેમ કહેછે કે લોભી માણસોની નજર એક કમન્દ છે અને તેની હદ નથી.

૧૧. પુશ તે દેવ કે જે સંઘ કરેછે, (પોતે) ખાતો નથી (અને) કાઠને આપતો નથી. વળી આ પણ કહેછે કે લોભના દેવને જોર તે શખસથી (મગેછે) કે જે પોતાની સ્ત્રીથી સંતોષ પામતો નથી પણ બીજાઓની (સ્ત્રીઓ)ને હેરાન કરેછે.

૧૨. નસ (દેવ) તે, કે જે રીમની અને નાકરમાની કરેછે, જેને નસો કહેછે. ફરી-ફૂતાર દેવ તે, કે જે માણસોને હાજતમંદ કરેછે. સપજળ (ઐટલે યુગલીનો) દેવ તે, કે જે શબ્દો લાવે અને લેઈ જાય (ઐટલે એકમેકની વાત એક બીજાને કહે). અને જેમ તે કહેછે અને દેખાડે છે તેની બરાબરીની કાઈપણ ચીજ હોતી નથી (ઐટલે તે જાંધું ચતું કહે છે અને દેખાડે છે), કે તેથી માણસો એકમેકને મારેછે અને માફ કરતા નથી. અનાસ્ત દેવ તે, કે જે જોર જુલમ (ની વાત) બોલે છે. આઈગિશ દેવ તે પેલો ખૂરી ચથમનો દરજ છે, કે જે માણસોને (પોતાની ખૂરી) નજરથી મારેછે. યુત દેવ તે, કે જેને હિંદુઓમાં પુંજે છે. તે(ની પુંજ)નો વધારો તે પુતળાંઓમાં સમાયલો છે, જેમકે ઘોડાનાં પુતળાં પુંજેછે. અસ્તેવીદાત (દેવ) ખૂરી પવન છે કે જે (માણસનો) જન છીનવી લે છે. જેમકે કહેછે કે જ્યારે તે (પોતાનો) હાથ માણસ ઊપર મસજે છે ત્યારે સુસ્તી (ઉત્પન્ન થાય છે). જ્યારે તે નહીં ખિમાર (યાને તનદુરસ્ત માણસો) ઊપર (હાથ) નાખેછે, ત્યારે તાપ (ઉત્પન્ન કરે છે). જ્યારે તે નજરથી જોયછે ત્યારે જનને (ફટકો) મારે છે. તેને મર્ડી કહેછે. સુર ચરમીઅ

(૧૧) અવ. *سور* *سور* અપરાધ. અથવા 'ચક્ષ' 'વધક'

(૧૨) Cf. *سور* Patet 8. 10 *سور* confounded.

(૧૩) *سور* *سور*.

પવન ચરમ ખદીતુન્દ ખય યરા જનેદ. અવશ મર્ગ કરીતુન્દ. સુર ચરમીઅ શએદા જક મુન મર્દુમ મન્દવમી ખદીતુન્દ પવન શમે યજ્ઞકાન લા ઈમદલુન્દ યરા વનાસીઅત.

૧૩. વલ્મન્શાન કોલા અયોક કબદ શએદા દરજ લેવત્મન હમકાર હુમન્દ મુન પઅતાકીનીતન દોગાન દેરન્ગ. શએદાઅનઅ ખરમગાન પવન કબદ મર્દીઅ ઈમદલુનેત. વલ્મન્શાન શએદાઅને સીચ વ દર્દ વ જ્વારાન વ બીશ વ જરીક દાતારાન વ ખવીશ-જવીન્દતારાન તુમ-નોખમેગાન વ ગુન્દગીઅ વ પુતગીઅ વ વદગીઅ યાઈત્યુનતારાન મુન કબદ કબદ મર્દ કબદ નામચેશ. વ અવ્શાન હમાક દયન તને મર્દુમીઅ બાહરીઅ ગોમીખત ઈફવીમુનેત વ પવન મર્દુમાન દખ્શે રોશન.

૧૪. અપઅશ શએદા વ અરગાનજરવશ શએદા જક મુન લેવત્મન વારાન કેદારાન પવન કોખશરને ઈફવીમુન્દ. ગનાકમીનોઅ દાદ સલીતરીઅ વ દીન યાતુકીઅ વ જન દરજઅ વ કુનરને ગેહાન ખામીઅ. અવશ કામે દેન્મન “આઈગમ અલ પુર્સીદ વ અવમ અલ શનાસીદ, મેમન આતમ પુર્સીદ વ શનાસીદ મિન આખેરે લે લા યાતુનીત.”

૧૫. વ દેન્મનઅ ઈમદલુનેત આઈગ ગનાકમીનોઅ કલાઅ વસ દરાનાક વ વસઅ કલાઅ કુલીન્ગે સે સાલે વસઅ કલાઅ ખમ્રા વસઅ વાન્ગે મઘ્રાઅ આહલોખન અમત અકામે-હુમંદીહા જનેત કલાઈ વાહુનેત કતુનેત.

૧૬. કુન્દક શએદા જક ઈ ખારે યાતુકાન. નોક નોક શએદા જક ઈ નોક નોક

(૧) અમે ઈમિસા ડાહજ છે પણ તે TD માફક ડાહજ નેહઅ.

(૨) આ નજર લાગવાની બાબતનો ઇસારો છે, કે ત્યારે માણસો ક્રાંધિ મુંદર ચીજ નેચ ત્યારે તેમ્પાઅ ખોદાનું નામ ચાદ કરવું. નહીં તો તે મુંદર ચીજને નજર લાગે. હાલ પણ કેટલાકો ક્રાંધિ મુંદર ફળ ચા કુલ નેહ ‘શુકરાના’ એલે છે.

(૩) કલાઅ ફા. ۱۰۰۰۰۰

(૮) ફા. ۱۰۰۰ frand.

(૫) Lit. પોતાને ઉત્પન્ન કરનાર. અજ ને બદલે T D માં અજ શઅ છે જે ડા. ઉવેરટ ‘ગી-વગીઅ’ વાંચી grief ‘ગમ’ અર્થ કરે છે.

(૬) D H માં અમે શઅ “યાઈત્યુનતારીઅ” છે. પણ આખા વાક્યની ઇયારત મુજબ T D માં ‘યાઈત્યુનતારાન’ શઅ છે તે યરાબર છે.

(૭) lit. નિરાણી.

(૮) 1) H માં અજ છે તે અજ ને TD માં મળે છે, તેનું ખિગડેલું ૩૫ છે.

(૯) D H માં અજ છે તે T D માફક અજ નેહઅ.

(ચિટલે ખૂરી નળરનો) દેવ તે, કે જે જ્યારે માણસો કોઈ ચીજ જોય છે, ત્યારે ખોદાના નામથી ઓલવા નથી, ત્યારે તેને ખરાબ કહે છે.

૧૩. તેઓ દરેક, ધણી દેવો અને દરજ સાથે કામ કરનારા છે, કે જેઓનું વિગત-વાર ખુદલું વર્ણન કરવું લંબાણ (થઈ જાય). વહી ગોરસાના દેવો ધણી સંખ્યામાં (છે એમ) કહેછે. તેઓ સંકટ અને દર્દ અને ખુદાયો અને દુઃખ અને ઠગારી જીતપત્ર કરનારા અને સ્વાર્થ જીતપત્ર કરનારા અને અંધકારની ઝોલાદના અને મંથક્રી અને નજીસાત અને રાઈ લાવનારા દેવો (છે), કે જેઓ ધણી ધણી સંખ્યામાં અને તરેદવાર નામનાં(છે). તે સઘળાઓએ માણસજાતનાં શરીરમાં (પોતાના) અંશ ભેટ્યો છે અને માણસોમાં તેઓની ખાશિયત જાહેર (છે).

૧૪. અપ્સારાશ દેવ અને અસ્પન્નજરવશ દેવ તે, કે જેઓ વરસાદ ઊત્પન્ન કરનારા (યજ્ઞદેવ) સાથે લગ્ન કરતા રહે છે. ગનામીનો કાયદો, પદ્મી; અને (તેની) દિન, જાદુઈ; અને લથિયાર, દરજી; અને કામ, દુનિયાને નુકસાન કરવું (છે). તેની મરજી આ કે “મને ના પુછો અને ના પીછાનો, કારણ કે અગરજે અને પુષ્કશે અને પીછાનશે તો મારી પુઠે નહીં આવશે.” (અંતરે કે મારે માટે થણી પરપુષ્ક કયા વગર આંખ વાંચી તમે મારે મારે ચાલો).

૧૫. અને આ પલ્લુ કહેછે કે ગનામીનો, એક પોકારથી, વળી એક ત્રણ વર્ષના મર-
વાના પોકારથી, વળી ગધેડાના પોકારથી, વળી અશેા માણસ, જ્યારે તેને અચાનક મારવામાં
આવેછે ત્યારે પોકાર કરેછે, તેવા તેના પોકારથી, દૂર નાહસે છે (lit. રહેછે. મતક્ષય આ
કે ઉપર કહ્યું કે ગનામીનો ઈચ્છિતો નથી કે કોઈ તેને કોઈ પુછપરછ કરે. તે કોઈપણ બાબતની
પુછપરછથી બીહોછે, તે એટલે સુધી કે કોઈ સાધારણ પોકારથી પણ તે બીહીને દૂર નાહસેછે).

૧૬. કુન્દક દેવ તે કે જે જાદુગરોનો ઘોડો (છે). તરેહ તરેહના દેવો તેઓ છે કે

[illegible]

(୧୧) ଶ୍ରୀ. ପ୍ରାଚୀନ. ଶାସ୍ତ୍ରୀ ନବାବଜୀ, ଅକ୍ଟୋବର ୧୯୨୨.

(૧૨) D H માં અસલ હમિલો $g^{100} =$ છે તે છેકાન પછવાડેથી કોઈ અંશ $=$ '૨૧૨' અંશને '૭' કર્યો છે. પણ TD માં તે 'સે સાલે' છે.

મુન વનાસે દામાન વાદુન્દ, અઘ્યાબશ દાદ. વલ્મનુશાનય અપાખ્તરાન ઈ દયન સેપેહર દોઆરેન્દ કબદ કબદ મકે પવન કોઅશરને ઈકવીમુન્દ. અવશાન કમારીકાન વલ્મનુશાન હકુતાન ગોકચેહર શેયશમન વ દુમ્બ વ મુશપરીકે દુમ્બહુમન્દ ચેહવુનેત દેહ. અજશાન દેનુમન દેહ દેહરને એ ગેતીક, અઘેત આસમાન વ મય વ જમીક ઓર્વેર ગોસપન્દ વ અયોક્ષોસ્ત વાત વ રોશનીઅ વ આતશ મકુમ પવન દેનુમન હમાક સલીતરીઅ આહુ-ક્રીનેત ઈકવીમુન્દ. વ મિન વલ્મનુશાન વલ મય વ ઓર્વેર વ અવારીક દેહરને વ મિન મય વ ઓર્વેરાન આહુક વલ જનવરાન યામતુનેત. ચેગુન દેનુમન દેહ દેહરને મુન અઘેત ગેતીકા મિન જક દેહ દરજીઅ વજન્દ ખીશે વ યસ્ક વ મર્ગ વ અવારીક હના-ક્રીઅ વ આહુક્રીનરને હમાઅ યામતુનેત. વલ્મનુશાન શઘેદાઅાન જીઅમ હુરમોઈ લેવત-મન અઘેબારીઅ વ અવજરહુમન્દ ગોહરે આહમીનીક.

૧૭. સદે વ પુરક જીનાક વ તારીક વ ગન્દે દયન અફાજ પઘેતાક દુશબુ રાઘે ઈમિલ્લુનેત આઈગ તાર પવન યદમન શાયદ વખુદુન્તાન વ ગન્દગીઅ પવન કારદ શાયદ બોરીદન વ આત યક હજ્બર ગખા દયન વતીસ્તા પાદેકરાહ વાદુન્દ પવન હના યખસુન્દ આઈગ અયોતાક હુમન્દ. અવશ પાદકરાશ અયોતાક્રીઅ સલીતર. અવશ બન્દ વલ હકુતાન અપાખ્તરાન અઘેત ઈ પવન વીશ સદોઅ ચેગુન કઘેવાન અઘેત, પવન વીશ ગમોઅ ચેગુન વહરામ. અવશાન પુરશને ગન્દગીઅ વ મિન તર્શને વજગ અવારીક હનાક્રીઅ પત્યાન.

બાબ ૨૯

મદમ ચેગુનીઅ એ કેશવરીહા.

૧. ઈમિલ્લુનેત પવન દીન આઈગ જકે શશ રદીઅ (કેશવર) કાલા અયોક્રી રદી અઘેત. ચેગુન અજેહ રદ અપાખગજહુત એ ખવનદઆન, વ સવહ રદ હોહજહુરોદયહરીહના પરેશત-

(૧) TD માં એ હમિલા ૪૪૦ ૪૪ છે, તે ખરાબ છે.

(૨) તેઓથી, એટલે બપલા ગ્રહો અને ખરતા અને પુછડીઆ તારાઓ, તેઓ પેદાશરાપર ખૂરી અસર કરનારા છે તેઓથી.

(૩) એ હમિલા ૪૪૦ છે પણ તે ૪૪૦ કા. જા નો બલથી લખાયેલા હમિલા દિસેછે.

(૪) અતિ ઘણું અંધારો માટે એ એક હરિતલાહ છે કે 'તે હાથમાં પકડી રાકાય એવું અંધારું છે.' માનોખેરદમાં ડા. બેવેર કહેછે તેમ એવાળ ફકરા છે કે

બાબ. VII ક. ૩૧ જાણી જાયું ત્રી, ૫૦ ૧૦ ૧૫ ૧૦૩ ૧૦૬ ૧૧૦ ૧૧૧-૧૧૬. ઘરાબ. પાનું ૨૧.

જેઓ તરેહવાર રીતે પેદાયશનું તુકસાન કરેછે. અને તે (તુકસાન) માટે તેઓને પેદા કરેલા છે. વળી તેઓ તે ગ્રેહો, જેઓ આસમાનમાં ધણી મોટી સંખ્યામાં દોડેછે, તેઓ સાથે ઝગડો કરતા રહેછે. તેઓના મુખ્ય તે સાત (ગ્રેહો) ગોચેદુર (એટલે ખરતાતારાઓ) નું ધડ અને પુછડું અને પુછડીવાળા મુશપરીક (એટલે પુછડી આ તારા મળી) ૧૦ છે. તેઓથી દુનિયાની આ ૧૦ પેદાયશ, જે આસમાન, અને પાણી, અને જમીન, એર્થર, ગોસ્પન્દ, અને ધાતુ, પવન, અને રોશની, અને આતશ, અને માણસો છે, તે (તેઓની) આ સઘળી બીધી એવવંતી થાયછે. અને તેઓથી પાણી અને ઝાડપાનને અને બીજી પેદાયશને અને પાણી અને ઝાડપાનથી તે એક જનવરોને પહોંચે છે. એ મુજબ આ ૧૦ પેદાયશો, જે દુનિયાઈ છે, તેને તે ૧૦ દરજીથી, આકૃત, દુઃખ અને બિમારી અને મર્જો અને બીજી હલાકી અને એક હમેશાં પહોંચે છે. એ દેવો, કે જેની મેં (જાપર) ગણતરી શ્રીધી, તેઓ આદરેમની મદદ અને તાલમેલી આસિયત સાથેના છે.

૧૭. (દોજખની) સરદ અને સુકી જગ્યા માટે અને અંધારાં અને ગંધીલાં, છુપાંમાં જાહેર, દોજખ માટે કહેછે કે તેનું અંધારું હાયથી પકડી શકાય, અને તેની ગંધકી છરીથી કાપી શકાય, અને અગરજે એક દ્વાર આદમીઓને એક બીલસની જગ્યામાં સબ કરે તે તેઓ એમ ગણે કે તેઓ એકલા છે. તે (દોજખ) ની સબ એકાંતપણા કરતાં પણ વધુ બદતર છે. તે (દોજખનો) સંબંધ સાત ગ્રેહો સાથે છે, કે જે ઘણી સરદીમાં સનીશ્વરની માફક છે (અને) ઘણી ગર્મમાં બેદરામ (ચંદ્ર) ની માફક છે. તેઓનો ખોરાક ગંધકી છે અને તરશ (ખુબવાનાં પાણી) માટે ઘસોડી અને બીજી હલાકી તેમના દુશમન તરીકે છે.

બાબ ૨૯.

કેશ્વરી (એટલે કેશ્વરોની હાકમી) ની બાબત ઉપર.

૧. દિનમાં કહે છે કે કેશ્વરોની છ સરદારીઓમાં દરેક માટે એક સરદાર છે. જેમ

(૧) આ રાખ્દ ફારસી હરફથી کیشوری એમ DH માં લખ્યો છે. પણ T D માં તે બરાબર کیشوری લખ્યો છે.

(૨) ફ્રા. l'adversary .

(૩) આ બાબનો તરજુમો કરતી વેળા પણ બુનદેશનાં દસ્તુરજી ડા. હોરાંગજી જમારપજી પાસેના ઘણા પુરાનો તેક્ષ્ટ DH જોવાનો મને લાભ મળ્યો છે. આ તેક્ષ્ટમાં આ બાબનું મથાલું کیشوری માટે છે. એટલે "કેશ્વરોની સરદારી ઉપર" એમ આપ્યું છે.

(૪) ડા. હોરાંગજીની D H નકલમાં આ કેશ્વર રાખ્દ વધારે છે તે દુરસ્ત છે. તે પુરાનીમાં નથી.

(૫) D.H. માં આ નામ کیشوری જોવામાં આવેલું છે. અરસરાગહત એ આખરે ને-
વાદનાં છે. ડા. ગિરેશ એ કેશ્વરની વચ્ચે ફ. ૧૧૦ નો کیشوری જોવામાં આવેલો છે.

યરો, ^(૧)કુદ્દકુશ રદ સ્વર્ણતનિદ એ હુસ્પાંસન્યાન, ^(૨)વીદદકુશ રદ અર્ધરીજરાસ્ય ઉસ્પા-
સીનાન, ^(૩)વોરૂપરશત રદ હુગસ્ય, ^(૪)વોરૂજરશત રદ ચપ્રવાક. જર્તુહશત કેશવરે પુનીરસ વ
હુર્વેસ્પય કેશવરહા રદ. આહલોખાન ગેત રદ. ગોકૃત આઈગ શાન હમાક દીન મિન
જર્તુહશત મક્રીરૂન્ત.

૨. દયન કેશવરે પુનીરસ કપદ જનાક અચ્ચેત મુનશ દયન જવીત સરીચ્ચ હમાક
સેતાચ્ચે કોપ્પસને પથારે. પવન મીનોઈહા નીરૂ વદર્ગ અવશ બસત ઈકવીમુનેન, ^(૫)હમાવનહા
એ પુનીરસ કરીતુનેત.

અંગુશીદે ^(૬)જક કેશવરહા એ દેદીગર એગુન કન્ગદેજ, ^(૭)જમીકે સાવકવસ્તા વ દરેતે
તાજકાન વ દરેતે ^(૮)પચ્ચેસાનમુ રૂદે નાવનાક ^(૯)અઈરાનવેજ વરે જમ કદે ^(૧૦)કેશમીરે અન્દરીનીન.

(૧) D. H. માં આ નામ છે *ḥuṣpānsan* એક જગ્યાએ *ḥuṣpānsan* છે. ડા. ઉવેરક તે કુરવ. ય.
ક. ૧૧૦ નો *ḥuṣpānsan* એક જગ્યાએ *ḥuṣpānsan* છે.

(૨) I. H. પ્રમાણે *ḥuṣpānsan* એક જગ્યાએ *ḥuṣpānsan* છે. ડા. ઉવેરક પ્રમાણે એ કુરવ. ય. ૧૨૧ નો *ḥuṣpānsan* એક જગ્યાએ *ḥuṣpānsan* છે.

(૩) યુસ્તીમાં કુદ્દકુશ અને વીદદકુશ એક કેશવરના નામ સાથે આપી તેઓનો એક જ સરદાર ઉપલો
સ્વર્ણતનિદ એ હુસ્પાંસન્યાન' જણાવ્યો છે. પણ દ. દેરાંગણની DH નકલમાં ઉપર નામ આપ્યાં છે
તેમ એ જૂદા કેશવરનાં એ જૂદાં રદ જણાવ્યા છે તે ખરાબ છે. એ નામ ડા. ઉવેરક મુજબ કુરવદીન
ય. ક. ૧૨૨ નું *ḥuṣpānsan* એક જગ્યાએ *ḥuṣpānsan* છે.

(૪) D. H. પ્રમાણે *ḥuṣpānsan* એ કુરવ. ય. ક. ૧૨૨ નો *ḥuṣpānsan* છે.

(૫) કુરવ. ય. ક. ૧૨૨ નો *ḥuṣpānsan* એક જગ્યાએ *ḥuṣpānsan* છે.

(૬) D. H. માં આ હાજર નથી મુજબ છે. "જર્તુહશત દેન્મન કેશવરે પુનીરસ હર્વેસ્પય આહ-
લોખન ખોસ્તી રદ હમાકચ રસીચ્ચ મિન જર્તુહશત આઈગ શાન હમાક દીન મિન જર્તુહશત મક્રીરૂન્ત"
એટલે "જર્તુહશત આ પુનીરસના કેશવરના અને સમ્પળા અરી શોકોના મુલકનો સરદાર હોતા, અને
સમ્પળાઓની સરદારી જર્તુહશતથી હતી; કારણ કે તે સમ્પળાઓએ દીન જર્તુહશતથી કાપૂજ રાખી હતી."
આ કુશમાં D. H. ની નકલની હાજરમાં *ḥuṣpānsan* ને એ 'આહલોખન પુસ્તી' વાંચ્યો છે. (*ḥuṣpānsan*
હા. *ḥuṣpānsan* & *high way*). એ જગ્યાએ કેશવરથી 'આહલોખનાન ગેતી' એટલે 'અરી શોકોની દુનિયા'
પણ વંચાય. યુસ્તીમાં 'ગેત' છે તે 'ગેતી' માટે છે.

(૭) D. H. માં એ હાજર 'દયન દેન્મન સલીહા જમાનગીચ્ચ સેતાચ્ચે કોપ્પસનીચ્ચ એ
પથારી' છે. એટલે 'આ ખૂરા જમાનામાં આહરેમન (lit. હરીશ) ના જુલમગાર કણ આમાં છે.'

(૮) D. H. ની નકલમાં આ રાખ્દ પેલેલી હર્ફે *ḥuṣpānsan* 'પુખ્તાનગાહ અથવા પુખ્તિગેનાહ'
હા. *ḥuṣpānsan* 'આરામની જગ્યા' છે. તે હાજરથી દિસે છે કે આ હમલો પાવંદ હરફે *ḥuṣpānsan* બગડ્યો છે.

કે અર્જેહનો સરદાર 'અષાધગજહત એ ખ્વનદયાન' અને સવહનો સરદાર હોહજરોદથ હીહના પરેશત યરો, ફર્દદકુશનો સરદાર સ્વર્ધતનિદ એ હુસ્પાંસન્યાન., વીદદકુશનો સરદાર અઈરીજરાસ્પ ઊસ્પાસીનાન, વોડખરશતનો સરદાર હુગસ્પ, (અને) વોડખરશતનો સરદાર અપ્રવાક. જરથોશ્ત ખનીરસ કેશ્વરનો અને વળી સધળા કેશ્વરોનો સરદાર છે. અશો લોકોની દુનિયાનો સરદાર (તે છે). કહેલું છે કે તે સધળાઓએ દીન જરથોશ્તથી કબૂલ રાખી હતી.

૨. ખનીરસના મુલકમાં ઘણીક જગ્યાઓ છે કે જે બીજી સરદારીમાં (એટલે જરથોશ્ત સિવાય બીજાઓની સરદારીમાં) આહરેમનના સધળા જુલમ અને કજ્યામાં (રહે છે). મોનોઈ શક્તિથી તે (ખનીરસ) માં એક માર્ગ બનાવેલો છે (કે જેને) ખનીરશની આરામગાહ કહે છે.

એના જેવા બીજા મુલકો (છે) જેવા કે કંગદેજ, સાવકવસ્તાની જમીન, અને દશ્તે તાજકાન, અને દશ્તે પગ્મયાનસુ, રૂદે નાવતાક, અઈરાનવેજ, (જે) જમશેદનું બનાવેલું સ્વસ્થાન અને માહેલું કેશમીર.

આ ચીતવદ પુણનો ઇસાએ દિસે છે કે 'ખનીરસના મુલકમાં એક જગ્યા છે જે માર્ગે સેવરની આરામગાહે રવાનો જાય છે.'

(૬) પાઠદેનો ૧૦૭-૧૦૮. જુઝ્મા ધમપારની આક્રીત, 'તેજ મુલક'. (૧૦) આંવા-યશ ક. ૫૮, ૫૭ નો ૨૦૪. જુઝ્મા મારી અવરતાના વિશેષ નામોની ક્રહંચ પા. ૩૫ ૪૦.

(૧૧) યાદગારે વડરીશન ક. ૫૦ પ્રમાણે એ મુલક ફરેદુને જીતી લઈ પોતાના પેહેવાઈ તે ધમનના બાદ-ખુશ્ત (ગાદનામાના મર્ગ) યાદશાહને બેઠા આપ્યો હતો. જુઝ્મા મારી યાદગારે વડરીશન પા. ૧૦૮ થી ૧૧૦.

(૧૨) આંવાયશ ક. ૩૭ નો ૨૦૪-૨૦૫ અકઝાનીસ્તાનનો Poshin ની ખીનનો મુલક. જુઝ્મા મારી ક્રહંચ પા. ૧૨૮. (૧૩) બાબ ૨૧ ક. ૫ ની 'નાહવતોક' નદીનો મુલક. (૧૪) અધરાનવેજ તે જમશેદે આનાવેલું (જમકર્દ) રવરયાન (૧૨) છે. તે બાબે જુઝ્મા મારી જમશેદ. હિમ અને આનરા નામની યાવડીમાં જમશેદનો વિષય. જુઝ્મા મારી ક્રહંચ 'ધિમ' રાખ્દ.

(૧૫) D. H. માફેડે અન્દરન આપે છે તે વધુ સહી છે. Inner Kashmir. આ નકલ આ નામ કેશમીરને બદલે કશ્મીર આપે છે, જે પરથી દિસે છે તે કદાચ શીરોદામાંનું કશ્મર હોય અને નહીં કે હાલનું હિંદુસ્તાનનું કેશમીર. એ કશ્મર બિરાસાનમાં છે. જુઝ્મા માટે B. B. Royal Asiatic Society આગળ વાંચેલા વિષય "Cashmere and the Ancient Persians," pp. 11, 12. ૫૯ પછીથી એ મુલકને હિંદુસ્તાનમાં જણાવે છે તે પરથી બોલું દિસે છે કે એ કેશમીર છે.

૩. અવશાંન રદી અગ્રેશ દયન પાતખાહીઅ ખનખતુનેત. ચેયુન ઈમદ્દુનેત આઈગ પિશોતન વિસ્તાસ્પાન મુન અગ્રેશીનીઈ કરીતુનન્દ પવન કંગદેજ બુમ, અગ્રેશીયે પ્શેન્ગા પવન જમીક સાગ્રેકવસ્તા. અવશ ગોપતશાહ કરીતુનન્દ. પર્શદગા ખેમ્મયાન પવન દશ્તે પેશ્યાનુસઈ. હન રાએ ખેમ્મયાન ગેશા બીમે ખુશમ રાએ દયન ખેમ્મે પર્વરીદ.

(૧) આ હખારત D.H. માં નીચે મુજબ છે. *આગ્રેશીયે પ્શેન્ગા પવન જમીક સાગ્રેકવસ્તા. અવશ ગોપતશાહ કરીતુનન્દ. પર્શદગા ખેમ્મયાન પવન દશ્તે પેશ્યાનુસઈ. હન રાએ ખેમ્મયાન ગેશા બીમે ખુશમ રાએ દયન ખેમ્મે પર્વરીદ.*

(૨) એ રાહ યુશ્તરપનો છેડરો હતો. દરિયાને ઘીની પ્રમાણે એને “ચીત્રામીનો” નામની એક નદી ઉપરથી એમ કહેતા હતા, કે જે નદી એના કંગદેજના મુલકમાં આવી છે. જુએ મારી ફરહગ “પેશોતન” રાખે પા. ૧૨૭.

(૩) જુએ મારી ફરહગ “અગ્રેશીયે” રાખે પા. ૭.

(૪) D.H. આ નામ *પરતાશી* ‘પરતાશી’ અથવા ‘ફરતાશી’ આપે છે તે વધારે બરાબર દિસે છે. કારણ ફરવરદીન યશત ફ. ૧૩૮માં એક ‘ફ્રાક્ષતી’ ખુનખ્ય’ નામ મળે છે. જુએ મારી ફરહગ “ફ્રાક્ષતી” રાખે પા. ૧૮૪. કોઈની ધાર્મિકી બચાને એમ (ફ્રા. ખન્ન સં. ‘પ્રખમ’ બરની) માં રાતી રાખી બચાવવું, અને પછી તે બરની પરથી ખેમ્મયાન નામ આપવું, એને મળતી વાત હમરોટર ઇસાઈ કરે છે તેમ હિંદુએ, આક્રાના અને યુનાનીએ ઉપરથી પણ મળે છે. હીરોડોટસ પ્રમાણે (Herodotus V., ch. 92) એશીની-અનો સામે લડવાને અને તેઓનો એક આગસો રોહરી હિપીઅસ, જેને તેઓએ રોહરમાંથી કાઢાડી મુક્યા હતા, તેને તે રોહરમાં વડા તરીકે પાછો સ્થાપવાને સ્પર્ધાને કોરોશ કરતા હતા અને તે માટે તેઓએ પોતાને લગતા બીજાં રોહરોના પ્રતિનિધિઓની સભા બોલાવી હતી. તેમાં કોરીનથીઓના વડા સોસીકલીસે એ વાત નીચે મુજબ કહી છે.

કોરીનમાં પેહેલે થાડાં માણસોને હાથ રાખ્યો અધિકાર (Oligarchy) આલો. એશીઆડી (Bacchiadae) નામ ધરાવનારોએ ત્યાં હકુમત કરતા હતા. એ કુટુંબવાળાઓ માહોમાહેજ લગન કરતા. એ કુટુંબમાં એમ્બીઅન (Amphiou) નામનો સખસ હતો, જેની લબ્ડા (Labda) નામની એક લગ્નડી બેઠી હતી. એ સખમે તેણીની સાથે એશીઆડી કુટુંબનો કોઈ ધણી પરણવા નિકળ્યા નહો. ત્યારે ઇતીએન (Eetion) નામના પેદ્રા (Petra) ના મુલકના એક ધણી પરણ્યો. તેણીને પેટે તેને કોઈ ફરહગ નહોં થયા. ત્યારે તે દેલશીના મંદિરમાં તે માટે આકાશવાણી (oracle) પ્રુછવા ગયા. તેને જવાબ મળ્યા કે ‘તારી ધણીઆણી હમલદાર છે. તેણીને પેટે એક ગોળ પથ્થર જનમશે. તે પાદશાહોના માથાં ઉપર પડી કોરીનથીની આબરૂનો બચાવ કરશે.’ એવીજ એક આકાશવાણી કોરીનથીઓને અને આગળ મળી હતી, પણ તે વખતે તેઓ તેની મતબબ સમજી શક્યા ન હતા. તેથી આ જરા વધારે બોલ્યા આકાશવાણી બોલી તે એશીઆડી કુટુંબવાળાઓ ચેતી ગયા અને હકીમીન ન બુલે તેમ યુપચુપ ગોઠવણ કરીને કે તેની બાપડી લબ્ડાને પેટે જે બાળક આવતારે તેને તેઓએ મારી નાખ્યું. બાળક આવતારતાં ૧૦ જણને તેઓએ તેણીને રોહરે મોકલ્યા કે તે બાળકને મારી નાખે. તેઓ પેદ્રા રોહર ગયા અને લબ્ડા પાસે તેણીને બાળક માર્યું. તેણીને તેઓની બહી મતબબ બાબર ન હોવાથી તેણીએ તે બાળક તેઓમાંથી એકના હાથમાં આપ્યું. એવું ધારીને કે તેણીના વૂર હકીમીન માટેની મિત્રાચારી પાતર તેઓ તેના બાળકને રસાડવા આવ્યા છે. તેઓએ નક્કી કર્યું હતું કે તેઓમાંથી જેની કોઈના હાથમાં બાળકને આપવામાં આવે તેણે તે બાળકને જમીનપર પછાડી મારી નાખવું. ભયારે લબ્ડાએ પોતાના બાળકને તે ૧૦ જણમાંથી એકના હાથમાં આપ્યું ત્યારે તે બાળક કોઈ બોલાઇ બહેસથી હસવા લાગ્યું. તે જોઈ તે લેનારને તે નિર્દોષ બાળક માટે દયા આવી અને તેથી તેણે તેને પછાડી મારી નાખવાને બદલે બીજાના હાથમાં આપ્યું. બીજાને પણ મારી નાખવાનો જીવ આલ્યો નહો. ત્યારે તેણે ત્રીજાને આપ્યું. ત્રીજાએ ચેપાને આપ્યું. એમ દસે જણના હાથમાંથી તે બાળક પસાર થતાં કોઈના પણ જીવ તેને મારી નાખવાને આલ્યો નહો. તેથી તેઓએ તે બાળકને તેની માતાને પાછું મોકલ્યું અને બહાર આવ્યા. દરવાજા ઉપર આવી તેઓ એકમેકનો વાંક કાઢાડવા મંડ્યા કે તેઓ બાળકને મારી નાખવા આવ્યા પણ મારી નાખ્યું નહો. પાસ ફરી તેઓ પેહેલા ધણી, જેના હાથમાં પેહેલે બાળક આપવામાં આવ્યું હતું, તેનો વાંક કાઢાડવા લાગ્યા કે તેણે ગોઠવણ પ્રમાણે તેને જમીનપર પછાડીને મારી નાખ્યું હતું. તેઓએ મસલત કરીને દરવકાથી કે તેઓએ પાછા ધરમાં તેને છોડકરને મારી બાળી જમાએ સાથે મળીને તેને મારી નાખ્યું. પેલી માતા લબ્ડાએ બારણા આગળથી આ મસલતની વાત સાંભ-

૩. તે (મુલકો) માં પાદશાહી માટે એક અમર સરદાર નેમેતો છે. જેમ કે કહે છે કે પેશાતન વિશ્વાસ્થાન જેને ચતોમીનોઈ કહે છે તે કુંદજના મુલકમાં, (અને) પશાનનો અમરસ સમ્બાકવસ્તાના મુલકમાં (સરદાર છે). એને ગોપતશાહ કહે છે. પરીદગા ખેમખયાન, દરતે પેશયાનસાઇમાં (સરદાર) છે. એને ખેમખયાન આ માટે (કહે છે) કે ખશુમ (એટલે ખશમ અથવા ગોસ્સા) ની ધારતીથી એને એક બરણીમાં ઉધારવામાં આવ્યો હતો.

જો અને તેઓની ખૂરી મતલબથી વાંકે યઈ. તેથી તેણીએ તુરત જઈને પોતાના બાળકને એક પેટીમાં સાંભળી, પેટી દેસે જઈ પાછા ઘરમાં ગયા અને બાળકને માથું અને પછી પોતે બધે બાળ્યું. પેટીમાં મુકવામાં આવ્યું હોય એવો રાક ન જવાથી પેટી પેટી તેઓએ એળી નહીં. પોતાની શોધમાં નિષ્ફળ થઈ તેઓ કોરીન્ય પાછા ગયા અને સઘળી હકીકતથી એકીઆડી કુટુંબવાળાઓને વાંકે કીધા. એ મુજબ એક પેટીમાં સંતાવાથી તે બાળકનો અચાપ થયો તે ઉપરથી તેનું નામ સીપસેલસ (Cypselus) પડ્યું.

* પેટી (chest) મોટેના પુનાની શબ્દ *cup-sai* હોવાથી એને *cup-salos*, Cypselus નામ મળ્યું. (Smith's Classical Dictionary.) દાર્મિરેટર કહે છે કે આ એમના નામ (અવસ્તા *સપ્સલસ*) નામમાં ને *સપ્સલ* (સં. ક્ષમ કા. સ્મ શબ્દ છે. તે પણ ઉપલા વાર્તાના Cypselus સીપસેલસના નામના મુજબ 'કુપસ' ને મળતો છે. અકુગાન સરહદપરના એક તાપકાનું નામ 'કરરાહી' છે. તે નામ પણ એક વાસણ (કરાહી) ઉપરથી પડ્યું છે. તેની વાત અકુગાન સરહદની મારી સફરના એકેવાલ પરથી નીચે ઉતારે છે.

"આકુગાનીસ્તાના "એમરુ" નામના થોડા જણાવતા એક ટોળા વિષે કાંઈ જાણવું પારમીએને અજાતું ગણારો. એ ટોળા આતરાની પરસેરા ફરે છે. એ ટોળા દર અકવાડિએ એક વાર એ પરસેરા માટે એકઠો ધાય છે. જેમાં મરદ એમરત સઘળાં સાથે ભાગ લીએ છે. પરસેરા ખલાસ થયા પછી તેઓને વડો ધરમયુર આતરાને બુજવી નાખે છે અને એલે છે કે "એમરુ" એમરત આતરા (એમર) બુજવી નાખે (એમર) એમર એમર મારી નાખે.) એ શબ્દ ઉપરથી અને એ રીત ઉપરથી એ ટોળા એ નામથી ઓળખાય છે. આતરાને માન આપવા છતાં તેને થોડાક અરસાપાદ બુજવી નાખવાની રીત અજબ દેસે છે. પણ કહે છે કે આપણા ટોળાના દરમીયાણા સાહેબો પણ દર વરસે આતરા આદરાના આતરા આતરા એકેરામ સાહેબ મનમુખ ચલ યવા ઇએ છે. અને પછી નવા બરડા ફરે છે. કેટલાક અમરિતઓની એક કિયાની પણ એ ઉપરથી યાદ આવે છે કે જેમાં દેવલમાં બાળવામાં આવતી પવિત્ર મીણબત્તીઓ એક ચોક્કસ દિવસે બુજવી નાખી નવી સુગંધાવામાં આવે છે. એ "એમરુ" નામના આતરા પરત તાપકાની એક શાખા "કરાહી" નામે છે, જે રાહદોના અર્થ એક જાતનું રાંધવાનું વાસણ થાય છે, જે વાસણ "કરાહી" ને નામે આપણ પારસીઓના વાવરચીખાનામાં ધણું સાધાયું છે. એ ટોળાના નામની તવારીખ રમુજ છે. કહે છે એમરુ નામના ઉપલા તાપકાની એ રાખસ નામે અબદલા અને જકરીઆ એક દિન રોકાર કરવા ગયા. તેઓ ફરતા ફરતા એક જગ્યાએ આવ્યા, જ્યાં થોડા વખત આગમજ એક લશ્કર છાવણી નાખી પડ્યું હશે. ત્યાં આવતાં અબદલાને એક "કરાહી" પોલી મળી. આગળ ચાલતાં જકરીઆને એક નાનું નર બાળક મળ્યું. હવે જકરીઆને ઘણું છોકરાં હતાં પણ અબદલાને કાંઈ ન હતાં. તેથી તેઓએ એકમકની ચીજ અબદલ બદલ કરી લીધી. અબદલાએ પોતાને મળેલી "કરાહી" આપી, જકરીઆ પાસે ને છોકરો લીધો તેને એ બનાવની યાદગારીમાં "કરાહી" કરીને નામ આપ્યું. પોતાને થેર લેખ જઈ તે છોકરાને પાળી પોલી મોટા કીધા અને પોતાના ટોળાની એક છોકરી સાથે પરણાવ્યા. તેને પેટ અવતરેલા વંશજોના તાપકાં તેના નામ ઉપરથી "કરાહી" તરીકે જણાવા લાગ્યા. એ તાપકાં "કરાહી" અથવા "કરાહી" ના અપભ્રંશ નામે પણ જણાય છે. આશરીદી અને વજરી તાપકાના જણાવતા ટોળાઓ એ વરમમાંથી નીકળ્યા છે." જનિજ મરીદ તા. ૧ જુન ૧૮૮૭. The Races of Afghanistan by Dr. K. W. Bellow, p. 78.

હિંદુઓની એને મળતી વાર્તા આગાસ્ત્ય અને વસીશ્વની છે. તેમાં બરણીમાં પેદા પડવાની અને ઉધરવાની વાત ખાસ કરી આગાસ્ત્ય માટે છે જેને એ સમજે બરણી (કુબ) ઉપરથી એમખયાનની માફક 'કુબસમભવ' કહ્યા છે. He and Vasishtha are said in the Rīgveda to be the offspring of Mitra and Varuna, whose seed fell from them at the sight of Uvasi; and the commentator Sayana adds that Agastya was born in a water-jar as a "fish of great lustre, whence he was called Kalasi-suta, Kumbha-sambhava and Ghatodbhava." Dowson's Classical Dictionary of Hindu Mythology, vide Agastya. જુઓ આજ પુરતક Vasishthashબ્દ " 0 Vasishtha all the God placed in the vessel there the drop which had fallen through divine contemplation." Cf. આવી બીજી વાત માટે જુઓ Lettre de Tansar au Roi de Tabaristan. Journal Asiatique Vol., III., 1894, p. 527.

(૫) આ 'ખશુમ' ગોસ્સા, તે કરવરની વશમાં એજ ધણીની આખતમાં *સપ્સલ* 'એશમ અથવા ગોસ્સાના દેવ' માટે એલવામાં આવે છે. તે છે.

૪. પને જવીત ખીશ પવન અઈરાનવેજ. જીવંતદનરે જનુદરતાન પવન જમ કદે વર.
વલ્મનશીન રાએ ઈમદલુનેત આઈગ અઝ્ઝાશ હુમન્દ ચેયુન નરૈઈ વીવત્તધ્વાન તોસે
નવ્દરાન ગીવે ગોદઝ્ઝન ઈબદરજે કોખશરને કેદાર અયવન્દ પુસે પોરદાખશતાર્થ. વ વલ્-
મનશીન હમાક પવન ફૂરીકદે કેદાર બરા વલ અઝ્ઝેખારીઅ સોશયોસ બરા યામતુનન્દ.

૫. સામ રાએ ઈમદલુનેત આઈગ અઝ્ઝાશ ચેહુનુન્ત પવન જક મુનશ તરમીનરનીઅ
દીને માજદયસ્નાન તુરકી મુન નોદાવન કરીતુન્દ અમત ખરમુન્ત ઈકવીમુનાત પવન
તીર બરા વનારત. તેમમન પવન દરતે પેશ્યાનસઈ અવશ જક ઈ અવાદન ખુશરપ મદમ
ગોદે ઈકવીમુનાત. મીઆને મર્મો શેકસ્ત. અવશ ફરે અજવર વેહેરત ઈસ્વીમુનેત. પવન
જક કાર આઈગ અમત અજ્ઝદદાક અરચક ચેહુનુનેત વલ્મન આખીજેત મિનશ
ગયા જકતલુનેત. અવશ ખીવર ફૂરોદરે આદલોખાન પવન પાનકીઅ હુમન્દ.
દદાક મુન ખીવરસપ કરીતુન્દ દેનમનઅ ઈમદલુનેત આઈગ ફૂરીદુન અમતશ દદાક
બરા વખદુન્ત પવન કુશતન લા સાયસ્ત. અવશ આખેર પવન ફૂરે દેમાવન્દ બરા બસ્ત.
અમત અરચ ચેહુનુનેત સામ આખીજેત અવશ મખીતુનેત વ જકતલુનેત.

૬. કંગદેજ રાએ પવન કોસ્તે ખોરાસાન મિન વરે જરેહ ફૂરાખીકન્ત વલ જક
કોસ્તે પવન કબ્દ ફુરસન્ગ. દરતે પેશ્યાનસઈ પવન કાવુલસ્તાન ચેયુન ઈમદલુનેત આઈગ
બાલીસ્ત પઝેતાકતુમ પવન કાવુલસ્તાન આઈગ પેશ્યાનસઈ. તેમમન મર્મતર, પવન બાલા
બુલન્દતર લવીત મર્મો. અઈરાનવેજ પવન કોસ્તે આતરો પાતકાન. જમીક સાએકવ-
સ્તાન પવન રાસે તુર્કસ્તાન વલ ચીનસ્તાન પવન કોસ્તે અપાખતર. વરે જમ કદે મીઆને
પાર્સ પવન સુવા. અઝ્ઝતુન ઈમદલુન્દ આઈગ વરે જમકદે અજરે ફૂરે યમકાન. કેશમીર
દયન હીંદુસ્તાન.

(૧) આ “હમાક તોખમે” અંદરે “સર્વ કાડનાં બીજવાળું કાડ” છે. જુઝ્ઝા બાબ ૨૭ ફ. ૨૬ બાબ
૬ અને ૧૮. આ કુકરે સમજા કેરવરના સરદારાની બાબતની વચ્ચે શા કાલે આપ્યો છે તે સમજ
પડતી નથી.

(૨) DH પ્રમાણે એ ઇમિલી સુધાર્યો છે.

(૩) I H માં ‘આઈગ’ છે તે બરાબર છે. યુસ્તીમાં ‘જન’ છે તે દુસ્ત નથી.

(૪) એ નામ ઉવેર TD નક્ક પ્રમાણે નસાઈ આપે છે તે દુસ્ત છે. DH નસાઈ આપે છે
તથા દિસે છે કે તેમાંથી ‘ર’ નિકળી ગયો છે.

(૫) ‘અહીં ‘સામ’ના ‘આનદાની નામથી કેરસરપનો ઇસારો છે કે જેના બપાવાનું નામ સમ અથવા
સામ હતું. ૪૨૧૨દીન યરત (ફ. ૬૧) માં એને ~~અઝ્ઝાશ પાનકીઅ~~ અંદરે ‘સામનોકેરસરપ’ કહ્યો છે.
જુઝ્ઝા મારી અવસ્તાના વિશેષ નામની ફરહંગ પા.૫૯થી ૬૩ ~~અઝ્ઝાશ~~ રાખ્. જેમાં આ બાબતનાં ઇસારો
સમજાવ્યા છે.

(૬) આ કુકરામાં તેની અમર્ગીનો અને સમાધી (trance) ની હાલતમાં
પીરીતનની ખીનમાં રહેવાનો જે ઇસારો છે તે અવસ્તામાંથી પણ મળે છે. વંદીદાદ (૫૨૪ ૧ ફ. ૧૦) માં
તેને ખાથઈલી પરી વજગવાનો જે ઇસારો છે, તે આ બાબતનો છે.

(૭) માજદયસ્ની દીન તરકની તેની ખીદરકારીનો આ ઇસારો છે. તે તેણે આતરો ઊપર ફૂટકો મા-
રવાની બાબતનો છે કે જેને લીધે તેની આક્રાશમાં તપાસ થઈ હતી અને તેને જોહેશમાં જવાના ક્રમમાં
અડચણ થઈ હતી (જુઝ્ઝા મારા ઇરાની વિષયો બાગ ખીજે પા. ૨૮ અઈજિહેશતનો વિષય. કામા મેમો-
રીઅલ ધૈસ્યમ ઈનનોદકરાન.)

૪. દુખને દૂર કરનાર ઝાડ ઈરાનવેજમાં (છે). જરથોશ્તનો ઊર્વતદનર જમશેદે બનાવેલાં સ્વસ્થાનમાં છે. તેઓ માટે કહેછે કે તેઓ અમર છે, જેમ કે વીવધદાન નરેઈ, નોદરનો તુસ, ગોદરેજનો ગેવ, લડાઈ કરનાર કબઈરજ (અને) અશવન્દ, જે પોરેદાખ્શ-તીનો છોકરો. અને એ સધળાઓ ક્ષૌકર્દના કામ માટે સોરથોશની મદદે આવશે.

૫. સામને માટે કહેછે કે તે અમર થયા હતા, પણ તે, કે જે માજદયરની દીન તરફનો તેનો બૂરો વિચાર, તેને લીધે એક તુર્કી, કે જેને નેહાવન કહેતા હતા, તેણે જ્યારે તે સુતેલો હતા ત્યારે, તેને તીરથી માર્યો. ત્યાં પેશ્યાન સાઈના જંગલમાં તે, કે જે અણુચટ્ટી આળ-સાઈ, તેણે તેને કબજામાં લીધો. ગરમીની વચમાં તે હારીખાઈ ગયો હતો. તેને સૌથી અહ-ડનાં (અજબર) બેહેશ્તનું નુર છે. તે કામને લીધે જ્યારે બેહાક છુટો થશે ત્યારે તે (જિંધ-માથી) ખીદાર થશે અને તેથી તે માણસ(અટલે ગિપલા નેહાવ)ને મારીનાખશે. ૧૦,૦૦૦ અશી ક્ષૌદરો તેની પાસબાનીમાં છે.

બેહાક જેને બીવરરૂપ કહેછે તે માટે આ પણ કહેછે કે, જ્યારે ફરેદુને બેહાકને પ-કડ્યો, ત્યારે મારી નાખી શક્યો નહીં. તેને સેવટે દેમાવન્દ પહાડ ઉપર બાંધ્યો. જ્યારે તે છુટો થશે ત્યારે સામ જાહેર અને તેને મારશે અને મારી નાખશે.

૬. કંગદેજ માટે (બાણુ કે તે) ખોરાસાનની તરફ કુરાખોકન્ત દધાની પથારીથી પેલી બાણુએ ધણાક ફરસંગ (દૂર આવેલો છે.) પેશ્યાન સાહનું જંગલ કાબુલસ્તાનમાં છે; કારણ કે, કહેછે કે કાબુલસ્તાનમાં ઘણીજ બહેર (અટલે દૂરથી સર્વને નજરે પડે તેવી) હંચી જગ્યા છે, કે જ્યાં પેશ્યાન સાઈ (આવ્યું છે). ત્યાં વધારે ગરમ છે. પણ વધારે જીંચી હંચાણની જગ્યામાં ગરમી નથી. ઈરાનવેજ આતરો પાતકાનના મુલક તરફ છે. સાઓ-કવસ્તાનની જમીન તુર્કસ્તાનથી ચીનસ્તાનના રસ્તા ઉપર ઉતાર તરફ છે. જમશેદનો બનાવેલો વર પારસમાં સુનામાં છે. એમુજબ કહેછે કે જમશેદનો બનાવેલો વર યમકાનના પહાડની નીચે છે). કેશ્મીર હિંદુસ્તાનમાં છે.

(૮) આર્ય જગ્યાદયર (ક. ૪૧) નો અગમ્ય છે. જેને કેરેસાર્પે માર્યો હતો. એમું દિસેછે કે આ રાખસે પેહેલે કેરસાસપને, જ્યારે પીચીનની ખોનમાં તે સુતેલો હતો, ત્યારે તીર માર્યો હતો. ત્યારપછી કેર-સાર્પે ખીદાર થતાં તેને માર્યો હતો. જમીઆદયર અને ખીળાં પુસ્તકોમાં વર્ણવેલાં કેરસાર્પાં કેટલાંક પરાક્રમોમાં આ અંક પરાક્રમ હતું.

(૯) lit. ગરમીની વચમાં તે આળેજ થયા. એટલે ગરમીથી યાત્રી તે હજાબેર આળસાઈથી સુતે હતો. વંદીદદમાં પરીઅંધેરવા બાબેના જે હસારો છે તે આ દિસેછે.

(૧૦) = નહીં અને અગમ્ય ફા. ૧૭ હાર row. અર્થ 'ખંધીકગરનો. છુટો.' (૧૧) cf.

Dadistani-i-Dinik ૭૭૦૧૩ ૧૪૫૫ ૭૯૩ ૬૬ ૧૪૫૫૫૫૫ ૪૬ ૧૬ ૧૪૫૫૫૫ ૧૪૫૫૬

(૧૨) એ યમકાન ૧૪૬ હું ધાઈછું કે પછવોડેથી ૧૪૬ યમદાન બનું છે. તે વળી પાછળથી ૧૪૬ હમદાન બનું હોય તે સંભવિક છે. હું ધાઈછું કે એ હમદાન અથવા Ecbatana છે. એ યમકાન ૧૪૬ પણ હું ધાઈ છું કે "વરે જમકર્દ" માના ૧૪૬ નો હરફના ફેરફારથી બનેલો છે. આગલો બાગ ૬ 'યમ' અથવા 'જમ' બેઝીમાં સરખો છે. પછવોડેનાં ૧૪૬ કન્તમાં કદાચ સેવટેના ૧ 'ત' નો લોપ થઈ 'કન' રહ્યો હોય અને જહી તે ૧ 'કન'નો ૧૪ કાન બની હોય. ત્યારે હમદાન ૧૪૬ પણ જમકર્દ પરથી બનેલો ગણીએ. Ecbatana પણ હું એ નામપરથીજ બનેલું ધાઈ છું.

બાબ ૩૦.

મદમ ચેયુનીચ એ રશતાખેજ વ તન-પસીન.

૧. પવન દીન ઈમલ્લુનેત આઈગ, મિન જક ચેયુન મશી વ મશ્યાની, મુન મિન જમિક મદમ રસ્ત હુમન્દ, નજ્દેસ્ત મય વ આખેર ઓર્વેર આખેર શીર વ આખેર બસીચ પુરશને વશત મુન્દ, મહુમાનીચ અમત શાન જમાને મોઈન મદ, નજ્દેસ્ત બસીચ વ આખેર શીર આખેર મિન લોખમા વશતમુન્તાન બરા ઈક્વીમુનન્દ, વદ મુન બરા મિરેન્દ, મય હમાચે વશતમુન્દ, અએતુનય પવન હબરે એ હુશીદર માહ નીર આજ અએતુન બરા કાહેત, અમત અનશુતા પવન અથેક પશુન પુરશનીચ સે યુમ લેલીઆઆન પવન સીરીચ ઈક્વિમુન્દ. આખેર મીન બસીચ પુરશનીચ બરા ઈક્વીમુન્દ, ઓર્વેર પીમ વશતમુન્દ. આખેર મિન પીમ પુરશનીચ લખ્વાર ઈક્વીમુન્દ મિન ઓર્વેર પુરશનીચ લખ્વાર ઈક્વીમુનન્દ મય પુરશનીચ ચેહવુનન્દ. લવીન પવન અસીચ રન્ત અમત સોશયોસ યાતુનેત વલ અ-પુર શનીચ ઈક્વીમુનન્દ લા ઈમીતુનન્દ.

૨. આખેર સોશયોસ રીસ્ત લાલા વીરાયન્દ ચેયુન ઈમલ્લુનેત આઈગ જરતુહશત મિન ઓહરમજ્દ પુસીદ આઈગ તન ઈ વાત બોઈ, મય વજ્જદ મિન આઈગ લખ્વાર વખ્દુનેત રીસ્તાખેજ ચેયુન ચેહવુનેત.

૩. ઓહરમજ્દ પાસાપુન કદ આઈગ અમતમ આસ્માન અવી-સેતુન પવન મીનોઈ ઈક્વીમુનશનીચ અરીક કેનારે શેશન મિન ગોહરે પુનઆહીન; અમતમ જમીક

(૧) ૧૫૦ pashun is the Pahlavi equivalent of the Zend *pasahun* which appears to mean a part of the day. See Zend Pahlavi Glossary p. 38. *pasahun* શબ્દનો અર્થ અવસ્તામાં ખોરાક food યાય છે. આ શબ્દો *pasahun* ૧૫૦૦ પુરાપિયન તરજુમા કરનારાઓ 'હજરને પુરશનીચ' વાંચે છે અને તે મુજબ અર્થ કરે છે. Anquetil અર્થ કરે છે કે "faisant izeschné et mangeant." Windischmann. "opferessen." અંદર (હજરનેની) ક્રિયા ક્રિયા ખોરાક. અંજ મુજબ Justi. opferspeise. West "consecrated food." અંજ મુજબ સધળા પુરાપિયન તરજુમા કરનારાઓએ આ શબ્દને 'હજરને' વાંચ્યો છે. સધળા આનકુ અંદરના પેહેલવેહેલા આધારે ચાલેલા દિસે છે. તેણે પાજન્દ જનઢેહશનો આધાર લીધો દિસે છે, કારણ તેમાં અંજ શબ્દો ખોલ્યા *pasahun* *pasahun* છે. પણ અંજ દિસે છે કે પાજન્દ તરજુમા કરનારે અંજ ખોલ બુલબરેલી રીતે વાંચ્યો છે તેને આધારે ઉપલા તરજુમા કરનારાઓએ બુલબરેલી તરજુમા કર્યો છે. અંજ કહેવાની મતલબ ફક્ત આટલી છે કે હોરીદર માહના વખતમાં અંજ વખત આવરી કે માણસોની બુખ અંજની થતી જરી. તેઓ ફક્ત અંજ બોજન અથવા ખાણ ૧૫૦૦ અથવા *pasahun* થી ત્રણ રાત દહાડા સુધી વગર બુખે સંતાપ પામી રહેશે. પછી આસ્તે આસ્તે તેજાંની પણ ગરજ રહેશે નહીં અને ગેસ્તને ખોરાક તજરી. પછી તરકારી અને પછી દુધ તજરી અને પછી ફક્ત પાણી ઉપર રહેશે. ત્યારે અહીં "હજરનેના ખોરાક" અંજને જેમ પાજન્દ અને પુરાપિયન તરજુમા કરનારાઓ કરે છે તેમ "ક્રિયા કરેલા ખોરાક" સાથે કાંઈ લાગતું વળગતું નથી. અવસ્તાના *pasahun* અંજેજ pith (marrow)

(૩) દરપુર હોરાંયજીની નકલ D H માં મેં ફૂર રાખ્દ આપ્યો છે. (૪) lit. લોકીના રંઝનું સોહું ત્રીપું સોહું મીનોખેરદ (બાવ્ય હ ક. ૭) માં એ રાખ્દ આસમાનના સંબંધમાં આવેછે ત્યાં નેયાસંગ વિષય જોહેવ અર્થ કરેછે. શરસી તરશ્મી કરનાર પણ જોહેવ યોગ્ય જેવો અર્થ કરેછે. ગિલીનદીરામાન Edelstein અને સુરતી પણ rubin Edelstein એ પ્રથમ માનક અથવા લાલ અર્થ કરેછે. ઉવેચ્છ પણ એવો અર્થ કરેછે. તે એ અર્થ લેઈએ તો એ રાખ્દને અસન (અવ. *an*) અન્ન પદ્યાર) સાથે સરખાવેલો. ઉવેચ્છ કહેછે તેમ જ્યારે મીનોખેરદમાં એ વાણે કહેછે કે કાલાઈ *kalai* ખાલ *khāl* (દરપુર દારાબની નકલ પા. ૨૮) એટલે “આસમાનને હ આસીન(પુન આહીન), જેને આદમારત (adm ant) પણ કહેછે તેના ગોહર-માંથી બતાવ્યું છે” ત્યારે વિચિત્ર કે એ રાખ્દ જોખડના પદ્યારને ‘પદલ માનક જેવા કિમત હીરા માટે લેવો વધારે દુસ્તર છે. આ ફક્ત સાથે સરખાવેલો. *kaḥlā* ખાલ *khāl* (દરપુર દારાબની નકલ પા. ૨૮) એટલે “આસમાનને હ આસીન(પુન આહીન), જેને આદમારત (adm ant) પણ કહેછે તેના ગોહર-માંથી બતાવ્યું છે” ત્યારે વિચિત્ર કે એ રાખ્દ જોખડના પદ્યારને ‘પદલ માનક જેવા કિમત હીરા માટે લેવો વધારે દુસ્તર છે. આ ફક્ત સાથે સરખાવેલો.

येह^(१)युन्त सुन^(२) अहु^(३) अये अस्तहोमन्द छहुन्त अवश^(३) दास्तारीअ अये गेती लवेत;
 अमतम पुशीद व भाइ व सेतारैमान दयन अन्दरवाअये शेशन कपीडा वञ्जत हुमन्द;
 अमतम जेतार्क दात आछग दयन जमीक भरा परमन्द लप्पार इरेत पवन अवबुन
 लप्पार येहवुन्त; अमतम दयन ओर्विर रंग^(४) येहयुन्त जुने जुने; अमतम दयन ओर्विर
 अवारिक मनदवम आतश येहयुन्त असुज्झनीअ^(५); अमतम दयन ओर्तारै अम पुस^(६) येह-
 युन्त^(६) सरीरतेत जवीद^(७) जवीद पुरेत^(७) नापुन पुन पये यथम व शुश अवारिक मनदवम
 पीशक^(८) भरा दाद; अमतम वल भय रेगलमन येहयुन्त आछग भरा तयेत अवर^(९)

(૧) બધી નકલોમાં જાણુ 'યેહુનત' છે, પણ હું ધાંં છે કે જાણુ 'યેહુનત' નો અર્થોભા
આકાર છે. 'બ' માંનું થાંડું પલાખડે નિકળી ગયાથી. 'વ' અન્યો. 1) H નકલમાં એ રાખ્દ લખ્યું
'દાત' આપ્યો છે તે ઉપરથી આ રાખ્દ 'યેહુનત' લેવા આકાર દર્શાવે છે. (૨) બીજી નકલોમાં
ક આપેલું. પાજંદ નકલમાં એને મળતાજ આપેલું. જમાસ્તીમાં પણ એ કરામાં 'મિન' છે. પણ
પુસ્તી અને D H વાળી નકલ ક આપેલું. (૩) કોમિનકલો અને પાજંદ નકલ અને જમાસ્તી
જાણુ 'દાશ્તાર' આપેલું. D H દાશ્તાર કીઅ આપેલું. અર્થ. 'રાખવાનું કામ' એટલે 'ટોકા' આ
કકરાની મતલબ એ કે "મેં આ હાડમંડ જમીન પેદા કીધી કે જેને મારા સિવાય આજેયનો બીજો
ટોકા નથી. આસમાન અને જમીન એકને મારા સિવાય કોમનો ટોકા નથી." ક્વીન દારામાન અને
ઉવેસ્ટ જણાવેલું તેમ કુરવરદીન ચરતનો ક) માં કકરો આ બાબતની માદ આપેલું. તે લગભગ
તરજમા લેવા છે.

စာအုပ်၊ အောက်ပါအတိုင်း အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ - အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ - အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ - အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

(૪) બધી નકલોમાં એમ શબ્દ ની 'રંગ' એટલે 'નેસ' અથવા 'રંગ' છે. પણ ઉત્તરેલી અટકળા બધી છે, કે એમ શબ્દ 'રંગ' હોવા નિર્દોષ કારણ DH જાણી નકલમાં એમ બરાબર બે છે. મા. ઉ. માં પણ જો કે આ શબ્દ ની આગોચી પણ ગુજરાતીમાં તેની હેઠે 'રંગ' અર્થ કર્યો છે. ખાખ ૨૭. માં 'રંગ' શબ્દ પણ 'રંગ' ને અર્થે વપરાયેલો છે, તે પણ અસલ 'રંગ' હોવા નિર્દોષ.

(૫) “તહીં બાળે ઝમિલા આતરા” તે ગરમીના જુદાં જુદાં રૂપો (manifestations of heat) છે. જેવાં કે animal heat, vegetable heat.

(૬) બધી નકલોમાં 'અમત' છે પણ 'DH માં ભૂલ' છે તે બરાબર છે. (૭) અવગણનાનો માતા તેમજ માતાનું ચર્ચસ્તાન એ બેજી અર્થે આવે છે.

યેહ્યુન્ટ^(૧) મુન જક ગેતી મય બોઈ તેમમન આઘગશ કામે વારેત; અમતમ વાઝ^(૨)
 યેહ્યુન્ટ મુન ચરમદીદ^(૩) પવન વાત નીરૂ અઘર વલ અઘર વેગુન કામે વજેત
 પવન યદ્મન ફરાજ લા તોખાન ગીરકૂતન; અયોક અયોક મિન વલ્મનશાન
 અમતમ યેહ્યુન્ટ પતશ દુશખ્વારતર યેહ્યુન્ટ આઈગ રસ્તામેજ કદન. ચીમ દયન
 રસ્તામેજ અઘખારીઅ, વેગુન વલ્મનશાન અઘેત. અમત વલ્મનશાન કદ લા
 યેહ્યુન્ટ. યેહ્યુનેત મીન યેહ્યુન્ટ.

મદમ નગીર^(૪) આઘગ અમત જક લા યેહ્યુન્ટ અદીન ખરા કદ, જક ઈ યેહ્યુન્ટ
 ચીમ લખ્વાર લા શાયેદ કદન? મેમન પવન જક હંગામ મિન મીનોએ જમીક અસ્ત, વ
 મિન મય પુન, મિન ઓર્વર મુઠ, મિન આતશ ખય વેગુન શાન પવન પુનઃદેશનીઅ
 પતીરકૂત ખ્વાહેદ.^(૫)

૪. નજદેસ્ત અસ્ત જકે ગયોમદ લાલા અંગીજેદ, આખેર જકે મશી મશ્યાની,
 આખેર જકે અવારીક મદુમાન.^(૬) પવન પન્જહ હકૂત શન્ટે સોશયોસ હમાક રીસ્ત વીરાયન્દ^(૭)
 હમાક મદુમ મદમ હડવીમુનન્દ, મુનય આહવોખનય મુનય દરવન્દ. મદુમ કોલા
 અઈશ મિન તેમમન લાલા અંગીજેદ આઈગ શાન જાન ખરા વજ્જલુનેત. આખેર અમત-
 શાન હરવેસ્પ આહુ એ અસ્તહુમન્દ તન કર્પ લખ્વાર યેહ્યુનન્દ, અદીનશાન આઈનીને^(૮)

(૧) આ શબ્દ પછી D H. નકલમાં 'મન' 'મીનોહક' શબ્દ વધુ મળે છે. એ ઉપરથી આંકુ-
 ઝમીલના અર્થને ટેકો મળે છે કે આ ફકરામાં પાણીને જમીન ઉપર અને આસમાનમાં પેદા કરવાનો
 હસારો છે. એ એ શબ્દ કમૂલ શાખીએ તો નરજુમા થાય કે "મીનોહમાં (એટલે આસમાનમાં)
 વાદળોને પેદા કર્યા કે ને ..."

(૨) આંકુઝમીલ આ શબ્દની જગ્યાએ 'l' homme એટલે માણસ અર્થ કરે છે. ત્યારે
 દિસે છે કે તે આ શબ્દનો અર્થ 'અધારીહ' mankind (અથવા an Aryan) લે છે. એક ફકરાના મા-
 ર્પીમાં આવે છે ત્યાં તેનો ફારસીમાં અર્થ એટલે 'પક્ષી' અર્થ ધારી છે જે પરથી દિસે છે કે તેના લખનારે
 એ "વાઝ" શબ્દને અથ. L. avis bird ગણ્યો છે. પણ પાછળથી જે વાણું આવે છે કે તે
 'હાથમાં પકડી ન શકાય' તે ઉપરથી એ અર્થ ખોટો દિસે છે.

(૩) 'આંખનું જોણું' એટલે 'આંખનો પલકારો', in the glance of an eye. અહીં મનલય
 આ છે કે હવા આંખના પલકારામાં નીચેથી ઉંચે ડુકી પવનનું રૂપ પકડી જોર પકડે છે.

(૪) D H. નજદેસ્ત

(૫) ફા. م = ۱۰۰ ۰۰۰ D H માં. ૬૬

(૬) D H. ૬૬

(૭) lit. (આ બાગના) ઉપર જે. (૮) D H. ૬૭ અદીનમ.

(૯) એને બદલે D H માં ૧૦ ૧૦ ૬ છે. એટલે "પવનમાંથી હેવાળી."

(આ લાંબા ફકરાની મતલબ એ છે કે ઝોહરમજદને સવાલ કરવામાં આવે છે કે “કેઆમતને દીને રસ્તાખેજ તે કેમ ઉત્પન્ન કરશે ? સઘળાં યુજરેલાંઆને તે પાછાં કેમ જીભાં કરશે ?” ત્યારે ઝોહરમજદ જવાબ દે છે કે “એ રસ્તાખેજનું કામ મારે માટે નવી પેદાયશો પેદા કરવા કરતાં કાંઈ મુશ્કેલ નથી. જ્યારે હું આસમાન, પાણી, સૂર્ય, ચંદ્ર, હવા, આડપાન વિગેરે ચીજો અવલમાં પેદા કરી શક્યો તો સેવટે રસ્તાખેજ કરવાનું કામ મારે માટે મુશ્કેલ નથી, કારણ, દાખલા તરીકે, માણસો મરણ પામ્યાં તો તેઓનાં શરીરના પદાર્થો કાંઈ તદ્દન નીસ્તીમાં ગયા નથી. તેઓના બાલ, નખ, વિગેરે શરીરના બીજા ભાગો હવા, પાણી, જમીન વિગેરેમાં ભેળાઈ ગયા છે. તેમાંથી રસ્તાખેજ ઉત્પન્ન કરવું એ મુશ્કેલ નથી. જ્યારે હું તદ્દન નવી પેદાયશ પેદા કરી શક્યો ત્યારે જે પેદાયશ હૈયાત છે—એ કે તે છુટી વીખરાઈ ગયલી છે—તેમાંથી કાંઈ ઉત્પન્ન કરવું એ મુશ્કેલ નથી.)

આન રાખ કે જ્યારે જે કાંઈ નહીં હૈયાત હતું તે કરવામાં આવ્યું ત્યારે જે કાંઈ હતું તે શા કાજે પાછું બની નરકે ? કારણ કે તે (રસ્તાખેજના) વખતે જમીનના મીનો પાસેથી હાડકાં, પાણી(ના મીનો) પાસેથી લોહી, આડપાન પાસેથી બાલ, આતશ પાસેથી જન, જે મુજબ કે તેઓએ પેદાયશની શરૂઆતમાં કબૂલ રાખ્યાં હતાં તે મુજબ માગવામાં આવશે.

૪. પેહેલે ગયોમર્દનું શરીર (lit. હાડકાં) જીવું થશે, પછી મરી મર્યાનીનાં, પછી બીજાં માણસોનાં. સોરયોસનાં ૫૭ વર્ષમાં સઘળાં યુજરેલાંઆને તેઓ આરાસ્તે કરશે અને સઘળાં માણસો-શું અશો કે વળી શું દરવન્દ-ઉભા થશે. દરેક માણસ ત્યાં, કે જ્યાં તેનો જન ગયો હશે ત્યાંથી, ઉઠી ઉભો થશે. પછી સઘળી હાડમંદ દુનિયા પોતાના શરીર

(૧૦) DH ૧૧૩૩ (૧૧) DH માં ૧૧૩૩ છે, જે ૧૧૩૩ હોય એમ એમ છે જે “તેને મૂળ આપું, પેદા કરું.” આ ફકરાની આખત માટે જુઓ મારા બે વિષયો. Astodân અને The Belief about the future of the soul among the ancient Egyptians and Irânians.

(૧૨) DH માં એમ રાખ્દ નથી, પણ તેને બદલે ૧૧૩૩ ‘અંગીજીનેત’ કિયાપદ છે એમ છે કે “પછી બીજાં (માણસો) નાં શરીરોને ઉઠાડો.”

(૧૩) I H. ૧૧૩૩ એમ છે જોડાડો. (૧૪) DE ૧૧૩૩ એમ છે ઉઠાડો. આ ફકરાનાં “વન્જલ હકત સાલ”નો ખતનાં છેલ્લા કરદામાં પણ ઠસારો છે. (Patêt. Karde 12).

(૧૫) D H માં આ વધારે છે કે ૧૧૩૩ ૧૧૩૩ “આણ પ નજદેસ્ત વલ જમીક ગિપરત હુમન્દ” એમ છે “અથવા તો પેહેલે જમીન પર પડેલાં હતાં.” આગલા વાક્યનો આ ફકરાથી વધારે ખુલાસો કરે છે કે “જ્યાં તેઓનાં કાલબુદ છુટું વીખરાઈ પડેલું હતું ત્યાંથી તેઓ ઉઠી ઉભા થશે.”

(૧૬) I H ૧૧૩૩ વીરવેદ “ઉભા થાયછે, આરાસ્તે થાયછે.”

(૧૭) એને માટે ફારસી રાખ્દ ૧૧૩૩ ‘સિરા’ આપ્યો છે એમ છે ‘ચાલ’ અથવા તર્કિકો system, order.

બરા ચેહુપુનન્દ. જકધ રોશનીઅ લેવત્મન પુર્ણેદ નીમી બરા વલ ગયોમર્દ વ નીમી પવન અવારીક મર્દુમાન બરા શનાસીનેત આઘગ રોખાન તન બરા શનાસેત આઘગ દેન્-
મન જકે લે અએત અયુ, દેન્મન જકે લે અએત અમ, વ દેન્મન જકે લે અએત બરાદ,
વ દેન્મન જકે લે અએત નાધરીક, દેન્મન જકે લે અએત કતાર્યાએ જકે નજદીક
પતવન્દતર.

૫. આખેર ચેહુપુનેત અન્જમને ઈસદ્વાસ્તરાન પએતાક આઘગ મર્દુમ પવન
દેન્મન જમીક હમાક બરા ઈકવીમુનન્દ. દયન જક અન્જમન કોલા અઈશ નીએક
કુનરનીઅ એ નેકુશમન વ સલીઆ કુનરનીઅ એ નેકુશમન ખદીતુનેત. આખેર દયન
જક અન્જમન દરવન્દ અએતુન પએતાક ચેગુન કીરાઈ સફીદ દયન જકે સીહાક ચેહ-
પુનેત. દયન જક અન્જમન આહલોખન મેમન પવન ગેતી દરવન્દ દુસ્ત ચેહુવુન્ત, દરવન્દ
ગજેત મિન જક આહલોખન, આઘગ ચીમ અમત દયન ગેતી મિન કુનરને નીએક
ઈ બેનકુશમન વજીત લે આકાસ લા કર્દ. આત જક ઈ આહલોખન વલ્મન લા આકાસ-
નીત અદીનશ પવન જક અન્જમન રામ અએતુન આવાયદ વદાઈન.

૬. આખેર આહલોખન મિન દર્વન્દ જવીતાક વાફુનન્દ. આખેર આહલોખન
વલ ગરૂમાન વ દર્વન્દ લખ્વાર વલ દુશપુર મીતુન્દ. તર્તી યુમ લેલીઆઆન તનહુમન્દીહા
દયન દુશપુર પાદકરાસ વાફુનન્દ. આહલોખન દયન ગરૂમાન તનહુમન્દીહા જક સે યુમ લે-
લીઆ ઉશીખમની વીનેત. ચેગુન ઈમદહુનેત આઘગ પવન જક યુમ અમત આહલોખન
મિન દર્વન્દ જવીતાક ચેહુપુનેત કોલા અઈશ અસે વદ જન્ગ પતશ ફરદ યાતુનેત. અમત

(૧) યુસ્તી 'રોશન' બોલ આપેછે પણ D H અખેર આપેછે તે બરાબર છે.

(૨) D H ડાખા આપેછે. આ રાખ્દની પછી D H માં આ ફકરા વધારેછે
જેમજી આ જાહે જાહે છે એટલે "સેવટે માણસ માણસો એકમેકને પિછાનશે."

(૩) D H માં જ્ઞ રાખ્દ આ અને પછીના ફકરામાં નથી.

(૪) D.H. અને 'મા.જી' જાહેજી આપેછે તે બરાબર છે. યુસ્તી અને ખીજી નકલો જાહેજી
આપેછે. એ પાછલા રાખ્દને યુસ્તી, ઉવેસ્ત, ઉવીનદીરામાન 'સદવાતારાન' વાંગેછે અને વિરોષ નામ
તરીકે અર્થ કરેછે. આગલો રાખ્દ 'ઈસદ વાસ્તારાન' વંચાય. ઉવેસ્ત ધારેછે કે એ જરથોશ્તને એટો
ઈસદ વાસ્તાર હોય અને તેને સેવટની અનજીમનને વડેવા ધાર્યો હોય. પણ એમ દિસતું નથી. જરથો-
શ્તને એટોએમાં ઈસદ વાસ્તાર કાંઈ રસ્તાએજની વખતમાં આગેવાન બાગ લેનાર ગણાયો નથી. એ
રાખ્દ વિરોષ નામ નહીં પણ સામાન્ય નામ દિસેછે. દરબુર એમદલજી (પાનું ૫૨૬) એ ફકરાનો
અર્થ આપેછે કે "તમામ આદમીએ વાસતરીએસ ને જુરજીગર લોગો તેના અનજીમનને જોવું
ફરો. એવલુનો અર્થ બરાબર તરજીમો નથી પણ તે દેખાડે છે કે એવલુ એ રાખ્દના પાછલા બાગ
'વાસ્તારાન' ને વાસતરીએસ અથવા જુર્જીગર લોકો સમજે છે. આંકુએટીઝ પણ એ રાખ્દને સામાન્ય નામ

(અને) કાલજુદમાં પાછી થશે અને ત્યારે તેઓને ચોકસ તરીકા આપવામાં આવશે. ખુ-
ર્સીદ સાથે જે શેશની છે તેમાંથી અર્ધી ગયોમદને અને અર્ધી બીજાં માણસોને ઝાળખાવશે
એટલે કે રવાન તનને પિછાનશે કે આ મારો બાપ છે, આ મારી માતા છે, અને
આ મારો ભાઈ છે, અને આ મારી બઈરી છે અને આ મારું નજદીકનું કોઈ સગું છે.

૫. સેવટ આ દુનિયાની જનદાર પેદાયશની અનજુમન જાહેર થશે કે જ્યારે
માણસો આ જમીનપર હતાં થશે. તે અનજુમનમાં દરેક માણસ પોતાની નેક કરણીને
અને ખૂરી કરણીને જોશે. સેવટે તે અનજુમનમાં પાપી એ મુજબ જાહેર થશે કે
જેમ એક સફેદ મેંદો કાળાં (મેંદાઓ) માં (જાહેર) થાય. તે અનજુમનમાં કોઈ અશો,
જે દુનિયામાં પાપીનો દોસ્ત થયો હશે, તે અશો માટે પાપી પોકાર કરશે કે “જ્યારે હું દુનિ-
યામાં (હતો ત્યારે) નેક કામો જે તેણે પોતે કીધાં તેથી અને શા માટે વાકિફ નહીં કીધા?”
તો તે અશોને, જે તેણે તેને વાકિફ નહીં કીધો હશે તો, તે અનજુમનમાં તે મુજબ શરમ
સાથે પસાર થવું પડશે.

૬. પછી અશોને પાપીથી જુદો કરેછે. પછી અશોને ગરેથમાનમાં અને પાપીને
પાછાં દોજખમાં નાખેછે. ત્રણ દિવસ (અને) રાત દોજખમાં શારીરિક સજા કરેછે. અશો,
મરેથમાનમાં તે ત્રણ દહાડા અને રાત શારીરિક સુખ જોએછે. કારણકે કહેછે, કે જ્યારે

ગણેછે. તે તરજુમો કરે છે કે “Ensuite paraîtra sur la Terre l'assemblée de tous les êtres
du Monde avec l'homme”. ત્યારે એ રાખ્દનો અર્થ તે “દુનિયાની સર્વળી હસ્તી” કરેછે, પણ
એ રાખ્દ તે કેમ વાંચેછે તે જણાવતો નથી. અને દિસેછે કે કદાચ એ રાખ્દ ~~જણાવતો~~ ‘ગેતીએ ગે-
તીઆન’ (the world of the earthly creatures) નો અપભ્રંશ નકલ કરનારાઓને હાથ થયો છે. એમ
લેતાં આનકુએટીલના અર્થને એ ઇમિલો મળતો આવેછે.

(૫) ૫૦ ઉપેશ્ટ એ રાખ્દનો અર્થ વખત કરેછે. ત્યારે તેની નકલમાં ‘જમાન’ રાખ્દ હોવો
જોઈએ કે જેમ D. IL. મા. ઉ., પેહલવી જમાસ્તી, આંકુ એટીલ, યુસ્તી, ઉવીનદીશમાન પાલંદ બુનદે-
હેશમાં નથી. સર્વળી નકલો ‘જમાન’ આવેછે.

(૬) ગર્. જુ. ૪૮ ને બદલે D.H. માં બીચલી ઇમારત છે કોઈ ~~જુ. ૪૮~~ ‘આહલો-
અત દયન દરવનદ.’ એ ઇમારત પાછલા ભાગ સાથે સરખાવતાં વધારે દુસ્ત દિસેછે કે “અરો માણસ
દરવનદમાં એ મુજબ જાહેર થશે કે જેમ સફેદ મેંદો કાળા મેંદાઓમાં જાહેર થઈ આવે.”

(૭) આ કુરાની મતલબ આ છે કે એક માણસે પોતે બલાં કામો કરી સંતોષ પામવો એટ-
લુંજ નહીં પણ પોતાના આજુબાજુના ઝાળખાણ પિછાનવાળાઓને પણ બલાં કામો દેખાડવાં
અને તે અપ્રત્યાર કરવાને શિખાડવું. જે ધણી એ કુરા જૂલે તેને પછવાડે રાખાવું પડે.

(૮) તતી.....વાડનદ. આ ઇમારતને બદલે D.H. માં બીચેપ્રમાણે છે.

કોઈના અનુવાદમાં ૧૫૫૪ છુડે ૩૬૧ ૧૭૩૬માં ૧૫૫૪ સુધે. ૧

અર્થતેઓ ત્રણ દિવસ અને રાત દોજખી શારીરવાળા થાયછે. દોજખમાં સજા ચુલરવામાં આવેછે.

(૯) યુસ્તી અને ઉપેશ્ટની નકલો એ રાખ્દ ~~જુ. ૪૮~~ ‘આખેર’ લેછે, પણ D.H. માં ~~જુ. ૪૮~~ આહ-
લોમન આવેછે તે બરાબર છે. (૧૦) D.H. માં ~~જુ. ૪૮~~ વધારે છે તે બરાબર દિસેછે.

(૧૧) અવ. ~~જુ. ૪૮~~ ખુરાલી. (૧૨) ફા. ૪૮. (૧૩) અવ. ~~જુ. ૪૮~~ સં. જહા leg.

(૧૪) એટલે દોજખીઓને આજબ પહોંચે તેના દેખાવથી ધણીઓની આંખમાંથી પુષ્કળ
આંસુ પડશે.

આખેર મિન હમખાજશ અથુ વ અખ મિન વલ ખરાદ, દુસ્ત મિન દુસ્ત, જવીતાક વાદુનન્દ
કાલા અઈશ જકે નેકુશમન કુનશને વદારેન્દ ગીરીઅન્દ; આહુલોખન દ્યન દર્વન્દ વ દર્વન્દ
મદમ નેકુશમન, મેમન અએત મુન અથુ આહુલોખન બેનમન દર્વન્દ, અએત મુન
અખી આહુલોખન અયોઘી દર્વન્દ. વલ્મનુશાન મુનશાન બેનેકુશમન કુનશને રાએ કઈ
ઈકવીમુનેત ચેયુન દહાક વ ફરાસીઆવે તુર અવારીક મિન દેનમન આઈનીને ચેયુન
મગીરબ્બનાન પાદફરાસ વદારેન્દ. હીય મદુમ લા વદારેન્દ પાદફરાસ ઈ તીઆમ કાફનામ
કરીતુન્દ.

દ્યન જક ફરીકઈ કેરદારીઅ વલ્મનુશાન મદાને આહુલોખાન ઈ નપેશત આઈગ
જવન્દ હુમન્દ પાન્જદેહ ગાત્રા વ પાન્જદેહ કનીક વલ અએખારીઅ એ સોશયોસ બરા યા-
મતુનન્દ. ગુર ચેહર ચેયુન દ્યન સેપેહેર મિન તાહી બીના બરા વલ જમીક નકુનેત. જમીક
અવીન હુમાનાક દઈ ચેહવુનેત ચેયુન મીશ મુન ગોર્ગ નકુન્દ. આખેર આતશે અયોરતીન અ-
યોફુશોસ્ત દ્યન કુશન ગેરાન તાફેન્દ પવન જમીક રદ હુમાનાક ઈકવીમુનેત. આખેર હર-
વેસ્પ મદુમ દ્યન જક અયોફુશોસ્ત વતાખ્તે બરા વદીરેન્દ વ દકય બરા ચેહવુનન્દ. મુન
આહુલોખન અદીનશ અવીન મયમમુનેત ચેયુન અમત દ્યન શીરે ગર્મ હમાએ રોબેત.
અમત દર્વન્દ અદીનશ પવન જક આઈનીને મયમમુનેત આઈગ પવન ગેતી દ્યન
અયોફુશોસ્તે વદાખ્તે હમાએ રોબેત.

(૧) ફા. *playmate, associate. lit. 'સાથી.'* D. H. મા આ ફકરા નીચેમુજબ છે.
જા. *playmate* ને *play* 'મિતમત મિત હમખાજે અથુ' એટલે "છોકરાને આપની સંગતમાંથી (કુટુંબ ફરેંજ).
માં. ઉ. માં એ રાખ્દની હેઠે અર્થ *playmate* આપે છે.

(૨) D. H. માં *semetic* છે ને *semetic* બેદઅમ્. *semetic* (Semetic) to cry, arab. *sham* weeping.

(૩) D. II. ફેં આપે છે.

(૪) આ "તીરાશમ કાફનામ" અથવા "ત્રણ રાતની સજા" મઠે વંદીદાદની સાતમી પરગરદના
૫૩-૫૪માં ફકરા ને આરા પેહલવી સરેહના છે, તેમાં કસારો છે. આ સજા સાખતમાં સાખત ગણાતી. ઉપર
શોશોસના વખતના ૫૭ વર્ષ જણાવ્યાં છે. તેજ સંખ્યા આખી કહે છે કે એ ત્રણ રાતમાંની દરેક ૫૭ વર્ષ
લાંબી હોય છે." જેણે ૪ મોઝા મરગરબની યુનાહ કાયા હેય... અને જેણે મરતી વખત પતિત નહોતી કીધી,
તેનું રવાન રસ્તાએજ લગી દોજખમાં રહે અને રસ્તાએજમાં તેના રવાનને દોજખથી અહાર લાવે,
અને દરેક મરગરબની ગોનાહે એક વાર તેનું સર કાઢે અને વળી પાછો તેને દોજખમાં નાખે તે મિસાલ-
ની તેવીજ તે ઉપર પદિહકુશ (સજા) વીઆમ "કાપનામ" ની તે ઉપર કરે, યાને તે રવાનને એક રાત
૫૭ વર્ષની ધાય, એથી તે ઉપર આજબ કરે" (પેહેલવી સરેહ નો યુજરાતી સરેહ સાથેનો મરહુમ
એ. કાવસજી મનચેરજી મોદીનો હાથનો લખેલો મારીપાસેનો તરજુમા પા. ૨૧૩).

(૫) D. H. માં *sham* કેદારીઅ આપે છે તે વધારે દુસ્ત છે. કુસ્તી અને ખીજ નકલો "ફરીકઈ
કેરદારે વલ્મન" આપે છે એટલે "તેના સોશયોસના ફરીકઈ કરનારાઓ."

(૬) મા. ઉ. માં *sham* ને બદલે *sham* (شام) મળે છે, એટલે કે "તે અરો મરદા ગોત" કે
જેઓ જીવતા છે."

અશો પાપીથી છુટો પડેછે તે દિવસે દરેક સખસનાં આંસુ પગ સુધી વહેછે. અપારે પક્ષી બાપને પોતાની ખાયડીથી અને ભાઈને તેના ભાઈથી અને દોસ્તને દોસ્તથી છુટાં કરેછે ત્યારે દરેક જાણ પોતપોતાની કરણી ભોગવેછે અને રહેછે; અશો પાપી માટે અને પાપી પોતા માટે, કારણ કે એવું બને કે જે બાપ, તે અશો હોય અને છોકરા પાપી હોય; એવું બને કે જે એક ભાઈ, તે અશો હોય (અને બીજો) એક પાપી. તેઓ કે જેઓએ પોતાની કરણીને, બેહાક અને તુરનાં અદ્ધાસીઆખ અને આવા તરીકાના બીજાઓની માફક કરી હશે તેઓ મર્ગરજનોની માફક સજ્જ ભોગવશે. કોઈ માણસ (આવી રાજ) કે જેને ત્રણ રાતની સજ્જ કહેછે તે ભોગવશે નહીં.

૭. તે ઈર્થોકર્દના કામમાં તે અશો મરદો, કે જેઓ માટે લખેલું છે કે તેઓ જીવતા હતા, તેઓ ૧૫ મરદો અને ૧૫ કુવારીકાઓ, સોરયાસની મદદે પહોંચશે. (તે વખતે) મુરચ્છર આકાશમાં ચન્દ્રનાં કિરણમાંથી જમીન ઉપર પડશે. (તેથી) જમીન એ મુજબ દુઃખી થશે કે જે મેઢાંઓ, જ્યારે તેઓ વચ્ચે વડ આવી પડેછે. સેવટે શાંત આતશ મોટા પહાડોમાં ધાતુને ગરમ કરશે અને તે (ધાતુ) જમીન પર નદીની માફક (પીગળેલી) રહેશે. સેવટે સઘળાં માણસો તે પીગળેલી ધાતુમાં પસાર થશે અને પાક થશે. જો કાઈ અશો (હોય-છે) તો તેને એમ માલુમ પડેછે કે જેમ જાણે તે ગરમ દુધમાંથી પસાર થાયછે. જો હર્વન્દ (હોયછે) તો તેને એ રીતે માલુમ પડેછે કે દુનિયામાં તાવેલી ધાતુમાંથી તે પસાર થાયછે.

(૭) મા. ઉ. માં એ રાજ્દ કોમેટ આવી રાગુરુ યુરેદાર વાંચેછે. એ રાજ્દ બાબ પાંચના ૧ લા ફકરામાં પણ આપેછે. એ તરફવાર રીતે વંચાણેછે. જે મુકે યુરેદાર, દુરંદાર, યુગંદાર, યુરંદાર, વિરેદ, ઉચીનદીરામાન આ બાબમાં આ રાજ્દને યુરંદાર વાંચેછે. કારણ તે અર્થ કહેછે કે Komet Keulenkopr એટલે 'યુરંદી મિકલને પુછીડીઆ તારો' (club-headed comet). ઉચીનદીરામાન એને પુછીડીઆ તારો ગણવામાં આવેછે. તે ખરતો તારો છે. બાબ પમાં તે 'યુરેદાર' વાંચેછે. આ બાબમાં પછીનો 'યુગ' વડેની મર્યાબાળી આવી છે. તે ઉપરથી એ રાજ્દ 'યુરંદાર' હોય એ સંભવિક છે. યુરેદાર લેખમાં તે 'યુર' (boar 'યુર'ના નાં સિકલના) એમ અર્થ થાય. આશરથી પદાર્થોમાં જનનવાળી સિકલ ઉપરથી નામ હોયછે તે ઉપરથી આ પણ કાલ્પનાવવર યુર માં યુર ઉપરથી નામ હોય. કોઈપણ રીતે તે કોઈ ખરતા તારા માટેનો રાજ્દ છે. એ ખરતા તારાનો વરસાદ પડવાથી માણસો હાનતી જામશે તેના કણુક દાખલા નોંધાવવા છે. કહેછે કે ઈ. સ. પૂર્વે ૬૫૨ માં આજવન પહાડપર એમ ખરતા તારાએનો પથરા સાથે વરસાદ વરસવાથી ખુદ રોમાન સેનેરે તેને ઓડો ગળાનાક બનાવ સમજી ૧૯ દહાડા કામકાજ બંધ રાખી હવું કે તેણા વિવેચી ખોદાની યાદ અને ધર્મક્રિયામાં યુજનવામાં આવે. એ ખરતા તારા એના પથરોને કરામતી પદાર્થો (miraeulous objects) ગણી ખ્રિસ્ત દેવલમાં આરાળતા વખતમાં જનબી રાખવામાં આવતા. એ આ બાબતમાં કહેછે તેમ કેટલાકે ખ્રિસ્ત તારાનો વરસાદ પડવાથી જાણે કે આજ્ઞા આવી હોય તેમ સમજતા.

(٤) نایب or نایب a moon beam. D.H. نایب 'تا به ماه' نایب ما آید.

(Է) Cf. պարսկ . սոս . իր . համակարանն . ապա . քնդիցն . հասնացիցն . լույսն . ածարտ
Cf. Afrin-i-Ardâfravash. 17 քնդար-քնդն . Լինել . ն . և . և . քնդար-լույսն .

(୧୦) *DH* ଗୁଣ ଆସିବେ.

(૧૨) Cf. Yacna LXII. 8 જાન્યુઆરી ૧૯૭૦ નો અર્થ, ‘એકલા શાંત આતરા’. અહીં કહેવાની મતલબ એ છે કે “કેઆમને વખતે જમીનપરનો શાંત આતરા પહોડો પર ધ્રુવને વિચળાવશે.” એટલે એ વિચળતાં તોશનોના હસારો છે. D II એ શબ્દ જણાયે છે.

(૧૨) હા. જીવંત આગળ 'ગિરાન' શબ્દમાંના 'આ' શબ્દ સાથે લેઈ યુગ્મી અને ઉવિષ્ટ આ શબ્દને 'વનાયેન' લઈને તે કા. જીવંત નું રૂપ લેશે. તે પણ દુસ્ત દેખશે.

૮. આખેર પવન જક મહીસ્ત કુશાર્મ હરવેસ્પ મર્દુમ વલ હમ યામતુનન્દ. અયુ વ બેનનંત વ અખ વ કુસ્ત અયોક વલ કુદ પુસેદ આઈગ “દેનુમન અન્દ શન્તે આઈગ ચેહવુન્ત હુમની? અવત પવન રોખાન દાતસ્તાન મેમન બુદ? આહલોખન ચેહવુન્ત હુમની આયુપ દરવન્દ”? નજદેસ્ત રોખાન તત વીનેત અવશ પુસેદ પવન જક ગોક્ત. અન્શુતા હમાક હેમ-કાલા ચેહવુનન્દ. બુલન્દ સેતાયરને વલ ઓહરમજ્દ વ અમશુરપન્દાન ગીરીઅન્દ.

૯. ઓહરમજ્દ પવન જક ગાસ હન્ગલોનેદ દામ ચેહવુનેત આઈગશ કારી મદમ લા આવાયત કર્દન. દયન જક મુન્શાન રીસ્ત વીરાસ્ત કારી મદમ લા આવાયેદ કર્દ. યજરને પવન રીસ્ત વીરાયરનીઅ સોરયોસ લેવત્મન અએખારાન્ વાહુનેત. તોરા હધયએાશ પવન જક યજરને નકસુનન્દ. મિન પીએ જક તોરા વ હોમ્ સફીદ હોશ વીરાયન્દ વલ હરવેસ્પ મર્દુમ ચેહેયુનન્દ વ હરવેસ્પ મર્દુમ અહોશ બવન્દ વદ હમાક હમાક રોખરનીઅ. દેનુમનઅ ઈમલ્લુનેત આઈગ મુન ગમ્રા પત્માન બુદ ઈકવીમુનેત અદીનશ પવન દાતે ચેહલ શન્તે આવાજ વીરાયન્દ, જક મેમન બુદે રીસ્તે બુદ હુમન્દ અદીનશાન પવન દાતે પાન્જદેહ શન્તે લખ્વાર વીરાયન્દ વ કોલા અઈશ જન ચેહેયુનન્દ વ ફરજન્દ લેવત્મન જન નુમાયન્દ. અવીન વાહુનન્દ ચેયુન કુન દયન ગેતી. બરા ફરજન્દ જ્વયરનીઅ લા ચેહવુનેત.

૧૦. આખેર સોરયોસ મિન દાદાર ઓહરમજ્દ ફર્માન હમાક મર્દુમ મોજ્દ પાદેહરને ચેહયુનન્દ પવન કુનરને સબ્કીહા. દેનુમનઅ અએતે આહલોખન આઈમ ઈમલ્લુનેત આઈગ વજ્જુનન્દ વલ વેહેરત. ગરૂતમાને ઓહરમજ્દ ચેયુન બેનકુશમન આવાએદ કર્ષ લાલા ઈનસ્યુનેત. વદ હમાક હમાક રોખરનીઅ પવન જક પાઘીઅ હમાક સાતુનેત.

(૧) D.H. ^۱આપેછે તે બરાબર છે. યુસ્તી અને બીજી નકલો ‘હુમનમ’ આપેછે તે ભૂલ છે.

(૨) D.H. ^۲આપેછે તેમ જ વાંચું છું. યુસ્તી અજી ‘બુદરા’ આપેછે તે પણ અહીં ચાલે. ત્યારે અમ અર્થ કરીએ કે “(તારૂં રવાન) અરો થયું હતું કે દરવન્દ.”

(૩) બધી નકલોમાં જ છે પણ અમે કદાચ જ ને બદલે બલ હેાય કે “અમે રવાન પેહલ વેહેલે ખીબે રવાનને આ રાખેથી પુછેછે”. અહીં રવાન (તનને) શરીરને પુછે અમે ફરસ્ત દિસતૂ નથી, કાશુ અહીં કે આમતને ઘણે સંબંધ રવાનોની વાત છે.

(૪) અ.વ. ^۴completing.

(૫) “કારી મદમ લા આવાયેદ કર્દ.” આ ફકરો D.H. માં નથી. ત્યારે અર્થ થાય કે “બ્યારે બુનદેહાં ઉઠશે ત્યારે સોરયોસ ઇજરને કરશે” વિગરે.

૮ સેવટે મોટી પુશી સાથે સઘળાં માણસો સાથે મળશે. બાપ અને બેટા અને ભાઈ અને દોસ્ત એક બીજાને પુછશે કે આ આટલાં વર્ષ તું ક્યાં હતો ? તારા રવાનને કું ઈનસાફ મળ્યો હતો ? તું અસી બન્યું હતું કે દરવનદ ? જે પેહેલ પેહેલાં રવાનને શરીર એસે તેને તે આ (ઉપલા) ચખ્દોથી પુછશે. સઘળાં માણસો એક પોકાર કરનાર થશે. આહરમજ્જ અને અમેશાસ્પન્દો તરફ તેઓ જુલદ સેતાયશ પોકારશે.

આહરમજ્જ તે વખતે (પેદાયશનું કામ) સંપૂર્ણ કરશે, કે પેદાયશ (તૈયાર) થશે, કારણ કે તેને કાંઈ મોટું કામ કરવા એવું ન હતું. (એટલે રસ્તાએજને વખતે આગળી પેદાયશમાંથી પેદાયશને પાછી ઉણી કરવાનું કામ હતું તે કાંઈ પેહેલી પેદાયશ જેવું મુરકેલ ન હતું. તેથી તે જલદી તમામ થશે). જેઓ યુજરી ગયલાં હતાં તેઓમાંથી પાછાં ઉભાં કરવાં તે કાંઈ મોટું કામ કરવા એવું ન હતું. સોરયોસ (તેના) મદદ કરનારાઓ સાથે યુજરેલાંઓને ઉભાં કરવાં માટે ઈજરને કરશે. હુધયઓશ ગાયને તે ઈજરને માટે કાપશે. તે ગાયની ચરબી અને સફેદ હોમથી હોશ તૈયાર કરશે અને સઘળાં માણસોને આપશે, અને સઘળાં માણસો હમેશ અને હમેશની (વખતની) ચાલ સુધી અમર થશે. વળી આ પણ કહેહે કે જેઓ માણસના પ્રમાણના હોતાં, (એટલે જેઓ પુખ્ત ઉમરે યુજરી મરણ પામેલાં) તેઓને ૪૦ વર્ષની ઉમરનાં પાછાં ઉભાં કરશે. જેઓ નાનાં (નાની વયનાં) યુજરી હશે, તેઓને ૧૫ વર્ષની ઉમરનાં પાછાં ઉભાં કરશે; અને દરેક જણને તેઓની આ-રતો આપવામાં આવશે અને સ્ત્રીઓ સાથે (તેઓને તેઓનાં) ફરજંદો કેખાડવામાં આવશે. તેઓ એ મુજબ કરશે, કે જેમ જ્યારે તેઓ દુનિયામાં હતા ત્યારે (કરતા હતા), સિવાય કે ફરજંદનું જણવું નહીં થશે. (આ ફકરાની મતલબ આ કે કેઆમતને ઠહાડે સઘળાંએ. એકમેકને પિછાનશે અને મળશે. બાપ પોતાનાં ફરજંદોને અને પોતાની સ્ત્રીને મળશે)

૧૦. પછી સોરયોસ દાદાર આહરમજ્જનાં ફર્માનથી સઘળાં માણસોને (તેઓનાં) કામ મુજબ લાયક રીતે બદલો (અને) ઈનામ આપશે. વળી એઓ, કે જેઓ અસી છે,

(૬) જુઓ બાબ ૧૬ ક. ૬. આ ગાયની ચરબીમાંથી 'હોશ' નામનું એક સંતોષ આપનારે પીણું બનાવવામાં આવશે કે જેથી રસ્તાએજ વખતે માણસનાં રવાનોને સેવટની તૃપ્તિ મળશે. તેનો ઇસારો દરિયાને ઘીની (સવાલ ૮૯ અને સવાલ ૩૭ માં) પણ મળે છે. એ ગાયની બાબત કોઈ અલ-કારિક વર્ણન દિસે છે કે સેવટે માણસો સર્વ રીતે સંતોષ પામી તદન વચર હાજરતાં થશે.

(૭) ફા. ૫૬ fat. DH ૫૬ 'તર્મો' આપે છે. જેનો પણ એજ અર્થ છે.

(૮) એક જાતનું હુરાયાથી આપનાર તેમજ તૃપ્તિ આપનારે પીણું, જે કહેહે કે સેવટે કેઆમતને વખતે રવાનોને આપવામાં આવશે. અવ. ૫૫૫ ફા. ૫૫૫ the mind, the soul. એ 'હોશ' શબ્દનો અર્થ 'નાશ' 'મોત' પણ થાય છે. જેમકે આજ ફકરામાં તે 'અ' નકાર સાથે એ અર્થે આવે છે. DH એ શબ્દ ૫૫૫ (આ ૫૫૫) આપે છે જેનો અર્થ a drink producing immortality થાય છે.

(૯) ફા. ૫૫૫ life, age, year.

(૧૦) DH ૫૫૫ 'આત્રીઅ' આપે છે. અવ. ૫૫૫ મદદ.

તેઓ માટે કહે છે કે તેઓ બેહેશ્તમાં જશે. આહરમજદનું ગરૈથમાન તેઓના શરીરને, એમ તેને ધટતું હોય તેમ, ઊપર ખેંચી લેશે. તે (મરનાર અશો) તે પાછીથી હમેશ અને હમેશ સુધી ચાલુ (આગળ અને આગળ) ચાલતું રહેશે. એમ કહે છે કે બ્યારે (ખોદાની) આરાધના નહીં કીધી હશે અને જેતી ખરીદ કરવાને ન કૂર્મોચું હશે, અને પોષાકની અશોદાદ નહીં આપી હશે તો ત્યાં (એટલે પેલી જોહાનમાં તે રવાન) નાચું (રહેશે) જો તે આહરમજદની આરાધના (યજ્ઞ) કરે તો ગાથાની મીનો પોષાકનું કામ કરે (એટલે ગરજ સારે).

૧૧. પછી આહરમજદ ગનામીનોને, બહમન અકામનોને, અહીંબેહેશ્ત અન્દરને, શેહરેવર સાઓરને, સપેન્દારમદ તરોમત, (જે) નાઓંધહસ છે તેને, ખોદાદ અમદાદ તારીચ અને જરીચને, સાચું બોલતું જુઠાં બોલવાને, (અને) સરોશ એશમને પકડશે. પછી બે દરએ છુટા રહેશે, આહરેમન અને આજ. આહરમજદ દુનિયામાં આવશે. પોતે જેતી અને સદશ સારખી (યર્ષ) અર્ધવ્યંધહાન હાથમાં પકડશે. ગનામીનો અને આજ તે દુનિયામાં નિરંગથી મારેલા બની, હથિયારો વગર કામે (એટલે અસર ઊપજવવા વગર ફાકટ) પકડશે, અને જે રસ્તે આત્માન ઊપર ધસ્યા હતા તે રસ્તે પાછા સીધા અંધકારમાં દોડશે. ગોચેહર, તે સાપને તે પીંગોલી ધાતુથી બાળી નાખશે. દોજબની અંદર જે ગંધકી અને રીમની હતી તે, તે ધાતુથી બળી જશે (અને) સાફ થઈ જશે. તે લેઆનતી ભર્યો જે

અને ઉપર પ્રમાણે બધાં કામે કરતાં રહે તેઓ જાણે ગાથાના કરમાનો પ્રમાણે ચાલી પોતાને હાથે પોતાનું બેહેશ્ત ખરીદે છે. માટે તે ગાથાની મીનોઈ રાક્ષિત્વો જાણે તેઓને મરણ બાદ વચ્ચથી ઠાંકેલા રાખશે એમને તેઓને ફરજ નહીં બજાવવા માટે સારમાત્રું પડશે નહીં.

(૪) આ કકરામાં અમેશાસ્પદા વિગેરે સદ્યુષ્ટો અને તેઓની સામેની ખૂરી રાક્ષિત્વો અને દુર્યુષ્ટોનાં નામ લીધાં છે કે સેવટે કેઆમતને વખતે સધળી સારી રાક્ષિત્વો અને સદ્યુષ્ટો ખૂરી રાક્ષિત્વો અને દુર્યુષ્ટો ઉપર ફાવશે.

(૫) કા. ૩૧ લોકનો દેવ.

(૧) અવ. અજામજામ. ઈજ્ઞસ્તેમાં ખરસમના તાર બાંધવામાટે વપરાતો ખજુરીની પાતરી.

(૭) અહીં ' સાંપ ' તે આહરેમનને માટે દિસેછે.

(૮) D H માં આ ઈમિલો ભુજ્ઞ સુજ્ઞ ઈમિત આપ્યોછે. એ કદાચ ગેર કારણે અવસ્તાના પ્રયોજનનાં ની માફક ' અવ ' થી પ્રયોજવ બનાવવા માટે હોય. અર્થ બાળવું. આ રાખે પછી D H માં નીચલી ઈઆરત વધારે છે ભુજ્ઞ મજ્ઞ કે ભુજ્ઞ મજ્ઞ " અમેશાસ્પદા દયન વલ દુરાચુ તચેત " એમણે " ધાતુ તે દોજબમાં વહેછે. "

(૯) D II ૩૬ ૩૭ " દયન જમીક આઈગ " રાખે વધારે છે. ત્યારે અર્થ થાયછે કે " જમીનમાં જ્યાં દોજબ હતું ત્યાં જે ગંધકી અને રીમની હતી તે ધાતુથી બળી જશે. "

ચેહુનેત. જક અમર ઈ ગનાકમીનેએ પતય બરા દોબારેસ્ત પવન જક અયોકસોસ્ત વખહુનેત. જક જમીક કુશપુ લખવાર વલ ફરાપુઈએ એ ગેહાન યાઈત્યુનેત વ ચેહુનેત ફરીકઈ દયન ખાતાન પવન કામે. ગેહાન અમરે વદ હમાક હમાક શેખરનીઅ.

૧૨. દેનુમનય ઈમહુનેત આઈગ દેનુમન જમીક અન્ હીહર અનશીપ હામુન બરા ચેહુનેત. કુદે ચેકાતય ચીનબર લાલા યખસુનશનીઅ ફરદ દારેન્દ લા ચેહુનેત.

બાબ ૩૧.

મદમ તોખમ વ પતવન્દે કેઆન.^(૧)

૧. હોશેન્ગ ઈ ફવીકધ સીઆફમક ઈ મશી ઈ ગયોમઈ. “તખ્મોરૂપધ વીનંધહાન ઈ યંધહત હોશંગ. જમ” તખ્મોરૂપ સ્પીતુર નારેસ ઈ મુન રશતુ એ ચીનક કરીતુન્દ હમાક બરાત પુદ હુમન્દ. મિન જમ વ જમક ઈ અખ્તમનર ચેહુનુત બ્દ યોખ્તી ગપ્પા જન. અકવીન બ્દયરની પુદ હુમન્દ. મીરક અસ્પયાન વ જ્ઞઆનક જુદાહીમ શમ ચેહુનુત હુમન્દ. પતવન્દ બરા રકુત. સ્પીતુર જક ચેહુનુત મુન લેવત્મન દહાક જમ બરા કરીનીદ. નસોં અદીનય જ્ઞવસ્ત. નેસર ગ્યાવાન કરીતુન્દ. ઈમહુનેત આઈગશ જક ગદમને મદમ દાત ઈકવીમુનાત આઈગ કોલા યુમ દયન અચારીહા બરા વદીરેદ હમાક પુરશને યોશદાસર પાક બરા વાફુનેત.

(૧) આ શબ્દ જૂરી જૂરી નકલમાં તરેહવાર છે. મા. ઉ. અને ઝિ. આં. માં ^(૧) છે તેની હેઠે ફારસીમાં ^(૨) લખ્યો છે. પાશ્વર નકલોમાં ^(૩) આપ્યો છે. આંકુઝિટીલ પણ Ahariman લખે છે. DH માં ^(૪) છે. ૧. ઝિ. ની જમાસ્તીના આ બાબતના બાબમાં જેમ આહરમન છે. પુસ્તી જેમ શોહમન આવી દોજબ અર્થ કરે છે (હીજુ). ઉવીનદીનશમાન verfluchte ઝિટલે “સેઆનતી બર્ચો” અર્થ કરે છે. ઉવેસ્ત ઝિ શબ્દ આલોમ ધારી vagabond અર્થ કરે છે. DH ની જુની નકલમાં જેમ આ શબ્દ આપ્યો છે તેમ હું વાંચી ઝિને ફારસી અમર more bitter مر bitter સાથ સરખાવું. અર્થ ‘ધણી કડવો’ ઝિટલે “સેઆનતી બર્ચો” ધિકારવાળો.

(૨) ઝિ શબ્દ ‘અનખરાર’ પણ વંચાય. અર્થ (ફા. خسر loss) imperishable. ઝિને પીળે બાગ ‘અસર’ અથવા ‘હસર’ અથવા ‘હસીર’ પણ વંચાય ને ફા. خسر या حسر અને حسر છે. તેના અર્થ 100 થાય છે. ત્યારે અર્થ ‘બફ વિનાળી’. ઉવેસ્ત ઝિમ અર્થ લે છે. (૩) ફા. نحيب declivity, descent.

(૪) DH માં ઝિ ઈમલો ગપ્પ હામુન છે ને ફા. وادي a desert, a plain છે. પુસ્તી વિગેરે ^(૫) આપે છે. તે ડા. ઉવેસ્ત ધારે છે તેમ ઉપલાં જુની નકલના ઈમલાનું બિગેરે ૩૫ છે.

(૫) DH આ. જામો શબ્દ આપે છે તે બરાબર છે. પીજુ નકલોમાં નથી.

(૬) આ બાબમાં કોઈક નામને DH ની નકલ પ્રમાણે વાંચા છે અને ને બાગ પુસ્તીમાં નથી તે તેમાંથી વાંચે છે. આ બાબમાં થોડક પાછલા બાબમાં T. D. ની ઝિંક નકલના સરખામણી મંદિ બાબ લીધે છે.

ગનામીનો તે (દોષજય) માં ઠાડી ગયો. તેને તે ધાતુથી પકડશે. તે દોષજની જમીન દુનિયાની કુરાળીમાં પાછી લાવશે, અને દુનિયામાં ફૂંકીકઠ્ઠ (ખોદાની) મરજી મુજબ થશે (અને) જેહાન હમેશાં હમેશ સુધી ચાલુ અમર થશે.

૧૨. વળી એમ કહે છે કે આ જમીન હેર (નસા) વગરની ખાડખખોચીઆં વગરનાં મેદાનની થશે. ચેકાત (દાઈતી) નો પુલ જ ચીનવદ (પુલ) ને જોયે ધરી રાખવા માટે છે, તે વટીકને નીચો (એટલે સપાટ) રાખશે. તે (પહાડ તરીકે જોયો) હસ્તી ભોગવશે નહીં.

CHLCH 39.

કેઆનીઓના તોખમ અને બુનીઆદની બાબદયર.

૧. હોશનગ ક્વાકનો, (છોકરો હતો, જે ક્વાક) સીઆમકનો, (જે) મશીનો, (જે) ગયોમર્દનો (છોકરો હતો). તખ્મોરૂપ વીવંધહાનનો, (જે) યંધહત હોશનગનો (છોકરો હતો). જમ, તખ્મોરૂપ, સ્પીતુર, નસીં કે જેને રશતુ એ ચીનક કહેછે, તે સધળા ભાઈ હતા. જમ (શેઠ) અને જમક, જે તેની બેન હતી તેઆથી એક બેકડું, મરદ અને સ્ત્રી, પેદા પડ્યું. તેઓનાં મેળાપથી વૃદ્ધિ થઈ. મીરક અસ્પયાન અને છઆનક બરદાહીમ તે (બેકડાં) નાં નામ હતાં. (એમ) ઝોલાહ ચાલુ રહી. સ્પીતુર તે હતો, કે જ્યેષ્ઠ બેહાક સાથે મળીને જમશેદને કાપી નાખ્યો. નસીં પણ તે વખતે જીવતો હતો. (તેને) નેસર ખ્યાવાન કહેતા હતા. કહેછે કે તેને એવું ખુબંદ નસીખ આપેલું છે કે ફરેક દિવસ ગરીબીમાં ગુબરે છે (અને પોતાનો) સધળો ખોરાક પવિત્ર અને પાક કરે છે.

(૭) “આ નિશાનીવાળો” ભાગ D H માંથી લેવાયે.

(૯) કા, ક્ય અને ય વીન ઐરૂણ વચ્ચે (vide Viraf. Ch. 66, 6).

(૬) ક્રા. રાશિ increase (૧૦) આ કુદરતી બદલે D H માં નબળા થયો છે.

(૧૧) D H જરૂરિયાત મુજબ આપે છે. (૧૨) D H નહિ આપે છે, તે દર્શાવે છે.

(13) આ શબ્દ પછી પુસ્તીમાં # 'જમ' શબ્દ છે તે જૂલ છે. DH માં નથી.

[illegible]

(૧૫) D H માં $\frac{1}{2}$ માં 'તસંએ વીઆવાનીક' મળે છે. હું ધારું કે એ 'આવાનીક' ઉપર આવેલા $\frac{1}{2}$ માં 'વીવંધાન' નું બિરોડું રૂપ છે. એ પણ તખ્તોશ, જમશેદની માફક વીવંધાન નો છેકરો હતો, તેથી તેને 'વીવંધાન' નો તર્જી કહ્યો હોય.

(૧૬) = તહીં અને ફા. جارح help, remedy.

(૧૭) અહીં ગરીબી અને તે ગરીબીમાં પ્રભાશ્રીકપણે, પાક અને સ્વચ્છ ગૃહિત પોતાની શાલી પેદા કરવી, તેને જીવંદ તાલીમ ગણ્યું છે.

૨. દહાક (જેહાક) ખુતાસ્પનો (છાકરો હતો), (જે) જઈની ગાવનો, (જે) વારકશંધનો, (જે) તાજનો, (જે) ફવાકનો, (જે) સ્યામકનો (છાકરો હતો). મા તરકથી જેહાક જીદય (ના વંશનો હતો, જે હદય) બયકનો, (જે) તમબયકનો, (જે) આલોખમનો, (જે) પઢવ્યેસમનો, (જે) ગવજીવનો, (જે) દુવીનો, (જે) ઈસ્કાનો, (જે) ગનામીનાના (વંશનો હતો). ફરીદુન અસ્પયાનનો, (જે) પુરતોરા અસ્પયાન (નો, જે) સોકતોરા અસ્પયાન (નો, જે) પુરતોરા અસ્પયાન (નો, જે) સીહાકતોરા અસ્પયાન (નો, જે) સપીદતોરા અસ્પયાન (નો, જે) ગેફરતોરા અસ્પયાન (નો, જે) રકમતોરા અસ્પયાન (નો, જે) વનકુગેશની અસ્પયાન, જે જમશેદ (નો, જે) વીવંધહાન (નો) બેટા યા વંશનો હતો). ત્યારે તેઓની અસ્પયાને પુરતોરા પછીથી જુદી દસ પેઢી હતી. (અને) દરેક (પેઢીવાળો શખસ) ૧૦૦ વર્ષ જીવે હતો જે (ત્યારે) ૧૦૦૦ વર્ષ થયાં. તે હજાર વર્ષ જેહાકની ખુરી પાદશાહી હતી. અસ્પયાન પુરતોરાથી ફરેદુન જનમ્યો, જેણે જમશેદનો કીનો ઈચ્છ્યો. (અસ્પયાન પુરતોરાને ફરેદુન બાપરાંત બીજાં) વહી સાથે બરમાયુન અને કતાયુન (નામનાં) ફરજદો થયાં હતાં, જેઓમાં ફરેદુન વધારે પરદેજગાર હતો.

૩. ફરીદુનથી ત્રણ છોકરાઓ જનમ્યા, સેલમ, તુચ (તુર) અને ઐરચ. ઐરચથી બે છોકરા અને એક છોકરી જનમ્યાં. (તે) જેહાક છોકરાઓનાં નામ વાનીતાર (અને) અનાસ્તાખ હતાં. છોકરી ગન્જ (નામની) હતી. સેલમ અને તુચે ઐરચને અને (તેનાં) બપ્તાવર ફરજદોને સંધ્યાને મારી નાખ્યાં. તે છોકરીને ફરીદુને છુપાવી રાખી. તે છોકરીથી એક છોકરી જનમી. તેઓને (એટલે ઐરચના ભાઈઓને તેની) બબર પડી. તે-ઓએ માએને મારી નાખી. પેટી છોકરીને ફરીદુને દસ પેઢી સુધી છુપાવી રાખી (એટલે તેણીને અને તેણીની પછીની દસ પેઢીનાં ફરજદોને છુપાવી રાખ્યાં) કે જ્યારે માનુશે-ખુર્શીદ-પવન-વીનીક તેની માએથી જનમ્યો. (તેના આ નામનું આ) કારણ કે

(૧૦) ગચુત્રી પ્રમાણે તે ૧૦ ને બદલે ૮ પેઢી યાવજી, કારણ જમરોદ અને વીવંધહાનને નહીં ગણ્યા જેઠાં, સખખ કે જમરોદને મારી તે પછી જેહાકે ૧૦૦૦ વર્ષ ખુરી પાદશાહીનું શામ્ય કર્યું.

(૧૧) D H માં 'હાનીચ' આપેલે તે વધારે દુરસ્ત દિસેછે. અર્થે "વહી (અસ્પયાન પુરતોરાને) બીજા ફરજદો થયાં હતાં. પુરતી 'અફૂનીનચ' આપેલે.

(૧૨) શાહનામાનાં کمانوش અને کمانوش

یکی بود ازیشان کمانوش نام : دگر نام پرمایه شاد کام Mohl. I. p. 90.

(૧૩) D H માં એને બદલે 'પુર ગદમનતર' એટલે 'વધારે દબદબાવાળો' છે.

(૧૪) D H માં છોકરાનાં આપેલે તે બરાબર છે. પુરતી આપેલે તે જુલ છે, કારણ

પછવાડે બે છોકરાના નામ છે,

(૧૫) ۱۰۰۰ (twins.

(૧૬) D H માં, 'અનરતઓ' છે. (૧૭) D H માં 'પુર ૫૦ વર્ષ એટલે "પુજક નામ હતું."

શેશની એ પુર્ણાદ પવન વીનીક" નકુન્ત. મિન મનોશ પુર્ણાદ વીની ખાહર મનોશ ખર્નાર.
મિન મનોશ ખર્નાર મનોચેહર જ્વદ, મુનશ સેલમ વ તુય જકતલુન્ત પવન શ્રીને અઈરય.
મિન મનોચેહર જ્વદ કૃશ, નોદર, વ દુરાસો.

૪. ચેચુન મનોચેહરે, મનોશ ખર્નારે, મનોશ ખર્નાકે કમામસોજકે^(૧) બુતરેકે શ્રી-
તકે ખીતમે ફેબુથગે બુથકે, ફેચુજગે ગનજકે અઈરીચે ફરીફુન, ફાસીઆવે પશંગે^(૨)
બદશમ તુરકે સ્પએનસંપે ફુરોશાસંપે તુચે ફેએદઓન. જક આન, કર્સેવજકે^(૩) કેદાન ખાનદ
અથેરદે^(૪) કોલા સે ખરાત બુદ હુમન્દ.

૫. પશન્ગ વીસે ઢાલાં દુ બેરાદ છુદ્દ હુમન્દ. વ મિન વીસે પીરાન વ હોમાન વ
 શાન વ અવારીક બેરાદરાન બ્દ હુમન્દ. મિન ક્રાસીઆવ ફરીસ્પો એ ચુર વ શાન શીદે વ
 અવારીક ફરજન્દાન જરહુન્તા હુમન્દ. વીસ્પાન ફરશ કએખુસુઈ અજશ જરહુન્તા બેન્તા-
 મને ક્રાસીઆવ ચેહવુન્તા વ લેવનમન ફરીસ્પેચુર હમ-માદે ચેહવુન્તા. મિન ફરીસ્પેચુર
 સુરાક અસુરીક વ અવારીક ફરજન્દાન. મિન વલ્મનશાન ખ્વાસ્તો અઈરીખ્ત વ યજદાન
 અઈરીખ્ત વ યજદાન દારાદ ફરાહખુઈ લા વહાક અવારીક બ્દ હુમન્દ સુન ફૂગાન દીરન્ગ.

(૧) આ “ ” નિશાનીઓ વચ્ચેના સંજ્ઞા D H માંથી લીધા છે, તે પુસ્તીમાં બુલંતી નીકળી ગયા છે.

(૨) D H માં રમીને બદલે સ્થાન ફા. ૩માં છે. (૩) D H માં રમી નામ ફક્ત ગાળે છે.

(૪) D H માં એ રાષ્ટ્રના આગમ્ય નિયમ 'મિત' રાષ્ટ્ર વધારે છે. (૫) D H માં એ

(૬) D II માં, $\frac{1}{2}$ ફરમાવ્ય છે.

(૭) ડા. ઉવેશ પટેલે 'ક'ને ફા. ૧૬ ને અર્થે લઈ અર્થ કરે છે કે "જો મામસાજક હતો." DH માં એને બદલે ૧૭૧ ફા. ૧૬ 'યુન અન યુજક' છે એટલે "જોની માએ યુજક હતો."

(૮) D H માં ડાહ્યા અહરક છે. (૯) D H માં અપ્પલ પરમ નામ છે તે બરાબર છે.
શાહનામાનું પંક્તિ (૧૦) શાહનામાનો અર્થ

چون بشنید سالار توران پشنگ : بسی کرد یاد از پدر زادش

(૧૧) આશુ નામ 'કદાવ' હજુ તે તમશી પરથી માલુમ પડે છે. ત્યાં તે નામ ગેન્દર આશુ છે. II (Afrâsiâb) avait deux fils, nommés Sehehré et Schidé' et un frère, nommé Guender (Tabari par Zotenberg I. p. 464).

(۱۲) سافرنیٹ نامہ

તે જનમ્બો ત્યારે ખુર્શિદની રેશની તેનાં નાખ (વીનીક) ઊપર પડી. મનોશ ખુર્શિદ વીની અને બેહનથી મનોશ ખર્નાર (વીનીક). મનોશ ખર્નારથી મીનોચેહર જનમ્બો, કે જેણે સેલમ અને તુચને એરચના ક્રીનામાં મારી નાખ્યા. મીનોચેહરથી ફીશ, નોઠર અને ફુરા-ઓ જનમ્બો.

૪. જે મુજબ મીનોચેહર, મનોશ ખર્નારનો (બેટા હતો, જે) મનોશ ખર્નાકનો, (જે) કમામ સોજકનો, (જે) બુતેરકનો, (જે) ક્રીતકનો, (જે) ખીતર્ગનો, (જે) ફેશુ-શગનો, (જે) બુશકનો, (જે) ફેયુજગનો, (જે) ગનજકનો, (જે) અઈરચનો, જે ફરીફુનનો (હતો. તેજ મુજબ), ફાસીઆબ, પશંગનો, (જે) બદશમનો, (જે) તુરકનો, જે સ્પએન-સ્પનો, (જે) ફુરેશાસ્પનો, (જે) તુચનો, (જે) ફરેફુનનો હતો. (એટલે જેમ મીનોચેહર ફરેફુનનાં વંશથી ઊતરેલો હતો, તેમ અફાસીઆબ પણ ફરેફુનના વંશનોજ હતો.) તે અફાસીઆબ અને) કસેવજ, જેને કહાન કહે છે (અને) અએરદ, એ ત્રણે ભાઈ થતા હતા.

૫. પશંગ (અને) વીસે બેઝી ભાઈઓ હતા. અને વીસેથી પીરાન, હોમાન અને શાન અને ખીજ ભાઈઓ જનમ્બો હતા. અફાસીઆબથી ફરીસ્પો એ ચુર, અને શાન અને શીદ અને ખીજાં ફરજદો જનમ્બો હતાં. વીસ્પાન ફરશ, જેનીથી કએખુસ્તુ જનમ્બો હતો, તે અફાસીઆબની છોકરી હતી અને ફરીસ્પે ચુર સાથે એક માએની હતી. ફરીસ્પેચુરથી, ચુરાક, અસુરીક, અને ખીજા ફરજદો (થયાં હતાં). તેઓથી ખ્વાસ્તો અઈ-રીખત, અને યજ્ઞદાન અઈરીખત અને યજ્ઞદાન દારાદ, ફરાહયુર્દ લા વહાક (અને) ખીજાં (ફરજદો જનમ્બો હતાં), જેઓની ત્રિગત લંબાણ છે).

(૧૩) એ નામ *મુહ* ને છટો *મુહ* કહાન અથવા ખાન લેખ્યે તે તે વિષેના ફરખાન નામનો બેટા હોય. Mohl. I. 407. જે એ 'શાન' ને વીલસમનો ફૂકો આકાર લેખ્યે તે એ નામનો 'વીસે' નો એક છોકરો શાહનામાં પ્રમાણે હતો.

داری که بد بیاسم نام اوی : گوئی کی نوادی بای نامی

که وسم بدش نام فروغ پدر : بوا درش بیوان پیروز گر

Vuller I. p. 426.

(૧૪) એ "શાન" અને "શદિ" નામના એ બેટા તે તખરીએ કહેલા Schahar અને Sebide છે. જુઓ આ ફરશની આગલી નોટ. શાન નામ 'શાર' પણ વંચાય. (૧૫) શાહાનાની ફોર્મોસ

Vuller II. 612.

(૧૬) ફા. ૭૪૦ double, hence, repetition, details.

(૧૭) ફા. ૭૪૦ slow, tedious, causing delay.

૬. મિન અઝીરદ ગોપત મલકા જરહુન્ત વ અમત ફાસીઆવ માનુશયેહર લેવત્-
મન અઘરિનગાન દયન ગરે પાદશપ્વારગર ગેરફુતાર કર્દ સીજ વ હાત મદમ શેદફુન્ત
અઝીરદ મિન યજદાન અથાફુત બવીહુન્ત. અવશ જક નીઓઝીઅ રકહુન્ત આઘિગશ
જક સેપાહે નીવે અઘરિનગાન મિન જક સપ્તીઅ યોખત. ફાસીઆવ પવન જક આહુ-
ઈ અઝીરદ જકતહુન્ત. અઝીરદ પવન જક પાદેફરને ફરજન્દ ચેયુન ગોપત મલકા
જરહુન્ત.

૭. ઓજમો, ઈ નોહુમારપ ઈ ક્યાંનકુ ઈ, બીરીજસ્ત, અરઘીવશ અનાઘરિપ વઝે-
તન્ત ઈ રાગી વોધ યના ઈ મરવાક ઈ નોતર ઈ માનુશયેહર. મિન ઓજમો જરહુન્ત સે યેન-
મન યેન્તમન. કવાદ અપનીએ દયન કરેપુદી ચેહુન્ત. અવશાન પવન રૂદ યરા શેદફુન્ત.
પવન કવાદકાન યરા અફસદ. ઓજમો યરા ખતીતુન્ત વ ઈનચુન્ત યરા પરાસીન ફરજન્દ
વન્દીદે નવીદ થમ અનખુન્ત.

(૧) ગોપતશાહ આ કકરામાં આ નામ એક વખત આ મુજબ (ગોપતમલકા) છે. ઉપર
ગોપતશાહ નામ આવે છે. જે મુજબ બીજી જગ્યાએ આજ કકરામાં ગોપતમલકા છે.

(૨) ફા. ફુલ trouble અથવા હાનુમ્મહ.

(૩) અ.વ. જાન from જાન to cut સે માત્ર destruction, sharp or acute pain.

(૪) જાનુમ્મહ હસ્તકાન to obtain. (૫) ફા. ૩૩ intrepid, bold, warlike.

(૬) અ.વ. જાન ફા. ૩૩ vice, fault, defeat.

(૭) આ કકરામાં અફાસીઆએ, અઘરેસને, તેણે ઈરાનીઓની બળવેલી સેવાની સભામાં
મારી નાખવાનો ઈસારો છે. તેની હઝીકત ઈરાસી પ્રમાણે એ છે કે અઘરેસની ઈરાનીઓ ઉપર ઈઝેર-
યાની હતો. બ્યારે આફાસીઆએ તેજરને મારી નાખ્યા ત્યારે તે બીજા ઈરાની સેપાએ અને સરદારોને
પણ મારવા બીકળ્યા હતા. પણ અઘરેસે તેને સમજાવીને તેમ કરતા અટકાવી તે ઈરાનીઓને 'સારી'ના
કિલામાં બંદ કરાવ્યા. પછી બ્યારે (Mohl. I. p. 428) નોજરને ક્રોને લેવા ઈરાનીઓ હુમલા લાગ્યા
ત્યારે સારીમાં બંદ પડેલા બંદીઓએ બળવું કે હવે આફાસીઆએ સાહુચેની દાખલ ક્રોનાથી તેઓને
આગમઅથી મારી નાંખશે. તેથી તેઓએ અઘરેસને તેઓને છોડી ચુકવાની અરજ કરી. અઘરેસે
કહ્યું કે "જો તમારે એમ છોડી મેલું તો આફાસીઆએ મારી ઉપર યુરસે થાય. મોટે જો બલિદર આ
ચુલક પર હુમલા લાવે તો હું આ જગ્યા, બલિદે તો હુમલાથી ખીહીને છોડીને, હું ત્યાં જીવું અને તમારે તેથી
છૂટકો થાય." તેથી સારીમાં બંદ પડેલાં લોકોએ ઈરાનીઓ ઉપર છુપો પેગામ જાહેર કર્યો કે સારી ઉપર
હુમલા લાવે. બલિદે કેરવાદને લોકો આવી સારી ઉપર હુમલા કરવા નોકર્યા. ત્યારે અઘરેસે તે ગામ
છોડી બાલી ગયા અને ઈરાની સેપાઓને છૂટકો થયો. એ વાતની આફાસીઆએ સેવો અબર પડી
અને તેથી તેણે અઘરેસને મારી નાખ્યા. ઈરાનીઓની બળવેલી આ સેવા મોટે જો કે એ ગુરાની હતો
તો પણ અઘરેસ નર અરો (અઘરેસેયે નરવહે અધરેસને ફવપીમ યજમદે. (૫ ૧૩ ફ. ૧૩૧) તરીકે
ફરવરદીન વરતમાં અને આક્રીનગાનના ટીખાઓમાં તેને શાદ કરવામાં આવે છે.

૬. અથેરસથી ગોપત મલકાનો જનમ થયો, અને જ્યારે અફાસીઆથે મીનાચે-હરને ઈરાનીઆ સાથે પાદશખ્વારગર પહાડમાં બંદ કીધો, અને તેની ઊપર રંજ અને દુઃખ નાખ્યું ત્યારે અથેરસે ખોદા પાસે દુઆ માગી. તેણે તે દુઆ મેલવી કે તેણે તે પહાડર ઈરાની લશ્કરને તે મુઠકીથી છોડ્યું. અફાસીઆથે તે વાંકને માટે અથેરસને મારી નાખ્યો. અખીરદ ને ત્યાં તે (લલા કામ) નાં બદલામાં ગોપત મલકા જેવું ફરજન્દ જનમ્યું.

૭. ઝોજબો જે તોહમારપનો (છોકરો હતો), જે ક્યાનપુનો, જે બીરીજસ્ત અરફ-વશ અનાઈરિપ વચ્ચેતન્તનો, જે રાગીવોધયનાનો, જે મરવાકનો, જે નોદરનો, જે મીના-ચેહરનો (છોકરો હતો). ઝોજબોથી ત્રણ છોકરા (અને એક) છોકરી જનમ્યાં હતાં. કવાદ એક આમકાંનાં કટકાપર બચ્યાં તરીકે રહ્યો હતો. તેઝાએ તેને નદીમાં નાખ્યો હતો. તે ધરના ઊંબર ઊપર બેસુક પડી ગયો. ઝોજબોએ તેને જોયો અને ઊંચકયો અને એક બલાં ફરજન્દ તરીકે તેને મેલવીને (એટલે ઊધારીને) યુશી બર્થું નામ આપ્યું.

(૮) ૫૨૧ ૧૩-૧૩૧ તો ۵۰۰ ساله شاهنامه است روز طاعت

نبدند جز پر طعنه و زو . که روز کین داشت و فرونگ گو

Vuller I. p. 279 તખરી પ્રમાણે ઝિનાં જુદાં જુદાં નામ હતા. " Les uns disent qu'il s'appelait Zew, les autres Zâh on Zâgh (Tabari por Zotenberg f. p. 406.)

(૯) તખરીમાં એ ઝોજબ અથવા જવની જે વંશાવલી આપી છે તેનાં નામ આ નામોને મળતાં છે. Zâgh, fils de Yo'hannâ, fils de Mîs, fils de Nowder, fils de Minotschehehr (ibid p. 407) ઝિમાં Yobannâ તે આ ફકરાનો અર્થ 'વોધયના' છે. Mîs 'મરવાક' છે. ઉપર ખીજાં નામો છે તે ક્યાં છે તે સમજ પડતી નથી. કદાચ એ કોઈ ચાલુ હાલત હોય કે જે નકલ કરનારાઓએ વિષેસ નામ મળી તરેહવાર રીતે લખ્યાં હોય. (૧૦) ۵۰۰ ساله شاهنامه است

(૧૧) ફા. کسبت a bit of leather worn by a waterman on his left hip on which he rests the bag containing water. ડા. ઉવેસ્ત (kuspud) waist cloth અર્થ ફરે છે. તે આ અર્થ શા ઉપરથી મે છે તે માલમ પડતું નથી. કદાચ તે drum અને cloth woven in stripes of different colours હોય.

(૧૨) અહીં જણાવવા પ્રમાણે કોઈ જગલમાં સાધારણ રીતે ઉધરો હતો. તેનો આડકતરો ઈસારો શાહનામાંમાંથી મળે છે. જુઝ્માં મારી અવસ્તાની ફરજન્દ ۵۰۰ ساله રાખે. અહીં નદીનો ઈસારો છે તેમ ઝિનું મકાન પણ નદી કીનારે હતું તે શાહનામા પરથી માલમ પડે છે.

۵۰۰ ساله شاهنامه است روز کین داشت و فرونگ گو

(૧૩) ડા. ઉવેસ્ત ફા. کواب The wooden sill of a door.

(૧૪) ફા. ۵۰۰ ساله to grow faint, feeble, dejected.

(૧૫) ફા. ۵۰۰ ساله good, excellent, (Steingass) ઝિ ۵۰۰ ساله ફા. ۵۰۰ ساله proper, excellent નો ખીજો આકાર છે.

(૧૬) ۵۰۰ ساله ۵۰۰ ساله અવ. ۵۰۰ ساله સં. વિદ. Ger. find-en અંગ્રેજી find મેળવવું. ડા. ઉવેસ્ત trembling child અર્થ ફરે છે તો કદાચ T. D. માં એ રાખે ۵۰۰ ساله હોય. તો તે ફા. ۵۰۰ ساله to sleep, to tremble. (૧૭) ફા. ۵۰۰ ساله good news.

૮. મિન કવાદ કચ્છે અપીવેહ જરહુન્ત. (મિન કચ્છે અપીવેહ^(૧)) કચ્છે અર્શીન કચ્છે બીઆરશ કચ્છે પીશીન વ કચ્છે કાઊસ જરહુન્ત. મિન કચ્છે કાઊસ સીઆવોખશ જરહુન્ત. મિન સીઆવોખશ કચ્છે ખુસ્તુઈ જરહુન્ત. કરીશરખ અઠવીખ ડોલા દો બરાત ચેહુન્ત હુમન્દ, ઈ ક્રીત ઈ સહામ ઈ તુર્ક ઈ સ્પચેન્યરખ ઈ દુરશ ઈ તુચ ઈ ફરીકુન. લોહરાસ ઈ ઊજવ ઈ માનુશ કચ્છે પીસીન કચ્છે અપીવેહ કચ્છે કવાદ. મિન કચ્છે લોહરાસ વીશારસ વ જરીર અવારીક બેરાદરાન જરહુન્ત હુમન્દ. વ મિન વીશારસ સ્પેન્દઘાત જરહુન્ત હુમન્દ, પેશાતન જરહુન્ત હુમન્દ. વ મિન સ્પેન્દઘાત વહુમન આનો તરસહ વ મીત્રાતરસહ વ અવારીક જરહુન્ત હુમન્દ.

૯. અર્તખશતર ઈ પાપકાન, મુનશ અમ બેન્તમન, ઈ સાસાન ઈ વેસ આફીદ જરીર ઈ સાસાન ઈ અર્તખશતર મુન વહુમન સ્પેન્દઘાતાન ગોકુત.

૧૦. અમીતરે કચ્છે અપીવેહ ફરાનક ઈ વધરસ્ના ફરતા ઊર્વેત ગાઈ ઈ ફરત ઈ રાક ઈ ફરાસ્તુખ માનુશચેહર. દેન્મનચ ઈમદ્યુનેત આઈગ ગદ્મને ફરીકુન દયન જરહે ફરા-ખોક્ત પવન કુશી બુન ઈતીબુનેસ્ત, વોક્તગી પવન ચાતુકીઅ તોરાઈ વલ બુન્દે કદે વલ તે-મમન ચઢ્ઢરન્ત. સે શન્ત તેમમન કરી અજઢરન્ત. વલ તોરા ચેહુન્ત વલ ગદ્મન બરા વલ તોરા વજહુન્ત. તોરા ચાઈત્યુન્ત શીર દુખ્ત વ વલ સે બેન્મન ઈ જઅશ બુદ ચેહુન્ત, ચેગુન નામન વ શાન વ અંચંધહા. ગદ્મન વલ બેનમનાન લા બરા વલ ફરાનક વજહુન્ત.

(૧) આ શબ્દો યુસ્તીની નકલમાં નથી પણ તે ઇબ્રાહીમ પ્રમાણે જરૂરના છે. તે બુલથી રહી ગયા છે. 'f.D. માં છે. એના ચાર છોકરાઓ માટે શ્રીરુસી નીચે પ્રમાણે બોલે છે. અપીવેહ કોબાદના વખતમાં મરી ગયા હોય, માટે શ્રીરુસી એમને કોબાદના પોતાના છોકરા ગણે છે.

پس رہ خردمند اورا چہار : کہ بودند ازو در چہار ہا کا
نہیں جو کاوس با آفرین : کی آرش دوم بہ سوم کی نشیں
چہارم کی ارمین بودند نام : سپردند گیتی بآرام و کام

એ નામમાં 'બીઆરશ' તે રાહનામાના 'અર્શીન' છે. અર્શીન, તે આરશ અને પીશીન તે નશીન છે.

(૨) ઇબ્રાહીમે હા. ૯ ક. ૧૦ પ્રમાણે ક્રીતએ હોમની રહિત કરીને મોરાર આહવાથી તેને ત્યાં એ બે બેઠા સમીપ અને અમીતરે નો જનમ થયો હતો. આશીનગાનના લખાણમાં એ બાઈએની પેઢીનાં નામ નીચે પ્રમાણે લેવામાં આવે છે. કેરસરખ, અતરન, સમ, તુર્ક, શેરસ, ગુર, જમરીદ. બુનદેહેશમાં એ પેઢી ફરીકુનને પહોંચાડી છે.

(૩) એના દાસ્તાન બામે જુઓ મારી 'પાદગારે જરીશાન' નામની ચોપડી. તેમાં જણાવવા પ્રમાણે યુશારસના બાઈ અને છોકરાઓમાંથી ૨૩ જણ અગ્નિરૂપ સાથેની લડાઈમાં માર્યા ગયા હતા. ત્યાં તેના એક બાઈનું નામ 'પાતખુસ્તુખ' જણાવે છે.

૮. કવાઈથી કચ્છે અપીવેહનો જનમ થયો. (કચ્છે અપીવેહથી) કચ્છે અર્શન, કચ્છે બીઆરશ, કચ્છે પીશીન અને કચ્છે કાજિસ જનમ્યા. કચ્છે કાજિસથી સીઆવક્ષ જનમ્યો. સીઆવક્ષથી કચ્છે ખુસ્તુ જનમ્યો. કેરશાસ્પ અને અજીર્વાખ બેઠી ભાઈઓ હતા, જે શ્રીતાનાં (બેટા હતા), જે સામનો, જે તુર્કનો, જે સ્પચ્ચેન્યસ્પનો, જે દુરસ્પનો, જે તુચનો, જે ફરીફુનનો (બેટા હતા). લોહરાસ્પ ઊજવનો (છોકરો હતા), જે માનુશનો, જે કચ્છે પીસીનનો, જે અપીવેહનો, જે કચ્છે કાબાદનો (છોકરો હતા). કચ્છે લોહરાસ્પથી ગુસ્તાસ્પ અને જરીર (અને) બીજા ભાઈઓ જનમ્યા હતા. અને ગુસ્તાસ્પથી સ્પેન્દોદાદ (એટલે અસફંદયાર) જનમ્યો હતા, (અને) પેશીતાન જનમ્યો હતા. અને અસ્પન્દયારથી, બહમન, આતરો તરસહ અને મીત્રો તરસહ અને બીજાઓ જનમ્યા હતા.

૯. અર્દેશર બાબેગાન, જેની માએ (પાપકની) છોકરી હતી, તે સાસાનનો (છોકરો હતો), જે વેશ આફ્રીદ જરીરનો, જે સાસાનનો, જે અર્દેશરનો (છોકરો હતો), જે (અર્દેશર) ને અસ્પન્દયારનો બહમન કહેતા હતા.

૧૦. કચ્છે અપીવેહની માએ ફરાનક (હતી), જે વધરશના ફરતા ઊર્વત ગાઈની (છોકરી હતી), જે ફરતનો, જે રાકનો, જે ફરાસ્તુબનો, (જે) મીનોવેહનો (છોકરો હતો). વળી આ કહે છે કે ફરીફુનનું ખોરેહ ફરાખોક્ત દર્ધમાં કુશીબુન ઉપર બેઠું હતું. વોકતર્ગી બહુઈથી એક ગાયને ખેતીના કામમાં લાવીને ત્યાં લઈ ગયો. ત્રણ વર્ષ સુધી ત્યાં કુટુંબને લઈ ગયો. જ્યાં સુધી કે તે ખોરેહે તે ગાયને ગયું ત્યાં સુધી તે ગાયને આપ્યું. તે ગાયને લાવ્યા અને દુધ દેહ્યું, અને ત્રણ છોકરા, જે તેને થયા હતા, જેવાકે નામન અને શાન અને ચંચહહા તેઓને આપ્યું. ખોરેહ છોકરાઓને નહીં પણ ફરાનકને ગયું. વોકતર્ગીએ ફરાનકને દુઃખ

(૪) شاهنامه افروز آذر مهرنوش Mohl. IV. p. 437.

پسر بود اورا گزیده چهار : به رزم جوی و به نیرزه دار
یکی نام بهمن یکی مهرنوش : سوم آذر افروز گرد بهوش
چهارم بدش نام نوش آذر را : کم بنهاد او گنبد آذر را

(૫) અસફંદયારના છોકરા બહમનને ધણીક પુસ્તકોમાં અર્દેશર કહ્યો છે, તેમ અહીં કહે છે.

(૬) દહેસ્તાને ઈનીમાં એ નામ 'વીધીરીશા' તરફકે આવે છે, જ્યાં ફરહંગ (ફરાનક) ને તેણીની જણાવી છે (West S. B. E. Pub. Text II. p. 171.)

(૭) કદાચ કોઈ જગ્યાનું નામ. ઉવેસ્તે કન્યા Kanyā વાંચી reed અર્થ કરે છે. જે એ રાબ્દ કન્યા વાંચીએ તો કાંઈ hollow withinને અર્થે સવું વધારે દુરસ્ત છે. અર્થ થાય કે "ફરાખોક્ત દર્ધના પેઠામાં તે ખોરેહ બેઠું." પણ આ રાબ્દમાં ૪ હરાની હરફની રીતે લખ્યો છે તે 'રા' વંચાવો જોઈએ.

(૮) ઉવેસ્તે Nōktargā વાંચે છે, જે પુસ્તી ઉપલા (વીધીરીશા) નો ખીલો આકાર ગણે છે. (Iranisches Namenbuch Justi p. 373.)

(૯) ફા. ૭૪૩ to ૮૦૪.

(૧૦) T. D. માં ૧૧૧૬ છે તે દુરસ્ત નથી D H માં ૧૧૧૬ છે.

૧૧) અરબી کوش children, family, (૧૨) ખરી હમલો ۱۱۱۱ to carry છે

વૌકતગી દ્રાનક રન્જન યજ્ઞયુનેસ્ત. દ્રાનક પવન ગદમન મિન તમે અખીતર વ-
જ્યુન્ત પતીસ્તાક કર્દ આઈગ નજદેસ્ત દ્રરજન્દ વલ ઓરખામ યહ્યુનમ. આખેર ઓ-
રખામ વલ્મન મિન અખીતર યુપ્ત વ નજદેસ્ત દ્રરજન્દ કઝે અપીવેહ જ્વદ વલ ઓશ-
ખામ યેહ્યુન્ત. વૌક લેવત્મન ઓરખામ હમકાર હોશખામ દયન ઝોમીજગીઅ સાતુન્ત.

૧૧. અખીતરે ઓજખો ખેન્તામને વહ્યુને દાતુક—આમત. હમે લેવત્મન દ્રાસપ
અજશાન હમય.

૧૨. મિન સામ જરહુન્ત શશ દ્રરજન્દ પવન યુપ્ત જકરે વનફદ, અયોક દમનક વ
અયોક ખુસ્તુ વ અયોક મારાનીક શમ યેહ્યુન્ત હુમન્દ. વ ગખ્રા વ નિશમન અકવીન શમ
અયોક યેહ્યુન્ત. અવશાન અયોક દમસ્તાન શમ યેહ્યુન્ત. મિન વલ્મનશાન વલ્મન દ્રા-
જતર દાશત. અવશ સે અન્દાજ ક્રાસ્તે અઓખશ યેહ્યુન્ત. અવશ અઘરશત કદ ખુદા-
ઈઅ વલ્મન અવર્નક યેહ્યુન્ત. અવરશત હના ઈમદલુનેત આઈગ અવર્નક શત. સરશ અર્ત
વહીરત આફીન પવન પતવન્દ વલ્મનશાન શાહવર કર્દ. હના રાઅે અરપ હુમનદીઅ,
જન હુમનદીઅ વ સેતવરદીન-વરીઅ પાઘીજગીઅ વ પઝેતાકીઅ વ રમેશને વ હુવહા-
કીઅ વ દ્રાજ શમિઅ પવન વલ્મનશાન વીશ.

૧૩. દમન અસુરીસ્તાન કતેખુદાઈઅ અઓખશ યેહ્યુન્ત. ખુદાઈઅ વ દાદે ખુદાઈઅ
આરાસ્તાન વ દરહાઅે વજેશ વ હર્ક ઈ સાપ્ત યદ્દન્દ પવન વલ્મનશાન યેહ્યુન્ત. સેપરનક
સેપાહાક કતેખુદાઈઅ અઓખશ યેહ્યુન્ત. ખુસ્તુઈ રઅે કતેખુદાઈઅ અઓખશ યેહ્યુન્ત.
મારીનરક પતશખ્વારગર મલેકાઈઅ તુરી માલરનીઅ વ દર્માનરનીઅ અઓખશ યેહ-

(૧) ફા. ۱۰۰۰ ruin. ઉવેસ્ત તીઅ લેઈ fiuree અર્થ કરેછે. ત્યારે તે ۱۰۰۰ hasty, impatient રાખ્દ છે.

(૨) અવ. ۱۰۰۰ to desire. (૩) ડા. ઉવેસ્ત અંને દ્રરવ. ચશત (૪. ૧૧૩) નો
જાનવાન ધારેછે, જેની બામડીનું નામ ત્યાં ફેની જણાવ્યું છે. અંને ફેની નામ ડા. ઉવેસ્ત અહીનું
'દ્રાનક' ધારેછે. (૪) આ ۱۰۰۰ નામ ઉપર આપ્યું છે તેનો ટુંકો આકાર દિસેછે.

(૫) યુસ્તી (Iranisches Namenbuch માં) કહેછે કે આ કુશમાંની વાત ને અલંકારિક
દિસેછે અને બરાબર સમજ પડતી નથી તે એક બાબ્બિલિન દંતકથાની યાદ આપેછે. અંને વાર્તા મુજબ
Merodach દેવતાને Gudi-bir અર્થે the bull of light રાશાની (ગદમન અથવા ઓરેહ) નો ગોષા
(તોરા) કહેતા. અર્થને આકારના બેદાનમાં પાતાનો હથપેડો જણાવતા. (Lectures on the origin
and growth of Religion as illustrated by the Religion of the ancient Babylonians. Hib-
bert Lectures, 1887 by A. H. Sayce, p. 290).

(૬) અંને નામ દીનકર્દમાં પશ્ચુ આવેછે. S. B. E. West Pah. Text. IV., p. 30, Bk. VIII.,
Ch. XIII. 18. (૭) દીન કર્દના ઉપલા દ્વતરમાં સ્પેન્દરીત નામ છે ને ઉવેસ્ત સ્પેન્દાદનું

દેવાને ઈછ્યું, (પણ) દુરાનક ખોરેહ સાથે બાપના તુકસાનથી જતી રહી, (એટલે નાહી અને) ખાહેશ ગ્રીધી કે પેહેલવેહેલું દુરજંદ (મને થાય તે) ઝોરબામને આપ્યું. ત્યારે ઝોરબામે તેને બાપથી છોડવી, અને પેહેલું દુરજંદ કબ્બે અપીવેહ (તેણીને ત્યાં) જનમ્યું તે ઝોરબામને આપ્યું. વોક (તરગા) ઝોરબામની સાથે સરખું. કામ કરનાર થયો અને હોશબામ સાથે ભેળાઇને દુરવા માગો.

૧૧. ઝોરબામની માએ વહુમને દાતુક-આમતની છોકરી હતી. દુરાસ્પસાથે સધ-ખાંચા તેઓથીજ છે.

૧૨. સામથી છ દુરજનદો નર અને નારી જોડકામાં જનમ્યાં. એકનું દમનક અને એકનું ખુસ્તુ અને એકનું મારાનીક નામ હતું. અને નર અને નારીનાં એકલાં એકજ નામ હતાં. એઓમાં એકનું નામ દમસ્તાન હતું. તેઓમાં તેને વધારે અઢતે દરબજોના ગણુતા હતા. તેઓએ તેને ત્રણ લાગ મુલક આપ્યો. તેને અવરશત (નામનું શેહર) અને તે અવર્નક (શેહરની) પાદશાહી આપી. અવરશત માટે એમ કહેછે કે તે અવર્નક શેહર છે. ત્યાં તેઓએ સરેશ અને અદીબેહેસ્તની આફ્રીન એકમેકના સંબંધ સાથે પાદશાહી રીતે ગ્રીધી. તેને લીધે ઘોઢાની માલેશી, હથિઆરોની માલેશી, અને દીનની ઝોસ્તવારી અને પાછી જગી અને જહેરી અને રામશની અને સારી ઇજત અને નેકનામી તેઓને ધણી (મળી.)

૧૩. દમનને અમુરીસ્તાનની પાદશાહી આપવામાં આવી. પાદશાહી, અને પાદ-શાહીના ઈનસાફને સર્ગાર આપવો, અને કામકાજના ઈલાજો અને અપણતા, જે સખત રીતે તેઓ ખેંચેછે, એ સધળાં તેઓમાં (એટલે ત્યાનાં લોકોમાં) હતાં. સેપરનકને ઈસ્પહાનની પાદશાહી આપવામાં આવી. ખુસ્તુમને રએની પાદશાહી આપવામાં આવી. મારીનરકને પતશખ્નારગરની પાદશાહી (અને તેમાં) નરમાશથી સજ કરવાનું કામ અને ઊપાય કર-વાનું કામ આપવામાં આવ્યું હતું. પ્યાદા ચાલવું, ભરવાડીનું કામ કરવું, સારીરીતે (દુર-

અપભ્રંશ ધારેછે. તેને આ પણ બિગોડો હમણો હોય. (૮) For *زاد* or *زاد*, a deter-
mainate measure. ઉવેસ્ત આપ્પા હમલાને સગાનસીહ વાંચેછે, પણ DH માં. જેમ હમણાં 'સે'
નો હમણો આવેછે તેમ અહીં જુદો હમણો છે. (૯) હવે પછી કેટલી ઇબ્રાત DH માં જુલધી
આગળ આવી ગયલી પાછી લખાઈ છે. (૧૦) DH માં જુલધી એ હમણો 'હત વહીસ્ત'

(૧૧) ۴ સાર અને ۵۰۰ ફા. ૫૧ worth.

(૧૨) T. 1). માં દમનક ۳۵

(૧૩) ۴۰ ورزش means of exertion.

(૧૪) ۴۰ حرکت moving, visible.

(૧૫) T. D. માં ۱۰۰۰ છે તે બરાબર દિસેછે.

(૧૬) T. D. માં ۴۰ મારીન્દક છે જે ઉવેસ્ત મારગન્દક વાંચે છે. TD ની ખાંજ નકલમાં DH માફક છે. (૧૭) ۴۰. شوش sweet, cheerful, prosperous ઉવેસ્ત ۴۰. شوش forest છે.

(૧૮) ۴۰. شمش chastisement. ઉવેસ્ત ۴۰. شمش છે. પણ બધી નકલોમાં 'ન' નથી પણ
આલ્શી '૧' છે. (૧૯) ۴۰. شمش remedy. ઉવેસ્ત ૫૨ માનશની છે. ۴۰ mountain.

બુન્ત. પીક સાતુનતન શપાન કર્દન હુબયરનીઅ ખવાર બયરનીઅ હમીશે પીરજઅ
પવન દુરમનાન.

૧૪. મિન ઠરતાન રતસ્તામ વ હુબવારે બરહુન્ત હુમન્દ.

બાબ ૩૨.

મદમ પતવન્દે પોરશસ્પ ઈ પિતરસ્પ ઈ ઉવેદસ્પ ઈ હએચદસ્પ ઈ
અખ્શાનુશ ઈ પર્ધતરસ્પ ઈ હર્શન ઈ હર્દાર ઈ સ્પેતામાન ઈ વીદશત ઈ અય-
જેમન ઈ રજન ઈ દુરાજુન ઈ મનોશચેહર.

૧. મિન પર્ધતરસ્પ દુ પુસ અયોક પોરશસ્પ અયોક આરાસ્તી. મિન પોરશસ્પ
બરતુહશત વલ દગો હિદધનિશ બ્દહ હુમન્દ. મિન આરાસ્તિ મીતોકમાહ બ્દત. બરતુહશત
અમતશ દીન યાહલ્યુન્ત ફર્દમ દયન અઈરાનવેજ ફરાજ યશત પશ્યુન્ત. મીતોકમાહ દીન
મિનશ મહીરન્ત. માવપત પારસ હમાક લખવાર વલ દેનૂમન તોખમે એ માનુશચેહર
હુમન્દ.

૨. દોગાન ઈમલ્લુનમ. મિન બરતુહશત બ્દહ સે બેનૂમન.સે દુખ્ત. અયોક ઇસદ-
વાસ્તર, અયોક ઈર્વતદ્દનર અયોક ખુર્શદ ચેહર. ચેયુન ઈસદ વાસ્તર આસરવન રદ માવ-
પતાન માવપત ચેહલુન્ત. સદ શન્ત આખેરે દીન બરા વદર્દ. ઈર્વતદ્દનર વાસ્તયોસ રદ ઈ વરે
જમ-કર્દ ઈ અજ્જર જમીક. ખુર્શદ ચેહર અર્જેશતર સેપાહપત પેશોતન વીરતાસ્પાન પવન
કંગદેજ કચુનેત. સે દુખ્ત અયોક ફીન, અયોક સ્તીત, અયોક પુરજસ્ત શમ ચેહલુન્ત હુમન્દ

(૧) ફા. ^{۱۷} footman.

(૨) ફા. ^{۱۸} shepherd.

(૩) અવ. ^{۱۹} યરત હા. ૧૫ ફ. ૨ યરત આંવા ફ. ૨.

(૪) ફા. ^{۲۰} અવ. ^{۲۱}

(૫) એ બાબનુ ખીચુ નામ હરફ.

(૬) સાહનામાનાં ૫૨/૭૩

(૭) એ નામ જન્દ હરફે ^{۲۲} લખ્યું છે. તે D II અને TD માં ચેહેલવી હરફે લખ્યું છે તેમ અખ્શાનુશ વાંચવું દુરસ્ત છે, કારણ એજ રીતે તેને આફ્રીનગાનના દિવાઆમાં યાદ કરવામાં આવે છે.

(૮) DH અને TD માં ^{۲۳} અર્દેશરન છે તે દુરસ્ત છે. તેમજ બાણવામાં આવે છે.

(૯) DH અને TD માં ^{۲۴} ચેયુન આપે છે તે વધારે દુરસ્ત છે. એ શબ્દ નહીં હોતો પણ સાલત.

(૧૦) DH અને TD 'આરાસ્તી' નામ આપે છે. (૧૧) બાબ ૨૦ ની ^{۲۵} નું ખીચ-
ડું ૬૫ હુ ધાઈકું, કે જે તરીના કિનારા ઊપર જરયાસ્તનો જનમ થયો હોતો.

જંદોને) જનમ આપવો, આસાનીથી જનમ આપવો. હમેશાં દુશ્મનો ઉપર ફતેહમંદી (એ સધણું એ મુલકમાં હતું).

દસ્તાનથી ^(૧૩) ડસ્તમ અને હુજવારેનો જનમ થયો હતો.

બાબ ૩૨.

પોરશસ્પના ખેશીઓ (ની બાબત) ઉપર, કે જે (પોરશસ્પ) પીતર-સ્પનો (છોકરો હતો), જે ઊર્વદસ્પનો, જે હયેચદસ્પનો, જે ચખ્શાનુશનો, જે પહતરસ્પનો, જે હશીનનો, જે હદારનો, જે સ્પેતામાનનો, જે વીદશતનો, જે અચજેમનનો, જે રજનનો, જે દુરાસુનનો, જે મીનોચેહરનો (છોકરો હતો)

૧. જમકે પહતરસ્પને એ છોકરા (હતા). એક પોરશસ્પ (અને) એક આરા-સ્તી. પોરશસ્પથી જરથોશ્ત ઈરાનવેજની દારજ નદી, ઉપર જનમ્યો હતો. આરાસ્તિથી મેદયોમાહ જનમ્યો. જરથોશ્ત, જ્યારે તે દીન લાવ્યો ત્યારે, પેહેલે તેણે તેને ઈરાનવેજમાં આરાધી અને ફેલાવી. મેદયોમાહે તેની તરફથી દીન કબૂલ રાખી. પારસના મોબેદે સધળા પાછા મીનોચેહરની આ પેઢીના છે.

૨. હું વિગતવારે (હવે) કહુંછું. જરથોશ્તથી, ત્રણ છોકરા (અને) ત્રણ છોકરી જનમ્યાં. એક ઈસદ્વાસ્તર, એક ઊર્વતદ્નર, એક ખુર્શીદયેહર. ઇસદવાસ્તર આગ્રવનોનો સરદાર (હતો) તેથી મોબેદાન મોબેદ થયો. દીન પછી તે ૧૦૦ વર્ષે યુજરી ગયો. ઊર્વતદ્નર ખેડુતોનો સરદાર, જે જમશેદનો બનાવેલો વર, જે જમીનની નીચે (છે ત્યાં હતો). ખુર્શીદયેહર લડવૈયો, (અને) વીશ્તાસ્પના પેશોતનના લશ્કરનો સરદાર, કંબદેજમાં રહેછે. ત્રણ છોકરીઓ, એક ફ્રીન, એક સ્મીત અને એક પુરજસ્ત નામની હતી. ઊર્વતદ-

(૧૨) આ અને આગલા શબ્દને ડા. ગિવેશ્ત 'દર્ગાસ એ હુદીનોહહ'નું બિગેડું પાજંદ ૩૫ ધારે છે ને અર્થ કરેછે કે "a sanctuary (ફા. ૩૪૭) of good religion. એ શબ્દ TD માં ۱۰۰ છે જે હું ધારેછું કે બાબ ૨૦ માં દારજ નદી સાથે જે જા. ૧૦૧ ઈરાનવેજ શબ્દ આવેછે તે છે. ત્યાં જે કહેછે કે ۱۱૦ ۱۰۱ ۱۰۱ તેને મળતું આ વર્ણન હું ધારેછું.

(૧૩) મા. જી. માં ફારસી હરફે નીચે ۱۰૧ અર્થ આપ્યો છે, જે ફેખાડે છે કે તેનો લખનાર એ શબ્દ ۱۰૧ લે છે. પાજંદ નકલ ۱۰૧ 'યશ્ત' આપેછે.

(૧૪) ۱۱۱ ۱۱૧ પેહેલવી પાજંદ શબ્દકોષમાં અર્થ ۱۱۱ ۱۱૧ ફા. ۱۱૧ to pass on (a message) થી સમજાવ્યો છે. ત્યારે અર્થ 'ફેલાવવું' (૧૫) ફા. ۱۱۱ or ۱۱۱,

(૧૬) જરથોશ્તનાં ફરજદાનાં નામો અવસ્તા (ફરવરદીન યશ્ત) પ્રમાણે નીચે મુજબ છે. ઇસદ-વાસ્ત, ઊર્વતદ્નર, હવરેચીમ, ફેન્ડી, પ્રીત અને પોગિચીસ્તી છે.

ઊર્જીતકનર વ પુર્ણિદ ચેહર મિન બીશમને ચકર ચેહવુન્ત હુમન્દ. અવારીક મિન નીશમને પાતશાહીઅય પુદ હુમન્દ. મિન ઈસદવાસ્તર બદ બેનમની ઊરવીજ શમ ચેહવુન્ત. અવ-
શાન અરન્કે બેયરદા કરીતુન્દ. હના રાઅે અમત મિન નીશમને ચકર ચેહવુન્ત
અદીનશાન પવન સેતવરીઅ એ ઈસદવાસ્તર બરા ગુમાર્દ.

૩. દેનમનય ખવીતુનેત આઈગ સે બેનમને જરતુહરત ચેગુન હુર્શીદ્દર હુર્શીદમાહ
વ સોશયોસ મિન હવોવ પુદ. ચેગુન ઈમદ્લુનેત આઈગ જરતુહરત સે બવર વલ
નજદીકે હવોવ હમાએ વજ્જુન્ત. કોલા બવર જક તોખમ વલ જમીક હમાએ વજ્જુન્ત.
નીચોસનય યજદ રશનીઅ બુરીઅ એ જક તોખમ હમાએ પદીરકા, પવન નીકાસદારીઅ
વલ અનાહીત યજદ અવરપાર્દ પવન હન્ગામ બરા વલ અમીતર ગોમીજેદ. નોહ હબર
નોહ સદ નવદો નેહ બીવર કુશોરે આહલોખાન પવન પાનકીઅ ગુમાર્દ ઇસ્વીમુનન્દ,
આઈગ શએદાઆન લા વનાસેન્દ.

૪. અમીતરે જરતુહરત દુગદા શમ પુદ. અમીતરે માદરે જરતુહરત ફહિત્રવા
શમ ચેહવુન્ત.

ખાખ ૩૩.

દુદે માવપતાન (અથવા મંગોપતાન.)

૧. બહક ઈ વહયુખ્તાન ઈ આતરોયુન્દક ઈ માહદદ ઈ મીતોકમાહ ઈ ક્રાહ-
વખશ વિન્દાદ ઈ મીતોકમાહ ઈ કાદ ઈ મીતોકમાહ ઈ આરાસીહ ઈ પીરતારપ. ચેગુન
બહક દયન શાહયુહરે ઈ આહરમજદાન માવપતાન માવપત ચેહવુન્ત કાદ દયન દારાએ
વએર્ગ ફમોર ચેહવુન્ત.

(૧) 'અકરજન' ખાખડી, તે રેવાયતા પ્રમાણે, એક વિષવા હોયછે, કે જેણીને પોતાના પહેલા આ-
વિદને જે કાંઈ ફરજદ થયાં નહીં હોય. તેણીને ખીબ આવિદને જે ને ફરજદા થાય, તેમાંનાં અર્ધાં
જાણે પહેલા આવિદનાં (પછવાડેથી દતક થયલાં) ફરજદે ગણાય. દીવના રિવાજની નજરે જોતાં તેણી
પહેલા આવિદનીજ ખાખડી ગણાય, એટલે તેણીનું નામ તેની સાથેજ થવાય.

(૨) પાતખરાહ અથવા પાદરાહ અથવા રાશીતારાહ (DH અને TD) અથવા રાહજન
ખાખડી, તે કે જે સાધારણ રીતે, હકદાર રીતે, પોતાના માતપિતાની ખુશીથી કાંઈપણ સરત વિના પરણી
હોય તે. એટલે તેણીને જે અવતરેલાં ફરજદ સપનાં તેણીના આવિદનાંજ ગણાય, કોઈના દતક ન
ગણાય. (૩) PH અને TD માં મળ્યા

નર અને પુરોહિતેહર ચક્ર આયડી (ના પેટ) થી હતા. બીજાઓ પાતશાહી આયડી (ના પેટ) થી હતાં. ઈસદવાસ્તરથી એક છોકરો જનમ્યો. તેનું નામ જીરવીજ હતું. તેઓ તેને બેયરદાનો ચરન્જ કહેતા, તે આ સમયે કે જ્યારે તેની ચક્ર આયડીથી પેદા પડ્યો હતો ત્યારે તેને ઈસદવાસ્તરને દતક લરીકે નેમી આપ્યો હતો.

૩. આ પણ (લોકો) બધે છે કે જરથોસ્તના ત્રણ છોકરાઓ, જેવા કે હોશેદર, હોશેદરમાહ અને સોરથોસ હવેવીથી (જનમ્યા) હતા, કારણ કે કહે છે કે જરથોસ્ત ત્રણ વખત હવેવીની નજદીક ગયો હતો. દરેક વખત તેનું બીજ-જમીન ઊપર પડ્યું. નેચોસન્ગ યજ્ઞે તે બીજની રોશની અને જોર કબૂલ રાખ્યું, (અને) સંભાળથી અનાહીત યજ્ઞને સોંપ્યું, (કે તેના) વખતે એક માતા સાથે તેને આમેજ કરે. ૯૯૯૯ દસહજાર અશો ફરોહરો તેના રક્ષણ માટે નેમાયલાં છે, કે જેઓ તે (બીજ) ને નુકસાન કરે નહીં.

૪. જરથોસ્તની માએનું નામ દુગદા હતું. જરથોસ્તની માએના બાપનું નામ ફહિઅના હતું.

બાબ ૩૩.

મોબેદાનું કુટુંબ.

૧. બહુક વહ બુખ્તાનનો (છોકરો હતો), જે આતરો બુનદકનો, જે માહદકનો, જે મીતોકમાહનો, જે ફરાહવખ્શ વિન્દાદનો, જે મીતોકમાહનો, જે કાદનો, જે મીતોકમાહનો, જે આરાસ્તીહનો, જે પીરતાસ્પનો (છોકરો હતો). જેમ બહુક હોરમજ્ઞદના શાપુર (ના રાજ્ય)માં મોબેદાન મોબેદ હતો તેમ કાદ દારાએ(ના રાજ્ય)માં મોરો ધર્મસંબંધી ફરમાન આપનારો હતો.

(૪) TD અને DM માં અહીં સુધીના ત્રણ રાખ્દો નથી. (૫) TD અને DH માં એ 'સે' રાખ્દ વધારે છે તે દુરસ્ત દિસે છે. (૬) TD and DH માં 'જા' અને 'જા' આપે છે તે નામ વધારે દુરસ્ત દિસે છે; કારણ તે બીજી ચોપડીમાં માં પણ મળે છે. (૭) ફા. ૩૩ નું જુઓ પાનું ૧૧૮ નોટ ૨. (૮) અવ. ગોઠા TD અને DH માં નામ (૯) આ ફરેસ્તાનું કામ બોધના પેગમ પહેાચાડવાનું છે. (૧૦) TD અને DH માં 'જા' રાખ્દ વધારે છે તે વધારે દુરસ્ત દિસે છે. "હન્ગામે નફરામન" એટલે "પાતાના બર વખતે." (૧૧) "આઈગ.... વનાસેન્દ" એ ફકરો TD અને DH માં નથી. (૧૨) DH માં 'જા' આપે છે.

(૧૩) DH માં 'ઈ' નથી તે બૂલ છે. TD માં 'ઈ' બરાબર છે. (૧૪) આ રાખ્દ TD માં છે તે બરાબર છે. DH માં નથી. (૧૫) આ રાખ્દનો છેલ્લો ભાગ D H માં 'જા' છે પણ TD માં 'જા' તે બરાબર છે. (૧૬) DH અને TD માં એ 'જા' છે. જા ઉપર એને 'ફર્મોદાર' એટલે હુકમ આપનાર માટે છે તે બરાબર દિસે છે.

૨. આતરોપાત ઈ મારેસ્પન્દ દાદ અર્તા ઈ દાદ દરાદ ઈ હુદીન ઈ આતરો દાદ ઈ માનુશચેહર વહુમન-ચેહર ઈ ક્યાન ઈ બાહક ઈ ફરીહુત ઈ ફશુરતર પરશરેષો ઈ વીનાસ્પ ઈ નિવર ઈ વખ્શ ઈ વહિધોવ ઈ ફરત ગાક ઈ વખ્શ ઈ ફર્ષ રજન ઈ દુરાશુબ્બ માનુશચેહર.

૩. મીનોવરાજ ઈ નસીહી ઈ અવબુદશન ઈ શીરીનશરપ ઈ પરીતવ ઈ ઊર્વઅદગા ઈ તાહમ ઈ જરગર ઈ દોરાશુબ્બ ઈ માનુશ દુરનામીક ઈ બજા ઈ મરવાક ઈ નોતર ઈ માનુશચેહર.

૪. મીનોઅકાવીહ ઈ મદીન વેહ ઈ અફ્રોબ ઈ ઈવન્દાદ ઈ વન્દાદ ઈ પઅતાક વેહનવખ્ત ઈ બહક ઈ વેહબુખ્ત,

૫. અમીતર મુનશ લે અજશ જરહુન્ત હુમનમ દુખે ફરેહમાહ ઈ માહરોબખ્ત ઈ માહઅઈયારીઅ વ માહ બુન્દક ઈ માહમોખ્ત.

૬. પુસનશાદ ઈ મદીનવેહ (ઈ) અફ્રોબ (ઈ) ઈવન્દાદ ઈ વન્દાદ (ઈ) પઅ-તાક વેહબુખ્ત ઈ બહક ઈ વેહબુખ્ત.

૭. અવારીક ડોલા મગોપતાન ઈ જફશાન પવન ખુદાઈઅ નામે મિન હમદુદે હમ-હુનેત મિન દેન્મન તોખ્મે માનુશચેહર હુમન્દ. વહુમનશાનઅ મગોપતાન ઈ કુન હુમન્દ હમાક મિન હમદુદે-હુમન્દ કરીતુન્દ વ લેય લે બન્દે કરીતુન્દ દાતરીઅ ઈ અશાવહીશત ઈ ગોરનજમ ઈ વાહરામશાદ ઈ જરતુહશત ઈ જરતુહશત આતરોપાત મારેસ્પન્દાન.

૮. જદસ્પરમ ઈ ગોરનજમ આતરોપાત હામીદાન ઈ અશો વહીશત ઈ ફરેહ સ-રશ વ અવારીક મગોપતાન મિન હમદુદે ચેહવુન્ત હુમન્દ.

૯. દેન્મનઅ ઈમહુનેત આઈગ પવન અયોક જમસ્તાન પન્નહુ યુમે દીને મજ-દયસ્તાન પવન શસ કેશ્વર દેદીગર બર મદ.

(૧) TD માં 1000/10 ચારરાપો છે.

(૨) TD માં એ શબ્દો મોટે 'ઈ' વધારે છે, તે મુજબ અર્થ કર્યો છે. જો એ 'હ' નહોતો હોતો તો એ વંશાવળી તુટી જઈ જુદા જુદા ધણીઓની અહીંથી સર થયેલી ગણીએ. TD ની ગોપત-શાહવાળી નકલ D H કરતાં વધારે જુની છે. મોટે તે પ્રમાણે અર્થ કરવાનું દુરસ્ત દિશ્યું છે. એ. તેહ-સુરસની ખીજ જુની નકલ જે TD ની પછીની છે અને જે ગોપતશાહના વંશના એક ધણીએ લખી છે તેની કપિારત DB ને મળતી છે.

(૩) આ નામે ૬.૪ માં આપ્યા છે ત્યાં 'ઈ' વધારે છે તે અહીં પાછી લીધી છે.

(૪) આ નામ ૬.૪ માં વેહન વખ્ત છે. (૫) 'આદાઈ' નામે નામનું એક પેઢેલવી પ્રસ્તક હતું. જે ઊપરથી શીરદાસીએ પોતાના શાહનામાની હકીકત લીધી હતી. 'આદાઈ' શબ્દ અહીં પાદ-શાહીને અર્થે છે. 'આદાઈ' નામે શબ્દ નોન 'શાહનામે' બંધે એક ખીજું ૩૫ છે. ડા. ઊવેર સમાન્ય નામ લઈ અર્થ કરે છે કે જેઓ પાદશાહી (આદાઈ) માં મરાહુર (નામે) હતા."

(૬) એ ઈમિશો યુદિ છે. પણ બૂલધી 'ન' અને 'બ' અદલબદલ થઈ ગયલા દિસે છે. ત્યારે અરો ઈમિશો યુદિ લે બન્દે છે. TD માં તે એમજ છે. (૭) ડા. ઊવેર એ નામ Yudin

૨. આદરબાદ, મારેસપન્દનો (છોકરો હતો) (જે) દાદ અર્તાનો, જે દાદ દરાદ-
નો, જે હુદીનનો, જે આતરોદાદનો, જે માનુશચેહરનો, (જે) વહુમનચેહરનો, જે ક્યા-
નનો, જે બાહકનો, જે ફરીકુનનો, જે ફશુસ્તરનો, (જે) પરશસપનો, જે વીનાસપનો, જે
નીવરનો, જે વપ્શનો, જે વહિખોવનો, જે ફશતનો, (જે) ગાકનો, જે વપ્શનો, જે ફશનો,
જે રજનનો, (જે) ફરાસુબનો, (જે) મીનોચેહરનો (છોકરો હતો).

૩. મીનોવરાજ નર્સહીનો (છોકરો હતો), જે અવબુદશનનો, જે શીરીનશસપનો,
(જે) પશીતવનો, જે ઊર્વચ્છગાનો, જે તાહમનો, જે જરગરનો, જે દારાસુબનો, જે માનુશ
ફરનામીકનો, જે જાગનો, જે મરવાકનો, જે નોદરનો, જે માનુશચેરનો (છોકરો હતો).

૪. મીનોચ્ચકાવીદ મદાનવેહનો (છોકરો હતો), જે અફોખનો, જે ઈવન્દાદનો, જે
વન્દાદનો, જે પચેતાક વેહનવખતનો, જે બહકનો જે વેહયુખતનો (છોકરો હતો).

૫. (મારી) માતા જેનાથી હું જનમ્યો તે માહઅઈચારીઅના માહરો બખતની
(છોકરી) ફરેહમાહની અને માહબોખતના માહયુન્દકની છોકરી હતી.

૬. પુસાનશાદ મદાનવેહનો (છોકરો હતો), જે અફોખનો, જે ઈવન્દાદનો, જે
વન્દાદનો, જે પચેતાક વેહયુખતનો, જે બહકનો, જે વેહયુખતનો (છોકરો હતો).

૭. બીજા સથળા મોબેદો, કે જેઓને ખોદાઈન્તામે (નામની કેતાબ) માં એક કુટંબના
કહેછે, તેઓ મીનોચેહરના આતોખમનાં છે. વળી તે મોબેદો, કે જેઓ હાલમાં છે, તેઓ સર્વ
એકજ કુટંબના (પોતાને) કહેછે, અને હું બંદો પણ (એજ કુટંબનો છું) કે જેને લોકો
દાતકીઅ કહેછે કે જે અશ વહીશતનો (છોકરો છું), જે ગોશનજમનો, જે વાહરામશાદનો, જે
જરથોશતનો (છોકરો છે), જે જરથોશત આદરબાદ મારેસપન્દનો (છોકરો છે).

૮. બદસ્પરમ જે ગોશનજમનો, (અને) આદરબાદ, જે હામીદનો, જે અરો
વહીશતનો, જે ફરેહ સદશનો, અને બીજા મોબેદો આ એકજ કુટંબના હતા.

૯. વળી આપણ કહેછે કે એક શિયાળામાં ૫૦ દિવસમાં માજદયરની દીન છ
બીજા કેશવરોમાં ફરી વળી.

Yim વાંચેછે. પણ ય્મિ હમિલા DH અને TD બેજા ઇરાની નકલમાં જા છે જેમાં 'યુ' પછીનો
હરફ જેવી રીતે તે લખાયેલો છે તેવી રીતે હમિલાં 'શ' વચ્ચે છે.

(૮) ય્મિ 'હ' DH માં નથી પણ ય્મિ. તેહમુરસવાની બીજી જુની નકલમાં છે.

(૯) આદરબાદ મારેસપન્દાનનો જરથોશત નામે છોકરો હતો, ય્મિમ આપણે ય્મિના પંદનામાપરથી
બહીય્મિ છીય્મિ. ત્યારે હિસેકે કે આદરબાદ મારેસપન્દ પછી તેની ૯ થી પેઢીના ય્મિક આનઇની
નામે 'દાતકીઅ' બુનદેહરાનો અસલ લખનાર હોય.

(૧૦) આ નામ TD માં જે વખત છે પણ DH અને ય્મિ. તેહમુરસની બીજી નકલમાં ય્મિકજ
વખત છે.

(૧૧) આ ફરેહ પેહેલવી નજરે આ બાબને બાધ પડતો દિસતો નથી. પણ કદાચ
ય્મિમ કહેવાની મતલબ હોય કે બિલા મોબેદોય્મિ દુક અરસામાં જરથોશતી દીનને તેઓના વખતમાં
બધે ફેલાવી.

બાબ ૩૪.

મદમ શાન્ત મર્કીઅ જમાન દવાજદે હજાર શાન્ત બુદ.

૧. ઈમદ્લુનેત પવન દીન આઈગ સે હબર શાન્ત મીનોઈ ઈસ્વીમુનરને ચેહુવુન્ત, આઈગ દામ અમિનીતાર અરોબાક અગેરકુતાર ચેહુવુન્ત. સે હબર શાન્ત ગયોમર્દ લેવતુમન તોરા પવન ગેતી ઈકવીમુનરને ચેહુવુન્ત હુમન્દ.

૨. ચેયુન ચેહુવુન્ત શય હબર શાન્ત અપાચારે હબરે એ ખુદાઈઅ એ કર્વીન્ગ વ શીર વ ખુરે ચેહુવુન્ત હુમન્દ. ચેયુન ચેહુવુન્ત શય હબર શાન્ત અમત હબરે એ ખુદાઈઅ વલ તરાબુક મદ પત્યારે દયન દોબારેસ્ત વ ગયોમર્દ દયન અએબદદીઅ સી શાન્ત જીવસ્ત. આખેર મિન ચેહલ શાન્ત મશી મરયાની મદમ રસ્ત હુમન્દ. પન્જ શાન્ત જક બુદ અમત-શાન જનીઅ શુઈઅ લા ચેહુવુન્ત. નોદ સે શાન્ત અક્વીન જનીઅ શુઈઅ ચેહુવુન્ત હુમન્દ વદ જક અમત હોશેન્ગ મદ.

૩. હોશેન્ગ ચેહલ શાન્ત. તખ્મેરપ સી શાન્ત. યમ વદ ગદ્મન બરા વજ્જુન્ત શય સદ શાન્દેહ શાન્ત વ શય ખીના. આખેર મિન જક સદ શાન્ત દયન નેહાનીક ચેહુવુન્ત. આખેર હબરે ખુદાઈઅ વલ ગજ્જુમ મદ વ દહાક હબર શાન્ત કર્દ. આખેર હબરે ખુદાઈઅ વલ નીમારપ મદ. ફરીદુન પન્જ સદ શાન્ત. દયન હમ પન્જ સદ શાન્ત ફરીદુન અઈરીઅ દવાજદેહ શાન્ત. માનુશચેહર શાન્ત સદો ખીસ્ત. દયન હમ ખુદાઈઅ એ માનુશ-ચેહર અમત પવન દુશ્પવારગર ચેહુવુન્ત ફાસીઆવ દવાજદેહ શાન્ત. બુએ તોહમારપાન પન્જ શાન્ત. કએકાબાદ પાન્જદેહ શાન્ત. કએકાવુસ વદ વજ્જુન્ત વલ આસ્માન હકુતાદ વ પન્જ શાન્ત. આખેર મિન જક (હકુતાદ વ પન્જ). અક્વીન સદો પંજહ શાન્ત. કએ ખુસ્તુ રસ્ત શાન્ત. કએ લોરારપ સદો ખીસ્ત શાન્ત. કએ યુશારપ વદ મતને દીન સી શાન્ત.

(૧) D H માં એ મથાણું નીચે મુજબ છે. ૧૪૦ ૨' ૨૭ ફેટ ૧૧/૧૦૦ ૧/૬ ૧૪૦ ફેટ એટલે, એમાં એ ગજ્જુનિ 'તાજ્જકાન' એટલે "આરબો"ની જાણાયે છે. T D માં એમિલુન મથાણું છે પણ ફેટ ને બદલે યુસ્તીની માફક ૧૧ ફેટ છે. (૨) D H અને T D માં એ હમલો 'ખજર' છે.

(૩) D H અને T D માં નીચલી ઈબારત વધારે છે. ૧૪૦૦ ૧/૧૦૦ ૧ ૧/૧૦ ૧/૧૦ ૧/૧૦ એટલે "વર્ડ અને તોરા અને દોપતકર (સારિઆ)ની) હકુમતનો એ હબરો હતો."

(૧) એ ખાસાખાસગરવું ફેટ ૨૫ છે. એનો બાબ ૩૧ માં ઈસારો છે કે મીનોચેહર એ પહાડમાં અફાસીઆબને હાથે બંદ પડ્યો હતો. D H અને T D માં એ હમલો ખરાબર 'ખજર' છે.

04104 38.

વર્ષની ગણત્રિ કે જે ૧૨૦૦૦ વર્ષના જમાનાની હતી તેની આખત ઉપર

૧. દીનમાં કહેછે કે ૩૦૦૦ વર્ષ (પેદાયશની) મીનોઈ સ્થિતિ હતી, એટલે કે પેદાયશ, વિચાર વગરની, હીલચાલ વગરની, અને પકડી ન શકાય એવી હાલતની હતી. ૩૦૦૦ વર્ષ ગયોમરદની દુનિયામાં ગોસપંથ સાથેની હાલત હતી.

૨. જ્યારે (આહરેમનની) વગર દુરમનીનાં ૬૦૦૦ વર્ષ હતાં ત્યારે ૩૨૩ અને સિંહ અને કન્યા (રાશિ) ની હકુમતનો હજારો પસાર થયો હતો. જ્યારે ૬૦૦૦ વર્ષ પસાર થયાં (અને) જ્યારે તોલા (રાશિ) ની હકુમત નો હજારો આવી પહોંચ્યો ત્યારે દુરમન (આહરેમન) (પેદાયશની) અંદર દોડી આવ્યો અને ગયોમર્દ (આહરેમનની) એળ દેનારી હકુમતમાં ૩૦ વર્ષ સુધી જીવ્યો. ૪૦ વર્ષ પછી મશી મશીઆની પ્રગટી નીકળ્યાં. ૫૦ વર્ષ એવાં હતાં કે જ્યારે તેઓ ઓરત અને ખાલિદની હાલતમાં નહીં હતાં. ૯૩ વર્ષ તેઓ સાથે ઓરત અને ખાલિદની હાલતમાં રહ્યાં હતાં, તે ત્યાં સુધી, કે જ્યારે હોશંગ આવી પહોંચ્યો.

૩. હોશંગે ૪૦ વર્ષ (પાદશાહી ક્રીધી). તેહમુરસે ૩૦ વર્ષ. જમશેદે, તેનું નુર જતું રહ્યું ત્યાં સુધી ૬૧૬ વર્ષ અને ૬ મહિના. તે પછી ૧૦૦ વર્ષ તે ભરાઈ રચ્યો હતો. પછી હજારાની હકુમત વૃથિક રાશિને પહોંચી અને એહાકે ૧૦૦૦ વર્ષ (પાદશાહી) ક્રીધી. પછી હજારાની હકુમત ધન રાશિને પહોંચી ફરીકુને ૫૦૦ વર્ષ. ફરીકુનના તેજ ૫૦૦ વર્ષમાં એરચે ૧૨.વર્ષ. મીનાચેહરે ૧૨૦ વર્ષ. મીનાચેહરની તેજ પાદશાહીમાં, ન્યારે તે પાદ- શખ્વારગર (પહાડ) માં હતો, ત્યારે અફાસીઆચે ૧૨ વર્ષ. જુએ તોહમાસ્પાને ૫ વર્ષ. કઝેકાબાહે ૧૫ વર્ષ. કઝેકાવુસે, તે આસમાનપર ગયો ત્યાંસુધી ૭૫ વર્ષ. તે પછી ૭૫ વર્ષ. અર્ધ મળી ૧૫૦ વર્ષ. કઝેખુસેએ ૬૦ વર્ષ. કઝે લોરાસે ૧૨૦ વર્ષ. કઝેયુસ્તાસે

(૨) D H અને T D માં નીચલી હિમારત વધારે છે. 1959-1960 નું સુષુપ્ત વર્ષમાં જ્યારે "સામ" (સામ) ની પાદરાહી ઓગસ્ટ અને (કચ્છ) કાબાદ અને મીનાચેહર (ની પાદરાહીના વખત)માં હતી." જો 'સામ' તે દેસાસપ દિસેછે કે જેને 'સામનો' કહેતા. રાહનામામાં જ્યારે રાત્રી જણાવે છે. (૩) આ રાત્રી યુસ્તીમાં નથી પણ જો DH અને TD માં છે તે જરૂર જોઈ જાય. (૪) આ રાત્રી પછી D H અને T D માં નીચલી હિમારત વધારે છે.

[illegible]

ಕೃಷಿ-ಇ-ಎಂ. 1955-56ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 1.50 ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳನ್ನು 1111 ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳನ್ನು

એટલે “કુલે અણુત્રિ હજાર વર્ષની. એ હજારાની આબેરીએ હુકુમત નાહીદ (?) ને પાહવી. અને ૪૨-
ચોરત સ્વીતામાન દાદાર એાહરમજદ તરફથી પચ્ચગમબરી મટે યુસ્તારપ પાદશાહ આગળ આંબો
અને યસ્તારપ સાહે દીન કબૂલ કરવા પછી ૯૦ વર્ષ (પાદશાહી કીચી).

અક્ષવીન સંહોગીરત શાન્ત. વહુમને રથેન્દાદ સંહો દવાજહેહુ શાન્ત. હોમાએ ઈ વહુમન
કુખ્ત સી શાન્ત. દારાએ ચેહર આજ્જદાન^(૨) ઈ અએત વહુમન દવાજહે શાન્ત. દારાએ
દારાયાન ચેહાર હેહુ શાન્ત. સીકન્દરે અરુમક ચેહારહેહુ શાન્ત.^(૩)

૪. અરકાનાન પવન આહવાયન પુદાઈઅ. શમ યદુન્દ દો સદો હસતાદો ચેહાર શન્ત. અઈશીર બાબકાન સાસાનગાન અમર ચેહાર સદ શસ્ત શન્ત. આખેર વલ તાજ-કાન વજલુન્ત.

(૧) D H માં અને એ. તેહમુસની એક ખીજ જુની નકલમાં એ નામ નથી.

(૨) જ્યે હોમાર્ચનુ ખીજુ નામ હવુ. જ્યુએ મારી અધ્યાદનારેજરીશાન શતોહાજ્ય અર્ધશાન પાનુ ૧૦૧ (૩) D II અને જ્યે તેહમુરસની જ્યેક ખીજુ જ્યુની નકલ T D જ્યે શબ્દ જાન 'હોમાર્ચ' આપેછે. કેટલાક ઈશાની લખનારાજ્યે સિંકદરને ઈશાની વંશતો અને બહમનની છોકરીનો છોકરો ગણેછે તેને મળતા આ ધસારે છે કે 'હોમાર્ચનો સિંકદર.'

(૪) D H અને T D એ ઇમલો પ્રાપ્તિ આહવાનન એટલે પાક આપેછે તે દુરસ્ત રહેછે.

(૫) D H અને T D માં અંક ૩૫, ૪૧, ૪૬, ૪૭, ૪૮, ૪૯, ૫૦ આપે છે. (૬) આ છેલ્લા વાક્યને બદલે D H અને T D માં નીચેના વાક્ય છે.

મિત્રો, આજે ૧૫ ઓગસ્ટના રોજ ૧૯૪૭ના રોજ આજના દિવસે આજના સુધી કુશળતા (અનશકુપ્ત) 'અન' નહીં અને ફી. દૈનિક દિગ્નિટી આરબાએ (ધરનાના મુલકની) જાયા મેળવી ૪૪૭ પારસીઓનાં વર્ષે. હાલ પારસીઓનાં પાંચ ૨૭ વર્ષે. (?)

(જરથોશ્તી) દીન આવી પહોંચવા સુધી ૩૦ વર્ષ. કુલે ૧૨૦ વર્ષ. અસફળ્યારના બહુ-
મને ૧૧૨ વર્ષ. હોમાએ, જે બહુમનની છોકરી, તેણીએ ૩૦ વર્ષ. ચેહર આબદ, જે
બહુમનની (છોકરી) છે, તેણીના (છોકરા) દારાએ ૧૨ વર્ષ. દારાના દારાએ ૧૪ વર્ષ.
સિકંદર ૩મીએ ૧૪ વર્ષ.

૪. અરકાનીઅનોએ ૨૮૪ વર્ષ લડી પાદશાહીનું નામ કાઢ્યું. અદેશર બાળે-
ગાન (અને) કુલે સાસાનીઅનોએ ૪૬૦ વર્ષ (પાદશાહી ક્રીષી). ત્યારપછી આરબોને
(હાથ પાદશાહી) ગઈ.

વધારો.

મદમ ચીનવર વ રોખાને વદદગાન.

૧. ઈમદ્દુનેત પવન દીન આઈગ ચેકાતી ઈ ચક સદ ગથ્રા બાલા મીઆને ગેહાન
 વ મુન ચેકાતે દાઈતી કરીતુન્દ. ગોંકે તરાબુ રશે યાતુન. તહી પવન બુને કુરે અલબુર્જ
 પવન કુરેતે અપાપ્તર, વ તહી પવન રોયશ્મને કુરે અલબુર્જ પવન કુરેતે નીમરજ, મી-
 આન મદમ જક ચેકાતે દાઈતી ઈઝ્વીમુનેત. પવન જક મીઆને જ્ઞનાંક ઈ તામે તીજ
 શુપશીર હુમાનાક (ઈઝ્વીમુનાત) ઈઝ્વીમુનેત, મુનશ નોહ નીજે દની વ પહાના વ તેમમન
 ઈઝ્વીમુનેત મીનોયાન યજ્ઞદાન, મુન મીનોઈકહા રોખાને આહલોખાન યોશદાસેન્દ વ
 કલખાએ મીનોઈ પવન રોયશ્મને જક પુહર વ કુશયુ અજ્જરે જક પુહર.

૨. અમત મદુમ બરા વદીરેન્દ, સે લેલીઆ રોખાન પવન નજ્દીકે તન તેમમન
 આઘગશ રોયશ્મન ચેહલુન્ત ઇતીયુનેત, વ જક લેલીઆ મુન વીજરીશ શયેદા વ
 હમકારાન કબદ આન શપ અવશાન ખદીતુનેત વ હમાએ પુશત લખ્વાર વલ આતશ

(૧) આ નામ જગજ અથવા જગજ પહુ લખાય છે. આ બાબમાં વહેંચેલી બાબત
 નીચલાં પ્રસ્તોમાં પહુ આવેછે. વંદીદાદ, પરગરદ ૧૯ ફ. ૨૭ થી ૩૨. વીજતારપ ધરત બા. ૮ ફ.
 ૫૩-૫૪ (S. B. E., Vol. XXIII., Zend Avesta, Part I I, p. 342). વીરાકુવામું બામ ૪ ફ. ૮ થી
 ૩૫. મીનોએરદ બામ ૨ ફ. ૧૨૩ થી ૧૫૭. દરિસ્તાને દીની પ્રસેસ ૧૬, ૨૦ West. Pahlavi Texts
 II, 8. B. E., XXIII., ch. 20., 21. પહુ આ બાબમાં, રવાન સામે તેની કેરદાર આવેછે,
 તેને લખતાં રૂપની બાબત થોડીક વધારે અને નથી છે.

(૨) આ જગજ જગજ નું કુકરૂ છે. આ પહાડને કુનિયાની અધવચમાં ધારવામાં આવેછે.
 અર્થે પ્રગણે કાયદામુજબનો (અવ. જગજ) અથવા દાઈતી નદી આગળનો પહાડ. ફા. ૭૬ the
 summit of a mountain.

(૩) ઓ. બામ ૧૨ ફ. ૨ પાનું ૩૮. ચેકાતદાઈતી જક ઈ મીઆને ગેહાન સદ ગથ્રા બાલા મુનશ
 ચીનવર પુહર પતરા ઈઝ્વીમુનેત.

(૪) T D માં એ હમિસા એ ચોદ (ઈ ઈજ્ઞીકતની લેવી) લખે છે. ત્યારે તે ફા. ૪૭૨ a unit
 સાથે સરખાવી (તરાબુન) એક પહુ અર્થે થાય. પહુ D. H માં ૧૬ છે તેને 'ગાક' વાંચી ફા. ૫૭૬
 a button સાથે સરખાવી અથવા ૫૭૬ a dome સાથે સરખાવી પહુ પહુ અર્થે કરીએ; અથવા ફા. ૪૭૨
 a wheel વાંચી પહુ પહુ અર્થે થાય; અથવા ૪૭૬ a diso વાંચી પહુ પહુ scale અર્થે કરીએ. કદાચ
 એ જગરે વાંચવો, જોકે એ રાખ્દનો ખરો હમિસા જલ્લ છે. અર્થે 'પીંડું' રશે યજ્ઞદનાં તરાબુ માટે
 એ રાખ્દ વીરાકુનામાં આવેછે. ઓ ૧૬ જગજ ૧૬ જગજ ૧૬ જગજ ૧૬ (Ardâi Virâf
 V.5) એ તરાબુ સેનેરી હોવાથી તેને જગજ એક પીંડું કહ્યું છે.

વધારો.

ચીનવદ (પુલ) અને ગુજરાતીઓનાં રવાનની બાબત ઉપર.

૧. દીનમાં કહે છે કે ચેકાતી, જે ૧૦૦ માણસની જાયાદનો (છે, તે) દુનિયાની વચ્ચે છે અને જેને ચેકાતે દાઈતી કહે છે. તરાજીનું પદલું રશને યજ્ઞદ (ના હાથમાં છે). તે (ચીનવદ પુલ) નો એક છેડો અલયુર્જ પહાડની તળેટીએ જિત્તર દિશાએ, અને એક છેડો અલયુર્જ પહાડની ટાંચીપર દક્ષિણ દિશાએ (અને) તેનો મધ્યભાગ તે ચેકાત દાઈતી જીપર છે. તેની અધવચમાં એક જમ્બા છે જેની ચમશીરના જેવી તેજ ધાર છે, જેની લંબાઈ અને પોહળાઈ નવ (નેજ જેટલી છે), અને ત્યાં મીનો યજ્ઞદો રહે છે, જેઓ મીનોઈ રીતે અશો રવાનોને પાક કરે છે અને મીનોઈ કુતરા તે પુલના છેડા જીપર છે અને દોજખ તે પુલની નીચે છે.

૨. જ્યારે માણસો ગુજરી બધ છે, ત્યારે ત્રણ રાત (તેનું) રવાન (તેના) શરીરની આગળ જ્યાં તેનું માર્થું હોય ત્યાં બેસે છે, અને તે રાત્રે જે વીજરશ દેવ અને તેના સાથીઓ (છે), તેઓ તે રાત્રે તેઓને ધણા બેસે છે અને હુમેશ પોતાની પીઠ આત્મશ

(૫) ક્રા. ન Single, odd; button. Cf. Pahlavi Vendidad, XIX., 30, Sp. p. 217, 1. 21 જેમાં જુદા જુદા જોડાં છે. (૩૦) નીચે આપેલ છે "ચીનવદ પુલના" બે છેડા છે. એક ચેકાત દાઈતીકપર અને એક અલયુર્જકપર." આ બાબમાં એક છેડાને અલયુર્જની તળેટીએ મુક્યો છે અને મધ્યભાગને ચેકાત દાઈતીકપર મુક્યો છે. Cf. Dadiflitan-i-Dinik, Ques. XIX., S. B. E., Pahlavi Texts II. West, ch. XX. 4.

(૬) D H માં ગુજ પલુ TD માં છે તે દુરસ્ત છે. (૭) Cf. ક્રા. ૭૦૦૦૫ to sharpen, to give an edge અથવા એક પલુ જીપલા તીલ end નું રૂપ હોય. દરિસ્તાન બાબ ૨૧) માં એ રાખ્દ આવે છે ત્યાં કોઈ નકલમાં નહીં ક્રા. હંફ point of a spear છે.

(૮) TD માં ક્રા. છે. ક્રા. માં શુપશીર રાખ્દ તલવાર માટે મળતો નથી, પણ પા. પા. છે તેને મળતો આ રાખ્દ હોય. પણ D H ના લખનારને પણ કદાચ આ રાખ્દ માટે રાક હોય કારણ તે એ રાખ્દની નીચે ફારસીમાં લખે છે કે "આ મીમ" એટલે કે "મીમ" અક્ષરથી વાંચવો.

(૯) આ રાખ્દ બેવડો છે TD માં એ નથી. (૧૦) Cf. Dadistan-i-Dinik, Ques. XX., S. B. E. XVIII. West Pahlavi Texts II, ch. XXL, ૬. આમાં D H માં છે તે TD અને દરિસ્તાનમાં બરાબર નથી છે.

(૧૧) Cf. Pahlavi Vend. XIX. 30 Sp. p. 216. Dastur Darab's Text, p. 207. ૧૦૦ માણસ જુદા જુદા એટલે "જે (પુલના) પોતાના (બે) મીનો યજ્ઞદો છે" (જેઓ બે નાકે છે એક ચેકાત દાઈતી જીપર અને એક અલયુર્જ જીપર). (૧૨) Vide my "Funeral Ceremonies of the Parsees," p. 9, n. 11.

(૧૩) આ રાખ્દ એક જ અર્થમાં છે (ક્રા. ૭૦૦૦૫ purpose, Intention) વાંચીએ તો અર્થ થાય કે "તેઓની મતલબ ધણીવાર બેસે છે."

વાહુનેત ઈ તેમમન અકુપ્ત ઇકવીમુનેત. હના રાએ જક સે લેલીઆ વદ યુમ તેમમન આઘગથ રાયશમન ચેહુવુન્ત આતશ પવન અફુજરને યખ્સુન્દ વ અમત જક આતશ લવેત પુશત લખ્વાર વલ આતશે વાહુરામ આયુપ આતશાને હમ અફુન્^(૧) હુમન્દ વાહુનેત. દયન જક સે લેલીઆ અમત કરીનરને વ વશુપરને વલ તન યામતુનેત અદીનશ અએતુન ફુશ્પવાર મયમમુનેત ચેયુન ગઘ્રાઈ અમતશ માન ખફુન્દ^(૨).

૩. જક સે યુમ રોખાન પવન બાલીને તન પવન જક આમીદ^(૩) ઈતીયુનેત આ- ઈમ ચેહુવુનેત અમત બુન તાપેત વ વાત વલ તન વજહુનેત વ લે લખ્વાર વજહુન્તન તોખાન ચેહુવુનાત વ આખેરે લેલીઆએ સેઉમ દયન બામી આત જક રોખાને આહુલોખાન દેન્મન ઈમલ્લુનેત આઈગ નીઝોક વલ્મન બુન મિન જકે વલ્મન નીઝોકીઅ કતાર્યાએ આઈગ લે નીઝોક અજમ હરકસ નીઝોક અવમ ગોહરમજદ પવન કામે શરીતાઈ ચેહુવુન્ત^(૪).

૪. વ આત જક રોખાન દરવન્દ ઈમલ્લુનેત દેન્મન જક તન, બન વ કર્પે મુનશ લેવતુમન પવન દોબારરને, દોબારૈત^(૫), હુમનમ આખેર મિન લેતુમન વલ આઈગ ફુબારમ^(૬).

૫. વ આત આહુલોખાન તીજ પવન જક ગોબરને વાતી પતીરે યાતુનેત ઈ શ- પીર નીઝોકતર વ હુ બુઈતર પીરજગરતર મિન હુમાક વાતાન ઈ પવન ગેતી, મુન રોખાન બરા હર્વાખમિનેત. વ આત દરવન્દ વાતી પતીરે યાતુનેત ગન્દેતર વ પુતેતર અપીરજગરતર મિન હુમાક વાતાન પવન ગેતી, મુન રોખાન ફુશમરીઅ પીમ યામતુનેત.

(૧) ૪૧. افرنگ dignity, grace, grandeur, power. (૨) ۱۱۴۱/۱ to cut.

(૩) ۱۱۴۷ to ruin ફા. كشتون to decay, perish, disappear. અવસ્તા, કે અને ۱۱۴۷ to be perplexed. (૪) DH માં 'માન્દી' છે. પણ TD ની બીજી જુની નકલમાં ફક્ત ۱۱ છે. ફા. ۱۰۷ અવ. ગાન્ના ધર. એનો અર્થ કુટુંબ લેઈ એ તો અર્થ થાય કે "ભયરે તેના કુટુંબને કાઢી પાથમાલ કરે."

(૫) અરબીક حفر digging.

(૬) આ રાખ્દ હમેશાં ۱۱۴۷ લખાય છે. ۱۱۴૧

(૭) ۱۱۴/۱ (સેમીટીક) પાદરાહ.

(૮) TD. Cf. હોદાપ્ત નુશ્ક. બાબ II. ફ. ૫. નું પહેલવી, હાઉમનો તેસ્ટ વિશક્રતામા વિગેરેનો. પાનું ૨૮૧. ۱۱۴۷ ۱۱૪/۱ ۱۱۴/۱ ۱۱૪/۱ ۱۱૪/۱ ۱۱૪/۱

(૯) એકલે ને પછીનું શરીર અને બન બેઠા આ ફુનિયામાં હોડતી યાને બઝકતી અને રખડતી હાલતમાં હોય, તે પછી બીજી ફુનિયામાં પણ હોડતી યાને રખડતી ફરે છે.

તરફ પાછી કરે છે કે જે આતશ ત્યાં (લાસની જગ્યાએ) સળગાવેલો હોય છે. તે સખ-
બને લીધે તે ત્રણ રાત દિવસ સુધી (એટલે ત્રીજી રાત તમામ થઈ ચોથો દિવસ થાય
ત્યાં સુધી) જ્યાં તે (મરનાર)નું માર્થું હતું, ત્યાં આતશ બળતો રાખે છે, અને જ્યારે
આતશ (ત્યાં) હોતો નથી (ત્યારે તે વીજરશ કેવ પોતાની) પીઠ આતશ બેહેરામ તરફ
થાને સઘળા દબદબાવાળા આતશ તરફ કરે છે. તે ત્રણ રાત તે શરીરને જ્યારે દુઃખ અને
આજર પહોંચે છે, ત્યારે તેને એ મુજબ દુઃખ લાગે છે કે જેમ એક માણસને જ્યારે
કોઈ તેનું ઘર ખોદી નાખે. (ત્યારે લાગે.)

૩. તે ત્રણ ઘડાડા રવાન, લાસના માથા આગળ એવી ઉમેદથી બેસે છે, કે એવું
બને કે, જ્યારે લોહી ગરમ થાય અને પવન શરીર તરફ જાય અને “હું પાછું (શરીરમાં)
જઈ શકું” એમ બને; અને ત્રીજી રાત પછી બામદાદને વખતે, જે તે અશોનું રવાન
(હોય તો), આ મુજબ બોલે છે કે “નેક તે, કે જેની તરફથી નેત્રી બીજા કોઈને
(પહોંચે) એટલે હું નેક (તો) મારાથી હરકોઈ નેક (થાય). મને આહરમજદે પાદ-
શાહીની ઈચ્છા સાથે પેદા કર્યો.”

૪. અને અગરજે તે દરવન્દનું રવાન (હોય તો) આ મુજબ બોલે છે “તે
ધણી, જેનો જાન અને શરીર (દુનિયામાં) સાથે દોડતી હાલતમાં (હતાં) તે દોડે છે.
હું હવે પછી અંદીથી કયાં દોડું?”

૫. અને અગરજે (તે રવાન) અશોનું (હોય છે તો), ઝડપથી તે શબ્દો સાથે
એક પવન સામેથી આવે છે, કે જે સઘળા પવનો કે જે દુનિયામાં હોય છે, તેના કરતાં
ભલો, વધારે નેક, વધારે સુગંધી, અને વધારે સુખારક (હોય છે) કે જે રવાનને ખુશી
કરે છે. જે (તે રવાન) દરવન્દનું (હોય છે તો) એક પવન સામેથી આવે છે, કે જે
દુનિયાના સઘળા પવનો કરતાં વધારે ગંધીલો, વાસ મારતો, બદબખ્ત (હોય છે), જે
રવાનને ખૂબી ચાહતી ધારતી પહોંચાડે છે.

(૧૦) એ શબ્દ અહીં બરાબર ‘હું’ ને અર્થ છે. એમ એ કેટલોક વાર વપરાય છે. જુઓ હાઉગનો
વીરાકનો શબ્દકોષ પા. ૫૫.

(૧૧) Cf. Viraf. XVII. 7 ગ્રેફા ૧૫૬ ૫૫૧ ૬

(૧૨) અહીં ખૂબી માટે કે ફા. ૫૫ calculation અથવા કદાચ અહીં દુરામીત unpleasant શબ્દ હોય, જેમાં અને દરબદલ થઈ ગયા હોય.

(૧૩) ફા. ૫૫ જે પહેલવીમાં ફા. ૫૫ લખાયેલો મળે છે. ધારતી અથવા ને અર્થ ફા. ૫૫ શબ્દ
વીરાક ફા. ૨૦ માં વપરાયેલો મળે છે.

૬. આખેર યદરૂન્દ આત જક રોખાન વલ હુમાક મુન આહલોખન મુનય દરવન્દ. આત આહલોખન દયન સસ અદીનશ તોરા કર્પ વલ પતીરે યામતુનેત, ફર્યેહ, પુર પીમ, મુન રોખાન અજશ પતીપુઈઅ વ ચર્પોઅ યામતુનેત. દુદ કનીક કર્પ પતીરે યામતુનેત, હુકર્પ ઈ સપીદ વસ્તર્ગ ઈ પાન્જદેહ સાલે મુન મિન હુમાક કોસ્તે નીઆક, મુન રોખાન પતશ શાદ શયેદ. દુદ બોસ્તાન કર્પ યામતુનેત, પુર બર, પુર મય, પુર મીવે, પુર પતીપુઈઅ મુન રોખાન ઉર્વાખમીનાઅ વ પતીપુઈઅ મીનરનીઅ યામતુનેત. અએત બુમે વહીરતીક દેન્મન પીશ મિન હુમાર દખશે પવન ગેહાન ખદીતુનેત.

૭. અએત મુન જક રોખાન અયોક અયોક પુસેત અમતશ પતીરે ચેહવુનેત. પુસેત આઈગ લક મુન હુમની મુન લે અએતુન મયમમુનીત આઈગત હરવેસ્પ ખારીઅ વ આસાનીઅ. પતશ અએતુન વલ્મનુશાન અયોક અયોક પાસખુન ઇમદલુન્દ લે હુમનમ આહલોખન દીને લક જક કુનરને જ્યઅત વજ્દ, અમત લક નીઆઈઅ કર્દ લે લક રાએ લેતમમન ચેહવુન્ત હુમનમ.

૮. આત જક રોખાન દરવન્દ અદીનશ તોરા કર્પ વલ પતીરે યામતુનેત ખુરક વ જ્વર સહમૂકીન મુન રોખાન ખુરક ખુરકીઅ વ જ્વર ચર્પોઅ અજશ યામતુનેત. દુદ કનીક કર્પ રસેત સહમગન દુશ કર્પ મુનશ તર મીનરનીઅ નેહુફત ઈઝવીમુનેત. મિન હુમાક કોસ્તે સહમગન, મુન રોખાન અજશ બીમ વ તર્સરને યામતુનેત. દુદ બોસ્તાન કર્પ યામતુનેત, અવીમય ઈ અવીદરખત ઈ અવીખવારીઅ, મુન રોખાન દુશનમિરનીઅ યામતુનેત. અએત ઈ બીમે દુશખુઈક દેન્મન પીશ અમાર દખશે ગુયેદ.

૯. અએત મુન વલ્મનુશાન અયોક અયોક પુસેદ આઈગ “લક મુન હુમની? મિન લક હનાફતર પવન ગેતી લા ખદીતુન્ત”. પાસખુન વલ વલ્મન ઇમદલુન્દ આઈગ “આઈ

(૧) અશી યા દરવન્દ રવાનની સામે તેમ્મીની કેરદાર ગાવની સિકલમાં આવવાનો વિચાર આ બાબમાં તદન નયોજ છે.

(૨) મીનોખેરદ બા. II. ફ. ૨ માં એમનો પાલ્લદ રૂલુન્દ છે. આબાદી. ઉવેર પહાલી ઉપરથી ધારે છે એ અવ. ૭૭૭૭૭૭ to nourish, fertilize ઉપરથી છે. nourishment. Cf. Âfrin-i-Rapithavin. (૩) ફા. ૬૭૭૭ ease, facility.

(૪) જગાજગજ T. D. માં જગ જગ છે, જે શાદ રાયેદ ફા. ૭૭૭૭ વચ્ચે. પાલ્લદમાં જગજ ફા. ૭૭૭૭ એમ જગજ ને અર્થે વપરાય છે. (મીનોખેરદ. પાલ્લદ. એ. તેહમુરસનો તેફદ પા. ૨૨ બા. ૨ ફ. ૧૧૫) તેથી કદાચ આ લખનારે ‘શવદ’ ને અર્થે એ લખ્યો હોય. અથવા કદાચ જગજ જગજ શાદ ચેહવુનેત પરથી એ ઇમિલો બગડી ગયા હોય.

(૫) TD માં જ છે, તે બરાબર છે. DH માં જ છે.

(૬) ફા. ૭૭૭ number.

૬. પછી તે સઘળાં રવાનને, પછી જે અસો હોય કે જે વળી હરવન્દ હોય, તેઓને આગળ લઈ જાય છે. જે તે અસોનું (રવાન હોય છે તે) રસ્તામાં તેનીસામે ગાયત્રી સિકલ કર્મે અને દુધ સાથેની સામે આવે છે, જેનાથી તે રવાનને આખાદી અને આરામ પહેાંચે છે. ખીજું એક કન્યાની સિકલ સામે આવે છે, (જે) સારા બદનની, જે સ-ફેદ પોષાકની, જે ૧૫ વર્ષની, જે સઘળી બાબુથી નેક, જેનાથી રવાન ખુશ થાય છે. ખીજું બાગની સિકલ (સામે આવી) પહેાંચે છે, (જે) ફળોથી ભરપૂર, પાણીથી ભરપૂર, મેવાથી ભરપૂર, ફળદ્રુપણાં (એટલે પાક) થી ભરપૂર (હોય છે) જેથી રવાનને સુખ અને આખાદીનો વિચાર પહેાંચે છે. દુનિયામાં જે નિશાણી બેવામાં આવે છે તેના કરતાં ગણત્રિ ઉપરાંત વધારે આ બેહેશતનો મુલક છે.

૭. કેટલાંક રવાનો જ્યારે સામા સામા થાય છે ત્યારે એક પછી એક (અથવા એકમેકને) પુછે છે. તે પુછે છે કે “તું કોણ છે કે જે મને આ મુજબ દેખાય છે? એટલે કે તું સઘળું સુખ અને આસાની છે?” તેઓએ તેને આ મુજબ એક પછી એક જવાબ આપ્યો કે “ઓ અસો! હું છું તારી દીન, તે કરણી, કે જે તે કીધી. જ્યારે તે નેકી કીધી ત્યારે હું તારે માટે અહીં બની હતી.”

૮. અગરજો તે રવાન પાપી હોય છે તો ગાયની સિકલ તેની સામે આવે છે, (જે) સુક્રી (ઐટલે નખળી) અને દુઃખી અને ભયંકર છે, જેનાથી તે રવાનને સુઠો સુકાશ અને નખળું સુખ (ઐટલે ઝોણું સુખ) પહેંચે છે. બીજું કન્યાની સિકલ, (જે) ભયંકર અને ખૂરા શરીરની, (તે) આવી પહેંચે છે, કે જેનો ખૂરા વિચાર છુપો હોય છે. તે સઘળી બાબુથી ભયંકર (હોય છે), જેનાથી તે રવાનને ધારતી અને બીક પહેંચે છે. બીજું બાગની સિકલ (સામે આવી) પહેંચે છે, (જે) પાણી વિનાની, જે ઝડપાન વિનાની અને આસાની વિનાની (છે), જેનાથી રવાનને ખૂરા વિચારે પહેંચે છે. આ દોઢખી ધારતી છે જેની નિશાણી (અથવા ઝેબ) ગણિતે ઉપરાંત કહે છે.

૯. તેઓ (એટલે તે સિક્કો) છે કે જોમાને તે (રવાન) એક પછી એક પુછે છે કે “તું કોણ છે ? તારા કરતાં વધારે હુલાકી આપનાર દુનિયામાં મેં કોઈને જોઈ નથી.”

(૩) અવ નિરાશી. (૮) TD મુજબ આ હિમારત સુધારી છે. DH માં નીચે મુજબ છે
 તો 119, રૂપાઈનું છે કે એમાંથી 100 હરફે જલણની કમી ગયા છે. પણ જે જેમ છે તેમ અર્થ ફરીએ તો
 "તે હાજ(ક્રત) જે તે કષ્ટ" એમ અર્થ થાય. Of Virāf. IV. 23, 28 જે 119 માં 100 માં

(٤) ضَعْفٌ weak, afflicted.

(१०) मयु, miswritten for. मयु

(૧૧) જાં Zend Pahlavi Glossary, p. 33, 1. 2. 'જયીદ' વાંચીએ તો "તેની નિશાણી ગણવિ ઉપરાંત જાદીજ રીતની (અર્થે નવાજ પ્રકારની) છે."

દરવન્દ લે દીને લક મુનેત નેકુશમન કુનરને હુમનમ. અમત લક જક ઇ સલીતર વર્જીત લેતુમનમ લક રાએ ચેહવુન્ત હુમનમ ” આઈ પએતાક આઈગ ડોલા અઈશ કુનરનીઅ એ નેકુશમન પતીરે ચેહવુનેત.

૧૦. આખેર જક રોખાન રાઈનીન્દ બુને કુફે અલખુર્જ આઈગ તીગે ચેગુક મદમ જક સાતુનેત વદ બાલીરને ચેકાત આઈગ જક તીગે તીજ ઈકવીમુનેત. આખેર આત આહલોખન જક તીગે તીજ પવન પાહના બરા ઈકવીમુનેત. આતરો ફરબગે પીરજગર તારીકીઅ બરા જનેત. પવન આતશ કર્પે જક રોખાન પવન જક તીગ વદારેદ. અવશ જક મીનોયાન યજદાન યોશદાસેન્દ. મીનોઈહા પવન ગોકે દેદીગર વદારેદ વદ વલ બાલીરને અલખુર્જ. અવશ વાએ શપીર યદ્મન મદમ વખડુનેત, વલ જ્ઞાકે નેકુશમન યદ્મનેત, ચેગુન જક અમત રોખાન મફદરનેત તેમમન અવસ્પારેદ. તનઅ અમત પવન ગેતીહા યોશદાસેન્દ પવન જક અન્યુશીદે મીનોઈક.

૧૧. આત જક રોખાન દરવન્દ અમત પવન ગોક મદમ વલ ચેકાત યાતુ-નેત જક તીગે તીજ પવન હમ તીગી બરા ઈકવીમુનેત વ વદર્ગે લા ચેહવુનેત. અવશ અ-કામગીહા મદમ હમતીગ સાતુનતન આવાચેદ પવન સેગામ ઈ ફરાજ ખનખતુનેત અએત ઈ દુશમત દુશહુપ્ત દુશહુવર્શત જ્ઞઅશ વર્જીત ઈકવીમુનેત. ફરદ બદનેત. મિન શયશ્મને પુહર સર નેશુન વલ દુશખુ ઉફતેત વ ખદીતુનેત ડોલા હનાકીઅ.

૧૨. દેન્મનઅ ઈમદલુનેત આઈગ મુન પવન રાદીઅ આહલોખન ચેહવુન્ત ઈકવી-મુનેત અમતશ જક વાત વલ પતીરે રસેત દયન જક વાત કનીક કર્પે ખદીતુનેત. જક પુર્સરને વાહુનેત અવશ જક કનીક પવન રાસ તુમાઈઅ વલ સરતી યદ્મનેત મુનશ સે પાઈક પતશ વ પવન જક સરત વલ મરતમાન વજલુનેત, પવન સે ગામ, ઇ અએત હુમત વ હુપ્ત વ હુવર્શત. નજદેસ્ત ગામ વદ વલ સેતર પાઈક, દેદીગર વદ વલ માહપાઈક, સેદીગર વદ વલ ખુર્શીદ પાઈક આઈગ મરતમાને રોશન.

(૧) DH માં = TD માં = છે તે બરાબર છે .

(૨) ફા. છાં point, edge.

(૩) કદાચ ફા. or clasp-knife. D H. ૧૫૪૭, TD. માં ૧૫૪૬ છે. કદાચ એ કદાચ મીનવદની ખીજે આકાર હોય કે “મીનવદની ટોંચ સુધી ચાલે છે” ને ‘અ’ ને આગલા રાખ્દ ‘તોગ’ સાથે લેખીએ તો ‘તોગચે ગોક’ વાંચીએ અને અર્થ કરીએ કે “જ્યાં તે (પહાડના) ના યુખજ (ગોક) ની ટોંચ” ત્યારે એ રાખ્દ ૧૬ ફા. a dome.

તેઓએ તેને જવાબ દીધો કે “ઓ પાપી ! હું તારી દીન છું એટલે કે તારી પોતાની ઠેરઠેર છું. જ્યારે તે કાંઈ ખૂંડ ધીધું ત્યારે હું તારે માટે અહીં બની હતી ” એટલે કે ખોટું છે કે દરેક જણ પોતાની કરણીની મુકાબેલ થાય છે.

૧૦. સેવટે તે રવાનને અલખુર્જની તળેટીએ હાંધી લઈ જાય છે, જ્યાં તે તેની ઉપર, છરીની ધાર ઉપર, ચેકાતની ટોચ સુધી, જ્યાં તે ટોચ તેજ થાય છે, ત્યાં સુધી આવે છે. પછી જો તે (રવાન) અશો હોય છે, તો તે તેજ અણી પોહણી થાય છે. મુખારક આદર ફરોબા અંધકારને મારી કાઢે છે. આતશની સિકલથી તે રવાન તે અણીપરથી પસાર થાય છે. તેને તે મીનોઈ યજ્ઞો પાક કરે છે. તે (પહાડનાં) યુબદ (યાને ટેકરી) ઉપર મીનોઈ રીતે બીજવાર અલખુર્જની ટોચ સુધી પસાર થાય છે. બલો પવન તેનો હાથ પકડે છે, તેની પોતાની જગ્યાએ લઈ જાય છે, જે મુજબ કે તે રવાન પસંદ કરે છે ત્યાં તેને સોંપે છે. વળી જ્યારે તે દુનિયામાં (હતું ત્યારે) તેના શરીરને પાક કરતા હતા તે મુજબ મીનોઈ રીતે (પાક કરે છે).

૧૧ જો તે રવાન પાપી (હોય છે તો), જ્યારે તે ટેકરી પરથી ચેકાત ઉપર આવે છે, ત્યારે તે ખારીક ધાર, તેજ (અસલની) ધારની રહે છે અને રસ્તો આપતી નથી. તેને પોતાની મરજી વિરૂધ્ધ તેજ અણીઉપર ત્રણ પગલાંથી ચાલવું પડે છે કે જે (પગલાં) તે આગળ બરે છે અને જે દુશ્મત, દુબુખ્ત અને દુર્ગત છે, કે જે તેણે ધીધાં હતાં. તે નીચે જાય છે. પુલના મથાળાપરથી તે હૃદયેમસ્તક દોઝખમાં પડે છે અને દરેક હલાકી એએ છે.

૧૨. વળી એમ પણ કહે છે કે જે કોઈ સખાવતથી અશો બન્યો હોય તેની સામે જ્યારે પેલો (એટલે જીપર વર્ણન કરેલો) પવન આવી પહોંચે ત્યારે તે પવનમાં તે કન્યાની સિકલ એએ છે. તે સવાલ કરે છે અને તેને તે કન્યા રાહતુમાઈ કરીને એક ખુશતુમાં જગ્યાએ લેઈ જાય છે, જેની જીપર ત્રણ તખ્ખકા (છે), અને તે ખુશતુમાં જગ્યાએથી ગરેથમાનમાં ત્રણ પગલે જાય છે કે જે હુમત, હુખ્ત અને હવર્ત છે. પેહેલું પગલું સેતર પાયા (બેહેશત) સુધી, બીજું માહ પાયા સુધી, (અને) ત્રીજું ખોર્સેહ પાયા સુધી (છે) કે જ્યાં રોશન ગરેથમાન (છે).

(૪) ફા. كوك done, યુબજ, ટોમ, T. D. બીજી નકલ જગા ‘નીઝીખીઅ’ આપે છે. તે પ્રમાણે અર્થ કરીએ તો “તે મીનોઈ રીતે નેકાથી બીજવાર અલખુર્જની ટોચસુધી પસાર થાય છે.”

(૫) અરબી سرة Surrat, the choicest part of a Valley. (૭) D H માં મજાન છે પણ જીપર દરવંદ રવાનની બાબતમાં જ છે, તેમ આ હમિલા એએ. TP માં તે તેમ છે.

૧૩. આત પવન પુષ્પ^(૧) દરવન્દ ચેહુનુત ઈસ્તીમુનેત અમતશ જક વાત પતીરે ચેહુનુત દયન જક વાત કતીક કર્પ રસેત વ જક પુર્સરને વાહુનેત. અએત કુનરને તીગે તીજ હુમાનાક વૈદે મુન હમાક તીગે તીજ. વલ જક રોખાન ઈમદલુનેત આઈગ દરવન્દ અમતત કામે વ અમતત લા કામે ? મદમ દેનૂમન પવન ગામ સાતુનતન આવાયેદ.

૧૪. અદીન રોખાન ઈમદલુનેત આઈગ આતમ પવન કાદો એ કપદ તોગી બોરીનીન્દ શપીર મયમમુનીત આઈગ પવન ગામ મદમ દેનૂમન સાતુનમ. દેદીગર હમ આઈનીને ઈમદલુનેત, રોખાન પાસખન ઈમદલુનેત આઈગ આતમ પવન તીર બરા મખીતુની શપીર મયમમુની આઈગ મદમ દેનૂમન પવન ગામ સાતુનમ. સેદીગર હમ આઈનીને ઈમદલુનેત વલુમન પાસખન ઈમદલુનેત આઈગ આતમ ખય મિન તન બરા મખીતુની શપીર મયમમુની આઈગ મદમ દેનૂમન પવન ગામ સાતુનમ.

૧૫. અદીન આત જક કુનરને દદી સહમકુનેહ લા-દરતમુક હુમાનાક ચેહુનુત લવીને રોખાન બરા ઇકવીમુનેત. જક રોખાન અવીન તરસેદ આઈગ મદમ જક પવન ગામ સાતુનેત વ પવન સે ગામ ફરદ બર્દનેત વલ ફુશખુ ઉફતેત. મુનશ વનાસ વ ફરફે કોલા દો રાસત અદીનશ વલ હમીસ્તેગાન ચેહુનુન્દ. હમીસ્તેગાન રાએ ઈમદલુનેત આઈગ જનાશી ચેશુન ગેતી હુમાનાક. કોલા અઈશ પવન જક પાઈક જશાન કેફે વ જનાક ચેહુનુન્દ ઇતીયુનન્દ.

(૧) ફા. *vile*, base. *۷۱۱۰* એમ જાણ્યો તે તે આગલા અરોના સંબંધના વાક્યમાંના 'શદીઅ' એટલે 'સખાવત'થી ઉળટે અર્થે એટલે 'કે' 'ફુલુસાઈ' નિકાતે અર્થે બરાબર દિસેછે.

(૨) ફા. *۷۱۵* knife. (૩) *۷۱۶* આગલા ભાગ માફક દુરસ્ત દિસેછે.

(૪) ફા. *۷۱۷* lit. 'હાયથી શિખવી શકાય' એટલે 'પાણેલાં.' (૫) ફા. *۷۱۸* to retire, to retreat.

(૬) *۷۱۹* એ કદાચ નો 'દીના' નો જૂલથી લખાયેલા ઇમલો હોયકે દરેક જણ ચાતાના સવાખ-અને દીન અથવા કરણી મુજબના દરજ્જામાં બેસેછે. TD માં એ ઇબારત નીચે મુજબ છે *۷۲۰* *۷۲۱* *۷۲۲* *۷۲۳* *۷۲۴* *۷۲۵* *۷۲۶* *۷۲۷* *۷۲۸* *۷۲۹* *۷۳۰* એટલે 'દરેક જણને તેમાં, તેના ને સવાખ તે પ્રમાણે જગ્યા આપેછે.'

૧૩. અગરજો હલકાપણાથી જો કાઈ પાપી જન્મે હોય, તો જયારે પેલો પવન તેની સામે આવેછે ત્યારે તે પવન (ના ૩૫) માં કન્યાની સિકલ આવેછે અને તે સવાલ કરેછે. એટલે તેની કરણી તેજ તલવારની માફક જેમ બીજી સઘળી તેજ તલવારો (કરેછે) તેમ કરેછે. તે (કરણી) પેલા રવાનને કહેછે કે “આ પાપી! તારી શું ઇચ્છા છે? અને તારી શું ઇચ્છા નથી? તે મુજબ પગલાં ભરી ચાલવું જોઈએ.”

૧૪. ત્યારે રવાન કહેછે કે “અગરજો મને ઘણી ધારવાળી છરીથી કાપે તો હું આની ઊપર પગલાં ભરી ચાલું તેના કરતાં બેહેતર દેખાય.” (એટલે આ તેજ તલવારની જોખમ ભરી જગ્યા ઊપર ચાલવા કરતાં મને કાઠ કાપી નાખે તે બેહેતર દેખાય). બીજી વખત તેજ મુજબ (તે કરણી) કહેછે (ત્યારે) રવાન જવાબ આપેછે કે “અગરજો મને તીરથી મારે તો આ ઊપર હું પગલાં ભરી ચાલું તેના કરતાં તે બેહેતર દેખાય.” ત્રીજીવાર (તે કરણી) એ મુજબ કહેછે, (ત્યારે) તે (રવાન) જવાબ કહેછે કે “અગરજો મારા તનમાંથી જન તું દૂર કરે (lit. કાપી કાઢે) તો તે આ ઊપર પગલાં ભરી હું ચાલું તેના કરતાં તે બેહેતર દેખાય.

૧૫. પછી તે કરણી એક ભયંકર નહીં પાળેલાં જનવરની માફક બને છે (અને તે) રવાનની આગળ ઊભી રહેછે. તે રવાન એ મુજબ બીહેછે કે તે (ઊપલા જોખમ ભરી રરતા) ઊપર પગલાં ભરી ચાલેછે અને ત્રણ પગલાંથી નીચે હડેછે (અને) ઢાળખમાં પડેછે. જેનો ગુનાહ અને સવાબ બેજી સરખાં, તેને હમીરતેગાનમાં સોંપેછે. હમીરતેગાન માટે કહે છે કે તે દુનિયાના જેવી એક જગ્યા છે. દરેક જણ તે દરજ્જાને કે જે તેને તેના સવાબ અને જગ્યા મુજબ આપવામાં આવેછે, તેમાં એસેછે.

